

శ్రీ రస్తు.

అభిజ్ఞాన

శాకున్తలమ్

శ్రీ మహాకవి

కాళిదాసకవిచిత్తవాచితమ్

శ్రీ కైఫానసములక

శ్రీనివాసాచార్యచిత్తవాచితమ్

015,2D40'9,1
3564K

చెన్నపుర్యుమ్:

వావిళ్ల రామస్వామి శాస్త్రులు అండ్ సన్స్

కల్యాణం,

సమస్త ప్రకటికృతమ్.

1934.

All Rights Reserved.

$$\begin{array}{r}
 7-2-937 \\
 7-3-107 \\
 8-4-37 \\
 1-5-37 \\
 1-6-37
 \end{array}$$

$$\begin{array}{r}
 2-3-0 \\
 2-6 \\
 2-1-3 \\
 \hline
 2-6-9 \\
 0-7-3 \\
 \hline
 2-2-0 \\
 0-12-6 \\
 \hline
 3-14-6 \\
 1-0-0 \\
 \hline
 4-14-0 \\
 2-0-0 \\
 \hline
 2-14-0
 \end{array}$$

015,2D40:8.4 7496
35G4K

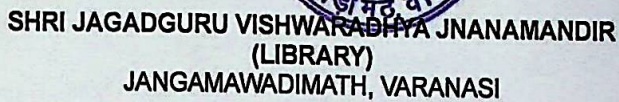
Kalidasa.

Arbhiṣṭana Shakun-
tama

7496

21-1-19

॥ ५३० ॥

❀ ❀ ❀ ❀ ❀

Please return this volume on or before the date last stamped
Overdue volume will be charged 1/- per day.

[illegible]

శ్రీ ర స్తు.

అభిజ్ఞాన

శాకున్తలమ్

శ్రీ మ హా క వి

కా లి దా స క వి వి ర చి త మ్

శ్రీ వైఖానసకులతలక

శ్రీనివాసాచార్యవిరచితవ్యాఖ్యానసహితమ్

చెన్న పు ర్వా యః

వావిళ్ల రామస్వామిశాస్త్రిలు అండ్ సన్స్

ఇ లే ట్స్,

నమ్మద్ర్య ప్రకటికృతమ్.

1934.

All Rights Reserved.

015, 2D40: 801
3564N

Printed by
V. Venkateswara Sastrulu
of V. Ramaswamy Sastrulu & Sons
at the Sri Rama Press
MADRAS.—1934—1000.

SRI JAGADGURU VISHWARADHYA
ANANA SIMHASAN JNANAMANDIR
LIBRARY

Jangamawadi Math, Varanasi
Acc. No. 7496

భూ మి కా.

భోస్తత్రభవంతో మహాకయాః, విదితమేవ సర్వేషాం నాటకస్యాస్య ప్రణేతా కవిమండలసార్వభౌమో మహాకవిః కాళిదాసో నామ. స మహాకవిః కస్మిన్ కాలే, కతమస్మిన్ మండలే, కాన్ నృపాలాక్ న్యకవిత్వమహిమ్నా తోషయామానేతి విషయోఽద్యాపి నవివాదః. ఇదానీంతనకాసనాదిపరిశోధనైః భారవిః కాళిదాసః సమ కాలికావితీ జ్ఞాయేతే. బాణకవినా స్వీయహర్షచరితే న్నస్మాత్పూర్వ ఏవ కాళి దాస ఇతి ప్రత్యపాది—తథాచ, సప్రమాచ్ఛతాబ్ధాల్ పూర్వ ఏవాయ మితి జ్ఞాయతే. తర్హి కియతా కాలేన పూర్వ ఇతి వత్తుం ప్రమాణాన్తరాణి నోపలభ్యంతే. తర్హి, మల్లినాథః స్వీయమేఘసందేశవ్యాఖ్యానే నిమగ్నిశ్చిగ్నానామూనా మహాకవే రస్య సమాసకాలికావిత్యభాణీల్. మల్లినాథవ్యాఖ్యానోక్తిర్యది ప్రమాణం భవేత్, (విమర్శాస్పదం తదిదానీమసి.) షష్ఠశతాబ్దమధ్యభాగే స భూమండలమలంఛకారేతి దిశ్చగ్ కాలనిర్ణయాల్ జ్ఞాయతే.

అన్యః కశ్చన విషయో విమర్శితవ్యోఽస్తి. తస్య నిర్ధారణే యది వయం ప్రభ వామస్తదా కాళిదాసకవేః కాలనిర్ణయః సులభ ఏవేతి జ్ఞాయతే. కాళిదాసో హి విక్ర మసభామలంఛకారేతి విదితమేవ సర్వేషాం. తర్హి, కోఽసౌ విక్రమ ఇతి స విదిత మేవ సాంప్రతమసి. శకవర్షప్రతిష్ఠాపకేణ విక్రమేణ సమకాలిక ఇతి సార్వజనీనం వాక్యమ్. తచ్ఛకారంభస్తు క్రీస్తుజననాల్ షట్పంచాశద్వత్సరేభ్యః. తద్విక్రమార్గ- సమకాలీనశ్చేదయం, క్రైస్తవశకసారంభాల్ షట్పంచాశద్వత్సరేభ్యః పూర్వమేవా వాల్సీదితి వత్తుం శక్యతే. ఆధునికకవికాలనిర్ణేతృభిస్తు సోపలబ్ధప్రమాణైః షష్ఠే క్రైస్తవశకేఽవసదయమితి నిరణాయ. ఇదానీమసి వివాదపాత్ర మేవాస్య మహాకవేః కాలనిర్ణయవిషయః.

కాళిదాసశైలి తు మృదుమధురగంభీరా, అలంకారభూయిష్టా చ, పతనసమన స్తరమేవ సులభభావబోధాచ.

అతోఽన్యశైలి ద్రాక్షాపాకః. అనస్తరకాలికాస్తు న్వనాటకేషు న్వపాండిత్య ప్రకటదాయ గంభీరాం శైలిం ప్రత్యపాదయన్.

కాళిదాసస్తు రఘుసంకః, కుమారసంభవః, మేఘసందేశః ఇతి శ్రవ్యకావ్య త్రయం, కాకుత్స్థలం, మాలవికాగ్నిమిత్రీయం, విక్రమోర్వశీయ మితి దృశ్యకావ్య త్రయం చ విరచ్యం. గీర్వాణానామీ. నవాశిర. మృగమండలే. సర్వేష్వమేషు కావ్యేషు

మానునైషధాదిష్టిన కవేః ప్రయత్నపురస్కరకవిత్వమవగాహితు మస్తాభిరసి తథా ప్రయత్నచరై ర్న భవితవ్యమ్.

కాళిదాసరచితే నాటకత్రయే భావప్రదర్శనకాశల్యే ౭నితరసాధారణో ౭యం వస్తానస్య. వర్ణనాదిష్టసి తదభిప్రాయప్రదర్శనమనితరసాధారణమితి ప్రతిభాతి.

తత్కృతకావ్యేష్వసి వర్ణనచాతురీ స్వభావోక్తిభూయిష్టా. నైషధీయే వర్ణిత దమయంతీవర్ణనాపేక్షయా కుమారసంభవే కృతగౌరీవర్ణనమతీవ హృదయంగమ మితి కథనే న కిమపి సాహసమ్.

భవభూతిరివాత్తక్లాఘూం కాళిదాసో న కృతవాక్ కావ్యే స్వకీయే. పరం తు స్వకీయం వినయం ప్రకాశితవాక్:—

యథా:—“అ పరితోహద్విదుషాం న సాధు మన్యే ప్రయోగవిజ్ఞానమ్, బలవ దసి శిక్షితానా మాత్మ స్యుప్రత్యయం చేతః. స్వస్య మహిమనల్లే ౭సి స్వకీయకవితా రీతిం విద్యత్పరితోషవర్ణనం సాధ్యితి న మన్యే” ఇతి బభాషే. ఇతరకావ్యేషు తత్తేవ కృతవాచయమ్.

యథా:—“పురాణమిత్యేవ న సాధు సర్వం నచాపి కావ్యం నవమిత్యవద్యమ్, సంతః పరిష్కృత్యతరదృఢస్తే మూఢః పరప్రత్యయనేయబుద్ధిః” ఇతి మాలవికాగ్ని మిత్రీయే.

యథా:—“మన్దః కవియశఃప్రాధీ గమిష్యా మ్యుపహాస్యతాం, ప్రాంతులభ్యే ఫలే లాభా దుద్బాహురివ వాచునః.” ఇతి రఘు. ప్ర. స.

“తం సంతః శ్రోతు మర్హాన్తి సదసద్వ్యక్తిహేతవః, హేమ్నః సంలక్ష్యతే హ్యగ్నో విశుద్ధిః క్యామికాపివా.” రఘుమంశః. ప్ర. స.

❧ ఇ తు న్త ల భూ మి కా. ❧

అభిజ్ఞానకాకున్తలనిదం దశవిధరూపకేషు నాటకమితి సంజితమ్. కాటకే ౭స్త్రిక్ ముఖ్యో రణః శృంగారః. తదనుసారేణ రసాన్తరాణి తత్ర తత్ర ప్రవేశి తాని. నాటకే ధీరోదాత్తో నాయకః. ఇతివృత్తం ప్రఖ్యాతం చ భవేత్.

* అత్ర కథా మహాభారతాంతర్గతాదిపర్వణో గృహీతా.

తత్ర విద్యమానా కథేత్థం దృశ్యతే. కదాచిత్, దుష్యన్తో మృగయా మటక్, కన్వాశ్రమ మాసాద్య, కన్యామహర్నిం సోమతీర్థం గతం శుత్రాన్, తత్ర త్యాం శకున్త లాం సభిద్వయపరివేష్టితాం దృష్ట్వా తద్రూపలావణ్యాగ్ని తస్మాంతఃకరణ తామేవ పృష్ట్వా, తదీయజననాదికముదంతం జ్ఞాత్వా, తాం సవర్ణసంభవాం జ్ఞాత్వా తత్పు

* నాటక గ్రంథితవస్తు వద్దపురాణానుసారీతి కేచన కథయన్తి.

త్రస్య రాజ్యదాససమయపూర్వకం గాంధర్వవిధినా తాం పరిణీయ, కణ్వకాపాద్భీత
స్తాం తత్రైవోత్సృజ్య న్యనగరం గత్వా బహువల్లభత్వాత్తాం విసస్తార. కణ్వస్తు వనం
ప్రత్యాగత్య దివ్యదృష్టి శకుంతలాం గాంధర్వవిధినా దుష్యంతపరిణీతాం ఆపన్నస
త్వాం చ జ్ఞాత్వా తుతోఽన్వేష. పరంతు న యోష. శకుంతలా పుత్రమనూత. కణ్వస్తు
తస్యబాతకర్తాదికం విధాయ తం నామ్నా సర్వదమనం చకార. స బాలా బాలచంద్ర
ఇవ దినదినప్రవర్ధమానో ద్వాదశవర్ష జేషియోఽభూత్. సకలవిద్యాస్వసి స బాలః పారం
గతో బభూవ. ఆన న్తరం కణ్వః శకుంతలాం పుత్రసహితాం శిష్యాభ్యాం సాకం భర్తృ
నగరం ప్రేషయామాన. శిష్యా తు నగరసమీపే తాం సపుత్రాం విప్రుజ్య నిశాశ్రమం
స్వపర్యేతామ్.

శకుంతలా సపుత్రా దుష్యన్తస్య సభాం ప్రవిశ్య, లేన పృష్టా, స్వకీయపరిణ
యాదీప్యతాంతం కథయన్త్యసి, తం న స్తారయామాన. రాజా జ్ఞాతవృత్తాంతోఽపి
జనావహదభీత ఇవ తత్పరిణయవార్తామప్యజానన్మివాస్త. శకుంతలా బహుధా తం
జ్ఞావయిత్వాఽపి అలబ్ధసమ్మతి స్తస్మై చుక్రోధ. నినిద చ తం స్వవాక్యపరిపాలనమ
కుర్వన్తం బహుజనమధ్యే. తదాఽకాశవాణీ సమబాయక—‘ఇయం త్వత్పత్నీ;
అయం త్వత్పుత్రః’ ఇతి. ఆన న్తరం స రాజా తామంగీకృత్య నిజం పుత్రమాశ్లిష్య
తం రాజ్యేఽభిషిషేచ.

అత్రకథాయాముదాత్తనాయకే విస్తరణరూపం దోషమారోపితుమసహమానః,
కవిః కథాచమత్కారరూపేణ తత్రతత్ర తత్కథామన్యథా ప్రవర్తితవాక్. నోచే
దుదాత్తనాయకస్య కళంకో భవేత్. రసభంగశ్చ సమాపలేత్ ఇతి.

కావ్యనాటకేషు రసన్వేషప్రాధాన్యాత్ రసానుగుణ్యేన తాదృశపరివర్తనే
దోషాభావాచ్చ కాళిదాసస్తత్రతత్ర కథాం కింవిల్కించిత్సరినర్తితవాక్.

భా ర తే.

1. రాజ్ఞా శకుంతలా పృష్టేత్యుక్తా.
2. ఆకాశవాణీమూలేన, శకుంతలాపరిణయన్తరణవార్తా జ్ఞాపితా.
3. పుత్రేణ సాకం భర్తృగృహం గతా శకుంతలా రాజ్ఞా విస్తృతవృత్తాం లేన
తిరస్కృతా, ఆకాశవాణీవాక్యేన పునర్గృహీతా.
4. శకుంతలా సపుత్రా కణ్వేన భర్తృగృహంప్రేషితేతి.

నా ట కే.

1. తత్సభాభ్యాం శకుంతలావృత్తాంతో రాజ్ఞా జ్ఞాతః.
2. సభాభ్యాం శకుంతలావిరహచిహ్నని జ్ఞాతాని.
3. స్వనిరహవృత్తాంతజ్ఞావనాయ భయరేఖసప్తతి కా లిఖితా తయా.

4. దుష్కన్తోఽపి శకుంతలావిరహవేదనామనహమానః, విదూషకేన సహ కంచి త్కాలం అపసీయ, యేన వ్యాజేన తం పురం ప్రేష్య, శకుంతలాదర్శనాయ వనం ప్రవిశ్య పృథ్వింకరితః కంచిత్కాలం శకుంతలావిరహవేదనాం న్వయం దృష్ట్వా, అనన్తరం లబ్ధసమక్షః, తాం శపథపూర్వకం పరిచీయ దిన త్రయాత్పూర్వమేవ భృత్యాన్ ప్రేషయామితి నిజనగరం న్యవర్తత.

5. చమత్కారకారికథాసంవిధానాయ దుర్వాసకృపః కల్పితః.

6. అభిజ్ఞానరూపాంగుళీయకదర్శనేన, రాజ్ఞః పునః స్మరణం జాయేలేతి కాపవి మోక్షః దత్తః. అంగుళీయకనాశేన శకుంతలాయా ఆకాభంగః, పునః ధీవరము ఘేన రాజ్ఞోఽఙ్గుళీయకదర్శనం, లేన చ శకుంతలాపరిణయవృత్తాంతస్మరణం చ పరిశష్ట.

7. శకుంతలాయా అన్తర్వత్సృజ్యః శిష్యభ్యాం గౌతమ్య చ సాకం ప్రేషణం, భర్తుస్తిరస్కారః, సామమత్యా మరీచాశ్రమప్రవేశనం, మాతలినా సహ గతస్య దుష్కంతస్య మరీచాశ్రమే పుత్రదర్శనం, శకుంతలాపునర్దర్శనమ్ ఇత్యాదయః కథావిశేషాః మూలవిరోధేనోపన్యస్తా అపి, కథాపరిపాషణాయేత్థం కృతత్వాల్ రసపోషణమేవ నయన్తితి నిర్వివాదోఽయమంశః.

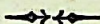
మహాకవినా నాటకలక్షణాని సర్వాణ్యపి కథానుసారేణ తత్ర తత్ర పఠ్యతాని, కిం బహునోక్తేన. నైతాదృశం నాటకం భూతలే ప్రయోక్తప్రయోగార్హం, ప్రేక్షావతామాన్లదజనకం, భాషావ్యుత్పత్తిమాకాంక్షతాం వ్యుత్పత్తికరం, వ్యుత్పన్నానాం మనోహరం, కావ్యచంపూనాటకాదిగద్యప్రబంధేషు హృదయంగమ మన్యదన్తితి విద్యున్విధాంతః. న కేవలం భరతఖండవాసిని నాటకస్యాస్య రసాభిజ్ఞానేన మోదన్తే. ఖండాంతరవాసిनోఽపి న్వన్వభాషాను వితన్నాటకం పరిపర్త్య నాటక స్యాస్య కథామాధురీం జూషన్తే. పరిపీఠగీర్వాణరసాస్వాదాః, కవికావ్యనిర్మాణచాతురీ వివేచనపటిష్ఠాః రసికాగ్రేసరాః నాటకస్యాస్య శ్రేష్ఠతాం క్లాఘంత ఇతి కిం బ్రూమోఽన్య నాటకస్య ప్రణేతుర్ప్రహళమే కవికులలిలకస్య కాళిదాసస్య తద్రచితస్యాస్య కాకుంతలనాటకస్య భూమానమ్ !

ఏతస్మిన్ నాటకే సందర్భానుసారేణ తత్రద్వేషధారిణాం కృతే తత్రతత్ర రాగవిశేషా అపి ప్రదర్శితాస్థుతి. తాన్ విదాంకుర్వంతు సుధీమణయైః సాదరం విజ్ఞాపయే.

ఇతి ప్రకాశకః.

శ్రీ రస్తు.

శాకుంతలనాటకసారసంగ్రహః.

ప్రథమాంకే.

శ్రీమతో దుష్యంతస్య మృగయానుధావనప్రసక్తిలభేన శకుంతలాదర్శనేన
తయోర్నయికానాయకయోః పరస్పరానురాగదూషస్య నాటకబీజస్యోత్పాదనమ్.

ద్వితీయే.

పూర్వాంకోక్తస్య బీజస్య “కామం ప్రియా న సులభే” త్యాదినా బహుళీకర
ణానంతరం ఏతాం ప్రవృత్తిం విదూషకోంతఃపురే నివేదయేదితి సంశయ్య రాజ్ఞా
“పరిహాసవిజల్పితం నభే” ఇత్యాదివాక్యేన స్వాభిమతగోచనపూర్వకం న్యనగరం ప్రతి
విదూషకప్రసాపనమ్.

తృతీయే.

నాయకదర్శనయుల్లసితమనోభవాయా శకుంతలాయాః వివిధమదనావస్థాను
భవః. రాజ్ఞశ్చ న్యవిషయానురాగనిశ్చయేన తస్యా ఉపలాలనపూర్వకముభయమనో
రథసంపాదనం చాభ్యవర్తి.

చతుర్థే.

నాయకైకాయత్రచిత్తరేవనాకృతాలిఖితత్కారాయాః శకుంతలాయాః దు
ర్వాసశ్చాపప్రాప్తిః, తస్యాంగుశీయకదర్శననివర్త్యత్వరూపానుగ్రహప్రాప్తిః, తతః కణ్వ
మహర్షిణా సౌత్పుత్ర్యవాత్సల్యానుబంధం కులపాలికాజనోచితధర్మానుశాసనాశీర్వచనా
ద్యుభినందనపూర్వకం శకుంతలాయాః భర్తృనగరప్రేషణం చాభ్యధాయి.

పంచమే.

దుర్వాసశ్చాపవిస్ఫృతశకుంతలావృత్తాంతతయా కణ్వశ్రమాదాగతశకుంతలా
దర్శనతద్వ్యవస్థాపణనిరానందేన మనసా తాం ప్రత్యాఖ్యాయాపి సతస్సన్యస్య పరితో
షాలాభాత్, ‘ప్రత్యాఖ్యాయతీవ మే హృదయ’ మితి రాజ్ఞః పరిచింతనమ్.

4. దుష్కన్తోఽపి శకుంతలావిరహవేదనామనహమానః, విదూషకేన సహ కంచి త్కాలం అవసీయ, యేన వ్యాజేన తం పురం ప్రేష్య, శకుంతలాదర్శనాయ వనం ప్రవిశ్య పృథ్వికంతరితః కంచిత్కాలం శకుంతలావిరహవేదనాం స్వయం దృష్ట్వా, అనంతరం లబ్ధసమక్షః, తాం శపథపూర్వకం పరిణీయ దినత్రయాత్పుర్వ మేవ భృత్యాన్ ప్రేషయామితి నిజనగరం న్యవర్తత.

5. చమత్కారకారికథాసంవిధానాయ దుర్వాసశ్శాపః కల్పితః.

6. అభిజ్ఞానరూపాంగుళీయకదర్శనేన, రాజ్ఞః పునః స్మరణం జాయేలేతి కాపవిమోక్షః దత్తః. అంగుళీయకనాశేన శకుంతలాయా ఆకాభంగః, పునః ధీవరముఖేన రాజ్ఞోఽఙ్గుళీయకదర్శనం, లేన చ శకుంతలాపరిణయవృత్తాంతస్మరణం చ వర్ణితమ్.

7. శకుంతలాయా అంతర్వత్సాః శిష్యభ్యాం గౌతమ్యా చ సాకం ప్రేషణం, భర్తుస్థిరస్కారః, సానుమత్యా మారీచాశ్రమప్రవేశనం, మాతలినా సహ గతస్య దుష్కంతస్య మారీచాశ్రమే పుత్రదర్శనం, శకుంతలాపునర్దర్శనమ్ ఇత్యాదయః కథావిశేషాః మూలవిరోధేనోపన్యస్తా అపి, కథాపరిపాషణాయేత్థం కృతత్వాత్ రసపాషణమేవ యేన స్తీతి నిర్వివాదోఽయమంశః.

మహాకవినా నాటకలక్షణాని సర్వాణ్యపి కథానుసారేణ తత్ర తత్ర వర్ణితాని,

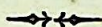
కిం బహునోక్తేన. నైతాదృశం నాటకం భూతలే ప్రయోక్తుప్రయోగార్హం, ప్రేక్షవతామాన్వేదజనకం, భాషావ్యుత్పత్తిమాకాంక్షతాం వ్యుత్పత్తికరం, వ్యుత్పన్నానాం మనోహరం, కావ్యచంపూనాటకాదిగద్యప్రబంధేషు హృదయంగమమన్యదస్తీతి విద్వల్సిద్ధాంతః. న కేవలం భరతఖండవాసినః నాటకస్యాస్య రసాభిజ్ఞానేన మోదస్తే. ఖండంతరవాసినోఽపి స్వస్వభాషాను వీతన్నాటకం పరివర్త్య నాటకస్యాస్య కథామాధురీం జూషస్తే. పరిపీతగీర్వాణరసాస్వాదాః, కవికావ్యనిర్మాణచాతురీ వివేచనపటిష్ఠాః రసికాగ్రేసరాః నాటకస్యాస్య శ్రేష్ఠతాం క్లాఘంత ఇతి కిం బ్రూమోఽస్య నాటకస్య ప్రణేతుర్నహాకవేః కవికులలకస్య కాళిదాసస్య తద్రచితస్యాస్య శాకుంతలనాటకస్య భూమానమ్ !

వీతస్థిక్ నాటకే సందర్భానుసారేణ తత్రద్వేషధారిణాం కృతే తత్రతత్ర రాగవిశేషా అపి ప్రదర్శితాస్సంతి. తాక విదాంకుర్వంతు సుధీమణయైతి సాదరం విజ్ఞాపయే.

ఇతి ప్రకాశకః.

శ్రీ రస్తు.

శాకుంతలనాటకసారసంగ్రహః.

ప్రథమాంకే.

శ్రీమతో దుష్యంతస్య మృగయానుభావనప్రసక్తిలభ్యేన శకుంతలాదర్శనేన కయోర్నాయకానాయకయోః పరస్పరానురాగరూపస్య నాటకబీజస్యోత్పాదనమ్.

ద్వితీయే.

పూర్వాంకోక్తస్య బీజస్య “కామం ప్రియా న సులభే” త్యాదినా బహుళీకరణానంతరం ఏతాం ప్రవృత్తిం విదూషకోంతఃపురే నివేదయేదితి సంశయ్య రాజ్ఞా “పరిహాసవిజల్పితం నభే” ఇత్యాదివాక్యేన స్వాభిమతగోపనపూర్వకం స్వనగరం ప్రతి విదూషకప్రస్థాపనమ్.

తృతీయే.

నాయకదర్శనముల్లసితమనోభవాయా శకుంతలాయాః వినిధిమదనావస్థానుభవః. రాజశ్చ స్వవిషయానురాగనిశ్చయేన తస్యా ఉపలాలనపూర్వకముభయమనోరథసంపాదనం చాభ్యవర్తి.

చతుర్థే.

నాయకై కాయత్రచిత్తత్యేనాకృతాభిసత్కారాయాః శకుంతలాయాః దుర్వాసక్త్యావప్రాప్తిః, తస్యాంగుళీయకదర్శననివర్త్యత్వరూపానుగ్రహప్రాప్తిః, తతః కణ్వా మహర్షిణా సౌత్పుత్ర్యవాత్సల్యానుబంధం కులపాలికాజనోచితధర్మానుశాసనాశీర్వచనాద్యభినందనపూర్వకం శకుంతలాయాః భర్తృనగరప్రేషణం చాభ్యధాయ.

పంచమే.

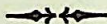
దుర్వాసక్త్యాపవిస్తృతశకుంతలావృత్తాంతతయా కణ్వాశ్రమదాగతశకుంతలాదర్శనతద్వచశ్రవణనిరానందేన మనసా తాం ప్రత్యాఖ్యాయాసి సతస్స వ్యస్య పరితోషాలాభాత్, ‘ప్రత్యాయయతీవ మే హృదయ’ మితి రాజః పరిచింతనమ్.

ష ష్ఠే.

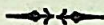
కావనివర్తకస్వాంగులీయకదర్శనేన శకుంతలాసంబంధి యావద్వృత్తాంతసంత
తేః స్మృతౌ జాగరూకతయా చక్షుత్తప్తహృదయస్య శకుంతలాప్రతికృతిలేఖనవీక్ష
ణాదినా స్వాత్మానం వినోదయతః తత్రప్రత్యాభ్యాసమహఃపరాధసంభావితస్వసంతాన
ప్రత్యూహస్య స్వీయవిభవేషు నైరాక్యాత్ తత్సర్వమపి ప్రజాగ్రే వినియుజ్యతామితి
మంత్రిణోఽనుకాస్య శకుంతలే కాయతచిత్రస్య రాజ్ఞః కథంచిన్ద్రాతలినందర్శనేన స్వ
ప్రభావంప్రాప్య దుర్జయానురవిజయాయేంద్రధారోహణం ప్రతిపాదితమ్.

సప్తమే.

ఇంద్రప్రార్థనయా స్వర్గలాకే కృతప్రత్యర్థివిజయస్య ప్రత్యాగమనసమయే
మారీచసేవార్థం తదాశ్రమా ప్రవిష్టస్య నిరతిశయవీర్యోక్తర్షక్షత్రియార్థకదర్శనేన
తత్రసత్త్య స్వవిరహవ్రతాచరణకృతనోః స్వప్రాణప్రేయస్యాః శకుంతలాయాః
దర్శనేన చ సముల్లసితహృదయాహ్లాదస్య మారీచామకాసనవిదితభవితవ్యతాబలసంప్రాప్త
పరస్పరవిష్టేషణాననిస్సంకోచవికసితపరస్పరానందనుదాంపత్యస్య రాజ్ఞ ఇష్టదేవతాఘాత
మారీచప్రసాదాత్ సర్వాభీష్టసిద్ధిః నిర్వహణే నిరూపితా.

శాకుంతలనాటకస్థపద్యాదిమభాగాః
అకారాదిక్రమేణ ప్రకాశ్యంతే.

శ్లోకాః.	గేయరాగాః. *	పుటసంఖ్యా.
అ		
అక్లిష్టబాలతరువల్లవ	శంకరాభరణమ్-అదితాశమ్	... 277
అతః పరీక్ష్య కర్తవ్యం	మోహన	... 289
అంతర్గతప్రార్థనమంతికప్థం	భైరవి	... 291
అంతర్హితేశశివి నైవ	బిలహరి	... 182
అద్యాసి నూనం హరకోపవహ్నిః	శ్రీరాగం	... 137
అధరః కిలయరాగః	నాథనామక్రియ	... 62
అధ్యాక్రాంతా వసతిరమునా	దేవగాంధారి	... 125
అనవరతధన్వర్జస్థాస్థలన	యమకులకాంభోది	... 108
అనామ్రూతం పుష్పం కిలయ	భైరవి	... 117
అనిశమసి మకరకేతుః	శ్రీరాగం, లేక బిలహరి	... 137
అనుయాన్యన్యనితనయాం	నాథనామక్రియ	... 84
అనుకారిణి పూర్వేషాం	కల్యాణి	... 128
అనుమతగమనా శకుంతలా	ఆరభి	... 197
అనేన కస్యాపి కులాంకురేణ	సావేరి	... 303
అపరిక్షితకోమలశృంగ	భరహరప్రియ-అదితాశమ్	... 167
అభ్యుక్తమివ స్నాతః	కేదారగౌళ	... 225
అభిముఖే మయి సంహృత	పున్నాగవరాళి-అదితాశమ్	... 120
అభిజనవతో భర్తృశ్లాఘ్యే	ఆనందభైరవి	... 209
అభ్యున్నతా పురస్తాత్	హిందుస్థానీ కాసి	... 140
అమీ వేదిం పరితః	గీర్వాణి, లేక సావేరి	... 195

* సంస్కృతనాటక ప్రదర్శనమార్గదర్శక ప్రథమాచార్యైశ్చ శ్రీ గోమతం శ్రీనివాసాచార్యైశ్చ శ్రీమద్భిః (రిటర్డుజడ్జి) సి. వి. కృష్ణస్వామి అయ్యర్ మహాశయైశ్చైతర్యదేయరాగానుసంధానముకారి.

అభిజ్ఞానశాకుం—B

శ్లోకాః.	గేయరాగాః.	పుటసంఖ్యా.
అయం స తే తిష్ఠతి సంగమోత్సుకః పంతువరాశి	...	153
అయమరవివరేభ్యః	భైరవి	296
అర్థో హి కన్యా పరకీయ వివ	మధ్యమావతి	211
అర్థపీత స్తనం మాతుః	కల్యాణి	300
అనంశయం శత్రుపరిగ్రహక్షమా	ఆరభి	65
అస్తాక్ సాధు విచింత్య	భైరవి	203
అస్తాత్పరం బత యథాశ్రుతి	ముఖారి	233
అహన్యహన్యాత్తన వివ	శంకరాభరణమ్	235
అహిణవమహుశోభువో అభినవమధుహిలువః }	యదుకుల కాంధోది-త్రిపుట	214
ఆ		
ఆఖండలసమో భర్తా	సురటి	313
ఆచార ఇత్యవహి లేన మయా	నాధనామక్రియ	218
ఆజన్మనశ్చాత్యమశిక్షితః	నాట	240
ఆపరితోహద్విదుషం	హిందుస్థాన్ కాపి	23
ఆలత్యదంతముకుళాక్	నీలాంబరి	302
ఇ		
ఇతః ప్రత్యాదేశాస్వజనం	ఉశేని, లేక మధ్యమావతి	266
ఇదం కిలాన్యజమనోహరం	వసంత-చామ్రతాళమ్	57
ఇదమనన్యపరాయణం	ఆనందభైరవి	161
ఇదమశిశిరై రంతస్తాపాత్	"	151
ఇదముపనత మేవంరూపం	నీలాంబరి	232
ఇసి చుంబితఇ(ఈషచ్చుంబితాని)	నాధనామక్రియ-రూపకతాళమ్	30
ఉ		
ఉగ్గళితదబ్బకబళా }	ఆనందభైరవి	198
ఉద్గళితదర్భకబళాః }
ఉత్పత్తీణోర్నయనయోః	తోడి, లేక సావేరి	201
ఉత్సృజ్య కుసుమశయనం	జంఝూటి	165
ఉదేతి పూర్వం కుసుమం	ఆరభి	314
ఉన్నమితైకఘోలతం	కల్యాణి	154
ఉపోధశబ్దా న రథాంగనేమయః	కేదారగౌళ	297

శ్లోకాః.

గేయరాగాః.

పుటసంఖ్యా.

ఏ

ఏకైకమత్ర దివసేదీవసే	భైరవి	...	270
ఏవమాశ్రమవిరుద్ధవర్తినా	శేదారగౌళ	...	302
ఏష త్యామభినవకంఠ	మోహన	...	236
ఏసా వి పినిణ విణా	నాధనామక్రియ	...	203
ఏషాపి ప్రియేణ విణా			
ఏషా కుసుమనిషణ్ణా	బ్యాహ్గ	...	277

ఔ

ఔత్సుక్యమాత్రమవసాదయతి	వరాళి	...	221
-----------------------	-------	-----	-----

క

కః పౌరచే వసుమతీం	నాట	...	69
కథం సు తం బంధురకోమలాంగుళిం	ఆనందభైరవి	...	271
క్వ వయం క్వ పరోక్షమన్వభః	భమాన్	...	131
కా కథా బాణసంధానే	మోహన	...	133
కామం ప్రత్యాదిష్టాం	ఘంటా	...	244
కామం ప్రియా న నులభా	ఘంటా-ఆదితాళమ్	...	101
కా స్విదపకుంఠనవతీ	హిందూస్థాన్ కాపి	...	226
కార్యా నై కతలీనహంసమిధునా	భైరవి	...	275
కిం కృతకార్యద్యేమః	నాట	...	231
కిం తావద్వ్రతినాం	భైరవి	...	224
కిం శీతలైః క్లమవినోదిభిః	హిందూస్థాన్ కాపి-ఆదితాళమ్	...	163
కుముదాన్యేవ శకాంకః	దేగడ	...	242
కుతో ధర్మక్రియావిఘ్నః	శేదారగౌళ	...	228
కుల్యాంభోభిః పవనచపలైః	శేదారగౌళ, లేక తోడి	...	49
కృతం న కర్ణార్పితబంధనం	తోడి	...	276
కృత్యయోర్భిన్న దేశత్వాత్	ఆనందభైరవి	...	130
కృతాభిమర్యామసుమన్యమానః	మోహన	...	233
కృతాశ్చరన్యా హరిణా	భైరవి	...	237
కృష్ణసారే దదచ్చక్షుః	మోహన	...	40

గ

గచ్ఛతి పురశ్చరీరం	పున్నగవరాళి	...	93
-------------------	-------------	-----	----

శ్లోకాః.	గేయరాగాః.	పుటసంఖ్యా.
గామాంతాం మహిషా నిపాన	పున్నాగపరాభి	... 111
గాంధర్వేణ వివాహేన	ఆరభి	... 166
గ్రీవాభంగాభిరామం	భూమాన్	... 41
చ		
చలాపాంగం దృష్ట్య	ఆనందభైరవి	... 67
చిత్రే నివేశ్య పరికల్పిత	తోడి	... 115
చూటం హరిసింహులం	బృహత్	... 252
చూతం హర్షి తపితకం		
చూతానాం చిరనిర్గతాపి	ఆరభి	... 257
జ		
జన్మయస్య పురోర్వంశే	సురటి	... 46
జ్వలతి చలిలేంధనోఽగ్నిః	ఆరభి	... 289
జానే తపసో పీర్యం	పరాభి-చాపుతాళమ్	... 134
ఙ		
ణావెక్కి పిగురులతో	మధ్యమావలి	... 229
నాపేక్షితోగురుజనః		
త		
తత్సాధుకృతసంధానం	ఆరభి	... 45
తవ కుసుమశరత్సం	శవణ-అనితాళమ్	... 136
తవతి తనుగ్రామి మదనః	నాధనామక్రియ	... 153
తస్యాః పుష్పమయీ శరీర	ముఖారి	... 172
తదేషా భవతః శాంతా	నాట	... 241
తవ సుచరితమంగుళీయ	తోడి-రూపకతాళమ్	... 269
తవాస్తి గీతరాగేణ	శేదార	... 38
త్వమ్హ తాం ప్రాగ్ నరః	కల్యాణి	... 229
త్వయి భవతు విదాజాః	సారాస్త్రికమ్	... 317
త్వన్తరిః శేవలా తావత్	కల్యాణి	... 269
త్రిస్తోతనం వహతి యః	శంకరాభరణమ్	... 295
తీవ్రామాత ప్రలిహత	వనంత	... 89
తురగభారహతః	వనంత, తేజ-ద్రవ్యాసి	... 89

శ్లోకాః.	గేయరాగాః.	పుటసంఖ్యా.
తుంజ ఆణ్ణే హి అతం తవ న జానే హృదయం } తుం సి మనీ చూడంకుర త్వమసి మయా చూతాంకుర }	నాథనామక్రియ ఉశేని, లేక మధ్యమావతి	... 156 ... 255
ద		
దర్శంకురేణ చరణః త్వతః దర్శనసుఖమనుభవతః	భైరవి ఆనందభైరవి	... 121 ... 279
దిప్త్యై శకుంతలా స్వాధీ దుష్ట్యంతేనాపితం లేజః	కల్యాణి కల్యాణి	... 313 ... 186
న		
న భలు న భలు బాణః న నమయితు మధిజ్యం నియమయః సి విమర్శ ప్రసీతాకా నీవారాశ్శుకగర్భ నైతచ్చిత్తం యదయముదధి	శంకరాభరణమ్ ఆనందభైరవి నాటకురంజి కేదారగౌళ కేదారగౌళ	... 45 ... 106 ... 223 ... 48 ... 126
ప		
పరిగ్రహబహు త్వేఽసి ప్రజాగరాత్ స్థలీభూతః ప్రభాః ప్రజాస్త్వి ఇవ ప్రత్యాదిప్రవిశేషమండనవిధిః ప్రథమం సారంగాత్యై ప్రథమోపకృతం మరుతత్వః ప్రలోభ్యవస్తుప్రణయప్రసారితః ప్రవర్తతాం ప్రకృతిహితాయ ప్రాణానామనిలేన పృత్తి రుచితా ప్రామాద్యాదశకథా స్థితస్య పాతుం న ప్రథమం వ్యవస్థతి పుత్రస్య తే రణశిరస్యయం పుష్టా ఇనేన నమదుఃఖనుభేన	మోహన మోహన ఆరభి తోడి పున్నాగవరాళి శంకరాభరణమ్ నీలాంబరి మధ్యమావతి కేదారగౌళ ఆరభి ఆనందభైరవి భైరవి యదుకులకాంభోది	... 162 ... 279 ... 220 ... 261 ... 262 ... 290 ... 301 ... 318 ... 298 ... 312 ... 195 ... 312 ... 147
బి		
బాష్పేణ ప్రతిష్ఠితేఽసి	తోడి	... 309

శ్లోకాః.

గేయరాగాః.

పుటసంఖ్యా.

భ

భవ హృదయ సాధిలావం

భైరవి

...

88

భవంతి నమ్రస్తరవః

ఆరభి

...

226

భవనేషు సుధాసితేషు

ఆరభి

...

304

భానుస్సకృద్యుక్తతురంగ వివ

కేదారగౌళ

...

219

భూత్వా చిరాయ చతురం
తమహీనపత్నీ

కేదారగౌళ

...

210

మ

మనోరథాయ నాశంసే

ఘంటా-చాపుతాళమ్

...

299

మయ్యేవ విస్తరణదారుణ

తోడి

...

233

మహాభాగః కామం నరపతిః

కల్యాణి

...

225

మహతస్తేజసో బీజం

కల్యాణి

...

301

మానుషీష కథం వా స్యాత్

వసంత, లేక కాంభోది

...

79

మునిసుతాప్రణయస్సృతి

జంగుూటి-రూపకతాళమ్

...

263

ముక్తేషు రత్నైషు

మోహన

...

43

ముహురంగుళినంపుతాధరోష్ఠం

,,

...

170

మూఢస్యామహమేషా వా

ఉశేని

...

243

మేఢశ్చేదకృశోదరం

యదుకుల కాంభోది

...

109

మోహన్తయా సుతను పూర్వం

కల్యాణి-అదితాళమ్

...

311

య

యతో యతః పట్నరణః

శ్రీరాగం

...

67

యదాలాకే సూక్ష్మం

మోహన

...

43

యది యథా వదతి క్షితివః

మోహన

...

242

యదుత్తిష్ఠతి వర్ణభృగః

కానడ

...

123

యయా లేరివ శర్మిష్ఠా

సురటి

...

193

యస్య త్వయా ప్రణవిరోపణం

తోడి

...

200

యద్యత్సాధు న చిత్రే స్యాత్

నాథనామక్రియ

...

272

యథా గజో నేతి సమక్షయాపే

కేదారగౌళ, లేక తోడి

...

314

యా సృష్టిస్సప్తరాద్యా

బ్యాహ్గ్

...

1

యా లేకతోడి

భూపాళం

...

180

శ్లోకాః.	గేయరాగాః.	పుటసంఖ్యా.
యాస్యత్యద్య శకుంతలేతి	యదుకులకాంభోది	... 191
యేన యేన వియుజ్యం లే	బ్యాహాగ్	... 281
యో హనిష్యతి వధ్యం త్వాం	నాట	... 287
ర		
రథేనానుతాత స్తిమితగతినా	కల్యాణి	... 316
రమ్యం ద్వేష్టి యథా పురం	ఆనందభైరవి	... 259
రమ్యాస్తప్తపాదచానాం	కేదారగౌళ	... 47
రమ్యాంతరః కమలినీభరితైః	సారావస్త్రికమ్	... 197
రమ్యాణి వీక్ష్య మధురాంశ్చ	సావేరి	... 217
వ		
వల్లి కార్ధనిమగ్నమూర్తిః	ఆరభి	... 297
వసనే పరిధూసరే వసానా	మోహన	... 307
వ్యవదేశమావిలయితుం	ధనాసరి	... 235
వాచం న మిశ్రయతి	వసంత	... 88
విచింతయంతీయమనన్యమానసా	మోహన, లేక నాట	... 177
విచ్చిత్రిశేషైస్సురసున్దరీణాం	శంకరాభరణమ్	... 292
వృద్ధైః సంకల్పశతైరజగ్రం	శ్రీరాగం	... 137
వైఖానసంకిమనయా	పూరికల్యాణి-రూపకతాళమ్	... 81
శ		
శక్యమరవిందసురభిః	భైరవి	... 139
శమమేష్యతి మే శోకః	ముఖారి	... 210
శమప్రధానేషు తపోధనేషు	భైరవి	... 111
శహవి కిళ ఏ నిజిందివి	} భైరవి, లేక కల్యాణి	... 247
నహజం కిల యద్విసిందితం		
కాంతమిదమాశ్రమపదం	ధనాసరి	... 50
కాపాదసి ప్రతిహతా	తోడి	... 316
శుద్ధాంతదుర్లభమిదం	బ్యాహాగ్	... 53
శుశ్రూషస్య గురుణ్	తోడి	... 207
తైలానామవరోహతీవ	భైరవి	... 296
స		
సంకల్పితం ప్రథమమేవ	కేదారగౌళ	... 199

శ్లోకాః.	గేయరాగాః.	పుటసంఖ్యా.
సఖ్యుస్తే న కిల శతశ్రుతాః	కేదారగౌళ	... 288
నతీమసి జ్ఞాతికులైకసంశ్రయాం	మోహన	... 230
సందప్తకుసుమశయనాని	శంకరాభరణమ్	... 159
సరసిజనునువిధం	ఫరజు-ఆదితాళమ్	... 58
సంరోపితేఽస్మాత్త్వని	తోడి	... 282
క్షనన్యస్తోశీరం	తోడి	... 142
స్తర వివ తాపహేతుః	మోహన	... 148
స్వసుఖనిరభిలాషః	కల్యాణి-ఆదితాళమ్	... 222
స్వప్నో ను! మాయా ను!	ఉ-తేని-చాపుతాళమ్	... 269
ప్రస్తాంసావతిమాత్ర	వసంత, లేక ముఖారి	... 85
సాయంతనే సవనకర్తృణి	పంతువరాళి	... 178
సా నిందంతీ స్వాని భాగ్యాని	గీర్వాణి, లేక సావేరి	... 244
సాక్షాత్ప్రియాముపగతాం	యదుకులకాంభోది	... 274
స్వాయంభువాన్దరీచేర్య	కేదారగౌళ	... 297
సిద్ధ్యంతి కర్తృసు మహత్స్వసి	తైరవి	... 292
స్నిగ్ధం వీక్షితమన్యతోఽపి	నాథనామక్రియ-ఆదితాళమ్	... 103
స్విన్నాంగుళివినివేశః	హిందుస్థాన్ కాసి	... 274
స్త్రీణామశిక్షితపటుత్వం	మోహన	... 237
సుభగసలిలావగావః	హిందుస్థాన్ కాసి, లేక సురటి	... 28
సురయువలినంభవం కిల	తోడి	... 114
సుఖపరస్య హరేరుభయైః	శంకరాభరణమ్	... 291
సుతసు హృదయాత్ప్రత్యాదేశ	అనందతైరవి	... 309
స్త్రుతిభిన్న మోహతమసః	తోడి	... 308
తా		
తామతామకపోలమాననం	తైరవి	... 146
తామం కేనచిదిందుపాందు	కేదారగౌళ	... 190

శ్రీ రస్తు.
అభిజ్ఞాన శాకుంతలమ్

ప్రథమో ౭ జ్ఞాః.

యా సృష్టిః స్రష్టారాద్యా వహతి విధిమతం
యా హవిర్యా చ హోత్రీ
యే ద్వే కాలం విధత్తః శ్రుతివిషయగుణా
యా స్థితా వ్యాప్య విశ్వం,
యా మావలుః సర్వభూతప్రకృతిరితి యయా
ప్రాణినః ప్రాణవంతః
ప్రత్యక్షాభిః ప్రపన్నస్తనుభిరవతు న
స్తాభిరష్టాభిరీశః.

౧

వ్యాఖ్యానప్రారంభః.

లక్ష్మీం వస్తుతరాం తనోతు మధుకృల్లక్షీముఖాం హోరుహో
భక్తాభిష్టవరప్రదాననిపుణః శ్రీ వేంకటేశో విభుః,
లీలామకజమధ్యగం మధుకరం సంబద్ధమంకే స్థితా
నేత్రం శ్రీః సిదధాతి యస్య కుతుకాత్సవ్యేతరం పాణినా. *
వై ఖానసాన్వయపయోధిమృగాదికమూర్తిః శ్రీ కాశికావిజయ లేనహితిష్ఠయాఖ్యః,
శ్రీ వేంకటేశచరణాంబుజనిత్యలూలాలూతాకృతిర్దణనిధిర్నహితో మనీషి. *
తస్య పుత్రోఽస్తి విద్యానాం స్వయంవరపతిః కవిః,
వ్యాఖ్యాతా నాటకదీనాం శ్రీనివాస ఇతి శ్రుతః. *
యం శ్రీనివాసమఖిలాగమసారసింధుం కుంభోద్భవం బుధజనాః పరికీర్తయంతి,
సోఽహం విచార్య భరతాదిమునిప్రణీతం కాస్తం కవీంద్రరచితాని చ నాటకాని.
న్యాయం ఘణేంద్రఘణితిం కపిలస్య తంత్రం కాణాదతంత్రమథజైమినీనా కృతం చ,
టీకాం కర్తామి విదుషాం పరితోచనాయ కాకుంఠశస్య వృష శైలపరేః ప్రసాదాత్.

వ్యాఖ్యాయతే మయా కించిన్నతనం నాత్ర కృతచిత్,

పూర్వసూరిభిరుక్తేషు సారానుద్భృత్య రచ్యతే.

*

ఇహ ఖలు సకలకవలకలకః ప్రసిద్ధస్తత్రభవాత్ కాళిదాసనామా మహాకవిః
'నాటకాంతం కవిత్వమ్' ఇతి ధియా నాటకరూపప్రబంధం నిర్మిత్సుశ్చిక్రీడితస్య గ్రంథ
స్యానిష్ఠేన పరిసమాప్తిమభిలషత్ 'అశీర్షమస్మిన్'యా వస్తునిర్దేశో వాసి తన్నభిష్
ఇత్యాంకారికకాననమప్యనుసరన్వక్తృతప్రబంధప్రత్యూహపరిపంథినీం పూర్వరంగస్య
ప్రధానాంగభూతాం నాందీరూపామాశిషం ప్రయక్షే— యా సృష్టిరిత్యాదినా.
తాభిః ప్రత్యక్షాభిరద్వభిప్రమభిః ప్రవన్న ఈశో వః అవత్సరితి యోజనా. కీదృశ్యస్త
నవ ఇత్యత ఆహ—యేతి. యా తనుః, స్పష్టర్భువాణః. ఆదో భవా ఆద్యా, సర్జనం
సృష్టిః. అనేన జలమయా తనురుక్తా. 'ఆవ ఏవ ససర్వాదా' తాను వీర్యమపా
సృజత్, ఇత్యుక్తత్వాత్. ఏవం గుణద్వారా గుణిప్రత్యాయనే సతి గుణినాం
వ్యంగ్య త్వేన వ్యంగ్యప్రాధాన్యాదస్యోక్తమకావ్యతా ప్రకాశ్యతే. తదుక్తం
కావ్యప్రకాశే—'ఇదముక్తమ మతిశయిని వ్యంగ్యే వాచ్యాద్ధ్వనిర్బుధైః కథిత' ఇతి.
ఇక్షుఖండస్థానీయం హి కావ్యం కల్పనీయం. తత్ర రసనిష్ఠ్యందస్థానీయం వ్యంగ్యమ్.
ఋజీప్రాయం వాచ్యమ్. తస్మాన్నిపుణేన కవినా వాచ్యాదపి వ్యంగ్యస్య చమ
త్కారార్పణప్రావీణ్యంకర్తవ్యమ్. తత్కావ్యముక్తమమ్. యదాహ—'ప్రధానగుణ
భావాభ్యాం వ్యంగ్యస్యోక్తమమధ్యమే, కావ్యే ధ్వనిర్బుధీభూతవ్యంగ్యమిత్యుచితే
ఉభే' ఇతి. యస్మిన్ కావ్యే వాచ్యార్థాద్వ్యంగ్యార్థస్య ప్రాధాన్యం తత్కావ్యము
క్తమం ధ్వనిరితి చ వ్యవచిశ్యతే, యత్ర వ్యంగ్యార్థో వాచ్యాదేరుపసర్జనీభవతి, తన్న
ధ్యమం గుణీభూతవ్యంగ్యమితి చోచ్యతే. యత్ర పునర్వ్యంగ్యార్థస్యాస్ఫుటత్వం,
చిత్రశబ్దార్థవిషయాంకార ప్రాధాన్యవత్కావ్యమధము శబ్దచిత్రమర్థచిత్రమితి
చ ద్విధా ప్రతిపాదితమ్. క్రిమదానందవర్ధనాచార్యాభినవగుప్తపాదాస్తు కావ్యస్యా
త్తత్వేన ధ్వనిం, శరీరత్వేన శబ్దార్థా ఆత్మభూతరసాదిధర్మ త్వేన దోషగుణాలంకారా
ణామవస్థానం యుక్తిమదేవ శబ్దార్థయార్థద్వనిముఖేన వైశిష్ట్యం ప్రత్యపాదయత్. భామ
హస్తు అలంకారరూపధర్మముఖేన, వామనో హి గుణరూపధర్మముఖేన, కుంతకశ్చ
వశోక్తివ్యవదేశేన భజితివైచిత్ర్యేణ వ్యాపారేణ, భట్టనాయకః కిల భోగకృత్వేన
వ్యాపారేణ శబ్దార్థయార్థద్వైశిష్ట్యం ప్రత్యపాదయత్.

ఇహ కావ్యే వేదకాస్త్రపురాణాదివ్యతిరేకేణ వాచికలాక్షణికవ్యంజక వ్యవదేశ
భాజశబ్దాస్త్రవిధా భవంతి. వాచికలాక్షణికశబ్దబన్ధుర్యేషాం సాధారణః; వ్యంజక
శబ్దబన్ధుకారః పునరసాధారణః. అభిధానానాన్యపారగమ్యయోరర్థయోరభిధేయ

లక్ష్యయోరుపరిరసాదిరూపః కశ్చిదర్థః కావ్యే సముపలభ్యతే. స తు వ్యంగ్యార్థ ఏవ. కేచిత్సృజ్యత ఇతి సృష్టిరితి కర్తృవృత్తప్రతిపదంతి. అత్ర వృత్తప్రతిపదేమం పరిచోదయంతి. స్త్రియాం క్తిన్నీతి క్తిన్ ఘోషపాదస్య భావాధికారత్వాద్భావపరత్వమేవ ప్రోక్తీయతే సిద్ధిశ్చుద్ధిరిత్యాదివత్. * అకర్తరి చ కారకే సంజ్ఞాయామితి వితర్లభాపవాదప్రేక్షన్-౭సి సంజ్ఞాయామేవ పర్యవసానం స్యాత్. యథాశ్రుతిః స్మృతిరితి. ఇహ తు సృష్టిశబ్దేన న కస్యాపి సృజ్యవస్తునస్సంజ్ఞా గమ్యత ఇతి కర్తృవృత్తత్వముపలబ్ధిరితి. అత్రోచ్యతే—*అకర్తరి చ కారక ఇత్యత్ర సంజ్ఞాయామిత్యుపాధివచనం ప్రాయికాభిప్రాయమ్. చశబ్దాచ్చ సంజ్ఞాయామివాసంజ్ఞాయామసి కర్తృత్వాదిస్సంప్రపద్యత ఇతి కైయటముఖ్యైర్వాగ్భాత్యభిః సంబంధమునంద్రియత ఇతి ఫణిపతి ఫణితో సంబంధ్యత ఇతి సంబంధః. కర్తృణి ఘోషేతి వ్యాఖ్యాయి. అతస్తదపవాదత్వాత్ క్తిన్-౭సి కర్తాదివృత్తప్రతిస్సూపసాదేతి సృష్టిశబ్దేనేనా సృష్టమేవ వత్సర్థిధీయతే. తచ్చ సృష్టిపదం త్యాద్యపదవిశేషణవిశిష్టం సద్వాచకమేవ బలస్యేతి. 1విధిహతమితి. విధిఃప్రేరణా తద్వాచకలిజాదివిశిష్టం విధ్యుద్దేశవాక్యమవయవావయవసంబంధజన్యయా లక్షణయావిధిరిత్యభిధీయతే. వితర్లద్యుద్దేశకాంక్షితకాలదేశద్రవ్యకర్తాదిప్రతిపాదకం దర్శనార్థమాసాదిప్రకరణముసి లక్షితలక్షణయా విధిరిత్యభాణి. అథవా, వాక్యైక వాక్యన్యాయేనావాంతరవాక్యభూతాధికారవిధియోగవిధిప్రయోగవిధి వాక్యవిజ్ఞానార్థవిధివాక్యగతలిజాదిరిధిరిత్యుచ్యతే. తేన విధినా కరణభూతేన హుతం ప్రక్షిప్తం హవిః పురోడాశాదికం వహతి ప్రావయతి. అగ్నిః స్వయం హవిరధికరణం భూత్వేంద్రాదిదేవతాస్వాత్తనా యజమానాదిహుతం ప్రావయతి. “అగ్నిముఖా వైదేవా” ఇతి శ్రుతేః. అనేన హవిరధికరణభూతాస్సంస్కృతాస్తే తాగ్నయఃఉచ్యంతే. అనేన తేజోమయా తనురుక్తా. యా చ హో శ్రీతి. హో శ్రీ యజమానరూపా. చశబ్ద ఉత్తనముచ్చయే. హవిరధికరణం హవనకర్తృచేత్యర్థః. అనేన విచిత్రకృత్త్వం ద్యోత్యతే. “చాన్వాచయసమాహారేతతేతరసముచ్చయే” షక్యమర్థః. యద్యపి హోత్వశబ్ద ఋత్విక్షుప్రయుజ్యతే, తథాపి హవనస్య దేవతోద్దేశేన ద్రవ్యత్యాగాత్తకలేన తస్య యజమానత్వేన చ న వివముఖ్యోహోతా, అనేన యజమానరూపా తనురుక్తా. యే ద్వే కాలం విధత్త ఇతి. యే ద్వే మూర్తీ సూర్యాచంద్రమనరూపే. యద్యపి నిత్యో విభుః కాలః, తథాపి లోకే ఇయంతం కాలం సుఖమస్తాక మిత్యాదివహారేషు తపసేందుగతిపరిచ్ఛిన్ననైవ కాళశబ్దవాచ్యత్వాత్సూర్యగతిపరిచ్ఛిన్నః కలాముహూర్తా

1 విధిహుతం—అవిధిహుతం భస్మీభవతి. అతఏవ విధిహుతమిత్యుక్తిః. అనేన

ఫలవర్జ్యస్తాపనం వ్యజ్యతే. ఇతి రామునభట్టేయవ్యాఖ్యా.

హోరాశ్రాదిః చంద్రగత్యుపలక్షణాః ప్రతిపదాదితిథయః, వితాదృశపరిచ్ఛేదకర్తృ
 త్వేన తయోః కాలవిభాత్యత్వం, నచేతాగ్రలస్య నిత్యత్వాద్విధానం న సంఘటతే.
 అహోరాత్రలక్షణా కాలా విభక్త ఇతి ¹కేచనవదంతి, నచైతచ్చతురశ్రమ్. ఋషా
 శవక్షే అనత్యసి చన్ద్రే రాత్రేస్సంభవాత్సూర్యక్షణ వర్తిత్వాభావాచ్చ, ²భూర్యషిక్
 వక్షే ఉపాధిత్వేన తిథీనాం కాలకర్తృత్వే భూర్యక్షణవర్తిత్వనియమనైరపేక్ష్యేణ
 తిథేస్సంభవాదుపాధితయా కాలకర్తృత్వమేవ సహృదయహృదయదర్శణమధ్యాస్తే.
 అనేన సూర్యాచంద్రమనరాపే తమా ఉక్తే. శ్రుతివిషయగుణేతి. శ్రూయతేనయేతి
 శ్రుతిః శ్రోత్రేంద్రియః, తస్య విషయశృట్టః. శబ్దగుణకమాకాశమితి కాణాదాః. విశ్వం
 చరాచరం వ్యాప్య అంతర్బహిశ్చాభిసంబధ్య స్థితా. న తు కదాచిద్విభక్తా. శ్రుతివిష
 యగుణా యాస్థి తేత్యేతావతా ఆకాశప్రతిపత్తే వ్యాప్య విశ్వమితి పదద్వయోపా
 దానం నిర్ధృతమితి నాశంకనీయమ్, కర్ణశక్తుల్యవచ్ఛిన్నాకాశవ్యాప్తత్వైర్ధమనవ
 చ్ఛిన్నాకాశప్రతీత్యర్థం చ పదద్వయోపాదానమిత్యవగంతవ్యమ్. అనేనాకాశమ
 యీ తనురుక్తా. యామావలస్సూర్యభూతప్రకృతిరితి. ప్రకృతిమామానిత్యర్థః. ప్రకృ
 తేః కర్తృత్వేనైవ నిపాతేనేతిక బ్జేనాభిహితత్వాన్న ద్వితీయా. తిజాద్యుపసంఖ్యానస్యో
 పలక్షణత్వాత్. యథాహ వామనః—‘నిపాతేనాప్యభిహితే కర్తృణి న కర్తృవిభక్తిః.
 పరిగణనస్యప్రాయితత్వాత్’ ఇతి. సర్వభూతానాం సమస్తపదార్థానాం సర్వేషాం
 చరాచరాణామితి యావత్. “భూతం న్యాయ్యే సమే ప్రాప్తే పదార్థాతీతయోరప్”
 ఇతి నానార్థతన్నమాలా. ప్రకృతిః కారణమ్. కదాచిదుపాదానం కదాచిన్నిమిత్తమ్.
 యద్వా—కించిదుపాదానం కించిన్నిమిత్తం; కస్యచిదుపాదానం కస్యచిన్నిమిత్తంవా.
 పృథివీ పార్థివానాం సాక్షాదుపాదానమప్యప్యోదీనాముపప్తంభకత్వేన కారణమ్.
 ఆహుః. శాస్త్రవిద ఇతి శేషః. యద్వా—భూతశబ్దేన ప్రాణినాం కాయ ఉప
 లక్ష్యతే. ప్రకృతిః ప్రధానమ్. తత్ప్రధానత్వాత్తద్వ్యవదేశః. ‘ప్రకృతిః పంచభూతే
 షు ప్రధానే మూలకారణ’ ఇతి యాదవః. అనేన పృథివీమయీ తనురుక్తా. యయా
 ప్రాణినః ప్రాణవంత ఇతి—ప్రాణినో జంతవః ప్రాణవంతః ఉత్కృష్టజీవనవంతః.
 * భూమనిందాప్రశంసాస్విత్యాదిషు మతుబాదేరతిశయార్థకత్వమ్; * ‘జీవ ప్రాణ
 ధారణ’ ఇత్యుక్తత్వాత్; అనేన వాయురూపా తనురుక్తా. ‘స్పర్శనః ప్రాణస్సమీ
 రో మాదుతో జగత్’ ఇతి శబ్దార్థవః. తస్య వాయోరేవ ప్రాణాపానాదివ్యాపారేణ
 శరీరధారకత్వాత్. తాభిః ప్రత్యక్షాభిస్తనుభిః ప్రపన్న ఈశోనవత్స్వతి యోజనా.తాభి
 రితి యాయా యథాభూర్వం యచ్ఛబ్దేన నిర్దిష్టాస్తాస్తథా తచ్ఛబ్దేన పరామృశ్యం తే.

ప్రత్యక్షవిషయైరితి యావత్ - ప్రత్యక్షత్వం పృథివ్యప్రేజస్సూర్యాచంద్రమసాం చాక్షుషత్వేన వాయోస్సాన్తర్యగేంద్రియగ్రహ్యత్వేన ఆకాశస్య చ నీలం నభశ్చక్షీర్యామమితి కేషాం విచ్యాత్వపి తేన యజమానరూపస్యాత్మనో మానసప్రత్యక్షవిషయత్వేన స్వప్రకాశత్వేన వాప్తమూర్తయః ప్రత్యక్ష ఇతి నిర్దిష్టాః. ఈశః అణిమాద్యైశ్వర్య సంపన్నః. * ఈశ విశ్వర్య ఇతి ధాతుః, ప్రపన్నః ప్రకర్షణ సంబద్ధః. సంబంధప్రకర్షణ పృథివ్యాద్యుత్పత్తిసిద్ధిభంగానాం పరమేశ్వరాయ తత్త్వాత్. అథవా * సర్వైశ్వర్యా క్షానార్థా ఇతి విద్యమానత్వాత్త్తిత్యాదిభిః కార్యభూతైః ప్రపన్నః ప్రకర్షణ క్షాత ఇతి కవేరభిప్రాయః. తనురితి. యతః పరమేశ్వరశ్చేతనాచేతనమంతః ప్రవిశ్య వ్యాపారయతి అతః పృథివ్యాదీనాం తత్తనుత్వవ్యవదేశః కృతః. మః యుష్మాక్; శ్రేయస్కరభక్తిశ్రద్ధాద్యభిశయపూర్వకం వ్యాఖ్యాతృశ్రోతృనీతి యావత్. సంబోధనార్థసారో హి యుష్మదర్థః; లేషామేవ సంబోధనయోగ్యత్వాత్. ఆవతు రక్షతాల్; రక్షణం నామ హితప్రాపణమహితపరిహరణం. చ. వివందిధాభిన్నసభిరుపేత ఇతి రక్షణాదివిశేషాభిప్రాయేణ, పృథివ్యాదిమణ్యై యస్య యత్సుఖసాధనం తత్సంపాదనం యస్య యదనిష్ఠం తన్నివారణం చ భవత్స్వితి వ్యుత్పత్తి. లేన తాదృగ్విస్తునో వ్యంగత్వేన వస్తుధ్వనిః. విశేషణసాభిప్రాయత్వేన పరికరాలంకారస్య వ్యంగ్యత్వేనాలంకారధ్వనిః. ఉక్తం చ— 'అలంకారః పరికర సాభిప్రాయే విశేషణే' ఇతి. కవేస్సర్వాత్మక శివవిషయభక్తిభావస్య వ్యంగ్యత్వేనానలక్ష్యక్రమో భావధ్వనిః. అనలక్ష్యక్రమవ్యంగ్యస్తు రసాదిధ్వనిర్భవతి. తనుక్తం శృంగారతిలకే— 'రసభావతదాభావభావకాంత్యాదిరక్రమః, భిన్నో రసాద్యలంకారాదలంకార్యత తయా స్థిత' ఇతి వివమత్ర జ్ఞానే వస్తులంకారరసభేదేన త్రిధా ధ్వనిరితి ధ్వని ప్రస్థానవిదః కథయంతి. తథైవైతన్తోకే కవేర్భక్తిభావస్య శివ అలంబన విభావః. ఉద్దీపన విభావాస్తు సంసారానిత్యతాదర్శనం పరమేశ్వరమహిమశ్రవణాత్తత్కారణకలపుషర్కదానశక్తిమత్త్వాదయశ్చ. అను భావాస్తు తదనుస్మరణమనంతరజనితరో మోగ్ధమానందబాష్పముఖవికాసాదయః, సంచారిణోఽపి తద్విషమమైన్యవచనచింతాన్తరణహర్ష విబోధాదయః. వివందిధ విభావా ను భావ సంచారిపరిపుష్టో భక్తిభావః ప్రాధాన్యేన వ్యుత్పత్త ఇత్యస్మోత్తమకావ్యతా ప్రకాశ్యతే. రతిస్తు విషయభేదాద్యహువిధా భవతి, దైవగురునృపాచార్యాదివిషయా భక్తిః. కాంతావిషయా రతిరిత్యుక్తత్వాత్. ప్రకృతే దైవవిషయో భక్తిభావస్సూచితః. జ్ఞప్తమధ్యమవర్ణ సందర్శనక్షణ రసనహితా వైదర్భీ రీతిః. తనుక్తమ్— 'బంధపారుష్యరహితా శబ్దకాశిన్యవరితా, నాదిదీర్ఘ సమాసా చ వైదర్భీ రీతిర్యుతే' ఇతి. సృష్టిస్సృష్ట్యః.

మాతం హవిః, ప్రాణినః, ప్రాణమంతః, ప్రత్యక్షాభిః ప్రవన్న ఇత్యాదౌ స్వరవైసాదృశ్యేఽపి వ్యంజనసామ్యులక్షణోఽనుప్రాసః. కించ. సృష్టిస్సృష్టరిత్యాదౌ వృత్తిలక్షణానుప్రాసశ్చ. ఉక్తం చ—‘అనేకేషాం వర్ణానాం సకృత్పునశ్చ’వణం వృత్త్యనుప్రాస’ ఇతి. ప్రాణినః ప్రాణవంత ఇత్యుక్త పదద్వయేఽపి ప్రాణిశబ్దప్రతిపత్తావపి ప్రాణినో జనాః ప్రాణవంతో జీవనవంత ఇతి తాత్పర్యభేదాల్లాటానుప్రాసః. తదుక్తమ్—‘శబ్దార్థయోః పానయక్త్యం యత్ర తాత్పర్యభేదవత్, స కావ్యతాత్పర్యవిదాం లాటానుప్రాస ఇవ్యతే’ ఇతి. అష్టమూర్తిత్వలక్షణాసాధారణస్వరూపవర్ణనాత్వభావోక్తి రలంకారః. తదుక్తమ్—‘స్వభావోక్తిస్తు డింభాదేస్సన్విక్రియారూపవర్ణనమ్’ ఇతి. స్వక్రియారూపవర్ణనం నామ స్వాసాధారణక్రియారూపవర్ణనమ్. అష్టమూర్తీనాం సాక్షాద్వాచకశబ్దైర్విని గుణక్రియాదిద్వారా కథనేన పర్యాయోక్తమలంకారః. తదుక్తమ్—‘పర్యాయోక్తం వినా వాచ్యం వాచకం యద్వచస్తు తత్’ ఇతి. ప్రత్యక్షాభిః ప్రవన్నైఽనవత్సరి రక్షణక్రియాం ప్రతి ప్రత్యక్షతనమంబుధస్య హేతుత్వేనోపాదానాల్లావ్యులింగ మలంకారః. ఉక్తం చ—‘హేతోర్వాక్యకవదార్థత్వే కావ్యలింగముదాహృతమ్.’ ఇతి. తాభిః ప్రవర్ణిరితి తచ్ఛబ్దస్య యచ్ఛబ్దవిశిష్ట సప్తనాక్యసంబంధితేన కారకదీపకాలంకారః. సర్వశరీరభేదకస్యాష్టతనమంబుధస్యోక్తత్వాత్ప్రతీయమానో వ్యతిరేకాలంకారః. అవత్సరిత్యాదీరూపత్వాదాశీరలంకారః. శివనియభక్తిభావస్యాశీరూపవాక్యార్థాంగత్వేన ప్రేయోఽలంకారః, ‘అంగభూతో భావః ప్రేయాన్’ ఇత్యుక్తత్వాత్. ఏవమన్యేఽపి శబ్దార్థాలంకారా బుద్ధిమతోహ్యః. తథా గుణా అపి కేచన యుజ్యంతే. అస్పృష్టశ్చేధిల్యరూపశ్లేషగుణః. పరమేశ్వరస్యాష్టమూర్తియోగిత్వస్య ప్రసిద్ధార్థస్య శబ్దశ్రవణమాత్రేణ ప్రత్యయాత్ప్రసాదగుణః. తదుక్తం సరస్వతీకంతాభరణే—యత్తు ప్రాకట్యమర్థస్య స ప్రసాదో గుణోమతః’ ఇతి. పదానామన్వయేదురవ్యవధానాభావాత్సమతాగుణః. తదుక్తం—‘అదూరవ్యవధానం తు సమతా పరిశీర్తితా’ ఇతి. వాక్యే పాతసమయే సృష్టిః సృష్టరిత్యాదిపృథక్పదత్వప్రతీతేర్పాధర్యగుణః. తదుక్తం—‘యాపృథక్పదతావాక్యేతన్వాధర్యం ప్రచక్షతే’ ఇతి. పరమేశ్వరస్యాష్టమూర్తిత్వలక్షణార్థప్రతిపాదనేవాక్యస్యనిరాకంక్షతయా పరిపూర్ణత్వాదర్థవ్యక్తి లక్షణోగుణః. తదుక్తమ్—‘యత్తు సరిపూర్ణ వాచ్యత్వమర్థవ్యక్తిం వదంతి తామ్’ ఇతి. ప్రతిపాద్యార్థప్రతిపాదకాధికపదాభావాత్సమిత్తత్వగుణః. తదుక్తం—‘యావదర్థపదత్వం తు సమితత్వముదాహృతమ్’. భక్తిభావాదేర్వర్ణంగృత్యాద్ధాంభీర్యగుణః, తదుక్తమ్—‘ధ్వనిమత్తా తు గాంభీర్యమ్’ ఇతి. ప్రకృతోక్తేరిశ్వరస్యాష్టమూర్తిత్వనిరూపణద్వారా సర్వాంతర్యామిత్యాద్యనేకారాభివ్యంజకత్వాత్సృష్టిగుణః. తదు

క్రమ్—‘ప్రాధిరుక్తేపరిపాకః’ ఇతి. పరిపాకశోచ్యేకేర్విలక్షణాధ్యాభివ్యంజకత్వమ్. దీర్ఘాక్షరప్రాయత్వాత్స్వరాశోహద్ధతిర్నామ గుణః. తదుక్రమ్—‘గతర్నామ సురమ్యత్వం స్వరాశోహవరోహయోః’ ఇతి. అన్యే గణా అపి బుద్ధిమతోహ్యః. ఏవ మేకస్మిన్నేవశ్లోకేబహ్యులంకారగుణవత్త్వేన భూషణం నామాలంకారః. తదుక్రమ్—‘అలంకారైర్గుణైశ్చైవ బహుభిన్నమలంకృతమ్, భూషణైరివ చిత్రార్థైస్తద్భూషణమితిస్మృతమ్’ ఇతి. భూషణం నామ షట్త్రింశదలంకారేశ్వేకమ్. లే ఉత్తరత్ర షట్త్రింశదలంకారాస్తత్రతత్రనిరూప్యంలే. బంధస్యపదాంతరాసహిష్టుత్వాచ్చయ్యా. తదుక్రమ్—‘పదానాంయానోన్యన్యమైత్రీసాశయా’ ఇతి. అంతర్బహిశ్చరసప్రతీతేర్ద్వాక్షపాకః. తదుక్రమ్—‘ద్రాక్షపాకస్య కథితో బహిరంతస్సుస్ఫరద్రస్’ ఇతి. బంధస్య పరివృత్తిన హిష్టుత్వాభాచ్చబ్ధిపాకః. తదుక్రమ్—‘యత్పదాని త్యజన్యేవ పరివృత్తినహిష్టుతామ్,తం శబ్దపాకనిష్ఠతాశ్చబ్దపాకం ప్రచక్షతే’ ఇతి. సౌరభపరిమళయోరివ శయ్యాశబ్దపాకయోర్బద్ధమన్యుత్త్వమతినమభిగమ్యః. ఆత్రశ్లోకే యత్రవాక్య ఆభ్యాకవదాభావస్తత్రాస్తిభవతియోగః కర్తవ్యః. తయోస్మాకాంక్షసర్వపదవాక్యసంబంధిత్యాత్. తదుక్తం వామనేన—‘న ప్రసిద్ధే క్రియాధ్యాహరదోషః’ ఇతి. తత్రాపి కాలవిశేషప్రతిపత్తిరాలిప్తేన కార్యా. ఆద్యా సృష్టిరాసిత్, హోత్రీ భవతి, ప్రాణవంతో భవంతీతి. ఆద్యక్షరత్రయస్య గురుత్వాద్భూజేవతాకస్య మగణసౌఖ్యపాదానాద్వర్ణగణాదిశుద్ధిరస్తితి సర్వమవదాతమ్. తదుక్రమ్—‘మోభూమిస్త్రీగురుశ్శుభంవితనుత, ఇత్యాది. కించప్రథమం ప్రచయార్థసృష్టిపదోపాదానేనైతత్ప్రబంధాధ్యేత్యాణాం ప్రవక్తృత్వం ప్రయోజనమితి సూచితమ్. యథాహ భగవాన్సామ్యకారః—‘మంగళాదీని మంగళమధ్యాని మంగళాంతాని హి తాని కాస్త్రాణి ప్రథంలే, వీరపురుషాణ్యాయుష్షత్పురుషాణి చ భవంత్యధ్యేతారశ్చప్రవక్తారో భవంతి’ ఇతి. ఏష నాందీర్లోకః. ‘కాన్యార్థసూచనంకైశ్చిన్నాంధ్యామేవ నిరూప్యతే’ ఇతి పచనాత్కాన్యార్థోఽపి కించిద్ద్యోత్యతే. తథాహి—ఆద్యా సృష్టిరిత్యనేన దుష్యంతస్య భరతవంశాదిత్వం ధ్వన్యతే. విధిమతం హవిరితి హవిరివ హవిః. రక్షశుల్కషడ్భాగాదాత్మత్వేన రాజర్షిత్వం సూచ్యతే. హోత్రీత్యనేన యజ్ఞమహాదానాదికర్తృత్వం వ్యజ్యతే. కాలం విధత్త ఇత్యనేన రాజరక్షితప్రాణిధర్తసాధ్యవృష్ట్యాదినంపన్నకాలస్య రాజ్ఞః కాలకర్తృత్వం ప్రతీయతే, తదుక్తం మహాభారతే—‘కాలో వా కారణం రాజ్ఞః రాజా వా కాలకారణమ్, ఇతి లే సంశయో మా భూద్రాజా కాలస్య కారణమ్’ ఇతి. శ్రుతివిషయగుణేత్యనేన శ్రుతిః వేద ప్రతిపాదకం కాస్త్రం. తదుక్తమహోత్సాహాదగుణవత్త్వేన కాస్త్రీయరాజత్వమ్. కించ శ్రుతివిషయగుణేత్యనేన, సకలజన్మోత్తేంద్రియాణి తద్గుణైకవిషయాణీతి

పుణ్యార్థకతా భూత్యులే. విశ్వం న్యాయ్య స్థితేత్యునేన కీర్తిప్రతాపయోగప్రతిహతత్వం గమ్యులే. సర్వభూతప్రకృతిరిత్యునేన సర్వేషాం తత్తత్సార్థస్థాపకత్వేన సర్వకారణత్వం వ్యజ్యులే. తదుక్తం ధర్మమశే—“ప్రజానాం వినయాధానాద్రక్షణాద్భరణాదపి, స పితా పితరస్తాసాం కేవలం జన్మహేతవః” ఇతి. ప్రాణినః ప్రాణవంత ఇత్యునేన నిఖల నాంభితపూరకత్వేన ప్రాణిమాత్రజీవనదాతృత్వం గమ్యులే. ప్రత్యక్షాభి ప్రపన్న ఇత్యునేనాజ్ఞానీయకదర్శనాద్రాజ్యశృకుంతలాన్తరణం జాతమితి ద్యోత్యులే. ఈశ ఇతి సర్వైశ్వర్యసంపన్నో రాజా సూచ్యులే. “అష్టానాం లోకపాలానాం వపుర్ధత్తే సరాధివ” ఇతి వచనాత్. అస్యార్థస్య వాచ్యత్వాసంభవాన్ను క్లేషః. నాసి శబ్దశక్తిమూల ఉపమాలంకారధ్వనిః. సంబంధాంతరే సంభవతి సాదృశ్యమూలకత్వకల్పనానపేక్ష త్యాత్. కింతుసూచకత్వసంబంధాచ్ఛబ్దశక్తిమూలావస్తుధ్వనిః. అత ఏవోక్తమలంకారసర్వస్వే—“యత్ర సూచనావ్యాపారోఽస్తి తత్ర శబ్దశక్తిమూలా వస్తుధ్వనిర్విధ్యు ఇతి. అన్యేఽపి నాయకగుణా బుద్ధిమతోహ్యః. తదుక్తమ్—‘అర్థతశ్చబ్దతోవాసి మనా కాన్యార్థ సూచనమ్’ ఇతి. తథాహి—సప్తః సృష్టిరిత్యునేనవిశ్వామిత్రస్యావత్యతా వ్యజ్యులే. “అన్యమింద్రంకరిష్యామి” ఇత్యాదినాతస్యాపి సప్తృత్వాత్. కించ, ఆద్యాసృష్టిరిత్యునేన నిఖలకామినిజనాపేక్షయా రూపలావణ్యాద్యుతకయో వ్యజ్యులే. తథా మే ఘనందేశే—‘యవతివిషయే సృష్టిరాద్యేవ ధాతు’రితి. విధిచూతం హవిర్వహతీత్యుత్ర హూతం హవిర్వహతీత్యునేన దుశ్యంతనిహితగర్భధారణం విధివదేన గాంధర్వవివాహస్య కాస్త్రీయత్వం వ్యజ్యులే. హోత్రీతి యజ్ఞపత్నీత్వమ్. తేన సౌశీల్యభావాదికం యథాచిత్యం యోజ్యమ్. యే ద్వేకాలం విధత్త ఇత్యునేనానసూయాప్రియంవదే రాజ్యశృకుంతలానంగమస్య కాలం కృతవత్సా వితి ద్యోత్యులే. అన్యేఽపి నాయకగుణా డోహ్యః. ఇయం వాస్త్రపానాస్థి. తదుక్తం భరతేన—నాస్థి ద్వివిధాక్రియారూపా వాస్త్రపాచ” ఇతి. ఆద్యా వికవిధా. సా నాట్యరంభే కాచిదర్శనా నందినః. తస్యా నాందినిసంజ్ఞా. తదుక్తం భరతేన—“నందీవృషః కోఽసి మహేశ్వరస్య రంగత్వమాదౌ కిలభే జగము, తద్రంగముద్దిశ్య కృతాం తు పూజాం నాందితి తాం నాట్యవిదో వవంతి.” పూర్వరంగే రుద్రస్తు సర్వదా నన్నిహితో విద్యులే. తం పూర్వరంగం ప్రతి, పూజాక్రియలే తదుక్తం కాండిలేన—“పూర్వరంగేఽప్లవరే చ సాక్షాత్సన్నిహిత శ్చివ” ఇతి. ద్వితీయా మంగళాశీసమన్వితాశ్లోకాత్తికాబలమవిధా. వికాఅష్టపదా. ఇత రాద్వాదశపదా. అన్యా అష్టదశపదా, ద్వావింశతిపదేత్యాది. తదుక్తం కోహశేన—మంగళ్యశంఖచక్రాష్ట్రకోకకైరవశంసిన్, యత్రాష్టభిర్ద్వాదశభిరష్టదశభిరేవ వా, ద్వావింశతిపదాన్యై సా నాందితి ప్రక్షిప్తా ఇతి విధిచూతవతితే అష్టపదా.

ఉత్తరరామచరితే, ఉన్నతరామువే, మురారిప్రారంభే చ ద్వాదశపదాల్పికా; వేణీసం
హారే, మనీయే నైషధానందే చాష్టాదశపదా; బాలరామాయణే ద్వావింశతిపదాల్పికా.
వివం లక్షణానుగుణ్యేన సర్వైర్నాందీ గ్రథితా. ప్రకృతనాంద్యా ఆపి వాగ్రూప
త్వాత్పదనియమేన భవితవ్యమ్. అత్ర తద్వత్పదవ్యవస్థా న కృతేతి చేత్పదనియముః
కథ్యతే. సర్వే పదశబ్దస్య నానార్థతామాచక్షతే ఖలు. తథాహి—కేచిత్సప్తిజంతం
పదం వర్ణయంతి; ఆపరే తు శ్లోకస్య తురీయాంశరూపః పాదః పదమితి. అతఏవ నాం
దీప్రస్తావే ద్వోత్రయో వా శ్లోకాః కార్యా ఇతి బ్రువతే. కేచిత్పద్యతే జ్ఞాయతే
౭నేన పదార్థసంగ్రహే ఇతి వ్యుత్పత్త్యా ఆకాంక్షాయోగ్యతానన్నిధిమత్పదకదంబాత్ప్రకం
వాక్యమేవ పదమితి వర్ణయంతి. తత్ర చ సుప్తిజంతపదపక్షే ద్వాదశభిరష్టాదశభిరేవ వే
త్యత్ర వా శబ్దో వికల్పార్థ ఇత్యభినవగుప్తాచార్యాదయః కథయంతి. తథాహోత్తర
రామచరితే భవభూతినా ద్వాదశపదా నాందీ కథితా. అన్యే తు వాశబ్దం సముచ్చ
యార్థం నిగదంతి. తథా చ, శ్రీహర్షేణ రత్నావళ్యాం వింశతిపదా నాందీ కథితా.
మురారిప్రారంభే నిష్ప్రత్యూహమిత్యాదినా వికల్పపక్షమనుసృత్య, ద్వాదశపదాం
నాందీం ప్రయుజ్య, సముచ్చయపదార్థ మప్యనుసృత్య 'విరమతి మహాకల్ప' ఇత్యాది
పద్యాంతరమపి విరచితమ్. ప్రకృతే వాశబ్దస్య వికల్పార్థత్వమభ్యుపేత్య వాక్యమేవ
పదమితి మతానుసారేణాష్టపదా నాందీ నిర్దిష్టా. తదుక్తమ్—“న పదం పదమిత్యా
చూర్వాక్యాంఠః పదముచ్చతే” ఇతి. ప్రకృతే అష్టమూర్తినిర్దేశవాక్యాని సప్త. ఏకస్మి
న్నేవ వాక్యే సూర్యాచంద్రమసః కాలవిధానరూపసమానధర్మత్వేన సంగృహ్యో
పాదానాత్. ప్రతినిర్దేశవాక్యమేకం. ఆహిత్యాష్టవాక్యమ్. అష్టవాక్యత్వాదష్టపదా
పదనియముః ప్రదర్శితః. తాభిప్రయభిరిత్యత్ర తచ్ఛబ్దప్రవాదప్రమాది నిరూ
పణద్వారా నాందీశ్లోకే వక్తవ్యచంద్రాభిధానమప్యకారి. తదుక్తమ్—‘నాందీశ్లోకో వి
ధాతన్యశ్చంద్రనామాంక ఏవ సః, యదైవ చంద్రసంబుధోలక్ష్యతే వ్యజ్యతేఽథవా.
నాందీశ్లోకే తథా యత్నః కర్తవ్యః కవిభిస్తథా’ ఇతి. నాందీ పూర్వరంగస్యాంగేష్యే
కాంగం భవతి. పూర్వరంగస్వరూపముచ్చతే. తదుక్తమ్—“పాదభాగాః కలాయుక్తాః
పరిపర్యాః ప్రయోక్తృభిః, పూర్వం రంగేక్రియంతే యత్పూర్వరంగం తతో విదుః” ఇతి.
భరతేనాపుత్రమ్—“సభాపతిస్సభా సభ్యా గాయకా వాదకా అపి, నటీ నటశ్చ మో
దంతే యత్రాన్యోన్యానురంజనాత్. అతో రంగ ఇతి క్షేయః పూర్వం యత్సంప్రక
ల్బ్యతే, తస్మాదయం పూర్వరంగ ఇతి నిద్యద్భిరుచ్చతే.” అత్రాయమర్థః—రంగస్థితో
నటస్సంగీతానుగతైరభినయైరనుకార్య. నాయకాపస్తాపశ్చ సభాపతిం సభ్యాంశ్చప్రేక్ష
కాక్ స్వాభిప్రాయమావిష్కృర్వత్ రంజయేత్. తదుక్తమ్—‘నటో గీతేన వాద్యేన
అభిజ్ఞానకావం—2

నూత్నేనాభినయేన చ, రంగే రామాద్యవస్థాభిరనుకార్యాభిరంజయేత్, రామాది
తాదాత్మ్యవత్తేః ప్రేక్షకాన్తనయేన్నటః" ఇతి. పూర్వరంగో నామ నటకర్తవ్యః
ప్రత్యుహవరిపంఖీ కర్తవీశేషః. తదుక్తమ్—“యచ్ఛాట్టవస్తునః పూర్వం రంగ
విఘ్నోపశాంతయే, కుశీలవాః ప్రకుర్వంతి పూర్వరంగస్సకీర్తితః" ఇతి. పూర్వరంగస్య
కుశీలవకర్తవ్యాని ప్రత్యాహారప్రభృతీని ద్వావింశతిరంగాని సంతి. తదుక్తమ్—“ప్రత్యా
హారోఽవతరణమారంభాశ్రావణే తథా, సంఘాట నావక్రపాణిస్తథా చ పరిఘట్టనా,
మార్గాసారితకం తద్వజ్జ్యేష్ఠమధ్యాధమాధికాః, అసారితక్రియాగానముత్థానం షరీవర్త
నం, నాందీ శుష్కాపకృష్టా చ రంగద్వారం మనోరమం, చారీ రమ్యా మహాచారీ లింక
తం చ ప్రరోచనా" ఇతి. “యథావత్ప్రతివిన్యాసం ప్రత్యాహారం ప్రచక్షతే, తథా
వతరణం ప్రోక్తం గాయకీనాం నివేశనం, గీతోద్యమనమారంభో వాద్యానాం రంజ
నక్రియా, ఆశ్రవణా పాణిభేదనిధిస్సంఘాటనా స్పృతా, వాద్యవృత్తివిభాగార్థం వ
క్రపాణిర్విధీయతే. తంత్రోజ్జ్వలస్కందగార్థం తు వదేచ్ఛ పరిఘట్టనాం, తంత్రీభాండన
మాయోగో మార్గాసారితమిష్యతే, కలాపాతవిఘ్నార్థం భవేదాసారితక్రియా, కీర్తనం
దేవతానాం చ జ్ఞేయో గీతివిధిస్తథా. యస్మాదుత్థాపయంత్యాదౌ ప్రయోగం నాందిపా
తకాః, పూర్వమేవ తు రంగేఽస్తింస్తస్మాదుత్థాపనం స్పృశం, చతుర్దిగీశనమనం పరితః
పరివర్తనం, అశీర్వతిర్వా నాందీన్యా ద్వేషవిప్రమహీభుజామ్. యత్ర శుష్కాక్షరైరేవ
ఘృపకృష్టా ధ్రువా యతః, తస్మాచ్ఛుష్కాపకృష్టేయం జర్జరశ్లోకదర్శికా, వాగంగాభిన
యో రంగద్వారం ప్రథమతః కృతః, శృంగారస్య ప్రచరణాచ్చారీ సంపరికీర్తితా. దుద్ర
ప్రకరణోచిత్యాస్తవహారీతి కీర్తితా, విదూషకస్సుత్రధారస్తథా వై పారిపార్వ్యకః,
యత్ర కుర్వంతి సల్లాపం లింగం తత్ప్రకీర్త్యతే" ఇత్యాది. పూర్వరంగస్యైలేషు ద్వా
వింశత్యం గేషు సత్స్వప్యేలేషాం తుర్యత్రయాత్తకక్రియారూపత్వా తప్రబంధే ప్రయో
క్తమశక్యతయా వద్యరూపనాంద్యా ఏవ ప్రాధాన్యం. తదుక్తం భగవతా బాదరాయ
ణేన—“యద్యద్యంగాని భూయాంసి పూర్వరంగస్య నాటకే, తథాఘృపకృతం కర్తవ్యా
నాందీ విఘ్నోపశాంతయే" ఇతి.

నాంద్యంతరం ప్రస్తావనామవతారయతి—“నాంద్యంలే సూత్రధార" ఇత్యా
దినా. తదుక్తమ్—నాందీశ్లోకం పఠితైవ సూత్రధారస్సహేతవైః, ప్రవిశ్య స్థిరవదన
స్తతః పంచపదీం వ్రజేత్. లితాళాంతరముత్తివైగితతాశలయాశ్రితైః, లలితైః పద
విన్యాసైః ప్రస్తుతవ్యంజనక్షమైః. సంయుక్తోత్తానసంశ్లిష్టహస్తః పంచపదీం వ్రజేత్,
పశ్యేత్సభాం సభాధీశం తదాశ్చర్యవిలాకితైః. కరణాభినయాతోద్యభాషాభేదవిచ
క్షణామ్, నటానుయోగీం సంబోధ్య నటీం మారిషమేవ నా" ఇత్యాదిభరతవచనాత్.

ప్రకృతే నటిసంబోధనం కరోతి—‘నాంద్యం తేనూత్రధార’ ఇత్యాది నా ‘ఇతస్తావదా
గమ్యతా’మిత్యం చేస. నాంద్యా అంటే అవసానే, నాంద్యాం సమాప్తాయామిత్యర్థః.
‘మృతావసానే రమ్యే సమాప్తావంత ఇష్యతే’ ఇతి శబ్దార్థః. నాందీం ప్రయుజ్య
పూర్వనూత్రధారే వినిర్గతే సతీత్యర్థః. నూత్రధార ఇతి ద్వివితీయా నటాభ్యుః. రంగం
ప్రవిష్ట ఇతి శేషః. నూత్రం ధారయతీతి నూత్రధారః. సూచనాత్సుత్రమ్. ‘నూత్రం
తు సూచనే గ్రంథభేదే తంతువ్యవస్థయోః’ ఇతి రత్నమాలా. సూచనం నామ చతుర్వి
ధాభినయాత్మకం నాట్యముచ్యతే. తదుక్తమ్—‘సాత్వికాద్వైరభినయైః ప్రేక్షకాణాం
యతో భవేత్. నటే నాయకతాదాత్మ్యబుద్ధిస్తన్నాట్యముచ్యతే’ ఇతి. శోహశేనా
పుష్కం—‘పదార్థాభినయప్రాయం వాక్యార్థాభినయాత్మకం, అన్యాయకరణం నాట్యం
రసభావనిరంతరం, చతుర్థాభినయాన్తే తు మునినా పరికిరితాః. అంగికో వాచికాహా
ర్యా సాత్వికశ్చేత్యసౌ పునః, చతుర్థా కల్పితో యత్ర సర్వం నాట్యం ప్రతిష్ఠితం
తత్రాంగికో భవేదంగైర్విర్వృత్తస్య పునస్తీధా, కారీకో ముఖసంజాతశ్చేష్టయా ముని
నిర్మితః. వాగత్వా వాచికో ద్వైధా సంస్కృతప్రాకృతాశ్రయః, నామాభ్యాసాదిభి
ర్భేదైరయం విస్తారమత్నుతే, నేపథ్యస్య విధానం స్యాదాహార్యస్య చతుర్విధః, అది
మస్యాంతిమస్తత్ర మధ్యమో వ్యాజమస్తస్మింతః. అంతిమశ్చేష్టిమశ్చేష్టస్తథా మునిభిరీ
రితః’ ఇతి. ఏలేషాం లక్షణం మదీయమాశవికాగ్నిమిత్రీయవ్యాఖ్యానే ద్రవ్యవ్యం. ‘పర
స్య సుఖదుఃఖాదిభావైర్యద్యావనం భవేత్, తత్రాంతఃకరణాసక్తిరత్యంతం సత్త్వమి
ష్యతే. సాత్వికస్సత్త్వనిష్పన్నైర్భావైర్జాతస్య చాప్తథా.’ తే స్తంభప్రళయాద్యా
ఉత్తరత్ర నిరూప్యంతే. ఏతాదృశచతుర్విధాభినయానాం తయా తయా చేష్టయాతస్య
తస్యార్థస్య దర్శనాత్సుత్రధార ఇత్యుచ్యతే. తదుక్తం భరలేన—‘అనూత్రయస్థణా
స్నేతుః కవేరః చ వస్తునః, రంగప్రసాధనః ప్రాథమ్యాత్మధార ఇహోదితః. సర్వప్ర
యోగకుశలస్సరేభో విజలేంద్రియః, ప్రాజ్ఞస్తాళలయాభిజ్ఞః కులీనో గతమత్సరిః.
పాత్రసంక్రమణోపాయకుశలో నర్తకస్త్వయమ్, చార్యంగహారనిపుణః ఖండమండ
లపండితః. నానాదేశసముత్థస్య దేశీవుత్తస్య వేదితా, గీతాతోద్యాధిభేదజ్ఞస్సూత్ర
ధారస్తస్మితో బుధైరతి. ప్రాకృతుర్విధాభినయానాం లక్షణముక్తం. ఇదాసీమభినయ
శబ్దార్థోలిఖ్యతే—‘అభిపూర్వాత్మతో ధాతోరధికరైరియోజితే, ప్రయోగమాభిముఖ్యం
యన్నయత్యభినయస్తు సః. కాఖయాంగైరుపాంగైశ్చ ప్రయోగేణ విభావయత్,
అర్థాన్మహావిధానేతీత్యేవం వాభినయో మతః.’ సంగీతచూడామణావపుష్కం—‘అభి
వ్యంజన్విభావానుభావాదీన్నాటకాశ్రయాత్, ఉత్పాదయన్సహృదయే రసజ్ఞానం
నిరంతరమ్, అనుకర్తృస్థితో బోధోఽభినయసాసేఽభిధీయతే.’ ఇతి. అన్యైరపుష్కం—

(నా స్వ స్తే)

1 సూత్రధారః— (నేపథ్యాభిముఖ మవలోక్య) ఆ ర్శే! యది నైపథ్య విధానమవసితం, తస్మి తస్మాదాగమ్యతామ్.

అభిర్యువనగః¹ ప్రావణార్థో ధాతుః. తస్మాభిసీత్యేవంవ్యవస్థితస్యాచ్చిత్రయాంతస్యాభినయ ఇతి రూపం సిద్ధం. ఏతచ్చ ధాత్వర్థవచనేనావధార్యం. ఆ తత్తోకః—“అభి పూర్వస్తు ణీఞ్ ధాతురాభిముఖ్యార్థనిర్ణయే, యస్తాచ్చయోగం నయతి తస్మాదభినయ స్సన్పత్తః. విభావయతి యస్తాచ్చ నానార్థాంశ్చప్రయోగతః, కాఖాంగోపాంగసంయు క్తస్తస్మాదభినయస్సన్పత్తః. న విద్యతే భీర్యస్యాసావభి, తస్య నయోఽభినయః.” ఇతో హ్రస్వోజ్యో గాలవన్య² ఇతి భిశబ్దస్య హ్రస్వః ధృవస్య చరితమిత్యర్థః. యద్వా, అభి రి త్యుపసర్గః. తేన ణీఞ్ ధాతోస్సమాసో వేతి సందేహాత్ప³న్నే అభిర్యువనగ ఇతి. నా సా భిధాతోర్నానా సమాస ఇతిభావః. ణీఞ్ ప్రావణార్థో ధాతురిత్యంతర్భావితణి జర్థః. ధాతురిత్యనేకార్థధారణాత్ప్రిజ్ఞప్రిచారనిర్ణయాదీనామనేకేషాం సీధా త్వర్థత్వాత్. తద్యథా—అజాం గ్రామం నయతి, ప్రావయతీత్యర్థః. నయతి చారియతి, విచారయతీత్యర్థః. వాక్యార్థనయనం జ్ఞాపనం, సన్నయః పిండికరణం, ఏవమనేకార్థ ద్వాదత్ర ప్రావణార్థో జ్ఞాపనార్థ ఇత్యుక్తమ్. ఏవం ప్రకృత్యుపసర్గావభిధాయ సము దాయరూపం పదమాహ— తస్మాభిసీత్యేవం వ్యవస్థితస్యాచ్చిత్రయాంతస్యాభినయ ఇతి రూపం సిద్ధమితి. * ‘నందిగ్రహిపచాదిభ్యో ల్యుణిన్యచ’ ఇతి వచాద్యచి కృతే, నటాదిప్రయోగస్య పదార్థవాక్యార్థలక్షణకావ్యార్థజ్ఞాపకత్వాదుపచారవృత్త్యా కర్తృ త్వమ్. ముఖ్యకర్తృత్వం నటాదేరేవ. అతఏవ కేచిత్ పిరజిత్యచ్చిత్రయం వర్ణ యంతి. తస్యాకర్తరి చ కారక ఇత్యనువర్ణనాత్కరణేఽపి విధానాత్. అన్యే తు ప్ర యోగమభినయతి వ్యాప్సీతీతి ముఖ్యం కర్తృత్వమేవాచుః. ఏవం పదస్వరూపమభి ధాయ తదర్థమాహ—“అభిపూర్వస్తు ణీఞ్ ధాతురాభిముఖ్యార్థనిర్ణయే, యస్తాచ్చయోగం నయతి తస్మాదభినయస్సన్పత్తః.” ఇతి. అభిశబ్ద అభిముఖ్యే, నయశబ్దోఽర్థనిశ్చ యే. అభిముఖ్యేన సందేహాదిదోషత్యాగేన ప్రేక్షకాణామర్థనిర్ణయో యేన భవతి, సోఽభినయ ఇతి యావత్.

ఆత్ర సూత్రధార ఇత్యనంతరం క్రియాపదం కథం న ప్రయుక్తమిత్యుక్తే, కేచిత్ నాందీం పతిత్వా పుష్పంజలిం వికీర్ణ్య న ఏవ సూత్రధార ఆహేతి వదంతి. అన్యే తు సూత్రధారాదన్య ఏవ వస్తునః ప్రస్తావక ఇతి కథయంతి. తథా చోక్తం దశరూపకే—

1 అభిరూపవ్యాఖ్యానే తు - నాస్వ స్తే ప్రవిశతి సూత్రధార ఇతి పాతః.
CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

“నాందీం పరిత్యా నాట్యదా నూత్రధారే వినిర్గతే, ప్రవిశ్య తద్వదవరః కావ్య మానూత్రయేన్నటః” ఇతి. తథా భోజరాజేన భావప్రకాశికాయామప్యుక్తం— “నాంద్యంతేనప్రవిష్టేన నూత్రధారేణ ధీమతా, ప్రస్తావనాయ రంగస్య వృత్తిర్హ్య బ్యాహి భారతీ” ఇతి. ద్వావత్ర నూత్రధారా. ఏకః పూర్వరంగవిధాయకః; ఇతరస్తు నటస్థాపకాద్యవరపర్యాయః పూర్వనూత్రధారసదృశగుణాకృతిః ప్రస్తావనాప్రవ ర్తకః. అత్ర మతద్వయసాధారణ్యేన నూత్రధార ఇత్యత్ర క్రియాపదం న ప్రయుక్త మిత్యవగంతవ్యమ్.

నేపథ్యాభిముఖమితి—నేపథ్యం నామ రంగస్థలవృత్తిర్గతం యవనికాంతరితం వర్తి కాపరిగ్రహణయోగ్యం నటవర్గస్థానం. తదుక్తం—“చతుష్పత్తికరానృత్వాద్విధా భూతాంస్తథా పునః, పృష్ఠతో యా భవేద్భాగో ద్విధాభూతస్య తస్య చ. తస్మాద్ధే ద్వివిభాగే చ రంగశీర్షం ప్రకల్పయేత్, పశ్చిమే పశ్చిభాగే చ నేపథ్యగృహమాది శేత్, కుశీలవకుటుంబస్య స్థలీ నేపథ్యమిష్యతే.” ఇతి.

ఆర్య ఇతి—నటీనూత్రధారా పరస్పరమార్యశబ్దనాచ్చ్యో. తదుక్తం. “ఆమం త్రణే విశేషస్సాన్యదుత్తమాదిషుకాస్తతః, భగవంతోఽధమైర్వాచ్యా విద్వద్దేవీర్నిలింగి నః, నటామాత్యాగ్రహ విప్రా నటీచార్యవదోచితాః” ఇతి. నేపథ్యవిధానం నామ గ్రీష్మప్రస్తావనోచితసితవసనమాల్యానులేపనముక్తామయాభరణాదిధారణం. ‘నేపథ్య స్సాన్యదలంకారే రంగజాయాం నపుంసకం’ ఇతి మేదినీ. యద్వా—యవనికాంతర్ధృ) వాగానాదిః. తావత్సాక్ష్యే. నేపథ్యవిధానం సర్వమిత్యర్థః. “యావత్తావచ్చ సాక్ష్యే ౭వధౌ మానేఽవధారణే” ఇత్యమరః. అవసితం సమాప్తం, యది చేత్, అత్రాయం యది శబ్ద సిద్ధాంతసాధ్యార్థవాచకః, తథా చంపురామాయణే—ఉచ్చైర్గతిర్లగతి సిద్ధ్యతిధ ర్చతశ్చేత్ ఇత్యాదౌ, ఉన్నతగతిర్గతస్సిద్ధ్యత్యేవేత్యనందిగే నందిగప్రయోగః. అస్య ధాచేత్, నేపథ్యవిధానమవసితం చేదాగచ్ఛన చేస్తాగచ్ఛేత్యర్థో లభ్యతే. తథా చ సతి సభ్యప్రేక్షకప్రతిపాలనముద్వేషకతయా రసపోషణం న భవతి. తన్నదనందిగార్థవాచిత్వ మేవ యదిశబ్దస్య చతురశ్రం. నేపథ్యవిధానం సర్వమవసితమేవేత్యర్థః. ‘యద్యవధారణేఽవ్యర్థ’ ఇతి శేషః. ఇతః రంగే ఆగమ్యతాం ఆమంత్రణప్రాప్తకాలే హ్యాయం లా ట్. తవ ప్రవేశకాలః ప్రాప్త ఇత్యర్థః. సమస్తం సజ్జం జాతం ఖలు. సర్వే ప్రతిపాల యంతి శీఘ్రమాగచ్ఛేత్యభిప్రాయః. యద్వా, నందిగార్థకయదిశబ్దేన నాంద్యనంతరం శీఘ్రం రంగం ప్రవికామిత్యుక్తవత్త్యా భవత్త్యానమ్యగాగతమితి విపరీతలక్షణయా త ద్విస్తృతం కిమిత్యుపహాసగర్భం సంబోధయతీతి సూచ్యతే. సభ్యాస్సర్వే మిలిత్వా నా ట్యదర్శనోస్తుభావః తవ ప్రవేశం సమిత్య ప్రతిపాలయంతీతి భావః. తేన రంగవర్త

నటీ—(ప్రవిశ్య) ¹ అయ్య ఇఅమ్మి ఆణవేదు అజ్ఞో కో డిటటు అను
చిట్టిఅదు త్తి.

సూత్ర ధారః—ఆ ర్యే, అభిరూపభూయిష్టా పరిషదియమ్. అద్య ఖలు

1 అర్య ఇయమస్మి. ఆజ్ఞాపయత్వార్యః కో నియోగో ఽనుష్ఠీయతామితి.

స్వకరణీయం నర్వం లోకపాలపూజాదిరంగమంగళం విహితమిత్యపి జ్ఞాప్యతే. తేన
విశంబో న యుజ్యత ఇతి భావః. *

1. అర్య, ఇయమస్మి అగతా భవామితి యావత్. ఆత్రాస్తీతి క్రియాపదస్య వర్త
మానార్థప్రత్యయేన సూత్ర ధారాహ్వానస్య నటీప్రవేశస్య చావ్యవధానం ధ్వన్యతే. త
దుక్తం—“గీత్యా తాళప్రయోగేణ వీణావాదనయా తథా, భండారాత్యా ప్రవేశే
న నమయోఽశూన్య ఇష్యతే” ఇతి. అత్రనట్యా నీచపాత్రత్వాత్సాక్షాత్కృతభావాయాం
ప్రాప్తాయాం ‘అర్యర్యాంజ్ఞ’ ఇతి సరేఫస్య యస్య జకారే ప్రాప్తే కథం ద్విత్వయకార ఇతి
న చ వాచ్యం? ‘ప్రాకృతస్థానే శౌరసేనీ విధీయత ఇత్యభిధానాచ్చౌరసేనీ. ప్రాప్తౌ తత్ర
‘య్యార్య’ ఇతి ద్విత్వయకారాదేశః. నట్యాః నీచపాత్రత్వాత్సాక్షాత్కృతభావః. తదు
క్తం—‘ఉత్తమాధమమధ్యానాం పాత్రాణాం స్వోచితస్థితే, అపస్థానం సముద్దిష్టమన్య
థాచిత్త్యహనితః. భావ తు సంస్కృతం. ప్రోక్తమనీచానాంకృతాత్సాక్షాత్కృతం, లింగీనీమం
త్రిదేనానాం దేవీనామపి ఉత్తచిత్, ప్రాకృతం శౌరసేనీ చ నీచపాత్రస్య చ స్త్రీ
యాః, వైకాచం మాగధం వా స్యాత్పికాచాత్యంతసీచయోః, యద్దేశ్యం నీచపాత్రం
స్యాత్తదేశ్యం తస్య భాషితమ్’ ఇతి. ప్రకృతిస్సంస్కృతం, తదాగతమితి ప్రాకృతం. తచ్చ
తత్వమం తద్భవం దేశితి త్రివిధం. మహారాష్ట్రాదిదేశభాషా ప్రకృతేస్సంస్కృతా
దాగతేత్యర్థః. తచ్చ సంస్కృతం త్రివిధం శ్రౌతమార్గం తాకికం చేతి. శ్రౌతం ద్వివిధం
మంత్రో బ్రాహ్మణం చేతి. ఆర్గం ద్వివిధం స్తుతిః పురాణం చ. తాకికం ద్వివిధం
కావ్యం కాస్త్రం చ. తథైవ ప్రాకృతమపి త్రివిధం సహజం లక్షితం మిష్టం చేతి.
సహజం ద్వివిధం సంస్కృతసమం దేశ్యం చ. లక్షితం ద్వివిధం—మహారాష్ట్రం శౌరసే
నం చ. మిష్టం చ ద్వివిధం వైకాచం, మాగధం చ. అపభ్రంశ స్త్రీధాఉత్తమో మధ్యమః
కనిష్ఠశ్చేతి.

సూత్ర ధారస్తు సహృదయాస్సర్వే మిరితాః అభినయస్య విశంబో న యుజ్యత
ఇత్యేతన్న సనీ నిధాయ వదతి—అభిరూపభూయిష్ట్యాదినా. అత్ర రూపశబ్దేన నాట
కాదిరూపకభేదాన్సూచ్యంతే. తాన్యభితో వ్యాప్య రసభావాదికం సర్వమభినంబద్ధ్య

యజ్ఞానం జాయతే తదభిరూపమిత్త్యుచ్యతే. తేన జ్ఞానేన భూయిష్టా ప్రచురా. తాదృశ
జ్ఞానాతిశయవతీత్యర్థః. రూపశబ్దేన రూపకాణి కథం సూచ్యంత ఇతి నాశంకసియం.
“నాటకార్థానుకరణం నాట్యం స్యాద్ద్రూపకం చ యత్, అనుకార్యానుకర్తృస్తు
తాదాత్మ్యం ముఖచంద్రవత్, తదేవ దృశ్యతాయోగాద్ద్రూపం శిలాదిరూపవత్,
నాట్యం రూపం రూపకం చేత్యస్య సంజ్ఞాత్రయం తతః” ఇతి భరలేనోక్తత్వాత్.
అనేన సభ్యానాం నాట్యతత్వవేత్తృత్వకథనేన ప్రకృతనాటకాభిజ్ఞత్వమప్యే లేమ
మేవాస్తీతి నాట్యస్యావశ్యం ప్రయోక్తవ్యతా ధ్వన్యతే. “చత్వారో వేదధర్మజ్ఞాః
పరిషత్” ఇత్యుక్తత్వాత్. పరిషత్పదేన సామాజికానాం వేదశాస్త్రపరిజ్ఞాతృత్వకథ
నేన పక్షపాతరాహిత్యేన గుణగ్రాహిత్యమేవేతి వ్యజ్యతే. అనేన లేమం ప్రామాణ్య
పరా కామ సూచితా. తదుక్తం—“సంగీతకాస్త్రమశలా రసికా గుణవత్సలాః,
రాగద్వేషవినిర్ముక్తా లక్ష్యమార్గవిశారదాః, సర్వభాషాను నిపుణాః ప్రస్తావోచితవా
దినః, నాట్యవృత్త్యాదిభేదజ్ఞా విన్యాసమ్రకంధరాః, మధ్యస్థాస్సానుపధానాశ్చ సభ్యా
స్తు కథితా బుధైః” ఇతి. యద్వా, యో యస్యాం కలాయాం సమర్థస్స త త్రాభి
రూప ఇత్యుచ్యతే. తైస్తత్తత్కలానిపుణైర్భూయిష్టా ప్రచురా. అత్ర సభ్యానాం సక
లకలాభిజ్ఞత్వకథనేన సర్వాః కలాః నాట్య ఏవ ప్రయుజ్యంత ఇతిధ్వన్యతే. తదుక్తం
భరలేన—‘న తచ్చాస్త్రం న సా విద్యా న తచ్ఛిల్పం న తాః కలాః, నాసా యోగో
న తత్కర్తృ నాద్యేఽస్మిన్మన్మ వీక్ష్యత’ ఇతి. అత్రాభిరూపవదేన లేమం సారవిచేచన
సామగ్రి సూచ్యతే. భూయిష్ఠేత్యనేన దుర్భిశసకలకలాభిజ్ఞానామేకత్ర సమవా
యేన, స్వస్యానుకులనానుకులం దైవానుకూల్యం సూచ్యతే. అభిరూపభూయిష్ఠేత్య
నేన, సకలకలాభిజ్ఞానానాదిగంతస్థవిద్యజ్ఞానానాం సమేళనేన, ప్రతిపాలననైరపేక్ష్య
దవిశంబేన నాట్యం ప్రయోక్తవ్యమితి వ్యజ్యతే. స్వవిద్యాభిజ్ఞపరిషత్సన్నిధానే
హి గుణినాం స్వగుణప్రకాశనోత్సాహాన్నముల్లసతీతి భావః. అత్రైమేభిరూప
భూయిష్ఠేత్యనేన ప్రకృతనాయికా సర్వాద్యతిశయవతీతి కావ్యార్థసూచనమపి క్రి
యతే. అత్రాభిరూపవదేన పరిషత్పదేన చ సభ్యానాం సకలకాస్త్రపరిజ్ఞానేన భవితవ్య
మితి ధ్వన్యతే. తదుక్తం—“కారణం నాటకస్యాస్య కరణే చ విచారణే, శక్తివ్యు
త్పత్తిసామగ్రి సంపూర్ణాయస్య విద్యతే. కేవలశక్తిమతః కేవలవ్యుత్పత్తిమతశ్చ తా
దృశ్యఫలంకాప్యకరణకాశలం న భవతీత్యర్థః. “శక్తిః కవిత్వబీజం హి ప్రాక్షసి సం
స్క్రియా మతా. యయా వినా న ప్రసరేత్కావ్యం శిఖావతామసి. శక్తిర్నామ కవి
త్వస్యప్రథమం కారణం బీజమివ తరోః. పురుషస్య ప్రాక్షనజన్మనః కశ్చన సంస్కారవి
శేషః. తర్చివ్యుత్పత్తిం వినా కవిత్వం యత్కించితకథం చిత్తపరతీత్యాశంక్యాహ—

కాళిదాసగ్రథితవస్తునా నవేన నాటకేనోపన్ధితవ్యమస్తాభిః.
తత్ప్రతిపాత్రమాధీయతాం యత్నుః.

'పురుషులైగారవబూద్యది కించిత్కథంచన. ప్రసారితం పరం తచ్చ హాస్యమేవ న సంశయః' ఇతి. దండినాసి కేవలపురుషులైమతః కావ్యం ప్రత్యుక్తం— "నాకవిత్వమధర్మాయ మృతయే దండనాయనా, కుకవిత్వం పునస్సాక్షాన్ప్రతిమాహుర్నసిషిణిః." అనేనాసి తస్య హాస్యత్వమేవాంగీకృతం. తర్హి కా సా శక్తిరిత్యత ఆహ— "ప్రతిభాం నామ తామేతాం కవయస్సముపాసతే, పరాం యాం జీవితసభం దేవ్యా వాచస్త్రిధా తనోః." దేవ్యాః ప్రాణసమాం సభం ప్రాక్షనజన్మసంస్కారవిశేషరూపాం తామేవ ప్రతిభాశక్తిం కావ్యస్య సిద్ధయే సముపాసత ఇత్యర్థః. ప్రతిభాస్వరూపమాహ— "స్త్యుతిర్వ్యతితవిషయా మలిరాగామిగోచరా, బుద్ధిస్తాత్కాలిక్ జ్ఞేయా వ్రజ్ఞా త్రైకాలిక్ మతా. వ్రజ్ఞా నవనవోద్దేవకాలిన్ ప్రతిభా మతా, తదనుప్రాణనాజ్ఞేవేద్రచచానిపుణః కవిః, సతి వక్తరి సత్యర్థే సతి శబ్దానుశాసనే, అస్తి తన్న వినాయేన పరిస్రవతి వాక్కుభు. కవేర్జీవనలేన్వన శక్తిముక్త్యా పురుషులైం ప్రస్తాతి— "పురుషులైరివి శక్త్యైవ సంగతాహ్యనువర్తతే, సా హి తస్యాః ప్రియసభ నిత్యమవ్యభిచారిణీ" ఇతి. సా పురుషులైః ప్రాక్షనేఽసి జన్మని తదనువర్తనశిలయా, సతతమవ్యభిచారిణీ శక్తేః ప్రియసభ్యైవ. పురుషులైరిహితా శక్తిరిపురుషులైః తాక్షిమాన్త ఇత్యాహ— పరిస్రవతి కర్తుం ప్రతిభాం ప్రతిభానవాక్, సాధీయసీం తు పురుషులైం సవిధే సన్నిధాపయే" దితి. పురుషులైః కీదృశీత్యత ఆహ— "పురుషులైర్లోకచారిత్రకాస్త్రకావ్యాద్యవేక్షణం, అభ్యాస ఉపదేశేన కావ్యజ్ఞానాం చ సమృతా" ఇతి. లోకాచారచ్ఛందశ్శబ్దచతుర్వర్గకలాభిదగ్గజతురగాది లక్షణాభిధానశాశపురాణేతిహాస మహాకవికావ్యాద్యవేక్షణం కావ్యజ్ఞోపదిష్టమార్గేణ కావ్యజ్ఞేస్సహాభ్యాసశ్చ' ఇత్యేతత్సర్వం పురుషులైస్సర్వేషాం సమృతా. ఏతేషా మభ్యాసహేతోః, కావ్యకరణే ఫలవత్తాం క్రమేణ ప్రతిపాదయతి— "చరస్థిరానేకవిధలోకవృత్తానువర్తినః, కావ్యస్య కారణం లోకజ్ఞానముచ్చసికతం కవే." ఇతరసామగ్రితోఽసి లోకవృత్తానభిజ్ఞస్య కావ్యకరణకాశలం న భవతీతి ప్రతిపాదయతి— "అజ్ఞాతలోకవృత్తైర్వాక్యాస్త్రకావ్యవిదభ్యసా, ఋశ్యశృంగ ఇవాశేషైర్లుప్యతే ముగ్ధసంపద" ఇతి. "వృత్తసంశయ విచ్ఛిన్నైః ఛందశ్చాస్త్రనిరూపణం. శబ్దకుద్ధివివేకాయ శబ్దకాస్త్రవివేచనం, చతుర్వర్గైః కలాభిశ్చ కావ్యం నిర్మీయతే యతః. అతస్తచ్చాస్త్రవిదుషా భాష్యం కావ్యం చీర్షితా" చతుర్వర్గైః కలాభిశ్చ కావ్యస్య నిష్పత్తేనచీర్షితా కవినా మానవాదిధర్మకాస్త్రకాటి

తీయకాద్యర్థకాస్త్రవాత్సయినాది కామకాస్త్రసాంఖ్యయోగాదిమోక్షకాస్త్రభారతీ
యాదికలాకాస్త్రవేదినా భవితవ్యమిత్యర్థః. “నృపాణాం కావ్యనేతృణాం
భిదాశ్చ గజశిక్షణం, వర్ణసీయం కావ్యకృతా తస్మాత్తచ్చాస్త్రవేదనం, ఇతిహాస
పురాణానామభ్యాసేనాసి భూయతే, రాజవంశకథాతీర్థ లోకభేదావబుద్ధయే,
లోకకాస్త్రవిశేషజ్ఞః కావ్యనిర్దాణకామః, కావ్యాని కాళిదాసాదేవసృతకం పరిశీల
యేత్, లోకకాస్త్రపురాణాదిజ్ఞానవానసి సేదతి, అజ్ఞాతకావ్యసరణిః కావ్యనిర్దాణ
కర్తృణి, అన్యాహి గతిరశ్యస్య గతి రన్యా భరోష్ట్రయోః, మదస్తిన్నకపోషస్య గతి
రన్యా హి దంతినః, వేదకాస్త్రపురాణానాం రీతయో హి పృథక్పృథక్, రీతిరన్యైవ
కావ్యానాం లోకోత్తరపదస్పృశాం, రసభావగుణాచిత్య ఘటనాలంక్రియాదయః,
కావ్యాదన్యత్ర దృశ్యస్తే కుత్రవా వేదకాస్త్రయోః. ఏవం లోకస్య కాస్త్రాణాం కావ్యా
నామసి వేదితా, ప్రతిభావాన్ప్రచేత కావ్యజ్ఞైః కావ్యకర్తృణి, కిమేవం బహునోక్తేన
లోకే యద్యద్విభావ్యతే, తత్తత్సర్వం వేదితవ్యం కాంక్షతా కావ్యనిర్మితిం, న నశ
జ్ఞో న తద్వాచ్యం న సా విద్యా న సా కలా, జాయతే యన్న కావ్యాంగమతో
భారో మహాకవే” ఇతి. అత ఏవ లోకోత్తరవర్ణననిపుణకవికర్త కావ్యం ప్రయో
గార్హం భవతి. తద్వివేచకసామాజికానామసి యద్యపి శక్తిః ప్రాయః, తథాపి
సర్వభావూర్వకభివృద్ధిప్రసామగ్నా భవితవ్యమితి. ప్రకృతేఽభిరుచభూయిష్టా పరి
షదిత్యుక్తం. అభిరుచభూయిష్టేత్యాదినా సభ్యప్రవస్యోక్తత్యాత్మరోచనా నామ
భారతీవృత్త్యంగముక్తం భవతి. తదుక్తం—ప్రరోచనా తు సా ప్రోక్తా ప్రకృతార్థ
ప్రశంసయా, సదస్యభివృద్ధిప్రసామున్నభివృద్ధిం చ యత్. ప్రశంసా ద్వివిధా ప్రో
క్తా చేతనాచేతనాశ్రయా, అచేతనా దేశకాలా కాలో మధుకరస్తుభాః. దేశస్తు దేవ
తారాజతీర్థస్సానాదిరచ్యతే, చేతనాస్తు కథానాథకవినభ్యనటాః స్తుతాః. సా
ప్రరోచనా విస్తారయా సా సంక్షేపయా సా చేతి ద్వివిధా. కథానాయకకవినభ్యనటా
నామేకస్మిన్ స్తోత్రే వర్ణనం యత్ర సా సంక్షేపప్రరోచనా. యత్ర పృథక్పృథక్ గావ్య
శ్లోకే వాకవిసాయకసభ్యాదీనాం వర్ణనం క్రియతే, సా నిస్తరప్రరోచనా. భారతీ
లక్షణం భరతేనోక్తం—“ఇయం వాక్యక్రియాహేతోర్భారతీ నిర్మితా మిదైః,
వాక్యాదా భారతీవృత్తిం వృత్తిభేదేన యోజయేత్. ప్రయుక్తత్వేన భరతైర్భారతీతి
నిగద్యతే, ప్రస్తావనోపయోగిత్వాత్సాంగం తత్రైవ యుజ్యతే. శోకవిషయసంక్రాంత
హాసనిందాస్తవై రసి, రత్యుత్సాహజగుప్సాద్వైర్విశేషైరుపలక్షితా. వాక్త్రయా
సంస్కృతప్రాయా భారతీవృత్తిరవ్యతే, అస్యాశ్చ చత్వార్యంగాని కథితాని మనీషి
భిః, ప్రరోచనా విధితే చ తథా ప్రహసనాముఖమ్.” ఇతి. అభిరుచభూయిష్టేత్యనేన
అభిజ్ఞానకావ్యం—3

సకలరూపకపరిజ్ఞానవల్లే సామాజికానామద్వైతపూర్వం రూపకాంతరం పరితో
 వయత్నంకం యద్యపి నాస్తి, తథాపి ప్రయోగసమర్థాభావాదేతాదృశపరివర్తేనా
 భావాచ్చాప్రయుక్తం నాటకమస్తీతి మనసి నిధాయాహ—అద్య భవిత్వాదిహ.
 యద్వా, సామాజికానామభిరూపభూయిష్టత్వాద్భాషప్రహసనాదిత్సుద్రప్రబంధ
 ప్రయోగేణ పరితోషం సంపాదయితుం న శక్యమి త్యేతన్న ససి విధాయ, స్వకరణీయ
 వ్యాజేనాహ—అద్యేత్యాది. అద్య ఇదాసీం. సభాయామభిరూపభూయిష్టాయాం న
 త్యామిత్యర్థః. ఖలుశబ్దో హేత్యర్థః. యతో హేతోరస్తాభిరుపస్థాతవ్యం చిత్తరంజనం
 కర్తవ్యం. నాట్యస్య సామాజికస్తీతేరేవ పురుషార్థత్వాదితి భావః. అస్తాభిరి
 బహువచనేన ప్రకృతనాటకప్రయోగే తు నాట్యవిద్యానిపుణైః బహుభిర్భావ్యమితి
 ద్యోత్యతే. నాటకస్య మహాకవిప్రణీతతయా విచిత్రకథాబాహుళ్యాదితి భావః.
 తద్దైవాహ—నాటకేనేతి. లేన స్వేహం భరతవిద్యావ్రతస్సాతత్వం జ్ఞాప్యతే. అనేన
 సర్వరూపకప్రధానభూతనాటకేనేత్యనేన బహుపాత్రాభినయత్వం సూచ్యతే.
 భాణప్రహసనాదివత్సుప్రయోగమపి న భవతీతి భావః. అనేన ప్రయోజ్యవస్తు
 నివేదనం కృతం. తస్మా, బహుధా దృష్టవస్తుని నాటకే కస్యాపి దిదృశా నాస్తిత్యత
 ఆహ—నవేనేతి. నవేన అత్రార్హేణ. ఏతాదృశసకలకలాభిజ్ఞపరివర్తేనాభావాత్ప్ర
 యోగసమర్థాభావాచ్చ కేనాపి న ప్రయుక్తేనేతి యావత్. అనేన సభ్యానాం దిదృశా
 కుతూహలస్యాతిశయే హేతురుక్తః. నాటకస్య నవత్వవిశేషణేన పూర్వప్రయోగా
 భావాదతిసావధానేన భవితవ్యమితి జ్ఞాప్యతే. తస్మా, నవత్వేఽపి ప్రసిద్ధప్రాధికారిచన
 యా భవితవ్యం. తత్ర విచిత్రజగద్విలక్షణవిదగ్ధనాయకానాయక విషయసుశ్లిష్టకృతి
 వ్యాపారవైచిత్ర్యాదినంధానచాతుర్యమస్తీత్యత ఆహ—కాళిదాసగ్రధితవస్తునేతి.
 కాళిదాసేన మహాకవీంద్రేణ గ్రధితం గుంభితం వస్తు ధీరోదాతాదినాయకచరితం, కథేతి
 యావత్, యత్ర తత్ప్రోక్షం. తదుక్తం—“ఇతివృత్తకథావస్తుకల్పాః పర్యాయవా
 చిన్ః” ఇతి. భావప్రకాశేఽత్యుక్తమ్—“వస్తు తత్సాన్నిత్యం బంధస్య శరీరం కవికల్పితం,
 ఇతివృత్తంతదేవావహుర్నాట్యాభినయకోవిదాః.” ఇతి. అత్ర కాళిదాస ఇతి నిరుపపదేన
 వదేన ప్రసిద్ధిరేవ స్వస్య మాహాత్మ్యం గమయతి. కేవలవాగ్విబంధనేన కిం ప్రయో
 జనం? సమస్తపాండిత్యస్య స్వనాటకమేవ ప్రమాణమితి ధ్వన్యతే. స్వాభిధాన్యమాన
 ధ్వన్యస్యప్రాణితనాటకనిర్మాణప్రతిభాభాజనత్వేనైవ మహాకవివ్యవదేశః స్ఫుటిభివ్యతీ
 తిభావః. ప్రసిద్ధస్య గుణవర్ణనం న కర్తవ్యమితి భావః. యథా వాప్రాక్తనాలంకా
 రైః కాళిదాసాదీనామివ యశ ఇతి ప్రసిద్ధిరుక్తా. లేనేతరకవిభ్యః కాళిదాసస్య
 వైశిష్ట్యమాత్రం నవతి. వైశిష్ట్యం వత్కర్మప్రతిపాదిత్యాచారేదవప్రమాణభూ

తత్వం. తచ్చ మిమాంసాప్రవర్తకైర్భట్టాచార్యపాదైః ప్రతిపాదితం. యథా—కవయః కాళిదాసాద్యైః కవయో వయమప్యమి, పర్వతే పరమాణౌ చ పదార్థత్వం వ్యవస్థితమ్.” ఇతి. “సంవృత్య లోకాన్మరుషోఽధిశేతే” ఇత్యాదికాళిదాసవాక్యాన్యప్యాచార్యపాదైః ప్రమాణత్వేన మిమాంసాయాం నిదర్శితాని. ప్రాక్షనైరాలంకారికైరప్యక్షమ్—“తస్మాదాలాచితాశేషలోకకాస్త్రేణ ధీమతా, కర్తవ్యం కాళిదాసాదేః కావ్యానాం పరిశీలనమ్.” ఇతి. ఏతదభిప్రాయేణ కాళిదాస ఇతి నిరుపపదం పదం ప్రయుక్తమిత్యవగంతవ్యమ్. అనేన చతుర్థాం కవినాం మధ్యే కాళిదాసస్యేదాత్తత్వముక్తమిత్యవగమ్యతే. తదుక్తం—కవయస్తు ప్రబంధారస్తే భవేయుశ్చరున్విధాః, ఉదాత్త ఉద్ధతః ప్రాథో విసిత ఇతి భేదతః, అంతర్భూతాభిమానోక్తిరుదాత్త ఇతి గీయతే.” ప్రకృతే కాళిదాస ఇతి నిరుపపదప్రయోగేణ గుప్తాహంకారభణితోద్దాత్తత్వం సూచితమ్. “పరావవాదాత్స్వేత్కర్న వాదీ తుద్ధత ఉచ్యతే.” యథా వా మదీయే నైషధానందే—“బాధం సంలి మహితలే నుకవయస్తత్రాప్యసౌ గణ్యతే ముఖ్యో వేంకటనాథపూజనపరస్మిన్ప్రీనివాసః కవిః, తే మాసాః కుసుమాకరా అపి మధుః పుష్పాకరో భణ్యతే యే జాతా మలయేన తే మలయజాః సాతు ప్రథా చందనే.” ఆత్ర స్వస్య నుకవిత్యవగచ్ఛి తనిజగర్వేణ పరావవాదాదుద్ధతత్వం సూచితమ్. “యథోచితనిజోత్కర్న వాదీ ప్రాథ ఇతీర్యతే.” యథా కరుణాకందశే—“కవిర్భారద్వాజో జగదవధిజగ్రన్నిజయకా” ఇత్యాది. “యుక్త్యా నిజోత్కర్న వాదీ ప్రాథ ఇత్యవతే జగుః.” యథా మదీయే నైషధానందే—“వక్త్రక్త్యలంకారరసాతికాయవ్యంగ్యోర్నిశమ్” ఇత్యాది. “విసీలో వినయంజల్పనాన్వివకర్నప్రకాశకం.” యథా రాజానందే—“గుణో న కల్పిన్నవ వాజ్మిబుధే లభ్యేత యత్సేన గవేషితోఽపి” ఇత్యాది. గ్రథితవస్తునేత్యనేన రసానుగుణోచితపరిగ్రహపరిత్యాగాభ్యాం, సముచితకథానంఘటనాప్రకారచాతురీ ద్యోత్యతే. న తు కాళిదాసకృతవస్తునేత్యుక్తం. అనేన స్వకృతేః సన్నిబంధత్వం సూచ్యతే. తేనైతత్ప్రబంధకరణేన భూమానహృదయేషు స్వస్యానశ్వరీప్రతిష్ఠా దేవాయతనాదికరణేనేన భవత్స్థితి ధ్వన్యతే. తదుక్తం లోచనే—“ఉపేయహామపి దివం సన్నిబంధవిధాయినాం, ఆస్త వివ నిరాతంకం కావ్యం కాంలిమయం వపుః, ధర్మార్థకామమోక్షేషు వైచక్షణ్యం కలాసు చ, కరోతి కీర్తిం ప్రీతిం చ సాధుకావ్యనిబంధనమ్” ఇతి. సత్కావ్యజన్యా కీర్తిరేవ ప్రయోజయితృకర్తృగాణాం చిరస్థాయినీతిప్రాక్షనైర్భూతాప్రతిపాదితం, తదుక్తం, “కావ్యం నామ కవీంద్రాణాం మహతాం చ మహీభుజాం, వికాశీర్నిమయా మూర్తిరేథ లే భువనత్రయే. మూర్తయః పాంచభౌతిక్యా న ద్విత్వత్యజసాన్మృద్యా, మూర్తయః కీర్తిమద్యా హి తిష్ఠంత్యాభూతసంష్ట

వమ్” ఇతి. ఏతదవధార్యతైశ్చ న మహానుభావైశ్చ రావస్థానహేతోద్ధూర్తిత్యేన కీర్తయ
 వివాంగీక్రియంతే. తాశ్చ లేహం మహాప్రళయవర్యంతస్థాయినోఽపి భవంతి. తద్వి
 కవీనామేవ కావ్యజన్యా కీర్తిరస్తు. ఇతలేహం పునర్వచువిధధనసమ్యగ్వితరణకార్యా
 ద్యనేకోపాయజనితాః కీర్తయః ప్రథం లే. లేహం కిమనేన కావ్యేనేత్యాశంక్యా
 హ—“కావ్యబంధేన సంబంధాః కాంక్షణీయా యశస్వినాం, న కదాచన నశ్యంతి
 కృతస్మిన్నాశేఽపి కీర్తయః.” ఇతి. ప్రతిగ్రహీత్రనుసంధాత్రాదీనాం సర్వేహం నాశేఽపి
 కావ్యబంధజాః కీర్తయోన నశ్యంతీతి విశదయతి—“వాల్మీకీయేన కావ్యేన వర్ధతే రామ
 కీర్తనం, బాల్యస్య కావ్యబంధేన శ్రీహర్షః ఖ్యాప్యతేఽధునా” ఇతి. ఏవం కావ్యాయ
 త్రమేవ కీర్తిస్థాపనమితి బహుధా ప్రతిపాదితం. ఉక్తంచ—“న రూపేణ న కార్యేణ
 నాచారేణ న విద్యయా, ప్రతిష్ఠాం భజతే కీర్తిః కావ్యేనేవ యశస్వినామ్.” ఇతి. తర్హ్య
 స్యేఽపి దేవాయతనతటాకారామాగ్రహారాదయో విద్యంతే. త ఏవ కీర్తేః ప్రతిష్ఠా
 వకా భవంతు. కిం కావ్యేనేత్యాశంక్య వ్యతిశేకముఖేన తదేకావలంబనత్వంకీర్తేః ప్రతి
 పాదయతి—“కల్పాంతరస్థిరం కావ్యం స్వాన్నచేదవలంబనం, కీర్తివల్లీ స్వర్గఫలా కిమ
 వప్తభ్యవర్ధతాం” ఇతి. స్వర్గోపి ఫలంకీర్తేః. స్వర్గశ్చ స్వమనోరథానురూపనిరతిశయను
 భానుభవరూపః. తాదృశలోకోత్తరమహాఫలాద్వహనసముచితవ్యాప్తిమత్యాః కీర్తరేవ
 లంబనత్యేన భవతుం కల్పాంతస్థిరం లోకోత్తరవర్ణననిపుణకర్తతయా వ్యాప్తిమత్యా-
 వ్యమేవ ప్రభవతీత్యర్థః. వస్తుస్వరూపముచ్యతే—“ధీరోదాత్రాదినాయకచరితం వస్తు
 ద్వివిధం. అధికారికం ప్రాసంగికం చేతి. అధికారిః ఫలసంబంధః తద్వానధికారి. తస్య
 చరితమాధికారికం. ప్రబంధప్రధానఫలభాగినో వృత్తమాధికారిక మితి యావత్. య
 థా ప్రకృతే, దుష్కృంతశత్రుంశాచరితమ్. ఏవం సర్వనాటకేషు ప్రధాననాయకచరిత
 మాధికారికమితి ద్రష్టవ్యమ్. ప్రాసంగికం తు పరార్థమాగతస్య పరప్రయోజనవకాత్వ
 స్వాపి ఫలప్రాప్తిమతో వృత్తమ్. యథా రామాయణే సుగ్రీవవృత్తాంతః. తత్సాసం
 గికం ద్వివిధం—వతాకా ప్రకరీచేతి. యదంగమాప్రబంధసమాప్తమనువర్తతేసా వతా
 కా. యదంగమేకదేశస్థం సాప్రకరీ. ఏతదాధికారికం ప్రాసంగికమపి ప్రత్యేకం త్రి
 విధం. పురాణాదిప్రసిద్ధం కవిపరికల్పితముభయరూపం చేతి. తత్రాద్యం దుష్కృంతశత్రుంశ
 శాచరితమ్. ద్వితీయం తు మాళవికాగ్నిమిత్రీయమ్. తృతీయం తు విక్రమోర్వశీయమ్.
 భరతమునికావజనిత భూలోకవాసస్య కవిపరికల్పితత్వాదూర్వక్యాః. నను సర్వథా ఇతి
 హాసప్రసిద్ధమేవ వస్తు నాటకాదిషు నిబంధనీయం. మిశ్రత్వకల్పనా కథం ఇతిచేత్ సత
 దుక్తం ధ్వనికృతా—“ఇతివృత్త వకాయాతాం త్యక్త్యాననుగుణాంస్థితిం, ఉత్పేక్ష్యా
 వ్యంతరాభివ్యక్తసంకీర్తకావ్యవృత్తయః” ఇతియం ఇతిగ్రహీతప్రతిష్ఠాత్యేనావరసాఽననుగుణాం

నటి—1 సువిహితప్రయోగతయా ౭౭ ద్యస్య న కిమపి పరిహావయ్యతి.

1 సువిహితప్రయోగతయా ౭౭ ద్యస్య న కిమపి పరిహావయ్యతి.

స్థితిం వశ్యేతాం భక్త్యాం సత్కృతిం స్వతంత్రతయా రసానుగుణం కథాంతరముత్పాద
దయేత్. నహి కవేలివృత్తమాత్రనిర్వహణేన కించిచ్ఛ్రయోజనం. ఇతిహాసాదేవ
తల్పిదేః, కవినా ప్రబంధముపనిబద్ధతా సర్వాత్తనా రసవరతంలేన భవితవ్యం. శ్రో
తృణాం పుష్పత్తిః ప్రీతిశ్చ యద్యపి న్నః తథాపి రసవరవశతయా ప్రీతిశేషప్రధా
నమ్. అన్యథా ప్రభుసమ్మితేభ్యో వేదేభ్యో మిత్రసమ్మితేభ్యశ్చేతిహాసాదిభ్యో పుష్ప
త్పత్తిహేతుభ్యః శోఽన్య కావ్యస్వరూపస్యపుష్పత్తిహేతోర్విశేషః? బాయాసమ్మిత
త్వలక్షణో విశేష ఇతి తు ప్రాధాన్యేనానంద విహోక్తః. వివమాధికారికం త్రివిధం.
ప్రాసంగికమప్యేవమేవ త్రివిధమ్. వివవిధవస్తునాం ధలం పురుషార్థః. తదేవ కార్యమి
త్యుచ్యతే. తదపి ప్రత్యేకం వా ఫలం, ధర్మార్థ విశిష్టో వా కామః, ధర్మవిశిష్టోఽర్థనిశి
ష్టోఽవా. తథాచోక్తం—“కార్యం త్రివర్గ ప్రచ్ఛద్ధమేకమేవానుబంధి వా” ఇతి.

తదిత్యాది. యస్తాత్కారణాత్పరివదభిరూపభూయిష్టా. నాటకం చాపూర్వం
కాళిదాసగ్రథితవస్తు చ తస్మాదిత్యర్థః. ప్రతిపాత్రమిత్యాది—పాత్రే పాత్రే* “అన్య
యం విభక్తి” ఇత్యాదినా వీహాయామవ్యయిభావః. పాత్రలక్షణముచ్యతే—
తస్మి రూపవతీ క్యామా పీనోన్మతవయోధరా, ప్రగల్భా సరసా చిత్రా కుశలా గ్రహ
మోక్షయోః, చారితృశలయాభిజ్ఞా మండలాదివిచక్షణా, నాలిస్థూలా నాలిక్పతా నా
త్యుచ్చా నాలివామనా, సుదీర్ఘ లోచనా గీతవాద్యతాశానువర్తిని, పరార్థభూషానం
పన్నా ప్రసన్నముఖవంశజా, భావహావవిలాసాధ్య నర్తకీ స్యాజ్జితశ్రమా, నర్తకీం
పాత్రమిత్యాచుర్ధ్వాధారతయా బుధాః” ఇతి. ఆధీయతాం నిధీయతాం యత్నః సా
వధానతా.

1 సువిహితేత్యాది. ప్రయుజ్యత ఇతి ప్రయోగస్తథావిధం వస్తు. తస్య సువిహి
తత్వం సమ్యక్త్వం. సమ్యక్కరణం నాలోచితస్వీకారోఽనుచితపరిత్యాగః ప్రయోగ
యోగ్యతయా రచనా. తదుక్తం—“యదత్రానుచితం కించిన్నాయకస్య రసస్య వా,
విరుద్ధం తత్పరిత్యాజ్యమన్యథావా ప్రకల్పయేత్” ఇతి. యథా, ఉన్నతైర్తరఘవేభ్యనా
వాలివధః పరిత్యక్తః, యథా మహావీరచరితే వాలిసౌహృదేనరావణస్య రామోపధార్థ
మాగత ఇత్యన్యథాకృతః. ఉచితకరణానుచితపరిత్యాగవత్తయా ఆర్యస్యసూత్రధారస్య
కిమపి న పరిహావయ్యతి. ప్రయోగనిబంధనహానిం న తారయ్యవ్యతీత్యర్థః. అనేన
నాటకనిబద్ధ సమ్యమాహిత్యాదనాచిత్యాదికమనేనానుభవయే కి యమాణే న భవతితి.

వ్యభిచారము. యద్వా ప్రయోగస్య సువిహితత్వం నామ ప్రస్తావనామారభ్య భరతవాక్యా
వధి విచ్ఛేదరాహిత్యేన భారాధిరూఢం ప్రతీయమానస్య నాయకానాయకానురాగరూ
పశృంగారస్య తదుద్వేగ కారిమిథోవిరోధీ బీభత్సాద్భుతాదీనామపరిపాషణం. తదుక్తం
శృంగారతిలకే—“శృంగారబీభత్సరసౌ తథా వీరభయానకా, రాద్రాద్భుతౌ తథా
హాస్యకరుణౌ వైరిణౌ మిథః” ఇతి. ప్రధానభూతశృంగారస్య యావాన్పరిపాషణస్తదం
గభూతానామద్భుతాదీనాం తావాన్పరిపాషణం న కర్తవ్య ఇత్యర్థః. ఉత్కర్షణసామ్యే
ఽపి విరోధిత్యప్రసంగాత్. యద్వా, ప్రయుజ్యత ఇతి ప్రయోగః. రసభావనేతృనా
యికాదయః. లేమం సువిహితత్వం భిన్నవేషభాషక్రియాభిర్యథాచిత్త్యం కరణం.
తదుక్తం—“వేషభాషక్రియా భిన్నతత్త్వస్యైక్యచిత్తాక్రమాక్, రసానురూ
పం తానంతి నాటకేన సచేతసః” లోకే హి రసానామాలంబనభూతనాయకా ఉదా
త్తా ఉద్ధతా లలితాశ్చాంతాశ్చేతి, దక్షిణాః అనుకూలాశ్చతాః ధృష్టాశ్చేతి, ఉత్తమాః
మధ్యమా అధమాశ్చేతి ప్రతిరసం భిద్యంతే. నాయకాశ్చ ఉద్ధాః కన్యాస్సాధారణా
శ్చేతి, ముగ్ధాః మధ్యాః ప్రగల్భాశ్చేతి, స్వాధీనపతికాః వాసకనన్దికాః కలహంతరితాః
విప్రలబ్ధాః ప్రోషితపతికాః అభిసారికాశ్చేతి బహుధా భిద్యంతే. లేమం వేష భా
షా క్రియాశ్చ భిన్నాభవంతి. నాటకేషు కవిభిస్తేమం యథాచిత్త్యముపనిబంధే సహృ
దయహృదయచమత్కారకారీ రసపరిపాషణమున్నివతి. నాయకాదేర్వేషభాషా
క్రియాదీనామయథోపనిబంధే కావ్యమేవ రసభంగాయ పరిణమితి. తదుక్తం ధ్వని
కృతా—“అనాచిత్యాదృతే నాన్యద్రసభంగస్య కారణమ్, ప్రసిద్ధాచిత్త్యబంధస్తు
రసస్ఫోజనివత్పరా” ఇతి. ఉపనివత్ రహస్యమిత్యర్థః. తస్మి లోకసిద్ధమేవ రసపరిపాష
కృదాచిత్త్యం లోకాదేవ జ్ఞాయతాం కిమనేనకావ్యేన? ఇత్యాశంక్యాహ—“నకించిద
వ్యనాచిత్త్యం నాట్యం సోధుం ప్రగల్భతే, తస్మాదాచిత్త్యవత్కావ్యం తద్వేదయతి
ధీమతాం.” వేదయతి స్వామినాం వేష ఈదృశః. భాషాఈదృశీ, క్రియాశ్చేదృశ్యః,
భృత్యానాం పునరేవం వేషః, వివం భాషా, వివం క్రియాశ్చేతి ప్రతివ్యక్తిభిన్నం స్వ
రూపం ప్రకాశయతీతి. అతఏవోక్తం—ప్రయోగస్యసువిహితత్వం. ప్రకృతనాటకస్య
తద్వత్తయార్యస్య సూత్రధారస్యతత్ప్రధానత్వాదన్యేమం పాత్రవర్గాణాం ప్రధాన
ఫలసంబంధస్య యుక్తత్వాత్క్రమసి న పరిహాసయ్యతి. పరితస్సర్వవిషయే అనా
చిత్యాదిరూపహానిర్న భవిష్యతీత్యర్థః. అనేన వస్తుప్రపంచ ఉక్తః. ఆస్మిన్నాశ్యేఽనోఽ
ఽప్యర్థో యుజ్యతే. నాటకాదా నిఖలవాక్యానాం ప్రకృతపర్యవసాయాకర్తవ్య
త్వాత్. తథాహి—అర్యస్య దుష్కృతస్య సువిహితప్రయోగతయా ప్రయుక్తిః
ప్రయోగః. 0. Bagamwork Public Collection. Digitized by eGangotri

సూత్రధారః.—¹ఆర్యే, కథయామి తే భూతార్థమ్

ఆ పరితోషాద్విదుషాం

న సాధు మన్యే ప్రయోగవిజ్ఞానమ్,

యా కిమపి కణ్వాద్యసమ్మత్యాదికం న పరిహావయ్యతి హానిం న కారయ్యతి. గాంధర్వవివాహస్య కాస్త్రీయత్వాదితి శబ్దశక్తిమహిమ్నా సూచ్యతే. అస్తిత్వాశ్చే శబ్దశక్తేరనేకార్థయోజనాత్రిగతం నామ వీధ్యంగముక్తమ్. తదుక్తం దశరూపకే—“శబ్దశక్తేరనేకార్థయోజనం త్రిగతం త్విహ, నటాదిత్రితయాలాపపూర్వరంగే తదిష్యతే” ఇతి. ఏతన్నటివాక్యభేదశబ్దశక్తేరనేకార్థయోజనం త్రిగతం భవతి. వీధ్యంగాన్యత్యంతే—“ఉద్ఘాత్యకావలిగతే ప్రపంచత్రిగతే చలం, వాకేశ్వధిబలే గండమువస్యందితనాళికే, అనత్ప్రలాపవ్యాహారో మృదవాని త్రయోదశ” ఇతి.

1. సువిహితేత్యాదినా నట్యా ప్రయోగస్తవే కృతే నటః స్వస్యానాథత్వం ప్రకాశయన్నాహ—ఆర్యేకథయామిత్వాదిహ. భూతార్థం నత్యార్థం. “యుక్తేక్షాదావృతే భూతే సత్యమ్” ఇత్యమరః.

2. ఆపరితోషాదితి. విదుషాం ప్రాజ్ఞానాం నిరుపపదేన సర్వజ్ఞతా సూచ్యతే. న తు పామరాణామిత్యర్థః. “విసోదవిందుర్విందుశ్చ విదవాన్ ప్రాజ్ఞః ప్రవాదుకః.” ఇత్యజయః. విదుషామిత్యనేన బహువిధా పామరప్రభృతయస్తు వాచ్యమర్థమనాయాసాదవ్యవబుద్ధ్యంతే. వ్యంగ్యార్థసంపేదనవైదగ్ధ్యే తు కలిచిదేవాధికారిణ ఇతి ధ్యన్యతే. వాచ్యార్థావగమే శబ్దానుకాసనవైశేషికాదిజ్ఞానమూత్రముపయోగి. వ్యంగ్యోపలంభే తు ప్రకరణాదిసహకృతం యత్ప్రతిభాయా నైర్లబ్ధమప్యుత్పత్తికళంకశూన్యత్వం, తదాధిక్యేన భావ్యమ్. అత ఏవోక్తం పరిచ్ఛిద్య విదుషామితి. ఆ పరితోషాత్ పరితోషావధి. ప్రయోగవిజ్ఞానం ప్రయోగవిశేషజన్యమజ్ఞానం సాధు రమ్యం జ్ఞానం ప్రమేత్యర్థః, “సాధు త్రిషు హితే రమ్యే సజ్జనే వాధ్యజౌ పుమా”నితి వైజయంతీ. న మన్యే న బుద్ధ్య ఇత్యుత్పేక్షా. ఉక్తం చ దండినా—“శంకే మన్యే ద్రుపం ప్రాయో నూన మిలేనమాదిభిః, ఉత్పేక్షా వ్యజ్యతే శబ్దైరివశబ్దోఽపి తాదృశ” ఇతి. విద్యత్సమ్మత్యవధి సాధోరపి ప్రయోగస్య సాధుత్వం న నిశ్చయత ఇత్యర్థః. తత్రైవాహ—బలవదిత్యాదినా. బలవచ్ఛితానామసీతి. శిక్షయా బలవత్త్వం నామ తస్యా పేదకాస్త్రవిషయతానంప్రదాయో బహుధాభ్యాసః. కాస్త్రార్థతత్త్వనిదాం తాదృకానామసీత్యర్థః. చేతః మనః, అత్తని స్వరూపే. అప్రత్యయమస్వాధీనం. అనిత్యానగ్ర సమిత్యర్థః. స్వవిద్యావైశేష్యే బుద్ధజననమృతిం వినా విశ్వాసో

బలవదసి శిశీతానా

మాత్తస్యప్రత్యయం చేతః.

౨

న విధేయ ఇత్యభిప్రాయః. అత్ర విదుషామితి నిరుపపదేన సకలకాస్త్రవత్తయా సభ్య
స్తవః. కృతః. ప్రయోగవిజ్ఞానశబ్దేన ప్రయోగవిశేషజ్ఞానవాచినా వస్తుస్తవ ఉత్తః.
శేచిదేవమసి యోజయంతి. ఉపసర్గాదియోజనాభేదేన ప్రకృతోపయోగితయా, యద్వా
చ్యార్థస్య వైచిత్ర్యం తదసి వ్యంగ్యేన సహ సమకీలతామారోహతి. తథాపి, విదు
షాంబుధానామా పరితోహత్, ఆశీషదర్శితభిన్నాప్రావిత్యుక్తత్వాదాపరితోషః స్ఫుట
పరితోషః. తస్మాత్తముద్దిశ్య. ల్యుప్తోపే పంచమీ. అభివ్యాప్తిః శ్రోత్రీకారః. విద్యజ్ఞనబ
హుపరితోషముద్దిశ్యేత్యర్థః. ప్రయోగవిజ్ఞానం ప్రయోగవిశేషజ్ఞానం. సాధు సుష్ఠు న
మన్య ఇతి కాకుప్రశ్న. కింతు సాధు తర్కయామిత్యర్థః. ప్రబంధస్య నిరవద్యతయా
ప్రయోగవిశేషజ్ఞానస్య ప్రమాత్వాద్బుధజనపరితోషసంపాదననిమిత్తం న తర్కయా
మిత్యర్థః. కింతు కుకవిప్రబంధప్రయోగస్యైవ విదుషాం పరితూపరితోహభ్యాం
భావ్యమిత్యభిప్రాయః. * క లాల్య ఇతి ధాతోః కాకుశబ్దః ప్రసిద్ధః. ప్రకృతాదర్థాద
ర్థాంతరే శబ్దస్య చలత్స్వభావత్వాత్. అతవివ న మన్య ఇత్యుక్త కాక్వాతర్కయామి
త్యర్థాంతరం. శేచిదేవం వదంతి—ఈషదర్శితకశబ్దః. తస్య కాదేశః కుర్భామిః హృదయ
స్థవస్తుప్రతీలేషేషద్యుమిః కాకురితి యావత్. ప్రయోగవిశేషజ్ఞానస్య సాధుత్వే హే
తుమాహ—బలవచ్చిశీతానామితి, బలవద్బుధం వామనాద్యుక్తప్రకారేణ శిశీతానాం
కవీనాం సటాదీనామివేతిశేషః. తదుక్తం ప్రాధాన్యం ద్వివిధం కాబ్జమార్థంచ. తత్ర
విశేషణస్యకాబ్జేగుణభావేత్యర్థః ప్రధానం. తథా విశేషస్య కాబ్జేప్రాధాన్యేత్యర్థే
గుణిభావః ఉత్కర్షణావకర్తతయా విధీయమానత్వాదనూద్యమానత్వాచ్చయే బలవచ్చి
శీతానేషామిత్యర్థః. చేతః మనః. అత్తస్యప్రత్యయం. అపీతి ప్రశ్న? అప్రత్యయంనభవతి
కింతు బలవచ్చిశీతానామేవ చేతః దోలాయమానమవిశ్వాసగ్రస్తమిత్యర్థః. “గ
ర్వాసముచ్చయప్రశ్నశంకాసంభావనాన్వసి ఇత్యమరః. అనేనస్వస్య శిశీతానామి
త్యస్వప్రణీతప్రబంధస్యనిరవద్యతా కవినా సూచ్యతే. అన్యేత్వేనమసియోజయంతి. విదు
షాం సహృదయానామాపరితోహదీషత్పరితోషముద్దిశ్య ఇతరప్రబంధసాధారణబహుమ
లిం న్యూనబహుమలిం వా ఉద్దిశ్యేత్యర్థః. ప్రయోగవిజ్ఞానంసాధుక మన్య. కింత్యస్యథా
ప్రబంధస్య లోకోత్తరచమత్కారకారిత్యాదితర ప్రబంధవిలక్షణవిద్యజ్ఞనవిశేషపరితో
షముద్దిశ్యేనాయం గ్రంథనిర్మాణప్రాయాన ఇత్యర్థః. సన్నిబంధకరణస్య సహృదయ
ప్రీతేరేవ పురుషార్థత్వాద్విద్యజ్ఞనబహుపరితోషముద్దిశ్య సాధ్యేవ మన్య ఇత్యర్థః. తదే
వాహ—బలవచ్చిశీతానా శిశీతానాంగురుకులస్థానాం బలవచ్చిశీతానాప్రకారేణ

విస్తరిం మనః ఆత్మని ఆప్రత్యయమపీత్యాజేవపరిక్రమే. ఆప్రత్యయం న భవతి. కింతు బహుధాభ్యాసంప్రదాయాదితుద్ధిమత్తయా నిశ్శంకమేవేతి యావత్. వామనాద్యుక్తశిక్షాప్రకారః కవేః కథ్యతే— “కావ్యం కర్తుం వివేక్షం చ యే జానంతి త ఏవ హి, కావ్యజ్ఞానైస్తవభ్యస్త్యేదుపదిష్టేన వర్తనా.” లేమిమువదేశక్రమః వామనాదిభిరుక్తః— “ఆధానోద్ధరణేతావద్యావద్దోలాయలేమరః, పదానాం స్థాపితే నైర్ద్యే హంత సిద్ధా నరస్వతీ. యత్పదాని త్యజంత్యేన పరివృత్తినహిష్టుతామ్, తం శబ్దపాకనిష్టతాః శబ్దపాకం ప్రచక్షతే. వాచ్యానాం వాచకానాం చ యదాచిత్యేన యోజకం, రసాదివిషయైకతక్రమముఖ్యం మహాకవేః” ఇత్యుక్తనయేన ప్రతిపాదితమ్. కావ్యజ్ఞైరభ్యాసం నిగమయతి— “ఉపవిష్టేన కావ్యజ్ఞైరేవంరూపేణ వర్తనా, ముహుర్దుహున్నుమభ్యస్త్యేతైస్సమం కావ్యనిర్మితిం.” వామనాద్యుక్తప్రకారేణ వివిక్తదేశావరరాత్రరూపకాలాదియుక్తిమతా చ కావ్యజ్ఞైరుపదిష్టేన మార్గేణ తైస్సమమేవ కావ్యనిర్మాణకర్త ముహుర్దుహు రభ్యసేచ్ఛబ్దపాకార్థపదానామాధానోద్ధరణ స్థిరీకరణాదిసిద్ధ్యర్థం రసాదివిషయేణేతి ఆదిశబ్దేన శృంగారాదిరసనిర్వేదాదిభావమాధుర్యాది గుణగ్రామ్యస్పర్శరూపిత్యరూపా చిత్తమనృజోద్ధత్వాది ఘటనానుప్రాసోపమాద్యలంకారభావోదయభావసంధిభావకాంతిభావశబలతాది విషయేజాచిత్యేన వాచ్యవాచకయోగ్యోజనార్థం ముహుర్దుహురభ్యాస ఇత్యర్థః. కావ్యకర్తణి కారణభూతశక్తివృత్తృతి మానుషవిరేవ కావ్యజ్ఞశిక్షాభ్యాసాత్కావ్యకర్తణి పరాం ప్రాధిమాన్యకత ఇతి ప్రాకృతైః ప్రతిపాదితమ్. అత ఏవ శిక్షితానామిత్యుక్తమ్. అత్ర కవినా బలవచ్చిక్షితానామపీత్యనేన శిక్షాబాహుళ్యాత్పన్నకృతేః సన్నిబంధత్వం సూచ్యతే. లేన చ శిక్షాపీనశక్తివృత్తృతికూన్యకుకవివిడంబనం చ సూచ్యతే. తదుక్తం— “కావ్యం సద్వృష్టాద్వృష్టార్థం పీతిక్తిర్మహేతుత్వాదితి క్రమే, ప్రతిష్ఠాం కావ్యబంధస్య యశసస్సరణిం విదుః. ఆక్తిర్నివర్తిం చైవ కుకవిత్వవిడంబనాం, కీర్తిం సర్వర్థలమాహురానంసారం వివశ్చిత్తః, ఆక్తిర్తిం చ నిరాలాకనరకాదేశదూతికామ్.” ఇతి. అత్ర శ్లోకే కావ్యాథోఽపి కించిద్ద్యోత్యతే. తథాపి— దుష్కంఠవిహిత గాంధర్వవివాహో యద్యపి శాస్త్రీయస్తథాపి కణ్వమున్యభ్యనుజ్ఞావధి తస్య సాధుతా మరిశ్చిన్నక్ దుష్కంఠః శకుంతలాం న్వనగరమసీత్వా కణ్వశ్రమే స్థాపయామానేతి శబ్దశక్తిమహిమ్నా ద్యోత్యతే. తథాపి— విదుషాం శాస్త్రార్థతత్త్వవిదాం దుష్కంఠాదిన్యపాణాం ప్రయోగవిజ్ఞానం ప్రయుక్తిః ప్రయోగః గాంధర్వవివాహః తదాచరణం తద్విషయం జ్ఞానం ఆపరితోమాత్కణ్వపరితోమావధి సాధు న మన్యే హితం న విచారయామి. అన్య

నటీ—¹ఎవ్వం ఏదం. అణందరకరణిజ్జం దావ అజ్ఞో ఆణవేదు. ౧.

సూత్రధారః—కిమన్యదస్యాః *శ్రుతిప్రసాదనతః? ౨.

నటీ—² * అజ్ఞ, కదమం ఉణ ఉదుం అధికరిత గాఞస్సం? 3.

సూత్రధారః—నన్విమమేవ నాతిచిరప్రవృత్తముపభోగక్షమం గ్రీష్మ
ర్తుమధిక్రత్య గీయతాం తావత్. సంప్రతి హి—౪.

1 వివమేతత్. అనంతరకరణీయం తావదార్య ఆజ్ఞావయతు.

2 ఆర్య, కతము పునః ఋతుమధిక్రత్య గాస్యామి !

తస్యైవ పూర్వవత్. వితన్నటవాక్యస్థశబ్దశక్తేరనేకార్థయోజనం త్రిగతమిత్యవగం
తవ్యమ్.

౧. ఎవ్వమిత్యాది. ఏతదితి. బలవచ్చిక్షితానామసి చేతః బుధజనపరివోహావధి
ఆత్మస్యప్రత్యయమితి యదుక్తం, తదేతదిత్యర్థః. ఏవమిత్యంగీకారార్థే నాట్యోక్తిః.
ఏవన్య ఏవేతి కారసేవీభాషాయాం నిపాతః. అనంతరకరణీయం రంగస్థలే కర్తవ్య
ప్రత్యాహారాదిభిర్లోకపాలాదిపూజాకరణాదనంతరకరణీయమిత్యర్థః. తావత్ క్రమేణ.

౨. కిమన్యదిత్యాది. అస్యాః పరిషదః శ్రుతిప్రసాదనతః శ్రవణేంద్రియతర్క
ణతః అన్యదనంతరకరణీయం కిమితి తేషే. గానశ్రవణాదన్యదనంతరకరణీయం నాస్తి
త్యర్థః. “కిం వితరే పరిప్రశ్న తేషే నిందాచరాధయో” ఇతి విశ్వః.

3. “రంగం ప్రసాద్య మధురైశ్శృతైః కావ్యార్థసూచకైః, ఋతుం కంచిదు
పాదద్యాద్భారతీం వృత్తిమాశ్రయ”న్నితి వచనార్థమభినంధాయ నటీ వృచ్ఛతి—
“అజ్ఞకదమ”మితి.

౪. నన్విత్యాది. నన్వితి సుకుమారామంక్రణే. నాతిచిరప్రవృత్తమితి గ్రీష్మస్య
సారంభః. నాసి పరిణతిః. కింతు పరిపోషదశైవోక్తా. ఆరంభే వసంతధర్మాణాం
సంకరః. పరిణతో వర్షర్తుధర్మాణాముపక్రమావస్థా. తదా గ్రీష్మధర్మాః సాంకర్యేణ
స్ఫుటం న జ్ఞాయంత ఇతి పరిపోషదశైవోక్తా. అతఏవోపభోగక్షమమిత్యుక్తమ్. ఉప
భోగస్య జలక్రీడాంగలేపనోద్యానవిహరణాదేః క్షమం హితం యోగ్యమితి యావత్.

* ‘అస్యాః పరిషదః’ ఇతి కన్వచిత్ పాతః.

• ఇదం శేషుచన లోకేషు న దృశ్యతే.

సుభగసలిలావగాహః

పాటలనంసర్గసురభివనవాతాః,

ప్రచ్ఛాయసులభనిద్రాః

దివసాః పరిణామరమణీయాః.

3

మూలవ్యక్తీనాం జలభరభరితనరస్ఫులిలమగ్నతృప్తికణనధర్మాణాముపమానత్వమపి గర్వితం. స్వాత్మావబోధస్వాపి తృప్తికణనేషు విద్యమానత్వాత్. పరబ్రహ్మరసాస్వాదవిలక్షణత్వహేతుభూతస్వాత్మావబోధత్వలక్షణసమర్థనపురస్సరం తాకికశృంగారాదిరసానుభోగవతాశుచ్యతాకికత్వం ప్రతిపాదయతి—“స్వాత్మభావం పరిత్యజ్య భావమన్యమధిశ్రితాః, తదీయానఖలాన్భోగాన్విదగ్ధా భుంజతే స్వకాః.” తాకికాస్తావత్పరిత్యక్తాత్మభావాః పరభావమనాశ్రయంతశ్చ స్వకీయానేషు భోగాన్భుంజతే. న తు పరకీయాః. విదగ్ధాః పునః యోగిన ఇవ పరిమితం స్వాకారముత్పృజ్య నాటకగతతత్త్వసాధారభూతనాయకస్వరూపమాస్థాయ తత్సంబంధినో భోగానశేషస్వసంబంధిన ఏవ మన్వానా భుంజతే. * “రసో వై స” ఇతి శ్రుతే. రామాదిగతనకలభోగానుభవమయే రసీకానాం రామాదిత్వమేవ. న స్వాత్మావబోధః. అత ఏవ మహాకవిప్రణీలేషు రసమాస్వాదయతాం రసీకానాం తత్త్వాన్నాయకత్వసమావేశాత్తత్త్వోభావతిర్భవతీత్యర్థః.

3. సుభగేత్యాది. సుభగాః రమ్యాః, సలిలావగాహః జలప్రవేశాః జలక్రీడా ఇత్యర్థః. యేషు దివసేషు లే తథోక్తాః. అత్ర సలిలశబ్దేన సరిద్వాపీతటాకాన్యచ్యుతే. లేన పులిసవేలావేతనగృహాదీక్రీడాశ్చ సూచ్యుతే. శిశిరవర్షాది సమయేషు కైత్యవకాజ్జలక్రీడాదీనాం సుభగత్వం నాస్తీతి గ్రీష్మసమయస్యైవ సుభగదత్వాత్సుభగేత్యుక్తం. పాటలనంసర్గసురభివనవాతాః పాటలాయాః కుసుమాని పాటలాని * “పుష్పమూలేషు బహుళ” మితి బహుళగ్రహణాద్వికారావయవవిహితస్యాణో లక్. పాటలపదం తు గ్రీష్మరుపుష్పితవృక్షలతాదేరుపలక్షణమ్. గ్రీష్మరుసమయ ఏవ నిఖలవృక్షాదీనాం పుష్పోత్పత్తేరితి భావః. తత్సంసర్గేణ సురభయస్సుగంధయః వనవాతాః మలయమారుతా ఇతి యావత్, యేషు దివసేషు లే తథోక్తాః. పాటలపదేనేతరపుష్పవిలక్షణపరమోద్దీపకత్వం తస్య సూచితం. వనపదేన వనేష్వేన గ్రీష్మసమయపుష్పితనకలవృక్షాణాం సంభవః సూచితః. అనేన పాటలపుష్పమలయమారుతకథనేన గ్రీష్మస్యాసాధారణో గుణ ఉక్తః, లేనేతరపుష్పవిలక్షణపుష్పమారుతకథనేన గ్రీష్మస్య పరమోద్దీపకతయా ప్రణయకలహాదివసితానాం మాననిరసనే ఆమోగుత్వం సూచ్యుతే. వనశబ్దేన వివిధక్రీడానాం వివిక్తస్థల

మితి జ్ఞాప్యతే. తేన నిశ్చంకం నిర్దళా ప్రవృత్తిః క్రిడాయాం కర్తవ్యేతి ధ్వన్యతే. వాతవదేన వివిక్తస్థలే వివిధక్రిడాపరిత్రాంతానామనాయానమలయమారుత స్పర్శాద్వ్యజనవాతనైరపేక్ష్యం వ్యజ్యతే. యద్వా, వనవాతశబ్దేనారణ్యే ఫలమూలాది పరిమితాహారాదిక్లిప్తతపస్వినామసి వికారజనకః అన్యేహం తత్సంపర్ణేణ మదనాకు లితత్వే కా కథేతి వ్యజ్యతే. యద్వా, వనశబ్దేన వృక్షాదినముదాయవాచకత్వేనో ద్యానమేవోచ్యతే. అనేన సౌభాగ్యోపవనవానక్రిడాపుష్పపచయకిసలయనిర్మిత శయ్యాకుసుమధారణాదీనామభ్యర్చితః సమయః ఇతి ధ్వన్యతే. ప్రచ్ఛాయసులభ నిద్రాః ప్రకృష్టా ఛాయా యత్ర సౌధాదా తత్త్వానం ప్రచ్ఛాయం. తత్ర సులభాః శైత్యజనకాంగలేప కుసుమధారణ మలయమారుత స్పర్శాత్స్వర్గ కరణానా మాహ్లాద వత్త్వేన సులభాః. అవశేన స్వాంరసికా ఇత్యర్థః. నిద్రాః పరిశ్రమవిరోధా యేష తే తథోక్తాః. పరిణామరమణీయాః పరిణామ ఉపరమః. సాయంకాల ఇత్యర్థః. తదా రమణీయాః ఆతపోవశమాత్సంచారయోగ్యతయా రమణీయాః. పరస్పరప్రేమ వీక్షణస్వాభిప్రాయవ్యంజకవివిధ విలాసప్రదర్శన దూతీప్రేషణాదీనాముచిత కాలత యా సుఖప్రదా ఇత్యర్థః. దివసా ఇత్యనేన దివసేష్యేవ విహరణానాముచితత్వాత్. తదుక్తం భావప్రకాశే. — “సరితః పులిసం వేలా కాంతారారామభూధరాః, లతా గృహణి చిత్రాణి శయ్యా కిసలయాచితా, దివా విహరదేశాః స్వయః” ఇత్యాది. ఆత్ర దివసానాముత్తరోత్తరముత్కర్తృత్వాత్సారాలంకారః, ఉక్తం చ. — “ఉత్తరోత్తర ముత్కర్తృః సార” ఇతి. యద్వా, మదనసోదీపకః కాల ఉజ్జ్వలభత ఇతి భంగ్యంతరేణాభిధానాత్స్వర్యాయోక్తం వా. ఆత్ర కావ్యార్థోఽసి కించిద్వ్యోక్త్యతే. నాతిచిరప్ర వృత్తమిత్యనేన ప్రకృతనాయకాయా యావనదకా సూచ్యతే. ఆతనివోపభోగశుభ మిత్యనేనోపాదేయతా ధ్వన్యతే. గ్రీష్మమిత్యనేనాతిసంతాపలభ్యత్వం సూచ్యతే. సలిలావగాహ ఇత్యనేనాంగుళీయకస్యాపురస్తీర్థపతనం ధ్వన్యతే. నిద్రావదేన దుర్వా సత్కావవ్యామోహితత్వం. పరిణామరమణీయా ఇత్యనేనాంలే మారీచాశ్రమే శకుం తశాదువ్యంతయోః ప్రాప్తిస్సూచ్యతే. ఆత్ర కాలదేశాదీనాం యథాయోగముపవర్ణ నాద్విప్తం నామాలంకారః. తదుక్తమ్. — “యథాకాలం యథాదేశం యథాయావం చ వర్ణ్యతే, యత్సృత్యక్షం పరోక్షం వా దిప్తం తద్వర్ణ్యతే బుద్ధైః.” ఇతి. కించ, ఆత్ర గ్రీష్మదివసోపయోగినాం సుభగసలిలావగాహాదీనాముపాదానాద్విశేషణం నామాలంకారశ్చ. తదుక్తమ్. — “సిద్ధాన్తపూర్వసాధనార్థానుక్త్యా యత్ర ప్రయు జ్యతే, విశేషయుక్తం వచనం విశ్లేయం తద్విశేషణమ్” ఇతి. ప్రధానోపయోగినాం బహువిశేషణానాం కథనం విశేషణం భవతి. ఏతావలంకారా వత్త్రింశదలంకారేషు

నటి—¹తహ (ఇతి గాయతి)

2 ఇసి చుంబిఆ ఇ భమరేహిం సుఉమారకేసరసిహాఇ,
ఓదంసఅంతి దఅమాణా పమదాఓ సిరీసకుసుమాఇ.

౪

1 తథా.

2 ఈషచ్చుమ్మితాని భ్రమరైః సుకుమారకేసరశిఖాని,
అవతంసయన్తి దయమానాః ప్రమదాశ్శిరీషకుసుమాని.

౪

భవతః. పట్రింశదలంకారా నిరూప్యం లే— “భూషణాక్షరసంఘాతా శోభోదాహరణే తథా, హేతుసంశయదృష్టాంతాః ప్రాప్త్యభిప్రాయ ఏవ చ, నిదర్శనం నిరుక్తం చ సిద్ధం చాథ విశేషణం. గుణాతిపాతాతిశయా తుల్యతర్కవదోచ్ఛయః, దిష్టం ప్రావచదిష్టం చ విచారస్తద్విషయః, భ్రంశకాన్తముకయో మాలా దాక్షిణ్యం గర్హణం తథా, అర్థాపత్తిః ప్రసిద్ధిశ్చ పృచ్ఛా సారూప్యమేవ చ, మనోరథశ్చ లేశశ్చ త్తోభశ్చ గుణోద్దేశమ్, జ్ఞేయా హ్యనుక్తసిద్ధిశ్చ ప్రియావచనమేవ చ. “ఏలే నాట్యాలంకారా ఉత్తరత్ర లక్షణోదాహరణాభ్యాం యథాసంభవం ప్రదర్శ్యంతే.

౪. తహేత్యాది. యథా నటేన సుభగసలిలేత్యాది శృంగారరసపరిపాషణ గ్రీష్మదుఃఖాః ప్రతిపాదితాః తథేతి తాత్పర్యార్థానేవాధికృత్య గాయతీత్యర్థః. తదుక్తం—“నటోక్తార్థం తతో గాయన్నటి ప్రావేశిం ధ్రువామ్” ఇతి.

౨. ఇసీతి. ఆత్ర భ్రమరై రీషచ్చుంబితలేన్వన దరవికాసిత్వం ద్యోత్యతే. ఆత ఏవ కేసరాణాం సౌకుమర్యం. చిరవికాసే తు కేసరాణాం మ్హనతా భవతి. యద్వా, భ్రమరై రీషచ్చుంబితలేన్వన శోమలకింజల్కగ్రలేన్వన చ ప్రత్యగ్రవికస్వరత్వం ద్యోత్యతే. తేన చామోదవత్తా. సారభాదిబాహుళ్యాద్భిమరాణాం తదోపభోగ్యతా. యద్వా, భ్రమరై రీషచ్చుంబితాసిత్వనేన శిరిషాణామితరపుష్పవిలక్షణసౌకుమర్యా దవస్థితిదార్థ్యాభావాద్భిమరా ఉద్దీయమానా ఏవ చుంబంతీతి ధన్యతే. తేన ఈషచ్చుంబనం లభ్యతే. శిరిషాణాం స్వాభావికసౌకుమర్యాద్దయమానా ఇత్యుక్తమ్. కరస్పర్శమాలేచాపి మ్హనతాసంభవాత్సుకుమారవస్తునో దయావిషయతాసంభవత్వాచ్చ అవతంసయన్తి కర్ణపూరం కుర్వంతి. “పుంస్యుక్తంసావతంసో ద్వా కర్ణపూరేఽపి శేఖరే” ఇత్యమరః. కర్ణాభరణత్వకథనేన కేశపాశసంమర్దనాసహిష్టుత్వం ధన్యతే. ఆత్ర శిరీషకుసుమవర్ణనయా తదుద్భవకాలా గ్రీష్మో వర్ణితః. తత్సమానధర్మతయా పాత్రసూచనమపి ధన్యతే. భ్రమరై రీషచ్చుంబితాసీతి ప్రకృతనాయకస్య నాయకాంతరసద్యావః. యద్వా, నాయకాయాః కన్యకా

తేనా ప్రగల్భతయా యావనజనితవిలాసాల్పతా ధ్వన్యతే. కింఽదిమితకటాక్షవిక్షేపాది వివిధవిలాసత్వమిత్యర్థః. సుకుమారకేసరశిఖాసీత్యనేన కరతలంఘ్రప్రభృతితత్తదవ యవానామతిసౌకుమార్యం వ్యజ్యతే. శిరీషకుసుమత్వారోపేణాతిశయోక్త్యలంకారేణ వా నాయికాయాః పద్మినీజాలితా సూచ్యతే. ప్రమదానామవతంసకరణేన సర్వనా యికాత్మైష్ట్యం వ్యజ్యతే. కించ, అవతంసయంతీత్యనేన నాయికానాయకయోః కులా చారాదిశ్రవణస్య కర్ణరసాయనతా ధ్వన్యతే. శిరీషకుసుమాసీత్యనేన శిరీషకుసుమ స్థేతరకుసుమవిలక్షణసౌకుమార్యవత్తయా ప్రకృతనాయికాయా ఇతరస్త్రీవిలక్షణ లోకాతీతవచిత్రబహుగుణయోగితయా నాయకస్యానురాగవిషయతా సూచ్యతే. అనేన ప్రకృతశృంగారరసోఽపి ప్రదర్శితః. తథాపి ప్రమదా ఇత్యాలంబవభివాః. శృం గారే నాయికానాయకావలంబవభివావౌ. వీరకాద్రయోర్నాయకప్రతినియకా. వివం త్రయాణాం రసానాముభయాశ్రితత్వం, అన్యేషామేకైకాలంబవత్వమిత్యు క్తత్వాత్. శిరీషకుసుమాని భ్రమరైశ్చుంబితాసీతి పుష్పభ్రమరయుకారాదయ ఉద్దిష్టవభివాః. తదుక్తం—“చంద్రోదయో ఘనధ్వానం, గీతభృంగరుతాదయః, కేళీ గృహాణి ఋతవః ప్రకృందనవిలేపనే, వనాదివాఙ్మయః కర్పూర ఉద్దిష్టక ఇతి స్మృతాః” ఇతి. దయాదయః సంచారిణః. తదుచితకటాక్షదయోఽనుభావాశ్చ. వివంవిధవిభావాను భావసంచారిపరిపుష్ట మాల్బాద్భ్యుచిత వైభవ్యావాన్మంభోగశృంగారో ధ్వన్యతే. తదుక్తం భరతేన—“విభావానుభావసంచారిసంయోగా ద్రసనిష్పత్తిః” ఇతి. వితర్కించద్వి వృణ్యతే. విభావా ఆలంబనోద్దిష్టవరూపాః కారణాని. అనుభావాః కటాక్షభ్రూవిక్షే పాదయః కార్యరూపాః. స్థాయినాం రసానాం సంచారిణాం చానుమాపకాః సజ్జారిణో రసవరిపోషకా నిర్వేదాదయో భావాః సహకారిరూపాః. లేషాం సంయో గః షరస్పరసంబంధః. విభావానాం లాఙ్కీకసాపేక్షయా కార్యకారణభావః. అనుభావా నాం గమ్యగమకభావః. సంచారిణాం పోష్యపోషకభావః. నాట్యకంలేఖ సర్వేషా మేవ భావానామభివ్యంజకత్వలక్షణం కారణత్వమేవ. తదుక్తం—భావయంతీతి భావో భావమనువృత్త మేలేష్యితి. వివం విధాత్సంబంధాద్రసనిష్పత్తిః. రసస్య సంవి ద్భూతస్యానందస్య నిష్పత్తిరభివ్యక్తిః. న తూత్పత్తిరనుమితిజ్ఞప్తిభావనా వా. తదు క్తం—“వ్యక్తః స తైర్విభావైర్విస్థానైర్విభావో రసః స్మృతః” ఇతి. సాత్వికభా వా అపి వ్యంజకా వివ. కటాక్షభ్రూవిక్షేపాదయోఽనుభావాః. విక్షేపచిత్రైరపి నటాదిభిరభిజ్ఞేతుం శక్యం తే. “స్వేదరోమాంచాదయః సాత్వికభావాస్తు సమాహిత చిత్రైరేవాభిజ్ఞేతుం శక్యంత” ఇతి అనుభావేభ్యః సాత్వికానాం భేదః. స్థాయినంచా రిణాం సాక్షాచ్చిత్తపరిణామరూపత్వాత్సాత్వికానాం స్తంభస్వేదాదీనాం చిత్రపరి

సూత్రధారః—ఆర్యే, (గ) సాధు గీతమ్. అహో రాగానుబద్ధచిత్తవృత్తి

ణామద్వారా శరీరపరిణామరూపత్వాచ్చ సార్త్వికేభ్యః స్థాయిసంచారిణాం భేదాః
రసస్వరూపం మదీయే మాళవికాగ్నిమిత్రీయవ్యాఖ్యానే ద్రష్టవ్యమ్. అత్ర ఈష
చ్చుంబితాసీత్యాదినా ప్రవర్తకం నామ ఆముఖాంగముక్తమ్. ఉక్తంచ—“ప్రకృతో
చితకాలేన సమానగుణవర్ణనాత్, ప్రవర్తకం స్యాత్పాత్రాణాం సూచనం రసవ
త్తరమ్” ఇతి. అత్ర గ్రీష్మదులింగశరీషకుసుమవర్ణనద్వారా నకలగుణవిశిష్టప్రకృత
నాయికాపాత్రసూచనం కృతం. ఆముఖలక్షణముచ్యతే—“సోక్తవీర్యంగసహితం
వస్తుసూచనమాముఖం, తత్ర పాత్రప్రవేశార్థం కథోద్ధాతప్రవర్తకే, ప్రయోగాతిశ
యశ్చేతి త్రిణ్యంగాన్యాముఖస్య తు.” ఇయమాంతరాభిధాయినీ ప్రావేశీ ధ్రువా. తదు
క్తం—“ధ్రువాః పంచ ప్రయోక్తవ్యా రసాభినయసిద్ధయే” ఇతి. తాస్యాంతరధ్రువా
యా లక్షణం భావప్రకాశే కథితం—“సర్వాసామాంతరా వస్తురసాదివశకచ్చితా,
అంతరా సా ధ్రువా జ్ఞేయా నాట్యాభినయరంజినీ” ఇతి. ప్రావేశిక్యా ధ్రువాయా
లక్షణం భరతేనోక్తం—“ప్రవేశాక్షేపనిష్కామప్రసాదేషు ఫలాగమే, గానం
పంచవిధం విద్యాద్ధృవాయోగసమన్వితమ్” ఇతి. ధ్రువాయోగస్త్రివిధః—యుగ్మా
యుగ్మమిత్రభేదాత్. తత్ర యుగ్మశ్చంచత్సుటస్థః. ఆయుగ్మశ్చాచంచత్సుటాక్షరస్థః.
తయోరేవ చతురశ్రత్ర్యశ్రసంజ్ఞే. తయోస్సంయోగో మిత్రః. “ఇతివృత్తార్థసంబంధం
రసభావప్రసాదకం, పాత్రప్రవేశే యద్దానం తత్ప్రావేశిక ముచ్యతే.”

గ. సాధు గీతమిత్యాది. అత్ర గీతశబ్దేన రాగాద్యాశ్రయో వర్ణస్వరతాళాది
నిబద్ధసందర్భవిశేషోఽభిధీయతే. తదుక్తం—“నాదస్వరాక్షరాకారా త్రివిధా సాచ
కథ్యత” ఇవి. రాగాదీనాం లక్షణముచ్యతే—“స్వరవర్ణవిశిష్టేన ధ్వనిభేదేన చాపృ
తః, రజ్యతే యేన కథితస్వరాగస్సమృతః సతాం” అథ వర్ణః—వర్ణశ్చతుర్థా నిరూపి
తః. స్థాయీ, ఆరోహీ, అవరోహీ, సంచారీ. “స్థిత్యా స్థిత్యా ప్రయోగస్సాన్విదేశ
నైవ స్వరస్యయః, స్థాయీ వర్ణః స విజ్ఞేయః పరావస్వర్థనామకా. చితత్సమ్మిత్రాద్య
ర్ణస్సంచారీ పరికీర్తితః” అథ స్వరః—స్వరస్తు శ్రోతృచిత్తరంజనోఽనురణనరూపశ్రుత్యా
శ్రితః షడ్జాదిః. తదుక్తం—“శ్రుత్యనంతరభావీయః స్థిగ్గోఽనురణనాత్మకః, స్వతో
రంజయతి శ్రోతృచిత్తం స స్వర ఉచ్యత” ఇతి. శ్రుతిర్నామ స్వరారంభకావయవ
శబ్దవిశేషః. తదుక్తం భరతేన—“ప్రథమశ్రవణాచ్చబ్జి హ్రయతే హ్రస్వమాత్రకః,
సా శ్రుతిః సంపరిజ్ఞేయా స్వరావయవలక్షణా” ఇతి. అథ తాళశ్చంచత్సుటాదిః.
“కాలో లఘ్వాదిమితయా క్రియయా సమ్మితో మితి, గీతాదేరివదధత్తాళః సచ
ద్వేదా బుద్ధేః స్మృతః” ఇతి. చితద్రాగాదివిషయం గీతమేవ తాళభేదేన ధ్రువాది.

రాలిఖిత ఇవ సర్వతో రజ్జః. తదేదానీం కతమత్ప్రకరణమా

సంజ్ఞాం లభతే. గీతస్య స్వతః కాలక్రియామానవిధాయకత్వాభావాదాత్మైక
కాలక్రియామానలక్షణమనం తాళముపజేష్ట్య గీతం ప్రవర్తత ఇతి. తాళశబ్దమధి
కృత్య ప్రాకృతైర్బహుధా ప్యుత్పాదితం. తథాహి—అతః * తాళ ప్రతిష్ఠాయామిత్య
స్వాధాతోరధికరణార్థే ఘో తాళశబ్దస్సిద్ధ్యతీతి భరతాచార్యః కథయతి. అదివల
పదస్య తలంతలమిత్యుచ్యతే. తస్మాత్ * తత్ర భవ ఇత్యర్థేఽఽఽ తాళ ఇతి కైలాసి.
తకారశ్చివః, లకారశ్చివా. *తతస్సంబంధార్థేఽఽఽ తాళ ఇతి కాండియః. ఆదిబ్రహ్మహ
స్తతలం తలమిత్యుచ్యతే. తస్మాత్ * లేన నిర్వృత్తమిత్యర్థేఽఽఽ తాళ ఇతి దత్తిలి.
తకారస్సంగీతే పరిశ్రమః. తస్య ఆళః పర్యాప్తిస్తాదసౌ తాళ ఇతి శోహళః. ఆళ
ఇతి—* ఆలంభూషణపర్యాప్తి శక్తివారణేష్విత్యతః పర్యాప్త్యర్థాద్భావే ఘో.
నన్ని పాతశమ్మతాశానాం పాతభాగవిధౌ సంకలేత్యాదివర్ణప్రతీకగ్రహణవత్తాళజ్ఞేన
తాన ఉచ్యతే. తమలతి భూషయతీతి తాళ ఇతి మతంగః. తళజ్ఞేనాంత ఉచ్యతే.
భావరాగతాశానామాదివర్ణసిద్ధభరతనామ్నః శాస్త్రస్య తం అంతం పర్యవసానం
అలతి వారయతీతి తాళ ఇతి వికాఖిలః. తః పుచ్చః, అంతిమప్రదేశ ఇత్యర్థః. భరత
స్యాంతిమప్రదేశం స్వావస్థానాదలతి భూషయతీతి తాళ ఇతి కంబళః. తా=శివయోః
కృపా, తాం లాలి దత్తే తాళవిద్య ఇతి తాళ ఇత్యోద్భటః. అథ చ తకారశ్చివః
లకారశ్చక్తిః. తతస్సంభూత ఇత్యర్థేఽఽఽ తాళః. తలశబ్దస్యాధస్వరూపవాచి
త్వాద్భివస్యాధోఽవయవభూతాంఘ్ర్యోర్భవ ఇతి వా తాళః. తాళం = శివయోస్వ
రూపం. * తస్మాత్పూర్వపదణి వాతాళః. తడ అనూత ఇత్యస్వాధాతోరధికరణే ఘో
డళయోరభేదే చ రంగభూతోష్ఠసంపుటో వాద్యభాండకం చ తాడ్యం చేఽస్తిన్నుతి
వా తాళః. సుబ్రహ్మణ్యాయాం కిల * గౌరావస్కందిన్నుతి పదస్య తవల్కారబ్రాహ్మ
ణేన గౌరావస్కందిన్నుతి వక్తవ్యే గౌతమదారపదయోరాద్యంతవర్ణగ్రహణేన
గౌరావస్కందిన్నుతి యథా నిరుక్తిః తత్రైవ తళజ్ఞేనాదివర్ణగ్రహణాత్తవనః శళజ్ఞే
నాంతవర్ణగ్రహణాద్విమలశ్చంద్రః తయో స్సంబంధీతి వా తాళః. తాళజ్ఞేన తానః,
అదివర్ణగ్రహణాత్. తథా శళజ్ఞేన లయః తయోః సంబంధీతి వాతాళః. తాళజ్ఞేన
తాండవం, లళజ్ఞేన చ లాస్యం. అదివర్ణగ్రహణాత్ ఆభ్యాముభాభ్యాం*హితోఽయ
మితి వైశేషికేఽఽఽ తాళః. తాళజ్ఞేనాదివర్ణోపాదానాత్తాన ఉచ్యతే. సోఽస్తి
న్నాలీయత ఇత్యోగాదికే డే వా తాళః. తాళో వితతాంగుష్ఠమధ్యమాంతరాళపరి
చ్ఛిన్నపరిమాణవిశేషః. తాళాంగుష్ఠలఘోరాస్ఫులనే తాళప్రమాణాంతరాళవా

శ్రీత్యైనామారాధయామః. ౧.

నిత్యర్ప ఆద్యచి కృతే వా తాళ ఇతి చ బహుధా వ్యుదపాదయదాంజనేయః. సాధు
గీతమిత్యుక్త గీతస్య సాధుత్వం నామావ్యక్తమధురస్వరయోగేన గీతస్యాత్వంత
త్రావ్యత్వమ్.

౧. అహో ఇత్యాశ్చర్యే. లోకోత్తరాశ్చుతపూర్వగానశ్రవణాదాశ్చర్యోత్పత్తి
రితి భావః. తదేవ ప్రతిపాదయతి—రాగానుబద్ధేత్యాదినా. రజ్యత ఇతి రాగః విశిష్ట
విన్యాసః స్వరవిశేషః. * రంజ రాగే భావే ఘోష. * భావకరణయోగిత్యనునాసిక
భావః. రజ్యతే యేన షడ్జాన్వరసంపదర్శణ జగదితి రాగః. తేనానుబద్ధా చిత్తవృత్తి
ర్యస్య స తతోత్తః. రంగస్యాచేతనత్వేన చిత్తవృత్తేశ్చేతనధర్మత్వేన సంబంధాను
బద్ధత్వేర్విద్యమానత్వాద్ర సకలజ్ఞేన రంగసంబంధినస్సామాజికా ఏవ లక్ష్యంలే. ఇయం
జహత్స్విర్థా లక్షణా. తదుక్తం—“యత్ర తు పరార్థసిద్ధ్యై శబ్దః స్వాత్మానమర్పయతి
నైష, శుద్ధైవ జహత్స్విర్థా లక్షణపూర్వా చ లక్షణా ప్రోక్తా” ఇతి. యస్యాం
లక్షణాయాం లక్షకః శబ్దః పరార్థసిద్ధ్యై స్వాత్మానమన్యత్ర సమర్పయతి, సా జహ
త్స్విర్థా లక్షణేతి చ వ్యవదిశ్యతే. యథా గంగాయాం మునివరాః ప్రతివసంతీత్యుక్త
గంగాశబ్దస్య ముఖ్యార్థే ప్రోతోరూపే మునివరసివాసాధికరణతా నోపపద్యత ఇతి
గంగాశబ్దో ముఖ్యేర్థే ప్రోతోరూపేఽనుబంధస్యే తమర్థం హి త్వా తదధికరణతాసిద్ధ్య
ర్థమతిశయితపావనత్వాదిధర్మద్యోతనార్థం పరిసరే సమర్పయతి. నైష శుద్ధైవ జహ
త్స్విర్థాలక్షణలక్షణేతి చాన్వర్థా. ఇయమేవాప్రస్తుతప్రశంసాదేరలంకారస్య బీజం.
తథాత్రాపి రాగానుబద్ధచిత్తవృత్తి రంగ ఇతి వాచ్యస్యాసంభవాత్సామాజికా ఏవ
లక్ష్యంలే. రంగః నృత్తభూమిః. “రంగం నివేశమంజూమిన్పత్తభూపుర సద్దను” ఇతి
నామకూలా. ఆలిఖతః ఆసమంతాల్లిఖతః. గీతస్యాశ్రయత్వేన రాగస్యాతిశయేనాభి
వ్యక్త సామాజికానాం తద్ర సజ్జతయా యోగిన ఇవ పరిమితం స్వాకారముత్సృజ్య
కావ్యగత తత్తద్రసాధారణభూతనాయకస్వరూపమాస్థాయ తత్సంబంధిభోగసమావేశా
త్సద్యః పరనిర్వృతిర్జాలేతి భావః. వాచ్యప్రతీతో తత్ప్రతీతిమాత్రం ఫలం. వ్యంగ్య
ప్రతీతో తు సహృదయానాం చమత్కారాపరపర్యాయో విగళితవేద్యాంతరః కశ్చి
దాహ్లాదాలిఖయః ఫలం భవతి. తదా సర్వకరణానాం స్వస్వవిషయ ప్రవృత్తికూన్యత్వే
నాలిఖత ఇవేత్యుక్తేప్రీతా. స తు సాక్షాల్లిఖతః. తదసంభవాత్. తే ఖలు సామాజికాః
యేషాం మదర్పణే వర్ణనీయార్థతన్నయాభవనయోగ్యతా.

౧. తదేదాసిమిత్యాది. ఇదాసిం గీత్యనంతరం ఏనాం పరిషదం. ఆశ్రిత్యాధి

నటీ—¹ణం ఆయుమిస్సేహిం పథమం ఎవ్వ ఆణత్తం అహిణ్ణాణసాడం
దళంణామ అపువ్వంణాడలం పటవణ అధికరిఅదు త్తి. ౧.

1. నన్వార్యమిత్తైః ప్రథమమేవాజ్ఞప్త “మభిజ్ఞానకామస్తలం నామాపూర్వం
నాటకం ప్రయోగేణాధిక్రియతా” మితి.

కృత్య. ఆరాధయామః రంజయామః వర్తమానసామీప్యే భవిష్యదర్థే లట్పిత్యయః
అనేన వర్తమానవ్యపదేశేన విశంఖో న యుజ్యత ఇతి సూచ్యతే. హతాద్విచార్య
బ్రూహీతి భావః. కతమత్పరీకరణం కిం రూపకం. అత్ర ప్రకరణజన్మస్తు ప్రబంధ
సామాన్యవాచీ. న తు విశేషవాచీ.

౧. తదైవ ప్రబంధసామాన్యం పృచ్ఛతః ప్రబంధవిశేషమాహ—జమిత్యాది
నా. నమశబ్దస్సంబోధనే. ప్రథమమేవేతి. సర్వైర్నిశిత్యా కిం నాటకం నిరవద్యమితి
సమ్యగ్విచార్య పూర్వమేవేత్యర్థః. ఆర్యమిత్రరితి. ఈర్యంతి విప్రకృష్టార్థం జానంతీ
త్యార్యాః. దూరాగామిమతయ ఇతి యావత్. పదపదార్థద్వారా నిర్ణీతరసభావపా
కమయకావ్యవాచకజ్ఞానకాలాయ శబ్దకాస్త్రపదార్థానుకాననవిద ఇత్యర్థః. య
స్తాత్పదార్థాభినయో నృత్యం. మిత్రాః పూర్వోత్తరమిమాంసాపరిశ్రమకాలినః.
తేన వాక్యార్థవిచారనైపుణ్యం సూచ్యతే. యస్తాద్వాక్యభినయో నాట్యం, వాక్య
ప్రతిపాద్య ఏవ హి రసః. తదుక్తం—“నాట్యం నృత్యం నృత మితి త్రివిధం గాత్ర
చప్తితం, పదార్థాభినయప్రాయం వాక్యార్థాభినయోత్తకం. ఆన్యానుకరణం నాట్యం
రసభావనిరంతరం, నృత్యం తు గాత్రవిశేషబహులసౌఖ్యవసంక్రితం. పదార్థాభి
నయైర్మృత్యమాంగికైరేవ కేవలైః, తదేతన్నాగమిత్యాచుర్నృత్యం తాళలయశ్రితం.
గాత్రవిశేషమాత్రం తు నృతిధాత్వర్థయోగతః, భావాశ్రయం తు నృత్యం స్యాన్నృ
త్యం తాళలయశ్రితమ్” ఇతి. అత ఏవ పదార్థవాక్యార్థసిద్ధాంతజ్ఞానార్థమార్యమిత్ర
ఇత్యుక్తమ్. తైరాజ్ఞప్త మాదిప్తం. శకుంతలామధికృత్య కృతో గ్రంథ ఇతి కాకుంత
ళమ్. నాటకవిశేషణత్వాన్న పుంస కమ్. అభిజ్ఞానప్రాధాన్యమంగులీయకాభిజ్ఞానద
ర్శనాద్రాజ్ఞః శకుంతలాస్తరణం జాత మితి, అపూర్వమితి సభ్యానామాదరత్వమే
తురుక్తః. ప్రయోగేణాధిక్రియతాం ప్రయుజ్య భూష్యతామ్. అనేనేతః పూర్వం
కదాప్యేతత్ప్రబంధప్రయోగాసామర్థ్యమేతత్పరిషదలభశ్చ ధ్వన్యతే. ఇదాసీం
దైవాద్ద్యయమసి మిలితమితి భావః. అధిక్రియతామితి విధ్యుక్తేన సామాజికానాం
చిరాదారభ్యైతత్ప్రబంధప్రయోగదర్శనాత్మక్యం ధ్వన్యతే. తేన ప్రకృతనాట
కస్యేతరప్రబంధవిలక్షణరసభరితత్వేన ప్రయోగార్హత్యం వ్యజ్యతే. తేన రసప్ర

వణతయూ ప్రకృతనాటకస్య వ్యంగ్యప్రాధాన్యమ్. లేన కాంతాసమితత్వం చ వ్యజ్యతే. తదుక్తం— “వేదేలిహసకావ్యానాం కార్యాకార్యవినిర్ణయే, ఉపదేశప్రభుసు హృత్కాంతానామివ దృశ్యతే.” లోకే వేదా ఇలిహసపురాణాని కావ్యాని చ యథాక్రమం ప్రభవ ఇవ సుహృద ఇవ కాంతా ఇవ హితాహితం చ శృణ్వదభ్య ఉపదిశంతి. అజ్ఞానాం శబ్దార్థయుగళమేతేనైసి కాబ్ధి వివ భాగే ప్రాధాన్యం. నార్థే. నాక్ష్మత్రేణ ప్రభురివ వేదోసి విధినిషేధబలేన పుంసాం ప్రవర్తకో నివర్తకశ్చ. ప్రభుః విక్షేపే దండయతి; వేదస్తు ప్రత్యవాయం జనయతీతి శబ్దప్రాధాన్యమ్. ప్రత్యవాయజనకత్వం చ వేదస్య స్వరవర్ణయోరన్యధోచ్ఛారణేసి దురితశ్రవణా దన్యధానుష్ఠానేననుష్ఠానేనా. పురాణానామర్థవాదానుప్రాణనత్వాదార్థ ఏవాం శే ప్రాధాన్యం న కాబ్ధే. “ధ్వనిప్రధానం కావ్యం తు కాంతాసమితమిష్యతే, శబ్దా ర్థా గుణతాం నీత్వా వ్యంజనప్రవణం యతః.” కావ్యం హి పాతస్వరనైయత్యవిధా యకత్వార్థ వాదాత్త కార్థ పరత్వాభావా చ్ఛబ్దప్రాధాన్య మర్థప్రాధాన్యం చ పరి హృత్య శబ్దార్థానుభావపుష్పనర్జసికృత్య వ్యంగ్య భూత రసాదిగ్రహణోపాయవ్యం జనవ్యాపారప్రవణం. తస్మాద్ధ్వని ప్రధానం. తచ్చప్రభుసమితత్వసుహృత్సమితత్వపరిహారేణ కాంతాసమితం చేష్యతే. క్రమేనైతత్ప్రమర్థయతే, “అన్వాదయేరనసికారసా హ్యత్ర ప్రతిష్ఠితాః, ఇత్థం విధిః స్వరో వాక్త్ర శ్రూయతే న శ్రుతావివ. రామా దివద్వరితవ్యం న త్వయా రావణాదివత్, ఇత్యార్థో వ్యవదేశోసి న పురాణేలిహసవత్.” కావ్యే శ్రుతావివోదాత్రానుదాత్రాదిరూపాః స్వరాశ్చ న శ్రూయం తే. త్రిరాచమేద్విషః పరిమృజ్యేలివత్. రసికా రసానాస్వాదయేయురితి విధిరిసి న శ్రూయతే తస్మాచ్ఛబ్దప్రాధాన్యం ప్రభుసమితత్వం చ న భవతి. నద్వైతా నుసారీ రామశ్చిరం జీవతి స్త. ఆనద్వైతస్తు రావణో నష్టః. తస్మాద్విష్ణుం జీవతుమిచ్ఛం స్త్వం చ రామ ఇవ వర్తస్వ. రావణ ఇవ న వర్తస్వేతి సుహృత్సమితేలిహసాదివ దర్థవాదరూపా వ్యవదేశోసి కావ్యే న శ్రూయతే. తస్మాద్ధ్వనిప్రాధాన్యం సుహృత్స మితత్వం చ కావ్యే న స్తః. ఉభయరూపమసి న చేతాన్యవ్యం తర్హి కింరూపం? ఇ త్యత ఆహ—‘కావ్యం నేతృగతాఖండతత్తద్రసనిరంతరం.’ కావ్యం హి మానసాదికం సర ఇవాధారభూతనాయకగతాఖండతత్తచ్ఛృంగారాదిరసనిరంతరమ్. “తస్మా త్కావ్యనిబంధానాం రససమితలక్షణాం, ప్రతీయమానప్రాధాన్యం ప్రాక్షన్యై ప్రతి పాదితం” కావ్యోపదిష్టస్యార్థస్యామృతాదివత్సర్వకరణీయత్వేన ప్రతిపాదనాత్కాంతా సమితలక్షణాం. లేమిం కావ్యానాం రసప్రవణతయా వ్యంగ్యప్రాధాన్యం ప్రాక్షన్యై రానందవత్ప్రాదిలిఖితానైస్స ప్రతిపాదితం. కింన వ్యాపారస్యాధాన్యే వ్యాపా

సూత్రధారః—ఆర్యే సమ్యగనుబోధితోఽస్మి అస్మిక్షణే విస్తృతం
ఖలు మయా తత్సర్వమ్. ౧.

రకశబ్దేఽభేదసిద్ధిః. వస్తుబింతాయాం శాస్త్రాదేరసి కావ్యముఖప్రేక్షితయా కార్యకా
రిత్యమిత్యుపనిషత్. యథాహ— ‘స్వాదుకావ్యరసోన్మిత్రం శాస్త్రమప్యవయంజ
తే, ప్రథమాలీఢమథవః పిబంతి కటుభేషః’ మితి. ఆతనివ ప్రయోగేణాధిక్రియతా
మిత్యనేన సామాజికానామాదరవత్తయా ప్రకృతనాటకస్య ప్రయోగార్హత్వం, తేన
వ్యంగ్యప్రాధాన్యముక్తం భవతి. అనేకసభ్యానాం ప్రార్థకత్వముక్తం. తదుక్తం—
“సభ్యాస్తు విముద్ధైర్జేయః యే దిదృక్షున్వీతా జనాః, లేఽసి ద్విధాప్రార్థనీయాః ప్రార్థ
కా ఇతి చ స్ఫుటం, ఇదం ప్రయోజ్యే యుష్మాభిరనుజ్ఞా దీయతా” మితి. “సంప్రా
ర్థ్యా సూత్రధారేణ ప్రార్థనీయా ఇతి స్పృతాః, త్వయా ప్రయోగః క్రియతామిత్యు
క్తంతితచేతనః. యే సూత్రిణం ప్రార్థయంతే తే సభ్యాః ప్రార్థకా ఇతి” స్పృతా
ఇతి ప్రకృతే ప్రయోగేణాధిక్రియతామిత్యనేన ప్రార్థకత్వం స్ఫుటమేవ.

నాటకలక్షణ ముచ్యతే—“దశ ప్రబంధా నాట్యస్య భరతేన బభాషితే,
నాటకం చ ప్రకరణం భాణః ప్రహసనం డిమః. వ్యాయోగసమవాకారా వీధ్యంకే
హమ్మగా” ఇతి. తత్ర—“శబ్దార్థరచనాదోషరహితా గుణకాలినీ—సాలంక్రియా
ప్రయోగార్హాసరసా నాటకం మతం” తత్ర— “ప్రఖ్యాతమశో రాజర్షిర్దివ్యో వా
యత్ర నాయకః, తత్ప్రఖ్యాతం విధాతవ్యం పుత్రమాలాధికారికం. యదత్రానుచితం
కించిన్నాయకస్య రసస్య వా, విరుద్ధం తత్పరిత్యాజ్యమనుభవా వా ప్రకల్పయేత్.
ఆద్యంతమేన నిశ్చిత్త్య పంచధా తద్విభజ్య చ, ఖండశః సంధిసంజ్ఞాస్తాన్ భాగానసి
చ ఖండయేత్. చతుష్షష్ఠ్యంగసంయుక్తాన్నంచ సంధిన్ప్రకల్పయేత్, ప్రయోజనాని
షట్టేషాం భరతోక్తాని యాని తు. ఈప్రతిత్థాస్య రచనం గోప్యార్థస్య చ గోపనం,
ప్రకాశ్యార్థప్రకటనం పుత్రాంతస్యానువర్తనం. రాగాభివృద్ధిరైవచిత్యం ప్రయోగ
స్యేతి తాని హి.” ఇం ఆయ్యమిస్సేహిమిత్యత్ర * “ఇం నన్నర్థ” ఇతి య మితి
నిపాతః. * “శోల్లుప్రయవరశోర్ధి” రితి దైర్ఘ్య ప్రాప్తే * “శేషిదేశస్యే” తి ద్విత్వం
* “లవరామధ” శ్చేతి రేఫణాభ్యు.

౧. సమ్యగిత్యాది—అనుబోధస్య సమ్యుక్త్యం నామోచితకాలస్మరకత్వమ్.
అస్మిక్షణే గానశ్రవణానంతరక్షణ ఏవేత్యర్థః. ‘నిర్వాప్యపారస్థితౌ కాలవిశే
షోత్సవయోః క్షణ’ ఇత్యమరః. తదితి—యత్పూర్వం కాళిదాసగ్రథితవస్తునా నాట
కేనోపసాహ్యమితి సామాజికైర్దుక్తం తదిత్యర్థః. మయేత్యనేన నాట్యప్రయోగే సావ

కుతః—

తవాస్మి గీతరాగేణ హరిణా ప్రసభం హృతః,

ఏష రాజేవ దుష్యంతః సారణ్ణేణాతిరంహసా.

౫

(ఇతి నిష్క్రान్తా.)

ప్రస్తావనా.

ధానంబ్రవృత్తేన మయేతి యావత్. విస్తృతం శ్రుతమప్యశ్రుతపూర్వమితి సంవృత్తం. ఖలు జిజ్ఞాసాయామ్. అనేన దృఢచిత్తస్య మమాశ్రుతాననుభూతపూర్వగీతరాగసౌందర్యమేవ విస్తరణకారణమిత్యభిప్రాయః.

౧. తదైవాహ— తవాస్మీత్యాదిహ. హరిణా చిత్రాకర్షణశీలేన గీతరాగేణ గీతసంబంధిస్వరవిశేషేణానురంజకేన ప్రసభం హృతః హతాదాకృష్టః. విక్షిప్తమపి చిత్తం భవద్గీతరాగసౌందర్యేణ బలాదాకృష్టత ఇత్యర్థః. అత్రోపమానమ్— అతిరంహసా సారం గేణాకృష్టమాహో దుష్యంతో రాజేవేతి. రాజన్యద్వేన గ్రీష్మే రాజ్ఞో మృగయావినోదనముచితమితి ద్యోత్యతే. అతిరంహస్తవిశేషణేన దూరాదాగతత్వం. లేన చ తత్రాభినివేశః. ఏలేన రాజ్యచింతాదివ్యాపృతస్య సాక్షాదేవ శృంగారితా న ఘటత ఇతి మధ్యే వ్యవసాయాంతరాపేక్షా. తత్ప్రసంగేన శృంగారోవర్ణయిష్యతే. తదుక్తం.— “వస్తుప్రక్షేపణం కుర్యాత్ప్రసంగేనోపయోగినా.” ఇతి. అత్ర దుష్యంతచరితం యద్యపి గీతరాగజనితచిత్రాహరణస్యోపమానతయా కథితమ్. తథాపి కవేర్వర్తిష్యమాణాంకపాత్రప్రవేశసూచనే తాత్పర్యమ్. అత్ర వా క్యార్థతాత్పర్యమవలంబ్య పాత్రప్రవేశసూచనాత్కథోద్ధాతో నామాముఖాంగముక్తం భవతి. తదుక్తం— “స్వేతివృత్తసమం వాక్యమర్థం వా యత్ర సూత్రిణః, గృహీత్వాప్రవిశేత్పాత్రం కథోద్ధాతో ద్విధైవ నః” ఇతి. ఇతిశబ్దః సమాప్తా. ప్రస్తావనాం సమాప్త్యేత్యర్థః. ఇతి హేతుప్రకరణప్రకారాది సమాప్తిషు ఇత్యమరః. “సంసూచ్య పాత్రం నిర్దచ్చేత్సూత్రధారః సహేతర” ఇతి వచనాత్పాత్రం సంసూచ్య నట్యా సహ సూత్రధారో నిష్క్రంతః.

ఏషా ప్రస్తావనా. ప్రస్తూయతే ఉపక్షిప్యతే ప్రబంధార్థోఽనయేతి ప్రస్తావనా. లక్షణముచ్యతే— “ప్రస్తావనాస్థాపనే తద్విధాన్యాదిదమాముఖం, విదూషకనటీ పారిపార్శ్వైశ్చ సల్లపః. స్తోకపీఠ్యంగసహితాన్యాముఖాంగాని సూత్రకృత్, యోజయేద్యత్ర నాట్యజ్ఞేరేషా ప్రస్తావనా మతా” ఇతి. అంగేనాన్యతమేనైషాం పాత్రముపక్షిప్య సూత్రకృత్. అంతరం ఈ నిర్దచ్చేత్సూత్రా ప్రస్తావనా మతా”

ఏవం ప్రస్తావనాయా యావతాంగకలాపేన సహృదయహృదయావర్జనం భవతి
తావత్ప్రయోక్తవ్యమ్. నాటకస్య మహాకవిప్రణీతత్వాత్. కించ మహాకవిప్రణీత
నాటకస్య పదపదైకదేశరచనావర్జనాదీనాం వివిధార్థాదివ్యంజకత్వాచ్ఛబ్దార్థోభయ
శక్త్యార్థాంతరయోజనాసి ప్రకృతపర్యవసాయిన్యేవ యోజనీయా. న చేదసద్బుద్ధి
జనకత్వేన భ్రంతాలాపత్వేన చ కావ్యస్య కాంతాసన్నితహితోపదేశకతాం విఘ
టయతి. కావ్యస్య కాంతాసన్నితహితోపదేశ్యత్వం ప్రాక్షనైరుక్తమ్. తథాహి—
“కావ్యం ఫలతి శేత్వాణాం కీర్తిం కవయతాం పునః, తాం చాలిమహతశ్చార్థాననర్థా
నాం చ నిగ్రహం. శృణ్వతాం రాజతద్భుత్యాద్యుచితాచారశిక్షణమ్, కార్యాకా
ర్యోపదేశశ్చ కాంతాసన్నితపత్తయో. రసికవ్యపదేశకానాం రసానాం చర్వణాదరాత్,
నిర్వృతిం చ పరాం లేమాం ప్రసూతే సద్య ఏవ తత్.” కావ్యస్య ప్రయోజయి
తారో రామాదయః. లేమాం కీర్తిరేవ ఫలం. కర్తారః పునర్వాల్మీకిప్రముఖాః
కవయః. లేమాం శ్రీణి ఫలాని. కీర్తిరర్థప్రాప్తిరనర్థనివృత్తిశ్చేతి. ఆనుమేదితారః
పునః సర్వేఽపి రసాస్వాదలంపటతయా రసికవ్యపదేశభాజః సహృదయాస్తేషామపి
తావంతి ఫలాని వ్యవహారపరిజ్ఞానం, సద్యః పరనిర్వృతిలాభః, కాంతాసన్నితత్వేనో
పదేశలాభశ్చ. ఉపదేశప్రకారం ప్రతిపాదయతి—“రసానాస్వాదయంతోఽపి భావి
తార్థాః సచేతనః, ఆనంద్యుత్తం సముత్సృజ్య వృత్తం సంచిన్వతే సతామ్” సహృ
దయాః పునః క్రమేణ రసానాస్వాదయంతోఽపి రసాస్వాదనోపాయభూతచర్వ
ణాభిష్టానభూతవాచ్యార్థభావనయా పరిమితం స్వాత్మభావమేవ ప్రతిపద్య కావ్యగ
తనాయకవృత్తం విమృశ్య న్యయమేవానద్రూపప్రతినాయకవృత్తముత్సృజ్య
సద్రూపనాయకవృత్తమేవ సంచిన్వతే. తత్ర లేమాం విమర్శకము స్పష్టం ప్రతిపాద
యతి, “సతాం హి రావణాదీనాం దుర్వృత్తం నాశకారణం, రామాదీనామపి తథా
సాధువృత్తం జయావహమ్. తస్మాదస్తాభిరప్యత్ర త్యక్త్వా దుర్వృత్తమిదృశ్యమ్, భవి
తవ్యం సాధువృత్తైరితి వ్యాసవిద్విమర్శినః.” ఇతి విమర్శవంతోఽనతాం వృత్తముత్సృ
జ్య సతాం వృత్తం సంచిన్వత ఇత్యర్థః. ఉక్తమర్థం నిగమయతి—“తత్కాంతయేవ
కావ్యేఽన్యసారస్యహృతచేతనాం, హితాహితోపదేశోఽపి సుధియాంప్రతిపాద్యతే”
ఉక్తప్రకారేణ కాంతయేవ కావ్యేన సరసతయా సమాకృష్టచేతనాం సుధియాం హితా
హితయాపార్థోపదేశోఽపి ప్రతిపాద్యతే. ఇతి కాంతాసన్నితత్వేనోపదేశ్యత్వముక్తంకా
వ్యస్య. రసాస్వాదపరతంత్రాణాంరసికానాం కథముపదేశలాభ ఇత్యాకంక్య పరిహరతి
లాకికదృష్టాంతప్రదర్శనేన—“యథావేతన విత్తస్య లాభః పుండ్రేక్షుభక్షణం, తథోప
దేశలాభోఽపి రసాస్వాదవిధాయినామ్.” ఉపదేశలాభ ఇత్యలమతిమఃనేన హితాహి

(తతః ప్రవిశతి మృగానుసారీ చాపహస్తో రాజా రథేన సూతశ్చ)
 సూతః—(రాజానం మృగం చాపలోక్య) ఆయుష్షః—

కృష్ణసారే దదచ్చక్షు స్త్వయి చాభిజ్య కార్ష్యకే,

తోపదేప్యత్వం వేదేతిహాసానామివ. కావ్యానామప్యన్తు లేష విద్యమానేష్వప్యే
 తత్ఫలసిద్ధయే. కిమితి కావ్యాని క్రియంతే? ఇత్యాశంక్యాహ—“కటుకాషధవద్వేదై
 రుపదిప్తం కథంచన, కావ్యోపదిప్తం సేవంతే రసబుధ్యమృతాదివత్.” సర్వేషామపి
 తాహితోపదేప్యత్వం సమానమేవ. తదపి వేదేతిహాసైరుపదిప్తమర్థం కటుకమాషధమివ
 తాకితాః కథంచితప్రమాచరంతి. కావ్యోపదిప్తమర్థం రసబుధవత్తయా ఆమృతమివ
 ద్రాక్షరసమివ సమాచరంతీతి వ్యతిరేకో వేదేతిహాసేభ్యః కావ్యానామపదేశకరణే-
 యుపాదేయత్వము క్తమిత్యవగంతవ్యమ్.

ప్రస్తావనా.

౧. అగ్ర ప్రస్తావనానంతరమంకః ప్రస్తాయతే—తతః ప్రవిశతీత్యాదినా. అంక
 లక్షణముచ్యతే. “ప్రత్యక్షనేతృచరితో బిందువ్యాప్తిపురస్కృతః, అంకో నానాప్రకా
 రార్థసంవిధానరసాశ్రయః. అనుభావవిభావాభ్యం స్థాయినా వ్యభిచారిభిః, అంగమ
 శ్యే రసానుశ్చే కుర్యాన్నిర్వహణోద్భుతః. దూరాహ్వానం వధం యుద్ధం రాజ్యదేశా
 దివిష్టభం, సంరోధం భోజనం స్నానం సంభోగం చానులేపనం. అంబరగ్రహణాదీని
 ప్రత్యక్షాణి న నిర్దిశేత్” అదిశద్దేన శయనాలింగనచుంబనాదీని గృహ్యంతే. విలేపాముద్వే
 గకారిత్వాత్ప్రియాగానుచితతయా సూచ్యత్వమిత్యవగంతవ్యమ్. “విలైక దివనే వృత్త
 మేకనేతృప్రయోజనం, బహుపాత్రప్రవేశార్హమంకమాసన్న నాయకం. అంతే తు
 నిర్గమః కార్యః పాత్రాణాం సూచనాన్నితః, పతాకాస్థానకాన్యత్ర బిందుబీజయుతా
 ని చ. ప్రధానవస్తునోన్మూనాన్యం గైర్విత్తాదిభిః స్ఫుటం, ప్రధానస్యా విరోధేన
 కల్పాన్యంగాని ధీమతా. వివమంకాః ప్రకర్తవ్యాః ప్రవేశాదిపురస్కృతాః,
 పంచాదిదశపర్యంతమంకాః కార్యా యథోచితమ్” ఇతి తతః సూత్రధారనిష్క్ర
 మణానంతరం. ప్రవిశతీతి క్రియాపదే వర్తమానార్థప్రత్యయేన సూత్రధారనిష్క్ర
 మస్య పాత్రప్రవేశస్యావ్యవధానం వ్యభ్యతే. మృగానుసారీ హరిణానుధావీ. అనేన
 శీలార్థకేని ప్రత్యయేన గ్రీష్మసమయే రాజ్ఞో మృగయావిరోధన ముచితమితిద్యోత్యతే.
 రథేనేతి కరణార్థే తృతీయా. ఆయుష్షన్నితి సూతేన రాజామంత్రణప్రకారః. తదు
 క్తం—“సూతో రథినమాయుష్వంస్తథా పూజ్యో యవీయసా” ఇతి. ౯. కృష్ణసారే
 సారంగే—“కృష్ణసారరుద్రవృంధురంకుశంబరరాహిణి” ఇత్యుపరః. అనేన కృష్ణసార

మృగానుసారిణం సాక్షాత్పశ్యామి వ పినాకినమ్.

౬

రాజా—(౧) సూత, వయమమునా సారక్షేణ దూరతరమాకృష్టాః.

అయమిదానీమపి,

గ్రీవాభక్తాభిరామం ముహురనువతతి స్యున్దనే బద్ధదృష్టిః
 వశ్చార్థేన ప్రవిష్టశ్శరపతనభియా భూయసా పూర్వకాయమ్,
 దర్భైర్ధౌర్ధావలీధైః శ్రమవివృతముఖభ్రంశిభిః కీర్ణవర్తైః
 పశ్యేదగ్రప్లుతత్వాద్వియతి బహుతరం స్తోకముర్వాన్యం ప్రయాలి. ౭
 (సవిన్దయమ్) కథమనువతత ఏవ మే ప్రయత్నప్రేక్షణీయః సం
 వృత్తః !

మృగవిలక్షణవేగాలిశయక్షః, తేన బహుదూరాకర్షణే, హేతురుక్షః. అధిజ్యకార్తుకే
 ఆరోపితగుణకే త్వయి చ చక్షుర్దదత్ ఆర్పయత్. సాక్షాన్మృగానుసారిణః తత్సత్వో
 హరిణానుధావనం. న తు స్తుతిరితి భావః - పినాకినం పృచ్ఛద్వజం వశ్యామివేత్సువమా
 లంకారః. రుద్రోపమానేనామానుషప్రాభవం రాజ్ఞస్సుచ్యతే. తాదృశస్త్యమల్ప
 జంతునా బహుదూరమాకృష్టఇతి భావః. పినాకినో హరిణానుధావనం దక్షయజ్ఞవిఘ్న
 నమయే సిద్ధమితి ప్రసిద్ధిః.

౧. సూతేత్యాది. వయమితి బహువచనేన మృగయాకర్షకుశలా ఇతి ద్యో
 త్యతే. సారంగేణ హరిణేన. సింహాదివన్నమహానల్వేన, మృగమాలేశేతి వ్యజ్యతే.
 “సారంగశ్చాతకే భృంగే కురంగే చ మతంగజే” ఇతి విశ్వః. అమునా అవిశ్రక్తు
 ప్రేన-నికటవర్తినేతి యావత్. దూరమాత్రం న. కింతు దూరతరం. తర్హి ఆకృష్టా ఇతి
 భూతార్థవాచినేదానం నాకర్షతి కిం? ఇత్యత ఆహ—అయమిదానీమపి. అద్యాప్యా
 కర్షతీత్యర్థః.

౭. తదేవాహ—గ్రీవాభంగేత్యాదినా. గ్రీవాయాః కంధరాయాః భంగేన
 వివలితేనాభిరామం రమణీయం యథా భవతి తథా. అనువతతి వశ్చార్థావతి. స్యుందనే
 రథే. “శతాంగస్యందనో రథః” ఇత్యమరః. ముహుః బద్ధదృష్టిః అనకృద్దత్తచక్షుః.
 అనేన రథస్య మందగమనం త్వరితగమనం చ సూచ్యతే. అతనివ బహుశో మధ్యే మధ్యే
 దర్శనావకాశ ఇతి భావః. ముహుర్దర్శనం తు రథో నికట ఆయాతి చేత్త్వరితం గంత
 వ్యం. నచేచ్ఛిమవశాన్తందం గంతవ్యమిత్యభిప్రాయేణ యదా రథశబ్దస్తీవ్రం శ్రూయ
 తే, తదా త్వరితం ధావయతి. యదా భూమేర్ని మ్నోన్నతతయా రథవేగస్య కంఠిత
 త్వాదగ్రధ్వనిర్న శ్రూయతే. తదా పరావృత్త ముహురహుః పశ్యతీతి యావత్.

సూతః—(౧) ఆయుష్షః, ఉత్థాతిసీ భూమిరితి మయా రక్షిసంయ
మనాద్రథస్య మందీకృతో వేగః. తేన మృగ ఏష విప్రకృష్టాం
తరః సంవృత్తః. సంప్రతి సమదేశవర్తినస్తే న దురాసనో
భవిష్యతి.

రాజా—(౨) తేన హి విముచ్యంతామభీశవః.

శరవతనభియా బాణవతనభయేన. భూయసా అతిశయేన పూర్వకాయం కాయస్య
పూర్వభాగం వశ్యాధే నావరభాగేన. అర్థోత్తరపదే విసాపి పూర్వపదేనావరస్య వశ్య
భావో వక్తవ్యః. ప్రవిప్లవః ప్రవీకృత్య సంకుచిత ఇతి యావత్. అర్ధావలీధైః అర్ధే
అవలీధా అస్వాదితాః తైః. శ్రమవివృతముఖభృంశిభిః ఆయాసవ్యాత్తముఖఞ్చ్యుతైః,
కీర్ణవర్షా ఆస్తృతమార్గః. అనేన మృగస్య కాదాచిత్కదర్శనం సూచ్యతే. యదా
మృగో న దృశ్యతే తదా భూమిపతితదర్శాంకురైః స్తద్గర్భాయత ఇతి భావః. శ్రమవి
వృతేత్యనేన బహుదూరాదాగమనం సూచ్యతే. తస్మి తద్విషయే బాణో ముచ్యతా
మిత్యత ఆహ—ఉదగ్రప్లుతత్వాదితి. ఉచ్చవల్లనత్వాద్వియత్యాకాశే. బహుతరం,
ఉర్వ్యాం భూమా. స్తోకం అల్పం. “స్తోకాల్పాల్పకా” ఇత్యమరః. అనేన శరవతన
విషయస్య వక్తవ్యయా అలక్ష్యత్వం సూచ్యతే. ప్రయాతి ప్రకృష్టం ధావతి. అనేన
సింహాదివదభిముఖభూయ క్రూర్యం న కరోతి. కింతు వలాయనమాత్రశరణ ఇతి భావః.
వశ్య ప్రేక్షన్య. ఆమంత్రణే లాట్. ఆత్ర మృగజవకధనేనేతః పూర్వం మృగా
పేక్షయా అధికవేగవాన్తరః కిమర్థమిదానీం మందవేగో జాతః ఇతి సూతం పృచ్ఛ
తీతి భావః. ఆత్ర కృష్ణసారవర్తినో భయస్య స్వభావోక్త్యాదినా పరిపాషాద్యాయాన
కో రసః.

౧. ఉత్థాతిసీత్యాది. ఉత్థాతిసీ నిమ్నోన్నతస్థలవతీ. రక్షిసంయమనాత్ప్రగ్రహ
బంధనాత్. “అభీశుః ప్రగ్రహే రక్షా” విత్యమరః. వేగో జవః. ‘వేగే వేగిని వేగ
స్సాస్య’దితి విశ్వః. మందీకృతః అస్వల్పః స్వల్పీకృతః. * భావేచ్ఛి. అనేన చ్విప్రత్య
యేన స్వాభావికమాంద్యం నిరస్యతే.

౨. లేనేతి. యేన కారణేన భూమిర్దంతురేతి రక్షిసంయమనం కృతం,
తేన తస్మాదిత్యర్థః. విప్రకృష్టాంతరః విప్రకృష్టం దూరం అంతరం మధ్యప్రదేశో
యస్య సః తథోక్తః. తే దురాసదః దుష్ప్రేమా. తే దురాసద ఇతి కథమ్ ? * “న
హాకామ్యయనిష్టాబుద్ధిమృగా” నితి ప్రతిపేక్షాత్. ఆప్రోచ్యతే ఆయు నిషేధః

సూత్రః—(౧) యదాజ్ఞాపయత్యాయుష్మాక్. (రథవేగంరూపయిత్యా!)

ఆయుష్మాక్, పశ్య పశ్య! సంప్రతి హి:—

ముక్తేషు రత్నిషు నిరాయతపూర్వకాయాః

నిష్కమ్పచామరశిఖా నిభృతోర్ధ్వకర్ణాః,

ఆత్మోత్థితైరపి రజోభిరలజ్ఘనీయా

ధావన్త్యమీ మృగజవాక్షమయేవ రథ్యాః.

౮

రాజా—(౨) సత్యమ్. అతీత్య హరితో హరింశ్చ వర్తన్తే వాజినః!

తథాహి—

యదాలోకే సూక్ష్మం వ్రజతి సహసా తద్విపులతాం

యదర్థే విచ్ఛిన్నం భవతి కృతసన్ధానమివ తత్,

*కర్తృకర్తృణాః కృతీతి విహితవృత్త్యా ఏవ. నతు పక్షీ శేష ఇతి. తేనేత్యాది. సంప్రతి సమదేశే వర్తత ఇతి యత్, తేనేత్యర్థః.

౧. యదాజ్ఞాపయతీతి. శక్తరవాణీతి శేషః. రూపయిత్యా అభినయ.

౮. ముక్తేష్యిత్యాది. రత్నిషు అభిశుషు ముక్తేషు సత్సు. నిరాయతపూర్వకాయాః నితరాం దీర్ఘా దేహస్య పూర్వభాగా యేషాం తే తథోక్తాః. నిష్కంపాః కంపరహితాః చామరాణాం శిఖా అగ్రాణి యేషాం తే తథోక్తాః. నిభృతాః నిశ్చలాః ఉద్ధావా ఉదగ్రాః కర్ణా యేషాం తే తథోక్తాః. ఆత్మోత్థితైరపి దేహోత్థితైరపి. “ఆత్మాజీవే భృతౌ బుద్ధౌ స్వభావే పరమాత్మని” ఇతి విశ్వస. రజోభిరలంఘనీయా అన్యుక్త్యా రథ్యాః రథవాహాః అశ్వా ఇతి యావత్. ధావంతి త్వరితం గచ్ఛంతి. త్వరితగమనే కారణమాహ—మృగజవాక్షమయేతి. మృగస్య జవో వేగః తస్మిన్నక్షమా ఈర్ష్యా తయేవేతి హేతుః ప్రేక్షా. అత్ర నిరాయతపూర్వకాయా ఇత్యనేన మృగశిరస్తాదనార్థం పూర్వపదోత్పేషణమక్షయః క్రియత ఇత్యుత్పేక్షాధ్వనిః. యదా, సూర్యాశ్వ సమగత్యా భవితవ్యమితి వాక్యానాం పూర్వకాయదీర్ఘత్యమితి వ్యజ్యతే.

౨. తత్తేవాహ—సత్యమిత్యాదినా. సత్యం తత్త్వతః. “సత్యం శపథతత్త్వయో” రిత్యమరః. హరితః హరిత్సంజ్ఞకాక్ హరీనశ్చాక్. సూర్యాశ్వానితి యావత్. “హరిద్వర్ణే చ సూర్యే చ సూర్యాశ్వ” ఇతి హలాయుధః. వాజినః అశ్వాః.

౯. యదాలోక ఇత్యాది. యద్వస్తు దూరపకాత్యుత్తమాలోకే తమ వశ్యామి, సహసా హతాల్, అనంతరక్షణ ఏవేత్యర్థః. తద్వస్తు విపులతాం స్థౌల్యం వ్రజతి

ప్రకృత్యా యద్వక్త్రం తదపి సమరే ఖం నయనయో
ర్న మే దూరే కించిత్తుణ్మపి న పార్శ్వే రథజవాత్.

సూతః, పశ్యేనం వ్యాపాద్యమానం!

(ఇతి శరసంధానం నాటయతి)

(నేపథ్యే)

భోభో రాజన్నాశ్రమమ్మగోఽయం న హస్తవ్యో న హస్తవ్యః.
సూతః—ఆయుష్షః, (౧) అస్య ఖలు తే బాణపాతవర్తినః కృష్ణసార
స్య అస్తరే తపస్వినః సంవృతాః.

రాజా—(ససంభ్రమమ్) తేన హి ప్రగృహ్యంతాం వాజినః.

సూతః—‘తథా’ (ఇతి రథంస్థాపయతి.)

(౨) (తతః ప్రవిశత్యాత్తనా తృతీయో వైఖానసః)

యాలి. సన్నికర్షాదిత్యభిప్రాయః. యద్వా—అలాశే దర్శనే యత్సృజ్యం సహసా
తద్విపులతాం వ్రజతి. “అలాశో దర్శనోద్యోతా” ఇత్యమరః. పార్శ్వే యద్వస్తు
అథే మధ్యే విచ్ఛిన్నం సాంతరం, తత్సహసా కృతసంధానమివ కృతసంక్లేషమివ
రథచేగవశాదిత్యభిప్రాయః. ప్రకృత్యా స్వభావతః. యద్వస్తు వక్త్రం సర్వవత్కటిలం,
తదపి సమరేఖం, సమా తుల్యా రేఖా ఆకృతిర్యస్య తత్తథోక్తం. ఋజు భవతీత్యర్థః.
సర్వత్ర రథజవనివ హేతుః. జ్ఞానమపీతి *కాలాధ్వనోరత్యంతసంయోగే ద్వితీయా.
రథచేగవశాత్క్షణమాత్రమపీదం విప్రకృష్టం నికృష్టమితి వత్తుం న శక్యమిత్యభిప్రాయః.

౧. అస్యేత్యాది. బాణః పాత్య లేఽస్మిన్నితి బాణపాతః తత్పతనప్రదేశః *కర
ణాధికరణయోశ్చేతి ఘోష. అంతరే మధ్యే.

౨. తత ఇతి. ఆత్మనా స్వేన తృతీయః త్రిత్వసంఖ్యాపూరకః. స్వయమేకశ్చ
న్యాయాదిత్యర్థః. వైఖానసః విఖనసో మతం వైఖానసం తత్ర సరినిష్ఠితాః. చాన ప్రస్తా
శ్రమిణ ఇతి యావత్. తదుక్తం మనునా—“పుష్పమూలఫలైర్వాసి కేవలైర్వర్ధయే
త్సదా, కాలవక్ష్యేన్వయం క్షిరైర్వైఖానసమలే స్థితః” ఇతి. విఖనా ఇతి నకారాంతో
ఽప్యస్తి. తథాచ శ్రుతిః * “ధేనుర్వహణామదితిస్సరాణాం బ్రహ్మ ఋభూణాం విఖనా
మునీనా” మితి వైఖానససూత్రనివ చాన ప్రస్తాశ్రమసోక్తత్వాత్ తదాశ్రమానువర్తి
నాం వైఖానసత్వవ్యవదేశ ఇతి భావః. యద్వా, శ్రీమన్నామసహస్రాధ్యాయే. “వైఖా
నస్సామగాయనః” ఇతి భగవతో నారాయణస్య వైఖానసశబ్దాభిధేయత్వాత్. తన్నాభి
సరినసంజాతవత్తుర్గుణస్యాపి వైఖానసాభిధేయత్వాత్. యథా భాగవతే—విఖనసా

వైఖానసః—(హస్తముద్యమ్య రాజః!

న ఖలు న ఖలు బాణః సన్నిపాత్యోఽయమస్మిన్

మృదుని మృగశరీరే పుష్పరాశావివాగ్నిః,

క్వ! బల! హరిణకానాం జీవితం చాతిలోలం

క్వ చ నిశితనిపాతాః సారపుష్పాః శరాస్తే.

౧౦

అపి చః—

తత్సాధు కృతసన్ధానం ప్రతిసంహర సాయకమ్,

ఆర్తతాణాయ వః శస్త్రం న ప్రహర్తుమనాగసి.

౧౧

ర్థితో విశ్వగుప్తయ” ఇతి. ఆత్ర కార్యకారణయోరభేదోపచారస్యదృష్టత్వాత్తన్నాన సాదిపుత్రనమస్తకాశ్యపాదిఋషీణామపి వైఖానసశబ్దవ్యవదేశః సంగచ్ఛతే.

౧౦. న ఖల్విత్వాది. న ఖలు న ఖల్వితీ సంభ్రమే ద్విరుక్తిః. మృదునికోమలే మృగశరీరే బాణపాశసహనాశ్చమ ఇతి యావత్. బాణస్సన్నిపాత్యో న ఖలు న యోగ్యః. తత్ర దృష్టాంతమాహ—పుష్పరాశావగ్నిరివేతి. యథా పుష్పరాశావగ్నిర్న సన్నిపాత్యస్తథా ప్రకృతమృగశరీరే బాణ ఇత్యర్థః. తూలరాశావతి క్వచిత్పాతః. కుత ఇత్యత్రాహ—క్వ బలేత్వాదినా. బలేత్యనుకంపాయాం. యద్వా రాజానం ప్రత్యా మంత్రణార్థకో బలశబ్దః. “భేదానుకంపాసంతోషవిస్తయామంత్రణే బల” ఇత్యమరః. హరిణకానాం మృగాణాం. బాలార్థే కప్రత్యయః. అనుకంపాయాం వా * అనుకం పాయామితి కః. అతిలోలం చంచలం స్వల్పపాధినాసి నిష్క్రమణశీలమితి యా వత్. జీవితం క్వ జీవనం కుత్ర? లే తవ ఆమోఘప్రహరస్యేత్యర్థః. నిశితనిపాతాః నిశితాస్తీక్షానిపాతాః ఫలాని యేషాం లే తథోక్తాః. సారపుంఖాః సారాస్థిరాంకాః దృఢా ఇత్యర్థః. “సారో బలే స్థిరాంశే చ” ఇత్యమరః. పుంఖాః బాణమూలప్రదేశా యేషాం లే తథోక్తాః. వజ్రసారా ఇతి చ పాతో దృశ్యతే. “ఆశుగమూలప్రదేశే కర్తరి పుంఖ” ఇతి యాదవః. క్వకుత్ర? ఆత్రామోఘవలనబాణస్సాల్పజంతువిషయస్యా సంభావితత్వాత్ ద్వా క్వా ప్రయుక్తా. తదుక్తం—‘అత్యంతసంభావితార్థే ద్వాక్వా ప్రయుజ్యేతే’ ఇతి.

౧౧. పునరపి హేత్వంతరమాహ — తత్సాధివైత్వాది. యస్తాత్కారణాత్ వః పారవాణాం. తవైకస్యైవ న భవతీత్యర్థః. శస్త్రమాయుధం. “శస్త్ర మాయుధలాహయోః” ఇత్యమరః. ఆర్తతాణాయ దీనరక్షణం కరుం. తాదర్శ్యచతుర్థి.

రాజా—ఏమ ప్రతిసంహృతః. (ఇతి యథోక్తం కరోతి.)

వైఖానసః—(౧) సదృశమేతత్పురుషంశ ప్రదీపస్య భవతః.

జన్త యస్య పురోర్వంశే యుక్తరూపమిదం తవ,
పుత్ర మేవంగుణోపేతం చక్రవర్తినమాపుహి.

౧౨

రాజా—(సప్రణామమ్) పరిగృహీతంబ్రాహ్మణవచనమ్.

వైఖానసః—(౨) రాజన్, సమిదాహరణాయ ప్రస్థితావయం. ఏష ఖ
లు కణ్వస్య కులపతేరనుమాలినీతీరమాశ్రమో దృశ్యతే. న చే
దన్యకార్యాతిపాతః ప్రవిశ్యాత్ర గృహ్యతామతిథిసత్కారః.

అనాగసి నిరవరాధవిషయే ప్రహర్షం ప్రహరం ప్రయోజయితుం న. తస్మాత్కార
ణాత్ సాధుకృతసంధానం సాయకముపసంహరేతి యోజనా. సాధుకృతసం
ధానమిత్యనేన బాణస్యాకర్ణాకృష్టతయా త్తణమసి విశందితుం న శక్యమితి ద్యోత్య
తే. అనవధానేనావశతయా వా దైవాద్ధస్తశ్చిథిల్యే సతి బాణో మృగే పరిష్యతీతి
భావః. తస్మాదుపసంహరేతి సంభావనాయాం లోబ్. రాజ్యశ్చిత్తరంజనస్య సంభావనా
పురస్కరత్వాత్. వ ఇతి బహువచనేన కులధర్మస్వయాపి పరిపాలనీయ ఇతి వ్యజ్యతే.
కేచిచ్ఛార్థతయా యోజయతి — తదితి. యదాశ్రమముగహననకర్తృతస్సాధు
సమ్మగిత్యుపహసే. కృతసంధానం సాయకముపసంహరేతి విధౌ లోబ్. ఆన్యత్సర్వం
పూర్వవత్.

౧. సదృశమిత్యాది. ఏతచ్ఛిష్టవచనకరణం.

౧౨. జన్తేతి. యుక్తరూపం సుష్టం యుక్తం. * ప్రశంసాయాం రూపప్రి
త్యయః. యస్య తవ పురోః పురుషామ్నః రాజ్ఞో వంశే. యస్య సార్వభౌమ
త్వమస్తి, తస్య శిష్టవచనకరణవిషయాదిగుణో నాస్తి. పురుషంశ్యానాం రాజ్ఞాం ద్వయ
మప్యస్తితి భావః. ఏవంగుణోపేతం శిష్టవచనకారిణం చక్రవర్తినం సార్వభౌమం. త్వ
త్సదృశమిత్యర్థః. పుత్రమాపుహి లభస్వ. * ఆశిషి లోబ్.

౨. సమిదాహరణాయ సమిదాహరణం కర్తుం. * క్రియాగ్లోపపదేత్యాదినా
చతుర్థీ. ప్రస్థితాః నిర్గతాః ఏష ఖల్వితి. ఖలు ప్రసిద్ధా. కులపతేః గోత్రప్రవర్తకస్య.
అనుమాలినీతీరం మాలినీతీరే * యస్య చాయామ ఇత్యవ్యయాభావసమాసః.
అన్యకార్యాతిపాతః అన్యస్య కృతస్యాతిక్రమః. ఉల్లంఘనమితి యావత్. న చే
దిత్యనేన యద్యపి కృత్యాంతరమస్తి, తథాప్యాశ్రమం ప్రవిశ్యాతిథిసత్కారో గ్రా
హ్య ఇతి వ్యతిరేకమవ్యజ్యతే.

అపి చ—

రమ్యాస్తపోధనానాం ప్రతిహతవిఘ్నాః క్రియాః సమవలోక్య,
జ్ఞాన్యసి “కియద్భుజో మే రక్షతి మార్వికిణాఙ్క” ఇతి. ౧౩
రాజా—(౧) అపి సన్నిహితోఽత్ర కులపతిః?

వైఖానసః—(౨) ఇదానీమేవ దుహితరం శకు స్తభామతిథిసత్కారాయ
సందిశ్యదైవమస్యాః ప్రతికూలం శమయితుం సోమతీర్థం గతః.

రాజా—(౩) (ఆత్మగతమ్) భవతు. తాం ద్రక్ష్యామి. (ప్రకాశమ్)
నైవవిదితభక్తిం మాం మహర్షేః కరిష్యతి.

౧౩. ఆశ్రమప్రవేశే ప్రయోజనమాహ — అపిచేత్పాది. అపిచ కించ.
ఆశ్రమసంబంధ్యేన కించిదుచ్యత ఇత్యర్థః. తపోధనానాం సంయమధనానాం.
అనేన తేషాం లోపప్రసాదయోస్సద్యః ఫలప్రదత్వం వ్యజ్యతే. తేన చ తపో
ధనవచనోల్లంఘనే సర్వానర్థకారీ కాపో భవేతి భావః. క్రియాః అనుష్ఠానాని.
కీదృశ్యః క్రియాః? ప్రతిహతవిఘ్నాః నిర్విఘ్నాః. అనేన యస్య రాజ్యమస్తే, తస్య
రాజ్యపరిపాలనసామర్థ్యం నాస్తీతి వ్యజ్యతే. అత ఏవోక్తం. నిర్విఘ్నా ఇతి.
సమ్యక్ నిర్విఘ్నతయా కుత్రాపి కర్తవ్యే వైకల్యాభావాత్పుభగాః. పుణ్యప్రదా ఇత్యర్థః.
సమవలోక్య సమ్యక్చూహార్తుహుర్ద్వప్త్వా. అనేన యస్య పరిపాలనసామర్థ్యమస్తే తస్య
వైదికకర్తవ్యే గుణదోషవిచారం కర్తుం శాస్త్రపరిజ్ఞానం నాస్తీతి ధ్వన్యతే. మూఢస్య
కర్తాంగవైకల్యావైకల్యనిషయే సమానబుద్ధ్యా “అనభ్యానే విషం శాస్త్ర” మితి న్యా
యేన సమ్యగవలోకనస్యాసహ్యత్వాత్. న హి సమ్యగవలోకనం చక్షుషోద్రస్తిలనేన
దర్శనం. మార్వికిణాంకః జ్యోమాతకిణిచిహ్నుః. “అంకస్సమిషే చోత్సంగే చిహ్నో
స్థానాపరాధయో”రితి కేశవః. అనేన యస్య శాస్త్రపరిజ్ఞానం, తస్య కార్యం నాస్తీతి
వ్యజ్యతే. కియత్ కించ పరిమాణం? నేత్రాప్రత్యక్షకరాన్నృశ్యఫలమపి యావత్.
రక్షతి. రాజవృత్తి క్తపురుషస్య భుజి పురోవర్తనం హస్తవిషయమేవరక్షతి. రాజ్యస్తు న
తథేతి వ్యతిరేకః. జ్ఞాన్యసి పూర్వోక్తసమస్తగుణః త్వయ్యేవాస్తీతిజ్ఞాన్యసీతి యావత్.

౧. అపీత్పాది. అపీతి ప్రశ్న. సన్నిహితః మిత్రః.

౨. అతిథిసత్కారాయ ఆగంతుకసత్కారంకర్తుం. సోమతీర్థం నామ సిద్ధస్థాన
విశేషః. ప్రతికూలం ప్రతిబంధకం. అనురూపపరవిఘ్నకమితి యావత్.

౩. ఆత్మగత్యమిత్యనేన సర్వాశ్రమము క్తమిత్యవగంతవ్యమ్. తదుక్తం —
“నాట్కథార్థాపేక్షయా వస్తు త్రివిధం భవతి. సర్వశ్రవ్యం, సర్వాశ్రవ్యం,
CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

వైఖానసః—(౧) సాధయామస్తావత్.

(ఇతి సశిష్యో నిష్క్రాంతః.)

రాజా—(౨) సూత ! చోదయాశ్వాన్. పుణ్యాశ్రమదర్శనేన తావ
దాత్మానం పునీమహే.

సూతః—యదాజ్ఞాపయత్యాయుష్షాన్.

(ఇతి భూయోఽపి రథవేగం రూపయతి.)

రాజా—(సమంతాదవలోక్య) (౩) సూత ! అకథితోఽపి జ్ఞాయత ఏవ.
యథాఽయమాభోగస్తపోవనస్య.

సూతః—తత్ కథం ?

రాజా—కిం న వశ్యసి భవాన్ ? ఇహ హి—

నీవారాః శుకగర్భకోటరముఖభ్రష్టాస్తరూణామధః

ప్రస్నిద్ధాః క్వచిద్జూదీఫలభిదః సూచ్యంత ఏవోపలాః,

నియతక్రాన్త్య” మితి. తత్ర సర్వక్రాన్త్యం నామ ప్రకాశమితి వదేత్. సర్వాక్రాన్త్య
మాత్మగతమితి. నియతక్రాన్త్యం జ్ఞానాంతికమితి. తదేవాన్యపరావృత్త్యాన్యస్య కథనం
రహస్యం. కించిదాకాశభాషితం భవతి. తద్యథా—“కిం బ్రవీష్యేవమిత్యాది వినా
పాత్రం బ్రవీతి యః, శ్రుత్వేవానుక్రమప్రేకస్తస్మాదాకాశభాషితమ్.” భవత్విత్యాది.
భవతు నన్నిహితో నా మా వేత్త్యంగీకారే. విదితభక్తిం. విదితా జ్ఞాతా భక్తిర్యస్యతం
తథోక్తం. కరిష్యతి తవానన్నిధానేఽపి రాజాగత్యాతిథిసత్కారం ప్రాప్య గతః ఇతి
ఋషేశ్వరుంతలా వత్సరీత్యర్థః. నచేత్సర్వాన్త్యకారీ కాశ్యవమునికాపా భవేతి. అత
ఏవోక్తం మహాచారి.

౧. సాధయామః నిర్వర్తయామః. తావత్సాకలే. సమిదాహరణాదికం సర్వ
మిత్యర్థః.

౨. చోదయ ప్రేరయ. పునీమహే పనిశ్రీవర్షహే. రూపయతి అభినయతి.
తదుక్తం భరతేన—“రథస్థస్యాపి కర్తవ్యా గతిశ్చార్థపక్షైరభ్యసమపాదం తథా స్థానం
కృత్వా రథగతిం వ్రజేత్. సూతశ్చాన్య భవేదేవం ప్రతోదప్రగహకులః, దూతై
శ్చార్థపక్షైశ్చైవ కర్తవ్యం రంగమండలే” ఇతి.

౩. ఆభోగః పరిపూర్ణతా. విస్తార ఇతియావత్. ‘ఆభోగః పరిపూర్ణ తే’త్యమరః.

౧౪. నీవారా ఇత్యాది. శుకగర్భకోటరముఖభ్రష్టాః శుకాః గర్భే యేషాం కో
టరముఖానాం తాని తథోక్తాని. తేభ్యో భ్రష్టాః పరితాః. అనేన శుకానాం కిరాతాది

విశ్వాసోపగమాదభిన్నగతయః శబ్దం సహజై మృగాః
తోయాధారపథాశ్చ వల్కలశిఖానిష్కన్తరేఖాజ్జితాః. ౧౪
(అపి చ—

కుల్యామ్యాభిః పవనచపలైశ్శాఖినో ధాతమూలా
భిన్నో రాగః కిసలయరుచామాజ్యధూమోద్గమేన,
ఏతే చార్వాగుపవనభువి చ్చిన్నదర్భాబ్జురాయాం
నష్టాశ్చజ్క హరిణశిశవో మన్దమన్దం చరన్తి. ౧౫)

గ్రహణనితభయనైరపేక్ష్యేణ నిశ్చంకావస్థానం వృజ్యతే. లేనేకరవనవైలక్షణ్యము
క్రమ్. ఆశ్రమవృత్తిరిక్తవనాంతరేతయాణామధస్తాద్యదిసీవారపకనం దృశ్యతే, తచ్చిహ్న
న శుకావస్థానసంభావనయాకిరాతాదయశ్శుకాన్యవృత్తంతి. ఆశ్రవతథేతి వృత్తిరేకః.
లేన చాశ్రమే దుష్టజన్తైః ప్రవేష్టుమశక్యమితి ఋషీణాం ప్రభావస్సూచికః. *ఇంగుదీ
ఫలభిదః ఇంగుదీనాం తాపనతయాణాం ఫలాని యేషు భిద్యంతే నిష్పిష్యంత ఇతి
లే తథోక్తాః. ప్రస్నిగ్ధాః ప్రకర్షేణ స్నేహవంత. ఉపలా ఆత్మానః. “ఉపలః ప్రస్తరేమ
ణా” వితి విశ్వః. సూచ్యంతే జ్ఞాప్యంతే. తపోవనవృత్తిరక్షారణ్యస్థపాషాణానామింగు
దీఫలాదినిష్పేషణాభావాన్నిగ్ధత్వం నాస్తి. కింతు తపోవనోపలానామేవ స్నిగ్ధతా.
తస్మాదుపలస్నిగ్ధతయా ఇదమరణ్యం తపోవనమితి సూచ్యత ఇతి భావః. ప్రస్నిగ్ధా ఇతి
ప్రావసగ్గణోపలానామిన్నిగ్ధతయేదానీమేవేంగుదీఫలాని నిష్పిష్యన్తా న్నాన్యార్థమృదయో
గతా ఇతి ధ్వన్యతే. ఇంగుదీఫలానాం చిరాద్భేదనే సత్కుపలానాం స్నిగ్ధతా స్ఫుటం
న దృశ్యేతేతి సద్యఃఫలభేదనద్యోతనార్థం ప్రావసగ్గ ఇతిభావః. లేన చ నిగ్ధతానామృ
షీణామాగమనే బహుకాలావకాశ సూచ్యతే. విశ్వాసోపగమాద్విశ్వాసప్రాప్తేః అభి
న్నగతయః యథాపూర్వగమనాః. శబ్దం ధ్వనిం రథస్యేతి శేషః. తోయాధారపథా
ఇతి. తోయాధారా జలశయాః లేహం పంథానో మార్గాః. వల్కలానాం పరిధాన
యోగ్యతరుత్వచాం శిఖా అంచలాః తాసాం నిష్కందాః జలస్రావాః. లేహం రేఖా
శ్చేదయః తాభిరంతా లాంఛితాః. అనేనాశ్రమే కాశ్చన తాపనస్త్రయో విద్యంత
ఇతి ధ్వన్యతే. స్త్రీయ ఏవ తటాకేషు స్నాత్వా సార్దోవల్కలాస్సస్పృశ్యోవతేషు ప్రవి
శంతి. తాసాం స్నానానంతరం తర్పణాదిక్రియాభావాత్. యద్వా—వానప్రస్థానాం
వస్త్రనిష్పీడనం న యుక్తమితి స్మృతిః. అనేన పూర్వం శకుంతలామలిఖితా-
రాయ సందిశ్య కాశ్యచో గత ఇతి వైఖానసోక్తస్య సమ్మతిరుక్తా.

* ఇంగుదీఫలభిద ఇతి విధేయవిశేషణం. తద్భేదకత్వేన సూచ్యన్త ఇత్యర్థ స్సాధుః.

సూతః—(౧) సర్వముపపన్నమ్.

రాజా—(స్తోకమంత్రం గత్వా)—సూత! తపోవనవాసినాముపరోధో
మాభూత్. ఏతావత్తేవ రథం స్థాపయ, యావదహమవతరామి.

సూతః—ధృతాః ప్రగ్రహః. అవతరత్వాయుష్మాక్.

రాజా—(అవతీర్య) (౨) వినీతవేషప్రవేశ్యాని తపోవనాని నామ. ఇ
దంతావద్దృహ్యతామ్ (ఇతి సూతహస్తే ధనుశ్చాభరణాని చో
పనీయ) యావదహమాశ్రమవాసినః ప్రత్యవేక్ష్యోపావర్తే తా
వదార్ద్రపుష్టాః క్రియంతాం వాజినః.

సూతః—తథా.

(ఇతి నిష్క్రమంతః)

రాజా—(పరిక్రమ్య) ఇదమాశ్రమద్వారం. యావత్ప్రవిశామి. (ప్రవేశ
శమభినయః, నిమిత్తం సూచయిత్వా)

శాంతమిదమాశ్రమపదం స్ఫురతి చ బాహుః కుతః ఫలమిహాస్య,
అథవా భవితవ్యానాం ద్వారాణి భవంతి సర్వత్ర. ౧౬

౧. సర్వమిత్యాది. ఉపపన్నం జ్ఞాతం. ఉత్తార్థం సర్వమిత్యర్థః. స్తోకమంత్రం
ఈషదవకాశం. కించిత్ప్రవిశ్యేత్సర్థః. ఉపరోధో బాధా మాభూత్ న భవతు. మాజి
లుజితి లుజ్. యావదవతరామి అవతరిష్యామి. *యావత్పురాని పాతయోర్ద్వడితి భవి
ష్యతి లట్పుత్యయః.

౨. వినీత ఇత్యాది. వినీతానాముపశమవతాం వేషభవ వేషో యేషాం తే తపో
త్తాః. తైఃప్రవేశ్యాని ప్రవేష్టుమర్హాణి. నామ ప్రసిద్ధా. *అర్ద్ర) పృష్ఠాస్సీక్తకాయోపరి
భాగాః. యావత్ప్రవిశామి ప్రవేశ్యామి. నిమిత్తం శకునం శుభాశుభాదినివేదకం. స
వ్యుదక్షిణనేత్రబాహ్యదిస్సందనమితి యావత్. తత్సందనయోరేవేష్టానిష్ఠఫలసూచక
త్వాత్. అత్ర నిమిత్తమితి సామాన్యతః ఉక్తత్వాదిష్టానిష్ఠఫలదన్వయమపి వివక్షితమ్.

౧౬. నిమిత్తం భవతు నామ. భవితవ్యం శుభాశుభఫలం కేన వార్యతే? ఇత్యా
శంక్యాహ—శాంతమితి. అత్రాశ్రమపదవదేనాశ్రమస్థాః లక్ష్యంలే. అనేన నిమిత్త
ఫలస్యానుపపత్తిరుక్తా. ఇయం జహత్స్వార్థా లక్షణా. వీతస్యా లక్షణం పూర్వమేవో
క్తమ్. అశ్రమపదం శాంతమితి. రాగద్వేషాదేశ్చేతనధర్మత్వాదాశ్రమపదస్య తదనం

భవాదాశ్రమస్థా వివ లక్ష్యం లే. ఆజహత్స్వాన్తరాయధా—యప్తయః ప్రవిశంతిత్యా
దౌ.యత్ర శబ్దః స్వస్య క్రియాసిద్ధ్యర్థం పరమాక్షిపతి, సాఅజహత్స్వాన్తరాయధా. పాదానలక్ష
ణేతిచ. వ్యవదిశ్యతే. “గౌరమాంధ్య, ఇత్యాదౌశ్రుతే. ప్రభుసమితత్వేన తత్ప్రతిపాది
తస్యానుబంధసన్యాభింగురప్రసరత్వాత్తద్విషయభూతా గోత్యరూపా జాతినామన్యా
కారాయాం స్వస్యాం తదనుష్ఠానానుపపత్తే తత్సముచితం విందవిశేషం సామర్థ్యా
దాకర్తతి. “విశేష్యం నాభిధాగచ్ఛేత్తీణ శక్తిస్విశేషణే” ఇతి న్యాయేనవిశేషణభూతా
యాం జాతౌ సంకేతస్య ప్రతిపాదితత్వాద్గోజ్జన్యాభిధాశక్తిస్తత్రైవ పరిసమాప్తా.
సమాప్తసామర్థ్యా సతీ విశేష్యభూతాయా వ్యక్తేర్వారూఢమపి వేదితం నార్హతి. అతి
ప్రసంగాదితో జాతిర్వక్తృభయమపి శబ్దశక్త్యా సమర్పిత ఇతి న యుక్తం వక్తుమ్.
అతో జాతిర్థం స్వాత్మనా నాభిదధే కిం త్యాక్షిపతిత్యుపాదానలక్షణేనోదాహర
ణీయా. లక్షణప్రయోజకరూఢిప్రయోజకయోగ్యతరాభావాత్. తర్హితత్కథమితి
చేత్, యథా క్రియతామితి ప్రయోగే కర్తురాక్షేపః. మరుష్వేతి ప్రయోగే కర్తా
క్షేపః. ప్రవిశేత్యక్తే గృహమితి విందమిత్యక్తే భక్షయేత్యస్య చాక్షేపః. తథా జాతి
రేవ వ్యక్తమాక్షిపతి. అవినాభావాత్, సీనో దేవదత్తో దివా న భుక్తు ఇత్యత్ర చ
దేవదత్తస్య దివాభోజనస్య ప్రతిషిద్ధత్వాదనుపపద్యమానం సీనత్వం స్వసిద్ధయే రాత్రి
భోజనమాక్షిపతితి లక్షణాయా నోపయోగః. “దృష్టశ్చుతో వార్థోఽన్యథా నోపప
ద్యత. ఇత్యర్థాంతరకల్పనమర్థాపత్తిరితి భట్టమతే, గురుమతే, వేదాంతినాం మతే,
చ పృథక్ప్రమాణభూతా. అర్థాపత్తేర్నైయాయికాభిధరమనానేంతర్వాపితత్వాదపి
నాభావనిమిత్త వివ రాత్రిభోజనాక్షేపః. తస్మాత్సర్వత్రావినాభావనద్భావే సంబంధ
మాత్రసంభవాయా లక్షణాయా నోపయోగః. ఆత్ర చానుపపద్యమానస్య సీనత్వా
దేశ్యజ్జప్రమాణవేద్యత్వే శ్రుతార్థాపత్తిః. తస్మైవ ప్రత్యక్షాదిప్రమాణాంతరామగ్రా
హ్యత్వే దృష్టార్థాపత్తిరితి సర్వం సమంజసమ్. తర్హ్యాశ్రమే ఋషీణాం శోపప్రసాద
యోగ్యద్యోః ఫలప్రదత్వాచ్ఛుభాశుభం కథం న భవతీత్యత ఆహ—కాంతమితి. కాంతం
నిర్వికారం. రాగద్వేషాదిరహితమిత్యర్థః. తస్మాశ్రమపదమితి సామాన్యవచనేన రాజ
ర్హ్యాశ్రమే శుభఫలమస్తి. దుర్వాసఆద్యాశ్రమేష్వపరాధాదనిష్ఠఫలమప్యస్తిత్యాశం
క్యాహ—ఇదమితి. ఇదమితి నిర్దేశేన బ్రహ్మర్షే కాశ్యపస్యాజన్మబ్రహ్మచారిత్వం శో
పాభావశ్చ ప్రసిద్ధమితి ద్యోత్యతే. తర్హి కాలాంతరభావిశుభాశుభఫలం కథమిదానీం
తర్హ్యత ఇత్యత ఆహ—బాహుస్ఫురతీతి. స్ఫురతి స్పందతే. క్రియావదే
వర్తమానార్థ ప్రత్యయేనాద్యాపి స్ఫురతీతి నిమిత్తఫలప్రాప్తిర్వ్యవధానం సూచ్యతే.
ఆత్ర బాహురితి సామాన్యశబ్దః కృతః. న తు దక్షిణస్య ఇతి విశేషః కథితః. అస్థానే

(నేపథ్య)

1. (౧) ఇదో ఇదో సహిష్.

రాజా—(కర్ణం దత్వా) (౨) అయే! దక్షిణేన వృక్షవాటికామాలా
ప ఇవ శ్రూయతే. యావదత్ర గచ్ఛామి. (పరిక్రమ్యావలోక్య
చ) (3) ఏతా స్తవస్వికన్యాస్వ ప్రమాణానురూపైః సేచనఘ
పైర్బాలపాదపేభ్యః పయో దాతుమిత ఏవాభివర్తంతే. (నిరూ
ప్య) అహో, మధురమాసాం దర్శనమ్!

1. ఇతః ఇతః సఖ్యా.

స్ఫురణాన్నిమిత్రసద్భావస్య వైఫల్యమాహ—ఇహేతి. ఇహోశ్రమే ఆస్యబాహుస్సం
దనస్య ఫలం భోగః. "ఫలం ఫలే ధనే బీజే నిష్పత్తే భోగలాభయో"రితి విశ్వః. ప్రి
యాలింగనాదిభోగ ఇత్యర్థః. కుతః కస్తాత్కారణాత్? ఆశ్రమపదస్య శాంతత్వాదిత్య
ర్థః. రాగాభావాత్సవర్ణరాజర్ష్యాశ్రమాభావాచ్చ శుభఫలం ప్రియాలింగనాది కథం
భవతి? ద్వేషాభావాదశుభఫలం సర్వాన్ధకారీ కావశ్య కథం భవతి? ఇతి భావః. అథ
వేతి ఖండితతే. భవితవ్యానాం ప్రాప్తవ్యానాం. శుభాశుభఫలకార్థానామితి శేషః.
*భూప్రాప్తావిత్తస్తాద్ధాతోరిదం రూపసిద్ధమ్. సర్వత్ర సమస్తప్రదేశేషు ద్వారాణి
మార్గాః భవంతి జాయంతే. ఆశ్రమపదం శాంతమిత్యాదౌ నిర్ణయాంతస్సందేహంకా
రః. నిర్ణయాంత ఆక్షేపాలంకారో వా. అర్థాంతరన్యాసో వా.

౧. ఇదో ఇత్యాది. ఆగచ్ఛతమితి శేషః. సహిష్ఇత్యత్ర ద్వివచనస్థానే బహువ
చనమ్. ప్రాకృతే ద్వివచనస్య బహువచనమిత్యుక్తత్వాత్. ఆత్ర సఖశబ్దస్తస్యోన్యన్యా
గోపనీయవిస్తంభాలాపాదిసిద్ధిర్థమితి జ్ఞాతవ్యమ్. కర్ణం దత్వా శ్రవణం నిధాయ.

౨. అయేఇత్యాది. అయే ఇతిహర్షే, వృక్షవాటికాం దక్షిణేన వృక్షవాటికా
యా దక్షిణభాగే. * ఏనపా ద్వివీయేతి ద్వివీయా. ఆలాపః ఆభాషణం.

3. ఏతాఇత్యాది. స్వప్రమాణానురూపైరాత్మశక్తిసదృశైః. ఆభివర్తంతే ఆభిః
వర్తంతి. ఆత్ర కవినా శకుంతలాయాః వృక్షసేచనకల్పనం సర్వావయ
వదర్శనార్థమిత్యవగంతవ్యమ్. నిరూప్యాభిసీయ. అహో ఇత్యాది. అహో. ఇత్యా
శ్చర్యే. మధురం మధువన్తధురం. మధు యథా ఇంద్రియప్రీణనకరం తద్వ
దాసాం దర్శనమపీతి భావః మధు మాధుర్యే. తద్యోగాత్ * ఊషసుషి ముష్కమ
ధోర ఇతి రప్రత్యయః. దర్శనమితి—దృశ్యత ఇతి దర్శనం రూపలాపణ్యాది. అహో
అశ్చర్యవిషయాభూతం. లోకా తరచమతా రకారిత్వాత్. ఆశ్రమ నాయకాలంబ

శుద్ధాంతదుర్లభమిదం వపురాశ్రమవాసిలో యది జనస్య,
 దూరీకృతాః ఖలు గుణైరుద్వానలతా వనలతాభిః.

౧౭

సగుణాః మధురాదయ ఉత్తాః. తదుక్తం. “మధురాస్సుకుమరాశ్చ రూపయా
 వనకాలినః, శృంగారాలంబనా భావాస్తరుణీతరుణాదయః.” ఇతి. యద్వా—దృశ్య
 తేననేతి దర్శనం కటాక్షవిశేషకనాది. మధురం శృంగారసాభివ్యంజకం. అహో
 ఆకృతిమమనోహరత్వాదాశ్చర్యభూతం. యద్వా—దృశ్యత ఇతి దర్శనం శరీర
 లావణ్యాదిగతం. మధురమలిశయితరసవత్. మధురం రసవదిత్యుక్తత్వాత్.

౧౭. తదేవోపపాదయతి—శుద్ధాంతదుర్లభ మిత్యాదినా. శుద్ధాంతో రాజభవ
 నం. తత్రాపి దుర్లభం న లభ్యం. “రక్షహారీ తు పార్థివ” ఇతి వచనాల్లోకేయా యా
 రూపవత్ప్రసాస్సర్వా విచార్య రాజభవనమాసియంతే. అతనివోక్తమ్—శుద్ధాంతదుర్లభ
 మితి. యద్వా—సకలసౌఖ్యవత్త్వేన శరీరలావణ్యాద్యలిశయో భవతి. తత్రాప్యేతాదృ
 శవపుష్పే దుర్లభత్వేన రూపాద్యలిశయో వ్యజ్యతే. యద్యత్రాపి రాజగృహవస్సౌఖ్యస
 ద్భావో రూపాద్యలిశయః కిం న స్యాదిత్యత ఆహ—ఆశ్రమవాసిన ఇతి. తాచ్ఛిల్యా
 ర్థప్రత్యయేన నిరంతరవాసిత్వం ద్యోత్యతే. ఆశ్రమవాసిత్వేనపి రాజాద్యుచితా
 హారాదిమత్త్వే రూపాదికం న దుర్లభం కిమిత్యత ఆహ—యది జనస్యేతి. తాదృశమనో
 హారాహారాభిగరహితస్యేత్యర్థః. తాదృగ్రూపాదికారణభావేనపి ఋషేర్విచిత్ర
 శక్తిమత్త్వమహిమైవ తాదృగ్రూపాదేస్సద్భావమాహ—దూరీకృతా ఇత్యాదినా.
 యద్వా—తాదృకాగ్రణభావేకథం రూపాదినద్భావః? ఇత్యత ఆహ—దూరీకృతా
 ఇత్యాది దృష్టాంతవచనమ్. అనేన దృష్టాంతబలాత్తాదృకాగ్రణం కల్పనీయమిత్యర్థః.
 తథాచ—వక్ష్యత్యుక్తరత్ర ‘సర్వథాపురస్సంభవై’-వేత్యాదినా. క్రీడాధిజమప్రయ
 త్నవరికల్పితం వనముద్ధానమ్. తత్రైవోద్భూతా లతాః కాఖాదికోమశావయవప్రాచు
 ర్యాత్ స్త్రీలింగత్వాచ్చతా ఏవ గృహీతాః న తు వృక్షాః. తేషాం క్రీడాదికఠినావయ
 వసంభవాత్కుల్లింగత్వాచ్చ. వనోద్భవాభిర్లతాభిః. యద్యపి వనశబ్దో వృక్షాదినము
 దాయవాచకత్వేనోద్భావేనైవ వర్తతే, తథాప్రయమానప్రయోగిత్వేనాభిధీయమాన
 మరణ్యమేవ భవతి. నిరుపపదస్య వనస్పారణ్య ఏవ రూఢత్వాత్. గుణైరితి వనలతా
 నాం శబ్దతో దూరరూపత్వం తు సిద్ధమేవ. కింతు గుణైస్సౌకుమార్యపుష్పఫలబాహు
 ల్యాదిభిర్దూరీకృతాః న్యతకృతాః. వనలతానాం బహుళసౌరభపుష్పాదిమత్త్వేనోద్భా
 వనలతానాం తాదృకాభావే తాభిస్తాసాం న్యకృతాః కల్ప్యతే. ఖలు ప్రసిద్ధా.
 అనేన సర్వలోకసంవాద ఉక్తః. కేచిద్ద్యది జనస్యేతి వతంతి. తస్మిన్ వక్షేఽప్యాశ్రమ

వాసిన్ జనస్య వపుశ్శుద్ధాంతదుర్లభం యది, తద్వ్యుద్యాసలతాః వనలతాభిర్దుజైర్దూరి
కృతాః ఖల్వితి యోజనా. అత్రే దంపతురితి సర్వావయవప్రత్యక్షతోక్తా. శుద్ధాంత
దుర్లభమితి స్వాభిలాషవిషయతా కథితా. గుజైరితి బహువచనేన యావనాదిబహు
గుణయోగితా. శుద్ధాంతదుర్లభమిత్యాదౌ దృష్టాంతాలంకారః. తదుక్తం—“దృష్టాంతో
పునరేతేషాం ప్రతిబింబితానాముపమేయవాక్యస్థితానాం పదార్థానాముపమానవాక్యే
ప్రతియోగితాకల్పన”మితి. అత్ర అహో మధురమిత్యాదినా వనలతాభి రిత్యంతేన
పరిభావో నాను ముఖసంధ్యంగముక్తమ్. తదుక్తం దశరూపకే. పరిభావోఽద్యుతావేశ
ఇతి. అత్ర శుద్ధాంతదుర్లభమితి లాకౌతీకవిచిత్రవస్తుసాక్షాత్కారేణాశ్చర్యోత్ప
త్రేర్ద్యుతావేశః. ముఖసంధిలక్షణముచ్యతే. “అవస్థాభిః ప్రకల్ప్యంతే ముఖాద్యాః
పంచసంధయః. ఏకప్రయోజనాయ త్తకథార్థానాం సమన్వయః. తదవాంతరకార్యా
ర్థసంబంధాత్సంధిరీతః. ముఖం ప్రతిముఖం గర్భస్సావమర్శోఽవసంహృతిః.” తత్ర
“బీజోత్పత్తిర్భుం క్షేయం నానాభావరసాశ్రయః, బీజారంభార్థ ముక్తాని ద్వాదశాం
గాని తస్య హి, ఉపక్షేపః పరికరః పంచాసో విశోభనమ్, యుక్తిః ప్రాప్తిస్సమాధానం
విధానం పరిభావనా, ఉద్బేదభేదకరణాన్యన్వర్థానీతి సంజగుః. ముఖాదిసంధివ్యవస్థా
నాం క్రమశ్చ న వివక్షితః. “క్రమస్యానాదృతత్వేన భరతాదిభిరాదిప్యై, లక్ష్యేషు
వృత్కృమేణామి కథనేన విలక్షణమ్. వస్తునేతృరసాదీనామానుగుణ్యేన యోజనమ్,
వివక్షితోఽత్ర నాంగానాం క్రమఇత్యేవ నిర్ణయః, ఇతి; అత్ర కవినా మృగయాశ్ర
సంగేన నాయకానాయకయోః పరస్పరానురాగోత్పత్తేర్దర్శనం కల్పితమిత్యవగంత
వ్యక్తమితి తదుక్తమ్. “యాత్రాపురాస్కందనముత్సవో వా స్వప్నోఽంధ చిత్రం మృగయా
విశోదః, భవంతుపాయాః ప్రథమావశాకే యూనోర్యతో వృద్ధిముపైతిరాగ” ఇతి.
నాటకే సర్వథా పంచసంధికల్పనం శుకవినా కర్తవ్యమ్. యథా వా సప్తాంశపరి
చ్ఛిన్నే ప్రకృతనాటకే. తథాపి ప్రథమాంశే కిం ఋ ఋ ఇమం పెక్కి అ తవోపణవిరో
హిణో ఇత్యాదినానురాగబీజస్య కథనాన్ముఖసంధిః. తథా ద్వితీయతృతీయాంశయోః,
ప్రతిముఖసంధిత్వం, తయోస్తలలక్షణోపపన్నత్వాత్. తథాపి—ప్రథమాంశోపక్షప్ర
స్థానురాగస్యద్వితీయేఽంశే, మృగయావ్యాపారనివర్తనం. ఋషిప్రార్థనాదినా తిరోహి
తస్య తృతీయాంశప్రవేశకాంతరం “తతః ప్రవిశతి కామయమానావస్థోరాజా” ఇత్యా
దినమానరూపో బిందురుక్తః. తథా ద్వితీయేఽంశే, విదూషకేన సహ శకుంతలా ప్రాప్త్య
పాయం విచార్యతృతీయేఽంశే “క్వ సుఖం నంధి లేనవనకర్తణి” ఇత్యాదినా ‘యావదే
నానున్విచ్ఛామి’ త్యాదినాచశకుంతలా ప్రాప్త్యర్థప్రయత్నోపాలనీతీరగమ, నాదిరూపో
నిబద్ధః. తథావచనపర్యవసాయార్థపర్యవసంధిత్వం. తథాపి—శకుంతలా మువ్యంతనగర

(౧) యావదేనాం తరుచ్ఛాయా మాశ్రిత్య ప్రతిపాలయామి.
(ఇతి విలోకయన్ స్థితః.)

(తతః ప్రవిశతి యథోక్తవ్యాపారా సహ సఖిభ్యాం శకుంతలా.)
శకుంతలా—¹ఇదో ఇదో సహిం.

అనసూయా—(౨) హా సడంసశే, తువత్తోవి తాదకస్సవస్స ఆ
స్సమరుక్ష్తో విఅదరోత్తి లక్ష్మీమి. జం ణోమాళిఆకుసుమపే
సహ తుమం వి ఏదాణం ఆళవాళనేఅణే ణిఉత్తా.

1 ఇత ఇత శ్చభ్యా.

2 సఖి శకుంతలే, త్వత్తో²సి తాతకాశ్యవస్య ఆశ్రమవృక్షః ప్రియతర ఇతి త
ర్కయామి. యన్నవమాలికాకుసుమపేశలాత్వమప్యేతేషామలవాలనేచనే నియుక్తా.

ప్రాప్త్యావా. తత్ర రాజ్ఞో విస్తరణం పంచమాశే. రాజా శకుంతలాం “నిర్వర్ణ్య
“ఇదముపనతమేవ”త్యాదినా “నైవ శక్నోమి హతు”మిత్యాదినా చ ప్రకృతాన్వేష
ణం కృతమిత్యభయాంకరూపా గర్భసంధిః. తథా షష్ఠాంకస్యావమర్శసంధిత్యం. తథా
హి—క్రోధేన గర్భోద్భిన్న బీజస్యాలోచనం వీతరసప్రధానే నాటకే. శృంగారరసప్రధా
నేతు, “వ్యసనాచ్చిత్తలూభాద్వాగర్భోద్భిన్నస్య బీజస్యాలోచనమ్. వ్యసనముశయః.
ఆనుశయాదాలోచనం తత్రైవ. “ప్రథమం సారంగాఽఽఽ, ఇత్యాదినా పూర్వం పంచ
మే²ంకే”అజ్ఞానాత్రిరస్కృతశకుంతలానురాగస్య తతోవివేకాజ్ఞనితపశ్చాత్తాపేనా
లోచనం కృతమిత్యవమర్శసంధిః. తథా సప్తమాంకస్య నిర్వహణసంధిత్యం. తత్ర సంభే
షునః బీజోద్భేదః కృతః. యథా. రాజా నిమిత్తం సూచయిత్వా మనోరథాయ. నాశం
క ఇత్యాదౌ మనోరథాదిపదైః పునర్బీజోద్భేదః కృతః. ఏవం నాటకేషు పంచసంధిక
ల్పనం లక్షణానుగుణ్యేన ద్రష్టవ్యమ్.

౧. యావదేనామిత్యాది. ప్రతిపాలనం నామ చేష్టాపచనకులాచారాదిసర్వ
విషయజ్ఞానమ్. యథోక్తవ్యాపారా పూర్వోక్తవృక్షనేచనకర్తృప్రవృత్తా. ఇత ఇతశ్చ
భ్యా, అగచ్ఛతమితి శేషః. ప్రియంవదా నామ సఖ్యోరవ్యతరా. నాటకే నాయికా
యాస్సహృదయః పరిచ్ఛదః కర్తవ్యః. తదుక్తమ్—“దూత్యోదాసీ సఖి కారుర్థాలే
యా ప్రతివేషిసి, లింగిసి శిల్పిసి చైవ నాయికాయాః పరిచ్ఛదః” ఇతి.

౨. హా ఇత్యాది. పేశలా కోమలా తాదృశకర్తృవర్తేతి యావత్. శరీరం
పేశలమితి శ్రమవశాత్పాక్షీం స స్థాతవ్యం. కర్తృణి నియుక్తత్వాత్సమ్యక్ జలం దేయ
మితి భావః. అనేన నవమాలికాకుసుమపేశలేత్యనేన సౌకుమార్యముక్తమ్. తదుక్తమ్—

శకుంతలా—(౧) 'ఈ కేవళం తాదనిటట. అద్ది మహా వి ఖు సోదరసిణే హో ఏదేను.

(ఇతి వృక్షనేచనం నిరూపయతి)

రాజా—(౨) కథమియం సా కణ్వదుహితా; అసాధుదర్శి ఖలు తత్ర భవాత్ కాశ్యపః. య ఇమామాశ్రమధర్తే నియుక్తే.

1 న కేవలం తాతనియోగః. అస్తి మహాపి ఖలు సోదరస్నేహ విలేషు.

"యా స్మర్మానహతాఽంగేషోమళస్యాపి వస్తునః, తస్మాకుమార్యం శ్రేణా స్యాన్మ ఖ్యమధ్యాధమక్రమాత్, అంగం పుష్పాదిసంస్మర్మానహం యేన తదుత్తమమ్." మ-లే తిసభ్యోరామంత్రణప్రకారః. తదుక్తం—“స్త్రీణాం పరస్పరాలాపే ప్రేష్యం చేటిం సఖం క్రమాత్, హంజే హంజేహ శేలేయం బ్రూయాదన్యా తథాతథా” ఇతి. మాళాశ ఙ్గోఽన్యయః. అన్యయాని సుప్తిజంతానుకారీణి విభక్తిప్రతిరూపకాణి.

౧. ౧ కేవలమిత్యాది. కేవళశబ్ద వికారధకః. తాతనియోగ వికవిన న భవతీతి యావత్. కింతు సోదరస్నేహః. “కేవలః కృత్స్న వికస్నాస్య లేలవశ్చావధారణ” ఇతి కాశ్యపః. విలేషువృక్షేషు సోదరస్నేహః సహోదరతాహేతుకః పక్షపాతః. తదుక్తమ్. “అహేతుః పక్షపాతో యస్తస్య నాస్తి ప్రతిక్రియా, సహి స్నేహాత్త కస్తంతురంతర్యా తాని సీవ్యతి” ఇతి. స్నేహస్తు ద్వివిధః—వికాసో ద్రవీభావశ్చేతి. సూర్యోదయే పద్మస్య వికాసః. చంద్రోదయే చంద్రకాంతస్య ద్రవీభావః. వివం ద్వివిధః.

౨. కథమియం నేత్యాది. ఇయమితి. యా పూర్వం వైఖానసోక్తా సేయం కణ్వదుహితా. కథమితి చిజ్ఞాసాయాం, యద్వా—ఇయ మేతాదృశరూపలావణ్యాద్యతి శయవతీ కణ్వదుహితా ఋషిపుత్రీతి కథమాశ్చర్యే. తదుక్తం భావప్రకాశే—“కారణేఽపి కథం తర్కే విస్తయే సంపదుద్భవ” ఇతి. యద్వా—ఇయం లోకాతీతవిచిత్ర సౌందర్యాద్యతిశయవతీ వైఖానసోక్తా సా కణ్వదుహితా కథమితి వితర్కే. ‘యథా దీజం తథాప్రజా’ ఇతి విద్యమానత్వాత్తవస్యే కన్యకాయా రూపాదేరసంభవాద్వితర్కార్థోయుజ్యతే. తమఃప్రభావాలింగం కిం న సిద్ధ్యతి. తథాపి ఇహం ఏతాదృశభావాద్యతి శయవతీం ఆశ్రమధర్తే ఆయోగ్యకర్తృణి, నియుక్తే ప్రేరయతీతి యత్తస్మాన్న సాధు దర్శి తాచ్ఛిల్యేణిః...ఖల్వవధారణే. సర్వప్రకారేణోచితజ్ఞానవాన్న భవతీత్యర్థః. తక్రభవానితి పూజ్యవాచీ. “భట్టారో భట్టారో భట్టస్తత్రభవా” నితి వైజయంతీ. ఆశ్ర కణ్వ ఇతి వక్తవ్యే కాశ్యప ఇతి విప్రశ్రుతియనామాని ‘కుర్యాద్దోతాను సారతః’ ఇతి వచనాత్.

ఇదం కిలావ్యాజమనోహరం వపు
స్తవఃక్షమం సాధయితుం య ఇచ్ఛతి,
ధ్రువం స నీలోత్పలపత్రధారయా
సమిల్లతాం ఛేత్తుమయం వ్యవస్యతి.

౧౮

(౧) భవతు పాదపాస్తరితవిన విస్రబ్ధం తావదేనాం పశ్యామి.

(ఇతి తథా కరోతి)

౧౮. ఆసాధదర్శిత్యమేవోపపాదయతి—ఇదం కిలేత్యాదినా. తస్మి విప్రకృష్టం వస్త్రవర్మ్యమసి రమ్యమివ ప్రతిభాతీత్యత ఆహ—ఇదమితి. అనేన సాక్షాన్ని ద్దేశేన దర్శనీయతయా సర్వావయవప్రత్యక్షతా కథ్యతే. తస్మాదర్మ్యమసి భూషితం చేద్రమ్యం భవతీత్యతఆహ—అవ్యాజమనోహరమితి. భూషణాదిరాహిత్యేఽసి చిత్తా కర్షణశీలమిత్యర్థః. అనేన రూపం లావణ్యం చోక్తమ్. తదుక్తం.—“అంగాన్య భూషితాన్యేవ ప్రక్షేపాద్యైర్విభూషణైః, యేన భూషితవద్భావం తద్రూపమితి కథ్యతే, ముక్తాఫలేషు చ్ఛాయాయా స్తరళత్వమివాంతరా, ప్రతిభాతి యదంగేషు లావణ్యం తదిహోచ్యతే.” కించావ్యాజమనోహరమిత్యనేన శకుంతళాయాస్సా కూతావలొకనమందగమనాదీనామకృత్రిమమనోహరత్వం వ్యజ్యతే. ఏతాదృశం వపుః శరీషపుష్పసూతైరితి యద్వపుష్కర్తానం భవతి తత్రైవ వపుశ్చబ్దప్రయోగః క్రియ తే. తవఃక్షమం తవసః మునివ్రతస్య చాంద్రాయణాదేరితి యావత్. ఊమం యోగ్యం “తవశ్చాంద్రాయణాదా స్వాధ్యత్తే లోకాంతరేఽసి చ” ఇతి విశ్వః. సాధయితుం నిర్వర్తయితుం. ఇచ్ఛతి వాంఛతి. అత్ర క్రియావదే వర్తమానార్థప్రత్యయేనేచ్ఛాకరణస్య సాధ్యమానత్వేన నైష్యుల్యం వ్యజ్యతే. తస్మి మూఢః కథం జ్ఞాన్యతి? ఇత్యత ఆహ—ఋషిరితి. ఋషిః క్రాంతదర్శి. “ఋషిస్తు వేదే భృగవాదా జ్ఞానవృద్ధే దిగంబరే” ఇతి వైజయంతీ. తత్ర దృష్టాంతమాహ—ధ్రువమిత్యాదినా. ధ్రువమనంశయం. నీలోత్పలపత్రధారయా కోమలకరణేన. అల్పసాధనేనేతి యావత్. సమిల్లతాం ఛేత్తుం కఠినం మహత్కార్యం సాధయితుం వ్యవస్యతి ఉద్యుక్షే. సంభావనాయాం వర్తమాన సామీప్యే లృజ్ స్థానే లబ్ధిత్యయః. కిలేతి సంభావనాయాం. “నార్తాసంభావ్యయోః కిల” ఇత్యమరః. అస్మిన్ స్థోకే దృష్టాంతాలంకారః. తదుక్తం. “సర్వలొకమనోగ్రాహి వస్తుపక్షార్థసాధకం, హేతోర్నిదర్శనకృతం స దృష్టాంత ఇతి స్మృత” ఇతి. అత్ర తవఃక్షమత్వాభావే అవ్యాజమనోహరత్వం హేతుః. తత్ర నీలోత్పలపత్రధారయా సమిల్లతాచ్ఛేదనం దృష్టాంతః.

౧. భవతిత్యాది. స యాదృశస్తాదృశో వాస్తీత్యర్థః.

శకుంతలా—(౧) 'అణసూప! అదలపిణాద్దేణ ఇమేణ ధణవక్త్రేణ పితం
వదాపి ణిలంతిదమ్ని. సిధిశేహిదావణం.

అనసూయా—^౩తహ. (ఇతి శిథిలయతి.)

ప్రియంవదా—^౨ఎద్ధ దావ పటహరవిత్థారత్తలం అత్తణో జోవ్వణం
ఉవాళంహి.

రాజా—(౨) కామమనసురూపమస్యా వయసో వల్కలం న పున రలం
కారశ్రియం న పుష్యతి.

కుతః—సరసిజమనువిద్ధం కైవలేనాపి రమ్యం
మలినమపి హిమాంశోర్లక్ష్మ లక్ష్మీం తనోతి,

1 అనసూయే, అదయశినధేనానేన సనవల్కలేన ప్రియంవదయా నియన్త్రితాన్తి. శిథిలయి తావదేనమ్.

2 తథా.

3 ఆత్మ తావత్పయోధరవిస్తారయత్పకమాత్మనో యావనముపాలభస్య.

౧. అణసూపి ఇత్యాది. అదయమిత్యనేన సుకుమారవస్తునో దయావిషయ త్యాచిరపరిచయేన మమ శరీరం కోమలం స్వల్పమపి బాధానహనకీలమితి జ్ఞాతవ త్యాపి ప్రియంవదయా మచ్ఛరీరసౌకుమార్యానభిజ్ఞయేన దృఢం బద్ధాన్తితి భావః. ఆత్మ తావద్ద్రహణేన వల్కలబంధనస్యదార్ధ్యం న మయా కృతం కింతు ప్రతిక్షణం విజృంభమాణకూలంకషయావనేన కృతమిత్యభిప్రాయః.

౨. కామమిత్యాది. అస్యాః వితాదృశరూపలావణ్యాద్యతిశయవత్యాః. వయ సః యావనస్య. "వయః పక్షియావనయా" రితి కేశవః. వల్కలమనసురూపమన దృశం. అలంకారశ్రియం మండనశోభాం. "శోభా సంపత్తివద్దాను లక్ష్మీశ్చిరివ దృశ్యత" ఇతి కాశ్యపః. కామం ప్రాయేణ. న పుష్యతీతి న న వర్ధయతీతి న. కింతు వర్ధయత్యేవేత్యర్థః. సఖో ద్వయం సంభాష్యనిషేధనివర్తనే ద్వౌ ప్రతిషేధానిత్యాహ వాచునః. పుష్యతీతి యావత్. పునః ప్రశ్నే. ఆశోభావహం వస్తు కుత్ర శోభాకర మిత్యాశంక్యాహ—కుత ఇత్యాదినా.

౩. సరసిజం వద్దం కైవలేనాపి అరమ్యపదార్థేనాపి అనువిద్ధం అనువక్తం రమ్యం దర్శనీయం భవతి. వస్తునస్సాన్నిభావికరమణీయతయా నికృష్టపదార్థసంస్థే గాపి హృద్యమేవ భవతీత్యర్థః. అనేన పద్మోపమానేన శకుంతలాయాః పద్మినీజాతితా నూద్యతే. ఉత్కారం పునరపి దృష్టాంలేన నికరయతి. హిమాంశోర్లక్ష్మం లక్ష్మ లక్ష్మ

ఇయమధికమనోజ్ఞా వల్కలైనాపి తస్మి
కిమివ హి మధురాణాం మండనం నాకృతీనామ్.

౧౯

చిహ్నం మలినమపి ఆదర్శనీయమపి లక్ష్మీం తనోతి దర్శనీయశోభాం కరోతి. స్వ
యం మలినమితి కృత్వా స్వసంసర్గేణ విచ్ఛాయతాం న కరోతి. కింతు రమణీయ
తామేవ తనోతి. అనేన చంద్రోపమానేన కాంతిమతా నాయితాయా వ్యుజ్యతే.
ఇయమేతాదృశాఖండరూపాద్యుపశయవతీ వల్కలైనాపి పరిధానాయోగ్యతదత్వ
చాపి అధికమనోజ్ఞా పూర్వాపేక్షయాత్వర్థమనోహరణీలా. అముమర్థమేవార్థాంతర
న్యాసేన దృఢీకరోతి— కిమివ హిత్యాదినా. మధురాణాం మనోజ్ఞానాం. మధుమా
ధుర్యే. ఆకృతీనాం వపుషాం. “ఆకృతిః కథితా రూపే సామాన్యవపుషోరసి” ఇతి
విశ్వః. కిం యత్కించద్రమ్యురమ్యువస్తుమండనం న అలంకరణం న భవతి. ఇవ
ప్రశ్నే. సర్వమలంకరణం భవతీత్యర్థః. హి ప్రసిద్ధా. హి హేతౌ ప్రసిద్ధా చత్యేకాక్ష
రరత్నమాలా. కేచిదేవమపి యోజయంతి. అత్ర ఏకమేవాపి పదం కాకాక్షిన్యా
యేన వాక్యస్యాదిమధ్యాంతేషు యుజ్యతే చేదర్థాంతరం జనయతి. తథాపి సరసిజ
మపి పద్మమపి. అనేనాపిశబ్దేన సరసిజస్యాపకర్తృః కథ్యతే. యథా సోఽపీత్యక్రాపి
శబ్దస్యానాదర్థకత్వం తద్వత్ప్రకృతేఽపి యావత్. అనేన సరసిజాపకర్తృకథనేన
ప్రస్తుతతత్ప్రతియోగీ శకుంతళాయా ఉత్కర్ష స్సచ్చ్యతే. యథా ఉచితసూర్యార్ఘ్య
నిందా అనుచితసూర్యార్ఘ్యప్రశంసామేవ తదులే, తద్వదితి యావత్. సరసిజమపి శకుం
తళాముఖాష్టాదకరత్వదర్శనీయత్వసౌరభవత్త్వాదిగుణైః పరాజితమపితి యావత్.
అనేన శకుంతళాముఖానన్నిధాన ఏవ సరసిజస్యాష్టాదకత్వసౌరభవత్త్వాదిప్రసిద్ధిః.
తత్సన్నిధానే తు నిర్గంధత్వ ప్రతీతిరదర్శనీయత్వం చ భవేదితి ధ్వన్యతే. యద్వా—
సరసిజమపి దివామాత్రదర్శనీయమపీత్యర్థః. లేన శకుంతళాయా దివారాత్రదర్శనీయ
తా సూచ్యతే. తాదృశం సరసిజమపి కైవలీనారమ్యపదార్థేనానువిధమనుషక్తం
రమ్యం మనోహరం భవతి. పునరపి దృష్టాం లేన విశదయతి హిమాంశోరసితి. శకుం
తళాముఖప్రసన్నతాదిగుణైః పరాజితస్యాపీత్యర్థః. ఆత్రాభ్యుపిశబ్దేన చంద్రస్యాప
కర్తృః. అనేన శకుంతళాముఖానన్నిధానవివ చంద్రస్యాష్టాదకత్వదర్శనీయత్వాది ప్ర
సిద్ధిః. తత్సన్నిధానే తు విచ్ఛాయత్వమన్యద్యత్వం చ భవేదితి ధ్వన్యతే. యద్వా—
హిమాంశోరసి రాత్రిమాత్రదర్శనీయస్యాపితి యావత్. అనేనాపి శకుంతళాయాః
దివారాత్రదర్శనీయత్వం వ్యుజ్యతే. నచేత్సరసిజచంద్రయోశ్శకుంతళాం ప్రతి
కేనాకారేణావకర్షవత్త్వమితి సహృదయచిత్రావర్ణనం యుజితి న భవతి. తాదృశహి
మాంశోరసి. మలినమదర్శనీయం లక్ష్మీం లక్ష్మీం తనోతి దర్శనీయశోభాం కరోతి. వస్తు

నస్సాన్వభావికరమణీయతయా మలినరూపస్య సంసర్గేణ విచ్ఛాయతాం న కరోతీతి
యావత్. ఇయం పరిదృశ్యమానా దివారాత్ర దర్శనీయేత్యర్థః. తస్యైవ కృతాంగ్యసి
యువత్యపీతి యావత్. అనేన తస్మిన్ శబ్దేన లాఙ్ఘితరభూషణవస్త్రాదిధారణార్హతా
భ్యన్యతే. తాదృశ్యపీతి యావత్. వల్కలేన పరిధానాయోగ్యతరుత్వచా అధిక మ
నోజ్ఞా పూర్వాపేక్షయాలిమాత్ర దర్శనీయా. అధికమనోజ్ఞేత్యనేన సరసిజాచ్చంద్రాచ్చ
శకుంతలాయాః సౌందర్యాధిక్యం. కైవలాన్తలినాచ్చ వల్కలస్యాపకృష్టతరత్వం భ్య
న్యతే. యావద్వస్తుసౌందర్యప్రాబల్యం తావత్తతో నికృష్టతరపదార్థ సంసర్గేణ దర్శ
నీయస్య ప్రస్తుతత్వాత్. ఆతపివ వాధికమనోజ్ఞేతి ప్రయుక్తమిత్యవగంతవ్యమ్ న హి
సరసిజం కైవలేనాధికరమ్యం హిమాంశోర్తలినమతిలక్ష్మీం తనోతీతి ప్రయుక్తం.
ఏతదేవార్థాంతరన్యానేనాహ—కిమివహిత్యాదిना. మధురాణాం సుందరాణామా
కృతీనామాకృతిమతాం కిం యతిక్రిందిన్నందితం వస్తు. “కిం వితర్కే పరిప్రశ్నే జ్ఞేపే
నిందాపరాధయా” రితి విశ్వః. హిశబ్దస్తేవార్థకః. నిందితస్తేవేత్యర్థః. “హి హే
తావపధారణ” ఇత్యమరః. మండనం న ఆలంకరణం న భవతి. ఇవ ప్రశ్నే. ఆసుం
దరాణాం కిమపి మండనం న భవతి. సుందరాణాం నిందితం చ మండనం భవతీ
త్యర్థః. అస్యే తేవమపి యోజయంతి. సరసిజం కైవలేనానువిధ్ధం రమ్యం అపీతి
ప్రశ్నే. కైవలసంసర్గేణ రమ్యం న భవతి. కింతు స్వోచితరజహంసాదిమం
డలపరిపూతమేవ సరసిజం రమ్యం భవతీతి యావత్. ఏవం భూమిస్థదృష్టాం
తముక్త్యాకాశస్థం దృష్టాంతమాహ—హిమాంశోరితి. హిమాంశోర్తలినం లక్ష్మీ లక్ష్మీం
తనోత్యపి. అపి ప్రశ్నే లక్ష్మీం న తనోతి కింతు చంద్రః కళంకిత్యవలక్ష్మీమేవ విస్తారయ
తీత్యర్థః “గర్వానముచ్చయప్రశ్నశంకాసంభావనాన్వసి” ఇత్యమరః. ఇయం తస్మిన్
వల్కలేనాధికమనోజ్ఞా అపి అపీతి ప్రశ్నే. వల్కలేనాధికమనోజ్ఞాన భవతి, కింతు స్వో
చితత్వేనాదివస్త్రేనాధికమనోజ్ఞేత్యర్థః. ఏతదేవ సంభావయతి—కిమివేత్యాదిना.
మధురాణామాకృతీనాం మండనమలంకరణం కిం న హి. గర్వితం వస్తు మండనం
నభవతి. ఇవ సంభావనాయాం. రమ్యాణాం సుందరవస్తేవ మండనం భవతీత్యర్థః.
అపరే తేవమపి యోజయంతి. సరసిజం కైవలేనానువిధ్ధమపి రమ్యం. కైవలసంసర్గా
భావే తస్య దర్శనీయతాయాం కిం వదామ ఇతి భావః. హిమాంశోర్తలినం లక్ష్మీ
లక్ష్మీం తనోతి. నిర్మలినస్తే సతి తస్య కాంతిమత్తాయాం కిం బ్రూమ ఇతి భావః. ఇయం
తస్మిన్ వల్కలేనాధికమనోజ్ఞా. వల్కలాభావే తస్యాస్సౌందర్యవిషయే కిం వక్తవ్య
మితి భావః. తథాహి. మధురాణామాకృతీనాం కిమివ కిమపి మండనం న శోభాకరం
న భవతి. కింతు తత్సౌందర్యనిరోధకమితి యావత్. అసుందరాణామేవ మండనం

శకుంతలా—(అగ్రతో ౭వలోక్య) (౧) 'ఏసోవా దేరిదపల్లవంగుళీహిం
తువరేది విల మం కేసరరుక్ష్ ట. జావ ఇం సంభావేమి.
(ఇతి పరిక్రామతి).

ప్రియంవదా—(౨) హేళా సఉన్దరే! ఎత్త ఎవ్వ దావ ముహు త్తం
చిట్ట. జావ తువ ఉవగదావ శదాసణాహో విల ఆలం కేసర
రుక్ష్ పడిహాఇ.

శకుంతలా—(3) 'అదో ఖు తుమం పిలంవదా.

1 ఏషవా తేరితపల్లవాంగుళీభి స్త్వరయతీవ మాం కేసరవృక్షకః. యావదేనం
సంభావయామి.

2 నఖ శకున్తలే! అత్రైవ తావన్మహార్తం తిష్ఠ. యావత్త్వయా ఉపగతయా
లతాసనాథ ఇవ ఆయు కేసరవృక్షకః ప్రతిభాతి.

3 ఆతః ఖలు త్వం ప్రియంవదా.

కర్తవ్యమితిభావః. అత్ర శ్లోకే ప్రసిద్ధిర్నామాలంకారః. తదుక్తమ్—“ప్రసిద్ధిరోకవిఖ్యా
తైర్వాక్యైర్ధృప్తసాధన” మితి. అత్ర శైవలాద్యసురోధే ౭ సి రమణీయతయా ప్రసిద్ధి
నాం సరసిజాదీనాం కథనేన శకుంతలామనోజ్ఞత్వకథనం ప్రసిద్ధిః. అత్ర చాశ్రమధర్మ
కరణస్యోపరి వల్ల-లేనాప్యధికమనోజ్ఞత్వకథనేన మాధుర్యం నామ స్త్రీణాం స్వాభా
వికాలంకార ఉక్తః, తదుక్తమ్—“సర్వావస్థాను చేష్టానాం మాధుర్యం మృదుకారితా”
ఇతి. స్త్రీణాం స్వాభావికాలంకారా నిరూప్యంతే—“భావో హేవశ్చ హేలా చ శోభా
కాంతిస్సదీప్తికా, ప్రాగ్భ్యం ధైర్యమాదార్యం మాధుర్యం దశ సాత్త్వికాః, లీలా వి
లాసో విచ్ఛిత్తిర్విభ్రమః కిలికించితం. మోటాయితం కుట్రమితం బిహ్వో లభితం తథా,
విహృతం చేతి విజ్ఞేయాశ్చారీరా దశ యోషితామ్, ఏవం స్త్రీణామలంకారాన్ స్వభా
వాద్వింశతిః స్మృతాః. తే చతుర్థా చిత్తగాత్రవాగ్మధ్యాయరంభసంభవాః. ఏలే ఉత్త
రత్రయథానంభవం లక్షణోదాహరణాభ్యాం ప్రదర్శయంతే.

౧. ఏసో ఇత్యాది. వృక్షక ఇతి బాలార్థే క ప్రత్యయః. యావత్సంభావయామి
సంభావయిష్యామి. జలేనేతి శేషః.

౨. హేళత్యాది. అత్రైవేతి వృక్షకనికట ఏవేత్యర్థః. తావచ్ఛబ్దో మానార్థకః.
“యావత్తావచ్ఛ సాకల్యే ౭వధా మానే ౭వధారణ” ఇత్యమర్థః. తిష్ఠేతి ప్రార్థనాయాం
లోట.

3. అదో ఇత్యాది. అనేన నిరుక్తాలంకార ఉక్తః. అత్ర ప్రియంవదాః ప్రియ
భాషణమిదం నామధేయమిత్యుక్తిర్నిరుక్తిః. నపునరిత్యాది. ప్రియమసి ఇష్టమసి, తథ్యం
సత్యం. చాహపునరాక్షేపప్రశ్న. హితమసి సత్యమేవాహిత్యర్థః. తదేవోపపాద
యతి—అస్యా ఇత్యాదినా. ఖలుశబ్దో హేత్యర్థః. యతో హేతోః.

రాజా—న పునః ప్రియంవదా. ప్రియమపి తథ్యమాహ. అస్యాః ఖలు,
అధరః కిసలయరాగః కోమలవిటపానుకారిణో బాహూ,
కుసుమమివ లోభనీయం యౌవనమంగేషు సన్నద్ధమ్. ౨౦

౨౦. అధరః కిసలయరాగః కిసలయస్య రాగ ఇవ రాగో లోహితం యస్య స
తథోక్తః. “రాగోఽనురక్తేమాత్మర్యే క్షేకాదా లోహితాదిషు” ఇతిశాశ్వతః. యద్వా
కిసలయరాగః కిసలయానాం రక్తిమా అధరః నికృష్టః. అస్యా అధరసన్నిధానే కిసల
యానాం విచ్ఛాయత్వేనాదర్శనీయతా భవేదితి యావత్. తేన బాల్యపరిత్యాగో
వ్యజ్యతే. శైశవపరిత్యాగ ఏవ వైదగ్ధ్యవచనచేష్టాదేరాచిత్యాత్. కోమళవిటపానుకారి
ణో మృదువిటపానుకారిణో. అనేనాకృతేర్విభక్తావయవత్వం వ్యజ్యతే. తేనాంస
యోర్మాంసలత్వం వ్యంగ్యం. అంగేషు సర్వావయవేషు సన్నద్ధం. సజ్జం యౌవనం,
వికాసోన్ముఖం కుసుమమివ లోభనీయం స్పృహణీయం. ఆత్రాధరః కిసలయరా
గ ఇత్యనేనాధరస్య చుంబనయోగ్యత్వం వ్యజ్యతే. తేన ప్రసరద్రూపత్వం చ
ప్రతీయతే. ప్రసరద్రూపతానిశేష ఏవ హి కామిచిత్రానాం సుఖాద్యనుభవః.
కోమలవిటపానుకారిణావిత్యనేన బాహ్వోరుచితపురుషాలంగనక్షమత్వం ధ్వన్యతే.
అంగేషు సన్నద్ధమిత్యనేన వపుషో వివిధమరతక్రియాక్షమత్వం చ సూచ్యతే. అంగే
ష్వితి బహువచనేన సర్వావయవానాం సంపూర్ణమన్నభత్వేన సఖ్యతాదికరణయో
గ్యత్వం చ ధ్వన్యతే. అధరః కిసలయరాగ ఇతి. కిసలయస్యేవ రాగో యస్యేతిక్రాంతి
సమాసగా లుప్తోపమా. కోమలవిటపానుకారిణో బాహూ ఇత్యసంపూర్ణాపమా.
కుసుమమివ లోభనీయమితిచేన సమాసేన సమాసగా చ భవతి. కిసలయరాగ ఇత్యత్ర
కిసలయపద్రాగ ఇతి విగ్రహే తద్ధితగా చ భవతి. అనేన శకుంతలాయా ద్విత్వీయయా
వనావస్థోక్తా. ప్రథమావస్థా వా. తదుక్తమ్. “సర్వాసామపినారీణాం యౌవనం స్యా
చ్ఛత్రుర్విధం, ప్రతియౌవనమేతాసాం చేష్టితాని పృథక్పృథక్, ఈషచ్ఛపలనేత్రాం
తం స్తరస్తేరముఖాంబుజం, సగర్వజర్మరం గండమసమగ్రారుణాధరం, లావణ్యోద్భే
దరమ్యాంగం విలసద్భావసౌరభం, ఉస్తిలితాంకురకుచమస్ఫుటాంగకరాంఘ్రికం,
ప్రథమం యౌవనం తత్ర వర్తమానా మృగేక్షణా, అపేక్షేత మృదుస్పర్శం సహ
తేనోద్ధతాం రతిం, సభశేభిరతా స్వాంగసంస్కారకలితాంతరా, న కోపహర్షా భజ
తే నవత్ప్రదర్శనాదిషు, నాతిరజ్యతి కాంతస్య సంగమే కింతు రజ్యతి. అథ ద్విత్వీయ
యౌవనమ్—” సతా పీనాతసుర్నధ్యః పాణిపాదస్యరక్తిమా, ఉరూకరికరాకారావం
గం త్యక్తాంగసంధికం, నితంబో విపులా నాభిర్ధభిరో జఘనం ఘనం. వృక్తా రోమా
వలిః స్పృగ్యం లింగదేశస్తథాక్షమాక్. ద్విత్వీయయౌవనే తేనకలితా నామలోచనా,

అనసూయా—(౧) 'హా' నడందలే ఇతి సతివరవహాబాళసహ
ఆరస్య తువ కిదణామహే ఆ వణజోసిణి త్తి ణోమాలిళ ఖు ణం
విసుమరిదాసి?

శకుంతలా—(౨) 'తహ జగ్ధ ఆత్తాణం వి విసుమరిస్సం.

(లతాముచేత్యావలోక్య) 'హా' రమణిజ్ఞే కాళే ఏదస్య లదాపాతవ
మిహాణస్య వజ్జితిరో సుపుత్తో జం ణవకుసుమజోవ్వణా వణ
జోసిణి బద్ధపల్లవదావ ఉవహోఅక్ఖ మో ఎసో బాళసహ ఆరో.
(ఇతి పశ్యన్తి తిష్ఠతి.)

1. నఖ శకుంతలే, ఇయం స్వయంవరవహ్నులసహకారస్య త్వయా కృతనా
మధేయా వణజోత్పితి నవమామలికా ఖలు. ఏనాం విస్తృతాసి?

2. తథా యది, ఆత్తానమసి విస్తరిష్యామి.

3. నఖ రమణియే కాలే ఏతస్య లతాపాదపమిథునస్య వ్యతికరః సంవృత్తః,
యన్న వకుసుమయావనావనజ్యోత్పి. బద్ధపల్లవతయోచభోగక్షమ ఏవబాలసహకారః.

నఖస్య స్వాశయజ్ఞాను స్పృగ్ధా ప్రాయేణ మానిసి, న ప్రసీదత్యనునయే నవత్పిష్వభ్య
సూయసి, నావరాధాన్విషహతే ప్రణయేర్హ్యకషాయితా, అతికేళిష్వనిభృతా చేష్టితే
గర్వితా రహః" అథ తృతీయయావనమ్—“అస్పృగ్ధతా నయనయోర్గండే జఘనకేఽపి
చ, నవ్యాజోపమధురా యాధలే మ్హనకాలితాం. విచ్ఛాయితా ఖరస్ఫురోఽఘ్నం
గానాం క్షణతా మహాక్, అథరే మన్మథో రాగ స్తృతీయే యావనే భవేత్. తత్ర
స్త్రీణామియం చేష్టా రతితంత్రవిదగ్ధతా, వల్లభస్యావరిత్యాగ స్తదాకర్షణకాశలం, అనా
దరోఽవరాధేషు నవత్పిష్వభ్యమత్సరః" అథ చతుర్థయావనమ్—“జర్జరతన్వం నన
క్రోణీ గండోరుజఘనాదిషు, నిర్మాంసతా చ భవతి చతుర్థే యావనే స్త్రీయాం. తత్ర
చేష్టారతినిధావమత్సాహోఽనమర్థతా. నాటకేషు ప్రథమద్వితీయయావన మేవ వర్జ్య
తే. తృతీయచతుర్థయాఃనం తు ప్రసహనేషు వర్జ్యతే. ఏతన్వదీయే రసికానందాఘ్నే
ప్రహసనే ద్రష్టవ్యమ్.

౧. హతేత్యాది. బాలసహకారస్య బాలమాతవృత్తస్య. “అమ్రశ్చూతో
రసాహోఽసౌ సహకారోఽతిసారభః” ఇత్యమరః.

౨. తహేత్యాది. ఆత్ర నవకుసుమశబ్దేన ప్రథమరజన్వలాత్వం వివక్షితం.
యథా కామినీనామాద్యరజన్వలాత్వే యావనారంభః. తథా మాధవీలతాయా అపీ
త్పరః. బద్ధపల్లవతయేత్వత్వ వృత్తవశబ్దేన కిసలయపర్యాయేన రాగవత్తా లక్యతే.
CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

ప్రియంవదా—(సస్థితం) ¹హాళా అణసూయే, అవి జానాసి కిట్టిమి
త్తం సడందళా వణజోసిణి అతిమెత్తం పెళ్ళది?

అనసూయా— ²(గ)ణ ఖు విభావేమి. కహేహి.

ప్రియంవదా—(అ) ³జహ వణజోసిణి అణురూపేణ పాతవేణ సంగ
దా ఎవ్వం తామ అహం వి అత్తణో అణురూపం వరం శ
హేయత్తి.

శకుంతలా—(సాసూయమ్) (3) ⁴ఏసో ణాణం తుహ అత్తగదో మ
ణోరహో. (ఇతి కలశమావర్జయతి)

రాజా—(అత్తగతం) (గ) దుర్లభః ఫిల్వేష మనోరథః.

1. సఖానసూయే! అసి జానాసి కింసిమిత్తం శకుంతలా వణజోత్పన్నమతిమా
త్రంపశ్యతి?

2. న ఖలు విభావయామి కథయ.

3. యథా వణజోత్పన్న అణురూపేణ పాదపేన సంగతా విపంనామాహమప్య
త్సనోఽనురూపం వరం లభేయమితి.

4. ఏష నూనం తవాత్తగతో మనోరథః.

రూఢరాగవత్తయేతి యావత్. “పల్లవః కిసలయేషిద్ధ” ఇతివిశ్వః. బద్ధపల్లవతయా
ఉపభోగక్షయః ఉపభోగస్య క్షయః శక్తః.

గ. ణఖు విభావేమితి. ఖలు శబ్దో జిజ్ఞాసార్థకః,

అ. జహ ఇత్యాది. అణురూపం సదృశం వరం లభేయమిత్తయతిమాత్రం పశ్యతీ
తి సంబంధః. “వరో జామాతృషిద్ధయోః. శ్రేష్ఠేఽన్యవదితి” విశ్వః. హాళా రమణిజ్ఞే
కాశే ఇత్యాదినా వికదంతేన లేకాలంకారో వ్యుజ్యతే. తదుక్తం—“యద్వాక్యం
వాక్యకుశలైరుపాయేనాభిధీయతే. సదృశార్థాభినిష్పత్త్యా స లేక” ఇతి కీర్తితః.
అత్తప్రాణేన కవినా శకుంతలాయా స్పదృశవరాభిలాషోఽస్తీతి దుష్కంఠం ప్రత్యుపా
యేన ద్యోతితమితి లేకః.

3. ఏసో ఇత్యాది. ఆత్మశబ్దేన బుద్ధిరుచ్యతే. బుద్ధిగత ఇత్యర్థః. “అత్తా జీవే
వృతౌ బుద్ధౌ పరమాత్మని” ఇతి విశ్వః.

౪. ఏష ఇతి. అత్తగతమిత్తయేన సర్వాకావ్యముక్తమిత్తవగంఠవ్యం. యస్య
దృశవరాభిలాషస్సఏష ఇత్యర్థః.

(౧) అపి నామ కులపతేరియమసవర్ణక్షేత్రసంభవాస్యాత్ ?

అథవా కృతం సందేహేన.

అసంశయం క్షుత్రపరిగ్రహక్షమా

యదార్యమస్యామభిలాషి మే మనః,

సతాం హి సందేహపదేషు వస్తుషు

ప్రమాణమన్తగకరణప్రవృత్తయః.

౨౧

౧. అపి నామేత్యాది. అపిశబ్దో జిజ్ఞాసాప్రకృత్యర్థః నామశబ్దో వాక్యాలంకారః. యద్వా—అపినామేతి సంభావనాయాం. కులపతేరిత్రప్రవర్తకస్య. ఋషేరితి శేషః. అసవర్ణక్షేత్రసంభవా అసమానజాతీయభార్యాసంభవా. క్షేత్రమితి భార్యానామ. “క్షేత్రం పురే గృహే దేహే కేదారే యోనిభార్యయో” రితి వైజయంతీ. యద్వా—అపినామేతి వితర్కే. వివం సందిహ్య నిశ్చయకప్రమాదైర్నిశ్చినోతి. అభవేత్యాదినా. అభవేతి పక్షాంతరే. కృతమలం. సందేహేన సంశయేన. నిశ్చయకప్రమాణస్య విద్యమానత్వాత్సందేహో న కర్తవ్య ఇత్యర్థః.

౨౧. తదేవాహ—అసంశయమిత్యాదినా. అత్రాసంశయపదేన చాత్ముషమానస సందేహద్వయం నిరస్యతే. తేన చ కర్తవ్యాధ్యవసాయ ఉచ్యతే. అనేనోపాదేయతా ధ్వన్యతే. క్షుత్రపరిగ్రహక్షమాపరిగృహ్యత ఇతి పరిగ్రహః కళత్రం. తథాచ వక్ష్యతి—తృతీయేఽంకే “పరిగ్రహబహుత్వేఽపి” త్యాదినా. క్షుత్రస్య క్షుత్రవాతేః బ్రహ్మశబ్దవజ్జాలిపరత్వం. క్షుత్రపదం నపుంసకం. తథాల్లికాండశేషే—“మూర్ధావసిక్తమూర్ధాభిషిక్తా క్షుత్రం నపుంసక” మితి. తథా వైషధేఽపి—“క్షుత్రాద్యథాభజ్యత న ద్విజేంద్ర” ఇతి. క్షుత్రజాతీయపరిగ్రహక్షమా శక్తా, కళత్రత్వయోగ్యేత్యర్థః. అథవా పరిగ్రహణం పరిగ్రహః. కళత్రత్వేన స్వీకార ఇత్యర్థః. పరిగ్రహక్షమత్వే హేతుమాహ—ఆర్యం మే మనోఽస్యామభిలాషి. యద్యస్తాత్. మే క్షుత్రస్య మమేత్యర్థః. ఆర్యం నిర్దోషం. అత్రార్యశబ్దేన కాస్త్రార్థానుష్ఠాననియతిర్వనస ఉచ్యతే. “యమార్యాః క్రియమాణం ప్రశంసంతి స ధర్మ” ఇత్యావస్తంబోక్తే. తత్సంబంధి మనోఽప్యార్యమిత్యుచ్యతే. అత్ర మనసః ఆర్యత్వవిశేషణేన మనస్సావరసికతయా న కదాప్యకార్యే ప్రవర్తత ఇతి దోష్యతే. తదేవార్థాంతరన్యూనేనోపపాదయతి—సతాం హిత్యాదినా. సతామాప్రానాం సందేహపదేషు కర్తవ్యాకర్తవ్యాభ్యాం సంశయస్థానేషు. “పదం వ్యవసితలాణస్తానలక్ష్యం ప్రీవస్తుషు” ఇత్యమరః. వస్తుషు పదార్థేషు ప్రమాణం ప్రమేయనిశ్చయకం. అంతఃకరణస్య అంతర్నిగ్నియస్య “కదాచి సాధకత అభిజ్ఞానకాకుం—9

(గ) తథాపి తత్త్వత ఏనాముపలప్స్యే.

శకుంతలా—(ససంభ్రమం) (అ) ¹హాళా సలిశనేఅణసంభంతో జ్ఞో
మాళిఅం ఉజ్జ్వి అ వఅణం మే మహాఅరో అహివట్టణి.
(ఇతి భ్రమరబాధాం రూపయతి.)

1. సఖ! సలిసనేచనసంభ్రాంతో నవమాలికాముజ్జ్వి త్వా వదనం మే మధుకరో²
భివర్తతే.

మక్షేత్రగాత్రేంద్రియే వ్యపి³ ఇత్యమరః. చిత్తస్య ప్రవృత్తయః ప్రకృష్టావృత్తయః
నిరుపాధికాః స్వారసికాశ్చేతి యావత్. ప్రమాణమితి వేదాః ప్రమాణమిత్యాదివజ్ఞా
త్యేకవచనం. నియతలింగం చ. ధర్మనిర్ణయకారణమిత్యర్థః. యదాహ—“సమ్యక్సం
కల్పజః కామో ధర్మమూలమిదం స్మృత” మితి. కేచిదాత్మప్రశంసానివారణార్థ మేవ
మసి యోజయంతి. అస్యామభిలాషి సస్పృహం మే మనః యదా యస్మిన్⁴ కాలే
ఆర్యం భవతి తదేయం క్షత్త్రపరిగ్రహక్షమా స్యాత్. హి యస్తాద్దేవోర్వస్తుషు పదా
ర్థేషు సందేహపదేషు సత్సు అంతఃకరణప్రవృత్తయః ప్రమాణం సతామేవ మాదృశాం
నాస్తి. తస్మాదితి పూర్వాధేన సంబంధః. అముమర్థమేవాహ—తథాపీత్యాది. యద్వా
మహాపురుషస్యాత్మప్రశంసాదోషో న విద్యతే. యథా రామాయణే—“అద్య రామ
స్య రామత్వం వశ్యంతు హరియూఢపాః” ఇత్యాదౌ. యద్వా—అత్తగతత్వేనోక్త
త్వాన్న దోషః.

గ. తథాపీత్యాది. అంతఃకరణప్రవృత్తిమాలేణ నిర్ణయితుమశక్యత్యేవ, తత్త్వత ఏవ సాక్షాదేవ. ప్రత్యక్షప్రమాణైరేవేత్యర్థః. ఉపలప్స్యే జ్ఞాస్యామి. జ్ఞా
తృత్యే సుకరత్వమాహ—వివామిత్యనాదరనిర్దేశేన. వివా నాగరికా న భవతి, ఛలో
క్త్యా సర్వం జ్ఞాతుం శక్యత ఇతి ద్యోత్యతే. పూర్వస్యాం యోజనాయామసి తథాప్యను
మానేన నిశ్చితం యద్యపి తత్త్వత ఏవ ప్రమాణాంతరేరేవ ఉపలవ్య ఇత్యర్థః. అసం
శయమిత్యాదినైతదంతేనారంభో నామ ప్రథమావస్థా⁵క్తా. తదుక్తం దశరూపకే.—
“కర్తవ్యాభ్యవసాయస్సాధారంభః ఫలసిద్ధయే” ఇతి. అత్రాసంశయాదివదైః కర్త
వ్యాభ్యవసాయ ఉచ్యత ఇత్యారంభః. అవస్థా నిరూప్యంతే, “ప్రారబ్ధస్య తు కార్యస్య
పంచావస్థా భవంతి హి, ఆరంభయత్ప్రప్రాప్త్యా నియతా ప్తిఫలాగమా” ఇతి.

అ. హళేత్యాది. నవమాలికాభ్యో వదనస్యాధికసౌరభత్వాద్వదనమునుసరతీతి
భావః. అనేన వదనస్య సౌరభవత్త్వకథనేన శకుంతలాయాః పద్మనీజాతితా సూచ్యతే.
తదుక్తం రుచిరవాస్యే.—⁶ కమలముమమృద్వి భుజ్జ రాజవగరిధిస్సరతపయసి యస్యాః

రాజా—(విలోక్య సస్పృహం)*[సాధు బాధనమపి రమణీయమస్యాః.
యతో యతః షట్పురణోఽభివర్తతే
తతస్తతః ప్రేరితలోలలోచనా,
వివర్జితభ్రూరియమద్య శిక్షతే
భయాదకామాపి హి దృష్టివిభ్రమం.

(సాసూయమివ)]

చలాపాఙ్గం దృష్టః స్పృశసి బహుశో వేపథుమతీం
రహస్యాఖ్యాః స్యనసి మృదు కర్ణాన్తికచరః,
కరం వ్యాధూన్వత్సాః పిబసి రతిసర్వస్వమధరం
వయం తత్త్వాన్వేషాన్తధుకర మాతా స్త్వం ఖలు కృతీ. ౨౨

సారభం దివ్యమంగే, చకితమృగదృగాభే ప్రాంతరక్షే చ నేత్రే ప్రవయ్యగళమనర్థం
శ్రీఫలశ్రీవిడంబి. తిలకుమనమనానాం బిభ్రతీ నాసికాం చ ద్విజగురుసురభూజా
శ్రద్ధధానా నదైవ, కువలయదళకాంతిః కాశి చాంపేయగంధీ వికచకమలకోకాకా
రకామాతపత్రా. ప్రజతి మృదు నలీలం రాజహంసీవ తస్మిన్ త్రివలలితమధ్యా హంస
వాణీ సువేషా, మృదు శుచి లఘు భుజ్జే మానిసి గాఢలజ్జా ధవళకుసుమవాసా వల్లభా
పద్మినీ స్యా”దితి. రూపయతీత్యాది. రూపయతి అభినయతి.

౨౨. చలేతి. ఖలు యతో హేతోశ్చలూపాంగం దృష్టం చలాపపాంగో
యన్తిక్ కర్తృణి తత్తతోక్తం. దృష్టస్య. వేపథుమతీం కంపవతీం బహుశః వారం
వారం స్పృశసి. రహసి భవం రహస్యం, తదాఖ్యాః పదన్నివేత్త్యుచ్చేక్షా.
కర్ణాంతికచరస్య మృదు లలితం. నాయకవక్షే సానునయమిత్యపి చ. యథా భవతి
తథా. స్యనసి శబ్దాయనే. గుప్తం భావన ఇత్యపి చ. రతిసర్వస్వం రతేస్సరతస్య సర్వ
స్వం నిఖలమూలభనం సారాంశ ఇతియావత్. “రతిః స్వరప్రియాయాం చ రాగే
చ సురలేఽపి చ” ఇతి విశ్వః. పిబసి పానం కరోషి. నిశ్చంకం చుంబనీతి భావః. వర్త
మానస్యపదేశేనాద్యాపి చుంబనీత్యనాయానేన తస్య భాగ్యాతిశయః. వయమితి బహు
వచనేన నాగరికా ఇతి ద్యోత్యతే. తాదృశా అపీతి యావత్. యద్వా—అహమేక
వివ న భవామి; మత్సదృశా అనేకే ఇతి ద్యోత్యతే. హతాః పంచితాః. తత్ర హేతు
మాహ—తత్త్వాన్వేషాత్ జాతినిశ్చయం పరామృశ్య. ల్యట్తోపే పంచమి. మధు
కర ఇత్యనేన తిర్యగ్గంతుత్వం వివక్షితం. కృతీ ధన్యః. భాగ్యం తు మనుష్యాణామేవేతి
నియమో నాస్తితి భావః. అనేన నాయకేన ముగ్ధనాయికానవసంగమే కుక్కుట

పుత్రా బాద్ధప్రసాదోపభాక్తుముచితేతి ద్యోత్యతే. అతనితన్న కృతమితి ని
 ర్వేదః. కించాత్ర భ్రమరపుత్రాంతఃకథనేన తత్త్వాన్వేషాద్వయం హతా ఇత్యనేన
 ప్రథమం వస్తుసౌందర్యబాన్దనకాతర్యాసహిష్టుర్బలాచ్ఛకుంతలా గ్రాహ్యేతి
 విచారితవాక్. తతో జాతినీశ్చయాభావాత్సవినయాదిసౌశీల్యగుణేన న్వచిత్రం
 నిగృహ్య తూష్టిం స్థిత ఇతి భావః. అత్ర భ్రమరవిశేషణసామ్యుదప్రస్తుతనాయక
 ప్రతీతేనమాసోక్త్యలంకారః. తదుక్తం. — “విశేషణానాం తౌల్యేన యత్ర
 ప్రస్తుతవర్తినాం, అప్రస్తుతస్య గమ్యత్వే సా సమాసోక్తిర్యుత” ఇతి. ఉత్పేక్షా
 సమాసోక్త్యేనసృష్టిః. తదుక్తం. — “అలంకృతీనాం బహీష్టానాం ద్వయోర్వాసి
 సమాశ్రయః, ఏకత్ర నిరపేక్షానాం మిశ్రసంసృష్టి రుచ్ఛత” ఇతి. సంసృష్టి
 సంకరస్వరూపముచ్యతే. — సర్వాలంకారాణాం సంక్షేపసముత్థాపితోఽలంకారో ద్వి
 విధః. తత్ర సంక్షేపసంయోగన్యాయేన సమవాయన్యాయేన చ ద్విధా. సంయోగో
 యత్ర భేదస్యోత్కటతయా స్థితిః, సమవాయో యత్ర తస్యైవానుత్కటత్వేన వర్తమాన
 త్వం. తతోత్కటత్వేన స్థితౌ లిలతండులన్యాయః. ఇతరత్ర తీరసీరసాదృశ్యం. విలే
 హం మిశ్రత్వే లిలతండులయోగివోత్కటవిభేదత్వే శబ్దార్థోభయసంసృష్టిస్త్రివిధేతి
 పూర్వాచార్యైరుక్తా. అలంకారాణాం యథాసంభవం యది క్వచిద్యుగవద్భటనా
 న్యూత్, తదా తే కిమపుభక్త్వ నివ పర్యవసితా ఉతాలంకారాంతరమేవ కించిది
 విచార్యతే. తత్ర యథా బాహ్యాలంకారాణాం సౌవర్ణముణిప్రభృతీనాం పృథక్చారుతా
 హేతుత్వేన సంఘటనాకృతంచారుత్వాంతరం జాయతే, తద్వత్ప్రస్తుతాలంకారాణామపి
 సంయోజనే చారుతాంతరముపలభ్యతే. నాలంకారాంతరప్రాదుర్భావోఽపుభక్త్వపర్య
 వసానమితి నిర్ణయః. అలంకారాంతరత్వే చ సంయోగన్యాయేన స్ఫుటావగమో భేదః.
 సమవాయన్యాయేనాస్ఫుటావగమ ఇతి ద్వైధం. పూర్వత్ర సంసృష్టిరుత్తరత్ర సంకరః.
 అత నివ లిలతండులన్యాయతీరసీరసాదృశ్యా తయోర్యథార్థతామవగమయతః. తత్ర
 లిలతండులన్యాయేన సంసృష్టిస్త్రిధా. శబ్దాలంకారగతత్వేనార్థాలంకారగతత్వేన
 చోభయాలంకారగతత్వేన చ. నివముత్కటభేదమిశ్రత్వే సంసృష్టిస్త్రిధా. అనుత్కట
 భేదే సంకరః. తచ్చ మిశ్రత్వమంగాంగభావేన, సంశయేనైకవాచకానుప్రవేశేన చ త్రి
 ధాభవత్సంకరః. అనుగ్రహ్యనుగ్రహకతయా వ్యవసితత్వాత్త్రిప్రకారతయైవ సంకరః.
 అంగమనుగ్రహకమంగమనుగ్రహ్యం, ప్రకారాంతరేణ తు న శక్యో వక్తుమానంత్యాత్త
 త్ప్రభేదభేదానా మితి ప్రతిపాదితాశ్చబ్దార్థోభయగతత్వేన త్రివిధ్యుగతా అలంకా
 రాః. కుతః పునరేష ప్రతినియమః? యదేహం తుల్యత్వేఽపి కావ్యోభాతిశయహే
 తుత్వే కశ్చిదలంకారశబ్దస్య కశ్చిదర్థస్య కశ్చిదర్థయత్వేన తదుక్తమయథా—

శకుంతలా—(౧) 'హా! పరిత్రాతహ ఇమిణా దుష్విణీదేణ మహా
అరేణ అహిహహాఅమాణం మం.

అనసూయాప్రియంవదే (ఉభే) —(సస్మితం) ²కా వలం పరిత్రాదుం?
దుస్సందం అక్కంద. రాఅరక్షి ఆ ఇ తవోవణా ఇ ణామ.

రాజా.—(స్వగతం) అనసరోఽయమాత్మానం దర్శయితుమ్. కః కోఽ
త్రభోః (ఇత్యర్థోక్తే విచార్య) (౨) రాజభావస్త్యభిజ్ఞాతో
భవేత్. భవతు. ఏవమభిధాస్యే.

శకుంతలా—(౩) ³కా ఏసో దుష్టో విరమది. తా అణ్ణదో గమిస్సం.
(పదాంతరే స్థిత్యా, సదృష్టితేషం) కహం ఇవోవి మం అణుసరది?

రాజా—(సత్వరముపశ్రుత్య)

కః పారవే వసుమతీం శాసతి శాసితరి దుర్విసీతానాం,

1. సఖ్యాపరిత్రాయేథామనేన దుర్విసీతేన మధురకరేణాభిభూయమానాంమామ్.

2. కే అహం పరిత్రాతుమ్? దుష్కన్తమాక్రన్త. రాజరక్షితాని తపోవనాని నామ.

3. నైష దుష్టో విరమతి. తస్మాదన్యతో గమిష్యామి. కథమితోఽపిమామనుసరతి?

కావ్యే దోషగుణాలంకారాణాం శబ్దార్థోభయగతత్వేన వ్యవస్థాయామన్యయవ్యతి
రేకావేష ప్రభవతః. సంకరనిమిత్తాంతరస్యాభావాత్. తతశ్చ యోఽలంకారో యదీ
యా భావాభావావనువిధత్తే, స తదలంకారో వ్యవస్థాప్యత ఇతి సర్వం సమంజసం.

౧. పరిత్రాతహేత్యాది. తపోవనాని నామ. నామశబ్దః ప్రసిద్ధార్థకః. ఆర్థోక్త
ఇతి. అర్థస్య నాన్వైకదేశస్య ఉక్తే కథనే. విచార్య విచృత్య.

౨. విచారే కారణమాహ. రాజభావస్త్యభిజ్ఞాత ఇతి. భవతివ్యక్త్యపాయ
వర్తనే. ఏవమభిధాస్యే ఇత్థం వక్ష్యామి. వక్ష్యమాణప్రకారేణ రాజభావం ప్రచ్ఛ
ద్యాభిధాన్య ఇతి యావత్.

3. ఇ ఏసో ఇత్యాది. సదృష్టితేషమితి, దృష్టేర్దర్శనస్య తేషేణ ప్రేరణేన సహ
వర్తత ఇతి సదృష్టితేషం. క్రియావిశేషణం చైతత్. ప్రకృతిప్రత్యయసముదాయస్య
ప్రకృత్యర్థభాగముఖేన భేదకం క్రియావిశేషణం. కథమితి జ్ఞాతవ్యమేతు చిజ్ఞా
సాయాం.

౨౩. కః పారవ ఇత్యాది. పారవే పురుషోద్భవే దుష్టంలే. అత్ర పారవ
ఇత్యనేన మహాపులింగత్వం సర్వలూక ప్రసిద్ధత్య మన్విలీయత్వం చ జ్ఞాన్యతే. తాదృశ
CC-0. Sangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

అయమూచరత్యవినయం ముద్గాసు తపస్వికన్యాసు.

౨౩

స్తవ కర్ణపథం నాగతః కిమితి భావః. సతు ప్రసిద్ధోభవతు. మమ కిమిత్యత ఆహ—నను
మతీం కానతీతి, అత్ర వనుమతీమిత్యసంకోచనిరుపపదేన సార్వభౌమత్వం వ్యజ్యతే. త
ద్రాజ్యవాసికయా తవాపి తదాజ్ఞా పరిపాలనీయేతి భావః. తర్హి యః కశ్చిత్కులక్రమా
గతం రాజ్యం పరిపాలయతి, తస్య దుష్టశిక్షాకరణసామర్థ్యం నాస్తి. కథమవినయాద్య
నాచారయాపతదాజ్ఞాపరిపాలనమిత్యత ఆహ—కానితరీతి. నియామక ఇత్యర్థః. అనేన
కార్యాదిగుణానుచ్యంలే. సతు వైతాళిక సంకేతితారోజితకృత్రిమకార్యాదిగుణా ఇతి
భావః. తర్హ్యవకర్తృపు కో వా స్రాతికూల్యం నాచరేదిత్యత ఆహ—కపస్వికన్యా
స్వీతి. అనేన రాగాభావాదరణ్యవాసిత్వాచ్చ కస్యాత్యుపద్రవకరణభావస్యానుచ్య
లే. తర్హి ప్రాధాన్యేత్తుత్తవాత్సల్యాదిరాగాదికమస్తీత్యత ఆహ—కన్యాస్వీతి.
అప్రకల్పాస్వీతి యావత్. తర్హి కన్యకార్యేఽపి దుష్టజనసహవాసవకాత్రించి
త్క్రితమం కుర్వంతీత్యత ఆహ—ముద్గాస్వీతి. తాదృశనాగరికసహవాసాభావాచ్ఛాత్యా
నభిజ్ఞాస్వీతి యావత్. అవినయం పరకన్యకాయా బలాదహరణయా పానస్తార్గం
ఆచరతీతి వర్తమానప్రయోగేణాద్యాపి మమ పురత ఆచరతీతి మధుకరనిశ్చంకధార్మ్య
జనితాశ్చర్యం ద్యోత్యతే. క ఇత్యాక్షేపే. అయమిత్యనేన తిర్యగ్గంతోః పరస్తీ
గ్రహణే దోషభావాదన్యాయస్త్వాచరితః. అస్తద్రాజ్యే మనుష్యః కోఽప్యేవమవినయ
మాచరితుం న శక్నోతీతి భావః. అత్ర రాజ్ఞా మధుకరనివారణకథనవ్యాజేనానునయే
నైవ కన్యా వశీకర్తవ్యా; న తు బలాదితి జ్ఞాప్యతే. నాయకా త్రివిధా ముద్గా, మధ్యా,
ప్రగల్భేతి. తత్ర. “ముద్గా నవవయఃకామవివేకేర్హ్యకపాయితా.” “ముగ్ధం సౌమ్యే
నవే మూఢ” ఇతి యాదవః. అత్ర శ్లోకే ప్రసిద్ధిర్నామలంకార ఉక్తః. యదాహ—
“వాక్యైస్సౌతికయైర్యుక్తా వాక్యార్థస్య ప్రసాదతైః, లోకప్రసిద్ధిబహుళా ప్రసిద్ధి
రితి కీర్తితా” ఇతి. అత్ర దుర్వీనితానాం కానితరీ వనుమతీం కానతీతి రాజ్ఞోఽతిశ
యోక్తిః. దుష్టశిక్షాకారిత్యాదేవ ప్రకృతభ్రమరబాధానివర్తకత్వం, పౌరవ ఇతి లోక
ప్రసిద్ధిః. ఆత్రపద్యే దండో నామ సంధ్యంతరాంగముక్తమ్. ఉక్తంచ—“దండస్తస్య
వినయాదీనాం దృష్ట్యా శ్రుత్యాఽథ తర్జన”మితి. అత్రావినయశ్రుత్యా దుష్ట్యం లేన కృతం
తర్జనం దండః. సంధ్యంతరాంగాని నిరూప్యంలే. —“ముఖాదినం ధివ్యంగానామతైః ఫిల్యం
ప్రతీయతే, సంధ్యంతరేషు యోజ్యాని తత్ర తత్రైకవింశతి. సామభేదా దానదండో
ప్రత్యుత్పన్నమితిర్వధి, మాయాప్రధానీయం ప్రజాగోత్రధినిహసా, ఓజస్సం

(౧) (సర్వా రాజానం దృష్ట్యా కించిదపి సంభ్రాంతాః.)

అనసూయా— (౧) 'అజ్ఞానం వి అచాపీదం. ఇతి. ఇో పితసహీ
మహాఅరేణ ఆడలీకియమాణా కాదరీహలాదా.

(ఇతి శకుంతలాం దర్శయతి.)

రాజా—(శకుంతలాభిముఖో భూత్వా) అపి నామ తపో వర్ధతే!

శకుంతలా—(సాధ్వసా దవచనా తిష్ఠతి.)

అనసూయా—²దాణిం అదిహివినేసహాపేణ. సాఅదం అజ్ఞస్య. హ
భా సడందలే! గచ్చ ఉడతి. ఫలమిన్సం అగ్న్యం ఉవహర. ఇదం
దాన పాదోదతిం భవిస్యది.

1. ఆర్య, న కిమన్యత్యాహితం. ఇయం నా ప్రియసఖ మధుకరేణాకులీక్రి
యమాణా కాతరీభూతా.

2. ఇదానీమతిభివిశేషలాభేన. స్వాగతమార్యస్య. సఖ శకుంతలే! గచ్ఛోటజమ్.
అర్ఘ్యముపహర. ఇదం తావత్పాదోదకం భవిస్యతి.

మరణే బ్రాంతిర్దాత్యం హేత్వవధారణం, లేఖిన్వత్సశ్చిత్రమతావితి ఖ్యాతాని నామతః.
వివం సంధ్యంతరేఽంగాని ప్రభవం లేకవింశతిః."

౧. సర్వా ఇత్యాది. ఇవశబ్దో వాక్యాలంకారే. కించిదపి. న త్వత్కర్మమితి
యావత్. సంభ్రాంతాః ఆటోపవత్యస్సంవృత్తాః. "సంభ్రమాటోపవసంరంభా" ఇతి
యాదవః. సర్వాస్తద్రూపమోహితదృష్టయో భూత్వాతిథిసత్కారార్ఘ్యపాద్యాది
కర్తవ్యమేవ వ్యాప్యతాః న త్వత్కర్మం. అతనివోక్తం కించిదపి. యద్వా—ఇవశబ్దో
భావార్థకః. కించిదపి న సంభ్రాంతా ఇతి యావత్. లోకోత్తరయాపలావద్యాద్యతిశ
యమహపురుషదర్శనేన విస్తయాదవకా భూత్వా వ్యాపారాంతరే మనఃపూర్వం సర్వా
కారేణ ప్రవృత్తిర్నాస్తి. కింతు దృష్టిస్తు రాజవిషయేతి భావః. అతః ప్రయుక్తం
కించిదపి.

౨. అజ్ఞేతి. అత్ర మధుకరేణాకులీక్రియమాణేత్యనేన శకుంతలాముఖాదివిష
యసారథాదిసాభాగ్యాతిశయప్రఖ్యాపనం వ్యజ్యతే. అనయోః ప్రియసఖిత్వనేన
చిరసహవాసాచ్చకుంతలాహృదయమర్జితా౭ నసూయాప్రియం వదయోస్సూచ్యతే.
ప్రియసఖిత్వాత్స్వపచనస్యాన్తర్లగఘనీయత్వం చ శకుంతలాయా జ్ఞాప్యతే. సఖ
త్వాదోపసౌఖ్యం హృది సేతం శకుంతలాయాః కిమపి నాస్తి. అస్యా హృదయమస్త
CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

రాజా—(౧)భవతు. భవతీనాం సూన్యతయైవ గిరా కృత మాతిభ్యమ్.

ప్రియంవదా—(౨) ¹తేణ హి ఇమస్మిం సచ్చాఅసీతశావ సత్తవణ్ణ
వేదితవ అజ్ఞో ఉవవిసితి పరిస్సమవిణోదణం కరేదు.

రాజా—(౩)నను, యూయమవ్యనేన కర్తౄణా పరిశ్రాంతాః.

అనసూయా— (౪) హేమా నడిందలే, ఉద్ధదం ణో పజ్జువాసణం
అదిహీణం. తా ఎద్ధ ఉవవిసమ్మ.

(సర్వే ఉపవిశన్తు)

శకుంతలా—(సవిమర్శం) (ఆత్మగతం) (౫) కిం ణు ఖు ఇమం పేక్షిత
తపోవణవిరోహిణో విలరస్స గమణిజ్జమ్మి సంవుత్తా.

1. తేన హ్యస్యాం ప్రచ్ఛాయశీతలాయాం సప్తపర్ణవేదికాయామార్యఉపవిశ్య
పరిశ్రమవిరోధనం కరోతు.

2. సఖ శకుంతలే, ఉచితం నః పయ్యపానసమతిథీనామ్. తస్మాదప్రోపవిశామః.

3. కిం ను ఖల్విమం ప్రేక్ష్య తపోవనవిరోధినోవిశారస్య గమనీయాస్మి సంవుత్తా.

దధీనమస్తద్వార్ధారా వితద్విషయే ప్రవృత్తిః కర్తవ్యేతి రాజానం ప్రతిజ్ఞాప్యతే. అత్యా
హితం మహాభీతిః. అపి ప్రశ్నే. దాణిమితి. తపో వర్ధత ఇతి శేషః.

౧. భవత్ప్రిత్యాది. సూన్యతయా ప్రియసత్యయా. “సూన్యతం ప్రియసత్య
యోః” ఇత్యమరః.

౨. తేనేత్యాది. కరోమ్యితి ప్రార్థనాయాం లోబ్. ప్రకృష్టా ఛాయా యత్ర
తత్థానం ప్రచ్ఛాయం. “ఛాయా త్వనాతపే కాంతో ప్రతిబింబార్కజాయయో”
రితి విశ్వః. తేన శీతలా. శీతమస్యాస్తీతి శీతలా శిష్టాదీత్యాదినా అలచ్. “సప్తపర్ణో
వికాలత్వకృచ్ఛరదో విషకుచ్ఛద” ఇత్యమరః. సప్తపర్ణ ఇత్యత్ర వృత్తివిషయే సంఖ్యా
శబ్దస్య వీహస్సార్థకత్వం మహాభాష్యే ప్రతిపాదితం.

3. నన్విత్యాది. నన్వితి సంబోధనే. అనేన కర్తౄణా వృక్షసేచనవ్యాపారేణ
పరిశ్రాంతాః ఖన్నాః. యుష్మాభిరపి సౌతవ్యమిత్యర్థః.

౪. హేతేత్యాది. ఉచితం న్యాయ్యం. “అభ్యస్తేఽత్యుచితం న్యాయ్య” ఇతి
యాదవః. సవిమర్శమితి. అననుభూతపూర్వస్వకీయచిత్తవికారోఽవమర్శః.

౫. కింక్షితి. తపోవనస్య. న తు వనమాత్రస్య విరోధినః ప్రతిషిద్ధస్య. కాంతి
ప్రధానే తపోవనే మధనవికారస్యాద్యాగాత్ విలరస్స వికారస్య విశారస్య వా.

రాజా—(౧) (సర్వా విలోక్య) అహో! సమవయోరూపరమణీయం సౌహార్దం భవతీనామ్.

గమనీయా విషయభూతా. అనేన లోకోత్తరపురుషదర్శనేన రాజవిషయే శకుంతలాయా ఆశురాగో జాత ఇతి ద్యోత్యతే. స్వసౌఖ్యాభావే అనురాగరూపచిత్తవికారా భావాత్. తథా స్వాభినివేశనం ప్రకటికరిష్యతి—ఉత్తరత్ర “హృదయ, మా ఉత్తా మ్యున్యే” త్యాదినా. అనేన శకుంతలాయా అనురాగబీజముపక్షిప్తం. తస్మాద్బీజస్య కథనే నోపక్షేపః నామ ముఖసంధ్యంగముక్తం భవతి. తదుక్తం.—“బీజస్యోక్తిరుపక్షేప” ఇతి. సాధనత్వాద్బీజస్యాదావుపక్షేపః. బీజలక్షణముచ్యతే.—“స్తోత్రోద్దిష్టః కార్యహేతుః వశ్యాత్సువిస్తృత” ఇతి బీజవద్బీజముక్తం. ఉక్తం చ.—“యత్తు స్వల్పముపక్షిప్తం బహుధా విస్తృతం గతం, కార్యస్య కారణం ప్రాప్తే తద్బీజమితి కథ్యతే.” యథా సువిహితం బీజం ఫలవర్షవసాయి తద్వదిదమపీతి. స్తోత్రోద్దిష్టః స్వల్పపక్షిప్తః. అనం తరమనేకథా మూలస్కంధవలూకాదివదంతురితపల్లవితకుసుమితాదిభేదేన నాయకోప నాయక ప్రతినాయక భేదేన చ బహుధా విస్తారీకార్యస్య త్రివర్గరూపస్య ఫలస్య యో హేతుస్తద్బీజం. యథా మాళవికాగ్నిమిత్రే. కాముదికా—“కపిం వర్ధిరాసీ” త్యాదినా, మాళవికాయామనురాగస్య చిత్రదర్శనం. తత్రాప్యదరాతిశయశ్చ కారణముక్తం. యథా వా మదీయే నైషధానందే, నళస్య దమయంత్యామనురాగస్య స్వప్నదర్శనం. తచ్చ బీజం ప్రధానకార్యావాంతరకార్యహేతుభేదాదనేకప్రకారం. అత్ర ప్రధాన కార్యబీజముక్తం. అవాంతరకార్యబీజం యథా మాళవికాగ్నిమిత్రే, విదూషకం ప్రతి కించిదుపేయోపాయదర్శనేత్యాదినా— మాళవికాదర్శనరూపావాంతరకార్యస్య హర దత్త గణదానయోర్వివాదకరణం బీజముపన్యస్తం. యథా వా మదీయే నైషధా నందే—“అద్య స్వప్నే ప్రియసఖ మయాఽదర్శి కాచిత్త్రిలోకీ భూషయోషాఫణితిమన సోరఃపులక్ష్యానుభావా, స్తారం స్తారం తరళనయనాం తాం తవత్కంతరాత్తా, వారం వారం విసృజతి శరాన్నాతకీ వంచబాణి.” అత్ర నళేన హంసం ప్రతి దమయంత్యను రాగస్య స్వప్నదర్శనం బీజముక్తం. తతస్తత్సాప్త్యర్థం చిత్రాశ్వసంచారణకార్యశుల్కే త్యాదినా స్వయంవరపత్రే కాదర్శనమవాంతరం బీజముపన్యస్తమ్.

౧. సర్వాశ్చ త్యాది. సుహృదో భావః సౌహార్దం. శుద్ధాశయత్వమితి యావత్. జనాంలికమిత్యనేన నియతక్రమముక్తమ్.

ప్రియంవదా—(జనాన్తికమ్) (౧) 'అణసూప! కోణు ఖు ఏసో చండర
గంభీరాకిది మహురం పిఅం ఆళవంతో పహు విఅ చీనఇ!

అనసూయా—(౨) 'సహి! మహవి అద్ధి కోదూహళం. పుచ్చిస్సం దా
వణం. (ప్రకాశమ్) (౩) అజ్జస్స మహురాళావజణిదో విస్సాసో
మం మంతావేది. కదమో అజ్ఞేణ రావసివంసో ఆళంకరిఅది! కద
మో వా విరహపజ్జాసుఅజణో కిదో దేసో? కిం ఇమిత్తం వా
సుఉమారో వి తవోవణపరిస్సమస్స అత్తా పత్తదం ఉవణీదో?

1 అనసూయ! కో ను ఖల్వేష చతురగంభీరాకృతిర్నధురం ప్రియమాలవః
ప్రభువ దృశ్యతే?

2 సఖ! మహావ్యస్తి కాతూహలమ్. ప్రత్యుమి తావదేనమ్. ఆర్యస్య మధురా
లావణిలో విశ్వాసో మాం ముత్రాపయతి. కతమ ఆర్యేణ రాజ్ఞి వంశోఽలంక్రియ
తే? కతమో వా విరహపర్యుత్సృకజనః కృతో దేశః? కిం నిమిత్తం వా సుకుమారోఽపి
తపోవనపరిశ్రమస్యాత్తా పాత్రతాముపనీతః?

౧. అణసూపిఇతి. ఏష ఇత్యనేన రూపలావణ్యాద్యతిశయవానితి సూచ్యతే.
చతురా గుప్తాభిప్రాయా. గంభీరా హర్షక్రోధయోర్నిర్వికారా ఆకృతిర్యస్య స తథో
క్తః. యదాహ మునిః—“భిశోకక్రోధహర్షేషు, గంభీర్యం నిర్వికారతే” తి. దర్శన
మాత్రేణ విలంభనీయో భవతీతి భావః. అనధిగతపరిమళాపి హి హరతి దృశం మాల
తీమాలేత్యాదివద్యస్తుసౌందర్యముక్తం. తర్హి, యస్యాకారకోభా, తస్య వచనచాతురీ
వాస్తీత్యత ఆహ—మధురమితి, మధు రాతి దత్తే కర్ణపుటద్వారాంతఃకరణస్థేతి
మధురం. విప్రియార్థేఽవ్యనుద్వేజకభావణం మాధుర్యం. మధురం యథా భవతి తథా
ప్రియం హృద్యతయా శ్రావ్యం. అలవక్ చాటూని శంఖా. తర్హి సర్వోఽపి జన
స్సాస్విధిశేష ప్రియభావణమేవ కరోతీత్యత ఆహ—ప్రభురితి. ఇవ శబ్దో వితర్కే.
దృశ్యతే చక్రవర్తిలక్షణైర్జాయత ఇతి యావత్.

౨. సహితి. మధురసుకుమారమూర్తేర్దవ్యంతస్య దర్శాంకురాదికంటకబహుళే
ధర్తారణ్యే పాదనంచరణం కుతూహలబీజమిత్యవగంతవ్యమ్.

౩. అజ్జస్సేతి. మధురాలావణిలో విశ్వాస ఇత్యనేనారణ్యవాసిత్వాదనాగరిక
తయా పరిచిత్తానభిక్షతయా చాస్తాభిః ప్రియం విప్రియం వా యత్కించదుచ్యమా
నేఽపి ప్రబోధిర్నిర్వికారత్వమితి యత్పి నిస్సంసో మూ నిశ్శుంకం ప్రేరయతీతి భావః.

శకుంతలా—(ఆత్మగతమ్.) (౧) హి అల, మా ఉత్తమ, ఏసా తువ చిన్తిదం దాణిం అణసూఅ మంతేది.

రాజా—(ఆత్మగతమ్.) (౨) కథమిదానీమాత్మానం నివేదయామి? కథం వాఽత్తాపహారం కరోమి? భవతు ఏవం తావదేనాం వత్సే. (౩) (ప్రకాశమ్) భవతి యః పారవేణ రాజ్ఞా ధర్మాధికారే నియుక్తః, సోఽహమాశ్రమిణామవిఘ్నక్రియోపలమ్భాయ ధర్మారణ్యమిదమాయాతః.

1 హృదయ, మా ఉత్తమ్య. ఏష త్వయా చిన్తికమిదానీమనసూయా మంత్రయతే.

కతమో వా రాజ్ఞి వంశోఽలంక్రియత ఇత్యనేన కన్పిన్యంతే ఉత్పత్తిరితి పృష్టంభవతి. రాజ్ఞి వంశ ఇత్యనేన త్వయా ప్రచ్ఛాద్య వత్తుం న శక్యతే. ఆకార ఏవ కథయతితి వ్యజ్యతే. కించ రాజ్ఞి వంశ్యత్వసత్యం న వదతీత్యపి రాజానం ప్రతి సూచ్యతే. విరహావర్జ్యుక్తుకః కృత ఇత్యనేన కో దేశః? తద్దేశపరిత్యాగే కోవా హేతుః? ఇతి శంకితం భవతి. కిన్నిమిత్తం వా సుకుమారోఽపి? ఇత్యాదినాత్మాశ్రమాగమనే కిం కారణం? ఇతి పృష్టమిత్యవగంతవ్యమ్. ఆనసూయే కోను ఖల్విత్యాదినైతదంతేన పృచ్ఛాలంకారః. ఉక్తం చ.—“యత్రాకారోద్భవైర్వాక్యైరాత్మానమభ వా వరం, పృచ్ఛన్నేవాభిప్రతేఽర్థం సా పృచ్ఛేత్యభినంజ్ఞతా.” ఆకారవ్యంజితైర్వాక్యైస్సన్వసరూపం వరస్వరూపం వా వ్యంగ్యవృత్త్యా యత్రాభిధీయతే సా పృచ్ఛాలంకారః. ప్రకృతే వంశదేశాగమనాదీని వ్యంగ్యవృత్త్యా పృష్టానీతి పృచ్ఛా భవతి.

౧. హి అల ఇతి. ఆత్మ హృదయోత్తమనేనోత్కంఠాకాతర్యభూతచిత్తాదిక ముక్తమ్.

౨. కథమిత్యాది. ఆత్మాపహరమాత్మవంచనం. ఉభయత్రాపి కథమిత్యాక్షేపే. ఆత్మనివేదనే సతి విస్రంభాలాపాద్యసిద్ధేస్త్వీకార్యహానిః. ఆత్మాపహరే సతి మృషా వాదిత్వదోషః. భవతు యథా తథా వాస్తు. ఏవం వత్సమాణప్రకారేణ రాజభావం ప్రచ్ఛాద్య, ఏనామిత్యనాదరనిర్దేశేన ప్రతారణీయత్వం వ్యజ్యతే. ఛలోక్త్యా ఉచ్యతే చేద్రాజభావం న జానాతీతి భావః.

౩. తదైవాహ—ప్రకాశమిత్యాదినా. ప్రకాశమిత్యనేన సర్వకావ్యముక్తమిత్యర్థః. పారవేణ పురుషంకోద్భవేన. అవిఘ్నక్రియోపలంభాయ నిర్విఘ్నక్రియానుష్ఠానజ్ఞానారం. తాదర్శ్య చతురీ. ధర్మాధికారే అధికారవిషయే నియుక్తః.

అనసూయా—(౧) ¹సనాహ దాచిం ధమ్మచారిణో.

శకుంతలా—(శృంగారలజ్ఞం నిరూపయతి.)

అనసూయాప్రియంవదే (సఖ్యా) — (ఉభయోరాకారం విదిత్వా)
(జనాన్తికమ్) (౨) ² హా సడందలే, జగ్గ అజ్జ తాదో సజ్జి
హిదో హవే...

శకుంతలా— (సరోషమ్) (3) ³తదో కిం భవే ?

1 సనాథా ఇదాసీం ధర్మచారిణః.

2 సఖ శకుంతల, యద్యద్య తాతః సన్నిహితో భవేత్...

3 తతః కిం భవేత్?

నియోజితః. పౌరవేణ రాజ్ఞా నియుక్త ఇత్యనేన తాసాం దుష్ట్యంతేన నియుక్తః పురుష
ఇతి జ్ఞాపితం భవతి. స చాత్మావహరదోషః. పౌరవేణ రాజ్ఞా న్యపిత్రా నియుక్త ఇతి
స్వస్యాపి ప్రతీతేః.

౧. సనాహ ఇతి. ఇదాసీం సాంప్రతం. త్వయ్యాగలే సతీత్యర్థః. ఇదాసీమిత్య
నేన రాజ్ఞా రాజభావః ప్రచ్ఛాదితోఽపి తయా జ్ఞాత ఇతి ద్యోత్యతే. సనాథా రక్షక
సహితాః. ఇతః వరమనుష్ఠానం నిర్విఘ్నం భవిష్యతీత్యర్థః. శృంగారలజ్ఞం అనురాగ
వ్యంజకోర్వీలేఖనచింతనముఖావనమనసఖ కర్తవ్యస్థాంగులీయక స్పర్శాదిలజ్ఞానుభావా
నిత్యర్థః. “శృంగారస్సరలే నాజ్యే రసే దిగ్గజమండన” ఇతి కేశవః. ఉభయో
శృకుంతలాదుష్ట్యంతయోరాకారమింగితం. “అకారస్త్యంగ ఇంగిత” మిత్యమరః. విదిత్వా
అలసవలితసాకూతావలాకనాదీన్ సమ్యగవలాక్యేతి యావత్. పౌరవేణత్యాదిన్
తదంతేన హేలానామ స్త్రీణామలంకార ఉక్తః. తదుక్తం.— “నానాప్రకార
చేష్టాభిశృంగారాకారసూచికా, లలితాభినయోపేతా క్రియా హేలా ప్రకీర్తితా.”
ఇతి. అత్ర శకుంతలాశృంగారచేష్టాయాస్సభిభావ్యం జ్ఞాత త్వేన హేలాత్వమ్.

౨. హలేత్యాది. అద్య ఇదాసీం. అనురూపవరసన్నిధాన ఇత్యర్థః.

3. తదో ఇతి. తతః కాశ్యపస్సన్నిహితశ్చేత్, స తు కిం కరిష్యతి? ఇదాసీం
మమ కిం చాతమితి భావః. జీవితసర్వస్వం శకుంతలా. ఇదాసీం కాశ్యపస్తు సన్నిహిత
శ్చేదనురూపాయ వరాయ దుష్ట్యంతాయ, త్వాం దద్యాదితి భావః. ఉభయోరిత్యాది
నైతదంతేన సమాధానం నాను ముఖసంధ్యంగముక్తం. యదాహ—“బీజోద్భేదస్స
మాధాన” మితి. అత్ర శకుంతలాదుష్ట్యంతయో పరస్పరసాకూతావలాకనస్వేదరో

సఖ్యా—¹ఇమం జీవితసర్వస్వేనా వి అదిహిం కిదత్థీకరిస్సది.

శకుంతలా—²హా! అవేహ. కిం వి హి అప కరిత మంతేహ. ఇ వో వఅణం సుణిస్సమ్.

రాజా—(౧) వయమపి తావద్భవతోస్సస్సభిగతం కించిత్పృచ్ఛామః.

సఖ్యా—³అజ్ఞ! అణుగ్రహా ఖు అబ్భత్తణా.

రాజా—భగవాన్ కాశ్యపః శాశ్వతే బ్రహ్మణి స్థిత ఇతి ప్రకాశః. ఇయం చ వః సభి తదాత్త జేతి కథమేతత్?

అనసూయా—(౨) 'సుణోదు అజ్ఞో. అద్ధి కోసిఱిత్తి కిదగోత్తణామ హేఱు మహప్పహేఱు రావసీ.

1 ఇమం జీవితసర్వస్వేనాభ్యుతిథిం కృతార్థీ కరిష్యతి.

2 సఖ్యా! అపేతం. కిమపి హృదయే కృత్వా వస్త్రయేథే. న వాం వచనం శ్రోష్యామి.

3 ఆర్య! అనుగ్రహః ఖల్వభ్యర్థనా.

4 శృణోత్సార్వః. అస్తి కాశిక ఇతి కృతగోత్రనామధేయో మహాప్రభావో రాజర్షిః.

మాంచాదినా సభభ్యముభయానురాగ ఉద్భేదిత ఇతి సమాధానమ్. ముత్రయేథే గుప్తం భాషేథే. యవయోర్హృది స్థితమహం జానామిత్యర్థః.

౧. వయమిత్యాది. సభగతం శకుంతలాశ్రితం కించిత్ జిజ్ఞాసితం. భగవానితి. భగవాన్ మాహత్మ్యవాన్. "భగవ్యీకామమాహత్మ్యవీర్యయత్నార్కరక్తిరీషు" ఇ త్యుక్తత్వాత్. కాశ్యతే నిత్యే బ్రహ్మణి బ్రహ్మచర్యే, స్థితః పరినిష్ఠితః. అజన్మ బ్రహ్మచారీత్యర్థః. ప్రకాశః ప్రసిద్ధిః. ఇయమేతాదృశరూపలావణ్యాద్యతిశయవతీ. తస్య పుత్రీ కథమితి ప్రశ్నే.

౨. సుణోదు ఇతి. రాజర్షిరిత్యనేతరఋషివైలక్షణ్యముక్తం. లేన ఋషేః రూపాద్యతిశయ ఉక్తః. న త్వష్టావప్రాదివత్కురూపజేతి భావః. తత్ప్రభవత్సేవాపి శకుంతలాయా రూపాదినమత్రాయాం కారణం వ్యజ్యతే. తర్హి, శరీరహేషణాదినాపి దుహితృత్వవ్యవదేశోఽస్తీత్యత ఆహ—ప్రభవమవగచ్ఛేతి. సాక్షాత్సితేతి యావత్, తర్హి, కణ్వపుత్రీతి వ్యవదేశః కథం? ఇత్యత ఆహ—లేతేతి. ప్రకృతే పిత్రేత్యనేన పాతీతి పితేతి హేషణమత్రముచ్యతే. న తు జనక ఇతి ప్రయుక్తమ్.

రాజా—అస్తి స్త్రాయతే. తతః?

అనసూయా—¹తం తో సహీవ పహవం అవగచ్ఛ. తేణ ఉజ్జిదావ
సరీరసంవద్ధణాదిహిం దాద కస్యవో నే పిదా.

రాజా—ఉజ్జితశబ్దేన జనితం మే కౌతూహలం. ఆమూలాచ్ఛో²తు
మిచ్ఛామి.

అనసూయా—(౧) సుతోదు అజ్ఞో. పురా కిళ తస్య రావణిణో ఉగ్ధే
తవసి వట్టమాణస్య కిం వి జాదసంకేహిం దేవేహిం మేణఆ
ణామ అచ్చరాణిమవిగ్ధకారిణీ పేరిదా.

రాజా—(౨) అస్త్యేతదన్యసమాధిభీరుత్వం దేవానామ్. తత స్తతః?

అనసూయా—(౩) తదో వసంతోదారసమవ తావ ఉమ్మాదఇత్తలం
రూపం పేక్షి అ— (ఇత్యర్థోక్తే లజ్జయా విరమతి.)

1 తం నా సఖ్యః ప్రభవమవగచ్ఛ. తేనోజ్జితాయాః శరీరసంవద్ధనాదిభి
స్తాతకశ్యపో²స్తాః పితా.

2 శృణోత్వార్యః. పురా కిల తస్య రాజశ్చేరుగ్ధే తవసి వర్తమానస్య కిమపి జాత
శంకే దేవైరేనకానామాపురా నియమవిఘ్నకారిణీ ప్రేరితా.

3 తతో వసంతోదారసమయే తస్యా ఉమ్మాదయితృకం రూపం ప్రేక్ష్య—(ఇత్య
ర్థోక్తే లజ్జయా విరమతి.)

౧. సుతోదు ఇతి. కిరేతి ప్రసిద్ధా. అప్పురా ఇతి. నను “స్త్రీయాం బహువ్యభి
రస” ఇత్యుత్తర బహువచనస్యోక్తత్వాదేవచనం నోపపద్యత ఇతి చేన్న. బహుత్వం
హి న సర్వసమ్మతం. తథా చ కష్టిత్యాభ్యుదయే, “మానిసః కుల్లధూరివ రాగాదపు
రాభ్యుధిత పార్శ్వమకూన్య” మితి. బహ్వీనామపురసాం మధ్యే మేనకాయాః ప్రేష
ణేన సజాతీయోక్తుప్రతా వ్యజ్యతే. సాక్షాత్తత్పరీభవత్వేన శకుంతలాయా రూప
లావణ్యాద్యతిశయః. మానుషశరీరధర్మపద్యవవికారాద్యభావశ్చ దేవైరసి ప్రార్థనీయ
త్వం చ వ్యజ్యతే.

౨. అస్తిత్యాది. దేవానాం సురాణాం. “దేవస్సురే ధనే రాజ్ఞి. దేవమాఖ్యాత
మింద్రియ” మితి విశ్వః. అన్యసమాధిభీరుత్వం అన్యతపోభయశీలతా.

3. తదోఇతి. వసంతేనోదారసమయః వసంతకాలః. వసంతస్యోదారత్వం నామ
పరిపూర్ణతా. 0. జంగమవాచియేనాం విశేషశబ్దాగ్నిగాం విశేషశబ్దాగ్నిగాం విశేషశబ్దాగ్నిగాం విశేషశబ్దాగ్నిగాం

రాజా—పరస్తాదవగమ్యత ఏవ. సర్వథాఽప్సరస్సంభవైషా.
అనసూయా—¹అహహిం.

రాజా—ఉపపద్యతే.

మానుషీషు కథం వా స్యాదస్య రూపస్య సమ్భవః,
న ప్రభాతరలం జ్యోతిరుదేతి వసుధాతలాత్.

౨౪

1 అథ కిమ్.

రాహిత్యేన నిర్దళప్రవృత్తిః తదా తత్తద్ధర్మాణామమోక్షకార్యకారిత్వం భవతి ఖామః.
అర్థోక్తే అర్థస్య వచనస్య ఉక్తేకథనే. లజ్జయా అకార్యకథనజన్యప్రదయా. తదుక్తం.—
“అకార్యకరణజ్ఞానగుర్వాణ్ణాదివ్యతిక్రమేః, అనిర్వాహత్వ)లిజ్జాయాస్త్యాగే భూయో
నుతావతః. లజ్జా తదనుభావాన్స్పృహ్యరీతిభనచింతనమ్, ముఖావనమనం గూఢవచనం
నఖకృంచనమ్. వస్త్రాంగుళీయకస్పర్శో దూరాదేవావకుంతనమ్, అనిర్గమో జహిశ్చాపి
క్వచిదప్యనవస్థితిః” ఇతి. పురా కిలేత్యాదితైతదంతేనానుక్తసిద్ధిర్నామలంకారః ఉక్తః.
తదుక్తం.— “ప్రస్తావేనైవ యస్సార్థః కృత్స్నో యత్ర ప్రమీయతే, వచనేన
వినా సాతు సిద్ధిస్స్యాత్పరికీర్తితా” ఇతి. అత్ర ప్రస్తావబాధనంభోగాదిరవచనేనైవావ
గత ఇత్యనుక్తసిద్ధిః. అథ కిమిత్యంగీకారే. “అంగీకృతౌ స్యాదథ కి” మిత్యమరః. ఉప
పద్యతే బాయతే.

౨౪. మానుషీష్వితి. మానుషీషు మనుష్యస్త్రీషు. మనుష్యజాతిష్విత్వసంకోచవా
చకబహువచనేన లోకోత్తరస్త్రీరత్నసంగ్రహార్థం స్వస్యానేకదేశపరామర్శనం వ్యజ్యతే.
శుక్రాప్యేతాదృశరూపస్యాదృష్టత్వాత్తానుషీష్వితి బహువచనప్రయోగః కృతః. అస్యా
త్యర్థం దర్శనీయస్య రూపస్య సౌందర్యస్య. రూపస్య లక్షణం పూర్వమేవోక్తం.
సంభవః ఉత్పత్తిః. కథం కేన హేతునా. స్యాదిత్యాక్షేపే. కేనాపి ప్రకారేణ న
భూయాదిత్యర్థః. తదేవ నిదర్శనేన స్ఫుటయతి—న ప్రభాతరళమిత్యాదినా. ప్రభయా
కాంత్యాతరళం చంచలం జ్యోతిస్తేజః విద్యుదితి యావత్. వసుధాతలాన్నదేతి నావి
ర్యవతి. కింత్యాకాశేమేఘాదేవోదేవీత్యర్థః. అనేన లోకోత్తరం వస్తు స్వేనాపరిత్యాజ్య
మితి ధ్వన్యతే. అస్తిక్లౌకే పూర్వార్థేన రూపం వర్ణితమ్. దృష్టాంతవాచ్యే ప్రభా
తరళమితి విశేషణేన రూపాదిమత్తా. విశేష్యేణ జ్యోతిశ్శబ్దేన తమోవిరోధ్యర్థ
ప్రతిపాదకేన దోషరహితరాజకులసంభవస్స ప్రతిపాదితః. మానుషీషు కథం వా
స్యాదితి వ్యుచితకాలంకారః. న ప్రభాతరలం జ్యోతిరిత్యాదౌ సాధో నిదర్శనాలంకా
రః. “అభవద్వస్తుసంబంధముపమాపరికల్పితం, నిదర్శన” మిత్యుక్తత్వాత్. కిం చాత్ర

శకుంతలా—(అథోముఖి తిష్ఠతి.)

రాజా—(స్వగతమ్) (౧) లభ్యావకాశో మే మనోరథః. కింతు సఖ్యా
పరిహాసోదాహృతాం వరప్రార్థనామస్యాః శ్రుత్వా ధృతద్వైధీ
భావకాతరం మే మనః.

ప్రియంవదా—(సస్థితం శకుంతలాం విలోక్య నాయకాభిముఖీభూ
త్వా.) ¹కిం ఉణ వి వత్తుకామో విల అజ్ఞో?

శకుంతలా—(సఖిమంజుశ్యా తర్జయతి.)

రాజా—సమ్యగుపలక్షితం భవత్యా. అస్తి నః సచ్చరిత్రశ్రవణలోభా
దన్యదపి ప్రప్తవ్యమ్.

ప్రియంవదా—(౨) *అశం విలరిల. అణిలంతణాణుటట తవస్పిజణో
ణామ.

1 కిం పునరపి వత్తుకామ ఇవార్యః?

2 అలం విచార్య. అనియంత్రణానయోగస్తవస్పిజణో నామ.

వస్తుప్రతివస్తున్యాయేన సదృశవస్తుకీర్తనాన్నిదర్శనాలంకారః. తదుక్తం.—“యత్రార్థానాం
ప్రసిద్ధానాం క్రియతే పరికీర్తనం, పరాపేక్షావృద్ధాసార్థం తన్నిదర్శనముచ్యత” ఇతి.

౧. లభ్యావకాశ ఇతి. రాజర్షి పుత్రీత్వాదభిలాషస్యాన్నదం జాతమితి యా
వత్. సఖ్యా ప్రియంవదయా పరిహాసోదాహృతాం పరిహాసజల్పితాం వరప్రార్థ
నాం శ్రుత్వా. “యథా వనజ్యోత్స్నానురూపేణ పాదపేన సంగతామామప్యా
త్సనోఽనురూపం వరం లభేయ” మిత్యాద్యాకర్ణ్యానురూపవరస్య దుర్లభత్వాత్. ధృత
ద్వైధీభావకాతరం. పూర్వోక్తమేతునా శకుంకళాయాః రూపలావణ్యాదేరను
రూపవరస్య దుర్లభత్వాత్సహాసజల్పితం న అనురూపవరాభిలాష వివ నిశ్చితో
న వేతి సందేహోఽత్ర ద్వైధీభావః. తథా చ వక్ష్యత్యుత్తరత్ర—“వైఖానసం కిమన
యే” త్యాదినా. ధృతః ద్వైధీభావో యేన తత్రోక్తం. కాతరం విక్లబం చ. పూర్వ
మస్యావరో నిర్జీతో నవేతి కాతరం * ద్వితోష్ఠిశ్చ ధముఞ్చితి ధముఞ్ ప్రత్యయః.
తదంతాదభూతతద్భావ ఇత్యాదినా చిన్ః అస్య చ్ఛావితికారాదేశః. తర్జయతి త్రాస
యతి. తర్జనే నిమిత్తమాత్మనో ప్రీతాజనకస్య స్వస్థితృప్తివృత్తాంతస్య పునః పునః
రుద్ధాటనం కరోషి. తతో రాజా సర్వం క్రమేణ స్వాభిప్రాయమపి పృచ్ఛేదితి తర్జయ
తీత్యవగంతవ్యమ్. సమ్యగుపలక్షితం ఆధరస్పందనాదితన్నియతధర్మేణ సాధు తర్కితం.

౨. అశమితి. అలం ప్రతిషేధే * “అలంభగోష్ఠిః ప్రతిషేధయోః.” విచారో
మాస్త్విత్సర్గః. విచారాభావే హేతుమానా—అనియంత్రణః అనియమః. అసంకుచిత

రాజా—(౧) సఖం తే జ్ఞాతుమిచ్ఛామి.

వైఖానసం కిమనయా వ్రతమాప్రదానా
ద్వాపారరోధి మదనస్య నిషేవితవ్యమ్,
అత్యంతమేవ మదిరేక్షణవల్లభా౭భి

రాహు ను వత్స్యతి సమం హరిణాజ్ఞనాభిః.

౨౧

ఇతి యావత్. అనుయోగః ప్రశ్నో యస్మిన్ తథోక్తః. పునఃపునః పృచ్ఛతీతి రాగ
ద్యేషాదేరసంభవాదితి భావః. నామ ప్రసిద్ధా.

౧. సఖమిత్యాది. సఖమిత్యనేన శకుంతలాయాః భావమర్థజ్ఞతా తవాస్తి
సఖత్వాత్. శకుంతలాహృది స్థితం గోపనీయమితి తవ నాస్తి, తస్మాత్త్వాం పృచ్ఛామితి
భావః. జ్ఞాతుమిచ్ఛామిత్యనేన స్వరూపం తు జ్ఞాతమేవ, కిం లేదేషానురూపవరాభి
లాషిణీ వా, కాశ్యపస్యానురూపవరరాజాదా వా, అనురూపమునిషు వా కన్యా
ప్రదానమితి జ్ఞాతుమిచ్ఛామిత్యర్థః.

౨౧. తథైవాహ—వైఖానసమిత్యాదినా. మదనస్య మన్మథస్య వ్యాపార
రోధి మన్మథవ్యాపారవిఘాతకం. యస్య కస్యచిన్ననేర్భార్యా భవతి చేత్రదా జీర్ణ
పర్ణ ఫలమూలాదిపరిమితాశనవత్తయా మదనాజనకత్వం, మదనవ్యాపారాస్తు జల
క్రీడాపుష్పిపచయసౌభాగ్యోపవనవాసవీణావాదనసాహితావలోకనాదయః. వైఖా
నసం తవస్వీనాం దుష్కరో వ్రతవిశేషః. యదాహ శుకానుశాసనే, వ్యాసః—
“మూలైరేకే ఫలైరేకే పుష్పైరేకే దృఢవ్రతాః, వర్తయంతి యథాన్యాయం వైఖా
నసమతాశ్రితా” ఇతి. వ్రతం ప్రతిక్షణం సావధానేన కర్తవ్యకర్తవిశేషః. ఆనయా
శకుంతలయా. కోమలాంగతయా తాదృశవ్రతానుష్ఠానానర్హయేతి యావత్. ఆప్ర
దానాత్ ప్రదానచర్యంతం. ఆవివాహాదిత్యర్థః. నిషేవితవ్యం నికరామనుష్ఠేయం. స్య
పసర్గేణ ఊణమపి విశ్రమాభావమూచ్యతే. కిమితి ప్రశ్న. ఆనేన తాపసభిన్నానురూప
వరరాజాదా వా ప్రదానమితి పృచ్ఛతీత్యభిప్రాయః. సమానజాతీయరూపలావణ్యా
ద్యనురూపరాజాదేర్భార్యాత్వే సతి ప్రదానానంతరం వ్రతానుష్ఠానాభావాదిత్యర్థః.
పునరపి పక్షాంతరమాహ—అహో ఇతి. మదిరేక్షణవల్లభాః శకుంతలేతి శేషః. మది
రావదీక్షణం విహాకనం యస్యాస్యా తథోక్తా. తేన వల్లభా దయితా. ప్రియేతి యా
వత్. మదిరా యథా మోహజననీ తద్వదేతదపాంగావలోకనమపి మోహజనకమితి
భావః. యద్వా—మదిరేక్షణానాం కామినీజనానాం వల్లభా అధ్యక్షా. అధిదేవతేతి
యావత్. “వల్లభా దయితేద్యక్షే కులీనాశ్వే౭పి”తి విశ్వః. యద్వా—మదిరాశ్చేదేన

ప్రియంబదా—(౧) ¹అజ్ఞ, ధర్మాచళణేవి పరవసో అఅం జణో. గురు
ణో ఉణ నే అనురూపవరప్రదాణే సంకల్పి.

1 అగ్న్య, ధర్మాచరణేఽపి పరవసోఽయం జనః. గురోః పునరేతస్యా అనురూప
వరప్రదాణే సంకల్పః.

మనోహరితా గుణవృత్త్యా లక్ష్యతే. తాదృగీక్షణం యస్యాస్మా తథోక్తా. తేన హే
తునా, వల్లభా స్ఫుహణీయా. శకుంతలా ఆః పరిదృశ్యమానాభిర్వరిణీభిన్నమం అ
త్యంతమేవ యావజ్జీవమేవ. వత్స్యతి వాసం కరిష్యతి. స పృచ్ఛాయాం. హరిణాంగ
నాభిరిత్యనేన తాభిన్నహవస్థానే స్త్రీత్వసజాతీయత్వం, దృష్టిచాంచల్యాదిసాధర్మ్యం
చ, హేతురితి వ్యుజ్యతే. అనేన తావస ఏవ వరః కిమితి పృచ్ఛతీత్యభిప్రాయః. తావ
సస్య భార్యాత్వే యావజ్జీవారణ్యవాసస్య యుక్తత్వాత్. హరిణాంగనాభిన్నమ మి
త్యనేన స్త్రీత్వమాత్రసజాతీయత్విర్భక్త స్త్రీభిన్నమమరణ్యే యావజ్జీవం వస్తవ్యం వా.
అథవా స్వసమానమమమ్యస్త్రీభిన్నమమంతఃపురే యావజ్జీవం స్థాతవ్యమనయేత్వసి
వ్యతిరేకేణ వ్యుజ్యతే. అత్ర రాజ్ఞా శకుంతలాయా వరజ్ఞాసాకథనద్వారా మదిరేక్షణ
వల్ల భేత్యనేన స్వానురాగప్రకాశనం కృతమితి వ్యుజ్యతే.

౧. అత్ర పూర్వోత్తరార్థయోరస్తద్వ్యాకృతార్థమేవ హృది నిధాయోత్తర
మాహ—అజ్ఞేతి. పరవసః పరాధీనః. కాశ్యపాధీన ఇతి యావత్. న తు స్వాతంత్ర్యే
త్యేణ. వ్రతానుష్ఠానతత్పరతయా తావసభార్యా భూత్వారణ్య ఏవ స్థాతవ్యమితివ్రత
మనుతిష్ఠతీత్యర్థః. తర్హి, యద్యస్యాధర్మాచరణే వాంఛా నాస్తి తర్హి, యస్య కస్యచి
త్కారత్రం భవత్విత్వాశంక్యాహ—ధర్మాచరణేఽపీతి. అసిద్ధేన తావసాయ వా అను
రూపవరాయ వా ప్రదానేఽపి కాశ్యపఏవ ప్రభురితిభావః. తర్హి, కాశ్యపస్యాపి ప్రదా
నేచ్ఛా నాస్తి కిమిత్యత ఆహ—అనురూపవరప్రదానే సంకల్పితి. యద్వా—శకుంత
లాయాః పరవశత్వకథనేన స్వానురూపవరాభిలాషః కుత్రోపయుజ్యత ఇత్యత ఆహ—
గురోరిత్యాది. గురోః కాశ్యపస్య పునస్సంతతమిత్యర్థః. “గురుగ్గీష్ఠిపితృద్యో”
రితి వైజయంతీ. అనురూపస్య శకుంతలాయాః రూపలావణ్యాదినా నదృశవరస్య.
తదుక్తం—“కన్యా వరయతే రూపం మాతా విత్తం సితా శ్రుతం, బాంధవాః కుల
మిచ్ఛంతి పశ్యాన్నమితరే జనాః” ఇతి. తస్మై ప్రదానే, “వరో బామాత్మపిద్గయో”
శ్రేష్ఠేఽన్యవ”దితి విశ్వః. సంకల్పః ఇదమహం కుర్యామితి మనసో వ్యాపారః
* భావే ఘో. తర్హి, అనురూపవరాయ వా కిమర్థమియం శకుంతలా న దత్తా?
ఇతి చేదేతావత్సర్వంతమనురూపవరాసన్నిధానమేవ ప్రదానాభావే హేతు రితి

రాజా—దురవాపేయం ఖలు ప్రార్థనా. (అత్త గతమ్)

భవ హృదయ! సాభిలాషం సంప్రతి సందేహనిర్ణయో జాతః,
ఆశజ్ఞనే యదగ్నిం తదిదం స్పర్శక్షమం రత్నమ్. ౨౬

శకు న్తలా—(౧) (సరోషమివ) ¹అనసూవ గమిస్సం దావ అహమ్.
అనసూయా—²కిం ణిమి త్తమ్?

1 అనసూయే గమిష్యామి తావదహమ్.

2 కిం నిమి త్తమ్?

భావః. దురవాపేయమిత్యాది. ఇయం ప్రార్థనా కాశ్యపస్యానురూపవరప్రదాన
వాంఛా దురవా పాదుష్పాపా. శకుంతలారూపలావణ్యాదినదృశవరస్య దుర్లభత్వా
ద్దురవాపేత్యుక్తమ్.

౨౬. భవ హృదయేత్యాది. సర్వకరణేషు హృదయస్య ప్రధానత్వాత్తత్సహకా
రిత్వం వివా నిఖలేంద్రియాణాం ప్రవృత్తీరసంభవాత్తత్సంబోధనం కరోతి—హృద
యేతి. అనేన సంబోధనేన నపరితోషం హృదయామంత్రణం వ్యజ్యతే. హేహృదయాగ
చ్ఛేతిభావః. సంప్రతీదాసీం ప్రథమం శకుంతలాయానువర్ణనం, తతో తావనవరాయా
ప్రదానం. పునః కాశ్యపస్యానురూపవరప్రదానమేవాభిలషితమితి నభద్యారా శ్రుతే
నతి సాంప్రతమిత్యర్థః. సాభిలాషం నన్బుహం, భవ స్వస్యానురూపవరత్వాద్రాజ్ఞి
కన్యకాయా రాజ్ఞి వరగామితాయాః యుక్తత్వాత్తత్రాపి నన్నిహితస్య పరిత్యాగే
కారణాభావాచ్ఛ, సాభిలాషం భవేతి విధానాత్. తత్ర హేతుమాహ—సందేహనిర్ణ
యో జాత ఇతి. సందేహవిషయస్య నిర్ణయో జాత ఇత్యర్థః. తావసాయవా-నురూపా
య రాజ్ఞే వా, ప్రదానమితి సందేహః. తద్విషయస్య నిర్ణయో జాత ఇత్యర్థః. యద్వ
స్తు ఆగ్నిమాశంకసే కాంతిసాధర్మాత్. రత్నస్య, స్ఫులింగస్య చ, యతః ప్రభా
సామ్యమస్తి, తదిదం వస్తు స్పర్శక్షమం స్పర్శార్హం రత్నం జాతం, “రత్నం శ్రేష్ఠేమా
నితి” విశ్వః. స్పర్శార్హత్వేన శకుంతలాయానుమానజాతితోక్తా. అధికజాతిత్వేన
స్త్రియః ప్రాతిలోమ్యాత్. రత్నశబ్దేన రూపలావణ్యాద్యతిశయయోగితా కథ్యతే. అత్ర
శకుంతలాయా రాజ్ఞి కన్యకాత్వేన దుష్కంకస్య స్వాభిలాషవిషయయోగ్యతానిశ్చయ
స్సోక్తత్వాద్యుక్తిర్నామ ముఖసంధ్యంగముక్తం. యదాహ—“ఆర్థానాం నిశ్చయో
యుక్తి”రితి.

౧. సరోషమితి. మమ హృదిస్థరహస్యమనయా వ్యక్తీక్రియతఇతిరోషహేతుః.
వస్తుతస్తు స్వానురాగదకామనోరథో-2నయా-2వసరే ప్రకటిత ఇతిసానందమేవేత్యర్థః.
CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

శకుంతలా—(౧) ¹ఇమం ఆసంబద్ధప్పలావిణిం పిఅంవదం అజ్ఞావ గోద
మివ ణివేదేదుమ్.

అనసూయా—(౨) ²సహి, ణ జుత్తం అకిదసక్కారమదిహివిసేసం
ఉద్ధి అ అస్సమవాసిణో జణస్స సచ్చందదో గమణం.

శకుంతలా—(న కించిదుక్త్వా ప్రస్థితా.)

రాజా—(3) ఆ! కథం గచ్ఛతి? (గృహీతుమిచ్ఛన్ నిగృహ్యత్తానం)
అహో! చేష్టాప్రతిరూపికా కామిజనమనోవృత్తిః.

అహం హి—

అనుయాస్యస్తునితనయాం సహసా వినయేన వారితప్రసరః,
స్థానాదనుచ్ఛలన్తు పి గత్వేవ పునః ప్రతినివృత్తిః. ౨౭

1 ఇమామసంబద్ధప్రలాపిసీమార్యాయై గౌతమ్యై నివేదయితుమ్.

2 సఖ, న యుక్తం అకృతసత్కారమతిథివిశేషముజ్ఞి త్వాశ్రమవాసిణో జనస్య
స్వచ్ఛందతో గమనమ్.

౧. ఇమమితి. గౌతమీ కాశ్యపస్య భగినీ. తస్యై నివేదయితుమిత్యర్థః.

౨. సహితి. అతిథివిశేషమిత్యనేనాసా రాజేతి సూచ్యతే. ఆశ్రమవాసిణో
జనస్యేత్యనేనానురూపవరో రాజా దైవాదాగతః. అసావపి గమిష్యతి చేదస్మిన్నా
శ్రమేఽస్యః కో వాఽగమిష్యతి కిమర్థ మేనముదాస్య గచ్ఛనీతి భావః. అనేన సఖ్యా
శకుంతలాయామపరాధారోపస్సూచ్యతే.

3. ఆ కథమిత్యాది. కథం వితర్కే. ఏతావత్పర్యంతమనురాగవ్యంజకసాహ
తావలోకనముఖరాగాదికం మిథ్యా సత్యం వా, ఇతి వితర్కః. యద్యనురాగస్సాన్య
త్వో, కథం వా గచ్ఛతి! ఇత్యభిప్రాయః. ఆత్తానం చిత్తం. నిగృహ్య నిరుద్ధ్య. అహో
ఇత్యాశ్చర్యే. చేష్టాప్రతిరూపికా చేష్టాయా ఆంగికక్రియాయాః ప్రతిరూపికా సమా
నరూపా. దుర్లభప్రత్యవాయస్థలేఽపి సదృశాంగీతి యావత్. కామినాం న తు విరక్తా
నాం. మనోవృత్తిః మనోవ్యాపారః. కామినామిత్యనేన దుర్లభసమస్తంభావ్యమాన
వికారాకులితత్వం చిత్తస్య ధ్యనితం. సతాం తు యత్ర చిత్తం శుద్ధభావేన స్వారసిక
తయా ప్రవర్తతే, తత్రైవాంగికప్రవృత్తిరసి. కామినాం తు తద్విలక్షణమితి భావః.
తదేవాహ—అహం హితి. అహమిత్యనేనానుభవవిషయతా కథ్యతే. యద్వా—
ఉచితానుచితప్రవృత్తినివృత్తిజ్ఞానవాసవీత్యర్థః. హి యస్తాజ్ఞేతోః.

౨౭. అనుయాస్యన్తి. మునితనయామృషిపరిపాదితాం. మున్యధీనామితి
యావత్. అనుయాస్యన్ తత్సంపద్యబలాదవశమనన్త వృద్ధకాతర్యేణ బలాద్గృహీతు

ప్రియంవదా—(శకుంతలాముపరుధ్య) 'హా! ఇదే జుత్త గంతుమ్.
శకుంతలా—(సభ్రూభంగమ్) కిం యేమిత్తమ్?

ప్రియంవదా—'రుక్మ నేత్రాణి దువే మే ధారయసి. తా ఏహి దావ
అత్తాణం మోక్షత తదో గమిస్యసి. (౧) (ఇతి బలాదేనాం
నివర్తయతి.)

రాజా—భద్రే! పృథ్వీసేచనాదేవ పరిశ్రాంతామత్రభవంతి లక్షయే. తథా
హి. అస్యాః—

సప్తాంసావతిమాత్రలోహితతలా బాహూ ఘటోత్తపణా
దద్యాపి స్తనవేషణం న జహతి శ్వాసాః ప్రమాణాధికాః,

1 నఖ! న తే యుక్తం గతుమ్.

2 కిం నిమిత్తమ్?

3 పృథ్వీసేచనే ద్యౌ మే ధారయసి. 'తస్మాదేహి తావదాత్మానం మోచయిత్వా
తతో గమిస్యసి.

మనుగమిష్యత్. బలాదాహరణే సర్వానర్థకారీ కాశ్యపమునికాపో భవేదితి భావః.
సహసా హతాత్. తస్మిన్ క్షణ ఏవేతి యావత్. నివయేన సౌశీల్యాదిగుణేన. వారిత
ప్రసరః నిరుద్ధక్వరితకమనః. యది మను వివయాదిగుణా న సంతి, శకుంతలాయా ఆపి
కాశ్యపాధీనత్వాభావే తదా తస్య బలాదాహరణం ఘటత ఇతి భావః. అత ఏ
వోక్తం మునితనయామితి. ఇతరవైలక్షణ్యేనాశ్చర్యే నిమిత్తమాహ—స్థానాత్స్వస్థితి
స్థలాత్. అనుచ్ఛలన్నపి పూర్వోక్తమేతునా న గచ్ఛన్నపి. గత్వా ప్రతినివృత్త ఇవ.
తస్మాత్కామిమనోపృతిశ్చేష్టాప్రతిరూపికేతి సంబంధః. కామినాం చిత్తం తు దుర్లభ
స్థలేఽపి ప్రవర్తత ఇతి భావః. తదుక్తం సాహిత్యమిమాంసాయాం—“సప్రత్యవాయ
దుర్లభనిషేధవిషయశ్చ యో విషయః, కామస్వభావవామః ప్రసరితి తత్రైవ దుర్వా
రః” ఇతి.

౧. ఇతీతి. పృథ్వీసేచనకథనవ్యాజేనేత్యర్థః. బలాత్ బలాత్కారేణ. నివర్తనే
పృథ్వీసేచనద్వయముణం వ్యాజమితి బోధవ్యమ్. భద్ర ఇత్యాది. భద్రే నఖత్వాత్కారు
ణికే. లక్షయే తత్కారణభూతచిహ్నైస్తర్కయామి. అస్యాః పరిదృశ్యమానాయాః.

౨. సప్తేతి. సప్తాంసౌ శ్లథస్కంధా. “ఉన్నతాంసః పుమాన్ శ్రేష్ఠః
సన్నతాంసా తు సుందరీ” ఇత్యుక్తత్వాత్. ఖుజౌ పూర్వమేవ సతౌ, ఇదాసీమలిశ

బద్ధం కర్ణశిరీషరోధి వదనే ఘర్జాంభసాం జాలకం

బంధే స్త్రంసిని చైకహస్తయమితాః పర్యాకులా మూర్ధజాః. ౨౦

(౧) తదహమేనా మన్యజాం కరిష్యామి. (ఇత్యంగుళీయకం దాతు మిచ్ఛతి.)

(సఖ్యా నామముద్రాక్షరాణ్యనువాచ్య పరస్పరమవలోకయతః.)

రాజా—(౧) అలమన్యథా మాం సంభావ్య. రాజ్ఞః పరిగ్రహాః ౨
యమ్.

యేన ప్రస్తావిత్యర్థః. అతిమాత్రలోహితకలౌ అతిమాత్రం ప్రమాణాధికం. లోహితం. జపాకుసుమాధం. యదాహభాగురి. — “బంధుదేవజపాసంధ్యాభౌ లోహితరక్తయోః ప్రయోగః పరికీర్తితః” ఇతి. అతిమాత్రలోహితం తలం యయోస్తా తథోక్తా ఆత్ర హేతుమాహ—ఘటోత్తేషణాదితి. కరతలం తు పూర్వమేవ రాగయుక్తం, ఇదాసీం కలశోన్నయనాదతిశయితరాగమితి భావః. అద్యాపి వృక్షసేచనే నివృత్తేఽః. ప్రమాణాధికః మాత్రాలిలంఘీ. బంధే కేశపాశే స్త్రంసిని శిథిలే నతి, ఏక హస్తయమితాః ఏకేన హస్తేన బద్ధః. అన్యహస్తస్య ఘటావలంబనత్వాదిత్యర్థః. ఇమా ఖలు రాజ్ఞా వృక్షసేచనకరణజనితపరిశ్రమకథనవ్యాజేన స్వాభిలాషపరికల్పితాని రతివిశేషజనితవ్యంజకాని విశేషణాన్యపాత్రాని. తథాహి. అంసే స్త్రంసనం, కరతలాతిలోహితత్వం, స్తనవేషభుమత్త్వం, నిరవధికప్రవర్తమానత్వానత్వం, కేశపర్యాకులత్వం చ, ఇత్యాదీనాం రతివిశేషకరణానంతరభావిత్వాల్లేషాం వ్యంజకత్వేన సహృదయహృదయమేవ ప్రమాణమ్.

౧. తదహమిత్యాది. అన్యజాం వృక్షసేచనద్వయరూపఋణరహితాం. నామ ముద్రా నామధేయస్య చిహ్నమ్. “ముద్రా ముఖశనే బద్ధే లింగే చిహ్నాఽంగుళీయకే” ఇత్యజయః. అక్షరాణి దువ్యంతనామధేయేన రత్నఖచితవర్ణాః. పరస్పరమవలోకయతః. అసౌ రాజేతి మత్వా ఆన్యోన్యం సంవదేతే.

౨. అలమితి. అన్యథా సంభావ్య మాం రాజేతి మత్వా. పరిగ్రహ్యతే స్వీక్రియత ఇతి పరిగ్రహః. ఇదమంగుళీయకం రాజసంబుధితి మంతవ్యమితి కేషః. అనేన రాజరాజకీయయోస్సామాన్యేన వచనేన ప్రచ్ఛాదనం కృతమితి బోధవ్యమ్. తదహమిత్యాదినైతదంతేన దానం నామ సంధ్యంగముక్తమ్. తదుక్తం. — “కార్యార్థం భూషణాదేర్బద్ధానం దానమిహోచ్యత” ఇతి. ఆత్ర రాజ్ఞా శకుంతలావశీకరణాయ స్వాంగుళీయకం దత్తమితి దానం భవతి.

ప్రియంవదా—(౧)¹ లేన హి నారుమాది ఏదం అంగులీఅలం అంగులీ
విటలం అజ్ఞస్య. తుమా వఅజ్ఞేణ ఎవ్వ అజ్ఞిరిణా నామ ఏసా.
(కించిద్వివృత్యం) మాభా సఉండశే, మోఢదాసి అణుకంపిణా
అజ్ఞేణ, అహవా మహారావణ గచ్ఛ దాణిం.

శకుంతలా—(ఆత్మగతమ్) (౨)² జగ్గ ఆత్మణో పహవిన్సం (ప్రకాశం)
కా తుమం విసజ్జిదవ్వస్స వా రుద్ధిదవ్వస్స వా?

రాజా—(౩) (శకుంతలాం విలోకయత్) (ఆత్మగతం) కిం ను ఖలు

1 లేన హి నార్వా త్యేతదంగుళీయకమంగుళీవియోగమార్యస్య. తవ వచనేనై
వాన్మణా నామైషా. సఖ శకుంతలే, మోచితాన్యనుకంపినాఽర్యేణ. అశవా మహా
రాజేన. గచ్ఛేదాసిం.

2 యద్యాత్తనః ప్రభవిష్యామి. కా త్వం విసర్జితవ్యస్య వా రోధవ్యస్య వా?

౧. లేనలి. యేన కారణేన దుష్కంశనామముద్రాక్షరాణి విద్యం లే, లేనేత్యర్థః.
రాజః అంగులీయకం రాజవస్త్ర ఏవ స్థాతుముచితమితి భావః. అనుకంపినా మోచితా
సీత్యనేన వ్యసనాభిఘాతజనం పశ్యతః ఉత్తమపురుషస్య తస్మిన్ దయోత్పత్తే. లేన
రాజః ఆభిహత్యం సూచ్యతే. అశవా మహారాజేనేత్యనేన. రాజ్ఞా రాజభావః ప్రచ్ఛా
దిలోఽసి తాభ్యాం జ్ఞాత ఇతి ద్యోత్యతే. స్వరాష్ట్రే యే జనా ఋణబద్ధాస్తే సర్వే
రాజ్ఞా స్వద్రవ్యవ్యయేన ఋణాన్తుచ్యం లే చేద్రాజ్ఞో మహత్ఫలమితి స్మృతేరితి భావః.
ఇదాసీమిత్యనేన రాజ్ఞా పృక్షనేచనద్వయఋణాత్త్వయ మోచితాయాం సత్యా
మిత్యర్థః. గచ్ఛ గంతుం స్వతంత్రా భవ. రాజ్ఞా తవోపకారః కృతః ఖలు. త్వయాపి
తస్య ప్రత్యుపకారః కర్తవ్య ఇతి భావః.

౨. ఏతదభిప్రాయం మనసి నిధాయాహ—జగ్గ ఆత్మనన్యస్య ప్ర
భవిష్యామి యది స్వతంత్రా భవిష్యామి చేత్, ప్రత్యుపకారం కర్తుం శక్యమితి భావః.
కింతు కాశ్యపాధీనేత్యర్థః. విసర్జితవ్యస్య విసర్జనస్య. రోధవ్యస్యావరోధస్య. వాశబ్ద
స్సముచ్చయే. “వాప్యయం స్యాత్సముచ్చయే, ఉపమాయాం వికల్పే చ నిశ్చయే చ
నిగద్యత” ఇత్యేకాక్షరరత్నమాలా విసర్జనావరోధయోర్వ్యం కేత్యాక్షేపే. కింతు
మహారాజేన ఖలు పృక్షనేచనద్వయరూపఋణం నిష్కాసితం స ఏవ మహావస్థాన
ప్రేషణయోః ప్రభురితి భావః.

3. శకుంతలాం విలోకయన్నితి. తస్యా బహువిధాశ్చిహ్నో విశిష్య పశ్యన్నితి
యావత్. చేహనామేవాభిప్రాయవ్యంజకత్వాత్. కిం ను ఖల్విత్యాదినా మద్వర్సన

యథా వయ మస్యా మేవమియమప్యస్తాః ప్రతిస్యాత్? అథవా
లబ్ధావకాశా మే సార్థనా. కుతః?

వాచం న మిశ్రయతి యద్యపి మే వచోభిః

కర్ణం దదాత్యభిముఖం మయి భాషమాణే,

కామం న తిష్ఠతి మదాననసంముఖే సా

భూయిష్ఠమన్యవిషయా న తు దృష్టిరస్యాః.

౨౯

జనితమన్తధవికారప్రభవాస్సాన్నితి కథావాదయస్తావదస్యాభావికా వంచకా ఆవం
చకాశ్చేతి శకుంతలాసురాగం సందిహ్య, తతః అథవేత్యాదినా నిశ్చాయకచిహ్నై
ర్నిశ్చినోతి.

౨౯. తదేవ నిశ్చయకమాహ—వాచమిత్యాది. అభిముఖే నమ్ముఖే భాషమాణే
మయి, మే వచోభిస్త్వీయాం వాచం యద్యపి న మిశ్రయతి, తథాపి మద్వచనే
కర్ణం దదాతి. అనేన నాయికానాయకయోరసురాగవ్యంజకస్య పరస్పరవాత్సిక్ర
ణస్య లబ్ధావకాదభావేన మద్వచనశ్రవణతాత్పర్యాత్తస్యాః కర్ణా మద్వచనైకవిష
యావితి ద్యోత్యతే. కామం యద్యపి మదాననసమ్ముఖే న, కాదాచితావస్థానమస్తీ
త్యర్థః. తథా చాస్యా దృష్టిస్తు భూయిష్ఠమన్యవిషయా న. యదా పరస్పరదృష్టిసంభా
సం, తదా లబ్ధయా నావలొకసం, కింతు వ్యాజేన నివర్తత ఇత్యర్థః. అనేనాసురాగవ్యం
జక పరస్పరసామ్ముఖ్యావలొకనాభావేన వ్యస్యాదృష్టిస్తు మదేకవిషయేతి వ్యజ్యతే. అత్రై
వమఖిప్రాయః. సరబుద్ధేరప్రత్యక్షత్వాత్తచ్ఛేష్టాభిరేవాసురాగస్య జ్ఞేయతయా చాత్ర
నాయికానాయకయోరసురాగద్యోతకం ప్రాయోజన వాత్సిక్రణం లబ్ధయా యద్యపి న
కృతం, తథాపి నాయకసంభాషణసమయే సాదరశ్రవణం తదసురాగవ్యంజకమ్. తథాచ
కన్యకాల్పేన ధార్మ్యాభావాన్నాయకసమ్ముఖావస్థానం యద్యపి న భవతి, తథాపి దృష్టి
స్పర్శధా తద్విషయైవ. సమీపస్థితానామసురాగవ్యక్తిర్భవిష్యతీతి భియా మధ్యే
మధ్యేనన్యం విలొకయతి. తాత్పర్యం తు నాయకవిలొకన నివ. తదుక్తం న భూయిష్ఠ
మిక్యభిప్రాయః. అత్ర దుష్కంఠేన శకుంతలాచేష్టాభిర్నాధాసురాగస్యోద్భేదితత్వా
దుద్భేదో నామ ముఖసంధ్యంగముక్తమ్. తదుక్తం—“ఉద్భేదో గూఢభేదన” మితి.
అత్రక్షోకే విలాసోనామ గాత్రారంభ ఉక్తః. తదుక్తం—“ప్రేక్షా కాంతస్య సవిధే
నేత్రభూవక్తకర్తృణాం, విశేషో యస్య కథితో విలాసః పూర్వసూరిభి” రితి. అత్ర
వాచం న మిశ్రయతీత్యాదినా శకుంతలాచేష్టానాం స్వసన్నిధౌ కృతానాం రాజ్ఞా
ప్రేమగర్భితానాం ప్రకటనాద్విధిం గాత్.

(నేపథ్యే.)

(౧) భో భో తపస్వినః, సన్నిహితాస్తపావనసత్త్వరక్షాయై భవతాం

ప్రత్యాసన్నః కిల మృగయావిహారి పార్థివో దుష్యంతః.

తురగఖురహతస్తథాహి రేణు

ర్విటపవిషక్తజలార్ద్రవల్కలేషు,

పతతి పరిణతారుణప్రకాశః

శలభసమూహ ఇవాశ్రమద్రుమేషు.

30

అపి చ.—

తీవ్రాఘాతప్రతిహతతరుస్కంధలగ్నైకదంతః

పాదాకృష్టవ్రతతివలయాసంగసంజాతపాశః,

మూర్తో విఘ్నస్తపస ఇవ నో భిన్నసారంగయాథో

ధర్తారణ్యం వ్రజతి చ గజస్వ్యందనాలోకభీతః.

3౧

౧. భో భో ఇతి. ససంభ్రమాహ్వానే ద్విరుక్తిః. తపస్వినః సే తాపసాః, సన్నిహితా మిత్రాః. మృగయావిహారి మృగయావిహరణశీలః. అనేన శీఘ్రార్థప్రత్యయేన గ్రీష్టసమయే రాజ్ఞో మృగయావినోదనముచితమితి ద్యోత్యతే. కిలేతి వార్తాయామ్. “వార్తాసంభాష్యయోః కిల” ఇత్యమరః.

30. రాజ్ఞః ప్రత్యాసన్నతేవ హేతుమాహ—తురగేతి. జలార్ద్రవల్కలేషు త్యనేన సాయంకాలస్నానేన వల్కలానామార్ద్రత్వమితి జ్ఞేయం. పరిణతారుణ్య సాయంతనసూర్యస్య ప్రకాశో యస్మిన్ తథోక్తః. అతఏవ శలభసమూహ ఇవ పతంగ నివహ ఇవ. అనేన సాయంకాలస్సమాగత ఇతి సూచ్యతే. లేనేతః పరం సంభాషణా దేరవకాశో నాస్తీతి సూచ్యతే. అపి చేతి, అర్ద్రవల్కలేషు ధూళిపతనమేకా బాధా. ఇదాసీం బాధాంతరమపీతి భావః.

3౧. తదేవాహ—తీవ్రాఘాతేత్యాది. తీవ్రాఘాతేన దృఢప్రహరేణ ప్రతిహతః భగ్నశ్చాసౌతరుస్కంధశ్చ స తథోక్తః. లేన లగ్నస్సంగతః నిశో దంతో యస్య స తథోక్తః. ఏకం తరుస్కంధమనస్కంద్యైకస్మిన్ దంతే నిక్షిప్త్యాగచ్ఛతీత్యర్థః. స్వభావోక్తిరలంకారః. మూర్తః మూర్తిమాత్. నః అస్మాకం. నేపథ్య ఇత్యాదివై తదంతేన చాళికానామార్థోపక్షేపకముక్తమ్. తదుక్తం కోహశేన—“అంతర్నేపథ్యస్థైర్యమృతమాగధాదిభ్యః క్రియతే, అరస్యోపక్షేపః ౨ నేపథ్యా చాళికా చేయ” మితి.

(౧) (సర్వాః కర్ణం దత్వా కించిదివ సంభ్రాంతాః.)

రాజా—(అత్తగతమ్) అహో ధిక్; నై నికా మదన్యేషిణ స్తపోవన
ముపరున్ధన్తి. భవతు. గమిష్యామి తావత్.

అనసూయా—(౨) ¹అజ్ఞ, ఇమితా అరణ్యగతి ఉత్తం దేణ పజ్జాపుశమ్మ.
అణుజాణీహి ణో ఉడఅగమణాల.

1 అర్థ, అనేనారణ్యగజవృత్తాంతేన పర్యాకులః స్తః. అనుజాణీహి న ఉటజ
గమనాయ.

భరతేనాప్యుక్తం—“సా ద్విధా చూళికాఖండచూళికాచేతిభేదతః, పాత్రైర్వవనికాం
కస్త్తైః కేవలం యా తు నిర్మితా, ఆదావంకస్య మధ్యే వా చూళికా నామ సా స్పృ
తా, ప్రవేశనిర్గమాభావాదియమంకాద్యుహితా” అంకాదా చూళికాయథా—అనర్హ
రాఘవే సప్తమాంకే. అంకమధ్యే యథారత్నావళ్యాం ద్వితీయేంకే. అథ ఖండచూళి
కా—“రంగే నేపథ్యసంస్థాయి పాత్రసల్లావవిస్తరైః, ఆదా కేవలమంకస్య కల్పితా ఖం
డచూళికా, ప్రవేశనిర్గమ ప్రాప్తేరియమంకాద్యుహితా.” యథా—బాలరామాయణే
సప్తమాంకస్యాదా. ప్రకృతే సంరోధస్య నీరసత్వాదనుచితత్వాచ్చ సూచ్యత్వమను
సంభేద్యమ్.

౧. సర్వా ఇత్యాది. అత్ర సర్వశబ్దేన రాజా శకుంతలా సఖ్యా చ కన్యంలే.
ఇవశబ్దో వాక్యాలంకారే. సంభ్రాంతాః భర్తాచరణవిఘ్నభూతనైస్యదర్శనాత్కరచ
రణాదివేషఘనయనచలనపుశ్కముఖవైవర్ణ్యస్వరభేదాదిభిర్భయం ప్రకాశితవత్ప్రకృత్యర్థః,
అహో ఆశ్చర్యే. సుభోవరతశకుంతలాదర్శనాదిరూపభాగ్యవిఘటనే స్వస్య దౌర్భా
గ్యం ప్రత్యాశ్చర్యం. ధిక్షిందాయాం. శకుంతలాసంభాషణాదివిఘ్నకారణభూతనై
స్యం ప్రతి నిందా. నైనికాః * సేనాయాశ్చేతి తతి నైనికాః. “సేనాయాం సమవేతా
యే నైన్యాస్తే నైనికాశ్చ త” ఇత్యమరః.

౨. అజ్ఞేత్యాది. ఉటజగమనాయేత్యత్ర జేసోఽమితి వ్యష్టాస్తాదర్థ్యే జేస్వీతి
వికల్పవిధానాదవవాదః. అనేన ప్రధానశృంగారరసస్యాంగత్వేన భయానక ఉక్తః
భయానకతత్వముచ్యతే—“విభేదిభాయయత్యన్యాకర్తృజేతిభయం విదుః, అస్మిన్
దుఃఖం భవేద్యస్తాజ్ఞాయతే స భయానకః” స చ—“మానసాంగికభేదేన ద్విధా
విద్యద్భిరుచ్యతే.” అత్ర తీవ్రానూతేత్యాదిసోటజగమనాయేత్యంలేన భయానకస్ఫు
టవివ. సర్వత్ర రసానాం వ్యంగ్యత్వం కర్తవ్యమ్. అత్ర ప్రస్తుతశృంగారరసస్య సేనా
దర్శనాద్యయానకముత్పాద్యరసవిచ్ఛేదః కృతః. ఉక్తం చ—“విమితాంతరముత్పాద్య

రాజా—గచ్ఛన్తు భవత్యః. వయమప్యాశ్రమపీడా యథా న భవిష్యతి
తథా ప్రయతిష్యామహే.

(సర్వే ఉత్తిష్టంతి.)

రసం ఛింద్యాత్కవిః కృతా” ఇతి. యథా విక్రమార్వశీయే వ్రథమాంకే సూర్యోవస్థా
నసన్నివృత్తస్య కాంతస్య రాజ్ఞః శృంగారిత్వసంపాదనార్థం రాక్షసావహ్నితోర్వశీ
ప్రత్యాహరణేన వీరో రసో వర్జితః. “అశ్రయైశ్చే విదుద్ధా యా తా కార్యా భిన్న
సంశ్రయా” విత్కుక్తత్వాత్. కాంతశృంగారయోస్తు నైరంతర్యేణ విరోధ ఇతి రసాం
తరం మధ్యే కృతం. యథా వా ప్రకృతే షష్ఠాంకావసానే మాతలినా విదూషకే గృ
హీతే రాజ్ఞీ వీరో రసః, విదూషకేభయానకశ్చ, వర్జితః. ప్రధానరసస్య శృంగారస్య
ధారాధిరూఢత్వమేకవారం ద్వివారం వా కర్తవ్యం. న బహుధా తదా ప్రారంభదశా
యామేవ రసపోషో న యుజ్యతే. క్రమపరిపోషేణైవ చమత్కారజననాత్. నివం
చేద్దృగ్జపరిపోషో భవతి. శృంగారరసవర్ణనే తత్ప్రతికూలానాం రసానాముపనిశ్చయో
న కార్యః. రసవ్యంజకవిభావాదీనాం కష్టకల్పనయావ్యక్తిర్న కార్యా. తదుక్తం—
“వ్యభిచారరసస్థాయిభావానాం శబ్దవాచ్యతా, కష్టకల్పనయా వ్యక్తిరనభావనిభావ
యోః, ప్రతికూలవిభాగాద్విగ్రహో దీప్తి పునః పునః, ఆకాండే ప్రళసచ్ఛేదావం
గస్యాప్యతివిస్తృతిః. అంగినోఽననుసంధానం ప్రకృతీనాం వివర్ణయః, అనంగస్యాభి
ధానం చ రసే దోషాస్సృరీదృశా” ఇతి. ఏతే రసభంగహేతవో భవంతి. తత్ర
దీప్తిపునఃపునర్వధా—మహారసంభవే రతిప్రలాపేషు, తత్ర శివయోస్సాముఖ్యే మన్తగ
దాహే ఆవిఘటితే యుటితి తత్సంఘటనసంవిధానాన్తుఖ్యానాం సహృదయానాం
వ్యవధానవిధాయినీ రతివిలాపసర్వేనాత్మంతమనాదరః. ఆకాండే ప్రళసం యథా, వేణీ
సంహారే ద్వితీయేఽంకే అనేకసంక్షయే వృత్తే భానుమత్యాసహ దుర్యోధనస్య శృంగా
రవర్ణనమ్. యథా—తత్ర కంచుకీ యోఽయముద్యతేషు బలవత్సు, అభవాకిం బలవత్సు
వాసు దేవసహాయేష్వరిషు, ఇత్యాది. అశస్త్రగ్రహణాదకుంతవరోరిత్యాదినాచ. భాను
మత్యా సహేతి ప్రముఖసంధ్యంగవిశేషస్య నిబంధి కవేర్నిబంధి. న చానుచితః.
ఛేదో యథా—మహావీరచరితే ద్వితీయేఽంకే రాసవభార్గవయోర్ధారాధిరూఢే వీరరసే
కంకణమేవ నావగచ్ఛామితి రాఘవస్యోక్తా. అంగస్యాప్రధానస్యాతివిస్తరేణ వర్ణ
నం. యథా—హయగ్రీవవిజయే, ప్రతినాయకస్య హయగ్రీవస్యైవ బహుధా విజయ
వర్ణనంకృతమ్. అంగినోఽననుసంధానం యథా—రత్నావళ్యాంచతుర్థేకే బాధ్యవ్యాదిక
గమనేనాగరికాయా విస్తృతిః. ఈదృశా ఇతి. నాయకాపాదప్రహారాదినా నాయ
కస్య కోపాద్విస్తరం. ప్రకృతివివర్ణయ ను అదివ్యానాం సముద్యోగంఘనాదిః. తత్ర రతి

సఖ్యా—(౧) 'అజ్ఞ, అసంభావిదసక్కారం భూటవి పేక్షణాణిమిత్రం
శజ్జామో అజ్ఞం విజ్ఞానిదుం.

రాజా—మూమైవం. దర్శనేనై వ భవతీనాం సత్కృతోఽస్తి.

శకుంతలా—(సవ్యాజం విలమ్బ్య సహ సఖీభ్యాం నిష్క్రాంతా.)

రాజా—మందోత్సుకోఽస్తి నగరగమనం ప్రతి. యావదనుయా
త్రికాక ప్రత్యవేక్ష్య తపోవనస్య నాతిదూరే నివేశయామి,
న ఖలు శక్నోమి శకుంతలావ్యాపారాదాత్తానం నివర్త
యితుమ్.

1 ఆర్య, అసంభావిదసక్కారం భూయోఽపి ప్రేక్షణానిమిత్రం లజ్జామహే
ఆర్యం విజ్ఞాపయితుమ్.

హాసకోకాద్భుతాని అదివ్యోత్తమప్రకృతివద్దివ్యేష్వసి వర్ణనీయాని. తథాపి రతిస్తు
సంభోగశృంగారరూపా ఉత్తమదేవతావిషయా న వర్ణనీయా. తద్వర్ణనం హి పిత్రో
స్సంభోగవర్ణనమివాత్యంతానుచితం స్యాత్. అదివ్యానాం యావదపదానం ప్రసిద్ధ
ముచితం తావదేవ వర్ణనీయమ్. అన్యథా అసత్యబుద్ధిజనక లేవిన కాంతాసమ్మికహితో
పదేశతాం విఘటయత్కావ్యమేవ పరిత్యాజ్యం స్యాత్.

౧. అజ్ఞేత్యాది. భూయోఽపీత్యనేనేకః పరం పునర్దర్శనే నతీప్సికసిద్ధిర్భవి
వ్యతీతి భావః. మందోత్సుకోఽస్తినిరాశో భవామి. అనేన సర్వకార్యానుత్సాహః
ఉక్తః. శకుంతలావ్యాపారాత్ శకుంతలాయాః అకృత్రిమమనోహరస్వవిషయక
చేష్టావిశేషాత్. ఆత్తానం చిత్తం నివర్తయితుం స్వవశగమసి ప్రత్యావర్తయితుం న
శక్నోమి. అనేన చిత్తస్య పరవశత్వకథనేనాంతరింద్రియస్య పారవశ్యముక్తమ్. తత్స
హకారితయా ప్రవృత్తినివృత్తికరాణామింద్రియాణాం స్వవశతా కుత ఇతి భావః.
అనేన ఉపనలేషు ఉచితేష్వసి విషయేషు తత్తత్ప్రవృత్తీరసంభవ ఉక్తః. తదేవోప
పాదయతి—మమ హీత్యాదినా. మమ దృఢచిత్తలేవిన ప్రసిద్ధస్య మే. హి యస్మాదేతోః.
యద్వా—మమేత్యనేన “రత్నహరీ తు పార్థివ” ఇతి న్యాయేన స్వసంపాదిత
లోకోత్తర బహుస్త్రీరత్నపరిభావినో మమేత్యర్థః. తాదృశస్యాపి శకుంతలానిమిత్తక
చిత్తచాంచల్యకథనేన శకుంతలారూపలావణ్యాదేరదృష్టాశ్రుతపూర్వత్వం వ్యజ్యతే.
అనేనానురాగప్రసిద్ధేర్వస్తు సౌందర్య ప్రాబల్యముక్తమ్. హిశబ్దోఽవ్యర్థకః. మమ
పీత్యర్థః.

మమ హి—

గచ్ఛతి పురశ్శరీరం ధావతి పశ్చాదసంస్తుతం చేతః,

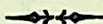
చీనాంశుకమివ కేతోః ప్రతివాతం నీయమానస్య.

3౨

(ఇతి నిష్కాంతాః సర్వే)

ఇతి శ్రీకాలిదాసకృతా శాకుంతలనాటకే

ప్రథమో ౭ జ్ఞాః.

3౨. గచ్ఛతీతి. శరీరం వపుః. అత్ర శరీరశబ్దప్రయోగేణ శరీరక ఇతి శరీరమితి శకుంతలానింగనాద్యసంభవాద్భాగ్యపీనమితి, శరీరం ప్రతి జాగుప్సా వ్యజ్యతే. దేహసద్భావస్య తాదృశశకుంతలానింగనాదిమల్లేన్వన నఫలత్వమితి భావః. తదభావాత్సవ్యతిరిక్తమివ శరీరమితి ప్రయుక్తం నత్వహమితి ప్రయుక్తమితి భావః. పురుః తగ్రహః. సేనాం ప్రతీత్యర్థః. అత్ర సేనాం ప్రతీతి వక్తవ్యే సేనాశబ్దస్యానుచ్ఛరితత్వాత్తదాగమనేన శకుంతలాసంభాషణాదేర్విఘటనం జాతమితి, సేనాం ప్రతి నిందానూయా చ ధ్వన్యతే. అతస్తదభిధానం నోచిత మితి రాజ్ఞోఽవహితా కథితా. గచ్ఛతి ఉదాసీనతానివయకస్థలగమనమివ మందం వ్రజతి. సేనాజనితాశ్రమబాధాయా ఋషికావభిత్వా నైస్యనివారణార్థం త్వరితం ధావతీతి వక్తవ్యే గచ్ఛతీతి గమనమాత్రార్థకశబ్దప్రయోగేణ బుద్ధిపూర్వకం న గచ్ఛతి, కింతవశమేవ మందం వ్రజతీతి ద్యోత్యతే. సుస్థచిత్తనైస్య కరచరణాదేరుచితానుచితవిషయేషు బుద్ధిపూర్వకప్రవృత్తినివృత్త్యోగ్యసంభవాదితి భావః. అన్యథా బుద్ధిపూర్వకగమనే తు విప్రలంభే నైశ్చింత్యప్రసంగాదనుచితం స్యాత్. తేన గమనే పాపయోర్వైషమ్యం చ వ్యజ్యతే. గచ్ఛతీతి వర్తమానవ్యవదేశేన గమనోద్యోగే కృతేఽపి పాదా న చలత ఇతి ద్యోత్యతే. చేతస్సర్వకరణప్రధానభూతం మనః. పశ్చాత్స్పృహకః. శకుంతలాం ప్రతీత్యర్థః. అత్ర శకుంతలాం ప్రతీతి వక్తవ్యే తదభిధానస్యాకృతత్వాద్ధర్మభా కిమర్థముచ్ఛరితవ్యేతి భావః. తేన రాజ్ఞా నిర్వేదో మతిశ్చ. యద్వా—అపరిమితసుకృతాతిశయవతః పుంసవివ శకుంతలాభాః. తేనైవ సా స్వర్త్యం యోగ్యేతి ప్రతీయతే. యది న్నస్యాపి సుకృతవిశేషోఽస్తి, తర్హి తస్యాస్యంభాషణాదేః కథం విఘటనా జాతా? ఇతి భావః. తేనాలభ్యవత్త్వనభిధానేన రాజ్ఞో వ్రీడా వ్యజ్యతే. ధావతి చిరపరిచయదృఢసాహచరేన విశేషానవామివ త్వరితం ధావతి. పరిచితస్య తత్సహవాసం ప్రతిగమనం

సంభాష్యమితి తదుపపత్రిమాహ—అనంస్తుతమితి. అనంస్తుతమపరిచితం. “సంస్తుతస్సాస్యత్పరిచయ” ఇత్యమర్థః. ఉత్తమనాయకాయా లలితవిశాకనాదీనాం స్వాభావిక లేనాసి సంభవాత్రేషాం స్వవిషయ లేన చిరసహవాసాభావాత్సమ్యక్తు పరిచిత మిత్త్యనంస్తుతమిత్త్యుక్తమ్. ధావతీతి వర్తమానప్రయోగేణ దుర్లుటత్వం నిశ్చిత్త్య మయా నివర్తమానమసి తస్యాస్సాకూతావశాకనమందగమనచేష్టావిశేషాణాం స్వాభావిక మనోహరత్వాద్వస్తుసౌందర్యబలాన్న నివర్తతే. కింతు తద్విషయే స్వార్థసిక వృత్తిలిప్యజ్యతే. కించ, అనంస్తుతం చేతో ధావతీత్యనేన, శకుంతలాకృతానాం చేష్టావిశేషాణాం స్వవిషయ లేన చిరపరిచయం కృత్వా నమ్యగ్భాతుం ధావతీవేత్త్యుచ్చేక్షా భవ్యత్యే. అత్ర శకుంతలాదుష్యంతయోః పృథగ్దేశగమనేన వస్తువిచ్ఛేదే నత్యనంస్తుతం చేతో ధావతీత్యనేన స్వాంతఃపురయువలిప్యహయ శకుంతలాం ప్రతి గచ్ఛతీతి చిత్తా నంగమ్య పునస్తత్పాప్రవృత్తకయత్తుకరణే హేతుత్వాద్భిందురిత్యమనంధేయమ్. తదుక్తం. “బీజత్వాద్భీజమాదా స్యాత్ఫలత్వాత్కార్య ముతరః, తయోన్యంధానహేతు త్వాన్తథ్యే బిందుం ముహూః క్షిపేత్” ఇతి. భావప్రకాశేఽప్యుక్తం—“సలే ప్రధానే విచ్చిన్నే బీజస్యావాంతరైః ఫలైః, తస్యావిచ్ఛేదణో హేతుర్భిందురిత్యాహాహాః” ఇతి. శరీరస్య పురః మందగమనే చిత్తస్య పశ్చాత్తర్వరితగమనే చ దృష్టాంతమాహ—చీనాంశుకమిత్యాదిహ. ప్రతివాతం నాతాభిముఖం నీయమానస్యాకృమ్యమాణస్య కేతోర్ధ్వజస్య. “కేతుద్భుతో పతాకాయాం గృహోత్పాతాదిఃక్షపిన్” తి విశ్వః. చీనాంశుకమివ పట్టవస్త్రమివ. పట్టవస్త్రం యథాతిక్లష్టం, నిర్మలం చ, తద్వత్స్వచిత్త మసి కఠినం, స్వచ్ఛం చ, ఇతి భావః. యథా భవజదండే దృఢమ్యూతం వస్త్రంవాతో బలాదాకర్షతి, తద్వత్స్వాంతఃపురయువలిప్య విక్షిప్తం చిత్తం శకుంతలా స్వస్వరూప లావణ్యాదిబాహులేన తాను వైమనస్యం సంసాద్యాకర్ష తీతి భావః. కేచిత్” చీనాం శుకం చీనదేశోద్భవం వస్త్రమితి వదంతి.

ఇతి నిష్క్రంతాఇతి. తేషామంతే చ నిర్గమఇత్త్యుక్తత్వాత్. ప్రథమోఽంకఇత్యనేన, ప్రకృతేలదావేకదివసవృత్తం నాట్యమిత్యర్థః. తదుక్తం. “ఏకైక దివసే వృత్తమేకనేతృప్రయోజనం, బహుపాత్రప్రవేశార్హ మంకమానన్న నాయక” మితి. నాటకవిచ్ఛేదస్యాంక ఇత్యభిధానమ్. “అంశో నాటకవిచ్ఛేదే సంఖ్యా యాం యుధి భూషణ” ఇతి నానార్థరత్నమాలా. సర్వత్ర బీజానుగుణమేవాంక విచ్ఛేదః కార్యః. తదుక్తం భరతే—“క్షణో ముహూర్తో యామోవా మధ్యాహ్నో దినోఽంకః, పాత్రాం లంకేణైవ తస్మాదాంతస్య బీజస్యానువశానుగః” ఇతి.

బీజార్థానుగుణ్యం తు ఆసంస్తుతం చేతో ధావతీత్యనేన తత్పరిచయార్థం విచారం కర్తు
మేనేన తద్దటనేన భవితవ్యమితి ద్వివీర్యేనంకే విదూషణేన సహ ఆలోచనాయామత్ర
బీజముపక్షిప్తమితి వ్యుజ్యతే.

ఇతి శ్రీరమణవేంకటాచలేశ్వరపాదారవిందసమారాధక
వైఖానసకులతిలక శ్రీకాళికగోత్ర శ్రీలిరుమలాచార్య పుత్రేణ
ధ్వనిప్రస్థాన పరమాచార్యాష్టభాషాచక్రవర్తి
శ్రీనివాసాచార్యేణ విరచితాయాం కాకుంఠలవ్యాఖ్యానాయాం
ప్రథమోఽఽంకః.

లోత్తి మజ్జుందిణే వి గిమ్మవిరళపాఅవచ్చాఅను వణరాఇమ

యాను వనరాజిమ్మహింద్యతే, పత్రసంకరకమయాణి కడుమ్మని గరినదీజలాని పీయన్తే. అనియతవేళం కూల్యమాంసభూయిష్ఠ ఆహారోఽశ్యతే. తురగానుధావనసంక్షుభిత తదుక్తం త్రిలోచనేన—“అథ కిం స్వీకృతాలాపే హుంక్రోధే త్వహవార్తిషు, కాంతం స్పృశమసంభావ్యే ఆజ్ఞానే హితి విప్లయ” ఇతి. ఆన్యస్తిక్ పాతే సర్విణ్ణః దుఃఖతః. ఆ ఇతి వీడాయాం నిపాతః. రాజ్ఞో వయస్యభావేన సుభే ౭నుభవితవ్యే స్వస్య తద్వివరీతం జాతమితి యావత్. కించ వయస్యభావేనేత్యనేన స్వస్య గోపసియాంశః కోఽపి రాజ్ఞో నాస్తీతి వ్యజ్యతే. తేన చ స్వవక్ష్యమాణరా జకథితశకుంతలావృత్తాంతహేతుదుక్తః. రాజ్ఞో విరోధేనైవ దుఃఖం. న తు మైత్రే ణేత్యాశంక్యహ—మృగయాశీలస్థేతి, మృగయాపర్జునజనితదుఃఖమేవ, న హి గృహే ఆహారాదిసంకోచజనితదుఃఖమిత్యర్థః. మృగయాశీలస్థేత్యనేనేతఃపరం మృగయాం వ్యాజీకృత్యావస్థానే కించిద్విళంబహుచ్చ్యతే. తేన శకుంతలాప్రాప్తిః ర్యంతమాశ్రమావస్థానే బీజముక్తమ్. యది మృగయాగమనే దుఃఖానుభవస్తస్మి గృహే వేన సుభేన స్థీయతామిత్యత ఆహ—రాజ్ఞ ఇతి. యద్యత్రాగమనే దుఃఖం నిశ్చిత్త్య గృహే స్థీయతే, తదా బలాత్కారేణాప్యానేతుం శక్తిరస్తీత్యర్థః. అత్రాగమనే దుఃఖ మనాగమనే దండ ఇతి భావః. రాజ్ఞ స్వయం వంచితప్రకారమాహ—అటం మి ఓ ఇత్యాదినా. అయం మృగ ఇత్యనేన ప్రాగేవ క్రూరసత్త్వనామోచ్చారణే సతి భీ త్యా స్వయం నాగమిష్యామితి త్సుద్రజంత్యభిధానం కృతం. తేన స్వస్య కించిదరణ్య ప్రవేశః కారితః. మృగస్యాలాభే సతి పునరయం వరాహ ఇతి, తదలాభే అయం కా ర్దుల ఇతి. తదపేక్షయా సమ్యగరణ్యప్రవేశ ఇతి భావః. ఏవంప్రకారేణ వంచిత ఇ త్యర్థః. గ్రీష్మ ఇత్యనేన కాలస్యాతిసంతాపకరత్వం, తత్రాపి మధ్యందిన ఇత్యనేనాతప బాహుశ్యాత్సంచారానర్హతా కథ్యతే. వనరాజిష్వితి వనవదోపాదానేన కంటకాతి బాహుశ్యాత్స్వచ్ఛందసంచారాయోగ్యత్వం. రాజిష్వితి బహువచనాదనేకదేశ భ్రమణం, తతోఽపి విరళపాదవచ్చాయాస్వీతి విశేషణేనావస్థానార్హతా చ, వ్యజ్య తే. ఆహింద్యతే పర్యట్యతే. పరిభ్రామ్యత ఇతి యావత్. గ్రీష్మ ఇత్యనేనారణ్యవాసేనస్పర్శే సారంగాదయో జంతవస్తృషితా జలాన్వేషిణో భవంతి. తత్రాపి మధ్యందిన ఇత్యనేన జలపానార్థం సర్వత్ర పర్యటంతి. తస్మాత్తదా మృగయాక్రియత ఇతి భావః.

ఆహింసా అది. (౧) పత్తసంకరకసాయా ఇ కదుక్షా యి గిరిణానీ
జలా ఇ పీతం తి. అణి అద వేళం సుళమాంసభూ ఇట్టం ఆహారం
అన్వీ అది. (౨) తుర ఆణు ధావణ సంఖు హిద సంధిణో మే ర త్తిం
వి ణి ఆమం సయిదవ్వం ఇద్ది. తదో మహంతే ఎవ్వ పచ్చు
నే దాసివపు త్తేహిం సగణభుద్ధేహిం వణగ్గహణకోళాహళేణ
పడిబోధిదోమ్మి. ఏదావం తేణ వి పీడా ణ ణి క్కమది, తదో
గండస్స ఉవరి పిడ ఆ సంఉత్తా. (3) హి ఓ కిళ అమ్మేసు ఓహీ
ణేసు త త్తహోదో మి ఆణుసారేణ అస్సమపదం పవిట్టస్స తావస

సంధేర్తరాత్రి మసి నికామం శయితవ్యం నా స్తి. తతో మహా త్యేవ ప్రత్యూషే దాస్యాః
పుత్రైశ్చ గణుభైర్వనగ్రహణకోలాహలేన ప్రతిబోధితోఽస్తి. ఏతావత్యపి పీడా న
నిష్క్రమతి. తతో గండస్యోపరి పిటకా సంవృతా. హ్యః కిలాస్తాస్వపహీనేషు త
త్ర భవతో మృగయానుసారేణాశ్రమపదం ప్రవిష్టస్య తావనకన్యకా శకుంతలా నామ

౧. స్థలాసౌష్ఠవముక్త్యా జలాసౌష్ఠవమాహ—నత్తేలి. పత్రసంగేన కషాయాణి
కటూని. విరసానీతి యావత్. అనేన జలస్య మాధుర్యగుణో నిరస్తః. కడుష్టాని ఈష
దుష్టాని. జలాసౌష్ఠవముక్త్యాఽహారాసౌష్ఠవమాహ—అణి అదేలి. “దివా యామద్వ
యాదర్వాగ్రాత్రే యామం న లంఘయేత్, అతిక్ర మే మహావ్యాధిం జనయ త్యేవ భోజన
మిత్యుక్తత్వాదవ్యవస్థితకాలమిత్యర్థః. “వేలా” కాలే చ జలధేర్వలాతీరవికారయో”
రితి విశ్వః. ఆహారమితి ప్రాకృతే “లింగమంత్ర” మితి సూత్రాన్నపుంసకప్రయోగః.

౨. ఆహారాసౌష్ఠవముక్త్యా నిద్రాఽసౌష్ఠవమాహ. తురపితి. రాత్రిమపీతి కాలా
ధ్వనోరత్యంతసంయోగే ద్వితీయా. వనగ్రహణకోలాహలేనాన్యోన్యం జాలాదికం
బద్ధం వనసీమాగ్రహణకోలాహలేనేత్యర్థః. గండో వ్రణవిశేషః. “గండో విసోఢి
టక” ఇత్యమరః. పిటకావ్రణస్యోపరి వ్రణం. కేచిద్గండశబ్దేన ప్రమేహమూత్రకృ
చ్ఛాదివ్యాధిం వదంతి. ప్రకృతే గండః మృగయా. పిటకా శకుంతలాదర్శనం.

౩. తదేవాహ—హి ఓ ఇతి. హ్యః పూర్వేద్యుర్నిత్యర్థః. అస్తాస్త్వితి బహువచనేన
స్వయమతీవోహాపాహుశలః స్వయం చేత్తదాసీం వర్తేత. తదా నర్వముపాయేన
విఘటయితుం శక్యమితి ద్యోత్యతే. స్వస్యానన్నిధానమేవ రాజ్యశ్శకుంతలాదర్శనాదే
హేతురితి భావః. యద్వా—అస్తాస్త్వితి బహువచనం నిర్వేదే. తథామరుకేఽపి
“వయమసి నాతాకాః ప్రియతమా” ఇతి తత్తత్తవత ఇత్యనేన రాజ్యః పాలిలోమ్యుది

కణ్ణాత సడంబళాణామ మహా అభణ్ణదావ దంశిదా. (౧) సం
పదం బాలరగమణస్సకహం విణ క రే ది. అజ్జ తం ఎవ్వ స
వినేసం చింతయ స్తస్స మే అచ్ఛీణం పహాదం ఆసి. కా గ ఈ
జావ ఇమం కిదాచారపడికమ్మణం వలస్సం వెత్థామి. (పరిక్ర
మ్మావలోక్య చ) ఏసో ఖు బాణాసణహత్తాహం వజ్జపు

మహాధన్యతయా దర్శితా. సాంప్రతం నగరగమణస్యకథామహకరోతి. అద్య తమేవ
సవిశేషం చింతయతో మేఽత్థోః ప్రభాతమాసీత్. కాగతిః? యావదిమం కృతాచార
పరికర్తాణం వయస్యం పశ్యామి. (పరిక్రమ్మావలోక్య చ) ఏవ ఖలు బాణాసహస్తాభి
పరస్త్రిఘ మనో న వర్తత ఇతి ద్యోత్యతే. అనేనేతః పూర్వం రాజ్ఞః పరస్త్రినిమిత్త
కచిత్తవ్యసనం నాస్తి. యద్యస్తి, తర్హి దానీమసి తస్య సాహసికమితి దుఃఖం సోధం
శక్యత ఇతి భావః. తర్హి పరబుద్ధేరప్రత్యక్షత్వాదైశ్వర్యయావనాదిబాహుళ్యే నవీనా
కాచిద్విక్రియా భవతీత్యత ఆహ—మితిబుసారేణేతి. మృగయాయాం పరయువతి
దర్శనసంభావనా కథం తర్క్యతే! యది తత్పూర్వమేవ సంభావితం స్యాత్ తర్హి స్వ
యం నాగచ్ఛామితి భావః. తర్హి, పురాణేలిహాసాదా మృగయాగమనసమయ ఏవ
కేమాచిద్రాజ్ఞాంపరయువతిప్రాప్తిక్రూపిత ఇత్యత ఆహ—అక్రమపదం ప్రవిష్టస్యేతి.
కాంతిప్రధానే శపావనే పరయువతిదర్శనం కథం ప్రాకర్మ్యత ఇతి భావః. ఏవమను
పపత్తిమక్త్యా దర్శనసద్భావస్య కారణమాహ—అధన్యతయేతి. ఆసంభావ్యస్థ తే
రాజ్ఞో యువతిదర్శనే స్వస్వాధ్యక్షతైవ హేతురితి భావః. ఏవం శకుంతలావృత్తాంత
కథనేన పూర్వేద్యురాత్రే విదూషకస్యాగ్రత శకుంతలావృత్తాంతాదికం రాజ్ఞా కిం
చిత్సంసృజితమిత్యవగంతవ్యమ్. తథైవ పదిష్యత్యుత్తరత్ర—తామేవాశ్రమలలామభూ
తామిత్యాది.

౧. అధన్యతాఫలమాహ—సంపదమిత్యాదినా. సాంప్రతమితి రాజ్ఞా శకుంతలా
యాం దృష్టాయామిత్యర్థః. అత్థోః ప్రభాతమాసీదిత్యనేనాతిదుఃఖానుభవేనాక్షీనిమి
లనాభావో ద్యోత్యతే. అత్థోయస్తిలతోన్నతోః ప్రభాతమాసీదిత్యర్థః. కాగతిః కావా
మతిః. ఇతః పరం యథా మృగయాగమనమత్రాపస్థానం చ నసంభవేత్తాదృశతాత్కా
లికమతిః. కేత్యాక్షేపే. అతిదుఃఖానుభవేన బుద్ధిక్షోభాత ఇతి భావః. “గతిః పరా
యణే గీతిమార్గే చ గమనే మతా” విలివిశ్వః. ఇతనివాగచ్ఛతీత్యనేనైవకారేణ విదూ
షకస్య పునరివ మృగయాగమనదుఃఖం ద్యోత్యతే. యవనిశ్చదేన రాజ్ఞశ్చస్త్రధారిణ్య
ఉచ్యం తే. తదు కం శబ్దారవే—“కిరాతీ చామరధరా యవనీ శస్త్రధారిణీ”తి.

మాళాధారిణీహిం జవణీహిం పరిణదో ఇదో ఎవ్వ ఆలచ్చు ఇ వ
అసోస్. (౧) హోదు. అంగభంగవిలలో విల భవిల చిట్టిస్సం.
జఇ ఎవ్వం కామ విస్సమం శహేలం. (ఇతి దర్శణావ్యయవ
లమ్మ్య స్థితః.)

(ప్ర వేశకః.)

ర్వనపుష్పమాలాధారిణీభిర్యవనీభిః పరివృత ఇత వివాగచ్ఛతి వయస్యః. భవతు. అంగ
భంగవిల ఇవ భూత్వా స్థాస్యామి. య ద్యేవం నామ విశ్రమం లభేయమ్.

౧. హోదు ఇత్యాది. భవత్పిత్తుపాయస్తరణే. ఆవలంబ్యాధారం కృత్వా.
అనేన వేషహాసో నామ కైశికీపుత్ర్యంగముక్తం. ఆత్ర దండకాష్టావలంబనాది
వికృతవేషదర్శనాద్వేషహాస్యం భవతి. తదుక్తం— “కైశిక్యారభణీ చైవ సాత్వతీ
భారతీ తథా, చతస్రో పుత్రయః ప్రోక్తారసావస్థానసూచికాః.” తత్ర గీతనృత
విలాసాదియుక్తశృంగారసంభృతః, వ్యాపారో నేతృనిష్ఠో యఃకైశికీ పృథివీతా.
అస్మాన్తు చత్వార్యంగాని కథితాని మనీషిభిః, నర్తకత్వనిందతతోస్సఫటగర్భశ్చ
చతురంగికేతి. తత్రాగ్రమ్యేష్టజనావజ్ఞానురూపపరిహాసో నర్త. తచ్చ త్రివిధం— శుద్ధ
హాస్యజం, శృంగారహాస్యజం, సభయహాస్యజం చ” ఇతి. శుద్ధహాస్యజమేకవిధం.
శృంగారహాస్యజం తు త్రివిధం— స్వానురాగనివేదనం, సంభోగేచ్ఛాప్రకాశనం, సాప
రాధప్రియస్య ప్రియభేదన”మితి. సభయహాస్యజం తు ద్వివిధం— శుద్ధం, రసాంత
రాంగమితి. నివం వడ్డిధం నర్త. తచ్చ ప్రత్యేకం వాగ్వేషచేష్టాభేదేన త్రైవిధ్యాద
ష్టైదశభేదం. కైశిక్యాదీనాం పుత్రీనాం మధ్యే శబ్దవృత్తిర్భారతీ. తిస్రోఽర్థపుత్ర
యః. “అన్యేఽపి మిత్రణాదాసాం మిత్రాం పృత్తిం తు పంచమీం, అశేషరససామా
న్యం మన్యంతే లక్షయంతి చ” యథా— “తత్రారభట్యాదిగుణాస్సమస్తామిత్రత్వమా
శ్రిత్య మిథః ప్రథంతే, మిత్రేతి తాం పృత్తిముళంతి ధీరాస్సాధారణీమర్థచతుష్టయస్య”
ఇతి తన్నువించారక్షమం. కుతః. తత్కింపుత్రిధర్మాణాం మిత్రణమైకరూపేణ? న్యూనా
ధికభావేన వా? న ప్రథమః, అవైషమ్యేణమిత్రణాభావాత్. తథా మిత్రణేతు మిత్ర
పుత్రివ్యంగ్యో రసోఽపి మిత్రో వానాధికః ప్రసజ్యేత. పుత్రీనాం రసవిశేషనియమ
త్వాత్. నను మిత్రా పృత్తిస్సర్వరససాధారణీతి చేన్న. భారత్యా ప్రసృతవిషయ
త్వాన్మూలప్రమాణాభావేనాస్యోక్తిమాత్రత్వాచ్చ. నాసి ద్వితీయః. వైషమ్యేణ పృత్తి
గుణానాం మిత్రణే యత్ర పృత్తిప్రత్యభిజ్ఞాహేతుభూతా బహవో గుణా లక్ష్యంతే,
తత్ర నైవ పృత్తిరితి నిశ్చయాత్. నను తత్ర ప్రకరణాదివశేన రసవిశేషవ్యక్తిరించేత్,

(తతః ప్రవిశతి యథోద్దిష్టపరివారో రాజా.)

రాజా—(అత్తగతమ్)

కామం ప్రియా న సులభా మనస్తు తద్భావదర్శనాయాసి,

*అకృతార్థేఽపి మనసిజే రతిముఖయప్రార్థనా కురుతే.

౧

తస్మి ప్రస్తుతరసానురోధేనైవ వృత్తివిశేషవిధారణమిత్యంగీకర్తవ్యమేవ. తథాచ భరతః—“భావో వాసి రసో వాసి ప్రవృత్తిర్వృత్తిరేవ వా, సర్వేషాం సమవేతానాం యస్య రూపం భవేద్భూతు, స మంతప్యో రసస్థానీయా శేషిస్సంచారిణో మతా” ఇతి. ఏతద్వివృణ్వీతే—ప్రవృత్తిస్తు ఆభినయప్రవర్తనా బహువిధా భవతి. శృంగారే కదాచిన్నాయికారబద్ధత్వం, కదాచిన్నాయికారబద్ధత్వం. యద్వా—వృత్త్యంతర్యుతం కుళకరూపకాది. వృత్తిస్సాత్త్వత్వాదిరూపా. యస్య రూపం బహు భవేదితి. ఉద్భూతం చిరకాలావస్థాయీ చ భవతి స స్థాయీ రసో మంతప్యో. రసస్య స్థాయీపరిణామరూపత్వాద్యథా ఊరపరిణామస్య దధోఽష్టద్రవ్యం సహకారి, ఏవం విభావానుభావాశ్చ సహకారిణ ఇతి యావత్. ప్రవృత్తిర్వృత్తిరేవవేత్వాదినా కపిసటయోశ్చిత్తప్రకారస్తు భరతేన ప్రదర్శితః. తత ఇత్యాది. యథోద్దిష్టపరివారః విదూషకనిర్దిష్టపరివరః.

౧. కామమిత్యాది. ప్రియా స్వాభిలాషవిషయభూతా నాయికా కామం ప్రాయేణ సులభా న, సుఖేనోపలబ్ధముశక్యా. యద్యపి, రాజర్చికన్యకా, అభీ తు బ్రహ్మణా సుతాల్లేన స్వీకారాదాశ్రమోచితధర్మకరణవత్త్వేన చ దుర్లభత్వం. ఏవం దుర్లభత్వజ్ఞానేఽపి తద్విషయభిలాషవత్త్వే కారణముక్తః—ప్రియేతి. కామమసులభేత్వేన పాక్షికప్రాప్తిసంభావనా దోషత్వతే. రాజర్చికన్యకాయా రాజర్చివరగామితాయా యుక్తత్వాత్తత్రాపి సన్నిహితస్య పరిత్యాగే కారణాభావాచ్ఛ. ఏవం దుర్లభత్వే కిమర్థం తద్విషయభిలాష ఇత్యత ఆహ—మనస్త్వీతి. తద్భావదర్శనాయాసి తస్మాభావదర్శనేన స్వవిషయభిలాషజ్ఞానేన ఆయాసి ప్రయాసయుక్తం. కదా ఘటతే? కథం వా ఘటతే? ఇతి బహువిధరూపర్యామలమిత్యర్థః. స్వవిషయభిలాషజ్ఞానం స్వయమేవ ప్రకటయిష్యతి—సర్వం తత్కిల మత్పరాయణమహో ఇతి. మనస్తు తద్భావదర్శనాయాసీత్యనేన యద్యపి స్వయం విచారవత్త్వేన కార్యస్యాఘటమానతాం నిరీక్ష్య కద్వ్యాపారాన్నివర్తతే, తథాపి మనస్తు తద్విషయే స్వార్సక వృత్తిత్వర్థః. యద్వా—తద్భావదర్శనాయాసి తద్భావదర్శనే ఆయాసవత్. సాకూతావలూకన మందగమనాదీనాం స్వాభావికత్వేనాపి సంభవత్. తథాచ పదివ్యతి—నివమాత్మాభిప్రాయసంభావితేష్టజనచిత్తవృత్తిః ప్రార్థయితా విడంబ్యత

* అకృతార్థేఽపి హి మదన ఇతి పాఠాంతరమ్.

(స్థితం కృత్వా) (గ) ఏవమాత్మాభిప్రాయసంభావితేష్టజనచిత్తవృత్తిః
ప్రార్థయితా జనో విడంబ్యతే.

ఇతి. యస్య యత్రాభిలాషాతిశయః స తత్కృతచేష్టాస్పృహసాన్నిధ్యేన మనుతే. స్వాకాయాస్తాదృశ్యకల్పితత్వాత్. అతఏవ తాదృశ్యాధారణచేష్టానాం నైవకతాన నిష్పాయక ప్రమాణవిషయే ఆయాసీత్కర్థః. ప్రయాసకారణీ మనోవృత్తిః ప్రేక్షావతా ప్రయత్నాన్నిరోధవ్యేత్యతః—అకృతార్థేఽపీత్యాది. మనసిజా కఠిన్యః. తస్మా కృతార్థత్వమానింగనాద్యభావః. తాదృశ్యరస్పరాలింగనాద్యభావేఽపి నాయకానా యకయోః పరస్పరప్రార్థనైవ రతిం ప్రీతిం కురుతే. నాయకస్యోత్తమనాయకావిష యానురాగేణ స్వసంకల్పమాత్రపరికల్పితప్రేమచేష్టాభిరసి పరానందో జాయత ఏవ. తదుక్తం మాలతీమాధవే—“యాస్వంశఃకరణస్య బాహ్యకరణవ్యాపారరోధిక్షణాదా శంసా పరికల్పితాస్యసి భవత్యానందసాంద్రోలయ” ఇతి. అతస్సంకల్పమాత్రేణాసి రతి సిద్ధేః ప్రేక్షావతా మనోవృత్తి ర్నునిరోధవ్యేత్యర్థః. యద్వా—భావజ్ఞానార్థం మన ఆయాసీత్యుక్తం. కిం లేన భావజ్ఞానేన? ఇత్యతః ఆహ—అకృతార్థేఽపీత్యాది. ఉభయ ప్రార్థనాజ్ఞాతపరస్పరాభిలాషః. యద్వా—ఉభయప్రార్థనాశబ్దేన సంభోగవిషయేచ్ఛాని శేషః స్పృహాపరపర్యాయః. “ప్రమోదాత్తా మనోవృత్తివిశేషో రతిరుచ్యతే.” నైవ శృంగారరసస్థాయీ భవతి. తదుక్తం భావప్రకాశే—“సంపన్నైశ్చర్వర్యముఖయోరశేషగుణయుక్తయోః, నవయావనయోః క్లాన్య ప్రకల్పోశ్చౌష్ణ్యరూపయోః, నారీపురుషయోస్తుల్యాపరస్పరవిభావికా, స్పృహాహ్వయా చిత్తవృత్తిరతిరీత్యభిధీయత” ఇతి. తాదృగ్యోభయప్రార్థనా మదనే అకృతార్థేఽపి సాక్షాదాలింగనాద్యభావేఽపి రతిం కురుతే ప్రీతిమత్పాదయతి. స్వవిషయోత్తమనాయకానురాగజ్ఞానేన సుఖోత్పత్తేస్స ర్వలోకసిద్ధత్వాత్. అత్ర చాభిలాషవిప్రలంభశృంగారః ప్రాధాన్యేన వ్యజ్యత ఇత్య భిధామూలాఽసంలక్ష్యక్రమవ్యంగ్యో రసధ్వనిః. అత్ర శమో నామ ప్రతిముఖసం ధ్యంగముక్తం భవతి. తదుక్తం—“శమస్సన్న్యదరలేశ్యాంతి” రితి. అత్ర సంకల్పజనిత తాత్కాలికసుఖపత్త్వాదరలేశ్యాంతిర్భవతి. ప్రతిముఖసంధిరుచ్యతే. “ఈషత్ప్రకారో బీజస్య సంధిః ప్రతిముఖం భవేత్, బిందుప్రయత్నసంబంధాదంగాన్యస్య త్రయోదశ, విలాసః పరిసర్వశ్చ విధూతం శర్తనర్తనీ, నర్తన్యతిః ప్రగమనం నిరోధః పర్యుపాసనం, పుష్పం వజ్రముపన్యాసో వర్ణసంహార” ఇత్యసి.

గ. స్థితమిత్యాది. స్థితం కృత్వా కించిద్విహస్య. తదుక్తం. “ఈషద్వికసిలే రండైః కలాశైస్సౌష్ఠవానితైః, అలక్ష్మితద్విజం దీర్ఘముత్తమానాం స్థితం భవే” దితి.

తథాహి—

స్నిగ్ధం వీక్షితమన్యతోఽపి నయనే యత్ప్రేరయన్త్యా తయా
యాతం యచ్చ నితంబయోర్ధురుతయా మన్దం విలాసాదివ,
మాగా ఇత్యుపరుద్ధయా యసపి సా సాసూయముక్తా సఖి
సర్వం తత్కిల మత్పరాయణమహా కామీ స్వతాం వశ్యతి.

ఏవం ఉక్తప్రకారేణ ప్రార్థయితా కామీ. ఆత్మేతి. పరబుద్ధేరప్రత్యక్షత్వాత్తచ్చేష్టాభి
రేవ జ్ఞేయత్వేనోక్తమనాయకాయా లలితవిలాకనాదీనాం స్వాభావికత్వేనాపి సంభ
వాల్లేషాం స్వవిషయత్వకల్పనం స్వాభిప్రాయమాల్లేష యః కరోతి, స కామీ విడం
బ్యులే పరిహాస్యతే. లోకైరితి శేషః. ఏవం సామాన్యేనోక్త్యా విశేషనిష్ఠత్వేనాహ
తథాహిత్యాదినా.

౨. స్నిగ్ధమితి. ఆత్మ శబ్దశక్త్యా విలాకితాదీనాం స్వవిషయత్వనిశ్చ
యావగమేఽపి స్వగర్వపరిహారాయ స్వవిషయత్వస్యాపరమార్థతామాహ —
మత్పరాయణం కిలేతి, అన్యత్ర స్వాభిలషితప్రియజనాదన్యత్రనయనే ప్రేష
యంత్యా తయా యత్స్నిగ్ధం వీక్షితం స్వామరాగప్రకాశకం సుమమారం వీక్షి
తం. నాయకాయా నాయకవిషయ ఏవ స్నిగ్ధా దృష్టిరమరాగవ్యంజికా.
తదుక్తం భరలేన—శృంగారే రసదృష్టిస్తు కాంతా భవతి. స్థావిభావదృష్టిస్తు స్నిగ్ధా
భవతి. ఏతయోర్జ్జణం తు. "హర్షప్రసాదజనితా కాంతాత్మర్థం సమున్నతా,
సభ్రూక్షేపకటాక్షా చ శృంగారే దృష్టిరిష్యతే, వ్యాకోచమధ్యా మధురా స్థితతా
రాభిలాషిణీ, సా నతభ్రూకృతా దృష్టిస్త్నిగ్ధేయం రతిభావజా." ఏతయోరభి
ప్రాయస్తు లిఖ్యతే—హర్షప్రసాదజనితేతి. వికాసితాలినిర్మలశుక్లమండలా దృశ్య
మాపిబ తీవ యా సా కాంతేతి లక్ష్యపదనిర్దేశః. సభ్రూక్షేపకటాక్షేతి. భ్రువోరు
న్నుతిరుత్తేపః. తారకాభ్యస్య దృష్టిమండలస్య విచిత్రతయా గతాగలేన విక్రాంత్యను
వర్తనే కటాక్షః. స్నిగ్ధాయాం రతిభావదృష్టావప్యయమేవ ప్రకారః. కింతు అనుల్ప
ణత్వం తత్ర విశేషః. అత్యర్థసన్నతేతి వా సాతః. ఇయం రసదృష్టిరంతర్లతచిత్రవృత్తి
వ్యంజికా. అన్యథా పరబుద్ధేరప్రత్యక్షత్వేనామరాగస్య దురధిగమత్వాత్. వ్యాకోచ
మధ్యా స్నేహమధురతయా కించిత్సుల్లా. మధురా మనోహరా. స్థితతారా కించి
త్కటాక్షన్వితా. అభిలాషిణీ సాభిలాషా, సానతభ్రూకృతేతి. వికస్యాభ్రువ ఉత్తే
పవతీ. తదుక్తం—“కోవస్యభావాభావేషు లీలాయాం విభిమేషుచ, దర్శనే శ్రవణే
చైవ భ్రువమేకాం వినిక్షిపేత్” ఇతి. భావావస్థాయాం స్నిగ్ధాదృష్టిః. అతఏవ మాధుర్య

మన్యాస్పదమ్. కాంతాద్యా హ్యస్తే రసదృష్టయః. స్పృహాద్యాస్థాయీభావదృష్టయోఽప్యస్తే. శూన్యాద్యావ్యభిచారిదృష్టయో వింశతిః. ఆహత్యష్టత్రింశద్దృష్టయః. దృష్టీనామసంత్యాన్నాట్యప్రయోగానుగుణ్యేన మునినా త్వేతావత్యో లక్షితాః. లక్ష్యమతేనాట్యకాస్త్రే తు దృష్టీనాం శతద్వయముక్తం. శోహశాదిభి స్సంచారిదృష్టయస్త్రయస్త్రీంశదభిహితాః. తస్య తే యథాక్రమం వినియోగస్పిద్ధ్యతి. భరతమునిమతే తు సంచారిదృష్టీనాం వింశతిత్వాద్విశేషతో వినియోగ ఉక్తః. కేచిత్తుదృష్టీనామసంత్యాత్సర్వాసాం కథనస్యాశక్యత్వాత్తారా ఫుటభూకర్త నిరూపణద్వారా అనుక్తాపి దృష్టయోఽనుమతవ్యా ఇతి మునేరభిప్రాయ ఇతి వదంతి. శ్రీశంకుకస్తు దర్శనశూన్యావసరే తారాదికర్తదర్శనక్రియాయాం దృష్టయ ఇతి విభాగం చకార. తదయుక్తం. తారాదికర్తాణాం దృష్ట్యవినాభూతత్వాత్. అతఏవ భట్టలోల్లటాదయో బహువిధదృష్టిశిక్షార్థం తారాదికర్తోఽదేశ ఇత్యుచితే. క్రిద్ధిరారాచార్యమతం యథా—“లక్ష్యమతే హి దృష్టీనాం శతద్వయముదాహృతం, తచ్చ నాట్యే యథాయోగం నియమేన నిరీత్యతే, యా తు షట్త్రింశదిత్యుక్తిర్ననే న్నదబలక్షణ”మితి. అభినవగుప్తాచార్యమతం యథా—“శోహశాద్యైస్త్రయస్త్రీంశతోన్వితాస్సంచారిదృష్టయః, కింతు దుర్లభభేదత్వాత్తావత్యో న మునేర్నతాః, యతష్టత్రింశతా సిద్ధిర్దర్శనాద్యవ్య దృశ్యత” ఇతి. గ్రంథగౌరవభియా షట్త్రింశద్దృష్టీనాం లక్షణమత్ర న లిఖతం. ఆథ ప్రకృతమునుసరామః. యాతమిత్యాది. ఇవశబ్దో భిన్నక్రమో గురుకయేతి. విలాసాత్ సాభిప్రాయవ్యంజకచేష్టావిశేషాత్. యస్సందం యాతం మందగమనం. నితంబయోద్ధరుతయేవ. ఆదోస్వాసురాగగోపనస్య విధేయత్వాత్. మా గా ఇత్యాది. ఆనోన్యచేష్టాభిరనోన్యాసురాగే సభభ్యాం జ్ఞాతే శకుంతలయా స్వాభిప్రాయక్రియాభ్యాం జ్ఞాత ఇతి వ్యాజికోపేనోటజగమనే క్రియమాణే తదపి జ్ఞాతవత్త్యా సఖ్యా వృక్షనేచనకరణవ్యాజేనోపరోధే కృతే నాయకే స్వాసురాగం ప్రకాశయంతీ సభం సాసూయమవాదీత్. యథాప్రియంవదా కించిద్విహస్యహా సహందశేమోఇదాసీత్యాదినా, కాతుమం రుద్ధిదవ్యస్సనావిసజ్జిదవ్యస్సవే త్యంతేన సర్వమిత్యాది, పూర్వం యద్యత్స్వాసుభూతముక్తముముక్తం చ తత్సర్వం మత్పరాయణం మదేకనియతం సర్వస్యాపి స్వవిషయతావస్తు ప్రథమాంక ఏవ కృతం “వాచం న మిశ్రయతీ”త్యాదో స్వవిషయానురాగవిశ్చయకప్రమాణస్యోక్తత్వేన పూర్వోక్తవ్యాపూతవహినాయాన్తిక్లోకేఽపి స్వవిషయతానిశ్చయ ఏవ యుక్తః. అహో కామీస్వతాం ఐశ్వరీత్యర్థాంతరన్యాసను స్వగర్వవహినారాయేతి యోజ్యమ్.

(౧) విదూషకః— (తథాస్థిత ఏవ) ¹భోవలస్స, య మే హత్థపాదా వస
రంతి. వాఆమె త్రేణ విలతః హాహి.

దుష్యంతః—(౨) (సస్తితమ్) కుతో²యం గాత్రోపమాతః?

విదూషకః—³కుదో వి కిళ సలం ఎవ్వ అచ్చీ ఆడలీకరిల అస్సు
కాళణం పుచ్చసి.

దుష్యంతః—న ఖల్వహమవగచ్ఛామి.

1 భో వయస్య, న మే హత్తపాదా ప్రసరతః. వాఙ్మరేణ విజయీ భవ.

2 కుతో²పి కిల స్వయమేవ అక్షిణీ ఆకులీకృత్యాకృతరణం పుచ్చసి.

౧. విదూషక ఇత్యాది. తథా స్థితః. అంగభంగవికల ఇవేతి యావత్. అనేనాంగి
కహస్యము క్తంభవతి. యథాహురాచార్యాః. నాటక ప్రధానశృంగార రసానంతరమస్యే
రసా యథాచిత్త్యం యోజ్యా ఇతి. తత్ర హాస్యం—“వికృతాంగవయోద్రవ్యభాషా
కారాదికర్తృభిః, అన్యో⁴హసయతీత్యేవం హాసో విద్యద్భిరుచ్యతే.” అయం త్రివిధః,
వాచికనైపథ్యాం గికభేదాత్. “యద్యత్ప్రహసనం వాక్యం తద్ధాసో వాచికస్సృతః,
విపర్యాసేన విక్షేపో మాత్యభరణవాససాం. యస్య నైపథ్యతో హాస్య ఇతి నిర్ణయతే
బుధైః, వికటాభినయత్వం యదంగానామవలోక్యతే, స్వభావాద్వా తు కవటాత్స
హాస్యకాన్యంగో భవేత్” అత్రాయం పునరపి వంచభేదః—స్థితహాసితమువహాసితం
విహాసితమహాసితమలిహాసితమితి. అత్రోత్తమమధ్యమాధమభేదాద్వ్యవస్థా. స్థిత
హాసితం జ్యేష్ఠానాం మధ్యానాం విహాసితోపహాసితే చ. అధమానామపహాసితం తథాతి
హాసితం చ విజ్ఞేయమ్. ప్రకృతే వికృతవేషదర్శనాదాంగికహాస్యం స్ఫుటమేవ.

౨. సస్థితమిత్యాది. గాత్రోపమాతః అంగవైకల్యం. కుతః. కస్తాజ్ఞాత ఇతి
శేషః. అత్ర సస్థితమిత్యనేన విలాసో నామ నాయకస్య పౌరుషసాత్త్విక గుణఉక్తః.
తదుక్తం—“పుషభస్యేవ గంభీరాగతిర్ధీరం చ దర్శనం, సస్థితం వచనం చైవ స విలాస
ఇలీరితః” ఇతి. పౌరుషగుణాః కథ్యంతే—“శోభావిలాసో మాధుర్యం గాంభీర్యం
నైర్యులేకసి, లలితౌదార్యమిత్యప్తౌ సత్త్వభాః పౌరుషగుణాః.” నఖిల్వీతి. ఖలు జిజ్ఞా
సాయామ్. భో ఇతి సజోవప్రశ్న. ఉ తేలివత్సంతతే. అత్రాపి ప్రభావేనేత్యనువర్తనీయమ్.
స్వస్యానిష్ఠం స్వయం కథం సంపాదయేత్. కింతు త్వన్నిమిత్తకవివ స్వస్య దుఃఖాను
భవ ఇతిభావః. కథమివేతి ప్రశ్న. మన్నిమిత్తకో దుఃఖానుభవః కథమివేతి యావత్.

విదూషకః—¹భో వయస్సు, జం వేదసో కుజ్జలీలం విడం బేది. తం కిం ఆ
త్తణో పహావేణ ఉద ణఈవేలస్య ?

దుష్యంతః—నదీవేగస్తత్ర కారణమ్;

విదూషకః—²తహైవ మహా వి భవం.

దుష్యంతః—కథమివ?

విదూషకః—³ఎవ్వం తువ రాతకజ్జా ఇ ఉజ్జ్వి అ ఏఆరినేసు ఆఉళప్ప
దేనేసు వణఅరఉ త్తిణా హోదవ్వం. అహం ఉణ సచ్చం పచ
హం సాపదసముస్సారణేహిం సంఖుహిదసంధిబంధాణం మే
గత్తాణం అణీసా మ్మి సంవుత్తో. తా వసీదదు భవం. విసజ్జేదు
మం ఎక్కాహం దావ విస్సమిదుం.

రాజా(ఆత్మగతమ్)— (౧) వయస్యశ్చై వమూహ. మమూపి కాశ్యప
సుతామసుస్త్వత్త్వ మృగయావిక్లబం చేతః. కుతః?.

న నమయితుమధిజ్యమస్తి శక్తో
ధనురిదమాహితసాయకం మృగేషు,

1 భో వయస్య, యద్వేతసః కుజ్జలీలాం విడమ్యుయతి. తత్కిమత్తనః ప్రభా
వేన ఉత నదీవేగస్య?

2 తతైవ మమూపి భవాత్.

3 వివం త్వయా రాజకార్యాణ్యుజ్జ్విత్వా వితాదృశేష్వాకులప్రదేశేషు వనచర
వృత్తినా భవితవ్యమ్. అహం పునస్సత్వం ప్రత్యహం శ్వాపదసముత్సారణైస్సంతుభిత
సంధిబంధానాం మే గాత్రాణామనీహోఽస్తి సంవుత్తః. తస్మాత్ప్రసీదతు భవాన్. విస
ర్జయతు మామేకాహమసి తావద్విశ్రమితుం.

౧. వయస్య ఇత్యాది. మృగయావిక్లబం మృగయావిముఖం. అనుస్త్వత్వ తస్య
దీర్ఘాసాంగకటాక్షవిశేషాదీక సదృశవస్తుదర్శనాన్తు హస్తస్సృత్వా. క్రతుః కస్తాత్కార
ణాత్.

౨. ఇత్యాశంక్యాహ—న నమయితుమిత్యాది. అధిజ్యమిదం ధనుః మృగేషు
మృగవిషయేఅహితసాయకం కృత్వా నమయితుం న శక్తోఽస్తి తివిశిష్యనిషేధః. అన్యథా

సహ వసతిముపేత్య యైః ప్రియాయాః

కృత ఇవ ముగ్ధవిలోకితోపదేశః.

౨

విదూషకః—(రాజ్ఞో ముఖమవలోక్య) (౧) ¹అత్తభవం కిం విహితం
కరిత మం తేది. అరణ్యే ఖి మవ రుదితం.

దుష్కృతః—(సస్తితమ్) కిమన్యత్? (౨) అనతిక్రమణీయం సుహృ
ద్యచనమితి స్థితోఽస్తి.

విదూషకః—²చిరం జీవ.

(ఇతి గంతుమిచ్ఛతి.)

దుష్కృతః—వయస్య, తిష్ఠ, సావశేషం మమ వచః.

విదూషకః—³ఆణవేదు భవం.

దుష్కృతః—నిశ్రాన్తేన భవతా మమాన్యస్తిన్న నాయానే కర్తణి సహ
యేన భవితవ్యమ్.

1. అత్తభవాః కిమపి హృదయే కృత్వా మంత్రయతే. అరణ్యే ఖి మయా
రుదితమ్.

2. చిరం జీవ.

3. ఆణవయతు భవాః.

అపితసాయకత్వేనైవ నమనసిద్ధేర్నమనమాత్రసిషేఢో విరుద్ధస్సాన్యత్. యైర్భృగైః
ప్రియాయాః ముగ్ధమనోహరవిలోకితోపదేశః కృతః. ఉపదేశకరణే కారణం సహవసతి
ముపేత్యేతి. అన్యథా వనవృత్తిభిష్టుగైర్నగరావస్థితాయా యవత్యా ఉపదేశానంభ
వాత్. కృత ఇవేతి న తు సాక్షాత్కృతః తదనంభవాత్సాన్యాభావికానామేవ తాదృగ్వి
ధానముపదేశ ఉత్పేక్ష్యతే.

౧. అత్తభవమిత్యాది, మంత్రయతే గుప్తం భాషతే. కిమసీత్యనేన త్వచ్చిత్తం
పరవశం దృశ్యతే. తస్మాదస్తదుక్తోఽర్థస్త్యయా నావగతఇతి భావః. రోదనే సతి చిర
మనేన అరణ్యరోదనం కృతమితి నివారణోఽపి శ్రోతా చ రోదసి నాస్తి తద్వదితః
పరమపి స్వేన బహుజన్మితం చేత్తదపి న జ్ఞాన్యతీతి భావః.

౨. అనతిక్రమణీయమమల్లంఘ్యం. అనేన సంవరణం నామ సంఘృంగముక్తం
భవతి. తదుక్తం—“సంవరణం తు తత్, సంవృతిః కార్యదోషాదేరి”తి, అత్రరాజ్ఞా
స్వాభిలాషవిషయాభూతశకుంతలావృత్తాంతగోపనం కృతమితి సంవరణం. త్విణ ఇతి.
నిర్వాప్య పార్శ్వలిప్త్యర్థః.

విదూషకః—¹కిం మోదఅఖాదణే?

దుష్యంతః—యత్ర వక్ష్యామి.

విదూషకః—గహీదో ఖణో.

దుష్యంతః—(కః కోఽత్ర భోః) (ప్రవిశ్య దౌవారికః).

దౌవారికః—అణవేదు భట్టా.

దుష్యంతః—రైవతక, సేనాపతిస్తావదావచాయతామ్.

దౌవారికః—²తమా. (ఇతి నిష్క్రమ్య సేనాపతినా సహ ప్రవిశ్య)
³ఏసో ఆణావఅణుక్కుంతో భట్టా ఇదో దిణ్ణదిట్ఠీ చిట్ఠి. ఉప
 సప్పదు అజ్ఞో.

సేనాపతిః—(రాజానమాలోక్య) (౧) * అదృష్టదోషేఽపి స్వామిని
 మృగయా కేవలం గుణాయైవ సంవృత్తా. తథాహి దేవః—
 అనవరతధన్వన్త్యాస్సాలనక్రూరపూర్వం
 రవికిరణసహిష్ణుస్త్వేదలేశైరభిన్నమ్,
 అపచితమపి గాత్రం వ్యాయతత్వాదలక్ష్యం
 , గిరిచర ఇవ నాగః ప్రాణసారం విభర్తి.

౪

1 కిం మోదకఖాదణే?

2 గృహీతః క్షణః.

3 ఆణావయతు భర్తా.

4 తథా.

5 ఏవ ఆణావచనోత్కృష్టో భర్తా ఇతో దత్తదృష్టిస్థితి. ఉపసర్పత్వార్థః.

౧. అదృష్టేత్యాది. అదృష్టా అలక్షితా దోషః కార్య్యాదయో యస్మిన్ తథోక్తః. గుణాయైవ గుణోత్పాదనార్థమేవ. తదేవోపాదయతి—తథాహి త్యాదినా.

౪. అనవరతధన్వన్త్యాస్సాలనక్రూరసృజన పూర్వం కఠినః పూర్వం
 గాత్రస్య పూర్వభాగో యస్య స తథోక్తః. అనేన సంతకచాపమూర్వాకర్షణేన
 మృగయాకర్తృణి రాజైవ సర్వే మృగా నిహతా ఇతి ధ్వన్యతే. స తు రాజప్రీత్యర్థ
 ముపసర్పకభటైర్నిహతా ఇతి యావత్. తథా చేద్రాజ్ఞోఽనవరతధన్వన్త్యాస్సాలనాభా
 వాత్. తథైవాచా—రవికిరణసహిష్ణుస్థితి. సూర్యాతపసహనశీలం. అనేన రాజ్ఞ ఏకా
 కితయా బహుదేశభ్రమణం వ్యజ్యతే. చక్రధారకోఽపి నాస్తీత్యర్థః. చక్రధారణ

* దృష్టదోషామిమృగయాస్వామిని కేవలగుణానిన సంవృత్తేతి స్థానాంతరం.

(ఉవేత్య) జయతు స్వామి. (౧) నిగృహీతశ్వాపదప్రచారమరణ్య
మిదం. కిమద్యాపి స్థీయతే?

దుష్యంతః—నేనాపతే! భగ్వంతాసహః కృతోఽస్మి (౨) మృగయా
పవాదినా మాధవ్యేన.

నేనాపతిః—(జనాంతికమ్) సఖే విదూషక, స్థిరప్రతిజ్ఞోభవ. ఆహం
తావత్స్వామినిశ్చిత్తవృత్తిమనువర్తిష్యే. (ప్రకాశమ్) ప్రలప
త్వేష వైధేయః. నను ప్రభురేవాత్ర నిదర్శనమ్.

మేదశ్చేదకృశోదరం లఘు భవత్సుతానయోగ్యం వపుః
సత్త్వానామపి లక్ష్మ్యతే వికృతిమచ్చిత్రం భయక్రోధయోః,

సద్భావే రవిరణస్పర్శాభావాత్. స్వేదలేక్షరభిన్నం అనంతం ఆపదితమసి కృశమసి
వ్యాయతత్వాద్భృథత్వాత్. “వ్యాయతో దీర్ఘదృఢయో”రితి వైజయంతీ. ఆలక్ష్యం
లఘు ప్రాణసారంప్రాణస్య శక్తేస్తానం స్థిరాంశం. “సారో బలే స్థిరాంశే చ న్యాయ్యే
క్షీణే వరేత్రిపు” ఇత్యమరః. నాగో గజః, డేవో విభర్తీ సంబంధః. మృగయా
కర్తృణి పరిక్రాంతస్య దేవస్యేదాసిమత్రావస్థానం యుక్తమితి భావః.

౧. నిగృహీతేత్యాది. నిగృహీతశ్వాపదం నిరుద్ధశరభాదినంచారం.

౨. మృగయాపవాదినా మృగయామపవదతే దోషానుత్వా దూషయంతీతి స
తథోక్తః. శీలార్థ ప్రత్యయేన సార్వకాలికమృగయానిందా వ్యజ్యతే, మాధవ్యఇతి
దూషకస్య నామ. ప్రలపతు గుణానభిజ్ఞతయా యద్యా తద్వా జల్మతు వైధేయః
వైధేయః అజ్ఞః. “అజ్ఞే మాధయథాజాతమూర్ఖవైధేయబాలికా” ఇత్యమరః. నన్వితి
సంబోధనే. నిదర్శనం దృష్టాంతః.

౩. మేద ఇత్యాది. మేదసః స్థౌల్యజనకధాతువిశేషస్య ఛేదేన నాశేన కృశం
ఉదరం యస్య తథోక్తం. ఉత్థానయోగ్యం. ఉత్సాహయోగ్యమితి వాపాతః. ఆశ్వా
ద్యారోహణవ్యవహారార్హమితి యావత్. సత్త్వానాం జంతూనాం. “సత్త్వోఽస్త్రీ
జన్తుఃపుష్కీలే వ్యవసాయే పరాక్రమ” ఇతి వైజయంతీ. భయక్రోధయోగ్యతోర్వికృతి
మద్వికారవత్. భీతం క్రుద్ధమితి జ్ఞాయత ఇత్యర్థః. చలే చంచలే లక్ష్మ్య శరవ్యేషవః
బాణాః. బహువచనేన యాదృచ్చికైకలక్ష్మ్యవేధో నిరస్యతే. కింతు సర్వే ఇవవశ్చంచ
లశరవ్యవేధకా ఇతి యావత్. సిద్ధ్యంతి ఫలంతి. ఉత్కర్షోఽతిశయః. మిథ్యా వృషై
వవ్యసనం విపత్కరం వదంతి. గుణానభిజ్ఞా లోకా ఇతిశేషః. ఈదృగ్విసోదః విమనిధ
క్రీడా. కుతః కసాత్. నాన్యసాదృశతీత్యర్థః. యస్య మూలదేహీ స భవతి స్వయం

ఉత్కర్షః స చ ధన్వినాం యదిషవ సిద్ధ్యన్తి లక్ష్యేచలే

మిథ్యా హి వ్యసనం వదన్తి మృగయామిదృగ్విసోదః కుతః ?

విదూషకః—(౧) 1 అత్తభవం పకిడిం ఆవణ్ణో. తుమం దావ అడవీదో
అడవిం ఆహిండంతో నాసిఆమిఅలోభవస్స కస్స వి జిణ్ణరిచ్చ
స్స ముహే ణిపదిస్ససి.

దుష్యస్తః—(౨) భద్ర నేనాపతే, కిం బహునా? ఆశ్రమసన్నికృష్టే
స్థితాః స్తః. అత స్త్వద్వచనం నాభినందామి. అద్య తావత్.—

1 అత్తభవాన్ ప్రకృతిమాపన్న స్వతావదటవీతోఽటవీమాహిండన్ నాసిరా
మిషలోలుపస్య కస్సాసి జీర్ణఋక్షస్య ముఖే నిపతివ్యసి.

పర్యటనం కర్తం సమర్థః యదీయబాణాశ్చంచలలక్ష్యం వేధయంతి, తస్యైవ మృగయా
విసోదాయ భవతి. యస్తు ఏతాదృశో న భవతి, తస్యైవ విపత్కరీతి భావః. “వ్యసనం
విపది భ్రంశే దోషే కామజశోపజ”, ఇత్యమరః. అత్త శోకే గుణాతిపాతో నామా
లంకారః. తదుక్తం—“గుణాభిధానైర్వివిధైర్విపరీతార్థయోజితైః, గుణాతిపాతో మధు
రోనిష్ఠరాథో భవేదభ” ఇతి. అత్త దుష్యంతస్య మృగయావ్యసనస్య విరుద్ధగుణలేవన
విదూషకస్యానభిమతత్వాన్నిష్ఠురేణాపి మధురవచనేనోపన్యాసేన మృగయా గుణో
వర్జిత ఇతి గుణాతిపాతః. కించానేన శ్లోకేన ఫలం నామ వీధ్యంగము క్తమ్—“ప్రియా
ర్థైర్ప్రియైర్భాగ్యైర్విలాభ్య చ్ఛలనం ఫలం.” అత్త రాజ్యశ్చకుంతళావ్యాపారహృత
చిత్తలేవన నేనాపతేరసి ప్రయాసబాహుళ్యేన విదూషకేన సహ జనాంతికవచనేనభే
స్థిరప్రతిజ్ఞో భవాహం తావదిత్యాదినా. మృగయానిశ్చయస్య ద్యోతిత లేవనోభయో
రసి మృగయేచ్ఛాం విలాభ్య మృగయాస్తననం ఫలమ్.

౧. అత్తభవమిత్యాది. ప్రకృతిం స్వభావం మృగయావిముఖతామితియావత్.
జీర్ణఋక్షస్య వృద్ధభల్లాకస్య. వృద్ధభల్లాకస్తు సర్వగాత్రాణాం మాంసలతయా లంబ
మాంసవక్షురృద్ధనేత్రస్సన్దమనాశ క్తిస్తీవతి. యది కించిద్దైవాత్సన్నిన్వతితం న పరిత్యజ
తీతిభావః.

౨. భద్రేత్యాది. భద్ర సుముఖ. శోపరహితేతియావత్. అనేన విదూషకేన
యత్కించితస్పృహముక్తం మనసి న కర్తవ్యమితి భావః. స తు మూర్ఖస్త్యముప
శాంతఇతి వ్యజ్ఞలే. అద్యేత్యాది. అద్య అత్రాస్మి. తావత్ సాకల్యే

గాహంతాం మహిషా నిపానసలిలం శృణ్వైర్దుహుస్తాడితం

ఛాయాబద్ధకదమ్బకం మృగకులం రోమన్థమభ్యస్యతు,
విస్త్రబ్ధం క్రియతాం వరాహతతిభిర్దుస్తాక్షతిః పల్వలే

¹విశ్రామం లభతామిదం చ శిథిలజ్యాబంధమస్తద్ధనుః

౬

నేనాపతిః—యత్ప్రభవిష్ణవే రోచతే.

దుష్యంతః—తేన హి నివర్తయ పూర్వగతా వనగ్రాహిణః యథా
చ మే నైనికాస్తపోవనం దూరాత్పరిహరిష్యన్తి, తథా నిషే
ధవ్యాః.

పశ్య—శమప్రధానేషు తపోధనేషు

గూఢం హి దాహాత్తకమస్తి తేజః,

౬. మహిషా నిపానసలిలం ఆహవజలం. “ఆహవస్తు నిపానం స్యాదుపహవ
జలాశయే” ఇత్యమరః. శృంగైర్విషాజైః ముచుర్బహుళః తాడితం యథా తథా
గాహంతాం విహీలయంతు, యథేచ్ఛం క్రిడంత్యిత్వర్థః. ఛాయాను వృక్షచ్ఛాయాను
బద్ధకదంబకం కృతయూథం. రోమంథం హనుచలనం అభ్యస్యతు నిశ్శంకతయా
ముచురావర్తయతు. వరాహతతిభిర్వరాహనమూహైః విస్త్రబ్ధం యథేచ్ఛం యథా
తథా. ముస్తాక్షతిః. పల్వలే “పల్వలం చాల్పనర” ఇత్యమరః. వరాహస్తు బహుజలే న
ప్రనింశతి, కింతు పంకస్థాయే జలనివేతి భావః. ఆశ్రమే ఋషీణాం ప్రభావాద
కాలేఽపి జంతూనాం యదపేక్షితం తత్సర్వమస్తి భావః. శిథిలజ్యాబంధమవరోపిత
గుణకం. ఆశ్రమనికటే మృగయా న క్రియత ఇత్యర్థః. అత్ర ప్రథమాంతలేస్వనోప
క్రాంతస్య ప్రకమస్యవరాహతతిభిరితి తృతీయాంతలేస్వనోపాదానాత్కారకస్య చ
ప్రకమభంగదోషం వదంతి. అత్ర తు కవిప్రయుజ్యమానకర్తృభేదప్రకమ ఇతి
కర్తృవ్యత్యాసో నామ చతుర్కారకగుణః. న దోషః. యద్వా—కషేష్ఠురనపరవశ
తయా న దోషః. ఉక్తంచ—“పదవిహ్వలతా క్వాసి స్పృహణీయా భవతి రసకపిం
ద్రాణాం, ఘనభవనస్తనమండలభారాలసగామినీనాం” చేతి, యదిత్యాది. వనగ్రాహిణః
వనావరోధకా. వాగురికానిత్యర్థః. నివర్తయ ప్రత్యావర్తయ. నిషేధవ్యాని వార
ణీయాః. నిషేధే కారణమహ—పశ్య ఇత్యాదినా.

౭. శమశ్శాంతిః ప్రధానం ముఖ్యో గుణోయేషాం లే తథోక్తాః. లేషు గూఢ
మప్రకాశం దాహాత్తకం దహనశీలం. న తు వరోక్షానర్థకారి. కింతు సద్యః ప్రత్యక్షత

1 ‘విశ్రాంతి’ ఇతి పాతాన్తరమ్.

స్వర్ణానుకూలా ఇవ సూర్యకాంతా
స్తదన్య లేజోఽభిభవాద్వ్యమన్తి.

2

నేనాపతిః—(౧)యదాజ్ఞాపయతి స్వామి.

విదూషకః—1 ధంసిదో దే ఉస్సాహఉత్తంతో. గచ్చ దాసీవఉత్త.
(నిష్కా)స్తః నేనాపతిః.)

దుష్టస్తః—(పరిజనం విలోక్య) (౨) అపనయన్తు భవతో మృగ
యావేషం రైవతక, తస్మిన్ నియోగమశూన్యం కురు.

ప్రతీహరిః—2 జం దేవో ఆణవేషి.

(ఇతి నిష్కా)స్తః.)

1 ధ్వంసిత స్త ఉత్సాహవృత్తాస్తః. గచ్చ దాస్యః పుత్ర.

2 యదేవ ఆజ్ఞాపయతి.

ఏవ నాశకరమితి భావః. అస్తి విద్యతే. వర్తమానవృత్తదేశేన క్రియాకరణే సామ
గ్యంతరాపేక్షా తపోధనానాం నాస్తితి వ్యుత్పత్తి. లేజః ప్రభావః. మహంతస్తు
డాంభికా న భవంతీతి భావః. అత్ర దృష్టాంతమాహ—స్వర్ణానుకూలా ఇతి. సర్వాను
కూలా స్ఫుర్యే అనుగుణాః. సుస్వర్ణా ఇతి యావత్. సూర్యకాంతాశ్శిలావిశేషాః.
అన్య లేజోఽభిభవా లేజోఽంతరతిరస్కారాత్. తపోధనపక్షే అన్యేషాం లేజో
బలం. సూర్యకాంతపక్షే సూర్యాతపతిరస్కారః. యలేజో దాహాత్తకం తలేజ ఇతి
యావత్. వసుంతి ఉద్గిరంతి. తథాహి. ద్వివిధో యత్తదోరుపక్రమోపనాసరక్రమః
కాబ్జ అర్థశ్చేతి. తత్ర ద్వయోరుపాదానే కాబ్జః. ఏకతరోపాదానే అర్థః. ద్వయో
రనుపాదానేఽపార్థ ఇతి చతుర్థః. అత్ర తపోధనమాహత్త్యవర్ణనవ్యాజేన రాజ్ఞా
శకుంతలాయా బలాదాహరణం న కార్యమితి విచారికమితి భావః. బలాదాహరణే
నద్య ఏవ సర్వానర్థకారీ కాపో భవేదితి వ్యుత్పత్తి. అత్ర దృష్టాంతాలంకారః. తదు
క్తం—“సమక్షేదర్శనం హేతోః దృష్టాంత స్సాధ్యసిద్ధయ” ఇతి. అత్ర తపోధనేషు
గూఢదాహత్తక లేజస్పద్భావే సాధ్యే తత్సాధకస్యాన్య లేజస్తిరస్కారజనిత లేజస్పము
ద్ధారహవస్య హేతో సూర్యకాంతేషు దర్శితత్వాద్దృష్టాంతః.

౧. యదిత్యాది. యదాజ్ఞాపయతి, తత్కరవాణీతి శేషః.

౨. అపనయన్తితి. భవత్య ఇతి పరిసరపరిన్యో యవనికా ఉచ్యంతే మృగ
యావేషం మృగయార్థం కల్పితం హరితకంచుకాదికం.

విదూషకః—(౧) కిదం భవదా దాణి నిష్క్రియో సంపదం ఏదస్మిం
పాతవచ్చాప్తవ అవిరళదావిదాణసణాహే ఆసణే ణిసీదదు భ
వం. అహం వి దావ సుహాసీతో హోమ్మి.

దుష్యంతః—గచ్ఛాగ్రతః.

విదూషకః—²ఏదు ఏదు భవం.

(ఉభౌ పరిక్ర మ్యోపవిష్టౌ.)

దుష్యంతః—(౨)మాథవ్య అనవాప్తచతుఃఫలో౭సి. యేన త్వయా
దర్శనీయం న దృష్టమ్.

విదూషకః—(౩)ణం భవం అగ్గదో మే వట్టది.

దుష్యంతః—(౪)సర్వః కాంతమాత్మీయం పశ్యతి. అహం తు తామే
వాశ్రమలలామభూతాం శకుంతలామధిక్రత్య బ్రవీమి.

విదూషకః—(స్వగతమ్) 'హోదు. ణ నే అవసరం దాఞ్ఞస్యమ్. (ప్ర
కాశమ్) భోవఆస్స అజ్ఞ తావసకణ్ణఆ వి అబ్భత్తణీఆ దీసఞ్ఞ.

1 కృతం భవలేదాసీం నిర్వక్షికమ్. సామృతమేతస్యాం పాదపచ్చాయాయా
మవిరళతావితానసనాథే ఆసనే నిషీదతుభవాక్. అహమసి తావత్సఖాసీనోభవామి.

2 విల్వేతు భవాక్.

3 నను భవాన్గతో మే వర్తతే?

4 భవతు. నాన్తే అవసరం దాస్యామి. భో వయస్య అద్య తావసకన్యకా౭వ్య
భృగ్ధనీయా దృశ్యతే.

౧. కిదమితి. కృతం భవలేదాసీం నిర్వక్షికం. వినిక్తం కృతమిత్యర్థః.

౨. మాథవ్యేత్యాది. అనవాప్తమలబ్ధం చతుఃఫలం దర్శనీయవస్తు యేన న
తథోక్తః. నయనసదృశస్య తాదృగ్విషయవిలోకనేనైవ సాఫల్య మితి భావః.

౩. ణం ఇత్యాది. దర్శనీయస్త్యం పురో వర్తనే భటు. తస్మాదనాప్తచతుఃఫలా
భవామితి యావత్.

౪. సర్వః సకలౌ జనః ఆత్మీయం స్వకీయం కాంతం మనోహరం. స్వకీయమ
రమ్యమసి స్నేహపకాద్రమ్యమేవ దృశ్యత ఇతి భావః. ఆశ్రమలలామభూతామాశ్ర
మాలంకారభూతాంతామేవ పూర్వప సంజితామేవాధిక్రత్య విషయాక్రత్య.

అభిజ్ఞానకాకుం—15

దుష్యంతః—(గ)నిభే, న పరిహార్యే వస్తుని పారవాణాంమనఃప్రవర్తతే.
విదూషకః—¹తాకహం ఏదం?

దుష్యంతః—

సురయువతీసంభవం కిల మునేరపత్యంతదుష్టతాధిగతమ్,
అర్కస్యోపరి పతితం చ్యుతమివ నవమాలికాకుసుమమ్. ౮
విదూషకః—(విహస్య) 'భో' వఅస్య జహ కస్స వి పిండఖజ్ఞారేహిం

1 తస్మాత్కథమేతత్.

2 భోవయస్య యథా కస్యాపి పిండఖజ్ఞారైరుద్వేజితస్య తింత్రిణ్యామభిలాషా
భవేత్తథా స్తీరక్మపరిభావినో భవత ఇయమభ్యర్థనా.

౧. సఖిత్వాది. పరిహార్యే హేయవస్తువిషయే పారవాణాం పురుషోద్భవానాం మమైకస్యైవ న భవతీతి భావః.

౮. తావనకన్యకేత్యనేన రూపాద్యభావోఽసి పరిణయాద్యోగ్యత్వం చ విదూషకేనోక్తమితి తదుపపత్తిమాహ—సురయువతీత్యాది. సురయువతీసంభవం మేనకా సంభూతం. అనేన రూపాద్యతిశయ ఉక్తః. మునేర్విశ్వామిత్రస్యాపత్యం. జన్యజనక భావసంబంధే వృత్తి. అనేన రాజ్ని విశ్వామిత్రపుత్రీత్వకథనేన శకుంతలాయాస్సవర్ణత్యేత్రతయా పరిణయద్యోగ్యత్వముక్తం. తర్హి కణ్వపుత్రీతి వ్యవదేశః కథం? ఇత్యుత అహ—తదుజ్ఞ తాధిగతమితి. తయా మేనకయా ఉజ్జితం పరిత్యక్తం అధిగతం ప్రాప్తం. కణ్వసేతి శేషః. అనేన కాశ్య పాదీనత్వకథనేన బలాదాహరణమసి కర్తుం న శక్యమితి జ్ఞాప్యతే. కిలేతి సంభావనాయాం. శకుంతలాయా లోకోత్తరయాజనిశేషచేష్టాదిభిరసి సురయువతీసంభవత్వమనుమిత్యుత ఇత్యర్థః. “నారాసంభావయోః కిలే” త్యమరః. తత్ర దృష్టాంతమాహ—అర్కస్యేత్యాదినా, అర్కస్యవృక్షవిశేషస్యోపరి చ్యుతంశిథిలం నవమాలికాకుసుమమివ. అనేన పుష్యవమానేన శకుంతలాయాః వర్షసి జాతితా సూచ్యతే. నవమాలికాకుసుమస్య యథార్కవృక్షస్యోపరి వైవాత్సకనం తద్వచ్ఛకుంతలాయా అసి మేనకావిశ్వామిత్రసంభవత్వేఽసి కాశ్యచనికటావస్థానమితి యావత్. “మాధవ్య, అనవాప్తచక్షుఃఫలోఽసి” ఇత్యాదితైతదంతేన బీజస్య పునరవిచ్ఛేదాయోద్భేదాద్విందురుక్తః. తదుక్తం—“అనాంతరప్రయోజనవకాత్కార్యవిచ్ఛేదేనతి, పునఃప్రకృతకార్యసూచనం బిందు” రితి. అత్ర ప్రథమాంకాంతే మత్తగజాగమనభీత్యా ద్వితీయాంకాదౌ మృగయావిషయసేనాపతివాక్యాదిభిర్విచ్ఛిన్నస్యానురాగస్య పునరవిచ్ఛేదాయోపత్తే షః కృత ఇత్యస్మిన్నాటకే బిందురిత్యవగంతవ్యమ్.

ఉవ్వేజిదస్సు తింతిణీవ అహిశాసో భవే, తహ ఇత్థిఅరఅణపరి
భావిణో భవదో ఇఅం అబ్బుత్థిణా.

దుష్యంతః—న తావదేనాం పశ్యసి. యేన త్వమేవమవాదీః.

విదూషకః—(౧) 'తం ఖు రమణిజ్జం ఎవ్వ. జం భవదో వి విష్టుఅం
ఉప్పాదేఞ్చ.

దుష్యంతః—వయస్య, కిం బహునా !

చిత్రే నివేశ్య పరికల్పితసత్త్వయోగా

రూపోచ్చయేన విధినా మనసా కృతా ను,

1 తత్థలు రమణీయమేవ. యద్భవతోఽపి విస్తయముత్పాదయతి.

బహుళమధురరసభక్షణేన వైమనస్యం ప్రాపితస్య. తింతిణ్యాం అమృతమస్తి. యథా
పునరపి మధురరసముభయాయామృతమస్తివిషయే ఇచ్చా తద్వల్లాకో త్రస్త్రీశ్రేష్ఠకీడాభి
రుద్వేజితస్య తవ శకుంతలాయాం ప్రార్థనేతి భావః.

౧. తం ఖు ఇత్యాది. భవతోఽపీత్యనేన రత్నహారీ తు పార్థివ ఇతి న్యాయేన
లాఙ్గోత్తరస్త్రీయః రాజ్ఞ ఏవ విద్యంతే, తాను శ్రీడితస్య భవతోఽపీతి యావత్.
వయస్యేతి. బహునా. తస్యాస్సౌందర్యాదివిషయే ఉక్తేనేతి శేషః. కిమిత్యాక్షేపే.
కింతు తద్రూపాదికమధికృత్యే సంక్షిప్త్య కథయామిత్యర్థః.

౯. తథైవాహ—చిత్ర ఇత్యాదినా. విధినా బ్రహ్మణా. విధిరితి నిరుపపదేన
విధేః కర్తృమకర్తృమన్యథా కర్తుం సామర్థ్యం నూచ్యతే. తేన విధినా కర్తా. చిత్రే ఆలేఖ్యే
నివేశ్య నిరవద్యం సమ్యక్ లిఖత్వా చిత్రరూపాకృతేర్యత్రావయవసౌకుమార్యవర్ణాజ్ఞ
ల్యరూపాదివిశేషవిషయే చిత్రకారస్యాపరితోషః, పునరపి పరిమృజ్య స్వపరితోషావధి
లిఖతుం శక్యతే. మాంససిండాకృతిసృష్టౌ న తథా పునః పునః కర్తుం శక్యత ఇతి చిత్ర
ఇత్కుత్తం. అనేన సర్వావయవనానాం కాంత్యజ్జ్వల్యం జ్ఞాప్యతే. తేన వైశవపరిత్యా
గేన విభక్తావయవతయా ప్రసరద్రూపత్వం వ్యజ్యతే. తేన చ యావనపరిపోషదశా
ధ్వస్యతే. పరికల్పితసత్త్వయోగానంపాదితప్రాణనయోగా. అనేన వాక్యేనోపభోగా
ర్హత్వం వ్యజ్యతే. ను వితరేక్. చిత్రనిర్మాణస్య కరాంతకరణబహిరిందియాదిబహు
సాధనపారతంత్ర్యేణ పరిమితసౌందర్యవత్త్వాత్సర్వానుకూల్యాత్సత్త్వంతరమాహ—
రూపోచ్చయేనేత్యాది. విధినా రూపోచ్చయేన వంద్యవోజాన్ముఖమాగతకాలినమూ

స్త్రీరత్నసృష్టిరపరా ప్రతిభాతి సా మే
ధాతుర్విభుత్వమనుచింత్య వపుశ్చ తస్యాః.

F

హేన. రూపోచ్చయేనేత్యనేన లోకోత్తరప్రకృష్టకాంతిసమూహానామేకత్ర సర్వసది
దృశ్య చిరాజ్ఞాతా విధేరి ధన్యతే. అన్యథా కథమేతాదృశః కాంత్యతిశయ ఇతి భావః.
విధిపడేన తాదృశదుష్కరకరణే సామర్థ్యము క్తం. మనసా ధ్యానేన. హస్తస్పర్శే సతి
ష్టానతా భవతీతి మనసేత్యుక్తం. లేన సర్వావయవనానామలిమార్ద్రవం వ్యజ్యతే. ఆత్ర
హి నిర్మాణే సృష్టే మనోమాత్రపారతంత్ర్యేణ మనశశక్త్యాశక్యబహువిషయత్వా
త్సార్వభృతపేక్షయా సౌందర్యాధిక్యం సౌకుమార్యం చ లభ్యతే. హస్తస్తు సన్ని
హితం పరిమితమేవ గృహ్యతే. మనస్తు దుర్లభం బహు శోడీకరోతీతి భావః. కృతాను
సృష్టా కిం? లోకోత్తరవస్తు కథం మయా పరిత్యాజ్యం? స్వజన్త సాఫల్యాసాఫల్యయో
గ్రస్యా లాభాలాభావేన మేతూ ఇతి భావః. ఏవం విధినిర్మాణయోః కారణ
మానా—ధాతురితి, ధాతుర్భివృణః విభుత్వం నానావిధసృష్టావకుంతితస్వాతంత్ర్యం.
తస్యాశ్శకుంతళాయాః వపుశ్చ అనుచింత్య ముహుర్ముహురాలోచ్య స్థితవతో మమే
త్యర్థః. సా అనుభూతా, స్త్రీ యువతిః. ఆపరా పూర్వకథితవిలక్షణా రత్నసృష్టిరుత్కర్ష
సృష్టిః. “రత్నంశ్రేష్ఠే మణా”నితి విశ్వః. ప్రతిభాతి సర్వప్రకారేణభాసతే. యదా
తస్యాశ్శకుంతళాయా వపుశ్చ లోకోత్తరచతుర్థాకారిసౌందర్యాద్యతిశయవదవయ
వాదికం చ ధాతుస్సర్వప్రపంచసృష్టికర్తుర్విభుత్వమూర్వశీప్రభృతి సృష్టిసామర్థ్యం
చానుచింత్య స్థితవతో మే సా స్త్రీ ఆపరా రత్నసృష్టిర్వర్తమానవిధాతృవ్యతిరి
క్తస్య యస్య కస్యచిన్నుతనబ్రహ్మణః నిపుణా సృష్టిః ప్రతిభాతి. విద్యమానవిధాతృ
సృష్టిసామర్థ్యస్య రింభామనకాదియువలిఖ పరిసమాప్తతయా దృష్టత్వాచ్చకుంతలా
యాస్తతోఽతిశయిత సౌందర్యాదిమత్తయా స్వస్య యస్యకస్యచిద్భివృణస్సృష్టిరితి
భాసత ఇతి యావత్. అతనివోక్తం—ఆపరా రత్నసృష్టిరితి. కేచిదేవమపి యోజ
యంతి. చిత్రే ఆశ్చర్యే. ఆశ్చర్యవిషయ ఇతి యావత్. “న పుంసి చిత్రమాలేఖ్యే
త్రిషోశ్చర్యప్రసిద్ధయో” రితి భాగవతః. సర్వేషామాశ్చర్యోత్పాదనార్థం లోకోత్తర
మితర విలక్షణమేకం స్త్రీరత్నం సప్తవ్యమిత్యాశ్చర్యే ప్రస్తుతే సతీత్యర్థః. విధినా కర్తా
రూపోచ్చయేన చంద్రాదినానావస్తువర్తికాంతిసమూహేన నివేశ్య విన్యస్య. ఆత్ర
విన్యాసక్రియాయస్తాస్వాధారాపేక్షితత్వాత్తదనభిధానాద్యస్య కస్యచిన్నుర్యే సతి
ష్టానత్వం కాంత్యం చ భవేదిత్యమూర్తద్రవ్యాకాశ ఏవాధార ఇతి యుజ్యతే.
మనసా కృతా నిర్మితా పరికల్పితసత్త్వయోగా. న ఉత్పేక్షాయాం. ధాతుర్విభుత్వం
సృష్టిసామర్థ్యం. తస్యా వపుశ్చ అనుచింత్య స్థితవతో మే సా స్త్రీరత్నసృష్టిర్యవతీమా

విదూ—(౧) ¹జయి ఎవ్వం పచ్చాదేసో దాణిం రూపవదీణం.

దుష్యన్తః—ఇదం చ మే మనసి వర్తతే.

అనామ్రూతం పుష్పం కిసలయమలూనం కరదుమై
రనావిధం రత్నం మధు నవమనాస్వాదితరసమ్,

1. యద్యేవం ప్రత్యాదేశ ఇదానీం రూపవతీనాం.

తక్కర్షస్పష్టిః. “జాతౌ జాతౌ యదుత్కృష్టం తద్రత్నమితి కన్యత” ఇత్యుక్తత్వాత్, ఆపరా పూర్వకథితలోకవిలక్షణా ప్రతిభాతి. అత్ర శ్లోకే శకుంతలాస్పష్టేః పాంచ భౌతికవత్త్వే-సికవినా సౌందర్యాద్యతిశయద్యోతనార్థం చిత్రస్పష్టిరూపోచ్ఛయస్పష్టి లక్షణకథనాద్భిన్నాస్పష్టేః కవిస్పష్టిరవ్యన్యా చమత్కారావహేతి కవీనాం శిష్య ప్రకారః ప్రదర్శితః. తదుక్తం—“అపారే కావ్యసంసారే కవిరేకః ప్రజాపతిః, యథాన్తైరోచలే విశ్వం తథేదంపరివర్తత” ఇతి. సంసారే ప్రపంచసర్గవిధా ప్రజాపతయో బహవో భవంతి. తేషాం నియామకతయశ్వరనియంత్రకత్వాత్స్వేచ్ఛయా కిమపి కర్తుం న ప్రభుత్వం. తస్మిన్ప్రేస్సుఖదుఃఖమోహాత్కత్వం పరమాన్వాద్యపాదాన కర్తాదినహాకారికారణపరితంత్వం ప్రళయావధికత్వం చ. అపారే కావ్యసంసారే కవిరేవ స్పష్టా భవతి నియతనియంత్రణాతిక్రాంతత్వాత్. స్వతంత్రవృత్తేః కవేర్యేన ప్రకారేణ స్పష్టమిచ్ఛా భవతి, బ్రహ్మస్పష్టమిదం విశ్వం నియతరూపం, తేనైవప్రకారేణ పరివృత్తం భవతి. సత్త్వరజస్తమోభిరారబ్ధిల్లాత్సుఖైకరూపమపి న భవతి. పారతంత్ర్యవారావిధేయమపి న భవతి. అత్ర సకలస్త్రీజనస్పష్టిసాధారణపాంచభౌతిక లక్షణాయా బ్రహ్మస్పష్టేశకుంతలాయా లోకాతీతవస్తుసౌందర్యప్రాబల్యప్రకాశనార్థం చిత్రస్పష్టిరూపోచ్ఛయస్పష్టికథనాద్భిన్నాస్పష్టేః కవిస్పష్టం చమత్కారావహం భవతి. బ్రహ్మస్పష్టమేవమిచ్ఛాభీనమపి న భవతి. నియతస్వభావతయా చమత్కారావహమపి న భవతి. తస్మాద్భిన్నాస్పష్టేః కవిస్పష్టిర్వ్యతిరేక్యత్వం భవతి.

౧. జఇ ఇత్యాది. అద్యారభ్య శకుంతలయా రూపవత్సస్పర్వా నిరాకృతా ఇతి భావః. ఇదమిత్యాది. ఇదం వక్ష్యమాణం తద్రూపాదివిషయే ఆవశ్యేష్టం వక్తవ్యమస్తీతి యావత్.

౧౦. అనామ్రూతమిత్యాది. అనామ్రూతమిత్యనేన పుష్పస్య నద్యో వికసితత్వము చ్యతే. తేన సౌరభబాహుళ్యం సూచ్యతే. కించ అనామ్రూతమిత్యనేన పంకజాది పుష్పాణామాఘ్రిణాద్యుపభోగే సతి ఉద్యేజకతా భవేత్. వితద్రూపస్యానుభవే-వ్యసద్యేజకతేతి భవ్యతే. పుష్పసాధర్మ్యేణ వద్దనీకాలితోక్తా. ఆఘ్రిణాభావేన ముఖపారుతాద్యసనుభవో-పి వ్యజ్యతే. కిసలయమలూనం కరదుమైరితి. కిసలయసా

అఖండం పుణ్యానాం ఫలమివ చ తద్రూపమనఘం

న జానే భోక్తారం కమిహ సముపస్థాస్యతి విధిః.

౧౦

ధర్మేణావయవసౌకుమార్యం వ్యజ్యతే. కరదహలవనాభావేనాహ్లాసతా చ. తయా
 లావణ్యాద్యతిశయః కరదహదీనంబంధాభావేనాననుభాగోఽపి వ్యజ్యతే. అనావిధం
 రత్నమితి రత్నోపమానేన కాంతిమత్త్వం, అనావిధమితి సూచీవేధాభావేన కాంతేరతి
 శయః. లేన పురుషాన్తరసంబంధాభావేనకన్యకాత్వం, రత్నశబ్దేన స్త్రీజాతిశ్రేష్ఠ్యం
 దుర్లభత్వముపాదేయత్వం చ వ్యజ్యతే. మధుపదేన మద్యోపమానాత్తస్యా దర్శనస్య
 మదహేతుతా. అనాస్వాదితరసమిత్యాస్వాదనా భావకథనేనశుచిబునాదిరాహిత్యం,
 నవపదేనాదరణీయత్వం చ వ్యజ్యతే. యద్వా—అనాస్వాదితరసమితి విద్యమానస్య
 రసస్వాస్వాదనాభావకథనేనానన్యవిషయాణాం విలాసచేష్టితానామకృత్రిమత్వం
 వ్యజ్యతే. అఖండం పుణ్యానాం ఫలమితి పుణ్యఫలసమానధర్మత్వేన తత్రాప్యఖండత్వ
 విశేషణేనాపరిమితమకృతాతిశయవతామేన తస్యా లాభః. నత్వల్పమకృతినామితి
 ధ్వన్యతే. అనఘమితి కులాచారాదినంబత్రితక్తా. చశబ్దస్సముచ్చయే. ఇహ రూప
 విషయే భోక్తారమనుభవకర్తారం కం కీదృశం సుకృతినం విధిస్సృష్టా సముపస్థాస్యతి.
 లోకోత్తరస్త్రీరత్నస్య సృష్టేస్సానుభూయార్థమనురూపం కం వరం సంప్రాపయిష్యతి! ణిజ
 థాంతరాపాత్. యద్వా—విధిర్భాగధేయం శకుంతలారూపం భాగ్యమిత్యభేదాధ్యవ
 సాయః. విధిశబ్దస్య భాగధేయార్థకత్వాత్. శకుంతలాలక్షణం భాగధేయమిహ లోకే
 కం పుణ్యవంతం సమవస్థాస్యతి సంప్రాప్యతి న జానే తాదృశం న వశ్యామ న శృణో
 మితి యావత్. అత్ర తుల్యతర్కే నామాలంకారః. తదుక్తం—“రూపకైరుపమా
 భిర్యా తుల్యార్థాభిః ప్రయోజితః, అప్రత్యక్షార్థసంస్పర్శస్తుల్యతర్కః ప్రకీర్తితః” ఇతి.
 అప్రత్యక్షం వస్తురూపకాలంకారేణోపమయా చ సమానప్రయోజనం సంపాద్య
 తద్విషయవిచారస్తుల్యతర్కః. అత్ర శకుంతలారూపస్య పూర్వార్థపాదద్వయే రూపకం
 తృతీయపాదే ఉపమా. విషం తద్రూపాతిశయం ప్రతిపాద్య చతుర్థపాదేన తత్సృష్టి
 విచారః కృత ఇతి తుల్యతర్కః. కించ గుణకీర్తనం నామాలంకారోఽపి. తదుక్తం—
 ‘లోకోత్కృష్టవస్తువదార్థసాధర్మ్యేణ వస్తువర్ణనం గుణకీర్తనమితి. అత్రానాఘాత
 మిత్యాదిభిన్నద్యోవికసితకుసుమాదిభిరాపమ్యేన శకుంతలారూపవర్ణనం కృతమితి గుణ
 కీర్తనం భవతి.

విదూషకః—(౧) ¹తేణ హి శవలు పరిత్రాయదు ణం భవంమా కస్స

నితవస్సిణో ఇంగుదీ తెల్ల చిక్కణసీసస్సఅరణ్ణఅస్సహత్థే పడిస్సది
దుష్యంతః—(౨) పరవతీ ఖలు తత్రభవతీ. నచ సన్నిహితో గురుజనః.

విదూషకః—(౩) ²అహ అత్తభవంతం అంతరేణ కీరిసోద్దిట్టిరాట.

దుష్యంతః—(౪) నిసర్గాదప్రగల్భస్తవస్వికన్యాజనః. తథాపితు—

1 తేన హి లఘు పరిత్రాయతామేనాం భవాత్. మాకస్యాపి తవస్విన ఇంగుదీ
తైలచిక్కణీశీర్షస్యారణ్యకస్య హస్తే పరిష్యతి.

2 అథాత్ర భవంతమంతరేణ కీదృశోఽస్యా దృష్టిరాగః.

౧. తేణ హి త్యాది. తేన పూర్వోక్తగుణవత్త్వహేతునా. లఘు శీఘ్రం. శీఘ్ర
పరిత్రాణే హేతుమాహ—మాకస్యేత్యాదినా, బలాదాహరణం కర్తవ్యమితి భావః.

౨. అత ఏవ బలాదాహరణం కర్తుం న శక్యమిత్యాహ—పరవతీత్యాదినా, పర
వతీ పరాధీనా. కాశ్యపాధీనేతి యావత్. అనేన బలాదాహరణం కర్తుం న శక్యమితి
జ్ఞాప్యతే. తథా చ సతి సర్వాసర్థకారీ కాపా భవేదితి భావః. అనేన రాక్షా శకుంత
లాయాం స్వస్య గాఢానురాగ ఉక్తః.

3. అహేత్యాది. అథేతి ప్రశ్నే. అత్ర భవంతమంతరేణ భవంతముద్దిశ్య.
అంతరేణేత్యయం నిపాత ఉద్దేశార్థే వర్తతే. అంతరాంతరేణ యుక్త ఇతి
ద్విలీయా. కీదృశః కీదృగ్భూతః. ఉత్తమో మధ్యమోఽధమో వేతి యావత్.
దృష్టిరాగః అనురాగజన్యో ముఖవికాసః. తదుక్తం—“దుఃఖమమృధికం చిత్తే
సుఖత్వేనైవ రజ్యతే, తేన స్నేహప్రకర్షేణ న రాగఇతి కథ్యతే” శృంగార
రసస్థాయిభావస్య, రతిరూపస్య ప్రకర్షలక్షణోఽవస్థావికేహారాగ ఇత్యుచ్యతే. న చ
త్రివిధః. మాంజిష్ఠసీలీకుసుంభభేదతః—“శ్రేష్ఠో మాంజిష్ఠరాగస్సృగ్మీలీరాగస్తు
మధ్యమః, కుసుంభరాగః కవిభిరధమః పరికీర్తితః. అచిరేణైవ సంకల్పిరాదపి న
నశ్యతి, అతీవ శోభలేయోఽసౌ మాంజిష్ఠో రాగ ఉచ్యతే, సీలీ రాగస్తు యస్సక్తోనా
వైతి చ న దీప్యతే, కుసుంభరాగస్స త్థేయో యశ్చిత్తే సంజతి జ్ఞాత్. అతిప్రకాశ
మానోఽపి జ్ఞానాదేవ వినశ్యతి.” యద్వా దృష్టిరాగోఽనురాగవ్యంజకస్మిగ్ధసామాతావ
లోకనవిశేషః. యద్యపి శకుంతలాయా పరాధీనతయా బలాదాహరణం కర్తుం న
శక్యం, తథాపి తస్యా స్తవ్యయి గాఢానురాగో విద్యతే చేత్స్వయమేవాభిసరణంకరిష్య
తీతి కీదృశో దృష్టిరాగ ఇతి విదూషకేన పృష్ట ఇతి భావః.

౪. నిసర్గాదత్యాది. నిసర్గాత్వభావతః అప్రగల్భాదదృష్టః. శీలాదిమానిత్యర్థః.
తవస్వికన్యాజన ఇతి తవస్వికన్యాజన రాగజ్ఞానాద్యభావ ఉక్తః. కన్యాపదేనాస్తా.

అభిముఖే మయి సంహృతమీక్షితం

హసితమన్యనిమిత్తకృతోదయమ్,

వినయవారితవృత్తిరితస్తయా

న వివృతో మదనో న చ సంవృతః.

౧౧

విదూషకః—(౧) కిం ఐ ఖు సాదిట్టమేత్తస్స తుమా అంకం ఆరోహది?

1 కింను ఖలు సా దృష్టమాత్రస్య తవాంకమారోహతి?

గల్ఫ్యం జనపదేనానాగరికత్వం చ వ్యజ్యతే. యద్వా—ఆకారగోపనం కర్తుం న జానాతీతి జనపదేన వ్యజ్యతే. తపస్వికన్యాజనస్యాభ్యుత్పత్తాత్తత్ర విద్యమానా అపి మదనవికారాస్సుభేనోపలబ్ధుం న శక్యంత ఇతి భావః. తస్మాత్తస్యా అపి మయి గాఢాను రాగోఽస్తి న వేతి కథం జ్ఞాయత ఇతి భావః. తథాపీత్యాది. తథాపి తపస్వికన్యాజనస్య వినయశీలాదిమత్తయా తత్ర విద్యమానస్య మదనస్య జ్ఞాతుమశక్యత్వేఽపి. తు విశేషోఽస్తి.

౧౧. తమేవ విశేషమాహ—అభిముఖ ఇత్యాది. అభిముఖే సముఖే సతి ఈ ఊతం దర్శనంసంహృతం. తయేవిశేషః. యద్యవ్యుత్తనాయుకానాయకయోః పరస్పరానురాగద్యోతకం సముఖదర్శనం కన్యకాత్వేనధార్మ్యాభావాదనురాగవ్యక్తిర్భవిష్యతీతి ప్రీత్యానకృతం. తథాపిమయ్యభిముఖేసతి సంహృతమీక్షితమిత్యనేన స్వస్య దర్శనాత్పాక్తమా స్వయం దృష్ట ఇతి ద్యోత్యతే. హసితమన్యనిమిత్తకృతోదయం అన్యనిమిత్తేనప్రకృతోత్కంఠాకారణవ్యతిరేకేన కృతః కల్పిత ఉదయ అవిర్భావో యస్య తత్తథోక్తం. అత్ర సముఖహాసే సతి సఖ్యాస్పృశ్య రాజవిషయకానురాగాభివ్యక్తిర్భవిష్యతీతి భియాఽన్యనిమిత్తీకృత్యహసితమిత్యుక్తం. లేన హాసస్య స్వవిషయకానురాగనితత్వంసూచ్యతే. ఇతః ఉక్తహేతుభ్యాం మదనః కామః వినయవారితవృత్తిరివయన సోల్లాదిగుణేననిరుద్ధప్రసరద్వ్యాపారః. అనేనతస్యాసముఖదర్శనహాసయోరిచ్ఛా విచ్ఛిద్యత ఇతిద్యోత్యతే. ఉభయత్రాపి వినయవారితవృత్తికృత్వమేవ హేతుః ఇతి భావః. న వివృతో న ప్రకటితః. పరస్పరసముఖదర్శనాభావాత్సమ్యక్ ప్రకాశితః. న చ సంవృతః స్వవిషయానురాగజనితస్య హాసస్య వ్యాజేన తిరోధానాన్న ప్రచ్ఛాదితకృ.

౧. కిం ఐ ఇత్యాది. దృష్టమాత్రస్యేత్యనేనేతః పరమపి తస్యాదర్శననిమిత్తం యత్నః కర్తవ్య ఇతి భావః.

దుష్ప్రస్థాః—(౧) మిథస్సభిభాన్యం ప్రస్థానే శాలీనతయాపి భూయిష్ఠ
మావిష్కృతో భావః. తథా హి—

దర్శాంకురేణ చరణః శ్చత ఇత్యకాండే

తస్యే స్థితా కతిచిదేవ పదాని గత్వా,

ఆసీద్విప్రత్రవదనా చ విమోచయన్తి

శాఖాసు వల్కలమస క్తమపి ద్రుమాణామ్.

౧౨

౧. మిథ ఇత్యాది. మిథః ప్రస్థానే పరస్పరగమనే నతి, శాలీనతయాపి వినయా
దౌ నత్యసి, పునర్దర్శనాభావకాతరయా, భావోఽభిప్రాయః. భూయిష్ఠం బహు,
భూయిష్ఠమిత్యనేన యద్యత్ప్రత్రమనాయకాయా లలితవిలీకనాదీనాం స్వాభావిక
రమణీయత్వం, తథాపి స్వామరాగాభివ్యక్తిర్యథా భవతి తథా నిశ్చంశం ప్రదర్శిత ఇతి
భావః.

౧౨. భావప్రదర్శనప్రకారమాహ—దర్శాంకురేణేత్యాదినా. అకాండే అక
స్తాత్, కారణం వినేతి యావత్. యత్ర మార్గే దర్శాంకురేన విద్యతే తత్ర గమనే
ఽపీత్యర్థః. చరణఃపాదః. చరణస్త్రివ యేన కేనాపి వ్యథా వ్యాజకల్పనే నత్యవస్థాన
విశంబం ప్రతి హేతుత్వాత్తేన వినా గమనక్రియాసంభవాచ్చరణఇత్యుక్తం. దర్శాం
కురేణ శ్చతః ఖండితః ఆవిధ ఇతి యావత్. కతిచిదేవ స్వల్పాన్యేవ పదాని గత్వా. న
హి కించిద్దురంగత్వేతి యావత్. కతిచిదేవేత్యనేన స్వవిరహే తస్మాన్సద్భవివ వైవర్ణ్య
క్షామతాదికంజాతమితి ద్యోత్యతే. అత ఏవాహ—తస్యేతి. అత్ర తస్యేకైవప్రయోగే
ణాపి స్వవిరహేతస్యాః కార్యాదికం సూచ్యతే. మిథాపాదలగ్నదర్శాంకురోద్ధరణ
వ్యాజేన స్థితేత్యర్థః. అంకురస్త్రివ కంటకవద్వేధే సామర్థ్యాత్, ద్రుమాణాం శాఖాసు
అసక్తమవ్యలగ్నమపి విప్రత్రవదనా వలితవదనా విమోచయంతీ విశేషేణ మోచయంతీ.
విశేష మోచనం తు కింకార్యక్షే త్రుటితం. భవిష్యతీతి. తేనావస్థానే హేతురుక్తః.
ద్రుమాణాం శాఖాస్యితి బహువచనేనాపి చిరావస్థానే కారణం వ్యజ్యతే. స్వస్య
గురుపరాధీనతయా స్వయమేవాభినరణం కర్తుం న శక్యం. యేన కేనాపి ప్రకారేణ
త్వయైవ పరస్పరప్రాప్తిం ప్రతి యత్నీయతామితి మాం ప్రతి ద్యోతితమితి భావః.
తదైవ పదివ్యతి విదూషకః “గృహీతపాథేయో భవ” ఇతి. అత్ర శ్లోకేఽర్థాపత్తిర్నా
మాలంకారః. తదుక్తం—“అర్థాంతరస్య కథనాద్యత్రాన్యోఽర్థః ప్రతీయతే, వాక్య
మాధుర్యసంయుక్తా సార్థాపత్తిరుదాహృతా” ఇతి. అత్రాకాండే చరణః శ్చత ఇత్యనేన
శాఖాసు వల్కలమస క్తమపి విమోచయంతీత్యనేన చ వ్యాజో ద్యోత్యతే. తదుభయా

విదూషకః— (౧) ¹జగ్గ ఎవ్వం గహీదపాహేట హోహి. కిదం తువ
దాచిం తవోవణం ఉవవణంతి నెక్ఖామి.

దుష్యంతః—సఖే, తవస్విభిః కైశ్చిదిహస్థః పరిజ్ఞాతోఽస్తి. చింతయ
తావత్ (౨) కేనాపదేశేన సకృదప్యాశ్రమపదం ప్రవిశామః.

విదూషకః—²కో అవరో అపదేశో? ణం భవం రాఆ!

దుష్యంతః—తతః కిమ్?

1 యద్యేవం గృహీతపాథేయో భవ. కృతం త్వయేదాసీం తపోవనముపవన
మితి వశ్యామి.

2 కోఽవరోపదేశో? నను భవా రాజా!

స్వధానుపవత్త్యా స్వస్తిన్ననురాగో రాజా ప్రకల్పిత ఇత్యర్థావత్తి. శృంగారరసత్వా
ద్వాక్యమాధుర్యం తు సిద్ధమేవ. అర్థావత్తిర్దండాపూసికయార్థాంతరస్థాపనమ్. దండా
పూసికయోర్భావో దండాపూసికా*ద్వంద్వమనోజ్ఞాదిభ్యశ్చ¹తి పృషాదరాదినా వృద్ధ్య
భావః. యథాహమహమిశేత్యాదీలికేచిత్. అన్యే తు దండాపూపా విద్యేతే యస్యాం
సితా సాదండాపూసికా సీతిః. ఏవమహం శక్తాస్యామిత్యహమహమిశేతి మత్స్వర్గీయః
కన్నిత్యాహుః. అవరో దండాపూపావివ దండాపూసికే*ఇవే ప్రతికృతావతి కనం వర్ణ
యంతి. అత్ర మూషకకర్తృకేన దండభక్షణేన తత్సహభావ్యపూవభక్షణమర్హా
త్సిద్ధం. ఏష న్యాయో దండాపూసికాశబ్దేనోచ్యతే. తతః యథా దండభక్షణా దపూవ
భక్షణమర్థాదావతితం తద్వత్క్రస్యచిదర్థస్య నిష్పత్తౌ సామర్థ్యాత్సమానన్యాయత్వ
లక్షణాద్యతోఽర్థాంతరమావతతి సార్థావత్తి. న చేదమనుమానమ్. సమానన్యాయస్య
సంబంధరూపత్వాభావాత్. అసంబంధే చానుమానార్థానామర్థావత్తిశ్చ వాక్యవిదాం
న్యాయ ఇతి తజ్ఞాననయేనేహభిధానమ్.

౧. జగ్గ ఇత్యాది. ఏవం యదీతి స్వస్య గాఢానురాగత్వం గురువరాధీనస్యాభి
సరణాసామర్థ్యం చ తయా ప్రదర్శితం యదీత్యర్థః. గృహీతపాథేయో భవేత్యనేన
శకుంతలాగమనాయ సన్నద్ధో భవేత్యభిప్రాయః. తపోవనముపవనమిత్యనేన శాంతి
ప్రధానే తపోవనే పరిమితాహారాదిమత్తయా క్షిప్తజనస్యాపి త్యాం దృష్ట్వా మదన
వికారో జాతః. నగరాదా స్థితస్య కా కథేతి భావః.

౨. కేనేత్యాది. అపదేశేన న్యాజేన. సకృదప్యేకవారమపి, సకృదపీత్యనేన
శకుంతలానంగమనిషయే సర్వం జాతప్రాయమితఃపర మేకవారదర్శనమాత్రమేవ వ్యవ
ధానమితి ద్యోత్యతే.

విదూషకః— 'జీవారసప్రభావం ఆరణ్యం ఆహ్లాసం ఉపహరంతి త్రి.
దుష్ప్రస్థః— (౧) అన్యద్భాగధేయమే తేషాం రక్షణే నివతతి యద్రత్న
రాశీనపి విహయాభినన్ద్యమ్. పశ్య—

యదుత్తిష్ఠతి వర్ణభ్యో నృపాణాం క్షయి తత్ఫలమ్,
తపష్షడ్భాగమక్షయ్యం దదత్యా రణ్యకా హి నః. ౧౩
(నేపథ్యే)

(౨) హంత సిద్ధార్థౌ స్వః.

1 నీవారషష్ఠభాగమారణ్యకా అస్తాకముపహరన్తితి.

౧. అన్యదిత్యాది. ఏతేషాం తపస్వీనాం రక్షణే పరిపాలనే సతి అన్యద్భాగధేయం నీవారషష్ఠాంశవ్యతిరిక్తం భాగధేయం. నివతతి ఆవతతి. రత్నరాశీనపుకక్రృష్టపదార్థసమూహావని. "జాతౌ జాతౌ యదుత్క్రష్టం తద్రత్నమితి కథ్యత" ఇత్యభిధానాత్. అభినంద్యమాశాస్యం. అనేనాననుభూతదుఃఖమనుభూయాసి రాక్షా తపస్వీనాం తపోరక్షా కర్తవ్యేతి వ్యజ్యతే. లేషాం మనసి వికృతే సతి రత్నరాశ్యాదికం సర్వం నశ్యతి తత్ప్రసాదే సతి పునసర్వం భవతీతి భావః. అనేనాగామ్యుషీకుమారపాత్రసూచనంక్రియతే. తదుక్తమ్.— "నానూచితస్య పాత్రస్య ప్రవేశో నిర్లమోఽపి వా" ఇతి. పశ్యేత్వామంత్రణే లాభః.

౧౩. యదితి. వర్ణభ్యో బ్రాహ్మణాద్యాశ్రమేభ్యః. "వర్ణో ద్విజాదా శుక్లాదాస్తుతౌ" ఇత్యుపనిషత్. యత్ఫలం షష్ఠాంశాదికముత్తిష్ఠత్యుచేతి. నృపాణాం సర్వాశ్రమరక్షకాణాం రాక్షాం తత్ఫలం క్షయవ్యయాదినా క్షయశీలం. అనేన నగరం ప్రతిస్వస్థానాగమనే సతి బ్రాహ్మణాదిచతురాశ్రమరక్షాభావాద్రత్నాదివస్తుక్షతావప్యత్రైవ స్థిత్యా తపోధనానాం తపోరక్షా కర్తవ్యేతి ద్యోత్యతే. లేన చాగామ్యుషీకుమారపచనస్యావశ్యకర్తవ్యత్వం సూచితమిత్యవగంతవ్యమ్. ఆరణ్యకాస్తాపనాః. నః అస్తాకం తపష్షడ్భాగం తపసష్టష్ఠాంశసుకృతవిశేషం అక్షయ్యం ఆప్రత్యక్షత్వాద్వ్యయాదేరశక్యతయా నాశరహితం దదతి ప్రయచ్ఛన్తి. అనేన రాజైవ దుర్విసితానాం శిక్షకః. తాదృశేన రాక్షా మయా బలాదాహరణాదిదూషాన్యాన్యాదికం కథంకర్తుం యుక్తం. నైవ స్వయమేవాభినరణం కరోతి చేత్పరిగృహ్యత ఇతి విదూషకం ప్రతిసూచితమితి ద్యోత్యతే.

౨. నేపథ్యిత్వాది. హంత హన్తే. "హంత హన్తేఽనుకంపాయాం వాక్యా రంభనిషాదయో" రిత్యభిధానాత్. సిద్ధార్థౌ స్వః కృతార్థౌ భవావశః. ఋషికుమారయో

దుష్యంతః—(కర్ణం దత్వా) అయే ధీరప్రశాంతస్వరః. తపస్విభిర్భవి
తవ్యమ్.

దావారికః—(ప్రవిశ్య) ¹జేదు భట్టా, ఏదే దువే ఇనికుమారా పడి
హరభూమిం ఉవట్టిదా.

దుష్యంతః—తేన హ్యవిలంబితం ప్రవేశయ తా.

దావారికః—²అలం పవేనేమి. (ఇతి నిష్క్రమ్య, ఋషికుమారా
భ్యాం సహ ప్రవిశ్య) ³ఇదోఇదో భవంతో.

(ఉభౌ రాజానం విలోకయతః)

ప్రథమః—(౧)అహో దీప్తిమతోఽపి విశ్వసనీయతా వపుషః! అథ
వా ఉపపన్న మేతదృషిభ్యో నాతిభిన్నే రాజని. కుటః?

1 జయతు భర్తా, వితౌ ద్వా ఋషికుమారా ప్రతిహరభూమిమ.పశ్యతౌ.

2 ఆయం ప్రవేశయామి.

3 ఇత ఇతో భగవన్తా.

కృతార్థత్వం రాజావస్థానసిద్ధిరిత్యభిప్రాయః. అయే ఇతి జిజ్ఞాసాయామ్. ధీరప్రశాంత
స్వరః స్వరస్య ధీరత్వం తపోవిశేషప్రభావాద్రాజాదిభిః పురస్కార్యత్వం ప్రశాంతత్వ
మహంకారరాహిత్యమ్.

౧. అహోఇత్యాది. దీప్తిస్తు దురాసదతేజోవిశేషః. లేజస్వితోఽసీతి యావత్.
రాజ్ఞాం దీప్తిస్తు మాహాత్మ్యజనితభయంకరతేజోవిశేషః. తథాహి సర్వోఽపి భయంకర
పదార్థస్త్రివిధః—ఆకృతిభీషణః క్రియాభీషణో మాహాత్మ్యభీషణశ్చేతి. తత్ర ఆకృతి
భీషణా రక్షాపికాచాదయః. క్రియాభీషణాః పరశురామవీరభద్రహనుమత్సృభృతయః.
మాహాత్మ్యభీషణా యుధిష్ఠిరాదయః. అత్ర మాహాత్మ్యభీషణం రాజవపుర్వినయాది
గుణైర్విశ్వసనీయం జాతమితి యావత్. అనేన రాజ్ఞః ప్రత్యుత్థానాదినతాగ్రరస్మాన్
చ్యుతే. యద్వా, దీప్తిర్నామ మాహాభాగ్యాదిద్యోతకః కాంతివిశేషః. తాదృశకాంతి
విశేషవతోఽపి సార్వభౌమస్యాసీతియావత్. తత్రాపి వపుష ఇత్యనేన యావనమధ్యవర్తి
త్వం వ్యుజ్యతే. విశ్వసనీయతా ఉపసర్పణార్హతా. ప్రత్యుత్థానాదినయక్రియేతి
యావత్. అహో ఆశ్చర్యే. మహైశ్వర్యవతస్సర్వభౌమస్య వినయాదికమాశ్చర్యమితి
భావః. అథవా ఋషిభ్యో నాతిభిన్నే ఉపశమవద్భ్యోఽతర్థ మప్యభిగూతే. కింత్విష
దేవ పృథగ్భూత ఇతి యావత్. ఏతత్ యద్యపుషో విశ్వసనీయత్వం ప్రత్యుత్థానవిన
యాదికమితి యావత్. ఉపపన్నం యు కం. ఋషిభ్యో నాతిభిన్న త్యాద్యోగ్యమితి

అధ్యాక్రాంతా వసతిరమునాఽప్యాశ్రమే సర్వభోగ్యే
 రక్షాయోగాదయమపి తపః ప్రత్యహం సశ్చిన్తి,
 అస్యాపి ద్యాం స్పృశతి వశినశ్చారణద్వంద్వగీతః
 పుణ్యశ్శబ్దో మునిరితి ముహుః కేవలం రాజపూర్వః.

౧౪

యావత్. నవయావనరూపసార్వభౌమత్వాది మహాదైశ్వర్యం మహతాం వినయకరం. కింతు సీచానామేవ మదకరమితి భావః. కుతః కస్తాత్కారణాత్.

౧౪. ఇత్యాశంక్యాహ—అధ్యాక్రాంతేత్యాది. అమునాపి దుష్ట్యంతేనాపి సర్వభోగ్యే సర్వపర్యానాం వినయాధానరక్షణభరణాద్వై ఆశ్రమే రాజ్యపరిపాలనాధికారే. సర్వభోగ్య ఇత్యనేన సర్వజనాః పక్షపాతరాహిత్యేన స్వప్రజా ఇవ రాజ్ఞా రక్షితా ఇతి ద్యోత్యతే. వసతిరవస్థితిః. అధ్యాక్రాంతా స్వీకృతా. అనేనాప్రతిభటం సామ్రాజ్యం వ్యజ్యతే. తేన విసేతస్త్రివ రాజ్యస్సర్వే జనా వశీభవంతీతి భావః. తపస్వి పక్షే, ఆశ్రమే ధర్మారణ్యే. సర్వభోగ్య ఇత్యనేనాశ్రమస్య సకలజనసాధారణత్వ ముక్తం. తేనాశ్రమస్య సకలసాధారణ్యేన ఋషీణాం యథాన్యత్యాభిమానాభావేన గర్వాభావః, తద్వద్దుష్ట్యంతస్య సార్వభౌమత్వేఽవ్యహంకారాభావ ఇతి యావత్. అయమపి దుష్ట్యంతోఽపి. ప్రత్యహం ప్రతిదినం. ప్రత్యహమిత్యనేన సార్వకాలిక ప్రజాపరిపాలనకారకత్వం వ్యజ్యతే. తేన కాదాచిత్కవిషయాలి భావః. రక్షాయోగాత్ప్రజాపరిపాలనాత్. తపఃష్వప్నాంశరూపం సుకృతవిశేషం. రాజ్య స్వపఃష్వప్నాంశస్య న్యాయసిద్ధత్వాత్. సంచినోతి సమ్యగుపచితం కరోతి. ఉక్తం చ మనునా— “యదహ్న కురుతే ధర్మం ప్రజాధర్మేణ పాలయన్, శతవర్షసహస్రాణి తస్య భుక్తే మహత్ఫల” మితి. రక్షాయోగాదిత్యనేన రాజ్యపరిపాలనసామర్థ్యం సూచ్యతే. తేన శూరత్వం చోక్తం. ప్రజాపరిపాలనమేవ రాజధర్మః తేనైవ మహాపురుషత్వలాభ ఇతి భావః. అస్యాపి దుష్ట్యంతస్యాపి వశినః జితేంద్రియస్య. అహంకారరహితస్యేతి యావత్. వశిన ఇత్యనేన జితేంద్రియత్వమేవ వినయప్రజావశీకరణధర్మసంగ్రహ కీర్త్యార్హనోపాయ ఇతి ద్యోత్యతే. చారణద్వంద్వగీతః చారణమిఘనవర్ణితః. అనేన దుష్ట్యంతగుణా మనుష్యైర్వర్ణయితం న శక్యం. కిం తు క్రాంతదర్పిభిర్దేవయోనిభి రేవ వర్ణ్యంత ఇతి వ్యజ్యతే. అనేనామానుష ప్రభావసూచ్యతే. కీర్తేరిగంతవ్యాపిత్వం చ. పుణ్యః పుణ్యజనకః. అనేన పుణ్యశ్లోకితా జ్ఞాప్యతే. మననాన్తునిః. “మునిర్దీన తపస్వినా” వితి విశ్వః. కేవలమేకం రాజపూర్వః రాజశబ్దః పూర్వో యస్య స తథోక్తః. రాజోపపదమాశ్రయిన్న ఇత్యర్థః. ద్యామాకాశం స్పృశత్యాశ్రయతే.

ద్వితీయః—(౧) గౌతమ, ఆయం స వలభిత్సఖః పార్థివో దుష్యంతః.

ప్రథమః—అథ కిం!

ద్వితీయః—తేన హి.

నైతచ్ఛిత్రం యదయముదధిశ్యామసీమాం ధరిత్రీ
మేకః కృత్వాం నగరపరిఘప్రాంశుబాహుర్భుజన్తే,
ఆశంసంతే సురయువతయః స క్తవై రాహి దైత్యై
రస్యాధిజ్యే ధనుషి విజయం పారువహంతే చ వక్త్రే.

౧౫

అనేన జన్మసద్భావస్య మహాపదానజనితకీర్తనంపాదనేన సాఫల్యమితి వ్యజ్యతే. రాజ
పూర్వో మునిరిత్యనేన మునీనాం యథా తపఃకరణే సావధానతా తథా రాజ్యామపి
రాజ్యరక్షాయాం జాకరూకతయా భవితవ్యమితి భావః.

౧. గౌతమేత్యాది. వలభిత్సఖః దేవేంద్రసఖః. అనేన దేవేంద్రస్యాపి దుష్కర
కార్యకరణేన దుష్యంతస్య మిత్రత్వమితి జ్ఞాతవ్యమ్. తేన దుష్యంతపరిపాలిత భూలోక
స్యాపి స్వర్ణాతిశాయీ వైభవం సూచ్యతే. దేవేంద్రస్యాపి మహాకార్యకరణసాహాయ్యే
దుష్యంతాపేక్షా. అస్తాకం పునః కా కథేతిభావః. అథ కిమిత్యంగీకారే. తేన హి
ఉక్తగుణవత్త్వేన హేతునా.

౧౫. నైతదితి. ఆయం దుష్యంతః. ఏకః అప్రతిభటః ఉదధిశ్యామసీమాం
ధరిత్రీం భుంక్తి పాలయతీతి యత్ తదేతచ్ఛిత్రమాశ్చర్యం న భవతి. ఇతరవిలక్షణ
కార్యవతో దుష్యంతస్య జాకమాత్రాధిపత్యమాశ్చర్యం న భవతీతి యావత్. నగర
పరిఘప్రాంశుబాహురిత్యనేన—శ్రు. “రూపమేవాన్యై తస్య హిమానం వ్యాచప్త” ఇతి
న్యాయనాకృతివిశేష ఏవ మాహాత్మ్యం వ్యనక్తీతి ధ్వన్యతే. కృత్వాం ధరిత్రీమిత్య
నేనాప్రతిభటతయా కృతకృత్యతా సూచ్యతే. తేన చేతరత్ర కార్యాంతరగమనే
నిశ్చంకత్వం వ్యజ్యతే. కూరన్యైవ సార్వభౌమత్త్వం భవతి. తథాపి కేచన కూరా
స్వ్వకీయరాజ్యమాత్రం రక్షంతి. దుష్యంతస్య లోకాంతరరక్షాయామపి శక్తిరస్తితి
భావః. తదేవాహ—ఆశంసంత ఇత్యాదినా. దైత్యైర్దానవైః, స క్తవైరా ఆహితవైరా
స్ఫురస్త్రీయః అస్య దుష్యంతస్యాధిజ్యే ఆరోపితగుణే. ఆశంసంతే వాంఛంతి. దేవేంద్ర
పరిపాలితస్వర్ణలోకస్యాప్రుష్టద్రవబాహుశ్యమస్తే; దుష్యంతపరిపాలితభూలోకస్య బాధా
నాస్తీత్యర్థః. అనేన దుష్యంతస్య కూరత్త్వముక్తం. స్వయంజ్ఞవిఘ్నకరనివారణసామర్థ్యం
చ వ్యజ్యతే. అథాస్యాం లేత్యాది నైతదం లేనాతిశయో నామాలంకారః. తదుక్తం.—

ఉభా—(ఉపగమ్య) విజయస్వ రాజకా.

దుష్యంతః—(ఆసనాదుత్థాయ) అభివాదయే భవంతా.

ఉభా—స్వస్తి భవతే. (౧) (ఇతి ఫలాన్యవహరతః.)

దుష్యంతః—(సప్రణామం ప్రతిగృహ్య) ఆజ్ఞాపయితుమిచ్ఛామి.

ఉభా—విదితోభవానాశ్రమవాసినామిహస్థః. తేన భవంతప్రార్థయంతే.

దుష్యంతః—కిమాజ్ఞాపయంతి ?

ఉభా—ఆత్ర భవతః కణ్వస్య మహర్షేరసాన్నిధ్యాద్రక్షాంసి న ఇష్టి
విఘ్నముత్పాదయంతి. తత్కరిపయరాత్రం సారథిద్వితీయే
నాయుధసద్ధీచా భవతా సనాథీక్రియతామాశ్రమ ఇతి.

దుష్యంతః—అనుగృహీతోఽస్మి.

“బహూష్టాస్మి-ర్మయాత్వా సామాన్యగుణసంభవాన్, విశేషః కీర్త్యతే యస్త జ్ఞేయ
స్సోతి-శయో బుధై” రితి. ఆత్ర పూర్వశ్లోకే ఋషిసాధర్మ్యమభిహితం ద్వితీయ
శ్లోకప్రభుత్వార్థేన వీరక్షత్రియసాధర్మ్యమభిధాయ ద్వితీయార్థేన సకలక్షత్రియభ్యో
విశిష్టస్ఫురయువతిప్రార్థనీయతాభ్యో గుణ ఉక్త ఇత్యుచితయః.

౧. ఫలాసీత్యాది. ఉపహరత స్సమర్పయతః. “రిక్తపాణిస్తు నోపేయా
ద్రాక్షానిం దైవతం గురు” మితి న్యాయాత్. ఆజ్ఞాపయితుం ఆజ్ఞాపనాం ప్రయోజ
యితుం గురవః హితోపదేశకాః. తదుక్తం— “గుశబ్దస్త్యంధకారస్సాన్వితశబ్దస్తన్ని
రోధకః, అంధకారనిరోధిత్యాద్గురురిత్యభిధీయతే” ఇతి నిరుక్తపరిభాషాయాం. అంతర
తిమిరనిరోధిన ఇతి యావత్. మహర్షేరసాన్నిధ్యాత్ సన్నిధానాభావమధిగమ్య.
ల్యబ్ధోపే పంచమీ. ఉత్పాదయంతి సంపాదయంతి. సారథిద్వితీయో యస్య స
తథోక్తః, సనాథీక్రియతాం ఋషేరసన్నిధానాదనాభః, ఇదాసీం నాథసహితః
క్రియతాం. నిర్విఘ్నం క్రియతామిత్యర్థః. అనేన రాజ్ఞకూరత్వం ప్రకటితం.
తదుక్తం—“సాహాయ్యమంతరేణ శత్రుజేతా కూర” ఇతి. ఆత్ర సారథిద్వితీయేనేత్య
నేనాసాహాయ్యత్వం సూచితం. తేనైవ యుద్ధకూరత్వం ప్రకటితకార. అపవాద్యే
త్యాదినా, అపవార్య ప్రచ్ఛాద్య, నాద్యై— “అపవారితకం కార్యం త్రివతాకేన
పాణి” నేతి భరతేనోక్తమ్.

విదూషకః—(అపవార్త) (౧) ¹ఇతి దాణిం అనుడేశా అభ్యుత్థా.

దుష్యంతః—రైవతక, మద్వచనాదుచ్యతాం సారథిః, సభాకార్తుకం
రథముపస్థాపయేతి.

దావారికః—²జేదు భట్టా జం దేవో ఆణవేది.

(ఇతి నిష్క్రాంతః.)

ఉభౌ—(సహర్షమ్.)

అనుకారిణి పూర్వేషాం యుక్తరూపమిదం త్వయి,

ఆపన్నాభయసత్రేషు దీక్షితాః ఖలు పారవాః.

౧౬

దుష్యంతః—గచ్ఛతాం పురో భవంతైః; అహమప్యనుపదమాగత ఏవ.

ఉభౌ—విజయస్య రాజః.

(ఇతి నిష్క్రాంతౌ.)

దుష్యంతః—మాధవ్య, అప్యస్తి శకుంతలాదర్శనకుతూహలమ్?

విదూషకః—(౨) ³పథమం సపరివాహం ఆసీ. దాణిం రక్షసప్రత్యం
తేణ బిందువిణావనేసీదో.

1 ఇయమిదాసీమనుకూలాభ్యుత్థనా.

2 జయతు భర్తా. యద్దేవ ఆజ్ఞాపయతి.

3 ప్రథమం సపరివాహమాసీత్. ఇదాసీం రాక్షసవృత్తాంతేన బిష్టరసి నావ శేషితః.

౧. ఇతిమితి. ఇదాసీం సాంప్రతం. శకుంతలాదర్శనార్థము పాయదించారసమయ ఇతి యావత్. అనుకూలా అనామూసేన తద్దర్శనాద్యనురూపా.

౧౬. అనుకారిణీత్యాది. ఖలు యతః కారణాత్పారవాః పురుషంశోద్భవా రాజానః. న తు త్వమేక వివేతి యావత్. ఆపన్నాభయసత్రేషు దీక్షితాః గృహీత వ్రతాః. తస్మాత్పూర్వేషాం పురుషంశ్యన్పాణాం కర్తృణి పక్షి. అనుకారిణి అను సారిణి. పూర్వేషామనుకారిణీత్యనేన కేహించిద్రాక్షాం వంశ్యాశ్చూరాశ్చకూరాశ్చ భవంతి. పారవాస్త న తథా. కింతు సర్వే కూరా ఇతి వ్యుజ్యతే. ఇదం ఆపన్నపరిత్రాణం యుక్తరూపం సుఖం యుక్తం. ప్రశంసాయాం రూపవస్త్రత్యయః. త్వయీత్యనేన ఆపన్నపరిత్రాణం కర్తం త్వదన్యః కోఽసి నాస్తీతి వ్యుజ్యతే.

౨. పథమమితి. ప్రథమం త్వయా తద్రూపాదివర్ణనసమయే. సపరివాహం యథా తటాకస్య జలాతిశయే సత్కుతూలప్రవాహతా, తద్వత్తద్దర్శనమితి త్రకాతూ హలస్యాపీతి యావత్. బిందురసి లవమాత్రమసి. "బిందుర్నా పద్మకే జ్ఞాతర్యక్షరా వయవే లవ" ఇతి హలాయుధః. కరభక ఇత్యాది పిహరస్య నామ.

దుష్యంతః—నూ బై పీః. నను మత్సమివే వర్తిష్యనే?

విదూషకః—¹ఏసో రక్షసాదో రక్షిదోష్టి.

(ప్రవిశ్య దౌవారికః.)

దౌవారికః—²జేదు భట్టా. సజ్జో రహా. భట్టిణో విలలపత్థాణం
అవేక్షది. ఏసో ఉణ నలరాదో దేవీణం అణ త్తిహారో కరభఁ
ఉవట్టిదో.

దుష్యంతః—(సాదరం) కిమమ్బాభిః ప్రేషితః?

దౌవారికః— (౧) ³అహ కిమ్.

దుష్యంతః—నను ప్రవేశ్యతామ్.

దౌవారికః—⁴తహ. ఇతి నిష్క్రమ్య కరభకేణ సహ ప్రవిశ్య)
⁵ఏసో భట్టా. ఉవసప్పా.

కరభకః—(ఉవస్మత్య) ⁶జేదు జేదు భట్టా. దేవీ అణవేది—అలమి
ణి చఉత్తే దిలహే ణివ్వుత్తపాళణో ఉవహాసో మహ భవిస్సది.
తహిం దిలహే దీహాఉణా అవస్సం సజ్జిహిదేణ హోద
వ్వం తి.

దుష్యంతః—ఇత స్తపస్వికార్యమ్. ఇతో గురుజనాజ్ఞా. ద్వయమప్యనతి
క్రమణీయమ్. కిమత్ర ప్రతివిధాతవ్యమ్?

1 ఏష రాక్షసాద్రక్షిదోఽస్తి.

2 జయతు భర్తా. సజ్జో రహః. భర్త్యుజయప్రసానమపేక్షతే. ఏష పునర్నగ
రాద్దేవీనామాజ్ఞాప్తిహరః కరభక ఉవస్థితః.

3 అహ కిమ్.

4 తహ.

5 ఏష భర్తా. ఉవసర్ప.

6 జయతు జయతు భర్తా. దేవ్యాజ్ఞాపయతి అగామిని చతుర్థే దివసే నిర్వృ
త్తపారణ ఉవహాసో మమ భవిష్యతి. తస్మిన్ దివసే దీర్ఘాయామైవవ్యం వన్నిహితేన
భవితవ్యమితి.

౧ అథ కిమిత్యంగీకారే.

విదూషకః—(౧) ¹ తిసంకూ విల అంతరాళే చిట్ట.

దుష్యంతః—అలం పరిహాసేన. సత్యమాకులీభూతోఽస్మి.

కృత్యయోర్భిన్న దేశత్వాద్వైధీభవతి మే మనః,

పురః ప్రతిహతం శైలే స్తోతః స్తోతోవహం యథా. ౧౭

(విచింత్య) సఖే, త్వమమ్భాభిః పుత్ర ఇతి ప్రతిగృహీతః. సభవానితః

ప్రతినివృత్య తపస్వికార్యవ్యగ్రతాం నివేద్య, తత్రభవతీనాం పు

త్రకృత్యమనుష్ఠాతుమర్హసి.

విదూషకః—²—నూ ఖు మం రక్షోభీరులం గణేసి?

దుష్యంతః—భో మహాబ్రాహ్మణ. కథమేతద్భవతి సంభావ్యతే?

విదూషకః—³ లేణ హి జహ గాత్రమిదం గంతవ్యం తహ గమిస్సమ్.

దుష్యంతః—తపోవనోపరోధః పరిహరణీయ ఇతి సర్వాననుయోత్రి

కా త్వయా సహ ప్రస్థాపయామి.

విదూషకః—(౨) ⁴ లేణ హి జువరాటమ్ని దాణీం సంపుత్తో.

1 త్రిశంకురివాంతరాళే తిష్ఠ.

2 నూ ఖలు మాం రక్షోభీరులం గణయసి?

3 లేన హి యథా రాజానుజేన గత్తవ్యం తథా గమిష్యామి.

4 లేన హి యువరాజోఽస్మిదాణీం సంపుత్తః.

౧. తిసంకూ ఇతి. యథా త్రిశంకుర్వావాపుభివ్యోర్న ధ్యే తిష్ఠతి, తద్వత్త్వమపి కృత్యయోర్న ధ్యేతిష్ఠేత్యర్థః. లేన ద్వయమపి న కర్తవ్యమితి భావః. సత్యమిత్యాది, సత్యం తత్త్వతః. “సత్యం శవధతత్త్వయో” రిత్యుచ్యతే. అకులీభూతోఽస్మి కలుషీభూతచిత్తోఽస్మి.

౧౭. కృత్యయోరితి. కృత్యయోః కర్తుం యోగ్యయోః. అనేన ద్వయోరప్యవశ్యం కర్తవ్యతా నూచితా. పురశ్చైలే ప్రతిహతం ప్రతిరుద్ధం స్తోతోవహః నద్యః తత్సంబుధిస్తోతోవహం. “స్తోతోఽంబువేగేంద్రియయో” రితి విశ్వః. యథాశబ్దో దృష్టాంతవాచకః.

౨. లేణ హితి. యువరాజ ఇత్యనేన రాజ్ఞః పుత్రాభావమ్నుచితః. రాజ్ఞఃపుత్ర సద్భావే స్వస్య యువరాజత్వకథనస్యానుచితత్వాత్. లేన చ స్వాంతఃపురయనవిషయప్రొత్పత్తిర్నాస్తి. ఇతః చరమేన శకుంతలాయాం భవిష్యతీతి నూచ్యతే.

దుష్కృత్యః—(అత్తగతమ్) (౧) చపలోఽయం వటుః. కదాచిదస్త్రాప
ర్థనామంతఃపురేభ్యః కథయేత్. భవత్సేవమేవం వక్ష్యే. (విదూ
షకం హస్తే గృహీత్వా) (ప్రకాశమ్) వయస్య, (౨) మహ
ర్షిగౌరవాదాశ్రమం గచ్ఛామి. న ఖలు సత్యమేవ తాపసకన్య
కాయాం శకుస్తలాయాం మమాభిలాషః. పశ్య—

క్వ వయం క్వ పరోక్షమన్తథో
మృగశాబైస్సమమేధితో జనః,
పరిహాసవిజల్పితం సఖే
పరమార్థేన న గృహ్యతాం వచః.

౧౦

౧. చపలత్వాది. చపలః అనవస్థితచిత్తః. “చపలః పారదే శీఘ్ర” దుర్విసితే
నవస్థిత” ఇతి వైజయంతీ. పటుర్వక్తవ్యావక్తవ్యవివేకరహితః. అంతఃపురేభ్యోఽంతఃపుర
వాసినీభ్యః. భవతు న యాదృశస్తాదృశో వాస్తు. యద్వా—భవత్సత్యపాయస్సరణే.
ఏవం వక్ష్యే వక్ష్యమాణప్రకారేణ ప్రచ్ఛాద్య కథయిష్యామి. వినమిత్యనాదరనిర్దేశేన
ప్రతారణే నుకరత్వం వ్యజ్యతే.

౨. మహర్షిగౌరవాత్ మహావైర్భవచుమానాద్ధేతోః. సచేత్సర్వానర్థకారీ
కాపో భవేదితి భావః. తర్హి శకుంతలాదర్శనార్థమపి భవత్సత్యాశంక్యాహ—మమేతి.
నాగరికస్య మమేత్యర్థః. తాపసకన్యాయాం. తాపసపదేన పరిణయాయోగ్యత్వం
యాచాద్యభావశ్చ వ్యజ్యతే. కన్యాపదేనాప్రాగల్భ్యం తాత్కాలికసంభోగాద్య
నర్హత్వం సూచ్యతే. తస్మానుభిలాషః ఆదరః. నాస్తి. తర్హి పరబుద్ధేరప్రత్యక్షత్వా
దనురాగాభావే కిం నిశ్చయకమిత్యాశంక్యాహ—నత్యమితి. నత్యం తత్త్వతః. అము
మర్థం విశిష్యాహ—వక్ష్యేత్వాదినా.

౧౦. క్వేతి. వయమితి బహువచనేన ప్రాధికామినివేద్యలోకోత్తరచమ
త్కారిమన్తథకలామకలాః తాదృశనాగరికా వయం కుత్రేతి ద్యోత్యతే. పరోక్ష
మన్తథః అజ్ఞాతకామః, వ్యవహితమదన ఇతి యావత్. మృగశాబైర్హరిణిపోతైః సమం
తుల్యం. “నమా వర్షే సమం తుల్య”మితి యాదవః. విధితోవర్ధితః. మృగశాబైరిత్యనేన
మహావైస్త్రిగ్గంతుభు ముఖ్యేభు చ సాధారణబుద్ధిః. న తు లోకోత్తరస్తీరత్నమితి.
తత్తత్కాలవయోఉచితద్రవ్యై స్సమ్యక్చివర్ధిత ఇత్యర్థః. జన ఇత్యనేన జనమూలము
చ్యతే. నతు నాగరికజనసహవాసేన లోకవృత్తాంతాభిజ్ఞత్వేన ప్రాగల్భ్యమితి ద్యోత్య
తే. క్వ కుత్ర, యది తస్మానాగరికజనసహవాసేన మనఃకలావైద్యగైస ప్రాగల్భ్యం

విదూషకః—¹అథ ఇం.

(ఇతి నిష్క్రान్తాః సర్వే.)

ఇతి శ్రీమహాకవికాలిదాసకృత శాకుంతలనాటకే

ద్వితీయోఽఽంకః.

1 అథ క్షిప్.

శాశ్వతాపాదీనత్వాభావశ్చ భవతి, తదా తత్సంసర్గ స్సముచితస్సృతిభావః. అత్ర నాగరికానాగరికయోస్సంసర్గస్యానంభావితత్వాద్వైక్వా క్వాప్రయుక్తా. తదుక్తం—
 “అత్యంతానంభావితేఽర్థేద్వాక్వాప్రయుజ్యేతే” ఇతి. తద్వైక్యతావంతమనేహసంచిత్రే నివేశ్యేత్యాదినారూపం వర్జితం, దర్శాంకురేణాత్వాదినానురాగోఽపి వర్జితః. తత్కథ మిత్యత ఆహ—పరిహసవిజల్పితమితి. తర్హి సర్వస్యమం పరిహాసో న యుజ్యతేఇత్యత ఆహ—సఖ ఇత్యాది. మిత్రేణ సముచితానుచితాదికంవత్తుం శక్యత ఇతి భావః. పరి హసవిజల్పితమిత్యనేన పూర్వం తద్రూపాదివిషయేఽతిమాత్రం బహువర్ణితమితి వ్యజ్యతే. పచస్తద్రూపాదివర్ణనరూపం పరమార్థేన తల్లేన నగృహ్యతాంనాంగీ క్రియతాం. అత్ర పూర్వోక్తస్య శకుంతలానురాగస్యాన్యథాకథనాద్రాజ్ఞః ప్రజ్ఞాగుణ ఉక్తః. తదుక్తం—“ఉక్తార్థస్యాన్యథాకథనం ప్రజ్ఞావత్త్వముదాహృత”మితి. అథ క్షిమి త్యంగీకారే. అత్ర దేవీవ్రతరూపానాంతరార్థకథనం రాజ్ఞస్యకాశ్చిద్విదూషకావకర్షణార్థ మిత్యవగంతవ్యమ్.

ఇతి శ్రీరమణవేంకటాచలేశ్వరపాదారవిందసమారాధక
 వైఖానసకులతలక శ్రీకాళికగోత్ర శ్రీతిరుమలాచార్యపుత్రేణ
 భవనిప్రస్థానపరమాచార్యాష్టభాషాచక్రవర్తి
 శ్రీనివాసాచార్యేణ విరచితాయాం శాకుంతల
 వ్యాఖ్యానాయాం ద్వితీయోఽంకః.

శ్రీ రస్తు.

అభిజ్ఞాన శాకుంతలమ్

తృతీయో ౭ జ్ఞాః.

(తతః ప్రవిశతి యజమానశిష్యః కుశానాదాయ.)

శిష్యః—అహో! మహాసుభావః ఖలు పార్థివో దుష్యంతః. యత్ప్రవి
ప్తమాత్ర ఏవాశ్రమపదం తత్రభవతి రాజని నిరుపప్లవానినః
కర్తాణి సంవృత్తాని,

కా కథా బాణసంధానే జ్యౌశః జ్వేనైవ దూరతః,

హుంకారేణేవ ధనుషస్సహి విఘ్నానపాహతి.

౧

(౧) యావదిమాత్ర వేదిసంస్తరణార్థా దర్శనత్వగ్భ్య ఉ
పహరామి (పరిక్రమ్యావలోక్య చ)

కవిదాసీం కథాంతరమరభమాణో వస్తుసంఘటనాయ విష్కంభం నామార్థో
పక్షేవకం ప్రస్తాతి—తతః ప్రవిశతీత్యాది. యజమానశిష్యః యజమానః కణ్వస్తస్య
శిష్యః. ఖలు యతోహేతోః. తత్రభవతిపూజ్యే రాజని ఆశ్రమంధర్తారణ్యం. నః
అస్తాకం కర్తాణి ఉద్దేశ్యక్రియాః నిరుపప్లవాని నిర్విఘ్నాని. తతో హేతోర్దహను
భావః మాహాత్మ్యవాక్. అమానుషప్రభావ ఇతి యావత్. అహో ఆశ్చర్యే.

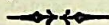
౧. మహాసుభావత్వం నిర్విఘ్నత్వంచాహ—కాకథేత్యాదినా. హియతః. ధను
షఃజ్యౌశఃజ్వేన మార్శీభవనీనా. జ్యౌశఃజ్వలము లేపిక్షలే—హుంకారేణేవేతి. అనేన యజ్ఞ
కర్తృనమాప్తివర్తంతం రాజ్ఞో జాగరూకత్వం వ్యజ్యతే. విఘ్నాన్ కర్తోపప్లవాకాన్
అపాహత్యపసారయతి. బాణసంధానే సతికావార్తా? విఘ్నానామితిశేషః. కర్తోప
ప్లవాకవార్తైవ న స్యాదిత్యర్థః.

౧. శిష్యః స్వాగమనప్రయోజనమాహ—యావదిత్యాది. యావదుపహరామి
నమర్పయిష్యామి.

(౧) (ఆకాశే)

ప్రియంవదే, కన్యేదముశీరాసులేపనం మృణాళపద్మ నిలినీపత్రా
ణి చ నీయంతే? (శ్రుతిమభినీయ) కిం బ్రవీషి? ఆతపలంఘనాద్భు
లవదస్వస్థా శకుంతలా. తస్యాశ్శరీరసంతాపనిర్వాపణాయేతి.
(౨) తర్హియత్నాదుపక్రమ్యతామ్. సా ఖలు కులపతేరుచ్ఛ్వ
సితమ్. అహమపి వైతానికం శాస్త్ర్యుదకం గౌతమీహస్తే
విసర్జయిష్యామి. (ఇతి నిష్కాంతః)

శుద్ధవిష్కంభః.

(3) (తతః ప్రవిశతి కామయమానావస్థో రాజా.)

దుష్యంతః—

జానే తపసో వీర్యం సా బాలా పరవతీతి మే విదితమ్,
అలమస్మి తతో హృదయం తథాపి నేదం నివర్తయితుమ్. ౨

౧. ఆకాశ ఇతి. నాట్టే రంగమధ్యే నేపథ్యవ్యతిరక్తస్థానమాకాశ ఇత్యు
చ్యతే. నీయంతే ప్రాప్యంతే. ఆతపలంఘనాదాతపాతిక్రమాత్ బలవద్బంధం అన్వస్థా
పీడితా. నిర్వాపణాయ శమనార్థం. కిం ప్రశ్నే అత్రాప్రవిష్టయా ప్రియంవదయా
సహాలపాదాకాశభాషితమిత్యవగంతవ్యమ్. తదుక్తం— “కిం బ్రవీష్యేవ మిత్యాది
విసా పాత్రం బ్రవీతి యః, శ్రుత్యేవానుక్రమప్యేకస్తత్సాధికాకాశభాషితమ్”
ఇతి. నాట్టే ప్రత్యుక్త్యవసరప్రదానార్థమాకాశభాషితం కర్తవ్యమ్. తదుక్తం—
“ప్రశ్నో దూతశ్చ లావశ్య నేపథ్యోక్తి స్తదైవ చ, ఆకాశోక్తిశ్చ పంచైలే ప్రత్యు
క్త్యవసరప్రదా” ఇతి.

౨. తర్హి త్యాది. తర్హి తథా చేత్. బలవదస్వస్థా చేదిత్యర్థః. శీఘ్రం యత్నే
నోపక్రమ్యతాం చికిత్సృతామ్. ఉచ్ఛ్వసితం జీవితం. జీవితకారణమితి యావత్.
వైతానికం వితానో యాగః తత్సంబంధివైతానికం. గౌతమీ కన్యాస్య భగిని. శుద్ధ
విష్కంభః. విష్కంభలక్షణం చతుర్థేఽంశే నిరూప్యతే.

౩. తతః ప్రవిశతీత్యాది. తతశ్శిష్యనిష్కృతమనాంతరం కామయమానావస్థః
ప్రార్థయమానావస్థః.

౪. రాజ ఇత్యాది. తపసః వీర్యం ప్రభావం. “వీర్యం శుక్లేప్రభావే చ లేజ
స్సామర్థ్యయోరపి” ఇతి వైజయంతీ. జానే బుద్ధ్యే అహమితి శేషః. అనేన యది

(౧) (మదనబాధాం నిరూపయన్ (౨) భగవన్ కుసుమాయు
ధ! త్వయా చంద్రమసా చ విశ్వసనీయాభ్యామతినంధీయతే
కామిజనసార్థః. —కుతః?

శకుంతలాం బలాదవహరామి తదా సర్వసంహరకారి కాశ్యపమునికాపా భవేదితి
ధ్వన్యతే. సా అనుభూతా. తదుక్తం—“ప్రకాంతప్రసిద్ధానుభూతార్థస్తచ్చట్టో
యచ్చట్టం నాపేక్షత” ఇతి. బాలాప్రగల్భా. పరవతీ పరాధీనేతివిదితం. ప్రథమే
౭౦కే ప్రియంవదానసూయాభ్యాం శకుంతలాయాః కాశ్యపమతాత్వపరిగ్రహాత్వకథ
నేన జ్ఞాతం. యద్యపి మునేస్తవస్సానువర్ధ్యం, తథాపి తదధీనత్వాభావే ప్రాగల్భ్యవత్తే
చ తద్బటనా సంభవతీత్యభిప్రాయః. తస్మి సా అప్రగల్భా పరాధీనా చ; మునికావచ్ఛ
దుర్నివారోయది తద్విషయచింతితవ త్యజ్యతామిత్యతఆహ—తథాసీతి. తథాపి సర్వం
జ్ఞాత్వా తతశ్శకుంతలాయాః హృదయం సర్వకరణప్రధానభూతం మనః నివర్తయతుం
నాలమస్మి న సమర్థోఽస్మి. తదనురాగి మమ చిత్తం మయానివర్త్యమానమపి తత్సం
దర్శయబలాన్మ నివర్తత ఇతి భావః. అనేన రాజ్ఞశ్శంకారూప వ్యభిచారిభావ ఉక్తః.
ఉక్తం చ—“అనర్థోఽప్రేక్షణం శంకాపరకౌర్యాత్ప్రవృద్ధయా” ఇతి. అత్ర రాజ్ఞా
పిత్రాదిభిరదత్త శకుంతలాపరిగ్రహణరూప స్వదుర్లభాయాన్మనిక్రోధాచ్చ కాపరూపానర్థో
ఽప్రేక్షణంకృతమ్.

౧. మదనబాధామిత్యాది. నిరూపయన్నితరాం రూపయన్. అభినయన్నితి
యావత్. నిమిలననిశ్వాసాద్యతిశయమవయవపారపశ్యాదినా దర్శయన్నిత్యర్థః. అత్ర
రాజ్ఞశ్శకుంతలాహృతత్వేన పారపశ్యాద్ధస్తేన మదనబాధాభినయో న కర్తవ్యః. కింతు
సాత్త్వికభావైరేవాభినేతవ్యః. ఆతపివోక్తం నిరూపయన్నితి—తదుక్తం భరతేన—
“విషణ్ణే మూర్ఖితే ప్రీతే జాగుప్సాశోకపీడితే, క్లానే నుప్తే విహస్తే చ నిశ్చిప్తే తంద్రి
తే జడే. వ్యాధిగ్రస్తే జ్వరాగ్రే చ భయాగ్రే శీతవిప్లుతే, మత్తే ప్రమత్తే చోన్మత్తే
చింతాయాం తపసి పీతే. నహస్తాభినయో యోజ్యః కార్యస్సత్త్వస్య సంగ్రహః” ఇతి.
విషణ్ణాదిశబ్దాస్తత్తత్సంచారివాచకాః. విషణ్ణాదిషు పారపశ్యాద్వివేకాభావేన యథో
చితహస్తాభినయాభావాత్కేవలం స్తంభస్వేదదీనదృష్ట్యశ్రుతాతగద్గదత్వాదిభిరేవా
భినయో యోజ్యః. కేవలహస్తాభినయే తాదృశచమత్కారాభావాదిత్యర్థః.

౨. భగవన్నిత్యాది. భగవన్నితి సాక్షేపవచనం. యద్వా—దైన్యోక్తిః. కుసు
మాయుధ, పుష్పాయుధేత్యాక్షిప్యమాణార్థేన సంబోధనమ్. అనేనేతరధన్వితైలక్షణ్య
ముక్తమ్. చంద్రమనేతి *చది అష్టాదశ ఇత్యాష్టాదశార్థశ్చంద్రశబ్దః. విశ్వసనీయా
భ్యాముక్తనామ్నాస్సార్థకత్వప్రమేణ విశ్వాసయోగ్యాభ్యాం. అతినంధీయతే బాహ్య

తవ కుసుమశరత్వం శీతరశ్మిత్వమిందో
 ర్దవ్యయమిదమయథార్థం దృశ్యతే మద్విధేషు,
 విసృజతి హిమగర్భైర్భగ్నిమిన్దుర్తయూతై
 స్త్వమపి కుసుమబాణాః వజ్రసారీకరోషి.

3

భగవత్ కామదేవ! న తే మయ్యసుక్రోశః. (మదనబాధాం నిరూప్య)
 కుతస్తే కుసుమాయుధస్య సత స్తైశ్చైవ మేతత్? ఆం జ్ఞాతమ్.

కారణ మంచయిత్వాంతర్నిగూఢం బాధ్యతే. సార్థస్యమూహః. న త్వహమేక ఏవే
 త్యభిప్రాయః.

3. ఉత్తార్థముచపాదయతి—తవ కుసుమేత్యాదినా. తవేత్యేకవచనేన మద
 నస్య నైర్వృణ్యాదనభిజాతత్వం సూచ్యతే. కుసుమశరత్వమిత్యనేన లోకానాం
 విశ్వసనీయతాయాం పరా కాష్టా సూచితా. *ఇంది క్లేదనఇత్యస్య ధాతో స్పృశ
 వ్యుత్పాదనామృతవద్రుపార్థ ఇందుశబ్దః. శీతరశ్మిత్వమిత్యనేన శీతలత్వే సర్వ
 లోకసంవాదస్సూచ్యతే. ద్వయమిదం అనుభూతం ద్వయమపి అయథార్థమ్.
 యథాశబ్దస్సాదృశ్యే. శ్రూయమాణార్థో యథా తాదృగర్థరహితమ్. మద్విధేషు
 కేవలం మయి న, మత్సదృశేషు సర్వేష్విత్యర్థః. దృశ్యతే స్ఫుటం విభావ్యతే.
 న తు లోకవారామాత్రమితి యావత్. అతిసంధానప్రకారమాహ—హిమగర్భై
 ర్తయూతైర్భగ్నిం విసృజతీతి. గర్భశబ్దస్త్వవరణవాచకః. యేషామంతస్థితాగ్నే
 ర్హిమమావరణం తైః కిరణైరితి యావత్. అగ్నిం హిమేన ప్రచ్ఛాద్య ముంచతీత్యర్థః.
 కుసుమాగ్నేవ బాణాః శోషణమోహనాదిలక్షణారవిందాశోకాదిబాణాః. తా
 వజ్రసారీకరోషి అవజ్రసారానోక్తమజాన్వజ్రసమానదార్ధ్యాన్కరోషి. యథా
 వజ్రం పర్యుతం భిన్నతి తథా మమ హృదయం పర్యుతాదవ్యధికతరభైర్యముద్భిద్య
 భిన్నతీత్యర్థః. క్రియాపదే వర్తమానార్థప్రత్యయేన జీవితసంశయం గతే మయ్య
 ద్యాపి బాణాన్తుంచనీతి వ్యుజ్యతే. తేన చ తస్య నృశంసత్వం సూచితమ్. హిమగర్భై
 ర్తయూతైర్భగ్నిం విసృజతీత్యనేనాత్మదీప్యకతయా నిశ్యసి నిద్రాచ్ఛేదరూపా చతుర్థీ
 స్మరదకా సూచితా. అనేన నిశ్యసి నిద్రాభావాత్స్వప్నేఽపి తస్యాస్సంగమో నాస్తీతి
 సూచ్యతే. విసృజతీతి వర్తమానవ్యవధేనేన దివా చంద్రకిరణాభావాత్సూర్యరాత్రాను
 భూతచంద్ర కిరణానాం గాఢవృధాకారిత్యం సూచ్యతే. అతిదుఃఖానుభవదద్యా

కుతః ?

అద్యాపి నూనం హరకోపవహ్ని
స్తవ్యి జ్వలత్యైర్వ ఇవాంబురాశౌ,
త్వమన్యథా మన్తథ! మద్విధానాం
భస్తావశేషః కథమిత్థముష్ణః ?

౨

అథవా—

అనిశమపి మకరకేతుర్న నసో రుజమావహన్న భిమతో మే,
యది మదిరాయతనయనాం తామధిక్రృత్య ప్రభవతీతి.

భగవన్! కందర్ప ఏవముపాలబ్ధస్య తే న మాం ప్రత్యనుక్రోశః !

వృతైవ సంకల్పశతైరజస్ర
మనజ్గ! నీతోఽసి మయా వివృద్ధిమ్,
ఆకృష్య చాపం శ్రవణోపకణ్ఠే
మయ్యేవ యుక్తం తవ బాణమోక్షః.

3

(సభేదం పరిక్రమ్య) (౧) క్వ ను ఖలు సంస్థితే సవనకర్తృణి సద

ప్రసుభూయమానా ఇవ చంద్రమయూఖా దృశ్యంత ఇతి భావః. యద్వా—వర్త
మానసామీష్యే లబ్ధిత్వయః. తేన చేతఃపరం పునరపి రాత్రౌ చంద్రకిరణజనితదుఃఖ
మాగతప్రాయమితి ద్యోత్యతే. రాత్ర్యాగమనాత్వాగేవ ప్రతీకారః కర్తవ్య ఇతి
భావః. కుసుమబాణానితి బహువచనేన మదనజనితబహుదుఃఖానుభవేన స్వస్య మరణ
సద్దీచీదకా నూచ్యతే. యద్వా—బహువచనేనైకైకస్య బాణస్య మదనస్తు నైష్యల్యం
మత్వాతిక్రొధేనామోహూప్రమతి ముక్తవానితి ద్యోత్యతే. ఆకపివోక్తం వజ్రసారీ
కరోషీతి. తేన చ స్వస్య జీవితస్య కాలాక్షమత్వం వ్యజ్యతే. అత్ర శ్లోకే గర్హణం
నామాలంకారః. తదుక్తం.—“యత్ర సంకీర్తయేద్దోషం గుణమర్థేన దర్శయేత్,
గుణాతిపాతాద్దోషాద్వా గర్హణం నామ తద్భవే” దితి. వస్తుని దోషకథనాద్వా
గుణాభావకథనాద్వా గర్హణం భవతి. అత్ర ఇందుమదనయోర్గర్హణం కృతం న గుణ
ఉక్తః.

౧. క్వ ను ఖల్విత్యాది. ఖలు జిజ్ఞాసాయాం. సవనకర్తృణి యజ్జకర్తృణి సంస్థితే
పరిసమాప్తే సదస్యై ఋత్విగ్భ్యి క్లాంతం విరహపరంపరాజనితదుఃఖపీడితం ఆత్మానం
చిత్తం.

స్వైరనుజ్ఞాతః క్లాంతమాత్మానం వినోదయామి? (గ)(నిశ్శ్వస్య)
కిన్నుఖలు మే ప్రియాదర్శనాదృతే శరణ్యమన్యత్? యావదేనా
మన్విచ్ఛామి. (సూర్యమవలోక్య) (అ) ఇమాముగ్రాతపవేశాం
ప్రాయేణ లతావలయవత్సు మాలినీతీ రేషు ససఖిజనా శకుంతలా

౧. నిశ్శ్వస్యత్యాది. ఖలు యతో హేతోః. మే ఏతాదృశావస్థాపన్నస్య
మమ ప్రియాదర్శనాదృతే అవిచ్ఛిన్నా కాంతలంబనీభూతనాయికాదర్శనమంతరేణ.
శరణం రక్షిత్వ. కిమిత్యాక్షేపే. అన్యత్క్రిమసి నాస్త్యేవేత్సర్థః. యావదన్విచ్ఛామి
అన్వేషయామి. అనేన విలాసో నామ ప్రతిముఖసంఖ్యంగముక్తం. తదుక్తమ్—“దర్శ
నాలింగనాదీచ్ఛా విలాసః పరిగీయతే” ఇతి. అత్ర దుష్కంతస్య శకుంతలాదర్శనా
దీచ్ఛయా విలాసః.

౨. ఇమామిత్యాది. మాలినీతీరేష్వీతి బహువచనేన శకుంతలాయా ఆసి న్య
విరహజనితదుఃఖానుభవోఽస్తీతి రాజ్ఞా నూచ్యతే. విరహవీడితజనస్యైకత్రావస్థితేరసం
భవాత్. తథా మేఘసందేశేఽసి ప్రయుక్తం రామగిర్యాశ్రమేష్వీతి. అనేనోభయాను
రాగస్సందితః. న చేద్రసాభాసప్రసంగస్సన్యిత్. తదుక్తం కావ్యుక్తకాశే—“ఏకత్రై
వానురాగశ్చైర్విరుజ్జ్వేచ్ఛగతోఽసి వా, యోషితో బహున క్తిశ్చేద్రసాభాసః ప్రక్షీ
ర్తిక” ఇతి. తథా భావప్రకాశికాయామప్యుక్తం—“శృంగారో హస్యభూయిష్ఠః
శృంగారాభాసతఃరిత” ఇతి. శృంగారస్యారాగస్త్యనేకరాగస్త్విరుగ్గతో వైచ్ఛగతశ్చేతి
చతుర్థా హస్యభూయస్త్యం. తత్రారాగస్త్యైకత్ర రాగాభావః. నన్వేకత్ర రాగాభావా
ద్రసస్యాభాసత్వం న యుజ్యతే? యతః, రత్నావళ్యాం ప్రథమజాతానురాగే వత్స
రాజే జాతానురాగాయాః రత్నావళ్యాః “దుర్లభజణాఙురాగి” ఇత్యాదౌ పూర్వాను
రాగస్యాభాసత్వప్రసంగోఽస్తీతి చేత్, ఉచ్యతే. అభావో హి త్రివిధః. ప్రాగభావో
ఽత్యంతాభావః ప్రధ్వంసాభావశ్చేతి. తత్ర ప్రాగభావే దర్శనాదికారణేషు రాగో
త్పత్తి సంభావనయాఽభాసత్వం. ఇతరయోస్తు కారణసద్భావేఽసి రాగానుత్పత్తేరా
భాసత్వమేవ. కేచిత్తు—“త్రిధైవ రాగాభావే రసస్యాభాసత్వం ప్రతిజానతే.” అన్యే
తు—“తిరుజ్జ్వేచ్ఛగతయోరాభాసత్వం న యుజ్యతే, తయోర్విభావాదినంభవే నా
స్యాదయోగ్యతాప్రతీతే” రితి వదంతి. తథా విద్యాధరేణైకావల్యాం సమర్థితమ్. అప
రే—రసాభావం తిరుత్తుప్రచక్షతే. తన్నపరీక్షాక్షమం. లేవ్యసి విభావాదినంభవాత్.
విభావాదిజ్ఞానకూన్యాస్త్రియంచో న భాజనం రసస్య భవతుమర్హంతీతి చేత్, న—
మునుష్యేవ్యసి కేషు చిత్తభాభూలేషు రసవిషయాభావప్రసంగాత్. విభావాదిజ్ఞానం
నామాచిత్తవివేకః. లేన కూన్యాస్త్రియంచో న విభావతామరంతి. తరి విభావాదిజ్ఞాన

గమయతి. (౧) తత్రైవ తావద్గచ్ఛామి. (పరిక్రమ్య స్పర్శ
సుఖం రూపయిత్వా) (౨) అహో! ప్రవాతసుభగో ౭య
ముద్దేశః.

శక్యమరవిన్దసురభిః కణవాహీ మాలినీతరంగాణామ్,
అక్షరనన్దత ప్రైరవిరళమాలిన్గీతుం పవనః.

౪

రహితేషు మనుష్యేషు రసాభావప్రసంగ ఇతి చేత్, నైష దోషః. విభావాదినంభవో
బహిరసం ప్రతి ప్రయోజో విశిష్టప్రయోజకః. విశిష్టప్రయోజకత్వాంగికారే వివే
కాదివిశేషానుప్రవేశో ౭ంగీకృతః. నను సీతాదివిభావైర్వస్తుమాత్రైరేవ యోషిస్తాత్ర
ప్రతీతా సామాజికానాం రసోదయః. న పునర్విశిష్టైః. తత్కథం? ఇతి చేత్, ఉచ్యతే.
తత్ర జనకతనయాత్వరామపరిగృహీతృత్వాద్యుతివిరుద్ధధర్మపరిహారేణ లలితోజ్జ్వల
శుచిదర్శనీయత్వాదివిశిష్ట ఏవ సీతాదిభావో యోషిత్వామాన్యం తాదృశమేవ జ్ఞాప
యతి, న పునః స్త్రీచారిమాత్రమితి సర్వం నిరవధ్యమ్.

౧. తత్రైవేత్యాది. తావద్గచ్ఛామి గమిష్యామి. తత్రైవేత్యనేన స్వస్వేతర
కార్యవైముఖ్యం సూచ్యతే. అనేన పరిసరో నామ ప్రతిముఖసంధ్యంగముక్తమ్. త
దుక్తమ్—“దృష్టస్యాదర్శనే వశ్చాత్పరిసరో ౭గమేషణం” ఇతి. అత్ర ప్రథమదృష్టాయా
శృకుంతళాయాః వశ్చాద్దర్శనార్థం మాలినీతీరగతం దువ్యం లేన విచారికమితి పరిసర్పః.

౨. అహో ఇత్యాది. ఉద్దేశః ప్రదేశః. ప్రవాతసుభగః ప్రకృష్టో వాతో
యత్ర సతశోక్తః. లేన సుభగః మనోహరః. వివిధక్రీడోచితప్రదేశ ఇత్యర్థః. అనేన
యది శకుంతలా మిత్రే, తదా తయా సమమత్ర వివిధక్రీడాం కర్తుం శక్యత ఇతి
దోష్యత్యతే. ప్రవాతపదేన క్రీడాపరిశ్రమజనిత స్వేదాపసయనే ఇతరజనతాశంకాది
నైరపేక్ష్యం వ్యజ్యతే. వివిక్తప్రదేశ ఇతి భావః. వాతస్య ప్రకృష్టత్వం శైత్యమాంధ్య
సౌరభ్యవత్త్వమ్.

౪. తదేవాహ. — శక్యమిత్యాదినా. అరవిందసురభిరత్యనేనారవిందస్సర్వా
స్తాంధ్యం సౌరభ్యం చోక్తమ్. కణవాహీత్యనేన శైత్యముక్తమ్. అనంగతప్తైః చంద్ర
కిరణకోకిలాలాపాదిస్తరోద్దివసవిభావశ్చిష్టైః. అంగైస్సర్వావయవైః, అవిరళం గాఢమా
లింగితుం శక్యమ్. భవితవ్యం భవత్స్వితి విరహిజనాగ్నిజ్వాలాయమానః. పవనః ఉష్ణముష్ణేన
కామ్యుతీతి న్యాయేనాలింగితుం యోగ్యమ్. శక్యమిత్యవ్యయం న చేచ్ఛక్యఇతిప్రయో
గస్సోత్, తథారామాయణే ౭పి. “శక్యమంజలిభిః పాతుం వాతా శైతకగంధిన”

(పరిక్రమ్యావలోక్య చ) (౧) సత్యమస్మిన్ వేతనపరిక్షి ప్తే
లతామణ్యపే సన్నిహితయా శకుంతలయా భవితవ్యమ్.

తథాహి—

అభ్యున్నతా పురస్తాదవగాధా జఘనగౌరవాత్పశ్చాత్,
ద్వారేఽస్య పాండునిక తే పదపక్షిర్ద్వైశ్చ తేఽభినవా. ౫

ఇతి. అంగైరితి బహువచనేన సర్వావయవానాం తత్తదుచితసార్వకాలికతదీయచుంభన
సంభాషణాలింగసరహస్యశ్రవణాద్యత్సుక్యాధిక్యం ధన్యతే. అనంగతవైరిత్యనేన
సర్వావయవానాం పారవశ్యకథనేన స్వస్వాచితకార్యేష్యసి వైముఖ్యం సూచ్యతే.
తేనాలస్యగ్లానిశ్రమచింతాద్యాః వ్యభిచారిణ ఉక్తాః. అవిరళమాలింగితుం శక్యమిత్యనే
నాలిదుఃఖానుభవాజ్జీవితనైరాశ్యేన కాంతావిరహేఽసి స్వశరీరే జీవతీతి ఆశ్ర
జగుప్సా వ్యజ్యతే. పదన ఇత్యనేన మలయానిలం ప్రత్యోగ్యం వ్యజ్యతే. నను,
“అలస్యోగ్యజగుప్సాభిర్భావైస్తు పరివర్జితాః, ఉద్భావయంతి శృంగారం సర్వే
భావాశ్చ సంశ్రయా” ఇతి భరతేనోక్తత్వాచ్ఛృంగారే అలస్యోగ్య జగుప్సానామ
యుక్తత్వాత్తద్వర్జితా ఏవ భావా అంగతాం భజంత ఇతి చేత్, న విప్రలంభే
అలస్యోగ్యజగుప్సానామసి సంభవాత్. తథాహి—సర్వకార్యేష్యలసతా, చంద్ర
మలయానిలాదిష్యోగ్యం, ఇష్టజనవిరహేఽసి స్వశరీరే జీవతీతి తత్ర జగుప్సేతి
సాహిత్యాన్నయరహస్యమ్. అరవిందసురభీత్యనేన తాపావశమనార్థం మృణాల
నళినీపత్రాణ్యత్ర సన్నిశమంతలాసి తాపావశమనార్థం మృణాలాదికం గృహీత్వా
తైవ క్వచిత్ప్రతీతి రాజ్ఞోఽభిప్రాయః.

౧. తదైవాహ—సత్యమస్మిన్నిత్యాది. లతామంటపే లతాగృహే సన్నిహి
తయా భవితవ్యమితి సంభాషనయా, లతామంటపాద్భూషాః కోఽసి జనో న దృశ్యతే.
యది తిష్ఠతి తదా కలిపయజనసహితైవ తిష్ఠేదిత్యభిప్రాయః. లతామంటప ఇత్యనేన
లతానాం వివరాత్సస్య గోప్యదర్శనానుకూల్యముక్తమ్, తేన ప్రదేశస్య వివిక్తత్వం
వ్యజ్యతే.

౫. అభితి. అభ్యున్నతా అభిత ఉన్నతా. అభ్యుపసర్గేణ చిత్తపారవశ్యాద్దమనే
పాదయోర్వైషమ్యం ద్యోత్యతే. బుద్ధిపూర్వకగమనం న భవతీతి యాచత్. జఘన
గౌరవాదిత్యనేన పూర్వానుభూతతదీయయావనపరిపాషదకాస్తరణముక్తమ్. పదపక్షి-
రభినవేత్యనేనేదానిమేవ లతామంటపే ప్రవిష్టా విస్రంభాలాపాదికమితకపరం శ్రోతుం
శక్యతే చిరాదమనే సతి విస్రంభాలాపాదిశ్రవణానిధిరితి వ్యజ్యతే.

యావద్విటపాస్తరిత ఏవావలోకయామి. (పరిక్రమ్య తథా కృత్వా) (౧) అయే లబ్ధం నేత్రనిర్వాణమ్! ఏషా మే మనోరథప్రియతమా సకుసుమాస్తరణశిలాపట్టమధిశయానా సహసఖిభ్యామన్వాస్యతే. భవతు శ్రోష్యామి తావదాసాం విస్రమ్భకథితాని. (ఇతి విలోకయన్ స్థితః)

(తతః ప్రవిశతి యథానిర్దిష్టవ్యాపారా సహ సఖిభ్యాం శకు స్తలా.)

సఖ్యా—(ఉపవీజ్య) (౨) హే సడంద శే, అవి సుహాఅదే గాళిణీపత్ర వాదో?

శకు స్తలా—కిం మం వీజఅంతి సహీఁ?

1 సఖ శకుంతలే, అసి సుఖాయలే నగినీపత్ర వాతః ?

2 కిం మాం వీజయతః సఖ్యా ?

౧. అయే ఇత్యాది. అయే ఇతి హస్తే. నేత్రనిర్వాణం నేత్రయోర్నిర్వాణం శ్రేయః లబ్ధం చిరాన్నేత్రసద్భావస్య సాఫల్యం జాతమితి యావత్. స్వాభిలాష విషయభూతదర్శనీయవస్తుదర్శనజనితపరమానందానుభవో జాత ఇత్యభిప్రాయః. నేత్ర నిర్వాణం లబ్ధమిత్యనేతేతఃపరమస్యేంద్రియాణామపి సంభాషణాలింగనాదిభిస్తృప్త్యా భావ్యమితి వ్యజ్యతే. మనోరథప్రియతమా మనోరథస్య సంకల్పస్య ప్రియతమా ఉచితా. సంగమే సతి యే యే మదనవికారాస్తత్తదంగేషు కర్తవ్యా ఇతి మనోరథ స్తస్యాచితాంగీలి యావత్. భవతు యథా తథా వా సఖిజనసహితా తిష్ఠతు. తావత్ క్రమేణ యథోక్తవ్యాపారా రాజనిర్దిష్టపథా.

౨. హేత్యాది. అపీతి ప్రశ్నే. అత్ర సఖిలి పదేన సఖితాన్వయి కిమపి గోపనీయం హృది స్థితం శకుంతలాయా నాస్తీతి వ్యజ్యతే. అత్ర సఖిపదమేవాలం. శకుంతలాశబ్దప్రయోగస్తు సాభిప్రాయకః, యదాహ—భాగురి.—“ధాతుజం ధాతు బాణ్ణాతం నమర్థార్థకమేవ చ, వాక్యజం వ్యతిక్లిష్టం చ నిర్వాచ్యం పంచధా పడమ్” ఇతి. తదయమత్రాభిప్రాయః. తావతకాన్తానవతీ ధ్యానవతీ చ దృశ్యతే. తదియమధి గతశబ్దార్థకాననా. ఇదాసీం స్వనామగ్రహణే మదభిప్రాయం జ్ఞాత్వా మానం ధ్యానం చ పరిత్యజ్య సంతాపవిషయం కారణం వివిచ్య వదిచ్యతీతి శకుంతలాశబ్దప్రయోగస్యా శయః. సుఖాయేత్త్యత్ర తాదర్థ్యే జే న్యతి వికల్పేన చతుర్థి. కిమితి ప్రశ్నన తాపా లికయాచ్చింతయా వ్యజనవాతో నానుభూయత ఇతి జ్ఞాప్యతే.

సఖ్యా—(౧) (విషాదం నాటయిత్వా పరస్పరమవలోకయతః.)

దుష్టస్త్రీ—(౨) బలవదస్వస్థా తత్రభవతి శకుంతలా దృశ్యతే. తత్కి-
మాతపదోషో వా? ఉత మదనదోషో వా స్యాత్? ఉభయథాపి
మే మనసి వర్తతే. అథవా కృతం సన్దేహేన.

స్తనన్యస్తోశీరం ప్రశిథిలమృణాలైకవలయం
ప్రియాయాస్సాబాధం తదపి కమనీయం వపురిదమ్,
సమస్తాపః కామం మనసిజనిదాఘప్రసరయో
ర్న తు గ్రీష్మవైయం సుభగమపరాధం యువతిషు. ౬

౧. విషాదమిత్యనేన ప్రారబ్ధోపచారక్రియాయా వైఫల్యాద్విషాద ఇత్యవగం
తవ్యమ్.

౨. బలవదిత్యాది. బలవద్బంధం. ఆస్వస్థా వీడితా. తత్రభవతి సర్వాకారనిర-
వద్యా. కిమితి వితర్కే. ఆతపదోష ఇత్యనేన వర్తమానసమయస్యేతరర్తస్యపేక్షయాతి
సంతాపకరత్వం వ్యజ్యతే. తేన చ శకుంతలాశరీరస్యాతపస్వర్ణానహలక్షణసౌకుమా-
ర్యంచ జ్ఞాప్యతే. నాయికాశరీరగతసౌకుమార్యమత్యుద్దీపక హేతుర్భవతి. తదుక్తం—
“ఉద్దీపనాశ్చతుర్థా న్యురాలంబనమూత్రయాః, గుణచేష్టలంకృత యస్తటస్థాశ్చేతి
భేదతః” తత్ర గుణాః—“యావనం రూపలావణ్యే సౌందర్యమభిరూపతా, మార్దవం
సౌకుమార్యం చేత్యాలంబనగతా గుణా” ఇతి. వేతి వికల్పే. మదనదోష ఇత్యనేన
నాయకవిషయకగాధానురాగస్తేన చ విప్రలంభజనితశ్చారాభ్యుదయదశావస్థాంతరం
నూచ్యతే. స్యాదితి సంభావనాయాం లిట్. ఉభయథా ఉభయప్రకారేణ. ఆతప
స్పర్శజనితతాపో వా మదనజ్వరో వేత్యుభయభేతి యావత్.

౩. ఏవం సందిహ్యభవేత్యాదిపక్షాంతరేణ సాబాధలేవ్యం కమనీయత్వాదిభిః
కరణైర్దనతాప ఏవేతి నిశ్చిన్తితి—స్తనన్యస్తోశీరమిత్యాదినా. స్తనయోర్న్యస్తమ-
ర్చితముఖీరం సళీదనంబంధిలేవనం యన్య తత్తథా. ఏతద్దంధాఘ్రాణేనాంతస్తాపశమనం
భవత్వితి స్తనయోరుఖీరలేవనమితి వ్యజ్యతే. ఆనేన స్తనయోరాన్నత్యం చ వ్యజ్యతే.
స్తనన్యస్తమితి స్తనమూత్రపరిచ్ఛేదకశనేనాత్యుచ్చస్తనోశీరలేవనే సతి నిశ్వాసగతా
గతసమయే తద్దంధస్త్యంతర్లగతీతి భావః. సతు సర్వావయవన్యస్తోశీరమితి ప్రయు-
క్తమ్. ఆనేన దీర్ఘనిశ్వాసత్వం బుద్ధిపూర్వకోశీరగంధాఘ్రాణాభావాత్సర్వావయవ
పారవశ్యం చ ద్యోత్యతే. కింతు సఖ్యామేవ స్తనయోరుఖీరం న్యస్తమిత్యభిప్రాయః.
ప్రశిథిలమృణాలైకవలయం పక్షలేణ శిథిలం గర్భన్యజ్జ్వలయం బిభ్రకంకణం యన్య

ప్రియంసదా—(జనాంతికమ్) (౧) ¹ అణసూప, తస్య రావసిణో పుడ
మదంసణాదో ఆరహిత పజ్జాసిల ఆపణ్ణా విల సడందభా, కిం
ణు సే తంఞ్చిమిత్తో ఎవ్వ అలం ఆతంకో హవే?

1 అణసూయే, తస్య రాజర్షేః ప్రథమదర్శనాదారభ్య పర్యుక్తుకా అపన్నేప
శకుంతలా. కిం సు భిల్వస్యాస్తన్నిమిత్తో ౭యం సంతాపో భవేత్?

త త్తథో క్తం. ఏకశబ్దః కేవలవాచకః. ప్రోవసగ్ధేణ విప్రలంభజ్వరయుక్తశరీరసంపర్కా
ద్విసవలయాని శుష్కతాం ప్రాప్య శిథిలీభవంతీతి వ్యజ్యతే. అనేన మదనజ్వరస్య
ప్రాబల్యము క్తమ్. యద్వా—ప్రతిక్షణం శరీరకార్యవశాన్ ప్రాణాని గళంతీతి
వ్యజ్యతే. లేన చ కార్యం నామ మదనావస్థాంతరము క్తమ్. యద్వా—శరీరస్యాతి
సౌఖ్యమార్జస్యప్రాణస్పృశ్యసహనతయా శిథిలం యథా భవతి తథా సఖభ్యాం
మృగాళవలయమవయవేవ్యర్పితమితి ప్రశిథిలమిత్యనేన వ్యజ్యతే. ప్రియాయాః
స్యాభిలాషవిషయాభూతనాయికాయాః. సాబాధం సవ్యథం. తదపి సవ్యథమపి కమ
నీయం స్వవిషయకవిప్రలంభజ్వరజనితవ్యథయా దర్శనీయమ్. ఇదమితి ప్రత్యక్షనిర్దేశే
నేన యద్యపుః పూర్వమతిరమ్యతేన దృష్టం తదితి సర్వావయవప్రత్యక్షతా వ్యజ్యతే.
మనసిజనిదాఘప్రసరయోః మన్తథగ్రీష్మప్రచారయోః. తాపః కామం యద్యపి
సమస్తల్యః తు తథాపి విశేషాఽస్తి. యువతిషు యువలివిషయే. న త్వేకత్ర. కింతు
సర్వాసు యువతిష్వితి యావత్. అపరాధస్య నపుంసకత్వం. “భావేక్త” ఇతి క్త
ప్రత్యయః. ఏవం పరిదృశ్యమానప్రకారేణ సుభగం దర్శనీయం న భవతి. గ్రీష్మ
తాపో ౭తివిక్షణ ఇతి యావత్. సుభగత్వాన్వదనతాప వివేకభిప్రాయః. అనేనాను
మానంనామ సంధ్యంగము క్తమ్. యదాహ—“అంగైరూహ్యో ౭నుమానం స్యా”దితి.
అత్ర తాపాతిశయేన శరీరస్యాత్యంతబాధే ౭ఘనపహీయమానలవాపద్యాదినా మదన
తాపో నిశ్చయత ఇత్యనుమానమ్.

౧. అణసూపి ఇత్యాది. తస్య రాజర్షేరిత్యనేన లోకే రూపలావణ్యాద్యతిశయ
వర్తురుషవిశేషేషు సత్స్వసి నవిన స్పృహణీయతయా మనోవిక్రంతిహేతురితి
దువ్యంలే ఉత్కర్షణసంభావనా వ్యజ్యతే. లేన చ మహావీరినల్లేన రూపాదిమత్తయా
చ తస్మిన్నభిలాషవత్త్వే శకుంతలాయా హేతురుక్తః. ప్రథమదర్శనాదారభ్యేత్యనేన
పునరపి యజ్ఞకర్తాదా బహువారదర్శనం సూచ్యతే. అసక్పద్దర్శనేనైవ హి తత్కృత
సాకూతావలూకనచేష్టావిశేషణాం స్వవిషయానురాగజన్యత్వం సమ్యక్ జ్ఞాయతే.
తథా మాలతీమాధవే ౭సి. “భూయోభూయస్సువిధనగిరీరభ్యయే” త్యాదా. లేన చ ప్రథ

అనసూయా— 1సహి, మహా వి ఈరిసీత సంకా హిఅఅస్స. హోదు,

పుచ్చిస్సం దావణం.

ప్రియంవదా—(ప్రకాశం) 2సహి, కిం వి పుచ్చిదవ్వాసి. బలీలం ఖు
దే సందావో.

శకుంతలా—(పూర్వార్ధేన పుష్పశయనాదుత్థాయ) 3హళా, కిం వత్తు
కామాసి?

అనసూయా—(గ) 4హళా సఉండశే, అణబ్బంతరా ఖు వలం మలణ
గదస్స ఉత్తంతస్స. (అ) కిం దు జారిసీ ఇదిహాసణిబంధజేసు
కామఅమాణాణం సమవత్తా సుణిఅది, తారిసిం దే పెక్ఖామి.
కహేహి కింణిమిత్తో ఏసో దే ఆఅసో. విఅరం ఖు పరమత్థతో
అజాణిల అణారంభో పడిహారస్స.

1 సఖ, మహాపీద్యుకి శంకా హృదయస్య. భవతు. పృచ్ఛామి తావదేనాం.

2 సఖ, కిమపి వ్రష్టవ్యాసి. బలవాన్ ఖలు తే సంతాపః.

3 సఖ, కిం వత్తుకామాసి?

4 సఖ శకుంతలే, అనభ్యంతరా ఖలు వయం మదనగతస్య వృత్రాంతస్య, కింతు
యాద్యుకి ఇతిహాసనిబద్ధనేషు కామయమానానాం సమవస్థా శ్రూయతే, తాద్యుకిం తే
వక్యామి. కథయ కి నిమిత్త ఏష తే ఆయాసః. వికారం ఖలు పరమార్థతోఽజ్ఞాత్వా
నారమ్భో పరిహరస్య.

మదర్శనానంతరం శకుంతలాయాః దుష్కంతదర్శనార్థం కృతనానావ్యాజాదికం సూచ్య
తే. పర్యుక్తుకేత్యనేన గాఢానురాగాత్తద్దర్శనప్రభృత్యుచితకార్యవైముఖ్యం జ్ఞాప్యతే.
ఆపన్నేత్యనేన వస్తుసౌందర్యబలాద్రూఢమాలానురాగతయా విరహపరంపరాజనిత
స్మృతిర్లణగణోద్వేగాద్యవస్థాః ద్యోత్యంతే. ఆతంకః దుఃఖపరంపరా. భవేదితి
విధా లిజ్.

గ. అనభ్యంతరాః అవిషయాః. కాంతిప్రధానతపోసనావస్థానాన్తదవృత్రాం
తానభిజ్ఞా ఇతి యావత్.

అ. తర్హి దాసిం స్వస్య మదనతాప ఏవేతి కథం జ్ఞాయతే? ఇత్యత ఆహ—కిం
ఇతి. కింతు తథాపి అనభిజ్ఞాపీతి యావత్. పురావృత్తాఖ్యాన మితిహాసః, తన్నిబంధ
నేషు పురాణేష్యిన్యర్థః. అత్ర సారూప్యం నామాలుంకారః. తదు క్షమ్—“దృష్వతుతా

దుష్కృతః—అనసూయామప్యనుగతో మదీయ స్తర్కః. న హి స్వాభి
ప్రాయేణ దర్శనమ్.

శకు స్తలా—(ఆత్మగతమ్) (౧) బలీతం ఖు మే అహిణివేసో. ఏదా
ణిం వి సహసా ణ సక్కుణోమి నివేదేదుం.

ప్రియంవదా—(౨) సహి, సుట్టు ఏసా భణది. కిం అత్తణో ఆదంకం
ఉవేక్షసి? అణుదిఅహం ఖు పరిహీఅసి అంగేహిం. కేవళం శావణ్ణ
మహే ఛాఆ తుమం ణ ముంచఇ.

దుష్కృతః—అనితథమాహ ప్రియంవదా.

1 బలవాక్ ఖలు మేఽభినివేశః. ఏకయోరసి సహసా న శక్నోమి నివేద
యతుమ్.

2 సఖ, నుష్ట ఏహి భణతి. కిమాత్మన ఆతజ్జముపేక్షనే? అనుదినసం ఖలు
పరిహీయసే ఽంగైః. కేవలం లావణ్యమయీ ఛాయా త్వాం న ముంచతి.

నుభూతార్థకథనాదినముద్యవమ్, సాదృశ్యక్షోభజనితం సారూప్యమితి సంజ్ఞిత'' మితి
పూర్వానుభూతసాదృశ్యార్థేన వస్తుకథం సారూప్యం. అత్ర శకుంతలావస్థాయా ఇతి.
హాసాదినా శ్రుతకామావస్థాసారూప్యమ్.

౧. బలీతమితి. అభినివేశః ప్రయత్నవిశేషః బలవాక్ దృఢః. యస్మిన్ విషయే
స్వస్యాభినివేశస్సతు దుర్ఘటఇతి యావత్. యద్వా—అభినివేశోఽనురాగప్రకర్షః
బలవాక్ మరణాఖ్యం మదనావస్థాంతరం గతః. అతనివ నివేదయితుం శక్నోమిత్వ
నేన స్వస్య వచనోచ్ఛారణే గ్లానిః. సహ సేత్యనేన శన్తైర్నివేదయితుం శక్యత ఇతి
ద్యోత్యతే. తేన స్వస్య మరణసక్రీచినదకా ధ్వస్యతే. ఏకయోరపీత్యనేన సఖవ్యతి
రిక్తయోర్నివేదనే లజ్జా నముచితైవ. సఖ్యోరసి స్వావస్థానివేదనే ప్రియా భవతీతి
వ్యజ్యతే. అనురాగదకాయామేవ నివేదితమిదానీమేతదవస్థాంతరసమయే స్వావస్థా
నివేదనే సఖ్యా కిం పదివ్యత ఇతి భావః.

౨. సహిత్యాది. పరిహీయస ఇత్యనేన పరిహానిం తనుతాఖ్యాం పంచమీం
మదనావస్థాముపభవనీతి భావః. లావణ్యస్య లక్షణం పూర్వమేవోక్తమ్. అనితథం
సత్యమ్.

తథాపి—

తామతామకపాలమాననమురః కాతిన్యము క్తస్తనం

మధ్యః క్లాంతతరః ప్ర కామవినతావంసా ఛవిః పాండురా,

శోచ్యా చ ప్రియదర్శనా చ మదనక్లిష్టేయమాలక్యతే

పత్రాణామివ శోషణేన మరుతా స్ఫుష్టా లతా మూఢవీ. 2

శకుంతలా—(సలజ్జమ్) (౧) ¹సహి, కన్న వా అణ్ణస్స కహిస్సం? కిందు ఆఆనఱ్ఱిత్తిల దాణిం వో భవిస్సమ్.

1 సఖ, కన్న వా న్యస్య కథయిష్యామి? కింతు ఆయానయితృకేదాసిం వాం భవిష్యామి.

2. తామతామకపాలమాననమురః కాతిన్యము క్తస్తనమితి. ప్రత్యయవిశేషేణ సర్వా వయవకార్యేషు విచిత్రాః పరిణామాః న విహతః. కేవలమిష్యతాత్మికస్వభావత్యాగ వివేచి ధ్వన్యతే. అన్యథా ప్రియదర్శనత్వానుబంధేన. మధ్యః క్లాంతతర ఇతి. కృశోదరీ లేన ననభిమతాభావ్యాం చ మధ్యః పూర్వమేవ క్లాంతః. సంప్రత్యుత్తరయేన క్లాంత ఇత్యర్థః. అనేన కార్యం నామావస్థాంతరము క్తమ్. ప్ర కామవినతా అంసా ననభావ్యాం పూర్వమేవ నత ఇదాసిం ప్రకర్షేణ వినతావిత్యర్థః. ఛవిః పాండురేతి పూర్వ మవిద్యమానైవ పాండురీకృతా. అనేన పాండుత్వం నామావస్థాంతరము క్తమ్. శోచ్యా వితాదృక్పరిపుష్టావయవానామేవం తామతామకజనన శోచనీయా. ప్రియదర్శనా అవయవతామతామకత్వేన లావణ్యస్యాతిశయిత లేన స్వవిషయామరాగజనితతామ తాది మత్వేన చ ప్రియదర్శనా. దర్శనం దృష్టిః. తస్యాః పరమసుఖదర్శనత్వేన ప్రియత్వమ్. రమ్యతాం వికృతిరసి శోభావహేత్యర్థః. తదుక్తం భోజేన—“కించిదా శ్రయ సౌందర్యాద్ధతే శోభామసాధ్యసి, కాంతావిలోచనస్యంతం మలీమనమివాంజన” మితి. పత్రాణామివేశ్యాదిదృష్టాంతః. అత్ర శోషణేన పాండుతా కథితా. మరుతా స్ఫుష్టేతి మాధవీలతాయాం మలయమారుతస్పర్శేనాంకురాదిజననాద్దర్శనీయతీకృతా. అత్ర కాంతిర్నామ స్త్రీణాం స్వాభావికాలంకార ఉక్తః. తదుక్తం—“రూపయావనా ద్యతిశయశోభా. తస్యైవ మన్తధవికారోపబృంహితలేస్వ కాంతిః” ఇతి. అత్ర మన్తధ జనితకార్యేషు మనోహరత్వాత్కాంతిరుక్తా.

౧. సహిత్యాది. అన్యస్య కథయిష్యామితి భవిష్యద్వ్యవధేశేనేతః పూర్వం

ఉభే—¹అదో ఎవ్వ నిబ్బంధో. సిణిద్ధజణానంవిభ త్తం ఖు దుక్ఖం సజ్జు
వేదణం హోది.

దుష్కస్తాః—

పృష్టా జనేన సమదుఃఖసుభేన బాలా
నేయం న వక్ష్యతి మనోగతమాధిహేతుమ్,
దృష్టో వివృత్య బహుశోఽప్యనయా సత్పక్ష
మత్రాస్తరే శ్రవణకాతరతాం గతోఽస్తి.

౮

1 అతవివ నిర్బంధః. స్నిగ్ధజనసంవిభక్తం ఖలు దుఃఖం సహ్యవేదనం భవతి.

కస్యాపి న కథితమితి ద్యోత్యతే. యవయోరకథనాదేవైవం దుఃఖమనుభూయత
ఇతి భావః. ఇదాసీం మధ్యేతదవస్థాంతరం గతాయాం సత్వామిత్యర్థః. ఆయానయ
తృకా ప్రయానకారణీ. భవిష్యామిత్యనేన న్యస్యేషితప్రాప్తిం వినా దుఃఖం న గచ్ఛ
తీతి జ్ఞాప్యతే. తేన చ సభ్యోస్సార్వకాలికస్వాభిలషితవస్తుసంపాదనైకపరత్వం
సూచ్యతే. అత వివ అకథనాదేవ నిర్బంధః ప్రయానః. సంవిభక్తం ఖలు సమ్యగ్విచిన్య
ప్రకటితం చేత్, సహ్యవేదనం. తత్ప్రతికారోపాయచింతయా సోధుం శక్య
మిత్యర్థః.

౮. పృష్టేత్యాది. ఇయం పరిదృశ్యమానా వితదవస్థాంతరం గతేయమితి
యావత్. అనేన మరణసద్ధీచీనదశావత్తయా వత్తవ్యం సావశేషం న వదిష్యతీతి
ద్యోత్యతే. కింతు వత్తవ్యం సర్వం వదిష్యతీత్యర్థః. తర్హి ప్రాధా చ్ఛేదజ్ఞయా న వక్ష్య
తీత్యత ఆహ—బాలా ఆప్రగల్భా. అనేన ప్రీత్యాప్రాధేవ ప్రచ్ఛాద్య వక్తుం న జానా
తీతి ద్యోత్యతే. కింతు దుఃఖసహనే ధార్మ్యాభావాత్సుఖమేవ వదిష్యతీతి యావత్.
తర్హి, యద్యపి బాలా, తథాప్యన్యత్ర కథనశంకయా న వదేదిత్యత ఆహ—సమదుఃఖ
సుఖజనేన పృష్టేతి సభజనేన పృష్టేతి యావత్. తేనాన్యత్ర కథనశంకా నిర
న్యతే. ఆధిహేతుం చిత్తదుఃఖకారణం. "ఆధిస్తు వ్యసనే చిత్తదుఃఖేఽధిష్ఠానబం
ధయో" రితి వైజయంతీ. మనోగతం చిత్తసంబంధి న వక్ష్యతీతి న ఉక్తహేతుభిర్ను
వదిష్యతీతి న. కింతు వదిష్యత్యేవేత్యర్థః. సమదుఃఖజనేన పృష్టేత్యనేన తద్వచనస్యా
సుల్లంఘనీయత్వం శకుంతలాహృదయమర్తజ్ఞత్వం చ వ్యజ్యతే. మనోగతమాధి
హేతుమిత్యనేన శరీరకార్యాదీనాం సుభగత్వాన్తదనతాప వివేతి ప్రాగేవ స్తనన్య
స్తోశీరమిత్యాదినా నిర్ణీతః. నత్వాతపదోషకథనశంకా. కింతు పరబుద్ధేరప్రత్యక్షత్వా
త్తద్విషయకం కిం వక్ష్యతీతి ద్యోత్యతే. అత వివోక్తం మనోగతమితి. తన్మనోదుఃఖన్య

శకుంతలా—(సలజ్జమ్) (౧) ¹సహి, జదో పహుది మహా దంసణపహం
గదో తవోవణరక్షిదా రావసి, తదో ఆరహిల తగ్గదేణ అహి
భానేణ ఏతదవస్థమ్మి సంవుత్తా.

దుష్యంతః—(సహర్షమ్) శ్రుతం శ్రోతవ్యమ్.

స్తర ఏవ తాపహేతుర్నిర్వాపయితా స ఏవ మే జాతః,

1 నఖ, యతఃప్రభృతి మమ దర్శనవధం గతస్తపోవనరక్షితా రాజ్ఞిః, తత
ఆరభ్య తదేనాభిలాషేణ ఏతదవస్థాన్తి సంవుత్తా.

స్వనిమిత్తత్వమాహ—దృష్ట ఇత్యాదితా. అనయా పరిదృశ్యమానయా దృష్టి న తు
సఖ్యోరభిప్రాయమాత్రేణ తదియతాపస్య స్వవిషయకత్వనిర్ణయ ఇత్యర్థః. తస్మా కాదా
చిత్కదర్శనేన కథమనురాగనిర్ణయఇత్యతాప—బహుళఇతి. బహుళః వారం
వారమిత్యర్థః. ఉత్తమనాయకాయా లలితవిలాసనం స్వాభావికమితి తదుపపత్తి
మాహ—సత్పష్టమితి. సత్పష్టం సస్పృహం. అనేన స్నిగ్ధపీక్షణముచ్యతే. విప్రులేఖ్య
నేన స్వకీయదర్శనార్థం తయా కృతదర్శనంకరచరణక్షతాని వ్యాజాని సూచ్యంతే.
అత్రాంతరే ప్రశ్నోత్తరక్షణే. శ్రవణకాశరతామాకర్ణనభిరుతాం.

౧. సహిత్యాది. మమ దర్శనవధం గత ఇత్యనేన దర్శనీయతయా వస్తుసాం
దర్శనప్రాబల్యము క్తమ్. తేన చ సాందర్యాదయో బాహ్యగుణా కథితాః. తపోవనరక్షితే
త్యనేన శౌర్యదాక్షిణ్యదయంతరగుణాఉక్తాః. యత్రాకృతిస్తత్రగుణా వసంతీతి శ్రవ
ణాత్. రాజ్ఞి రిత్యనేన మహాకులీనత్వం మహాదైశ్వర్యం చ సూచితమ్. తేన చ స్వస్య
తస్మిన్ననురాగవల్లేవ హేతురుక్తః. తపోవనరక్షితేత్యనేన విలాపా నామ షష్టిస్తరదశా
సూచితా. తదుక్తం—“ఇహస్థితఇహాసీనఇహాచోపగతో మయా, ఇతి త్రైస్తైర్విలసితై
ర్విలాపం సంప్రయోజయేత్. ఉద్విగ్నాత్కర్థమాత్సుక్యాదరత్యాచవిలాపిసీ, ఇత స్తతశ్చ
భ్రమతి విలాపస్థానమాశ్రితా” ఇతి. ఉద్వేగాతిశయాత్పరిదేవనం విలాపఇత్యర్థః. విలాప
సాన్నిధ్యమేవాన్తాదాయతనం శంకాబీజమ్. తదుక్తం—“విలాపాతిశయా దేవ ప్రకృతి
వివర్యయాదున్తాదస్సప్తమ్యవస్థా” ఇతి. అత్రైవ పూర్వాచార్యయో ర్విప్రలిపత్తిః.
యతఃకిల మల్లనాగాచార్యస్సప్తమమున్తాదమాహ. వాత్స్యాయన స్తద్విప్రమితి. శ్రుత
మిత్యాది. శకుంతలయా స్వకరీరసంతాపస్య దుష్యంతదర్శననిమిత్తతయా కథితత్వా
చోక్తికవ్యం శ్రుతమిత్యుక్తమ్.

౯. స్తరఇతి. స్తర ఏవ మదన ఏవ తాపహేతుః. స్వస్య శకుంతలాయామను
రాగముత్పాద్య విరహపరంబరాజనితదుఃఖేన సంతాపకరోజాత ఇత్యర్థః. నిర్వాపయితా

దివస ఇవాభ్రశ్యామస్తపాత్యయే జీవలోకస్య.

శకు న్తలా—(౧) 1తం జది వో అణుమదం తహ వట్టేహ జహ తస్య రావసిణో అణుఅంపణిజ్ఞా హోమి. అణ్ణహో సింఛహ మే ఉదలం.

దుష్యంతః—విమర్శచ్ఛేది వచనం

1 తద్యది వామమతం తథా వర్తేథాం యథా తస్య రాజర్షేరనుకమ్పనీయా భవామి. అన్యథా సింఛతం మే ఉదకమ్.

సంతాపశమయితా జాతః. స్వస్య యథా శకుంతలాయామనురాగం సంపాదితవాక్. తథా తస్యా అపి స్వస్తి న్ననురాగం సంపాద్య తచ్ఛరీరకార్యాదీనాం స్వనిమిత్తక్రమణాదనురాగస్యోభయానురాగత్వాన్మర్థస్యతయా ఫలాన్ముఖం కృతవానిత్యర్థః. మదనస్తు పక్షపాతరహితో జాత ఇతి భావః. తత్ర దృష్టాంతమాహ—దివస ఇవేత్యాది. తపాత్యయే గ్రీష్మాంతే. అత్రైర్వైశ్యామః సీలః. వర్షోన్ముఖ ఇతి యావత్. వర్షాకాలే ఏకవివ దివసః కంచిత్కాలం గ్రీష్మపేక్షయాత్యర్థం తపతి. సవీవానంతరక్షణే అభివర్ష్య కైత్యజనకోభవతి. తథా రత్నానశ్యామసి—“తపతి ప్రావృషి నితరామభ్యర్థ జలాగమో దివస” ఇతి.

౧. తం ఇత్యాది. యత్స్వశరీరసంతాపస్య దుష్కంతవిషయత్వం మయా కథితం తదిత్యర్థః. యువయోరనుమతం యది స్వానురాగస్య యావలావణ్యమహామలీనత్వాద్వాభిజాత్యగణవిశిష్టపురుషవిశేషవిషయతయా యువయోర్చనసివలీతం వేదిత్యర్థః. తథావర్తేథామిత్యనేన తత్ప్రాప్త్యుపాయే దృఢప్రయత్నే భూత్వా మమ జీవితం ధారయేథామిత్యర్థః. యథానుకంపనీయా భవామిత్యనేన స్వస్య దుష్కంతవిషయగాఢానురాగో విద్యతే. తస్యాపి తస్మిన్ననురాగోఽస్తి వా నవేతి న జాన ఇతి వ్యజ్యతే. యద్యనురాగస్యాత్కథమేతాదృశావస్థావన్నాం మాముపేక్షత ఇతి భావః. రాజర్షేరిత్యనేన రాజ్ఞస్తు లోకోత్తరబహువల్లభాను సతీషు కథమరణ్యవాసిన్యాం మయి తస్యానురాగో భవేదితి వ్యజ్యతే. యద్యంతఃపురస్త్రీభ్యస్సస్వస్తిన్నధికగుణాస్సంతి, తర్హి మయి రాజ్ఞోఽప్యనురాగస్యాదితి భావః. యేన కేనాపి ప్రకారేణ తత్ప్రాప్త్యుపాయే యతనీయమిత్యభిప్రాయః. వైవరీత్యే దోషమాహ—అన్యథేతి. అన్యథా తత్ప్రాప్త్యభావే. ఉదకంసింఛతం నివాపణలం ప్రయచ్ఛతం. అనేన స్వస్య మరణమేవ శరణమిత్యాశయః. తేనాత్మన ఆసన్నమరణసమానదశా సూచ్యతే. సింఛతమితి విద్యర్థేన స్వస్యాపి జీవితవిషయే నైరాశ్యం వ్యజ్యతే. విమర్శచ్ఛేదీత్యాది. విమర్శచ్ఛేది సంశయావనోది.

ప్రియంవదా—(జనాన్తికం) (౧) ¹అణసూప, దూరగఅమమృహః అక్ష
మా ఇతి కాశహరణస్య. జస్సిం బద్ధహావా ఏసా, సో శశామ
హూదో పారవాణం. తా జుత్తం నే అహిశాసో అహిణందిదుం.

అనసూయా—(జనాన్తికం) (౨) ²సహి జహ భణసి (ప్రకాశం) (శకు
స్తలాం దృష్ట్యా) సహి, దిట్టిత దే అణుయవోస్ అహిణివేసో.
సాఅరం ఉష్ణి అ కహిం వా మహాణఈ వోదరథి?

ప్రియంవదా—(౩) ³కో వా దాణిం సహఆరమందరేణ అదిముత్త
లదం పల్లవిదం అరుహది?

దుష్యంతః—కిమత్ర చిత్రం? యది విశాఖే శశాంజ్జు లేఖామనువర్తేతే.

1 అనసూయే, దూరగతమన్తథా ౭క్షమేయం కాలహరణస్య. యస్మిన్ బద్ధ
భావైషి, స లలామభూతః పారవాణామ్. తస్మాద్యుక్తమస్యా అభిలాషోఽభినివేషః.

2 సఖ యథా భణసి. సఖ, దిష్ట్యై తేనయూపోఽభినివేషః. సాగరముజ్జిత్యా
కుత్ర వా మహానద్యవతరతి?

3 కో వేదానీం సహకారమన్తరేణాతిముక్తలతాం పల్లవితామర్హతి?

౧. ప్రియంవదాశకుంతలావచనవ్యంగ్యం మరణరూపమిత్యేవేతి హృది నిధాయ
ప్రారే— అణసూయే ఇతి. అత్ర మన్తభేదేన మదనావస్థాః కథ్యంతే. దూరగతం
మన్తథా అత్యర్థమన్తథావస్థా. మదనావస్థాను బహ్వ్యోఽవస్థా అతిక్రాంతా ఇత్యర్థః.
అత ఏవ కాలహరణస్యాక్షమా. విలంబే సతి చరమా మరణావస్థైవ భవిష్యతీతి యావత్.
అవస్థాః కథ్యంతే. శృంగారస్యాంతురితత్వపల్లవితత్వకుసుమితత్వఫలితత్వమేకవో
ద్వాదశావస్థా భవంతి—“చక్షుఃప్రీతిర్నసస్సంగస్సంకల్పోఽథ ప్రలాపనం, జాగరః
శార్వమరితర్లజ్జాత్యాగోఽథ సంజ్వరః. ఉన్మాదో మూర్ఛనా చైవ మరణం చరమం
విదు” రితి.

౨. సహిత్యాది. యథాభణసి. తత్తథైవేత్యర్థః. అభినివేషః అనురాగప్రకర్షః.
అనురూపః అనురాగస్య మహాకులీనరాజర్షివిషయకతయా యోగ్య ఇత్యర్థః. దిష్ట్యా
అనాయాసేన. తే తవ ఆశ్రమవాసిన్యాస్తవేతి యావత్.

3. అతిముక్తలతా మాధవీలతా.

అనసూయా— 18^{వో} ఊణ ఉవాట హవే? జేణ అవిశంబిలం జిహులం
చ సహీమణోరహం సంవాదేమ.

ప్రియంవదా—(౧) నిహులం త్రి చిందా హవే. సిగ్గుం తి సులరం.

అనసూయా— కహం విల?

ప్రియంవదా— ఊం ఎసో రావసీ ఇమస్సిం సిద్ధదిట్ఠివ సూఇదాహి
ఘాసో ఇమాఇ దిలహాఇ పలలరకిసో లక్కితిది.

దుష్యంతః—(౨) సత్యమిత్రం భూతోఽస్మి.

తథాహి—

ఇదమశిశిరై రస్తస్తాపాద్వివర్ణమణీకృతం

నిశినిశి భుజన్యస్తాపాజ్జప్రసర్పిభిరశ్రుభిః,

అనతిలుళితజ్యఘాతాఙ్కం ముహుర్తణిబన్ధనాత్

కనకవలయం స్రస్తం స్రస్తం మయా ప్రతిసార్వతే. ౧౦

1. కః పునరుపాయో భవేత్? యేనావిలంబితం నిభృతం చ సభమనోరథం
సమ్పాదయావః.

2. నిభృతమితి చింతా భవేత్. శీఘ్రమితి సుకరమ్.

3. కథ మివ?

4. నశ్వేష రాజర్షి రస్యాం స్పృగదృష్ట్యా సూచితాభిలాషః ఇమాని దివసాని
ప్రజాగరకృతో లక్ష్యతే.

౧. జిహులమితి. నిభృతం గూఢం అప్రకాశమితి యావత్. శీఘ్రం స్ఫుటం.
ప్రకాశమిత్యర్థః.

౨. సత్యమిత్యాది. సత్యం తత్త్వతః.

౧౦. ఇదమితి. ఇదం కనక వలయం మయా ప్రతిసార్వత ఇతి యోజనా.
కీడ్వగిత్యాహ—అంతస్తాపాదితి. బాష్పస్యాగ్నిసంబంధాభావేనోష్ణత్వమనంభావ్యమితి.
తదుపపత్తిమాహ — అంతస్తాపాదితి. విప్రలంభజనితజ్వరేణ సర్వాంగసంతాప
వత్త్వాత్తతోఽగ్నిచ్ఛలతః బాష్పస్యోష్ణత్వోన్యపత్తేః. నిశి నిశితి వీప్సాయాం. అనేన
సార్వకాలికతచేకతానగాధానురాగజనితచింతా వ్యఖ్యతే. భుజన్యస్తాపాంగప్రసర్పి

భరితి. అరత్యా శయ్యాపథానాద్యభావేనాన్యకాంతాలింగనాదిసంభావనాభావాచ్చ
 న్యభుజమేవోపధానీకృత్య శయనే క్రియమాణే అపాంగస్య తత్సంయోగి తేన
 తతస్సర్వదా ప్రసరణశీలైరిత్యర్థః. అశ్రుభరితి బహువచనేన సార్వకాలికనిర్వృతత
 ప్రసరణముచ్యతే. వివర్ణమణీకృతమితి స్వాభావికకాలిమంతోఽపి మణయః ఉష్ణ
 జలాదిసంబంధేన దర్శనాదివద్వివర్ణా భవంతీతి చ్చిప్రత్యయ ఉక్తః. అనతిబలిత
 జ్యోమాతాంకమితి. జ్యోమాతేన ప్రకృష్టస్య కిణితేన వలయం తత్ర క్షణం ప్రతిబద్ధం
 భవతీత్యర్థః. అనేన న్యస్య శూరతయా యుద్ధవీరత్వం సూచ్యతే. స్రస్తం స్రస్తమితి
 పీష్పాయామ్. యదా ముహుస్తస్య డోలాహస్తతా తదా స్రస్తం భవతీత్యర్థః. మ
 యేతి స్వానుభవవిషయతోక్తా. ప్రతిసార్వత ఇతి ప్రతికూలం ప్రకృష్టాదూర్ధ్వంసీయతే.
 వర్తమానవ్యవచేనేన సార్వకాలిక ప్రతిసరణముక్తమ్. అశ్రుభరితవర్ణమణీకృత మిత్య
 నేనాశ్రునామ సాత్వికభావ ఉక్తః. తదుక్తం—“బాష్పజ్జ్వంభోభయక్రోధసుఖై
 రనిమిషేక్షణైః, వియోగరోగశోకాదేర్ణాయంతే జనభూమతా” ఇతి. అత్ర వియోగ
 జనితాశ్రుపాతస్సాత్వికపర్యవసాయితయా పరితః. సాత్వికభావా నిరూప్యంతే.
 సత్వం చిత్తం. తత్ర స్థితాన్ స్థాయినో రత్యాదీన్సంచారిణో నిర్వేదాదీన్సాభివ్యం
 జయంతస్సాత్వికా ఉచ్యంతే. యదాచూః—“రజస్తమోభ్యామస్పృష్టం మనస్సత్త్వ
 మిహోచ్యతే, నిర్వృత్తానేన తద్యోగాత్ప్రభవంతి హి సాత్త్వికా” ఇతి. సతశ్చిత్తస్య
 భావః పరిణామస్సత్త్వం. సత్త్వశబ్దేన రత్యాదిశృంగారాదిర్నిర్వేదాది శోచ్యతే.
 సర్వేషాం చిత్తపరిణామరూపత్వాత్. తేన నిష్పన్నాస్సాత్త్వికాః. తే చ కృత్రిమా
 కృత్రిమభేదేన ద్వివిధాః. సాక్షాన్నాయకాదిగతా అకృత్రిమాః. నటాదిగతాః
 కృత్రిమాః. నాట్యకాస్త్రే సత్త్వశబ్దేనాంతఃకరణపరిణామ ఉచ్యతే. యద్యపి తత్పరి
 ణామరూపస్య రత్యాదిభావరససముదాయస్య స్తంభస్వేదాయః కటాక్షదయశ్చ
 వ్యంజకాః. తథాపి విక్షిప్తచిత్తైరితి కటాక్షదయః కర్తం శక్యం తే. స్వేదాదయస్త
 సమాహితచిత్తానామేవ భవంతీతి నటాదిభిరితి సమాహితచిత్తైరేవ తద్భావాపత్త్యా
 స్వేదాదయోఽభినేయా ఇతి స్వేదాదీనామేవ సాత్త్వికత్వం. అంగికవాచికాహార్యా
 నాం విక్షిప్తచిత్తైరవ్యభిచేతం శక్యతేన లేమమభినయత్వమేవ, నసాత్త్వికత్వమితి
 భావః. సిద్ధాంతస్తు విశైవ సంబోధ స్థాయితాం ప్రతిపద్య నైవ తదనుగుణవ్యాపార
 విశిష్టా సంచారితాం ప్రతిపద్యతే. నైవ బాహ్యలింగైః స్ఫుటిభూతా సాత్త్వికతాం
 ప్రతిపద్యతే. కేచిత్తు చిత్తవృత్తీనాం విశేషితత్వతీవ్రత్యాదిభేదేన భేద ఇతి వదంతి.
 తే చ “స్తంభప్రయరోమాంచాస్పేదో వైవర్ణ్యవేషభూ, అశ్రు వైస్వర్యమిత్యష్టే
 సాత్త్వికాః పరిశీరితాః” ఇతి.

ప్రియంవదా—(విచింత్య) (గ) ¹ హాళా మలినలేహోస్స కరీలదు.
తంసుమణోగోవిదం కరిల దేవదాపసాదవ్వవదేనేణ తస్య రణ్ణో
హత్థం పావణస్సమ్.

అనసూయా—² రోఆది మే అలం సుఉమారప్పటట. కింవా సఉదం
ళా భణది.

శకు న్తలా—(౨) ³ కింనిటట వాం విలప్పిలది ?

ప్రియంవదా—⁴ లేణ హి అత్తణో ఉవణ్ణాసపువ్వం చిం లేహి కింపి
లలిదపదబంధణమ్.

శకు న్తలా—⁵ హాళా చిం దేమి. కిందు అవహీరణాభీరులం ఉణ వేవణ
మేహిఅలమ్.

దువ్యస్తః—(ఆత్మగతమ్)

అయం స తే తిష్ఠతి సజ్జమోత్సుకో

విశంకనే భీరు యతో²వధీరణామ్,

1 సఖ మదనలేహో²స్య క్రియతామ్. తం సుమనోగోపితం కృత్వా దేవతా
ప్రసాదవ్యవదేనేన తస్య రాజ్ఞో హస్తం ప్రాపయిష్యామి.

2 రోచతే మే²యం సుకుమారప్రయోగః. కింవా శకు న్తలా భణది?

3 కింనియోగో వాం వికల్ప్యతే?

4 లేన వక్తృత్వం ఉపన్యాసపూర్వం చింతయ కిమపి లలితపదబంధనమ్.

5 తథా చింతయామి. కిన్తవధీరణాభీరుకం వేవతే మే హృదయమ్.

గ. హాళేత్యాది. సుకుమరః ప్రయాసరహితః గూఢప్రయోగః. మదనలేఖ
ఇత్యాదివైకదం లేన ప్రజ్ఞానామ సంధ్యంగము క్తమ్. యదాహ—“ప్రజ్ఞా సునిశ్చితా
బుద్ధిః” ఇతి. ఆత్మ దువ్యంతప్రాప్తిం ప్రత్యసహకాలవిశంబనాయాశ్చకుంతలాయా
నాయక ప్రాప్త్యర్థం మదనలేఖః క్రియతామితి సునిశ్చితత్వాత్ప్రజ్ఞా భవతి.

౨. కిమిత్యాది. అవధీరణాభీరుకమిత్యనేన “సార్వభౌమస్య మమ బహువల్లభ
తయా అరణ్యవాసీన్యాం యవత్యాం కథమనురాగో భూయా”²దితి రాజా వదివ్యతీతి
న్యక్తార్జునజనితభయగ్రస్తమిత్యర్థః. లేన ఆత్మనః కన్యాభావసులభమప్రాగ్భ్యంతం
జ్ఞాప్యతే.

గం. అయం స త ఇత్యాది. భీరు భయశీలే. ఆత్మ భీరుపదం సాభిప్రాయకమ్.
వస్తుత్వే ధార్మ్యమేవ. సభ్యోరభిప్రాయజ్ఞానార్థం భీరుత్వప్రకటనమితి యావత్.

లభేత వా ప్రార్థయితా న వా శ్రియం

శ్రియా దురాపః కథమిహి తో భవేత్ ?

౧౧

ప్రియంవదా—(౧) ¹ అతి ఆత్మగుణావమాణిణి కోవా దాణిం సరీరని

వ్యాపణ త్రిఅం సారదిం జోసిణిం పటందేణ ణివారణస్సది ?

శకుంతలా—(సస్పృతమ్) ² ణిజిణిదా దాణిం మ్హి.

(ఉపవిష్టా చింతయతి.)

దుష్ప్రస్థా—స్థానే ఖలు విస్తృతనిమేషేణ చక్షుషా ప్రియామవలోకయామి.

తథాహి—

ఉన్నమితై కభ్రూలతమాననమస్యాః పదాని రచయన్త్యాః,

కట్టకీలేన ప్రథయతి మయ్యసురాగం కపోలేన.

౧౨

1 అయి ఆత్మగుణావమాణిని, కోవేదానిం శరీరనిర్వాపయత్పశాం శారదీం జ్యోత్స్నాం పటాన్తేన నివారయిష్యతి?

2 నియోజితేదానిమస్మి.

యతఃయస్తాదవధీరణాం న్యక్కారం విశంకసే. పరబుద్ధేరప్రత్యక్షత్వాత్ తస్యావ్యురణ్యవాసిన్యామనాగరికాయాం మయ్యసురాగోఽస్తి వా న వేతి సందేహే సతి స్వయమేవాభిసరణే శ్రియమాణే జ్ఞాదానీన్యం భవేదితి న్యక్కారం విశేషేణ తర్కయసి, సోఽయంచే సంగమోత్సుకస్య తిష్ఠతి తవ యజ్ఞావన్యాద్యతిశయాదంతఃపురయ్యవలిఖవైమనన్యం ప్రాప్య త్వద్బలాహరణే ఋషికావరూపానర్థం మత్వా సంగమః కదా భవిష్యతితి నికటవివ వర్తత ఇత్యర్థః. తత్ర దృష్టాంతమాహ—లభేత వా ప్రార్థయితా న వాశ్రియమిత్యాది. శ్రియం సంపదం ప్రార్థయితా యాచమానః పురుషః. “లక్ష్మీవాణీ ధాత్రీ త్రివర్గసంపద్విభూతిశోభాను, ఉపకరణవేషరచనావిశేషేషు చ శ్రిరితి ప్రథితా” ఇతి నామమాలా. లభేత వా న వేతి విశక్యే శ్రియా సంపదా ఈస్సితః వాంఛితః కథం దురాపః దుర్లభః? కథమిత్యాక్షేపే.

దురాపా న భవేదితి యావత్.

౧. అతఃత్యాది. అయీతి అతిదుఃఖతఃసం ప్రతి సుకుమారసంబోధనే. యద్వా—అయిత్యనేన మయ్యసి స్వాభిప్రాయగుప్తిం కరోషీతి సాసూయపచనమ్.

౧౨. ఉన్నమితేత్యాది. కంటకీలేన సంకాతపురశోద్ధమేన అనురాగమాంజ్ఞాభ్యం రాగవిశేషం ప్రథయతి నిన్యంశయం ప్రకటయతి. అన్యథారోమాంచాభావాత్

శకు న్తలా—(౧)¹హళాచిందిదా మవ గీది. ఇ ఖు సజ్జిహిదా ఇ లేహణ
సాహణా ఇ.

ప్రియంవదా—²ఏదస్సిం సుఓదరసుఉమారే నలిసేపత్తే ఇహేహిం
ణిక్కి త్తవణ్ణం క రేహి.

శకు న్తలా—(యథోద్దిష్టం రూపయిత్వా)³ హళా సుణుహ దాణిం
సంగదద్ధా ఇ వెత్తి.

ఉభే—⁴అవహిదం హ్ని.

1 సఖ్యా! చిన్తితా మయా గీతిః. న ఖలు సన్నిహితాని లేఖనసాధనాని.

2 విశస్తిక్ శుకాదరసుకుమారే నలిసేపత్తే నఖైర్నిక్షప్తవర్ణాం కురు.

3 సఖ్యా, శృణుతమిదాసీం సంగతార్థా నవేలి.

4 అవహితే న్యుః.

అనురాగస్య లక్షణముక్తం పూర్వాచార్యైః—“ఇయమంకురితా ప్రేక్షా మనా
కృష్ణవితా భవేత్, సకారకా ప్రణయతః స్నేహోక్తునుమితా భవేత్, రాగాత్పల్లవి
తా చేయమనురాగేణ భుజ్యత” ఇతి. ఏ తేహం లక్షణముచ్యతే—“పరస్పరాశ్రయ
ఘనం నిరూఢం భావబంధనం, యదేకాయత్తతోపాధి తత్ప్రేమేతినిగద్యతే” అథ
మానః—“యేనప్రేమానుబంధేన స్వాతంత్ర్యం హృదయంగమం, బద్ధాని భావకాటి
ల్యం సమాన ఇతి గీయతే” అథ ప్రణయః—“ఉపచారైర్నిహోయానోర్యద్భావ్యభ్యం
తరాభిధ్నైః, ప్రేమ సీతం ప్రకర్షం చేత్ స ఏవ ప్రణయః స్పృతః” అథ స్నేహః—
విస్మంభే పరమాం కాష్టామారూఢే దర్శనాదిభిః, యత్ర ద్రవశ్యంతరంగం స స్నేహ
ఇతి కథ్యతే.” స్నేహ స్త్రివిధః ప్రాథమధ్యమందభేదతః. “ప్రవాసాదిభిరజ్ఞాతచిత్తవృత్తైః
ప్రయోజనే, ఇతరక్షేకకారీయస్సప్రాధః స్నేహ ఉచ్యతే” ఇతరానుభవాపేక్షాంస
హతే యస్సమధ్యమః, ద్వయోరేకస్య మానాదౌ తదన్యస్య కరోతి యః, నైవాపే
క్షాం స చోపేక్షాం స స్నేహో మంద ఉచ్యతే.” రాగస్య లక్షణం ద్వితీయేఽశ్లో
ఉక్తం. అథానురాగః—“రాగ ఏవ న్వనంవేద్యదకాప్రాప్త్యా ప్రకాశితః, యావదా
శ్రయవృత్తిశ్చేదనురాగ ఇతీరితః.”

౧. హళేత్యాది. నిక్షిప్తవర్ణాం కురు. గీతికామితి శేషః. అనేన లేఖో నామ
సంధ్యంగముక్తమ్. యదాహ—“యానోః పరస్పరం లేఖోమన్తభార్థవలేఖన”
మితి. అత్ర శకుంతలాయాః దువ్యంతం ప్రతి.

శకుంతలా—(వాచయతి)

¹తుష్టిణ ఆణే హి అలం మహా ఉణ మలణో దివా వి రత్తిం,
విఃకేగ్నిణ తవేఢి బలిలం తుణ్ణ జుత్తమణోరహేణ అంగాణ్ణ. ౧౩

1 తవ న జానే హృదయం మమ పునర్దదనో దివాసి రాత్రిమసి,

* నిర్ఘ్నా, తవతి బలవత్త్వయి ముక్తమనోరథాన్యజ్ఞాని.

౧౩. తుష్టిణి. మే నిర్ఘ్నా. నిష్కరుణేతి దైన్యోక్త్యా సంబోధనమ్. స్వవిషయకగాధానురాగజనితవిప్రలంభజ్వరసంపాదితాని మమ శరీరకార్యాదీని దృష్ట్వాసి తవ దయా నోత్పద్యత ఇతి యత్ తస్మాన్నిర్ఘ్నతేతి సంబోధనమ్. స్వనిమిత్తవ్యసనాభిభూతం జనం పశ్యతః పురుషస్య కస్మిన్ దయోత్పత్తేస్సంభవాదితి భావః. అనేన స్వశరీరకార్యాదినీవేదనం కృతమ్. తవ హృదయం న జాన ఇత్యనేన మమ హృదయం స్థిరానురాగం. తవ చిత్తమసి స్థిరానురాగం వా న వేతి పరమిద్ధేరప్రత్యక్షత్వాచ్చిరసహవాసాభావాన్న జాన ఇతి ద్యోత్యతే. యది తవ హృదయమసి గాధానురాగం, తచ్ఛ్రేణితాదృశావస్థాపన్నం మాం కథముపేక్షన ఇతి భావః. లేన స్వస్యానురాగస్య కాలాక్షమత్వం క్షాప్యతే. లేన స్వస్యాః కన్యాభావసులభమప్రాగల్భ్యం చ నూచ్యతే. కించానేన లజ్జాత్యాగో నామ మదనదశావస్థాంతరం చ ధ్వస్యతే. తవేత్యనేన కఠినచిత్తస్య తవేత్యర్థః. స్వస్య వితాదృశావస్థాంతరోపేక్షకతయా నామధేయగ్రహణాయోగ్యస్య తవేతి వ్యజ్యతే. అత ఏవ దుష్ట్యంతాదివదం నప్రయుక్తమ్. మమ పునః మమ తు. పునశ్చిద్దో విశేషవాచీ. యద్యపి తవ హృదయమసి స్థిరానురాగం, తథాపి మదనస్తు మాం యథా బాధతే తథా త్వాం న బాధత ఇత్యర్థః. మదనస్త్యయి యుక్తమనోరథాన్యంగానితవతీత్యనేనత్వయ్యనురక్తాం మాంకామోరూపలావణ్యాదినా త్వత్సదృశస్తవ ద్విషత్ త్వత్సంబంధితయా మాం బాధతే. తాదృశీం దుర్బలాం మాం త్వముపేక్షన ఇత్యర్థః. అతఏవ త్వయి యుక్తమనోరథాసీత్యుక్తమ్. మమేత్యనేనానుభూయమానమరణసత్తీచీనాత్మదశానివేదనం క్రియతే. తవతీతి వర్తమానవ్యవధేశే నాద్యాపి జీవితసంశయగతాయామసి మయినత్యామసి తస్య కోపసోపశమో నాస్తీతి వ్యజ్యతే. మదన ఇత్యనేన పూర్వమేవ రూపలావణ్యాదివిషయే మదనస్య తవ చ గాఢకాత్రవమిదానీం విప్రలంభరూపరంధ్రే ప్రాప్తే కథం త్వత్సంబంధినం మాం న ప్రహరేదితి భావః. దివారాత్రమపీత్యనేన మందమారుతకోకిలాలాపచంద్రకిరణాదీనామనవ్యాదర్శనతయా పరమోద్దీపనవిభావ ఉక్తః. లేన మదనస్య చూతాదిసామ

* నిర్ఘ్నాస్తవతీతి పాతానరమ్.

గ్రీసంపత్త్యా బహుత్కర్త ఉత్తః. మమాంగానీత్యనేన మదనస్తు త్వద్మూలపలావన్యాదీని
 దృష్ట్యా తవ పురస్తాత్ స్థాతుం ప్రీతితస్యై త్వయ్యనురక్తాం మామేవ బాధతే. యది
 మామివ మదనస్తామసి బాధేత, తదా మదీయదుఃఖం జ్ఞాన్యసీతి భావః. అనేన మద
 నస్యపక్షపాతిత్వం సూచ్యతే. అంగానీతి బహువచనేన మదనస్య సర్వలక్ష్యేషు సావ
 ధానతా ధ్వన్యతే. అనేన కర్ణహస్తాద్యవయవానాం రహస్యక్రవణగాఢాలింగనాద్యై
 త్సుక్యం జ్ఞాప్యతే. అత్ర శ్లోకే త్రయస్త్రీశ్చద్యభిచారిభావాః, అష్టాసాత్త్వికాః.
 అష్టాస్థాయినః, ఆహత్యైశోనపంచాశద్భావాశ్చ యథాసంభవం ప్రతీయంతే. తథా
 హి. తవేతి స్మరణం. హృదయం న జానఇత్యభిప్రాయపరిజ్ఞానాభావాద్యయం. హృదయ
 పరిజ్ఞానాభావేఽపి లేఖః కథం ప్రేమ్యత ఇతి శంకా. తవ హృదయం న జాన ఇతి తవ
 మనః స్థిరానురాగం వా న వేతి వితర్కః. మమ హృదయం స్థిరానురాగమితి
 వ్యంగ్యేన లజ్జాభావాచ్ఛాంతిః. ప్రియప్రార్థనయా చపలతా. తవ హృదయం న జాన
 ఇతి త్వచ్చిత్తపరిజ్ఞానార్థం చతురానుభూయో న సంఠీతి సభవ్యసూయా. తవేతి దుష్కం
 తాదినామగ్రహణాభావాదవహితం. హృదయపరిజ్ఞానాభావేఽపి లేఖప్రేషణాద్ధానః.
 తవ హృదయం న జాన ఇతి విషాదః. తవ హృదయం న జాన ఇతి చిత్తపరిజ్ఞానా
 భావాత్ప్రేక్షి కథం భవిష్యతీతి చింతా. తవేత్యస్తదేతాదృశీమవస్థాముపేక్షమాణస్య
 నామగ్రహణాయోగ్యస్య తవేతి మతిః, గర్హో, మదో వా. మదన ఇతి త్రాసః. తదను
 గతో రోమాంచో వేషభుశ్చ. నిర్ఘృణేతి దైన్యమ్. తేన గద్గదత్వం చ. తదనుగతా
 శ్రుపాతః, వైస్వర్యం చ. త్వయి యుక్తమనోరథానీత్యైత్సుక్యం. త్వయీతి రతిః
 ఆభిలాషశ్చ. బలవత్తవతీతి జీరితవైరాజ్యే ధృతిర్నిర్వేదశోకశ్చ. అంగానీతి ప్రియ
 విరహేఽపి స్వశరీరే జీవీసీతి తత్ర జాగుహ్ను. దివారాత్రమపీతి ఇందుమలయానిలాది
 ష్టాగ్ర్యం. తేనాహరనిద్రాద్యభావాద్యవిధిః. తేన సర్వకాలేష్వలనతా జడతా చ,
 పతతీతి వర్తమానప్రయోగేనాద్యాపి జీవితసంకయగతాయామసి మయి బాధత ఇతి
 విస్తయః. తవ హృదయం న జాన ఇతి మమ హృదయం స్థిరానురాగమితి సాక్షాన్
 క్తమితి ప్రీతా. నిర్ఘృణపదస్య విశేష్యం నోక్తమితి నామోచ్ఛారణే గ్లానిః చిత్తవిభ్ర
 మాదున్నాదో వా. సముభదర్యనాభావేఽపి తవేతి సాక్షాన్నిర్దేశాన్వేహః. నిర్ఘృణేతి
 దైన్యోక్త్యావైవర్ణ్యం. మమపునరితి మమ విశేషేఽస్తీత్యర్థేన దుష్కంతస్యాపి మదనబా
 ధాసంభావనయా హర్షః. అన్యేఽపిభావా బుద్ధిమతా ఊహ్యః. ఉత్తమప్రకృతేర్ని
 ర్వేదాదిభావవర్జనా వ్యంగ్యతయైవ కార్యా. మధ్యమపాత్రస్య మధ్యవృత్త్యా. నీచ
 పాత్రస్యావిశయితః ప్రయోగః కార్యః. తత్రోత్తమపాత్రాణి దేవా రాజానో మున
 యః. స్త్రీషు. తల్ స్త్రీయః. మధ్యప్రకృతయో యక్షగంధర్వాదయః. పురోహితమం

దుష్పత్తః—(౧) (సహసోపసృత్య)

తపతి తనుగాత్రి మదనస్తామనిశం మాం పునర్దహత్యేవ,
గ్గపయతి యథా శశాబ్జం న తథాహి కుముద్వలీందివసః. ౧౪

త సేనాపతి ప్రభృతయశ్చ. స్త్రీషు తద్యనితాస్పఖ్యాదయః పరివ్రాజికాదయశ్చ. అన్యే విదూషక ప్రభృతయో నీచ ప్రకృతయః. తత్రాపి దేశకాలావస్థాభేదం జ్ఞాత్వా భావా వర్ణనీయాః. దేశః ఉద్యానసరిత్సులినాదిర్దుర్వాదిసన్నిధిర్వా. కాలో వసంతాదిః. రాత్రిర్వా అవస్థా ముగ్ధామధ్యాప్రగల్భాభేదాః. అత్ర తుజ్ఞాణజాణ ఇత్యాదౌ వాచికశృంగార ఉక్తః. తదుక్తం—“భావగర్భవచస్సంపన్నధ్వరంనర్తపేశలం, రహస్యశ్రవణానందశృంగారో వాచికస్తస్మై” ఇతి. అత్ర తపహృదయంసజానఇత్య సేనసందిహి మాధుర్యం సూచ్యతే. తేన నర్తలాపిఽపి ప్రదర్శితః. త్వయి యుక్తమనోరథాన్యంగా నీతి బహువచనేన కర్తాద్యవయవానాం రహస్యశ్రవణేనాత్మకృతకథనేన శ్రవణానందోఽపి ప్రకాశిత ఇతి వాచికశృంగారః. శృంగారస్వరూపముచ్యతే—“దేశకాలవయోద్ద్రవ్యగుణప్రకృతికర్తృణాం, జ్యేష్ఠం శృంగం తదస్యాస్త్రీ తేన శృంగార ఉచ్యతే.” సోఽయం త్రివిధః. వాచిక నైవభ్యక్తియాభేదతః. వాచికస్య లక్షణముక్తమ్—“వాసోంగరాగభూషాదియోగో నైవభ్యముచ్యతే, క్రియాబహువిధాభావప్రీడాదిజలకేశయః. వీణావర్తనగానాదిసంభోగస్యాత్మిక్రియాత్మకః, సంభోగో విప్రలంభశ్చ శృంగారో ద్వివిధః స్మృతః. సమాగమస్తు సంభోగః కాంతయోద్దర్శనాదికః. ఆదిశబ్దాత్పరస్పరాలింగసంభాషణమాల్యానులేపనసౌభాగ్యోపవన వాసక్రీడాదుతీసల్లాసపుష్పపచయజలక్రీడాగీతాదిశ్రవణలీలాదికరణాదిరూపా బహువిధ ఉచ్యతే. విప్రలంభశృంగారస్తు—సంస్పృష్టయోర్విప్రలంభో విప్రయోగోఽమరక్తయోః స చాభిలాషేర్వావిరహ ప్రవాసకాపజ” ఇతి పంచవిధః.

౧. సహసేత్యాది. సహసాహతాత్. మదనస్తు మామేవ దృఢతరం బాధతే. న తుత్వా మితిశకుంతళయా యదుక్తం తద్యచనాసహిష్టుతయా హతాదుపసర్పణమితి జ్ఞాతవ్యమ్.

౧౪. తపతీతి. తనుగాత్రి, మే తన్వంగీత్యనేన గాత్రం తు పూర్వమేవ కృశం. కోమళం చ. స్వల్పమపి న వ్యథాసహనశీలం. తాదృశగాత్రస్య స్వనిమిత్తకమదనబాధాజనితకార్యౌదదుఃఖాద్యనుభవాల తస్యాం స్వస్య దయోత్పత్తిస్తనుగాత్రిత్యనేన దనుూవిషయకత్వం సూచ్యతే. కాకుశ్చబిధర్మః. తస్య లక్షణం పూర్వమేవోక్తం. అనేన నిర్ఘృణేతి పూర్వం శకుంతలార్తస్య ఉత్తరముక్తమిత్యవగంతవ్యమ్. మదనోరూపలావణ్యాదిసామ్యేన మమ శత్రురితి యావత్. త్వం తపతి. మత్సంబంధరూపతయా విశేషరూపరంధ్రే సతి సార్వకాలికచింతితవినిధమనోరగవిషయనాయకా

ఉభే—(విలోక్య సహర్షం) (౧) సాఅదం అవిశంబిణో మణోరహస్యః
శకుంతలా—(అభ్యుత్థాతుమిచ్ఛతి).

దుష్యంతః—అలమలమాయానేన.

సందప్తకుసుమశయనాన్యశుక్లాంతబిసభజ్ఞసురభీణి,
గురుపరితాపాని న తే గాత్రాణ్యుపచారమర్హంతి.

౧౫

1 స్వాగతమవిల్మిసో మనోరహస్యః

లింగసచుంబనాద్యసంభవాత్సర్వావయవానాం కోకిలాపచంద్రాశవలయమారుతా
దిశ్రవణస్పర్శాద్యేదనాం కనోతి. తపతీత్యనేన మదనస్య తాదృశః కోపావేశ
స్త్వయి నాస్తి. మత్సంబంధమాత్ర హేతునాంతస్తాపం జనయత్ తవాకృతిం న నాశ
యతి. కింతు తాపమాత్రకర ఇతి భావః. మాం పునః మాం ప్రత్యన్యథా. దహతి
కేవలతాపకరణే పునర్జీవిష్యతీతి భన్తసాత్కరోతి. మరణనద్రీ చీనదారుణదుఃఖానుభ
వాదితి భావః. జీవితే నైరాశ్యం జనయన్నాకారసద్భావే సందిగ్ధం మాం కరోతీతి
యావత్. అనేన స్వస్యాపి శరీరకార్యవైవర్ణ్యాదిప్రదర్శనం కృతమ్. అనిశమిత్య
నేన స్వస్య స్రక్చందనాదివిషయవైముఖ్యం సూచ్యతే. తేన చ సార్వకాలికత్వదేశ
తానచిత్తత్వేన చంద్రాశవలయమారుతకోకిలాపాదీనామసహ్యవ్యధాకారిత్వాన్ని
ద్రాహారాద్యభావ ఉక్తః. ఏవకారేణ స్వప్రయోజనార్థం న తు మిథ్యాభాషణం.
కింతు స్వశరీరకార్యవైవర్ణ్యాదికమేవ ప్రమాణమితి జ్ఞాప్యతే. మామిత్యనేన
లోకోత్తరబహుస్త్రీరత్నవంతం సార్వభౌమం మామితి వ్యజ్యతే. తేన స్వాంతఃపుర
స్త్రీభ్యశ్శకుంతలాయా రూపలవణ్యాద్యతిశయవత్తయా తాను వైముఖ్యం సూచ్యతే.
తేన చ స్వశరీరకార్యాదీనామంతఃపురస్త్రీవిరహో నిమిత్తం న భవతి. కింతు
త్వద్విరహ ఏవ నిమిత్తమితి జ్ఞాప్యతే. గ్లవయతీత్యాది దృష్టాంతః. దివసః సర్వపదార్థ
ప్రకాశకః దివా. శకాంకం స్వమివ తమోనిరోధకం చంద్రం. యథా యేన. ప్రకా
రేణ. గ్లవయతి వ్లావయతి. విచ్ఛాయం కృత్వా స్వరూపదర్శనే సదసద్బుద్ధిం కరోతి.
తథా తదుదయాస్తమయాభ్యాం వికాససంకోచవతీం కుముద్వతీం న గ్లవయతి. కింతు
సంకోచమాత్రం జనయతీతి యావత్.

౧. సాఅదమిత్యాది ఆత్ర మనోరహశ్చేన తద్విషయో రాజా కథ్యతే.

౧౫. సందప్తేతి. సందప్తకుసుమశయనాని సందప్తేని సంపక్తాని కుసుమ
శయనాని పుష్పాస్తరణాని యైస్తాని తథోక్తాని. అనేన స్తోతేన సంభోగం ప్రతి
విశంబం కర్తుం న శక్యం. కిమర్థం న ప్రత్యుత్థానం క్రియత ఇతిభావః.

అనసూయా—(౧)¹ ఇదో సిఠాత శైక్య దేసం అణుగెట్టాదు పితవలసోస్స.
దుష్యంతః—(ఉపవిష్టః.)

శకుంతలా—(సలజ్జం తిష్ఠతి)

ప్రియంవదా—² పతిస్య, దుష్వేణం వో అణ్ణోణ్ణాణురాట పచ్చన్తో.
త హ వి సహిసిణేహో మం పుణరుత్తవాదిణిం క రేది.

దుష్యంతః—భద్రే, నైతత్పరిహార్యం. వివక్షితం హ్యనుక్తమనుతాపం
జనయతి.

ప్రియంవదా—(౨) ³ ఆపణ్ణస్య విషలవాసిణో జణస్య ఆత్తిహరేణ
రణ్ణా హోదవ్వం తి ణం ఏస వో ధమ్మో?

దుష్యంతః—నాస్తాత్పరం.

ప్రియంవదా—(౩) ⁴ తేణ హి ఇలిం ణో పితనహి తుమం ఎవ్వ ఉద్ది
సిల ఏదం అవత్థంతరం భలవదా మమ్మహేణ ఆరోవిదా. తా
అరుహసి అబ్బువవత్తివ జీవిదం నే అవళంబిదుం

1 ఇతశ్శితాలైకదేశముగృహ్లాకు స్రియవయస్యః.

2 వయస్య ద్వయోర్వామన్యోన్యానురాగః ప్రత్యక్షః. తథాపి సఖిస్తేహా
మాం పునరుక్తవాదీనిం కరోతి.

3 ఆపన్నస్య విషయవాసిణో జనస్యార్తిహరేణ రాజ్ఞాభవితవ్యమితి వస్తేష
వో ధర్మః?

4 లేన హియం స్రియసఖి త్వామేవోద్దిశ్యేదమవస్థాంతరం భగవతా మన్తభే
నారోపితా. తస్మాద్దర్శస్యభ్యుపమత్వా జీవితమస్యా అవలంబితుమ్.

౧. ఇదో ఇత్యాది.—ఇతః శిలాతలైకదేశముపవిశ్యానుగృహ్లాత్సార్వః. ఉప
విశ్యానుగృహ్లాత్పితృనేన మదనకాతరతాదికం త్వయా కిమపి హతాన్న కర్తవ్యం, కింతు
వక్తవాంశోఽస్తీతి భావః. అన్యోన్యానురాగః కాలాక్షమలక్షణోఽభిలాషవిశేషః.
ప్రత్యక్షః శరీరకార్యవైవర్ణ్యాదిభిస్సాక్షాద్దృష్టః. తథాపి సఖిస్తేహా శకుంతలావిష
యకాహేతుపక్షపాతః పునరుక్తవాదీనిం కరోతి. అనేన తవ శరీరకార్యాదీక్ ప్రతి
నిమిత్తాంతరమభ్యుస్తీతిభావః. (౨) తదేవాహ—ఆపన్న స్మేత్యాదినా. ఆ ర్తిహరేణ భవిత
వ్యమిత్యనేన రాజ్ఞో బహువల్లభత్వస్య యుక్తత్వాద్వాయా రాజానం కామయతే సా
సా రాజ్ఞా పరిగృహ్యత ఇత్యర్థః. వః యుష్మాకం తవైక్యకన్యైవన భవతీతి యావత్. ఏషః
బహువల్లభత్వం ధర్మశులాచారః. త్వచ్ఛరీరకార్యాదీనామంతఃపురస్తీవిరహనిమిత్త
కల్పనాని సంభాష్యత ఇతి భావః. (౩) త్వామేవోద్దిశ్యేదమదనేనారోపితేత్యనేన శకుంత

దుష్యస్తాః—(౧) భద్రే, సాధారణోఽయం ప్రణయః. సర్వధానుగృహీతోఽస్తి.

శకుంతలా—(ప్రియంవదామవలోక్య) 'హా' అళం అంతేఉరవిరహ పయ్యస్సుఅస్స రావసిణో ఉవరోహేణ.

దుష్యస్తాః—

ఇదమనన్యపరాయణమన్యథా

హృదయసన్నిహితే! హృదయం మమ,

యది సమర్థయనే మది రేక్షణే !

మదనబాణహతోఽపి హతః పునః.

౧౬

1 సఖ ! ఆలమంతఃపురవిరహపర్యుత్సృకస్య రాజశ్చేరువరోధేన.

లాశరీరసంతాపాదేస్త్యమేవ నిమిత్తం. న తు పురుషవిశేషనిమిత్తాంతరకల్పనావకాశ ఇతి భావః. అభ్యుపవత్త్యాఅనుగ్రహేణ. జీవితమవలంబితుమర్హ సీత్యనేన రూపలాప ణ్యాభిజాత్యగుణాదిమత్తయా శకుంతలా త్వయా పరిగ్రహ్యేతి వత్తుం న శక్యతే. కిం తు నిర్దేతుకశోచ్యజనప్రార్థనయా పరిగృహీతుం యోగ్యేతిభావః.

భద్ర ఇత్యాది. ప్రణయఃప్రార్థనా. సాధారణంమహాజీవితంభవత్సఖ్యావలంబనీయ మిత్యర్థః. సర్వధాసర్వప్రకారేణఅనుగృహీతోఽస్తి. అభ్యుపవత్తిరనుగ్రహః. అనేన పుష్పంనామప్రతిమఖనంధ్యంగముక్తమ్. తదుక్తం—“ప్రత్యక్షేదానురాగస్య పుష్పం ప్రకటనంవిదుః” ఇతి. అత్ర శకుంతలానురాగస్సఖిముఖాదుక్తః. రాజ్ఞోఽనురాగస్తుప్యవచనేన సాధారణోఽయం ప్రణయఇత్యాదినా ప్రకాశితః. హతేత్యాది. అత్రాంతః పురవిరహపర్యుత్సృకస్యేత్యనేన దుష్యంతశరీరకార్యాదీనామన్యనాయకానిమిత్రత్వ కథనేన స్యస్యాం తస్యానురాగాభావస్సూచ్యతే. అన్యథా యద్యనురాగస్యాదే తాదృశావస్థాపన్నాం మాం కథమసానుపేక్షత ఇత్యభిప్రాయః. తేన నాయకవిషయ స్వాపరాధత్వంప్రకాశ్యతే. అతస్తదేవాహ.

౧౬. ఇదమిత్యాది. హృదయసన్నిహితే హృదయే నమ్యజ్ఞీహితే. అనేన గాఢానురాగవిషయతోక్తా. అతవివానన్యపరాయణం అనన్యాధీనం త్వదేకనియతమి త్యర్థః. వివంధింహృదయం యద్యన్యథా సమర్థయనే, అన్యకాంతానురాగేణ దూయ మానం సంభావయసి, త్వం హృదయసన్నిహితాసి తస్యహృదయస్య త్వదేకతానతాం యది న జానాసి, మదిరేక్షణేమదిరావదీక్షణం విలోకనం యస్యాస్యా తథోక్తా. మవి

అనసూయా—(౧) 'వలసన బహువల్లహః రాత్రో సుణీయంతి. జహ
 నోపిఅసహీబంధుజణసోఅణీయాణ హోది, తహణివ్యహేహి

దుష్యన్తః—భద్రే! కిం బహునా.

పరిగ్రహబహుత్వేఽపి ద్వే ప్రతిష్ఠే కులస్య మే,
 సముద్రరశనా చోర్వి సఖి చ యువయోరియమ్.

౧౭

ఉభేసఖ్యా—'ణివ్యదమ్.

1 వయస్య. బహువల్లభా రాజానః శూయన్తే. యథా నా ప్రియసఖి బంధు
 జనశోచనీయా న భవతి తథా నిర్వహస్య.

2 నిర్వృతే స్వః.

రాయథా మోహజనీ తథా త్వదపాంగావలోకనమపి మోహజనకమితి యావత్.
 మదనబాణేత్యాది. త్వయ్యనురాగబద్ధే సతి త్వదప్రాప్త్యా మన్తభబాణైః ప్రళమం
 బాధ్యమానోఽపి సంగమాశయా జీవితమవలంబ్య తిష్ఠామి. ఇదానీం త్వద్దర్శనే జాలేఽపి
 యది త్వమన్యథా సంభావ్యోపేక్షసే, తస్మి సాప్యాకా కుతః? జీవితమేవ న శో
 మితి భావః. అనేన పర్యుపాసనం నామ ప్రతిముఖసంధ్యంగము క్తమిత్యవగంత
 వ్యమ్. ఉక్తంచ—“అనునయః పర్యుపాసన” మితి. అత్ర దుష్యంతేన స్వానురాగ
 ప్రకటనపూర్వకదైన్యోక్త్యా నాయికానునయః కృతః.

౧. వలసేత్యాది. బహువల్లభా రాజానః ఇత్యనేన స్వప్రయోజనార్థమిదానీమ
 నురాగం ప్రకాశయన్తి. స్వప్రయోజనే నివృతే సతి నగరగమనానంతరమంతఃపుర
 యువతిషు బద్ధచిత్తస్య శకుంతలాం విస్తరిష్యసీత్యర్థః. బంధుజనశోచనీయా న భవ
 తీత్యనేన స్వనగరగమనానంతరమయం పుత్రాంతస్త్వయా విస్తృతశ్చేత్సఖ్యా
 మహం పంచిలేతి శకుంతలా ఉత్తరకాలే యథా దుఃఖితా న భవతి తథా కర్తవ్యమ్.
 శపథపురస్కరం వక్తవ్యమితి భావః. భద్రే కిమిత్యాది. బహునోక్తవేతి శేషః.

౧౭. పరిగ్రహేత్యాది. పరిగృహ్యంత ఇతి పరిగ్రహః కళత్రాణి. లేషాం
 బహుభావే సత్యసి. బహువల్లభత్వేఽపి యావత్. కులస్యవంశస్య ప్రతిష్ఠే ప్రతిష్ఠా
 కారణే. “అయుర్ఘృత” మిత్యాదిపదాపచారికోఽయం ప్రయోగః. మే మమేత్యనేన
 స్వవ్యతిరిక్తా అన్యే రాజానస్వప్రయోజనార్థం యత్కించిత్కృత్వా పశ్చాద
 న్యథా ఆచరంతి చేత్స్వయం న తథేతి భావః. కులస్యేత్యనేన భోగార్థమేషా న పరి
 గృహ్యతే; కింతు శకుంతలామేవ పట్టమహిషీంకృత్వా తజ్జనితపుత్రస్త్వైవ సామ్రాజ్య
 మపీతి భావః. సముద్రరశనాచోర్విత్యనేన స్వస్య నిష్కంటకం సామ్రాజ్యం నా

ప్రియంవదా—(సదృష్టితేషం) 'అణసూవ ఏసో ఇదో తదో దిణ్ణది
ట్టీ పయ్యుస్సుట మిఅపోదట మాదరం అణ్ణేసది. ఏహి సంఘజే
మ ణం.

[ఇతి ప్రస్థితే.]

శకుంతలా— 'హాళా అసరణమ్మి. అణ్ణదరా వో ఆఅచ్చదు.

ఉభే సఖ్యా— 'జో పుహవీవ సరణం సో తుహ సమీపే వట్టఱి.

[ఇతి నిష్కాంతే.]

శకుంతలా— 'కహం! గదా ఎవ్వ.

దుష్యంతః—(౧) అలమలమావేగేన. నన్వారాధయితా జనస్తవ
సమీపే వర్తతే?

కిం శీతలైః క్లమవినోదిభిరార్ద్రవాతాం

త్సంచారయామి నలీనీదళతాళవృన్దైః,

1 అనసూయే, ఏష ఇతస్తతో దత్తదృష్టిః పర్యుత్సూతో మృగపాతతో మాతర
మన్వేషతే. ఏహి సంయోజయావ ఏవమ్.

2 సఖ్యా, ఆశరణాస్తి. అన్యతరా వామాగచ్ఛతు.

3 యః పృథివ్యాశ్చరణం, స తవ సమీపే వర్తతే.

4 కథం! గతే ఏవ.

చ్యుతే. తేన రాజ్యవిషయే కృతకృత్యతా సూచ్యతే. ఇతః పరం శకుంతలయా సహ
స్వస్య భోగసమయ ఇతి భావః. యువయోస్సభి చేత్యనేన ధర్మప్రకారధమేవ పరిణీ
యత ఇత్యర్థః.

౧. అలమిత్యాది. ఆవేగేన కాతర్పేణ. సంభ్రమో మాస్తీత్యర్థః, తయోర్గ
మనం సంభోగరూపకార్యం ప్రత్యనుమాలమితి భావః. తాభ్యాం కర్తవ్య మేవమేవ
కరోమితి యావత్. తదేవాహ - నన్వితి సంబోధనే. ఆరాధయితా ఉపచారకర్తా
అనేన స్వస్య కామసూత్రజ్ఞత్వం ప్రకటితమ్. తదుక్తం కామసూత్రకారైః—
"సహసా వా ప్యుపక్రంతా కన్యాభావమవిందతా, భయం చింతాం సముద్వేగం
సద్యో ద్వేషం చ గచ్ఛతి" ఇతి. ఆరాధయితా తవ సమీపే వర్తత ఇత్యనేనాహం
త్యమపి ద్వావేవాత్. కోఽప్యన్యో నాస్తీతి వివిక్తప్రదేశతా సూచ్యతే. తేన చ వివిధ
క్రీడాయా నిశ్చంక నిరర్గళ ప్రవృత్తిః కర్తం యోగ్యేతి సూచ్యతే.

౧౦. ఆరాధనప్రకారమాహ—కిం శీతలైరిత్యాది. శీతలైః జలసంపర్కాన్తైః
త్యజనతైః. అనేన నికట ఏవ వాసీ విద్యతే. తత్ గత్వా సూతసంసృజితాన్యాసీయావ
CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

అంకే నిధాయ కరభోరు యథాసుఖం తే

సంవాహయామి చరణాపుత పద్మతామ్రా.

౧౮

చారం కరిష్యామితి ద్యోత్యతే. అతవినోక్తం శిశుశైలితి. జలసాన్నిధ్యమసి సంభో
గాంలే గంధూషాదిప్రత్యక్షకర్తృజ్ఞానుకూలమితి భావః. క్షమవినోదిభిః పరిశ్రమవినో
దిభిః. అనేన పూర్వం తావత్సమనార్థం సభిభ్యాం స్తనాదా యన్మృతాశోశీరాదికం
సమర్పితం తత్సర్వం శుష్కంజాతమిదానీం తత్పరిత్యాజ్యమితి ద్యోత్యతే. అతః క్తం
క్షమవినోదిభిరితి, నశినీదశతాశ్చంద్రైః అద్రివాతాజ్జలసంపర్కాత్సశీకరానిత్యర్థః.
సంచారయామి యథాసుఖం సర్వావయవేషు సవ్యక్తానయామిః కిమితి ప్రశ్న. పర్త
మానవ్యపదేశేన తత్తత్కర్తృకరణప్రవృత్తిస్సూచ్యతే. న తు వాక్తృత్రవ్యవహార ఇతి
భావః. ఉత ఐత్యంతరే. కరభోర్వితి సంబోధనే. కరభానివ కరబహిర్భాగానివ ఊరూ
యస్సాస్సాతపోక్తా. తదుక్తం—“మణిబంధాదాకనిష్ఠం కరస్యకరభోబహి”రితి. కర
భోర్విత్యనేన పాదసంవాహనే ఊరుయుగళస్యాత్యంతమానుకూల్యం ప్రదర్శ్యతే
తేన చ స్వహస్తసద్భావస్య త్వదూరుయుగళస్సర్వేన సాఫల్యమితి భావః. అంకే నిధా
యేత్యనేన నీచిబంధమోచనేచ్ఛా సూచ్యతే. యథాసుఖం సుఖమనలక్రమ్య. అనేన
మయైవ బలాత్సంభోగాదా ప్రవృత్తిర్న క్రియతే, కింతు యావతా కాలేన సురత
ప్రస్తావాంగీకారః క్రియతే, తావత్సంవాహయామితి ద్యోత్యతే. అతః క్తం యథా
సుఖమితి. తేన చ స్వస్య కామకాస్త్రవైదుష్యప్రకటనేన కన్యావిస్రంభణోపాయః
ప్రదర్శితః. తదుక్తంద్వితీయాధ్యాయే. తద్యథా—సంగతయోష్ఠీరాత్రమధశ్శయ్యా
బ్రహ్మచర్యమత్యరలపణాహరస్తథా సప్తాహం సతూర్యమంగళం స్నానం ప్రసాధనం
సహ భోజనం చ తథా ప్రేక్షాసంబంధినాం పూజనం చ తస్మిన్నేవ చాహని మృదుభిరు
పాయైర్నాయకస్తాముపక్రమేదితి. అన్యే వాత్స్యాయనవ్యతిరిక్తా ఆచార్యాస్తు,
కన్యయా సహత్రిరాత్రం వచన మపి వక్తవ్యమితి మన్వతే. బాధ్రవ్యాస్తావహః—
త్రిరాత్ర మేవావచనే హి. స్తంభమివ నాయకం చశ్యంతి కన్యా నిర్విద్యతే పరిభ
వేచ్ఛ తృతీయామివ ప్రకృతిమితి. వాత్స్యాయనస్తు ఉపక్రమేత విస్రంభయేచ్ఛ
న తు బ్రహ్మచర్య మితి వక్తత ఉపక్రమమాణశ్చ న ప్రసవ్యా కించిదాచరేదిత్యాదినా
ప్రబంధేనోక్తా బోధవ్యః. చరణానిత్యనేన పాదసంవాహనే శస్త్రైర్జ్ఞాన
స్పర్శకరణేచ్ఛా ద్యోత్యతే. పద్మతామ్రానిత్యనేన మదనకలాప్రయోగసమయే మిధ్యా
బాహ్యోపాద్యది చరణాభ్యాం ప్రహరేత్ తదసి స్వస్య సుఖకరమితి జ్ఞాప్యతే.
సంవాహయామితి పర్తమానవ్యపదేశేన పాదసంవాహనార్థం తత్ప్రతిబంధక పస్త్ర
మోక్షదారంభమూన్వతే. అనేన శోకేన నాయకానురాగార్థం నాయక క్రియమాణో

శకు న్తలా—(౧) 'ణ మాణణీవసు అత్తాణం అవరాహాస్సం.

(ఇత్తుత్తాయ ప్రస్థితా.)

దుష్యన్తః—సుందరి! అపరినిర్వాణో^౧ యం దివసః. ఇయం చ తే స మవస్థా.

ఉత్సృజ్య కుసుమశయనం నళినీదళకల్పితం స్తనావరణమ్,
కథమాతపే గమిష్యసి పరిబాధావేశతై రజ్జైః?

౧౯

(ఇతి బలాదేనాం నివర్తయతి.)

శకు న్తలా—(౨) 'పోరవ! రక్ష విణాటం. మఅణహద్ధగదా వి అత్తణో
ణ పృహవామి.

1 న మానసీయేష్యాత్తానమపరాధయిష్యామి.

2 పారవ! రక్ష వివయం. మదనహస్తగతాప్యాత్తనో న ప్రభవామి.

పచారస్సుదితః. తదుక్తం భావత్రకాశే—ఉపచారో యథానత్వం స్త్రీణామహ్ని
౭పి హర్షదః, మహానవ్యవధా యుక్తో నైవ తుష్టికరో భవేత్. వాసో^౨ంగరాగాభరణ
మాభ్యుశయ్యాననాదిభు, యత్ర యత్రస్పృహ తద్వదేశకాలానుమాలతః. అత్యా
దరేణ సత్కార ఉపచార ఇతీరిత" ఇతి.

౧. ణ మాణణీవిస్థిత్యాది. మానసీయేషు గురుజనేషు అత్తానం స్వం నాపరాధ
యిష్యామిత్వనేన కాశ్యపానమ్మత్యా స్వాతంత్ర్యం న కరిష్యామిత్వర్థః. అపరిని
ర్వాణః నిర్వాణారహితః. అప్రకాంతతావ ఇత్యర్థః. దివస ఇత్యనేన వివిధక్రీడాయాః
అసాయంకాలమవకాశస్సూచ్యతే. సమవస్థా. అవస్థాయాం సమవస్థేతి ప్రయు
జ్యతే.

౧౯. ఉత్సృజ్యేతి. అంగైరిత్యుపలక్షణే తృతీయా. కథం కమిష్యసీత్యా
క్షేపే. కుసుమశయనముత్సృజ్యేత్యనేన మద్విప్రలంభజనితజ్వరోపశమసార్థం కుసుమ
శయనాదికం కల్పితమ్. మయ్యాగతే^౩౭పి కథం మాముపేక్షన ఇత్యర్థః. గమిష్యసీత్యేకవ
చనేన యది త్వం మాముపేక్ష్య గమిష్యసి, తర్హి తదా బలాద్గృహీత్వాపి ప్రకృత
కార్యం కరిష్యామితి దోషీత్యతే, నివారకేతరజనసన్నిధానాభావాదితి భావః.

౨. పోరవేత్యాది. వివయం సౌఖ్యియాదిగుణం రక్షేత్యనేన పరకన్యాబలాద్ధృ
వాణేన సర్వం గమిష్యతీత్యర్థః. తర్హి ఏతావంతమనేహసం మదనజ్వరజనితకార్య్య
వైవర్ణ్యాదికం మిథ్యా కిమిత్యాశంక్యాహ—మదనహస్తగతాపీత్యాదివా. అత్తనః న
ప్రభవామిత్వనేన స్వతంత్రా న భవామి. కింతు కాశ్యపాధీనేత్యర్థః.

దుష్యంతః—(౧) అలంభీరు! గురుజనభయేన. శ్రుత్వాపి తే విదితధర్మ
తత్రభవానత్రదోషం న గ్రహీష్యతి కులవతిః.

పశ్య—

గాంధర్వేణ వివాహేన బహ్వో రాజర్షికన్యకాః,
శ్రూయంతే పరిణీతాస్తాః పితృభిశ్చాభినందితాః.

౨౦

౧. అలమిత్యాది. గురుజనభయేన “తాలే జీవే దేశికే చ క్షామ్యులఘోర్వర్ష
దుస్త్రిష్వి”తి నానార్థరత్నమాలా. అలమితి ప్రతిషేధే. కన్యాసంప్రదానాధికారిణో
గురువః కిమపి చింతయిష్యంతీతి చింతాజనితం కార్మకప్రత్యూహనిమిత్తం భీరుత్వం
ముంచేతి భావః. విదితధర్మ విదితః జ్ఞాతః ధర్మో యేన న తపోక్తః. ధర్మవనిచ్ఛ
కేపలాదితి సమాసాంతః. అత్ర అస్మిక్ సంగమవిషయే దోషం వ్యభిచారిత్వదోషం.

౨౦. అథ కామసూత్రవిద్వత్సంతః గురుజనభీత్యాభినరణభీరుకాం శకు
తలాం కామసూత్రోక్తకన్యావిస్రంభణోపాయం మనసి నిధాయ దృష్టాం లేన
సమాధత్తే—గాంధర్వేణ త్యాది. యదాహవాత్సాన్యాయః—“వివం చిత్రానుగాం
బాలాముపాయేన ప్రసాదయేత్, తథా చేత్సానురాగా చ విప్రభృచ్చాపి జాయతే.
నాత్యంతమానులోమ్యేన న చాతిప్రాతికూల్యతః, సిద్ధిం గచ్ఛతి కన్యాసు తస్మాన్మధ్యే
న సాధయేత్, అత్తనః ప్రీతిజననం యోషితాం మానవధనం, కన్యావిస్రంభణం వేత్తి
యస్సతాసాం ప్రియో భవేత్, అతిలజ్జాన్వితేత్యేవం యస్తు కన్యాముపేక్షతే, సోఽన
భిప్రాయవేదీతి వశువత్పరిభూయత” ఇతి. గాంధర్వేణ త్యాది. గాంధర్వేణ వివా
హేన గాంధర్వనామ్న వివాహేన. పరస్పరం స్నేహాత్కృతో వివాహో గాంధర్వ
ఇత్యుచ్యతే. తదుక్తం యాజ్ఞవల్క్యేన—“గాంధర్వస్సమయాన్విధ” ఇతి. బహ్వోః.
న తు త్వమేకేతి యావత్. రాజర్షికన్యకా ఇత్యనేన త్వమపి రాజరేర్విశ్వామిత్రస్య
దుహితా. తవాపి గాంధర్వవివాహస్తు యుజ్యత ఇత్యర్థః. గాంధర్వవివాహవిషయే
స్వస్య న విచికిత్సా. కింతు పితృజనాసమ్మత్యా స్వాతంత్య్రే క్రియమాణే అపరాధ
స్సాన్విదిత్యాశంక్యాహ—పితృభిశ్చాభినందితాః. గాంధర్వవివాహస్య పితృజనానపేక్ష
తత్వాత్. అనుమోదితాః అనురూపవరసన్నిధానమేవ గాంధర్వవివాహస్య మేతురితి
భావః. స్వకులకళంకభూతవ్యభిచారిత్వదోషసంభావనా న కర్తవ్యేతి. భావః. అత్ర
జ్ఞోకే ఉదాహరణం నామాలంకారః. తదాహ—“యత్ర త్వల్పార్థక్షితేన వాక్యేనాభి
ప్రదర్శనాత్, సాధ్యంతే నిపుణైర్ధాన్యదుదాహరణం స్తుత” మితి. అత్ర నిపు
ణేన రాజ్ఞా గూఢాభినరణభీతాం శకుంతలాం ప్రతి స్వాభినరణస్య గాంధర్వవివాహ
లేన ప్రదర్శితత్వాత్. లేన చ కాశ్యపకోపాభానన్యప్రతిసాధనాదుదాహరణం భవతి.

శకు స్తలా—(౧) ¹అజ్ఞ దావ ముంచ మం. భూట వి సహజనం అణు
మాణయిస్తుం.

దుష్యస్తః—భవతు మోక్ష్యామి.

శకు స్తలా—కదా?

దుష్యస్తః—

అపరిక్షతకోమలస్యయావత్

కుసుమస్యేవ నవస్య షట్పదేన,

అధరస్య పిపాసతా మయా తే

సదయం సుందరి! గృహ్యతే రసోఽస్య.

౨౧

[ఇతి ముఖం తస్యాః సమున్నమయితుమిచ్ఛతి.]

శకు స్తలా—(౨) (నాట్యేన పరిహరతి.)

1 ఆర్య. తావన్నంచ మాం, భూయోఽసి సభజనమనుమానయిష్యామి.

2 కదా?

౧. అజ్ఞేత్యాది. భూయోఽసి సభజనమిత్యనేన ప్రథమం సఖ్యమరోధేనేదమ
కృత్యమారంభం. సత్యమరాగేణేతి అక్షగౌరవం వ్యజ్యతే. తేన స్వాత్మని ప్రణయాభి
మానస్సుచ్యతే. తేన ధృతిః. భవత్విత్త్యంగీకారే. మోక్ష్యామితి భవిష్యదర్థేన ఇదాసీం
న ముంచామి, కింతు ప్రకృతకార్యనిర్వాహానంతరం మోక్ష్యామితి వ్యజ్యతే.

౨౧. అపరిక్షతేత్యాది. అపరిక్షతకోమలస్యానుపమాతకోమలస్య కేనాప్య
ననుభూతస్యేతి యావత్. నవస్య నూతనస్య. సద్యో వికసితస్యేతి యావత్. అనేనా
ధరపానం ప్రత్యాదరత్వే హేతురుక్తః. అధరస్య తనుమోపమానేనాతిమార్దవ
ముచ్యతే. రాజ్ఞష్టట్పదోపమానేన భ్రమరస్య యథా బహుకుసుమరసాస్వాదనవైద
గ్ధ్యం, తథా స్వస్యాసి బహువర్తినిజాతిస్త్రీసంభోగచాతురీ సూచ్యతే. పిపాసతా పాతు
మిచ్ఛతా మయేత్యనేన. "రత్నహరీతుపార్థివ" ఇతి న్యాయేన లోకోత్తరం చిరప్రార్థిత
ముపసతం వస్తుకథం మయా పరిత్యాజ్యమితి ద్యోత్యతే. అస్యాధరస్యేతి నిర్దేశేన తద్ద
హణే ప్రవృత్తిస్సూచ్యతే. సుందరీత్యనేన గాఢాలింగచాభిలాషస్సూచ్యతే. దేహసద్భా
వస్య త్వత్వాప్త్యా సఫలత్వమితి భావః. అతవివ సుందరీత్వృక్తమ్.

౨. నాట్యేన పరిహరతిత్యనేన నాటకస్యాభిసేయత్వాదభినయస్య సంభోగ
శృంగారస్యాసభ్యత్వాత్తత్ర పరిహర ఇత్యవగంతవ్యమ్. నాటకస్య సంభోగవర్ణనేన

(౧) (నేపథ్య)

¹చక్రవాకవహవాన! ఆమందేహి సహాయం. ఉపక్రిందా రలణి.
 శకుంతలా—(కర్ణం దత్వా) (ససంభ్రమమ్) ²పారవ అసంసరిం
 సరిం మహా శరీరపుత్రంతోవశంభాల అజ్ఞా గోదమీ ఇదో
 ఎవ్వ అలచ్చు. తా విడవందరిదో హాహి.

దుష్యంతః— (తథాత్మానమావృత్య స్థితః).

(తతః ప్రవిష్టా పాత్రహస్తా తాపసీ. సఖ్యా చ.)

సఖ్యా—³ఇదో ఇదో.

గౌతమీ— (శకుంతలాముపేత్య) ⁴జాదే అవి బహుసందావా ఇ దే
 అంగా ఇ ?

శకుంతలా— ⁵అద్ధి మే వినేసో.

గౌతమీ.— ⁶ఇమిణా మందిదదబ్ధోదవణ జిరాబాధం ఎవ్వ దే సరి
 రం భవిస్సది. (శిరసి శకుంతలామభ్యుక్ష్య) వచ్చే! పరిణదో
 దిలహా. ఏహి ఉడజం ఎవ్వ గచ్చమ్మ. (ఇతి ప్రస్థితాః.)

1 చక్రవాక వహువే ఆమంద్రయస్వ సహచరమ్. ఉపక్రిందా రలణి.

2 పారవ! అసంశయం స్వయం మమ శరీరపుత్రంతోవశంభాయార్యా గౌత
 మిత వివాగచ్చతి. తస్మాద్విటపాంతరితో భవ.

3 ఇత ఇతః.

4 జాతే! అపి లఘుసంతాపాని లేఁజ్ఞాని!

5 అస్తి మే విశేషః.

6 అనేన మన్త్రితదర్శోదవేన నిరాబాధమేవ లే శరీరం భవిస్యతి. (శిరసి
 శకుంతలామభ్యుక్ష్య) వచ్చే! పరిణతో దివసః. ఏహి. ఉటజమేవ గచ్ఛామః.

రసభంగప్రసంగః. తదుక్తం—“సంరోధం భోజనం స్నానం సంభోగం చానులేపనం,
 అంబరగ్రహణాదీని ప్రత్యక్షాణి న నిర్దిశేత్” ఇతి.

౧. నేపథ్య ఇత్యాది. ఇదం సభివచనం. గౌతమ్యాగచ్ఛతి; దుష్యంతం ముంచేతి
 సమాసోక్త్యలంకారేణ వ్యజ్యతే. చక్రవాకవహువే ఇత్యనేన ప్రచ్ఛన్నకాముకాను
 రక్తకామినీసంబోధనం క్రియతే. రజనీశబ్దేన ప్రార్థకర్తృప్రత్యూహ ఉక్తః. అత్ర
 సర్వస్వంజో నాను కైశికీపుత్ర్యంగముక్తమ్. యదాహ—“వర స్సందస్సుఖారంభో

శకున్తలా— (స్వగతమ్) (౧) ¹హిలల! పుడమం ఎవ్వ సుహావణదే
మణోరహే కాదరభావం న ముంచేసి. సాణుసలం విహడిఅస్స
కహం య దే సంపదం? (పదాంతరే స్థిత్యా) (ప్రకాశమ్)
(౨)లదావళల! సందావహర! ఆమం చేమి భూటవి పరిభోఅల.

(దుఃఖదుఃఖేన నిష్క్రాంతా సహేతరాభిః.)

దుష్యన్తః—(పూర్వస్థానము వేత్య, సనిశ్శ్వాసమ్) (౩)అహో! విఘ్న
వత్యః ప్రార్థితార్థసిద్ధయః. మయా హి—

1 హృదయ! ప్రథమమేవ సుఖోపసరే మనోరథే కాతరభావం న ముంచసి.
సానుశయం విఘటితస్య కథం ను లే సాంప్రతం (ప్రతీకారః)? లతావలయ! సంతాప
హర! ఆమన్తయామి భూయోఽసి పరిభోగాయ.

భయాంతో నవసంగమ"ఇతి. అత్ర విరహభేదభిన్నాయాశ్చకుంతలాయాః ప్రియ
సమాగమేన సుఖారంభః గౌతమ్యాగమనిమిత్తభయేన భయాంత ఇతి నర్తనృందః.

౧. హృదయేతి. ప్రథమమేవ సుఖోపసరే ఇతి ప్రథమాంశే ఆశ్రమరక్ష్యావ్యా
జేన స్వయమేవానాయానేన సమాగత ఇత్యర్థః. మనోరథే మనోరథవిషయే అనురూప
వరే రాజనీత్యర్థః. మనోరథ ఇత్యనేనానురూపవరప్రాప్తా నత్యాం బహురహస్యకథన
చుంబనాలింగనసంభోగాదికం కర్తవ్యమితి స్వమనసి స్థితముచ్యతే. కాతరభావం
న ముంచసీత్యనేన దుష్యం లేన బహుప్రార్థనాయాం కృతాయామసి గురుజనాదిభిత్వా
సంభోగాదివిషయే అనుమతిర్న కృతేత్యర్థః. సాంప్రతమిదానీం. అస్మిన్నేవ రాజని పున
రప్యాగతే సతీత్యర్థః. సానుశయం విఘటితస్యేతి గౌతమ్యాగమనేన వశ్చాత్తాప
పూర్వకం విఘటితస్య యథా మనోరథపరిపూర్తిర్భవతి తథా సంభోగాదికం న జాత
మిత్యర్థః. మనోరథస్తు బహువారం సంభోగాదికం కర్తవ్యమితి మనసి స్థితమిదానీం
గౌతమ్యాగమనేన వికవారమేవ జాతమితి భావః. సానుశయమిత్యనేన పూర్వం ప్రథ
మదర్శనే వికవారం సంభోగాదికం జాతం చేదిదానీమప్యేకవారసంభోగేన మనోరథ
పరిపూర్తిః కించిద్భవేత్. తథా న జాతమిత్యర్థః. అనేన పునరపినాయకప్రాప్తిం ప్రతి
చిత్తానంగో బిందురిత్యనుసంధేయమ్.

౨. లతావలయేత్యాది. అత్ర మనోరథో నామాలంకారః. తదుక్తం—“మనో
రథస్తు వ్యాజేన వివక్షితనివేదన"మితి. అత్ర శకుంతలా లతావలయవ్యాజేన రాజాన
మామన్తయత ఇతి మనోరథః.

3. అహో ఇత్యాది. అహో ఇత్యాశ్చర్యే. చిరప్రార్థితనాయి కానంగమజనితా
అభిజ్ఞానశకుం—222

ముహురంగులిసంవృతాధరోష్ఠం

ప్రతిషేధాక్షరవిక్లబాభిరామమ్,

ముఖమంసవిన్ది పక్షలాఘ్వాః

కథమప్యస్మిన్మితం న చుష్పితం తు.

౨౨

నందానుభవస్య మధ్యే విఘటనాల్ స్వప్రతిహాలవిధిప్రాబల్యం ప్రత్యాశ్చర్యం. ప్రాధి
తార్థసిద్ధయ ఇతి బహువచనేన న్యస్య నాయికావిషయకవివిధమనోరథభేదా సూచ్యస్తే.
మయేత్యనేనానుభవవిషయతోక్తా.

౨౨. ముహురంగులిసంవృతాధరోష్ఠమితి. అంగుళీభిస్సంవృతః సమ్యక్ప్ర
చ్ఛాదితః అధరోష్ఠః యత్ర తత్తథోక్తం. అంగుళీభిస్సంవృత ఇత్యనేన అధరచుంబన
ప్రతిబంధకతిరస్కారే సుకరత్వం సూచితమ్. న తు హస్తసంవృతాధరోష్ఠమిత్యు
క్తమ్. తేనాసురాగాతిశయాన్తానజనితబాహ్యాకోపసూచ్యతే. అనేన సంవరణాం
గుశ్యవకర్షణకార్యం తత్కారణభూతకేశగ్రహదయశ్చ వ్యజ్యం తే. ముహుర్భహుశ
ఇత్యనేన యదా ఏకేన హస్తేన కచం గృహీత్వా అన్యహస్తేనాంగుళీరపనుద్య తేనైవ
హస్తేన నీమోచనం క్రియతే. తన్వధ్యే త్తతే త్తతే అంగుళీభిరధరసంవరణమితి భావః.
తేన చాధరసంవరణాంగుశ్యవనయనసమయే తదనునయార్థం బహువిధచాటుకరణ
చాతురీ సూచ్యతే. యావతా కాలేన సురతప్రస్తావాంగీకారః తావదవికలమేకేన
హస్తేన కేశగ్రహం కృత్వా చాటూక్త్యానునీయాన్యహస్తేనాంగుళీరపనుద్య చుం
బితమితిభావః. అనేన స్ఫురితాఖిలః కన్యాచుంబనవిశేషసూచితః. యదాహ వాత్సన్య
యనః—“నిమిత్తం, స్ఫురితం, ఘటితమితి త్రిణి కన్యాచుంబనాని.” తత్ర వదనప్రవే
శితమోషమవగ్రహీతుమిచ్ఛంతీ స్పందయంతీ న్వమోష్ఠం నోత్తరముత్సహత ఇతి స్ఫురిత
మితి. ప్రతిషేధాక్షరవిక్లబాభిరామం ప్రతిషేధాక్షరైః పరస్పరవిమర్దజనితానందాతి
శయవశాన్తా మేత్యాదివచనైర్విక్లబం విహ్వలం పరవశమితి యావత్. అభిరామం.
భూభంగాధర స్పందన స్వేదబిందూనాం న్వసంపర్కసంభూత సుఖజనితత్వాద్రమ
ణీయం. అనేన ప్రతిషేధాక్షరకథనేన హస్తయోర్వాప్సారాభావాద్ధాక్షేషసూచ
్యతే. తేన చ సనముఖాదినర్వాంగస్ఫుర్భవం సూచితమ్. అత్రాపి ముహురిత్యనుష
జ్యతే. తేన చ దేశస్య వివిక్తతయా నిరర్థశురతక్రియానుకూలబహువిధస్వరవిశేష
వద్వాగ్విజృంభణచాతురీ ధ్వనితా. అంసవిన్దితి. అంసయోర్వివర్తతే వివలత ఇత్యం
సవిన్దిరి. ఏతదంసవిన్దిత్రసం గురుజనభీత్యా దంతక్షతకరణపరిహారార్థమిత్యవగంతవ్యమ్.
అత్రాపి ముహురిత్యనుషజ్యతే. అనేన సమ్యక్ సతి అధరచుంబనం తత్సరిహారార్థం

సయోగివ ర్తనే సతి కపోలచుంబనం తదుభయవరిహారార్థం ముహురితి భావః. లేన నిరతిశయానందానుభవాద్యచసా నిషేధం కర్తుమశక్యత్వం సూచితమ్. ఆతనివ ముఖ మిత్యుక్తమ్. న త్వధరమితి. ముఖస్యైవ బహుచుంబనవిషయత్వాత్. ఆత నివ పక్ష లాక్ష్య ఇత్యనేన నేత్రచుంబనముపి సూచితమ్. అనేన సంభోగస్సూచ్యతే. తదుక్తం భావప్రకాశే—‘కామోపచారస్సంభోగః కామస్త్రీపుంసయోగస్సంభం, సుఖమానంద సంభేదః పరస్పరవిమర్దతః. ఉపచారస్తదానందకారకం కర్త కథ్యత’ ఇతి. అత్ర కేశ గ్రహణముష్టిపీడనవిశేషాదీనాం నాయకానుభవకర్త్యాదానందసంభోగః. కథమపితి. కథంచిద్యత్నే నేతి యావత్. తదుక్తముత్పలమాలాయాం—‘జ్ఞాతహేతువివక్షాయా మప్యాదికథమవ్యయం, కథమాది తథావ్యంతం యత్నగౌరవబాధయో’రితి. ప్రథమ మంగుళిసంవరణం. తస్మిన్నవకృష్టే సతి ప్రతిషేధాక్షరవైకల్యం. తస్మిన్విరమితే సతి అంశవివర్తనం. వివంప్రకారేణ కృచ్ఛ్యేణేత్యర్థః. కథమపిత్వనేన నవవధూశ్చనైరే వోపభోక్తముచితేతి యుజ్యతే. న చుంబితం తు. అత్ర చుంబనశబ్దేన తదవినాభూత సంభోగస్సూచ్యతే. న చుంబితం త్వతి తుశబ్దః పునశ్చబ్ధార్థవాచకః. తు పునర్న చుంబితమిత్యనేన ఏకవారమేవ చుంబితమితి వ్యజ్యతే. చిరప్రార్థితకృచ్ఛ్యిలబ్ధినాయ కాయాః బహువారసంభోగస్య సముచితత్వాత్ గౌరవమ్యాగమనేన ఏకవారసంభోగో జాత ఇత్యర్థః. లేన చ మధ్యాహ్న సంగతయోః స్త్రీపుంసోపాసాయమేకవారసంభోగ కథనేన స్వస్య మన్తధకలాప్రావీణ్యేన దీర్ఘసురతం బహువిధక్రీడాశ్చ సూచ్యం తే. ధ్వనికారేణాపి నిపాతానాం రసాభివ్యంజతోద్వదాహరణే ఆయం శ్లోకస్తు ‘న చుంబి తం’ త్విత్యేవోదాహృతః. కేచి ‘న్న చుంబితం త’దితి వతంతి. తదయుక్తం. ఉత్తరశ్ర ‘దుష్కంలేనాహితం లేజో దధానా’మితి, ‘పీతం మయా సదయమేవ రతోత్సవేఽసి’ ఇత్యనేన చ సంభోగగర్భధారణానామకాశవాణీదుష్కంతముఖోదితత్వాత్. తు పునర్న చుంబితమిత్యనేన పునరపి తత్ప్రాప్తిం ప్రతి చిత్రానంగో బిందుదుక్త ఇతి బోధ్యమ్. అత్ర ఖట్టమితం నామ స్త్రీణాం స్వాభావికాలంకార ఉక్తః. తదుక్తం— ‘అలంకారాస్తు నాట్యజ్ఞైః ప్రోక్తా భావసమాశ్రయాః, యావనేఽభ్యధికం స్త్రీణాం వికారా గాత్రవక్త్రజాః.’ తత్ర—‘ఉపచారైస్సదానందాధరకేశగ్రహణి, సుఖోప చారవతోక్తోపా బాహ్యః ఖట్టమితం జగు’రితి. అత్ర సుఖోపభోగపరమానందకేశ గ్రహణయః స్ఫుటాః. అంగుళిసంవృతాధరోష్ఠశ్చేన ప్రతిషేధాక్షరైశ్చ బాహ్యః కోపాఽనుమీయతే, అత్ర అనేకే రసాశ్చ ప్రతీయంతే. యదాహ భరతః—‘న హ్యే కరసజం కావ్యం కించిదస్తి ప్రయోగతః, భావో వాపి రసోవాపి ప్రవృత్తిర్వృత్తిరే వనా’ఇతి. లోకోత్తరవర్తనానిపుణకవికర్త కావ్యం. తదేవ ప్రయోగార్హం నాట్యం

(౧) క్వ ను ఖలు గచ్ఛామి? అథవా, ఇహైవ ప్రియాపరిభుక్త
ముక్తే లతామట్టపే ముహూర్తం స్థాస్యామి.

తస్యాః పుష్పమయీ శరీరలులితా

శయ్యా శిలాయామియం

క్లాంతే మన్తథలేఖ ఏష నలినీ

పత్రే నఖై రర్పితః,

హస్తాద్భ్రష్టమిదం చిసాభరణమి

త్యాసజ్యమానేక్షణో

నిర్గన్తుం సహసా న వేతసగృహః

చ్ఛకోమి శూన్యాదపి.

౨౩

భవతి. భావాదివ్యతిరేకేణ వికరణ ఏవ యస్మిన్ గావ్యే దృశ్యతే, తాదృశం కావ్యం
ప్రయోగార్థం న భవతీత్యర్థః. యథా ప్రకృతే నాయకారణ్య శృంగారస్ఫుట ఏవ.
తదనుభావాః, అధరస్యాంగుళిసంవరణేన ధైర్యం. లేన చ మిథ్యామానేన గర్వో
మదశ్చ. ముహురిత్యనేనానురాగగోపనాదవహితత్వం. ప్రతిషేధాక్షరవిక్లబమిత్యనేన
దైన్యం. అంశవివర్తిత్యనేన వచనోచ్ఛారణే గ్లానిః. పరస్పరదృష్టిసంబంధే లజ్జా. చుంబిత
మిత్యనేన హర్షః. పునర్న చుంబితమిత్యనేన విఘ్నకారితీం గౌతమీం ప్రతి శ్రోధః.
లేన రాద్రరసః ప్రతీయతే. కించ, పునర్న చుంబితమిత్యనేన రాత్ర్యాగమనాత్ఫలు
గౌతమ్యాగతేతి రాత్రిం ప్రత్యోగ్యత్వం. అహో ఇతి విస్తయః. ప్రాథితార్థసిద్ధయో
విఘ్నవత్వం ఇతి నిర్వేదశోకశ్చ. పునర్న చుంబితమిత్యనేన పునస్తత్వాప్తిం ప్రతి
చింతావికల్పశ్చ. ప్రతిషేధాక్షరవిక్లబమిత్యనేన లజ్జాభావశ్చాంతిశ్చవలతా చ. అంశ
వివర్తిత్యనేన చుంబనపరిహారేణ దంతక్షతాద్దురుభ్యశ్చంకా భయం చ. అంగుళిసంవృతా
ధరోష్ఠమిత్యనేన ముగ్ధత్వం. లేన నాయకారణ్యశృంగారః. తదుక్తం—“శృంగారే
కదాచిన్నాయకారణ్యత్వం కదాచిన్నాయకారణ్యత్వం కదాచిన్నభయారణ్యత్వం కదాచి
ద్ధరేణారంభో మదేన వా చింతయా వోన్మాదేన వా” ఇత్యాది. అత్రానేకేషాం రసానాం
శృంగారాంగర్వేనోపాదానం కృతమ్. అనేన కవినటయో శ్చిక్షాప్రకారః ప్రదర్శితః.

౧. క్వ ను ఖల్విత్యాది. ఖలురిజ్ఞాసాయామ్.

౨౩. తస్యా ఇతి. తస్యా అనుభూతాయాః శకుంతలాయాః. శరీరలులిత్య
నేన తక్రమైవబహువిధసురతక్రియాస్ఫుచ్చ్యంలే. ఆసజ్యమానేక్షణః ఆ సమంతాద్భ
దేక్షణః. సహసా న నిర్గన్తుం సహసా న వేతసగృహః. శూన్యాదపి. శూన్యగృహం

(నేపథ్యే)

రాజక!

సాయంతనే సవనకర్తణి సంప్రవృత్తే
వేదీం హుతాశనవతీం పరితః ప్రవృత్తాః,
ఛాయాశ్చరన్తి బహుధా భయమాదధానాః
సంధ్యాపయోదకపిశాః పిశితాశనానామ్.

౨౪

దుష్యంతః—(శ్రుత్వా) అయమహమాగచ్ఛామి.

(ఇతి నిష్క్రాంతః)

ఇతి శ్రీమహాకవికాళిదాసకృతా శాకుంతలనాటకే

తృ తీ యో ౭ జ్ఞః.

౨౪. సాయంతన ఇతి. సాయంతనే సాంధ్యే సవనకర్తణి యజ్ఞకర్తణి. ఛాయాః ప్రతిబింబాని. చరంతి ఘృతాదిపాత్రైశ్చ దృశ్యంత ఇత్యర్థః. బహుధా భయ మాదధానా ఇత్యనేన స్వేషం తత్ప్రీతికారాశక్యత్వముక్తం. అయమహమాగచ్ఛామి త్యనేన స్వస్య యుద్ధవీరత్వం దయావీరత్వం చ సూచితమ్. నిష్క్రాంతాన్పశ్యే. “లేషా మంతే చ నిర్గమ” ఇత్యుక్తత్వాత్.

ఇతి శ్రీరమణవేంకటాచలేశ్వరపాదారవిందసమారాధక
వైఖానసకులీలక శ్రీకాళికగోత్ర శ్రీలిరుమలాచార్యపుత్రేణ
ధ్వనిప్రస్థానపరమాచార్యాష్టభాషాచక్రవర్తి
శ్రీనివాసాచార్యేణ విరచితాయాం శాకుంతల
వ్యాఖ్యానాయాం తృతీయోఽంకః.

అభిజ్ఞాన శాకుంతలం

(తతః ప్రవిశతః కుసుమావచయమభినయన్త్యై సఖ్యౌ.)
అనసూయా—(గ) హా! పిఅంపదే! గంధవ్యేణ వివాహవిహితా

కవిరిదాసీం కథాంతరమారభమాఃశో వస్తుసంఘటనార్థం విష్కంభం నామార్థో
పక్షేవకం ప్రస్తాతి—తతః ప్రవిశతఇత్యాది.తదుక్తం—“నూచ్యం క్రావ్యం దృశ్యమితి
తత్ర వస్తు త్రిధా మతమ్, నీరసానుదితం వస్తు సదా సంనూచ్యమేవ తత్. క్రావ్యంతు
యద్ధనంజీభప్తుత్ర జన్మాదికం స్పృశమ్, దృశ్యం తు మధురోదాత్తరసభావనిరంతరమ్.
అర్థోపక్షేవకైస్సూచ్యం వంచభిః ప్రతిపాదయేత్, విష్కంభమాశికాంకాస్యాంకా
వతారప్రవేశశ్చైః. అతీతానాం భావినాం చ కథాంకానాం ప్రదర్శకః, మధ్యమేవైక
పాలేచ ద్వాభ్యాం త్రిభిరథాపి వా. ప్రయోజ్యో వస్తువిస్తారో విష్కంభస్తు ద్విధా
భవేత్, శుద్ధసంక్షీర్ణ భేదేన శుద్ధః కేవలమధ్యమైః. పాత్రైః ప్రయోజ్యో భాషైశ్చ
త్సంక్షీర్ణో నీచమధ్యమైః, వాత్యైస్సాన్యద్భిన్నభాషార్థస్సంస్కృతప్రాకృతాదిభిః. ఆదౌ
విష్కంభకం కుర్యాన్నాటకేషు మహాకవిః, అపేక్షితం పరిత్యజ్య నీరసం వస్తు విస్త
రమ్. యదా సందర్భయేచ్ఛేషం కుర్యాద్విష్కంభకం తదా, యదా తు సరసం వస్తు
మూలాదేవ ప్రవర్తతే. ఆదావేవ తదాంకాస్యాదాముఖాక్షేపసంయుతమ్, యథోచి
తం తు విష్కంభం సర్వాంకేషు ప్రకల్పయే”దితి.

౧. హాళీ త్యాగి. నఖ ప్రియంవదే, యద్యపి గాంధర్వేణ వివాహవిధినా నిర్వృత్తశాస్త్రాణా శమంతకా ఆమరకామధర్మగ్రాహిణీ సంప్రత్యై నిర్వృతం మే మృద

నివృత్తకళ్యాణా సడందభా అణురూపభత్తుగామిణీ సంపు త్తేతి
జీవ్యదం మే హిలలం. తహ వి ఏదం చింతణిజ్ఞమ్.

ప్రియంవదా—¹కహం విల ?

అనసూయా—²అజ్ఞ సో రావసీ ఇట్టిం పరిసమావిల ఇసీహిం విసజ్జదో
అత్తణో ణలరం పవిసిల అంతేడరసమాఅదో ఇదోగదంపుత్తం
దం సుమరేది వా ణ వేత్తి.

ప్రియంవదా—³విస్సద్ధా హోహి. *ణ తాదిసీ గుణవిరోహిణీ పకిదీ.
తాదో దాణిం ఇమం పుత్తంధం సుణియ ణ ఆణే కిం పడివజ్జిన్స
దిత్తి.

అనసూయా—⁴జహ అహం వెత్థామి, తహ తస్స అణుమదం.

ప్రియంవదా—⁵కహం విల ?

అనసూయా—⁶గుణవ దే కణ్ణల పడివాదణిజ్జేత్తి అలం దావ పుథమో
సంకప్పో తాదస్స. తం జఇ దెవ్వం ఎవ్వ సంపాదేది, ణం అప్పా
ఆనేణ కీదద్ధో గురుఅణో.

1 కథమివ?

2 అద్య న రాజ్ఞి రిప్టిం పరిసమాప్య ఋషిభిరిసర్జిత ఆత్మనో నగరం ప్రవిశ్యాం
తఃపురసమాగత ఇతోగతం పుత్రాంతం స్తరతి వా నవేతి.

3 విస్తృతా భవ. న తాదృశీ గుణవిరోధినీ ప్రకృతిః. తాత ఇదాసీమిమం
పుత్రాంతం శ్రుత్వా న జానే కిం ప్రతిపత్స్యతీతి.

4 యథాహం పశ్యామి, తథా తస్మానుమతమ్.

5 కథమివ?

6 గుణవలే కన్యకా ప్రతిపాదనీయేత్యయం తావత్ప్రభుమన్సుంకల్పస్తాతస్య.
కం యది దైవమేవ సంపాదయతి, నన్వల్పాయానేన కృతార్థో గురుజనః.

యమ్. అనేన పునః పూర్వాంకార్థ ఉక్తఇత్యవగంతవ్యమ్. తహ వీత్యాది. అనే
నోత్తరాంకార్థ సూచనం కృతమితి జ్ఞాతవ్యమ్. అనసూయాప్రియంవదయోర్నాయకా
ప్రియసభత్వాన్వధ్యమపాత్రత్వమ్. దేశీయత్వాభావత్. అత్ర పూర్వోత్తరాంకవృత్త
పర్తివ్యమాణవస్తుసూచనమత్ర త్యాగ్నీరసత్వేన విమృంభత్వమ్.

* ణ తాదిసా ఆకిదివసేసా గుణవిరోహిణీ హోంది.

ఛా. న తాదృశా ఆకృతివిశేషా గుణవిరోధినో భవన్తి—ఇతి పాతాంతరమ్.

ప్రియంవదా—(పుష్పభాజనం విలోక్య) (౧) ¹సహి, అవధిదాఇ ఖు
బలిఅష్టసజ్జల్తాఇ కుసుమాఇ.

అనసూయా—(౨) ²ఁం సడందళావ సోహగ్గ దేవదా అచ్చణిజ్ఞా.

ప్రియంవదా—³జాజ్ఞా.

(తదేవ కర్తారథేతే.)

(3) (నేపథ్యే)

అయమహం భోః!!

అనసూయా—(ఆకర్ణ్య) ⁴అదిహీఁం విల ణివేదిదం.

ప్రియంవదా—⁵ఁం ఉడఅసజ్జిహిదా సడందళా.

అనసూయా—⁶న ఉణ హిఅవణ సజ్జిహిదా.

ప్రియంవదా—⁷హోదు. అళం ఎ త్తివహిం కుసుమేహిం.

(ఇతి ప్రస్థితే.)

(నేపథ్యే) (౪)—ఆ! అతిథిపరిభావిని!

1 నఖ, అవచితాని ఖలు బలికర్తవర్యాప్తాని కుసుమాని.

2 నను, శకుంతలాయాస్సాభాగ్యదేవతాఽర్చనీయా.

3 యుజ్యతే.

4 అతిథీనామివ నివేదితమ్.

5 నమాటజనన్నిహితా శకుంతలా.

6 న పునర్న్వదయేన నన్నిహితా.

7 భవతు, ఆలమేతావద్భిః కుసుమైః.

౧ బలికర్తవర్యాప్తాని. పూజాక్రియాపరిపూర్ణాని.

౨. సాభాగ్యదేవతా. యయా దేవతయా అనురూపవరసంఘటనా కృతా సా
దేవతా అర్చనీయత్యర్థః.

3. భోః ఇతి స్వగుణతారతమ్యానభిజ్ఞజనసంబోధనే. అయమహమాగత ఇత్య
నేన నికటే ఆగత ఇత్యర్థః.

౪. నేపథ్య ఇత్యాది. ఆః ఇతి అవమానజనితపీడాయాం నిపాతః. “అస్తు
స్యాత్కోపపీడయో”రిత్యమరః. తేన పీడాజనితః కోపస్సూచితః. కోపేకారణమాహ—
అతిథిపరిభావినీ అగంతుకావమానిని. అతిథిపరిభావినీత్యనేనాతిథిస్తు సత్కారయోగ్యః.
బహుదూరాగతత్వంప్రీత్యాతిథిః తేనోపాధినా త్యక్తృతావమానం సవత ఇతి భావః.

విచింతయంతీయమనన్యమానసా
తపోనిధిం వేత్సి న మాముషస్థితమ్,
స్తరివ్యతి త్వాం న స బోధితోఽపి సక
కథాం ప్రమత్తః ప్రథమం కృతామివ.

౧

అనసూయా—హద్ధి! హద్ధి!! తదేవ్య సంప్రత్యమ్, జస్మిం కస్మిం వి
పూతరుషే అవరద్ధా సుజ్ఞాహిఅస సడందళా. (పునర్వి
లోక్య) ఇ ఖ జస్మిం కస్మిం వి. ఏసో దువ్వాసో నుళహళో
వో మహేసీ. తహ సచిల చడుళదువ్వారావ గళువ ణివ్వు
త్తో. కో అజ్ఞో వుదవహవో దహిదుం పహవిస్సది? గచ్చ.
పాదేసు పణమిఅణివ త్రేహి ఇం. జావ అహం అగ్గోదలం గెట్టి
అ ఉవసప్పామి.

1 హా ధిక్! హా ధిక్!! తదేవ సంప్రత్యమ్. యస్మిన్ కస్మిన్నపి పూతార్హేఽవ
రాధా శూన్యహృదయా శతుస్తలా. (పునర్విలోక్య) న ఖలు యస్మిన్ కస్మిన్నపి. ఏష
దుర్వాసాః సులభకోపా మహర్షిః. తథా శస్త్రా చటులదుర్వారయా గత్వా నివృత్తః.
కోఽన్యో హుతపహదద్ధం ప్రభవ్యతి? గచ్చ. పాదయోః ప్రణమ్య, నివర్తయేనమ్.
యావదహమర్హోదకం గృహీతోవ్యవసర్పామి.

౧. స్వకృతావమానస్యానుభూయిష్యమాణఫలమాహ— విచింతయంతీ యమి
త్యాది. యం స్వాభిలాషవిషయకం పురుషమనన్యమానసా తదేకతానచిత్తా. అనేన నా
యకస్తరణేఽపి తత్సంపర్కజనితానందనమాననుభూనుభవహృచ్చలే. లేన చ విగళిత
వేద్యాంతరత్వేన ఉచితకార్యేఽపి ప్రవృత్త్యభావోవ్యజ్యలే. విచింతయంతీ విశేషణ
చింతయంతీ. త్వమితి శేషః. ఆత్ర క్వమితి విశేష్యవదోపాదానాభావస్తాగంతుకావ
మానకరణాదక్షిలనామోచ్చారణాయోగ్యతాభిప్రాయః. మాం న వేత్సి. మామిత్యనేన
స్వస్య ఇతరఋషివైలక్షణ్యేన శీఘ్రకోపాదయత్వమవమానానసహిష్టుత్వం చ వ్యజ్యలే.
తర్హి విప్రకృష్టం కథం వేద్మిత్యత ఆహ—ఉపస్థితం సన్నిహితం. న తు దూరస్థమిత్య
ర్థః. ఉపస్థితమిత్యనేన స్వావస్థితస్థలం ప్రతి బహుదూర మప్యగత్య జనైస్సత్కార
యితుం యోగ్యస్తాదృశం నికటవర్తినం మాం న జానాసీతి వ్యజ్యలే. తర్హి ప్రమాదా
త్కించిత్పాపముపనతం తత్సర్వం కే అనుభవిష్యామిత్యత ఆహ—తపోనిధిమితి. అనేన
స్వస్య కోపప్రసాదయో నృద్యః ఫలప్రదత్వం జ్ఞాప్యలే. న వేత్సీతి వర్తమానవ్యవదేశే
నాద్యాపి న వేత్సీతి స్వకృతబహునివేదనం వ్యజ్యలే. లేన కావదానే స్వస్మిన్

ప్రియంవదా—¹తహ. (ఇతి నిష్క్రान్తా.)

అనసూయా— (పదాంతరే స్థలితం నిరూప్య) ²అహ్మే! ఆవేఅక్షలి
ఆవ మహ పబ్భటం అగ్గహత్తాదో పుష్పభాలణమ్.

(ఇతి పుష్పాచ్చయం నిరూపయతి.)

ప్రియంవదా—(ప్రవిశ్య) (౧) ³సహి! పకిదివకోకస్స వా సో అణు
ణలం పడిగెడ్డాది? కించి ఉణ సాణుకోసో కిదో.

అనసూయా—(సస్థితమ్) ⁴తస్సిం బహు ఏదం వి కహేహి కహేహి.

1 తథా.

2 అహో! అవేగస్థలితాయా మమ ప్రభ్రష్టమగ్రహస్తాత్ పుష్పభాజనమ్.

3 సఖ! ప్రకృతివక్త్ర కస్య వా సోఽనునయం ప్రతిగృహ్యతి, కించిత్సునస్సా
నుక్రొశః కృతః.

4 తస్మిన్ బహ్వేతదపి. కథయ కథయ.

బోషాభావ ఉక్తః. న త్వాం న స్మరిష్యతి. నః త్వచ్చింతావిషయస్తాదృశత్వద్విషయ
కానురాగాతిశయవాన్పురుషః. త్వాం తాదృశానురాగవలీమనుభూతాం త్వామిత్యర్థః.
న స్మరిష్యతి త్వద్విషయకస్మరణం న కరిష్యతి. తస్మి, లేన లేన స్మారకలింగేనబోధ్యతే
చేత్ స్మరిష్యతీత్యత ఆహ—బోధితోఽపీతి. బోధితోఽపీత్యనేన నికటేన త్వాం
స్మారితోఽపి స్వకృతం వృత్తాంతం న స్మరిష్యతి. దూరే స్మారకవ్యత్రలేఖాదిప్రేషణేన
స్మరణం కుత ఇతి భావః. న స్మరిష్యతీత్యనేన స్మరణమేవనాస్తి తత్సంపర్కాదికం
కుత ఇత్యభిప్రాయః. స్మరిష్యతీతి భవిష్యద్వ్యవదేశేనేదానీం త్వయి తస్య గాఢాను
రాగాతిశయా విద్యతే. ఇతఃపరం మచ్ఛాపబలాన్న స్మరిష్యతీతి వ్యజ్యతే. సహ్యంతః
పురస్త్రీగణావహృతచిత్రతయా చిరవిశ్లేషేణ చ తవ స్మరణాభావః, కింతు మచ్ఛాప
బలాదితి భావః. అత్ర దృష్టాంతమాహ—ప్రమత్తఇతి. యథా మదనీయద్రవ్యసే
వయా ప్రకర్షేణ మత్తః ప్రథమం కృతాం పూర్వక్షణోక్తాం కథాం వార్తాం బోధి
తోఽఘృకథితపూర్వామివ ఉత్తరక్షణే న స్మరిష్యతి, తథేత్యర్థః. యథా మయా
బహుధా బోధ్యమానాసి త్వన్నికటవర్తినం మాం న వేత్సి తథా త్వాం దుష్కంత ఇతి
భావః. హాస్థిత్యాది.

౧. ప్రకృతివక్త్ర ఇత్యనేన కాపాంతాకథనశంకయా సవిషాదమిత్యుచ్యతే.
సానుక్రొశః దయాసహితః. ఇత్యనేన హర్షాత్ స్థితం. తస్మిన్ తాదృశనుభవోపే
ముషా విషత్వానుక్రొశకలం, బహ్యుదికం, తదేవామితి యావత్

ప్రియంవదా—¹జదా అణుణీదో వి ణేవత్తిదుం ఇ ఇచ్చది, తదా విణ్ణావిదో మవ.

అనసూయా—²కహం విఅ?

ప్రియంవదా—³భ అవం పుడమభ త్తిం అవేక్షిఅ అవిణ్ణాదప్పహావస్స దుహిదుజణస్స భఅవదా ఎకో అవరాహా మరిసిద వో త్తి.

అనసూయా—⁴తదో తదో.

ప్రియంవదా—⁵సో తదో 'ణమే వఅణం అణ్ణహా హోదుం అరు హది. కిందు, అహిణ్ణాణాహరణదస్సణ్ణే సావో ణేవత్తిస్స ది' త్తి మంతరితో ఎవ్వ అంతరిహిదో.

అనసూయా—⁶సక్కం దాణిం అస్ససిదుం. అత్తి తేణ రావసిణా సంప త్తిదేణ సణామహేయం కిదం అంగులీలతిం సుమరిణీయం త్తిస అం పిణద్ధం. తేణ సాహిణోవాఅ సఉందభా భవిస్సది.

ప్రియంవదా—⁷ఏహి దేవకజ్జం దావ నేణివ్వత్తే మో (ఇతిపరిక్రమతః)

ప్రియంవదా— (విలోక్య) ⁸అణసూవ పెక్ఖ దావ ఇం వామహద్ధోవ

1 యదానుసీతో²పి నివర్తితుం నేచ్చతి తదా విజ్ఞాపితో మయా.

2 కథమివ?

3 భగవన్, ప్రథమభక్తిమతేష్య అవిజ్ఞాతప్రభావస్య, దుహిశృజనస్య భగ వత్తేకో²పరాధో మర్షి తవ్య ఇతి.

4 తత స్తతః.

5 స తతో 'స మే వచనమన్యథా భవితుమర్హతి. కింత్వభిజ్ఞానాభరణదర్శనేన కాపో నివర్తిష్యతే' ఇతి మస్త్రయన్నేచాన్తర్హి తః.

6 శక్యమిదాసీమాశ్వాసితుం. అస్తితేన రాజ్ఞిణా సంప్రస్థితేన స్వనామధే యాఙ్కిత మంగుళీయకం స్వరణీయమితి స్వయం పినద్ధమ్. తేన స్వాధీనోపాయా శకున్తలాభవిష్యతి.

7 ఏహి దేవకార్యం తావదస్యా నిర్వర్తయావః.

8 అనసూయ! శశ్య తావదేనాం వామహస్తోపహితవదనామాలిఖతామివ ప్రీయసభిష్. భర్తృగతయా చిన్తయా²త్తానమప్యేహ స విభావయతి. కింభునరా గన్తుకమ్.

హిదవలణం ఆలిహిదం విల పిలసహిం భత్తుగదావ చిందావ
 అత్తాణం వి వసా ణ విభావేది. కిం ఉణ ఆలందులమ్.
 అనసూయా—¹పిలంవదే దువ్వేణం ఎవ్వ ణో ముహే వసో వుత్తం
 దో చిట్టదు. రక్తజీల ఖు పకిదివేసళా సహి.
 ప్రియంవదా—²కో దాణిం ఉణ్ణోదవణ ణోమాలిలం సింఛళి?
 [ఇతి నిహ్నాస్తే.]

విష్కంభః.

(౧) (తతః ప్రవిశతి సుప్తాంతిః శిష్యః.)

శిష్యః—వేలోపలక్షణార్థమాదిష్టోఽస్తి తత్రభవతా ప్రవాసాదుపా
 వృత్తేన కాశ్యపేన. తత్ప్రకాశం నిర్గతస్తావదవలోకయామి
 కియదవశిష్టం రజన్యా ఇతి. (పరిక్రమ్యావలోక్య చ) హస్త
 ప్రభాతమ్.

తథాహి—యా త్యేకతోఽస్తశిఖరం పతిరోషధీనా
 మావిష్కృతోఽరుణపురస్సర ఏకతోఽర్కః,
 తేజోద్వయస్య యుగపద్వ్యసనోదయాభ్యాం
 లోకో నియమ్యత ఇవాత్మదశాస్తరేషు.

౨

1 ప్రియంవదే! ద్వయారేప నా ముఖే విష పుత్తాస్తస్థితు. రక్షణీయా ఖలు
 ప్రకృతిపేశలా సఖి.

2 క ఇదానీముష్టాదశేన నవమాలికాం సింఛతి?

౧. తతః ప్రవిశతీత్యాది. వేలోపలక్షణార్థం కాలపక్షిణార్థం. ప్రవాసాదుపా
 వృత్తేన సోమతీర్థాత్పరినివృత్తేన. ఆదిష్టోఽస్తి అజ్ఞతోఽస్తితి య తత్తదాదిత్యర్థః.
 ప్రకాశస్థానం వివృతప్రదేశమిత్యర్థః. హంతేతి ఖేదే.

౨. యా త్యేకత ఇత్యాది. ఏకతః ఏకత్ర పశ్యమభాగ ఇతి యావత్. ఓషధీనాం
 పతిశ్చంద్రః ఆస్తశిఖరం యాతి వ్రజతి. హాననమయితయా నిస్తేజస్కాత ఇతి భావః.
 యాతీతి క్రియాపదస్య వర్తమానవ్యపదేశేన ఉయిష్టాశ్చంద్రస్య దృష్టిపథ ఏవ పూర్వం
 యథా న్యస్య లేజస్విత్యముదయశ్చ, తతోఽధికం ద్వయమవ్యవస్య భవతీతి వ్యభిచే.
 నతు పరోక్ష ఇతి భావః. ఓషధీనాం పతిరిత్యేకవచనేన ఉయశీలం పురుషం నర్చ్య పరి
 కృజంతీతి వ్యభిచే. ఏకతః ఏకత్ర పూర్వభాగ ఇతి యావత్. ఆర్కమూర్త్య అరుణ

పురస్సరః అరుణః అనూరుః పురస్సరోఽగ్రే సరో యస్య స తథోక్తః. అవి
 ష్ట్రత ఆవిర్భూతః వృద్ధిసమయతయా తేజస్వీ దృష్ట ఇతి భావః. అరుణపురస్సర
 ఇతి విశేషణేన ఉదయశీలజనస్య సర్వే సహాయా భవంతీతి వ్యజ్యతే. అవి
 ష్ట్రత ఇతి భూతార్థేన వర్ధిష్టాస్సూర్యస్య పురస్తాదేవ కస్యచిదస్య తేజస్వినః నిష్ప్ర
 భత్వం నాశశ్చ భవంతీతి వ్యజ్యతే. తేజోద్వయస్య చంద్రసూర్యయోః యగపదేకదా
 వికస్తిక్ యణ ఇతి యావత్. పరస్పరదృష్టికథ వివేచి భావః. వ్యసనోదయాభ్యాం
 ప్రోసవృద్ధిభ్యాం. లోకః సుఖదుఃఖవాక్ జనః. జాత్యేకవచనం ఆత్మదకాంతరేషు
 స్వస్య సుఖదుఃఖావస్థాభేదేషు నియమ్యత ఇవ సుఖదుఃఖయోరనియతత్వాత్తయోః
 ప్రాప్తయోస్సతోః తదవస్థానుభవవికారో న కర్తవ్య ఇత్యుపదిశ్యత ఇవేత్యర్థః. నాటక
 నిబద్ధనిఖిలవర్ణనాదీనాం ప్రకృతోపయోగితయా యోజ్యత్వాదత్తశ్లోకే చంద్రసూర్య
 యోర్ధౌఃసుఖానుభవకథనేన దుష్కృంతవిశ్లేషాద్రాత్త చంద్రకిరణజనితదుఃఖం శకుంత
 లయా సోధుముచితమితి వ్యజ్యతే. యథా నాయక సంగమసమయే సుఖం తద్వత్తద్విశ్లే
 షేఽపి దుఃఖముచితమితి శకుంతలయా సోధవ్యమిత్యుపదిశ్యత ఇవేత్యభిప్రాయః. నాట
 కస్య కావ్యస్యేవ యథా తథా జహువర్ణనం ప్రకృతాశ్రయతయా కర్తుం నశక్యతే.
 కింతు నిఖిలపదవాక్యపదైకదేశరచనావర్ణనార్థానాం వాచ్యలక్ష్యవ్యంగ్యతాత్పర్యాణాం
 చంద్రోదయసూర్యోదయవర్ణనానామపి ప్రకృతోపయోగిత్యం మహాకవినా కర్తవ్యమ్.
 నాటకాంతం కవిత్వమితి నాటకస్య జహుభారతీయూదిలక్షణగ్రంథలక్ష్యత్వాదితి
 భావః. మహాకవిప్రణీతకావ్యస్య వ్యంగ్యమేవ భూషణం. న తు వాచ్యాలంకారాది
 హి. తదుక్తం—“ముఖ్యా మహాకవిగిరామలంకృతిభృతామపి, ప్రతీయమానచ్ఛాయైవ
 భూషా లక్ష్యేవయోపి తాం” ఇతి. యథాకేయూరహరనూపురాద్యనేకాలంకారాలం
 కృతానామపి స్త్రీణాం లబ్జైవ ముఖ్యా భూషా భవతి, తథా చిత్రయమకక్షేపాద్య
 నేకాలంకారాలంకృతానామపికావ్యానాం మహాకవిసంబంధినీనాం ప్రతీయమానార్థ
 చ్ఛాయైవ ముఖ్యా భూషా భవతి. భవతు చ్ఛాయామాలేకాపి ధ్వనేర్యత్రావస్థానం,
 తత్ర తస్య ముఖ్యత్వమపి. చిత్రయమకక్షేపావమాద్యలంకృతే వ్యుత్పత్తిమాత్రప్రదర్శన
 ఫలే కావ్యే కథమావిర్భవతు వ్యంగ్యచ్ఛాయేలి వాచినం ప్రత్యుచ్యతే—“నిర్గుణం నభవే
 త్కావ్యం గుణాశ్చ రసగోచరాః, తస్మాద్ద సేన కేనాపి భావ్యం చిత్రేఽవ్యనుష్టుతా.
 అనుల్పణత్వాద్వ్యంగ్యానామవ్యంగ్యం చిత్రమీతి తత్త్వం, వ్యంగ్యస్యాశ్యంతవచిచ్ఛిత్తిః
 కావ్యేకుత్రాపి నేమ్యతే.” కావ్యేన తావత్పుర్వధా గుణవత్సేవ భవితవ్యమ్. గుణాశ్చ రస
 ధర్మా భవంతి. తస్మాద్చిత్రేఽపి కావ్యే అనుష్టుతా కేనాపి రసేన భవితవ్యమ్. అన్యథా
 కావ్యశబ్దవిషయత్వాభావత్. తత్కర్తృణాం కావ్యప్రకాశకారేణావ్యంగ్యమితి ప్రతి

అసి చ—

అంతర్విత్తే శశిని నైవ కుముద్వతీ మే
 దృష్టిం న నందయతి సంస్తరణీయశోభా,
 ఇష్టప్రవాసజనితాన్యబలాజనస్య
 దుఃఖాని నూనమతిమాత్రసుదుస్సహాని.

3

పాదితమిత్యా శంక్యోక్తమ్—“అనుబ్ధిత్యాద్వ్యంగ్యానామవ్యంగ్యే చిత్రమిరిత”
 మితి. తస్మాద్వ్యంగ్యార్థస్యాత్యంతవిచ్ఛిత్తిః కుత్రాపి కావ్యే నేష్యతే. యథా వ్యంగ్య
 త్వేన ప్రతిపాదితే చిత్రకావ్యే వ్యంగ్యార్థచ్ఛాయానువృత్తిరితి ప్రతిపాదయతి—
 “అవ్యంగ్యే తు యథా కావ్యే వ్యంగ్యచ్ఛాయానువర్తతే, ధ్వనావవ్యంగ్యంకారే తథా
 లంకారవాసనా” ఇతి. కావ్యస్య కేనచిద్ర సేనభవితవ్యమ్. రసోవ్యంగ్యః. రసవివ కావ్య
 స్యాత్తా భవతి. దోషగుణాలంకారాణాం వ్యంగ్యస్యాపి శబ్దార్థాయ తత్త్వే సమానే
 కథం ధ్వనేరాత్మత్వమిత్యాశంకేదముచ్యతే—“దోషగుణాలంకారాన్సర్వేషిరస
 గోచరాః, కావ్యస్యాత్తా రసోయస్తాదాత్మధర్మాశ్చ లేయతః. సర్వథా ధ్వన్యమాన
 స్వరూపతయా రసవివ కావ్యస్యాత్తా. ఆత్మనో ధర్మాశ్చ దోషగుణాలంకారా
 యస్తాత్మస్తాత్తే చ ధర్మావివ. నను, కావ్యేషు శబ్దదోషాఅర్థదోషా శబ్దగుణాలంకారా
 శబ్దాలంకారా అర్థాలంకారా” ఇతివ్యవహరః కథమితి చేదుచ్యతే—“గదకౌర్యాం
 గదాదీనానుంగధర్మతయా యథా, శబ్దార్థగోచరతయా తథా లేమాం చ కీర్తనమ్.”
 యథా లోకే ఆత్మధర్మాణాం వ్యాధిరూపాణాం కౌర్యాదిరూపాణాం చ గుణానామం
 గదాదిరూపాణామలంకారాణాం చ శరీర ధర్మ త్వేనావస్థానం, తథాత్రా ప్యాత్మభూతరస
 ధర్మాణాం శ్రుతికటుకత్వాదిదోషాణాం మాధుర్యాదిగుణానామనుప్రాసోపమాద్యలంకా
 రాణాం చ శబ్దార్థగతత్వేన ప్రతిపాదనమితి జ్ఞాతవ్యమ్. అపిచేత్వాది. అపిచ కించ.
 ప్రాతఃకాలసంబంధ్యేవ కించిదుచ్యత ఇత్యర్థః.

3. అంతర్విత్త ఇతి. శశిని చంద్రే అంతర్విత్తే అంతర్ధానం గతే సతి. నైవ కుము
 ద్వతీ. యా రాత్రా చంద్రకిరణస్పర్శాద్వికాసవత్తయా దర్శనీయా దృష్టా నైవ,
 కుముద్వతీతి యావత్. సంస్తరణీయశోభా అత్యర్థం చింతనీయప్రభా. సంకోచ
 వత్తయా వీతశోభేతి యావత్. దృష్టిం రమ్యపదార్థస్థాఫల్యహేతుమింద్రియం న నంద
 యతి న ప్రీతయతి. వర్తమానప్రయోగేణ కుముద్వత్యాస్సుభగత్వానుభవత్వయోర
 వ్యవధానం వ్యజ్యతే. చంద్రాస్తమయానంతరక్షణ వివేచి భావః. దృష్టిమిత్యేకవచనేన
 వీతశోభతయా పునః సదీయదర్శనవైముఖ్యం వ్యజ్యతే. ఇష్టప్రవాసేత్యాద్యర్థాంతర

అనసూయా—(౧) (ప్రవిశ్యపటాక్షేపేణ) (౨) ¹ఎవ్వం ణామ విస
అపరమ్మహస్స వి జణస్స ణ ఏదం విదిదం. జం తహవిహేణ
రణ్ణా నడిందళావ అణ్ణాఅం ఆరిదమ్.

1 విసం నామ విషయపరాజ్ఞుభిస్సాసి జనస్య నైకద్విదితమ్. య త్తథావిధేన
రాజ్ఞా శకు స్తలాయామన్యాయ్యమాచరితమ్.

న్యాసః. అబ్రాజనస్య స్త్రీ జనస్య ఇష్టప్రవాసజనితాని ప్రియవిరహజనితాని దుఃఖాని
విరహపరంపరాజనితకార్యశ్చైవైవర్ణ్యాదీని. అలిమాత్రమదున్యహాని అలిమాత్రం ప్రమా
ణాధికం సుతరామవిషహ్యణి. మరణాంతఫలాసీతి యావత్. తేన స్తుతిగుణగణోద్దే
గాదిమదనదకాభేదాన్సూచ్యంతే. యేన వినా న జీవ్యతే తత్రైవేషశబ్దప్రయోగః
క్రియత ఇతి మహాకవీనాం సంకేతః. నూనమితి సంభావనాయామ్. దుఃఖాసీతి బహు
వచనేన విరహపరంపరాజనితసర్వకార్యాలసతాదివివిధదుఃఖానుభవమన్సూచ్యతే. తేన
చ స్తోభ ప్రశయూదిభావాన్సూచితాః. అబ్రాజనస్యేత్యనేనానన్యగత్యా విరహ
దుఃఖాసహిష్ణుతానాం పరా కాష్టా సూచితా. పురుషస్య బహువల్లభతాయా యుక్త
త్వాన్న తథా దుఃఖానుభవ ఇతి భావః. అనేన చంద్రాస్తమయాత్కు-ముద్వత్వా
నిష్ప్రభత్వకథనేన శకుంతలాయా అసి దుష్యంతవిశ్లేషజనితబహుదుఃఖానుభవో-స్తీతి
సూచ్యతే.

౧. ప్రవిశ్యేత్యాది. పటాక్షేపేణ యవనికాపనోదనేన. సూచనం వినైవ ప్రవి
శ్యేత్యర్థః. హర్షోకాదిజనితసంభ్రమయుక్తస్య పాత్రస్య ప్రవేశః పటాక్షేపేణ
క్రియత ఇతి కావ్యవ్యవహారః.

౨. ఎవ్వమిత్యాది విషయపరాజ్ఞుభిస్సేతి. విషయేష సక్కుందనాద్యుపభోగా
ర్హాశ్లేష పరాజ్ఞుభిస్సోదాసీనస్య. “విషయస్సాస్తిదింద్రియార్థే దేశే జనపదే-సి చ”
ఇతి విశ్వః. విషయరసానభిజ్ఞస్య వీతరాగస్యాపీతి యావత్. జనస్యేతి జనశబ్దేన జన
సమాత్రముచ్యతే. న తు లోకాత్తరస్త్రిరత్నసంభోగవిషయక్రిడావిరహజనితసుఖదుః
ఖానుభవజ్ఞస్యేతి భావః. వితదిష్టజనప్రవాసదుఃఖం కాంతాజనస్యాసహ్యమితి యదే
తదిత్యర్థః. తథావిధేనేత్యనేన పరిగ్రహబహుత్వే-పీత్యాదినాధర్మప్రకారమేవ శకుం
తలా పరిగృహ్యత ఇతి దుష్యంతకృతశపథాదికం సూచ్యతే. రాజ్ఞేత్యనేన నాగరిక
తయా రాజ్ఞో వంచనాప్రకారసామర్థ్యముక్తమ్. శకుంతలాయామిత్యనేనారణ్యవాసి
తయా నాగరికజనసంసర్గాభావాద్రాజకృతవంచనాభిజ్ఞత్వాసామర్థ్యముక్తమ్. అన్యా
య్యమ్. స్వప్రయోజనే నిష్ప్రతే స్వవిశేషదుఃఖాతాం శకుంతలాం న స్మరేతితి య త్త

శిష్యుః—యావదుపస్థితాం హోమవేళాం గురవే నివేదయామి.

[ఇతి నిష్క్రమ్య.]

అనసూయా—(౧) ¹అహవా పడిబుద్ధావికింకరిస్తుం. యే మే ఉచితేషు వి కరణిజ్ఞేసు హతపాదా వసరంతి. సకామో దాణిం కామో హోదు. జేణ అసచ్చసంధే జనే సుజ్ఞాహిలల సఉందళా వదం కారిదా. (౨) అహవా దువ్యాసకోవో ఎవ్వం విల

1 అథవా ప్రతిబుద్ధాసి కిం కరిష్యామి? న మే ఉచితేషు కరణియేషు హస్త పాదాః ప్రసగన్తి. సకామ ఇదాసీం కామో భవతు. యేనానత్యసన్ధేజనే శూన్యవృద్ధా దన్యాన్యమనుచితమితి యావత్. తథావిధేనేత్యనేన తృతీయేఽంకే తపతినగాత్రీ త్యాదినా దువ్యంతస్య స్వశరీరకార్యవైవర్థ్యాదీనాం శకుంతలావిరహానిమిత్తత్వకథనం స్వప్రయోజనార్థం కృత్రిమం. న తు స్వాభావికమితి భావః.

౧. అహవేత్యాది. అథవేతి పక్షాంతరే. ప్రతిబుద్ధాసి జ్ఞాతవత్సయి యద్యపి రాజ్య స్తాద్యగ్రాంతిశయ స్తథాప్యంతేపురస్తీగణశ్చతవిత్తయా విస్తరణకారణం జ్ఞాత వత్సపీతి యావత్. ఉచితేషు రాజానం సతి స్తారకవత్రలేఖాదినిర్మాణేషు కృత్యేషు. హస్తపాదా న ప్రసరంతి. సామగ్రిభావాశ్చభేదముఖవశాచ్చ న ప్రవర్తంత ఇతి భావః. ఇదాసీం సాంప్రతం తాద్యగ్రాంతిశయవతో రాజ్యస్సవిశ్లేషానహనశీల శకుంతలావిషయకస్తరణాభావే సతి సభిభూతాయాస్సస్యాప్యసి తత్సారకవత్రలేఖ నాదినిర్మాణసామర్థ్యాభావే సతి చ సాంప్రతమిత్యర్థః. కామరూపలావణ్యాదిభిరప్రతి భటన్యకామో భవతు ఫలితమనోరథవరంపరాసహితో భవతు. రూపలావణ్యాదివిషయే స్వశత్రుభూతదువ్యవస్థవిషయకానురాగాద్యతిశయవతీం శకుంతలామరవిందాశోకాది శోషణ మోహనాదిబాణై స్సంహర్తుం విశేషరూపరంధ్రప్రాప్త్యా మదనస్య సకామత్వ మితి భావః. శకుంతలాయాశ్చంద్రాతపకోకిలాలాపాదిన్తరోద్ధీప్యవభావజనితదుఃఖేన మరణమేవ శరణమిత్యభిప్రాయః.

౨. అహ వేత్యాది. దుఃఖశీల ఇతి. ఆశ్రమవాసిత్వాదుపలావణ్యాద్యపోషక పరిమితాహారాదిక్లిష్టే తపస్విజనే అనాగరికజనవిషయే. శకుంతలాయామిత్యర్థః. కః ఆభ్యర్థ్యతే కో వా జనః ప్రార్థ్యతే. ప్రార్థనాం కరుత ఇతి యావత్. రాజవ్యతిరిక్త జనః ప్రార్థనాం న కరుతే. రత్నవారీ తు పార్థివ ఇతి న్యాయేన లోకోత్తరజమాన్తీవ రిభావీ రాజా కథం ప్రార్థ్యత ఇతిభావః. ఆభ్యర్థ్యత ఇతి వర్తమానవ్యవధేతేన అను రాగాభావే—(౩) అంగసంభోగమునకు తృప్తిమిత్యాదిత్యుక్త తాత్పర్యముదనబాధానివృ

రేది. అట్లుగా కహం సో రావసీ తారిసాఇ మంతిఆ వత్తిఆస్య కాళస్య శేహమేత్తం విణ విసజ్జేది. తా ఇదో అహిణ్ణాణం అం గురీఆఅం నే విసజ్జేమి. దుఃఖసీశే తపస్సిజణే కోవా అబ్బుతీ అది. ణం సహీగామిదోసోత్తి వవసీదా విణ పారేమి పవాస ప్పడిణేవుత్తస్స తాదకస్సవస్స దుస్సందపరిణీదం ఆవణ్ణసత్తం సఉండళం నివేదేదుం. ఇద్ధం గదే కిం ణు ఖు అమ్మేహిం కరణిజ్జమ్?

ప్రియంవదా—(౧) (ప్రవిశ్య సహర్షమ్) ¹హళా తువర తువర సఉండళావ పథ్తాణకౌదుఅం చివ్వత్తిదుం.

అనసూయా—²కహం ఏదం?

యా శకుంతలా పదం కారితా. అథవా దుర్వాహఃకోప ఏవం వికారయతి. అన్యథా కథం స రాజర్షిస్తాదృశాని మంత్రయిత్యా వితావళి కాలస్య లేఖమాత్ర మసి న విసర్జయతి. తస్మాదిత అభిజ్ఞానమంగురీయకమస్య విసర్జయామి. దుఃఖశీలేతపస్విజనే కోవాభ్యర్థ్యతే నను సభీగామిదోష ఇతి వ్యవసీతాసి న పారయామి ప్రవాస ప్రతిని పృత్తాయ తాతకాశ్యపాయ దుష్ప్రవరిణీతాం ఆవస్ససత్వాం శకుంతలాం నివేదయితుమ్. ఇత్థం గతే కిం ను ఖల్వస్తాభిః కరణీయమ్.

1 సఖ! త్వరయ త్వరయ శకుంతలాయాః ప్రస్థానకాతుకం నిర్వర్తయితుమ్.

2 సఖ! కథమేతత్?

త్వర్ధి మేవ తృతీయే౭ంకే అనురాగప్రకటనం రాజ్ఞా కృతం. సత్వాంతమనుష్ఠేయమితి వ్యుజ్యతే. యద్వనురాగాతిశయో౭స్తి, తర్హి, కథమేనాం న స్తరతి తాదృగ్రా౭ద్య స్తారకాంగురీయకప్రేషణేనాసి శకుంతలాం న స్తరతీతి భావః. యద్వా దుఃఖశీలే రాజానం ప్రతి స్తారకాంగురీయకం నేతుమనమర్థే శృంగారరసానభిజ్ఞ ఇతి యావత్. తపస్విజనే సర్వవిషయోదాసీనజనవిషయే ఈ అభ్యర్థ్యతే దైన్యపురస్కరం యాచ్యతే. ఇత్థం గతే ఏవం ప్రాప్తే కర్తవ్యత్వం.

౧. ప్రవిశ్యత్వాది. ప్రస్థానకాతుకం ప్రయాణమంగళం నిర్వర్తయితుం సమాపయితుం. తతస్తత ఇతి శ్రోతవ్యాత్సక్యద్యోలికా వీప్సా ప్రస్తుతకథనీయశేషం కథయేత్వర్ధి.

ప్రియంవదా—¹ సుకాపి. దాణిం సుహాసవిదపుచ్చిత సడిందశావ
సలసం గదమ్మి.

అనసూయా—² తదో తదో.

ప్రియంవదా—³ జావ ణం శబ్దావణదవలణం పరిస్పృజిత తాద కస్స
వేణ ఎవ్వం అహిణందిదం. దిట్టిత ధూమావరుద్ధదిట్టిణో వి
జలమాణస్స పావవ ఎవ్వ అహుదీ పడిదా. వచ్చే సుసీస్సపరి
దిట్టా విల విజ్ఞా అసోలణిజ్ఞాసి మే సంపుత్తా. అజ్ఞ ఎవ్వ రావ
సిపరిగహీదం తుమం భత్తుణో సలసం విసజ్ఞేమి త్తి.

అనసూయా—⁴ అహ కేణ సూత్రదో అం తాదకస్సవస్స వుత్తందో?

ప్రియంవదా—⁵ అగ్నిసరణం పవిట్టస్స సరీరం విణా ఛందోమఈవ వాతవ.

అనసూయా—(సస్థితమ్) ⁶ క హేహి క హేహి.

ప్రియంవదా—(సంస్కృతమా శ్రిత్య.)

దువ్యస్తేనాహితం తేజో దధానాం భూతయే భువః,

అవేహి తనయాం బ్రహ్మన్నగ్నిగర్భాం శమీమివ.

౪

1 శృణు. ఇదానీం సుఖశయితపుచ్చితా శకుంతలాయాస్స కాళం గతాస్తి.

2 తతస్తతః.

3 యావదేనాం లజ్జావనతపదనాం పరివ్యభ్య తాతకాశ్యపేనైవమభినందితమ్.
దిష్ట్యా ధూమావరుద్ధదృష్టేరసి యజమానస్య పావక వివాచుతిః పరితా. వచ్చే!
సుశివ్యపరిదలేవ విద్యా అశోచనీయాసిమే సంపుత్తా. అద్యైవరాజ్ని పరిగృహీతాం
త్వాం భర్తుస్సకాళం విసర్జయామితి.

4 అథ కేన సూచితోఽయం తాతకాశ్యవస్య వృత్తాంతః?

5 అగ్నిశరణం ప్రవిష్టస్య శరీరం వినా ఛందోమయ్యా వాచా.

6 కథయ కథయ.

౪. దువ్యంతేనేతి. దువ్యంతపదేన రాజ్ని కన్యాయాశ్యకుంఠశాయాః
రాజ్ని పరగామితాయా యుక్తత్వాద్రాజ్ని దువ్యంతపరిగ్రహదనుయావసరప్రాప్తిస్సా
చ్యతే. తర్హ్యస్తదనమమత్యా కథం దువ్యంతేన పరిగృహీతేత్యత అహ—
అహితం నిషిక్తం తేజో వీర్యం దధానామిత్యనేన గాంధర్వవివాహస్సూచితః.
గాంధర్వవివాహస్య పిత్రాద్యనమమత్యాపి పరస్పరసంకేతితతాత్కాలికసంభోగస్య
యుక్తత్వాత్—
సంస్కృతమశ్రిత్య దువ్యంతపరిగ్రహదనుయావసరప్రాప్తిస్సాచ్యతే

అనసూయా—(ప్రియంవదామాశ్లిష్య) ¹సహి పిలం మే. కిందు అజ్ఞ
ఎవ్వసఉండళా ణీఅది త్తి ఉక్కంతాసాహారణం పరితోసం అణు
హామి.

ప్రియంవదా—²సహి వలం దావ ఉక్కంతం విణోదఙ్గస్సామో. సా
తవస్సిణీ ణివ్వదా హోదు.

అనసూయా—³తేణ హి ఏదస్సిం చూదసాహావలంబిదే ణాలివరస
ముగ్గవ తణ్ణిమి త్తం ఎవ్వ కాళందరక్ఖమా ణిక్ఖిత్తా మవ కేసర
మాళిట. తం తుమం హత్థసణ్ణిహితం కరేహి. జావ అహం వి

1 సఖ! ప్రియం మే. కింత్యద్యైవ శకుంతలా నీయత ఇతి ఉత్కణ్ఠాసాధార
ణం పరితోషమనుభవమి.

2 సఖ! ఆవాం తావదుత్కంతాం వినోదయిష్యామః. సా తవస్సిణీ నిర్వృతా
భవతు.

3 తేన హి వితస్తిక్ చూతకాఖావలం బిలే నారికేలసముద్గతే తన్నిమిత్తమేవ
కాలాంతరక్షమా నిక్షేప్తా మయా కేసరమాలికా. తాం త్వం హస్తనన్నిహితాం కరు.

బ్రహ్మోద్వాదివాహవిధివాహితాయాః కన్యాయాః ఋతుసంగమనాదికాలాంతరేఽపి
సంభోగస్య యుక్తత్వాదితి భావః. భువః భూమేః భూతయే సమృద్ధయ ఇత్యనేన
శకుంతలాయా ఏవ పట్టమహిషీత్వం తజ్జనితపుత్రస్యైవ సామ్రాజ్యమితి చ జ్ఞాప్య
తే. ధర్మప్రచారధమేవ పరిణీతా. న తు భోగార్థమితి భావః. కించ, భువో భూతయ
ఇత్యనేన జనిష్యమాణో గర్భః పుత్రః. న తు పుత్రీతి వ్యత్యయే. స్త్రీయా రాజ్యాధి
కారాభావాదితి భావః. భూశబ్దేన భూమిస్థజనా లత్యంలే. తత్సమృద్ధికథనేన ఉత్ప
త్సయమానస్య భరతస్య వృష్టాంశకరగ్రహేద్యుచితరాజధర్మానుష్ఠానన్యాయ ప్రవృత్తత్వం
సూచితమ్. తేన చ—“సురాజ్ఞి దేవే రాజన్వా”నిత్యభిధానాత్ భువోరాజన్వతీ
త్వం జ్ఞాపితం. శమిమివేతి శమ్యువమానేన యజ్ఞాదికర్తార్హ వర్తీత్వం వ్యత్యయే. అగ్ని
గర్భామిత్యనేన భరతస్య తేజస్విత్యేన మహారథయా చాప్రతిరథత్వం గమ్యతే. హే
బ్రహ్మో నకలవేదాంతాదికాస్తాథే తాత్పర్యవేదిక్. బ్రహ్మదే ఇతి యావత్.
అనేన బ్రహ్మన్నితి సంబోధనేన బ్రహ్మదేః కాశ్యపస్య రాజ్ని కన్యకాయా శృంగంత
లాయాశ్చానవర్ణత్వం సూచితమ్. అనురూపరాజ్ని కృతగాంధర్వవివాహస్య కాస్త్రీ
యత్వాచ్ఛాహో న దేయః. కింతు బహుమతిరేవ కర్తవ్యేతి భావః. అవేహి. వీతావం

నే గోరోఅణం తిథ్థమిత్తిఅం దువ్వాకిసళఅత్తి త్తి మంగళసమా
శంభణాత్తి విరవమి.

ప్రియంవదా—¹తహ కరీయదు.

అనసూయా—(నిష్కాస్తా).

ప్రియంవదా—(నాశ్చ్యేన సుమనోభాజనం గృహ్లాతి.)

(నేపథ్యే)

గౌతమి, అదిశ్యంతాం శార్ఙ్గరవమిశ్రాః శకుంతలానయనాయ,

ప్రియంవదా—(కర్ణం దత్వా) 'అణసూవ! తువర తువర, ఏదే ఖు
అత్తిణఅరగామిణో ఇసిణో సద్దాలన్తి.

(౧) (ప్రవిశ్య సమాలంభనహస్తానసూయా)

అనసూయా—²సహి! ఏహి ఏహి. గచ్ఛన్తు. (ఇతి పరిక్రామతః)

ప్రియంవదా—(విలోక్య) 'ఏసాసుజ్జోదవ (౨) సిహ మజ్జిదా, ణేవా

యావదహమభ్యుస్యాగోరోచనాం తీర్థమృత్తికాం దూర్వాకినలయాసీతి మాంగలసమా
లంభనాని విరచయామి.

1 తథా క్రియతామ్.

2 అనసూయే! త్వరయ. త్వరయ ఏలే ఖలు హస్తినగరగామినో ఋషయః
శబ్దాయస్తే.

3 సఖ! ఏహ్యేహి గచ్ఛావః.

4 ఏహి సూర్యోదయే శిఖా మార్జితా. నీవారాక్షతహస్తాభిః స్వస్తివాచవికాభి
స్తావసీభిరభివంద్యమానా శకుంతలా తిష్ఠతి, ఉపసర్పావవీనామ్.

తమ నేహసం త్వత్కృతపోషణాదిరూపప్రయాసస్యానాయాసేన సఫలత్వమవగచ్ఛు.
అత్ర ప్రాకృతభాషైవ వక్తవ్యా. కథం సంస్కృతభాషాశ్రయణం? ఇతి నాశంకసీ
యమ్. కార్యవకాదృషావివర్యయస్యాప్యుక్తత్వాత్. తదుక్తమ్—“కార్యతశ్చోక్త
మాదీనాం కార్యో భాషావివర్యయః, దేశాచిత్యాద్రసాచిత్యాత్కార్యా నేష
క్రియాభిదా.” ఇతి.

౧. ప్రవిశ్యేత్వాది. సమాలంభనం నామ లేచనవిశేషః.

౨. శిఖా మార్జితేశ్వనేన అన్యైశ్చ సన్నా లేతి యావత్.

రక్షదహత్యాహింసాద్ధివాతాణిహింసా తావసీహింసాహింసాదిజ్ఞమా
ణా సఉందళా చిట్టఱి. ఉపసన్నామణం.

(ఇత్యుపసర్పతః.)

(తతః ప్రవిశతి యథోద్దిష్టవ్యాపారాననస్థా శకుంతలా.)

తావసీనామన్యతమా—(శకుంతలాముద్దిశ్య) 'జాదే! భత్తుణో బహు
మానసూఅతి మహాదేవీసద్ధం అహింసాచ్ఛ.

అపరా—వచ్చే! 'వీరవృసవిణీ హాహి.

అన్యా—'జాదే భత్తుణో బహుమదా హాహి.

(ఇత్యాశిషో దత్వా గౌతమీవర్జం నిష్కర్తంతః.)

సఖ్యా—(ఉపసృత్య) 'సహి సుహమజ్ఞణం దే జాదం?

శకుంతలా—'సాఅదం మే పితసహిణం? ఇదో చీనీదహ.

ఉభే—(మంగళపాత్రాణ్యాదాయ ఉపవిశ్య) 'హళా సఉందళే! సజ్జ
హాహి. జావ దే వతి మంగళసమాళంభణం విరవమో.

శకుంతలా—'ఇదం ఖు బహు మంతవ్యమ్. దుశ్లహందావ మే సహీమం
డణం భవిస్సది.

(ఇతి బాష్పం వికిరతి)

సఖ్యా—'సహిణ దే ఉఇదం మంగళకాళే రోఇదుం.

(ఇత్యశ్రాణి ప్రమృజ్య నాట్యేన ప్రసాధయతః.)

1 జాదే! భర్తృహుమానసూచకం మహాదేవీశబ్దమభిగచ్ఛ.

2 వత్సే! వీరవృసవిణీ భవ.

3 జాదే! భర్తృహుమతా భవ.

4 సఖ! సుఖమజ్ఞణం తే జాతమ్?

5 స్వాగతం మే ప్రియంసఖ్యో? ఇతో నిషీదతమ్.

6 సఖ శకుంతలే! సజ్జాభవ.యావత్తై ఆవాం మంగలసమాలంభనం విరచయావః.

7 ఇదం ఖలు బహు మంతవ్యమ్. దుశ్లభం తావన్నే సఖమండనం భవిస్యతి.

8 సఖ! న తే ఉచితం మగ్ధలకాలే రోదితుమ్.

ప్రియంవదా—¹నహి ఆహరణోఽదం రూపం అస్సమసులహేహిం
పసాహణేహిం విలరీతిది.

(తతః ప్రవిష్టాపుసాయనహస్తావృషికుమారౌ.)

ఋషికుమారౌ—ఇదమలంకరణమలంక్రియతా మత్రభవతి.

(సర్వా విలోక్య విస్మితాః)

గౌతమీ—²వచ్చు నారద! కునో ఏదం?

ప్రథమః—తాతకాశ్యపప్రభావాత్.

గౌతమీ—³కిం మానసీ స్థితిః?

ద్వితీయః—న ఖలు. స్మాయతామ్. తత్రభవతా కాశ్యపేన వయమా
జ్ఞాపితాః శకుంతలాహేతోర్వనస్పతిభ్యః కుసుమాన్యాహర
తేతి. తత ఇదానీం.—

క్షౌమం కేనచిదిస్తుపాండు తరుణామాంగల్యమావిష్కృతం
నిష్కృతశ్చరణోపభోగసులభో లాక్షరసః కేనచిత్,
అన్యేభ్యో వనదేవతాకరతలై రాపర్వభాగోఽర్థితై
ర్దత్తాన్యాభరణాని తత్కసలయోద్భేదప్రతిదవ్విద్విభిః.

ప్రియంవదా—(శకుంతలాం విలోక్య) 'హా' ఇమావ అబ్బుపపత్తివ
సూఇదా దే భత్తుణో గేహే అణుహోదవ్యా రాఅశచ్చి.

1 నఖ అభరణోచితం రూపమాశ్రమసులభైః ప్రసాద్యనైర్వికార్యతే.

2 వత్స! నారద! కుత ఏతత్?

3 కిం మానసీ స్థితిః?

4 నఖ! ఆనయాభ్యుపపత్త్యా సూచితా భర్తృగేహేననుభవితవ్యా రాజ్యలక్ష్మిః.

గ. క్షౌమమిత్యాది. కేనచిత్తరుణా వృక్షేణ మాంగల్యం మంగళార్థం క్షౌమమా
విష్కృతముద్భావితమ్. న తు శోభార్థం. ప్రథమేనంకే—ఇయమధికమనోజ్ఞావల్కలై
నాసి తస్యైవి వల్కలస్యాసి శోభాకరత్వకథనాత్. కింతు రాజగృహగమనే స్త్రీయాః
వల్కలధారణస్యామంగళత్వాన్మంగళార్థమేవ. అతః ప్రయుక్తం మాంగల్యమితి. ఇందు
పాండియో విశేషణేన నైర్వల్కలకథనాదితః పూర్వం కేనావ్యయపథ్య కథయా క్షౌశననైర
పేక్ష్యదవిశంబేన భర్తవ్యమతి జ్ఞాన్యతే. కేనచిత్తరుణా. చరణోపభోగసులభః చరణో

శకుంతలా—(ప్రీతాం నిరూపయతి.)

ప్రథమః—గౌతమ! ఏ హ్యేహి అభిషేకావతీర్ణాయ కాశ్యపాయ వన
స్పృతి నేవాం నివేదయావః.

ద్వితీయః—తథా.

(ఇతి నిష్క్రాంతా.)

అనసూయా—¹సహి! అనువజ్ఞాత్తభూషణో అలం జణో. తహ వి చిత్త
కమ్మపరిఅవణ దాణిం తే అంగేసు ఆహరణవిణిఘటం కరేమో.

శకుంతలా—జాణే వో జేఉణం.

(ఉభే నాత్యేనాలంకురుతః.)

(తతః ప్రవిశతి స్నాతోత్థితః కాశ్యపః.)

కాశ్యపః—

యాస్య త్యద్య శకుంతలేతి హృదయం సంస్పృష్టముత్కణ్ఠాయా
కణ్ఠస్తమ్భితబాష్పవృత్తికలుషశ్చింతాజడం దర్శనమ్,

1 సఖ! అనువయ్య క్తభూషణోఽయం జనః. తథాపి చిత్రకర్తృపరిచయేనేదా
నీంలే అంగేష్వాభరణవినియోగం కుర్యః.

2 తానే వాం నైపుణ్యమ్.

వభోగాయ పాదాలంకరణాయ సులభస్సుఖేన లభ్యః. అనురూపకాలేన వహ
క్రీడానాం యోగ్య ఇతి యావత్. అనేనానురూపవరస్రాప్తిర్వనదేవతాభిరసి జ్ఞాప్యత
ఇతి వ్యుజ్యతే. లాఙ్ఘరణం యావకరణం నిష్ఠాత్మకః ఉద్గీర్ణః. అన్యేభ్యః ఇతరేభ్యః ఆ
వర్వభాగోద్భితైః వర్వభాగవర్వంతం నిస్సృతైః వనదేవతాకరతలైః. యువః కీదృగ్విధైః
తత్కీసలయోద్భేదప్రతిద్వంద్వీభిః తేషాం పృథ్విణాం కిసలయోద్భేదాస్తేషాం ప్రతి
ద్వంద్వీభిః ప్రతిపత్నైస్సద్భృతైరితి యావత్. ఆభరణానీతి బహువచనేన తత్తదవయవో
చికభూషణవిశేషాః కథ్యంతే. అనేన నైవభ్యశ్చంగారస్నాచితః. భూషణాదిరాహిత్యేఽపి
చిత్రాకర్షణకీలం వపురాభరణయుక్తం చేద్రమణీయతాయాం కిం వదామి ఇతి భావః.

౩. యాస్య తీత్యాది. శకుంతలా యాస్యతి గమిష్యతి. పరిగృహం ప్రతీతి
వక్తవ్యే విశేషసంభావనాజనితదుఃఖవశాత్తదుచ్చారణం న నిస్సృతమితి భావః. యాస్య
తీతి భవిష్యద్వ్యవదేశేన భవిష్యద్దమనం సంభాష్య ఆద్య సాంప్రతం గమనాత్సూర్య
కాల వివేచి యావత్. హృదయం సర్వకరణానాం పృథానభూతం చిత్తం. ఉత్కలంశ

సఖ్యో—¹హాళా సడందశే! అవనిదమండనాసి. పరిధేహి సంపదం
భోమజుఅశం.

(శకున్తలా ఉత్థాయ పరిధత్తే.)

గౌతమీ—(౧) బాదే! ఏసో దే ఆణందపరివాహిణా చక్కుణా పరి
సజ్జన్తోవిల గురూ ఉవట్టిదో. ఆఆరం దావ పడివజ్జస్స.

శకున్తలా—(సప్రీడం) తాద! వందామి.

కాశ్యపః—వత్సే!

యయాతేరివ శర్తిష్ఠా భర్తుర్బహుమతా భవ,

సుతం త్వమపి సమ్రాజం చక్రవర్తినమాపుహి.

2

1 నఖ శకున్తలే! అవనిదమండనాసి. పరిధత్స సాంప్రతం త్నమయగళమ్.

2 బాదే! ఏవ తే ఆనందపరివాహినా చక్కుణా పరివ్వజమాన ఇవ గురువశీకః.
ఆచారం తావత్ప్రతిపద్యస్య.

3 తాత! వత్సే.

వాచ్యతేఽపి మునిత్వే స్వాభావిక వైరాగ్యోపబృంహితధైర్యలక్షణభావస్య కాస్తే
ర్వ్యంగ్యత్యేన న దోషః. ఉత్కంఠాదీనామపి వ్యంగ్యత్యే భావకాస్తేరపి వ్యవహిత
త్యేన చమత్కారో న స్యాత్. తథా చ నహృదయరంజనం ఝటిలి న భవతీతి ఆత
ఉత్కంఠాదీనాం వాచ్యతేనోచితా.

౧. బాద ఇతి. చక్కువస్తావదానందపరివాహిత్యం. యథా జలాధారభూతే
తటాకే జలాతిశయే నత్యుత్కలప్రవాహః తద్వదానందస్యాపీత్యర్థః, ఆచారః ప్ర
త్యుత్థానవందనాదిః.

2. యయాతేరిత్యాది. యయాతిర్నామ నవమపుత్రస్సోమవంశ్యో రాజా.
శర్తిష్ఠేతి పృషవర్వనామ్నోఽనురరాజస్య పుత్రీ. బహుమతా గౌరవితా. భవేత్యా
శిషి లాట్. యథా పూర్వపరిణీత దేవయానాయాం వైముఖ్యేన యయాతేశ్శర్తిష్ఠా
బహుమతా జాతా, తథా స్వాంతఃపురస్త్రీషు వైమనస్యద్వ్యవంతస్య. పట్టమహిషీ
భవేతి యావత్. తస్మా, భోగార్థం వా దుష్కంఠేన పరిణీతేత్యాశంక్యాహ—సమ్రా
జం చక్రవర్తినం పుత్రమిత్యనేన ధర్మప్రకారథమేవ త్వం పరిగృహీతా. త్వజ్జనితపుత్ర
నైస్త్వం సామ్రాజ్యమితి భావః. అత్ర నిదర్శనాలంకారః. తదుక్తం - “యత్రార్థానాంప్ర
సిద్ధానాం క్రియతే పరికీర్తనం, పరాపేక్షావ్యుదాసార్థం తన్నిదర్శనముచ్యతే” ఇతి. అత్ర
కాశ్యపేన న్వస్తి శకుంతలాయా స్నేహవ్యవగమాయ యయాతిశర్తిష్ఠాపూయనిదర్శ

* ‘సేవ పూరుమవాపుహి’ ఇతి సాతాంతరమ్.

గౌతమీ—(౧) భవం! వరా ఖి ఏదే. ఇ ఆసిసా.

కాశ్యపః—వత్సే! ఏహి, ఇతః సన్యోమలతానగ్నిక ప్రదక్షిణీకురుష్య.
(సర్వే పరిక్రామంతి.)

1 భగవత్! వరా ఖల్వేతా, నాశిషా.

సం కృతమ్, పూయనిదర్శనేన శకుంతలాపుత్రస్య భరతస్యాసాధారణరాజ్యప్రాప్తిస్సూచ్యతే. ప్రసంగాదలంకారసామాన్యస్వరూప ముచ్యతే—“యే త్వంగభూతశబ్దార్థద్వారా తంసంతమేకదా, ఆలంకార్యవ్యలంకారా హారాద్యా ఇవ తే పునః.” ప్రస్తుతేఽస్మి న్నాన్యేయే పునర్నారాద్యా ఇవ శరీరభూతశబ్దార్థద్వారేణ సంయోగవృత్త్యా వర్తమానం విద్యమానం రసం కదాచిదలంకార్యవ్యతే త్వలంకారాః. గుణాస్తు ఆత్మీయస్థానీయం రసం సమవాయవృత్త్యా నియతస్థితయో యే ధర్మా ఉత్కర్షణమాపాదయంతి యథా మానవశరీరేష్యుత్తానం కౌర్యాదయస్తే గుణాః. తస్మాత్సంయోగవృత్త్యా వర్తమానా అలంకారా బహిరంగాః. నను రసవ్యంజకత్వతదుత్కర్షణాధారాభ్యామాత్మధర్మత్వం భవత్వలంకారాణాం పునరంగభూతశబ్దార్థవిషయాణాం రసాదిప్రతీతికూన్యకేవలశబ్దార్థనిష్ఠానాం కథమాత్మధర్మత్వమితి చేత్ ఉచ్యతే. శరీరపరిభ్రాంతాదిభిరాతైవాలంకార్యః. సత్వచేతనం శరీరం హారాదిభిరలంకృతం శవశరీరమనాచిత్యాధ్యాస్యావహం భవతి. న చేదస్య కించిదనాచిత్యాదాతైవాలంకార్యః. అహమలంకృత ఇత్యభిమానదర్శనాచ్చ. నను యత్ర రసో నాస్తి తత్ర కిమలంకారాణాం కృత్యమిత్యత్రాహ—యత్ర చిత్తకాన్యే స్ఫుటప్రతీతికో రసో నాస్తి, తత్ర చిత్తఫణితిమాత్ర విక్రాంతాః. యథా చిత్తవర్తికో రాజాదేరలంకారాః రసస్య సత్వేఽపి కదాచిదలంకారాణామనుపయోగ ఇత్యుక్తత్వాత్. తస్మాదలంకారోపకృతసౌందర్యస్వీకారమంతరేణాపి రసస్సహృదయచమత్కారకారీ భవతి. విద్యమానరససంబంధీకరణేన స్వతంత్రవృత్త్యా వర్తమానాః పునరలంకారాస్సాన్నివిదితధర్మవృత్తయో భృత్యా ఇవ ద్వేష్యా భవంతి. అలంకారాణాం పునస్సహృదయహృదయచమత్కారకారీత్వం రసానుపవర్తనేనైవేతి సర్వం నిరవద్యమ్. అథవా లేమిం గుణాలంకారాణాం శబ్దార్థగతత్వేన వ్యవదేశ ఉపచారేణేతి ప్రతిపాదయంతి—“ఏమిం శబ్దార్థయోర్వృత్తిర్లుణవృత్తైవ సమృతా” ఇతి. అలంకారస్వరూపముక్తమ్.

౧. భవమిత్యాది. భగవన్వరా ఖల్వేతా నాశిషా, ఏతా వితి ద్వివచనేన భర్తృహుమతా భవ సమ్రాజం; పుత్రమాపుహి త్యేతద్వయం గృహ్యతే; వరా పరకల్పావమోఘవచనే. నాశిషా; న తు ప్రియభాషణే. “ఆశీరురగదంష్ట్రయాం ప్రియవాక్యాభిలాషయా” రితి యాదవః. పరకల్పావిశ్వనేన యథా మహతా తపసా పరితృప్త

కాశ్యపః—(ఋక్పదసాశాస్త్రే)

అమీ వేదిం పరితః క్షప్తధిష్ఠ్యాః సమిద్వస్తః ప్రాస్తసం స్తీర్ణదర్భాః,
అపఘ్నున్తోదురితంహవ్యగన్ధైర్వైతానాస్త్యాం వహ్నాహాపాలయన్తు.

ప్రతిష్ఠస్వేదాసిం. (సదృష్టితేవమ్) క్వ తే శార్ఙ్గరవమిత్రాః?

(ప్రవిశ్య)

శిష్యాః—భగవన్! ఇమే స్తః.

కాశ్యపః—శార్ఙ్గరవ! భగిన్యాస్తే మార్గమా దేశయ.

శార్ఙ్గరవః—ఇత ఇతో భవతీ.

(శకుంతలా పరిక్రామతి.)

కాశ్యపః—(౧) అహో సన్నిహితదేవతాస్తపోవనతరవః!

పాతుం న ప్రథమం వ్యవస్యతి జలం యుష్మాస్వపీలేషు యా
నాదత్తే ప్రియమణ్డనాపి భవతాం స్నేహేన యా ధల్లవమ్,

హృదిభిర్దత్తవరస్తవమోఘస్సన్నవిద్యమానమపీప్సితార్థం ప్రయచ్ఛతి, తద్వత్కాశ్యప
వాక్యమపీతి యావత్. నాశిషావిత్యనేన. స్వామగ్రహాః ఫలంతువా; న వా; మహా
స్నేహాత్పర్యే జనాః ఆశీప్రదానం కుర్వంతి. వరప్రదానే కలిచిదేవ మాహాత్మ్యవంతః
ప్రభవంతీత్యర్థః. భర్తృభూమతా భవ; సమ్రాజం పుత్రమాఘ్నుహీతి కాశ్యపోక్త
లాడ్వ్యవదేశస్య విధిరేవార్థః. నాశీరితి భావః.

౮. అమీ ఇత్యాది. ప్రాంతసంస్తీర్ణదర్భాః ప్రాంతేషు చతుర్దిక్షు సంస్తీర్ణా
దర్భా యేషాం తే తథోక్తాః. అనేన త్వత్ప్రేక్షణార్థం మయాపి ప్రాతఃకాలకర్త
వ్యాగ్నిహోత్రకర్తాదికం సర్వం నిర్వర్తితమితి వ్యఖ్యతే. వితానో యాగస్తత్సంబంధినో
వైతానాః.

౯. అహో ఇత్యాది సన్నిహితదేవతాః మిలితదేవతాః. అహో ఇతి సంబుద్ధిః.
సన్నిహితదేవతాత్వకథనేన బహువచనేన చాశ్రమస్య సార్వకాలికవసంతాదిసర్వర్థు
సాన్నిధ్యం గమ్యతే.

౧౦. పాతుమితి. యా శకుంతలా యుష్మాసు ప్రథమం జలమపీలేషు. న విద్యతే
పీతం పానం యేషాం తే తథోక్తాః. లేషు. పీతమితి భావేక్తః. పాతుం న వ్యవస్యతి
నేచ్ఛతి. కింతు పీలేష్యేవ పాతుం వ్యవస్యతీత్యర్థః. పాతుమితి పానక్రియాకర్తృభూతం
జలమాతే పాదేన కాఘ్నుహీతి. అనేన స్వకరీరసాఖ్యమవిచార్య, సూర్యోదయాత్పూర్వే

అద్యే వః కుసుమప్రసూతిసమయే యస్యా భవత్యుత్సవః,
సేయం యాతి శకుంతలా పతిగృహం సరైర్ననుజ్ఞాయతామ్.

(౧) (కోకిలరుతం సూచయిత్వా)

వోత్థాయ పృథ్విణాం జలం ప్రయచ్ఛతీతి వ్యజ్యతే. జలం పాతుం న వ్యవస్యతీతి శకుం
తలాపక్షే జలశబ్దస్తు ఫలమూలాద్యుపలక్షకః. పృథ్విణాం జలం దత్తైవ పశ్చాత్ఫల
మూలాదిస్వీకార ఇతి భావః. తేన చ వృక్షజలప్రదానాదిదుష్కరకర్తృణి స్వవచనాను
కరణతయా స్త్రీర్వేషి ఋషిక్రియమాణతత్సౌఖ్యాదిప్రశంసా ద్యోత్యతే. వ్యవస్య
తీతి వర్తమానప్రయోగేణ సార్వభౌమానురూపవర్తమాప్తావసిన గర్వః; కింత్వద్యాపి
గమనదివసేషి స్వవచనానుకరణశిలా జలం ప్రయచ్ఛతీతి వ్యజ్యతే. వృక్షపక్షేషి
జలశబ్దేన కీటాదినివారణకరీషదానాదితత్సంరక్షకసామగ్రీ గృహ్యతే. తర్హి, తపస్వి
పుత్ర్యాస్తతర్హి-చితమేవ. కథం తత్ప్రశంసా క్రియత ఇత్యతః—ప్రియమండనా
పీతి. ఇష్టాబంకారాసి. అనేన రాజపుత్రీతి వ్యజ్యతే. బ్రహ్మపుత్రాః పరిమితాహారాది
క్షిప్తవ్రత విశేషానుష్ఠానతత్పరతయా స్వదేహబంకారాదా వైమనస్యం సంభోధనీతి.
తాదృశకర్తానర్హేతి యావత్. భవతాం యుష్మాకం బల్లవం నవదళం. స్నేహేనాహే
తుపక్షపాతేన హేతునా. న తు స్వదేహబంకరణవిముఖతయేతి యావత్. నాదత్తే న
గృహ్యతీ. బల్లవమిత్యేకవచనేనానవధానేన లీలయా వా కదాప్యేకబల్లవభంగభీరుతా
వ్యజ్యతే. భవతామితి బహువచనేన బహువృక్షలతానాం జలప్రదానాదినంరక్షణ
క్రియయాకదాసి శకుంతలాయా విశ్రమాభావ సేన చ సుఖోచితతాదృగ్జన్మిపుత్ర్యా
స్వప్రసాదిత శకుంతలాయాస్సృజ్యతే కదాసి సుఖానుభవో నాస్తీతి ఋషరాశయో
వ్యజ్యతే. వః యుష్మాకం. అద్యే ప్రాభమికే. కుసుమప్రసూతిసమయే యస్యా ఉత్సవో
భవతి. ఉత్సూతే హర్షమిత్యుత్సవః. జలప్రదానాదినా స్వపరివర్ధితపృథ్విణాం స్వదృ
ష్టివధ ఏవ పుష్పేంద్రసాఫల్యదర్శనాద్ధర్మప్రకాశకాభ్యుదయికకర్తృ ప్రవృత్తం భవతీతి
యావత్. న తు ప్రత్యహం దేవతూజార్థం పుష్పానయనపరిశ్రమధియా వైమనస్యం
జాయత ఇతి భావః. తేన చ ప్రత్యహం శకుంతలాకృతబల్లార్థ పుష్పానయనాది
శుశ్రూషావిశేషచ్చ ద్యోత్యతే. సేయమితి. యా యుష్మాకం మమాసి జలప్రదానాది
పుష్పానయనాదిశుశ్రూషాపరా, సేయమితి యావత్. “పితా రక్షతి కామారే భర్తా
రక్షతి యావనే” ఇతి న్యాయేన పతిగృహం యాతి సహధర్మచారిణీ సతీ ధర్మప్రజా
జననార్థం వ్రజతి. సరైర్ననుజ్ఞాయతా మనుమన్యతాం. పతిగృహమిత్యనేన లజ్జ
యా శకుంతలా న వదతి తస్మాన్ప్రయోచ్యత ఇతి భావః.

అనుమతగమనా శకుంతలా తదుభిరియం వనవాసబంధుభిః
పరభృతవిరుతం కలం యథా ప్రతివచనీకృతమేభిరీదృశమ్. ౧౦
(ఆకాశే)

రమ్యాంతరః కమలినీభరితైస్సరోభి
శ్చాయాద్రుమైర్నియమితార్కమయూఖతాపః,
భూయాత్కుశేశయరజోమృదురేణురస్యా
శ్చాంతానుకూలపవనశ్చ శివశ్చి పథాః. ౧౧

(సర్వే సవిస్తయమాకర్ణయన్తి)
గౌతమీ—(౧) ¹జాదే! దాణిం తాదిజణనిణిద్ధాపిం అణుణ్ణాదగమ
తాసి. తవోపణదేవదాపిం పణమ భవదీణం.
శకుంతలా—(సప్రణామం పరిక్రమ్యజనాంతికమ్)(౨) హాహాపిఅంపదే,

1 జాతే! ఇదానీం జ్ఞాతిజనస్త్విద్ధాభిరనుజ్ఞాతగమనాసి తపోవనదేవతాభిః. ప్రణమ
భగవతీభ్యః.

2 నఖి ప్రియంపదే, అర్యపుత్రదర్శనోత్సుకాయా అపి ఆశ్రమపదం పరిత్య
జన్త్యా దుఃఖదుఃఖేన మే చరణౌ పురోముఖౌ వర్తేతే.

౧౦. అనుమతేత్యాది. అనుమతగమనా అనుజ్ఞాతగమనా వనవాసబంధుభిః
వనవాసపరిచితైః. అనేనాశ్రమవృక్షనహవాసమౌత్రకథనేన ప్రగల్భజనసహవాసాభా
వాదనాగరికతయా తైతవనభిజ్ఞతా శకుంతలాయా ద్యోత్యతే. ఏతాదృశీ లోక
వృత్తాంతానభిజ్ఞా రాజ్ఞో బహువల్లభత్వా న్నాగరికస్త్రీజనభూయిష్టే రాజగృహే
నమర్థానతీ కథం వత్సర్యతీతి ఋషేశ్చింతా వ్యభ్యతే. కలమవ్యక్తమధురం. పంచమ
స్వరలక్షణమితి యావత్. అనేన వసంతసమయ స్ఫుచ్ఛతే. వసంతకాలవివ హి పిక
స్వరాణాం వికస్వరతా సంభోభవీతి. యథాశబ్ద ఇవార్థకః. ప్రతివచనీకృతమివేతి
యావత్.

౧౧. రమ్యాంతర ఇత్యాది. రమ్యాంతరః ఉపభోగ్యాంతరాళః ఛాయాద్రుమై
శ్చాయాద్రుధానైర్వృక్షైః కాంతో మండః అనుకూలౌ గమనానువర్తీ పవనః యత్ర
నతథోక్తః. కుశేశయానాం కతవత్ప్రణాం రజాంసీవ మృదురేణవోయన్తి నతథోక్తః.
శివశ్చుభః. చశబ్దస్పృశుచ్ఛయే.

౧. జాద ఇత్యాది. జాతే వర్తే.

౨. హాశేత్యాది. అనేన స్వస్యాశ్రమావస్థానలబ్ధశరీరపాపణాదిబహుసౌఖ్యాను
భవకృతజ్ఞతా ప్రకాశ్యతే.

అజ్ఞుడై త్తదంసణోస్సు ఆవవి అస్సమపదం పరిచ్చల స్తీవ దుక్ఖ
దుక్ఖేణ మే చలణా పురోముహా వట్టంబి.

ప్రియంవదా—¹ణ కేవళం తవోవణవిరహకాదరా సహి ఎవ్వ. తువ
ఉవహిదవిఓఅస్స తవోవణస్సవి దావ సమవత్థం పెక్ఖ.

²ఉగ్గళిలదబ్బకబళా మిల పరిచ్చత్తణచ్చణా మోరా,
ఓసరిలపండుపత్తా ముంలంత్యంసూణి వ లదాఓ. ౧౨

శకుంతలా—(స్త్రుత్వా) (౧) ³తాద! శదాభిణిం వణజోసిణిం దావ
ఆమంతిస్సం.

కాశ్యపః—అవై మి తే తస్యాం సోదర్యస్నేహమ్.

1 న కేవలం తపోవనవిరహకాదరా సఖ్యేవ. త్వయోపహితవియోగస్య తపో
వనస్యాపి తావత్సమవస్థాం వశ్య.

2 ఉద్గిలతదర్శకబలా మృగాః పరిత్యక్తనర్తనా మయూరాః,
అపస్పృతపాండువత్రాః ముఖ్యస్త్యశ్రూణీవ లతాః.

3 తాత! లతాభగినిం వనజ్యోత్స్నాం తావదామన్త్రయిష్యే.

౧౨. ఉగ్గళినిలి. అత్ర శకుంతలావిశ్లేషసమయజనితదుఃఖవశాన్త్రుగాణాం దర్శక
బలశ్రుంశకథనేన సార్వకాలికమృగసహవాసాచ్ఛకు న్తశాయాదృష్టిచాంచల్యసౌభాగ్యం
తాటస్థేన ద్యోత్యతే. నితావత్పర్యంతం విజాతీయమ్మృగైస్సహసమయజ్ఞేషః ఇతఃపరం
బహుపరిచారికాజనసంకులసహవాసాత్పశ్యభూతాయా మమ విస్మరణం త్వయా న
కర్తవ్యమితి సఖ్యపాలంభగర్భితోక్తిరపి జ్ఞాప్యతే. మయూరాణాం నర్తనపరిత్యాగ
కథనేన మయూరసహవాసాన్తందగమనాదిగతివిశేషస్సూచ్యతే. లతానాం పాండు
వత్రావసరణకథనేన వసంతకాలస్సూచ్యతే. వసంతసమయే లతానాం వచేళిమవత్రాణి
భ్రశ్యంతి. తతస్సుకుమారాంకురపుష్పద్గమోత్పత్తిః. అనేన విరహిజనాసహ్యస్సరోద్దీపక
మృగమిథున క్రిడామయూరనర్తనసవల్లవపుష్పాది భూయిష్టాశ్రమావస్థిత్యపేక్షయా
వసంతసమయే పరిగృహగమనమేవోచితమితి జ్ఞాప్యతే. తేన చ పూర్వవాక్యే ఆర్య
పుత్రదర్శనోత్సుకాయా అపి దుఃఖదుఃఖేన మే చరణౌ పురోముఖౌ వర్తేతే ఇత్యా
దినా పరిగృహగమనసమయజనితహర్షాదిగోపనార్థం శంకుతలాకథితస్య సఖ్యా ప్రత్యు
త్తరం దత్తమితి భాష.

౧౩. స్త్రుత్యేత్యాది. అత్రాచేతనలతాలింగనవ్యాజేన శకుంతలాయాస్సార్వకాలిక
సృష్ట్యాదయస్థితచేతనరూపసఖ్యవిషయకస్నేహపక్షరః క్షేములకన్యాయేన జ్ఞాప్యతే.

శకున్తలా—(లతామువేత్స) 'వణజోసిణి! చూడసంగదావిపచ్చాలింగ
ముం ఇదో గదాహిం సాహాబాహాహిం, అజ్జప్పహుది దూర
వట్టిణీ ఖు దే భవిస్సుం.

కాశ్యపః—

సంకల్పితం ప్రథమమేవ మయా తవార్థే
భర్తారమాత్మసదృశం సుకృతైర్లతా త్వమ్,
చూతేన సంగతవతీ నవమాలికేయ

మస్యామహం త్వయి చ సంప్రతి వీతచిన్తః.

౧౩

ఇతః పంథానం ప్రతిపద్యస్వ.

1 వనజ్యోత్స్న! చూతసంగతాః ప్రత్యాలింగ మమితో గతాభిః కాళా
బాహాభిః, అద్యవభృతి దూరవర్తిసి ఖలు తే భవిష్యామి.

౧౩. సంకల్పితమిత్యాది. తవారణ్యవాసిన్యా స్తవేక్యర్థః. అర్థే కృతే 'అర్థేకృతే
చ తాదర్శ్య' ఇత్యుక్తత్వాదనురూపవరప్రాప్త్యయోగ్యస్థలవాసిన్యా స్తవార్థ ఇతి యావత్.
మయేతి వీతరాగత్వాదరణ్యవాసితయానురూపవరసంఘటనార్థం నానాదేశ వర్ణట
నాయోగ్యేన మయేతియావత్. ప్రథమమేవ మేవకావిశ్వామిత్రపరిత్యాగానంతరం
త్వదానయనసమయవీతేత్యర్థః. సంకల్పితమనురూపవరప్రదానేన లోకావిరుద్ధసముచితం
కుర్యామితి ప్రతిజ్ఞాతమ్. అత్తసదృశం 'కన్యావరయతే రూప' మితిన్యాయేన త్వత్సంద
ర్భయావనకుచితం. అత్తసదృశమిత్యనేన యద్యప్యన్నదనమత్యా త్వం దువ్యం
తేన పరిణీతా, తథాప్యనురూపవరప్రాప్తి మేతునా మయాసి ప్రీతిరేవ కృతేతి వ్యజ్య
తే. భర్తారం—పరిరేవ స్త్రియాంజీవ ఇతి న్యాయేన స్వస్తీత్వరూపలావణ్యాదిసాఫల్య
మేతుభూతం సహచరం. అత్ర భర్తృశబ్దప్రయోగేణ భర్తృప్రకారం మేవ త్వం పరిణీ
తా, న తుభిగార్థమితి పట్టమహిషీత్వం జ్ఞాప్యతే. అతవీవ దయితః కాంతః స్త్రియ ఇతి
శబ్దో నప్రయుక్త ఇతి జ్ఞాతవ్యం. సుకృతైః పుణ్యవిశేషైః. బహువచనేనానేక జన్మాంత
రోపార్జితసుకృతవిశేషా గృహ్యంతే. త్వం గతేత్యనేన సుకృతైరేవ గతా న తు స్వయ
త్నవిశేషైరితి యావత్. అనేన అనురూపవరప్రదానరూపస్వసంకల్పస్యానాయానేన సా
ఫల్యాదఘటనాఘటకం స్వస్య దైవానుకూల్యం సూచ్యతే. ఆత్రమపరిత్యాగాద్దుఃఖం
న కర్తవ్యం కింత్వనురూపవరగృహగమనేన హర్ష వివ త్వయా కర్తవ్య. ఇతి భావః.
అస్యాం నవమాలికాయాం అచేతనాయామితి యావత్. త్వయి చ చేతనాయాం త్వయి
చేత్యర్థః. సంప్రతి ఇదాసీం వీతచింతః పరస్పరముచితాశ్రయలాభాచ్చింతారహితః.

శకుంతలా—¹హాళా, ఏసా దువ్వేణం వో హత్తనిక్ఖోవో!

ఉభే—²అలం జణోదాణిం తువక స్స హత్థే అప్పివో?

(ఇతి బాష్పం వికిరతః)

కాశ్యపః—అనసూయే! అలం రుదిత్వా. ననుభవతిభ్యా మేవ స్థిరీకర్త
వ్యా శకుంతలా.

(సర్వే పరిక్రామంతి.)

శకుంతలా—(౧)³తాద! ఏసా ఉడజపజ్జంతచారిణీ గర్భమంధరా మిత
వహచా జదా అణఘప్పసవా హోఽఱి, తదా మే కింవి పిత
ణివేదఱిత్తలం విసజ్జేహి.

కాశ్యపః—భవతు. నేదం విస్తరిష్యామః.

శకుంతలా—(గతిభక్తం రూపయిత్వా.) ⁴కిం య ఖి ఏసో పుణో పుణో
వి ణివసణం మే సజ్జఱి?

(ఇతి పరావర్తతే.)

కాశ్యపః—వత్సే!

యస్య త్వయా ప్రణవిరోహణమింగుదీనాం
తైలం న్యపిచ్యత ముఖే కుశసూచివిధ్ధే,

1 నఖ్యా, విషా ద్వయార్వాం హస్తనిక్షేపః.

2 ఆయం జనస్తయేదానీం కస్య హస్తే ౭ర్నికః?

3 తాత! విషా ఉటజపర్యంతచారిణీ గర్భమంధరా మృగవధూర్యదా అనర్థ
ప్రసవా భవతి, తదా, మే కిమపి ప్రియనివేదయిత్వకం విసర్జయ.

4 కిం ను ఖిల్వేష పునః పునరపి నివసనం మే సజ్జతి?

అత్ర చేతనాచేతనయోశ్చకుంతలానవమాలికయోస్సమానబుద్ధికథనేన కాశ్యపస్య శకు
ంతలాదుష్యంతాభ్యాం ప్రత్యుపకారలక్షణరత్నధనపశ్వాదిలాభవైరపేక్ష్యం ప్రతీయతే.

౧. తాదేత్యాది. అనఘప్రసవా వ్యసనరహిత ప్రసూతిరిత్యర్థః. ప్రియనివేద
యిత్వకం శోభనశ్చాపవత్రలేఖాదికమ్. కిన్నిత్యాది.

౧౨. యస్యేతి. యస్య ముఖే కుశసూచివిధ్ధే దర్శాంకురక్షతే ప్రణవిరోహణం
ప్రణాసమాధాయకం న్యపిచ్యత నికరామసిచ్యత. నిరత్యుపసర్గేణ ప్రణావసానవర్తం
తం కదేకతానవిత్తక్త్యం నిర్వీర్యతే. క్యామకమష్టికరపద్ధిత్వకం ప్రాన్యవిశేషముద్ధిగ్ధి

శ్యామాకముష్టిపరివర్ధితో జహతి

సోఽయం న పుత్రకృతకః పదవీం మృగస్తే.

౧౪

శకుంతలా—¹వచ్చు! కిం సహవాసపరిచ్ఛాదిణి మం అణుసరసి! ఆచిర
ప్సూదావ జణణీవ విణావి వడ్డిదో ఎవ్వ. దాణి వి తుమం
మవ విరహిదం తాదో చింతిస్తసి. జివచ్ఛేహ దావ.

(ఇతి రుదతీ ప్రస్థితా.)

కాశ్యపః— ఉత్పత్త్యణోర్నయనయోరుపరుద్ధవృత్తిం
బాష్పం కురు స్థిరతయా విరతానుబద్ధమ్,
అస్తిన్నలక్షితనతోన్నతభూమిభాగే
మార్గే పదాని ఖలు తే విషమీభవన్తి.

౧౫

శార్దూలః— భగవన్ ! ఓదకాంతాత్ స్నిగ్ధో జనోఽనుగంతవ్య ఇతి
శ్రూయతే. తదిదం సరస్థిరమ్. అత్ర సందిశ్య నః ప్రతిగన్తు
మర్హసి

కాశ్యపః— తేన హిమాం క్షీరవృక్షచ్ఛాయామాశ్రయామః.

(స ర్వే పరిక్రమ్య స్థితాః.)

¹ వచ్చు! కిం సహవాసపరిచ్ఛాదిణి మం అణుసరసి! ఆచిరప్రసూతయా జనన్యా
వినాసి వర్ధిత ఏవ. ఇదానీమసి త్వాం మయా విరహితాం తాత శ్చింతయిష్యతి. నివ
ర్తస్య తావత్.

పోషితః. ముష్టిపరివర్ధితక ఇత్యనేన భూసంసర్గేణ వ్రజే తృణాదికం లగ్నం స్యాదితి
హస్తేనైవాహారాదికం దత్తమితి యావత్. వర్ధితక ఇతి కప్రత్యయేనానుకంపయా
వర్ధిత ఇతి ద్యోత్యతే. "అనుకంపాయాం క" ఇత్యుక్తత్వాత్. పుత్రకృతక ఇతి
బాలార్థే కప్రత్యయః.

౧౫. ఉత్పత్త్యణోరితి. ఖలు యతో హేతోః అలక్షితనతోన్నతభూమిభాగే
అదృష్టనిష్పన్నతభూమిప్రదేశే విషమీభవంతి విపరీతాని భవంతి. స్థలంఠితి భావః.
తతో హేతోః ఉపరుద్ధవృత్తిః ఉపరుద్ధా అంతరితా వృత్తిర్యాపారో యేన తత్త
థోక్తం. రహితానుబద్ధం రహితః త్యక్తః అనుబద్ధస్సంబద్ధో యేన తథోక్తః.

కాశ్యపః—(అత్తగతమ్) (౧) కిం ను ఖలు తత్రభవతో దుష్యంతస్య
యుక్తరూపమస్తాభిస్సద్దేష్టవ్యమ్?

(ఇతి చింతయతి.)

శకుంతలా—(జనాన్తికమ్) (౨) హేతా! పెక్ష్ దక్షిణదోణిణిపత్తంత
రిదం వి సహాయం అదేక్షంతీ ఆదురా చక్ర-వాతః ఆరసథి.
దుష్కరం ఖు అహం కరేమి.

అనసూయా—²సహి! మా ఎవ్వం మంతేహి.

1 సఖ! చక్ర దక్షిణతో నశివత్రాంతరితమపి సహచరమవశ్యస్తీ ఆదురా
చక్రవాతీ ఆరసతి. దుష్కరం ఖల్వహం కరేమి.

2 సఖ! మైవం మంత్రయస్వ.

౧. కిం ను ఖల్విత్యాది. యుక్తరూపం యోగ్యతరం కులగోత్రచరిత్రానురూప
మితే యావత్. ప్రశంసాయాం రూపప్రత్యయః.

౨. హేత్యాది. అత్త చక్రవాతీశబ్దేన పక్షిణా లేర్వాత్సాన్యనాదిమదనశాస్త్రా
భిజ్ఞతాధికారాభావాత్ సంభోగమాత్రసుఖాభిజ్ఞతా నూచ్యతే. న తు నైపథ్యాత్తక
క్రియాత్తకబహువిధశృంగారోచితేతి యావత్. తాదృశీ చక్రవాతీ సహచరం
ప్రియం. సహచరశబ్దప్రయోగేణ పక్షిణా లేర్విధినిషేధాత్తకశాస్త్రపాతానుష్ఠానా
నధికారతయా కర్తృపారవశ్యాభావాత్ సార్వకాలికసంభోగాదిక్రీడావరతా
వ్యజ్యతే. న తు కార్యాంతరచిక్కిర్య కదాపి మనుష్యభవ విదేశగమనోద్యోగవర ఇతి
యావత్. అత ఏవ సహచరశబ్దప్రయోగః. న తు కాతః ప్రియ ఇతి ప్రయుక్తః.
నశివత్రాంతరితం నశివత్రమాత్రవ్యవహితం న తు భిత్త్యాదివ్యవహితం విదేశస్థం వా.
అవశ్యంతీత్యనేన దర్శనాభావమాత్రమేవ కింతు తదియప్రతిస్వరాదికం జ్ఞాయత
ఇత్యర్థః. ఆరసతి. అనమంతా చృద్ధాయతే. వర్తమానవ్యవదేశేన కస్య బహువిధదుఃఖా
విష్కరణం ప్రదృశ్యతే. అహమిత్యనేన పూర్వోక్తగుణవిలక్షణానైకమందనవస్త్ర
భూషణాదివిషయాన్తా మానుషీలభైకవార్ప్రియసంభోగా చ, తాదృశ్యహమిత్యర్థో
గృహ్యతే. దుష్కరం దుష్కృత్యం అనుచితమితి యావత్. యువతికృత్యం న భవ
తీతిభావః. కరేమి అనుతిష్ఠామి. స్వవశగేంద్రియగణా జీవామిత్యర్థః. ప్రియస్య చిర
విశ్లేషేణ మరణే నమంచితే నతి స్వయం తద్వివరీతమేవ కరేమితి భావః. మైవమితి.
ఏవమితి ఉ కనిర్వేదవచనం. మేలి ప్రతిషేధే. కదాపి న వదేత్యర్థః.

1 ఏసావి పివణ విణా గమేణ రఅణిం విసాదదీహారం,
 గరుఅంవి విరహాదుక్ష్ణం ఆసాబంధో సహావేది. ౧౬
 కాశ్యపః—శార్ఙ్గరవ, త్వయా మద్వచనాత్స రాజా శకుంతలాం పుర
 స్కృత్య వక్తవ్యః.
 శార్ఙ్గరవః—ఆజ్ఞాపయత్వేత్రభవాన్.
 కాశ్యపః—

అస్తాన్ సాధు విచిన్త్య సంయమధనానుచైచ్చః కులం చాత్తన
 స్త్వయ్యస్యాః కథమప్యబాంధవకృతాంస్నేహప్రవృత్తిం చ తామ్,

1 ఏషాపి ప్రియేణ వినా గమయతి రజనీం విషాదదీర్ఘతరాం,
 గుర్వపి విరహాదుఃఖమాశాంజన్మహయతి.

౧౬. ఏనేతి. ఏషా యదనుపి ప్రియవిల్లేపనహనశీలా తాదృశ్యేషా చక్ర
 వాకీతి యావత్. ప్రియేణ కాంతేన యద్దర్శనాదర్శనే ఏవ జీవితమరణయోర్లేతూ
 తత్రైవ ప్రియశబ్దప్రయోగః క్రియత ఇతి మహాకవీనాం సంకేతః. తాదృశ ప్రియేణ
 వినా ప్రియసంసర్గమంతరేణాపి. రజనీం చంద్రాతనమలయమారుతాదినన్నిదానేనా
 ఖండితమదనప్రచురాద్యున్మోహృపావిధక్రీడోచితసమయాం నిశామిత్యర్థః. గమయతి
 బుద్ధిభూర్వకం ప్రత్యహం నయతి. నతు దైవాత్కాదాచితక్రప్రియసంసర్గకూన్యా
 రజనీంగమయతీత్యర్థః. దీర్ఘతరం బహుకాలవ్యాపకం విరహిజనానసహ్యచడ్మతువ్యాపక
 మపీత్యర్థః. గురుకం ప్రమాణాధికం స్మృతిగుణోద్వేగాదిక్రమేణ మరణాంతఫలక
 మపీత్యర్థః. విరహాదుఃఖం ఇష్టజనవిప్రయోగజనితదుఃఖం. ఆశాబంధః ప్రియసమాగమ
 ప్రత్యాశా సహయతి మర్షయతి. శథా మేఘసంజేతే—“ఆశాబంధః కుసుమనదృశం
 ప్రాణ”మిత్యాదా.

౧౭. అస్తానిత్యాది. అస్తానితి బహువచనేన పుత్రీభూతశకుంతలాయాః అనా
 యానేనానురూపవరప్రాప్త్యా స్వస్య కృతార్థతా నూచ్యతే. తేన రాజకృతగాంధర్వ
 వివాహం ప్రతి స్వస్య హర్షజనితప్రీతిశ్చ ప్రకాశ్యతే. తర్హి సర్వత్ర కన్యకాయా
 వర్ణానురూపవరః కిం దుర్లభఇత్యంత ఆహ—సంయమధనానితి. సంయమధనాన్ తపో
 ధనానిత్యనేన స్వస్య సార్వకాలికాత్మస్వరూపమననవరత్వాదరణ్యవాసిత్వాచ్చాప
 రూపవరవిచారార్థం నానాదేశభ్రమణాసామర్థ్యం వ్యజ్యతే. కించ సంయమధనా
 నిత్యనేనాస్తదనుష్ఠానానేపి త్వత్కృతగాంధర్వవివాహాదివృత్తాంతస్తపోమహిమన్
 భూత ఇత్యపి భావ్యతే. సాధు విచిన్త్య. యద్యపి రాజాన్యకాలికారాజ్యపరిపాలనపర

సామాన్యప్రతిపత్తిపూర్వకమియం దారేషు దృశ్యా త్వయా
భాగ్యాయ త్తమతఃపరం న ఖలు తద్వాచ్యం వధూబంధుభిః. ౧౭

తంత్రతా, తథావ్యస్తదనురోధేన ఊహమాత్రం సమవధాయ సమ్యగ్విశేషేణ చింత
యిత్వా. సంయమధనానిత్యనేన స్వస్థ్య రాజనిమిత్తకథనవస్తాదివైరపేక్ష్యం జ్ఞాప్యతే.
కింతు రాజ్యనివ తపోధనానుగ్రహపేక్షేతి భావః. అనేన స్వాశ్రమపరిపాక్షితశకుంత
లాయాః తాదృచ్ఛాగరికజనసహవాసాభావాత్ కైతవానభిజ్ఞతయా సాశీల్యాదిగుణాః
ప్రకాశ్యంతే. గాంధర్వవివాహం ప్రతి స్వకృతానుజ్ఞాయాం హేతుమాహ—ఉచ్చైః
కులమిత్యాది. అత్తనః స్వస్థ్య ఉచ్చైఃకులం వంశోన్నతిం సాధు విచింత్య స్వాభిభాత్య
కళంకభూతపరదారాభిమర్శనకృతఘ్నతాదివిరహితం కులం సమ్యగ్గణయిత్వా. అత్తన
ఇత్యేకవచనేన కులాభిభాత్యాదావద్వితీయత్వం రాజ్యస్సూచ్యతే. ఉభయోరును
రూపత్వా న్తయావ్యనుమతిరేవ కృతేతి భావః. పునరపిష్యితార్థసిద్ధ్యర్థం హేత్వంతర
మాహ—త్వయాత్వాది. స్వారసికతాదృగనురాగాతిశయవతి త్వయాలి యావత్.
త్వయివిషయే. అస్యా ఆరణ్యవాసిత్వాత్ కైతవానభిజ్ఞాయాః శకుంతలాయా అస్యా
ఇతి యావత్. కథమపి కథంచిత్ కృచ్ఛ్రేతి యావత్. కృచ్ఛ్రత్వం నామ గురుజనా
నస్తుత్వా స్వాచ్ఛందికవివాహే సద్య ఏవానిష్ఠజనకం గురుజనేభ్యః కాపమవ్యవచార్య
కథమపీత్యర్థః. తదేవాహ—అబాంధవకృతామితి. అనేన యద్యపి రాజన్వి కన్యకాయాః
రాజన్వి వరగామితాయాః యుక్తత్వాత్తత్రాపి సన్నిహితస్య పరిత్యాగే కారణాభావాచ్చ
అనురూపవరసన్నిధానమేవ కన్యకాయా వివాహహేతుస్తథాపి బాంధవాః కులమిచ్ఛం
తీరిన్యాయేన వివాహస్య బంధుజనస్తుత్వా భావ్యమితి జ్యాయతే. అనురాగవశాత్
బంధుజనానవ్యవచింత్య శకుంతలయా త్వద్విషయే ప్రవృత్తిః కృతేతి భావః. తదేవ
జ్ఞాపయతి—తామితి. తాం త్వదేకవేద్యామనిర్యచసియామనుభూతామితి యావత్.
యద్వా—తాముభయవేద్యామకృత్రిమాముభయోరునురాగవిశేషముభావేన జానీధస్త
తైవ పరస్పరం వరేయాథా మిత్యభిప్రాయః. స్నేహప్రవృత్తిం స్నేహశబ్దేన ద్రవీభూత
చిత్తస్య భావవిశేషః కథ్యతే. తదుక్తం—'విస్తంభే వరమాం కాష్టామారుధే దర్శ
నాదిభిః, యత్ర ద్రవత్వంతరంగం న స్నేహ ఇతి కథత్యత' ఇతి. తస్య ప్రవృత్తిస్సాన్వరసిక
నిర్దేశద్వ్యాపారః మాంజిహనురాగవిశేషసూచకశరీరకార్యవైషణ్యాదిరిత్యర్థః. తాదృ
కిం స్నేహప్రవృత్తిం చ సాధు విచింత్యేత్యనుషజ్యతే. సాధువశాత్తావపురస్సరం విచింత్య
ఊహమపి త్వద్విశేషానసం తాదృశీమేతావంతమనేహనం విహాయ స్థితమిత్యనుశయ
పూర్వం విశేషేణ చింతయిత్వా. అత్ర విచింత్యేతి ల్యప్ప్రకారేన విశేషవాచకోప
సర్వేణ చ చింతాయాం నిర్దయాంతత్వముచ్యతే. దారేషు కళితేషు సమ్యగ్ బహువచ

నేన "రక్షహరీ తు పార్థివ" ఇతి న్యాయేన రాజానో బహువల్లభా ఇత్యభిధానేన చ
 బహుళశత్రుపరిగ్రహస్సముచిత ఇతి జ్ఞాప్యతే. నిర్ధారణే నప్రమా. సామాన్యప్రతిపత్తి
 పూర్వకం కలత్రాంతరసామ్యజ్ఞానపురస్కరం. త్వయా ఆప్త త్సంజేతవాక్యద్వయార్థవిశేష
 చింతానిర్ణయంతజ్ఞానవతా త్వయేతి యావత్. వికవచనేన స్వారసికతయా స్వకృ
 తానురాగవిశేషాదికం స్వయమేవ జానాసీతి సూచ్యతే. తాదృశేన త్వయా ఇయం
 మతోష్ఠిపితా శకుంతలా. దృశ్యా ఉక్తహేతుభిర్ద్విష్టం యోగ్యా. త్వత్కటాక్షవత
 నార్హేతి యావత్. తర్హి నోకే పిత్రాదిభిః కన్యకాయా జామతరం ప్రతి విశేష
 ప్రతిపత్త్యాదికమేవ ప్రార్థనీయం తత్కథం సామాన్యప్రతిపత్త్యాదికం ప్రార్థ్యతే ?
 ఇత్యత ఆహ—ఆతః పరమితి. ఆతః సామాన్యప్రతిపత్తేః పరం భిన్నం విశేషప్రతిప
 త్త్యాదికం. ఖలు శబ్దో హేత్వర్థకః. యతో హేతోః భాగ్యాయత్తం జన్మాంతరో
 పార్జితసుకృతవిశేషాధీనం న తు కన్యకాయాః కులాభిజాత్యసౌందర్యవినయాదిగుణ
 విశేషాయత్తమితి యావత్. అనేన గర్హ్యత్వా శకుంతలాయా స్సౌఖ్యీల్యాదిబహుగుణ
 యోగితా సూచ్యతే. తతో హేతోః తద్విశేషప్రతిపత్త్యాదికం. వధూబంధుభిః వధూ
 నామాపైర్న వాచ్యమ్. నయాచ్యమిత్యపి పాతః. ఆత్ర శ్లోకేనాపి యోజనా క్రి
 యతే. అస్తానితి బహువచనేన కాశ్యపగౌతమీకార్జునవాదిశిష్యా గృహ్యంతే. తాదృ
 శేష బహువ్యస్తాను సత్సృషి త్వయా లోకేన వృష్ట ఇతి రాజ్యపరాధారోపః
 ప్రకాశ్యతే. తర్హి తాత్కాలికనుభూప్రాప్త్యర్థం కృత పరకన్యకాహరణజనితపాపస్య
 ఫలం కాలాంతరే పరలోకే అనుభవిష్యామి; రాజ్ఞో మమ క ఇదాసీం శిక్షక ఇత్యత
 ఆహ—సంయమధనానితి. అనేన స్వస్య లోపప్రసాదయోక్త్యాపానుగ్రహబ్యంతం సద్యః
 ఫలప్రదత్వం వ్యజ్యతే, సాధు విచింత్యాత్తన ఉచ్చైః కులం సాధు విచింత్యేత్యనేన
 కళంకరహితచిరంతనస్వవంశస్య తపోధనవిషయకాపరాధకారణాత్ క్షతికరణం తవ
 నోచితమితి వ్యజ్యతే. ఆత్త న ఇత్యేకవచనేన స్వకృతశకుంతలాపరిణయరూపవృత్తాంతం
 స్వయమేవ జానాసి. న త్వన్యదుష్టజనబోధనాత్ కృతశకుంతలాసంగమకృత్యవానితి
 స్వనైవవాపరాధః. న తు నికటపరినామితి జ్ఞాప్యతే. తాత్కాలికనుభూనుభవార్థం
 యత్కించిత్ కృతం తదాంతం కిమర్థమనుష్ఠేయమిత్యవజ్ఞా నోచితా. కింతు ఉక్త
 హేతునాం విశేషప్రతిపత్తి రేవోచితేతి భావః. పునరపి హేత్వంతరేణ విశదయతి—
 త్వయాత్యాది. త్వయాల్యేకవచనేనాత్తనస్వతంత్రతయా స్వకృతం స్వయమేవ
 జానాసి. యది త్వయా విశేషప్రతిపత్తిర్న క్రియతే శకుంతలావిషయే. తదా త్వత్కృ
 తానురాగ విశేషజాపక సవనికటపర్వస్వజనో నాసీత్కవిదితాన్యజనాత కృత్యతాజ్ఞా
 పనం ప్రకాశ్యతే. అన్యోన్యశకుంతలాయాః సంబంధే వ్యక్తి. కథమపి కథంచిత్. యత్నే

నేని యావత్. యదాహోత్పలః—“జ్ఞాతహేతువివక్షాయామప్యాదికథమంత్యభాక్, కథమాదితథాప్యంతయత్తు గౌరవబాధయోః” ఇతి. తాం త్వదేకవేద్యాం శకుంతలా సంబంధినీం యత్నేన త్వత్కృతాంతామితి యావత్. కథమపి తామిత్యనేన న్యస్యా నన్నిధానేఽపి శకుంతలాసంగమార్థం యత్నేన త్వత్కృతానురాగవిశేషశబధాదికం నర్వం తపోమహిమ్నా జ్ఞాతమితి పరిగ్రహబహుత్వేఽపీత్యాద్యనురాగవిశేషద్యోతక శపథవాక్యం దుష్కంతస్య స్తార్థ్యతే. అబాధవకృతామిత్యనేన బంధుజనానమృత్యా స్వాభి సరణభీయ కాయాశ్శకుంతలాయాః. వృథిచారిత్వదోషావసయనార్థం గాంధార్వవివాహస్య బంధుజనానపేక్షితయా తదాసీం దుష్కంతకథితం “గాంధర్వేణ వివాహేన బహోద్వ్య రాజ్ఞి కన్యకా” ఇత్యాదిదృష్టాంతవాక్యం దుష్కంతస్య ప్రకాశ్యతే. స్నేహప్రవృత్తి పరిణతానురాగవిశేషాత్ కాలాక్షమలక్షణోత్సుకవిశేషవ్యాపారం చ సాధు విచిత్త్య త్యనుషజ్యతే. అనేన “తవతి తనుగాత్రి మదనస్తా” మిత్యాద్యనురాగప్రకాశనార్థం ఫణితదుష్కంతవాక్యం రాజ్ఞః స్తార్థ్యతే. దారేషు కళిత్రాణాం మధ్యే. సా త్వచ్ఛపథ వాక్యానురాగవిశేషమాత్రవిశ్వాసవతీ నేని యావత్. ఇయం బాలేయమితి యావత్. త్వయా మాన్యప్రతిపత్తిపూర్వకం. మాన్యా పూజ్యా ప్రతిపత్తిరక్షానం తత్పూర్వకం తత్పూరస్సరం. దారాణాం మధ్యే ప్రతిపత్తిర్మాన్యత్వం తు పట్టమహిషీభావః, దృశ్యా ద్రస్తు యోగ్యా. నిష్కలంకే మహాకులీనత్వసౌందర్యసౌల్యాదిగుణవిశేషైః. పట్ట మహిషీభావేన తద్విశేషకటాక్షవతనార్థా. యదాహ. నేయం దారేషు నత్స్వసి ఆన్య ప్రతిపత్తిపూర్వకం మాదృశ్యాకలత్రాంతరసామ్యగౌరవపూర్వకం న దర్శనీయత్వసి యోజయంతి—ప్రతిపత్తిస్తు గౌరవే, ప్రాప్తిప్రవృత్తిః ప్రాగల్భ్యే ప్రతిభాజ్ఞానయో రపీత్యుక్తత్వాత్. తర్హి లోకే సర్వైర్వధూబంధుభిస్సామాన్యప్రతిపత్తిరేవ ప్రార్థ్యతే తత్కథమిదాసీం విశేషప్రతిపత్తిః ప్రార్థ్యతే? ఇత్యత ఆహ—అతఃపరమితి. అతః విశేష ప్రతిపత్తేః పరం భిన్నంసామాన్య ప్రతిపత్త్యాదికమితి యావత్. భలుశబ్దో హేత్వ ర్థకః. యతోహేతోరభాగ్యాయత్తం దురదృష్టాదీనం. త్వయా భాగ్యాయత్తమిత్య త్రనంధావకారప్రక్షేపః కార్యః. అభాగ్యాయత్తమితి. తతో హేతో స్తత్సామాన్య ప్రతిపత్త్యాదికం వధూబంధుభిర్వధూనామివృత్తమైర్జనైరితి యావత్. న వాచ్యం న కథనీయం. అభాగ్యఫలత్వాన్న ప్రార్థనీయమితి యావత్. అత్ర శ్లోకే మాలానామాలంకారః. తదుత్తం—“ఈష్వితార్థప్రసిద్ధ్యర్థం క్రియతే యత్ర సూరిభిః, ప్రయోజ నాన్యనేకాని సా మాలేత్యభినంజితా” ఇతి. అత్ర శకుంతలాపరిగ్రహే కాశ్యపేన న్యస్తీతిః దుష్కంతస్య పునరభివృద్ధిః తాదృగ్రూపాయా శ్శకుంతలాయా లాభః ఇత్యా దీని బహుళప్రయోగానాదిప్రయోగనిరూపణం. Digitized by eGangotri

శార్దూరవః—గృహీతస్సందేశః.

కాశ్యపః—(౧) వత్సే! త్వమిదామనుం శాసనీయాసి. పశ్య, వనాకస్థో
౭పి సన్తో లోకజ్ఞా వయమ్.

శార్దూరవః—న ఖలు ధీమతాం కశ్చిదవిషయో నామ.

కాశ్యపః— తత్ త్వమితః పరం పతికులం ప్రాప్య,

శుశ్రూషస్వ గురూక్ కురు శ్రియసఖీవృత్తిం సపత్నీజనే

భర్తుర్విప్రకృణాపి రోషణతయా మా స్త ప్రతీపం గమః,

భూయిష్ఠం భవ దక్షిణా పరిజనే భాగ్యేష్వనుత్సేహీ

యాన్త్యేవం గృహీణీపదం యువతయో వామాః కులస్యాధయః.

కథం వా గౌతమీ మన్యతే?

౧. వత్సే ఇత్యాది. ఇదాసీం సాంప్రతం. “ఏతా రక్షతి కామారే భర్తా రక్షతి
యావన” ఇతి న్యాయేన పతిగృహగమనసమయే ప్రాప్తే సతీతి యావత్. అనుకాస
నీయా నిష్కలం కాస్త త్కులస్య కళంకిత్వాపాతనభియా శిక్షణీయా. పశ్య విభా
వయ. ఆమంత్రిణే లోక్. మమాంకసమీపే అగచ్ఛేతి యావత్. అత్ర శిక్షా
వచనస్య శ్రవణార్హత్వాత్ శృణ్వతి వక్తవ్యే వశ్యేతి దర్శనక్రియాభి
ధానం శ్రోతశ్చ కం తు యదాకదాచిచ్చిత్రాస్వాస్థ్యకాలే విస్తృతం స్వాత్
సాక్షాన్నయనాభ్యాం దృష్టం తు హతాద్విస్తృతం తథా న భవతీతి వశ్యేతి
ప్రయోక్తమిత్యభిప్రాయః. కనాకసో౭పి అరణ్యవాసినో౭పి లోకజ్ఞాః స్థావరజంగమా
త్తకబహువిధజ్ఞాః లోకవృత్తాంతాభిజ్ఞా ఇతి యావత్. తపోమహిమ్నోతి భావః.
లోకశబ్దేన లోకవృత్తాంతః కథ్యతే. యదాహ వామసః—‘లోకవృత్తం లోక’ ఇతి.

౧౭. శుశ్రూష స్వేతి. గురూక్ పూజార్హాక్ శుశ్రూషస్వ పరిచర. సనంతశ్చ
జోతిః పరిచర్యాయాం రూఢః. “జ్ఞాతు స్సృద్భావం” ఇత్యాత్మనేపదం “శుశ్రూషా
శ్రోతుమిచ్ఛాయాం పరిచర్యావధానయా”రితి విశ్వః. అత్ర శకుంతలాయా కాశ్య
పేన గురుజనశుశ్రూషావైపరీత్యదోషజనితకాపాత్ పంచమాంకే దుష్టంతస్య శకుంత
లావిషయకస్తరణాభావే బీజమత్రోపన్యస్త మిత్యవగంతవ్యమ్. ఏవం సర్వవాక్యేషు
బీజానుగుణ్యం బుద్ధిమతోగూఢం సవత్సీగతే శ్రియసఖీవృత్తిం శ్రియసఖీవ్యాపారం

గౌతమీ—¹వత్తిట ఎవ్వ వహచాజణస్స ఉపదేసో. వచ్చే! ఏదం ఖు
సవ్వం ఓధారేహి.

కాశ్యపః—వత్తే! పరిష్వజస్వ మాం, సఖీజనం చ.

శకుంతలా—²తాద, ఇదో ఎవ్వ కిం పిఅంవదామిస్సా సహీట జీవ
త్తిస్సంతి?

కాశ్యపః—వత్తే! ఇమే అపి ప్రదేయే? న యుక్తమనయోస్తత్రగస్తుం
త్వయా సహ గౌతమీ యాస్యతి.

శకుంతలా—(పితరమాశ్లిష్య) *కహం దాణిం తాదస్స అంకాదో
పరీబ్బట్టా మళఅతడుమ్మాలిదావిఅ చందణలదా దేసందరే
జీవిదం ధారత్తిస్సం!

కాశ్యపః—వత్తే! కిమేవం కాతరాసి!

1 వితావానేవ వధూజనస్యోపదేశః. వత్తే! వికత్తలు సర్వమవధారయ.

2 తాత, ఇక ఏవ కిం ప్రియంవదామిక్రా సఖ్యో నివర్తిష్యంతే?

3 కథమిదానీం తాతస్యాజ్ఞాత్పురిభ్రష్ట మలయతటోమ్నాలితేవ చన్దనలతా
దేశాన్తరే జీవితం ధారయిష్యామి!

చాటుభాషణాదివృత్తిమితియావత్. పృత్తిమిత్యనేన ప్రియభాషణాదిచేష్టయైవప్రియ
సఖీత్వదర్శనం కర్తవ్యం. న తు మనఃపూర్వమితి భావః. సావత్సర్యవ్యవహారాదికం న
ప్రదర్శనీయమితి యావత్. విప్రకృతాపి విగతం ప్రకృతం ప్రకృతిర్యస్యాస్సాంత్రా
కోపితాపీత్యర్థః. రోషణతయా కోపతనయా ప్రతిహః ప్రతిహులం మాగమః మాగచ్ఛ.
“పరిరేవ బుధైః స్త్రీణాం దేవతేతి నిగద్యతే” ఇతిన్యాయాగ్లోపనమయే భర్తుశ్చిత్త
రంజనానుకూలవ్యవహారాదికమేవ కర్తవ్యమిత్యర్థః. పరిజనే ఉపజీవిజనే. భూయిష్ఠ
మతిశయేన. దక్షిణా అనుకూలా. భోగేషు సుఖేషు అనుత్సేకినీ అనుత్కంఠితా అగ
రితా భవేత్కృషుష్యతే. ఏవముక్తప్రకారేణ గృహిణీవదం గృహిణీవ్యవదేశం యాంతి
వ్రజంతి. వామాః ప్రతిహః కులస్య వంశస్యధయః అవకర్షహేతవః. యథా ఆధ
యస్తు దేహస్యావకర్షహేతవస్తథా కులస్యేతి యావత్. “అధిస్తు వ్యసనే చిత్తదుః
ఖేఽధిష్ఠానబంధయో” రితి వైజయంతీ.

అభిజనవతో భర్తృశ్లాఘ్యే స్థితా గృహిణీపదే
విభవగురుభిః కృత్యై స్తస్య ప్రతిక్షణమాకులా,
తనయమచిరాత్పా చీవార్కం ప్రసూయ చ పావనం
మమ విరహజాం వత్సే న త్వం శుచం గణయిష్యసి.

౧౮

(శకుంతలా పితుః పాదయోః పతతి.)

కాశ్యపః—(౧)యదిచ్ఛాస్తి తే తదస్తు.

శకుంతలా—¹(సఖ్యావ్రవేత్త్య)హా! దువే వి మం సమం ఎవ్వ పరిస్స
జహ.

ఉభే—(తథా కృత్వా) *సహి, జగ్గణామ సో రాత పచ్చహిణ్ణాణ
మంథరో భవే తదా నే ఇదం సణామహేఅం కిదం అంగుళీఅలం
దంసేహి.

శకుంతలా—²హా, ఇమిణా సందేహేణ వో ఆలంపిదమ్మి.

ఉభే—³మా భాలహి. అదిసిణేహో పావనంకీ.

శార్ఙ్గరవః—యుగాంతర మారూఢస్సనితా. త్వరతాం భవతీ.

శకుంతలా—(ఆశ్రమాభిముఖీ స్థిత్యా) *తాత కదా ను ఖు భూట
పి తవోవణం వెక్ఖస్సం ?

1 సఖ్యా ! ద్వే అసి మం సమమేవ పరిష్వజేథాం.

2 సఖి ! యది నామ స రాజ్ఞిః ప్రత్యభిజ్ఞానమథరో భవేత్తదాన్తై ఇదం
స్వనామధేయాంకితమంగుళీయకం దర్శయ.

3 సఖ్యా, అనేన సందేహేన వామాకంపితాస్తి.

4 మా భైషీ. అలిన్నేహః పావనంకీ.

5 తాత! కదా ను ఖలు భూయోఽసి తపోవనం ద్రక్ష్యమి ?

౧౮. అభిజనవత ఇత్యాది. అభిజనవతః కులీనస్య క్లాఘ్యే శ్లాఘ్యే గృహిణీపదే
పట్టమహిషీస్థానే.

౧. యదిత. యత్పట్టమహిషీత్వం సత్పత్రిలాభిన్వ తదస్త్యై ఆశి లాట్.

అభిజ్ఞానశాకుం—27

కాశ్యపః—శ్రూయతామ్.

భూత్వా చిరాయ చతురన్తమహీసవత్సీ

దౌష్యన్తిమప్రతిరథం తనయం ప్రసూయ,

భర్తా తదర్పితకుటుంబభరేణ సార్థం

శాస్త్రే కరిష్యసి పదం పునరాశ్రమేఽన్తికా.

౧౯

గౌతమీ—¹జాదే, పరిహిఅది గమనవేలా. ణివత్తేహి పిదరమ్. ఆ

వాహ చిరేణ వి పుణోపుణో పి ఏసా ఎవ్వం మంత్రస్సది.

ణివత్తేదు భవం.

కాశ్యపః—వత్సే! ఉపరుధ్యతే మే తపోఽనుష్ఠానమ్.

శకుంతలా—(భూయః పితరమాశ్లిష్య, భూట వి తపచ్ఛరణ పీడిదం

తాదస్య సశరీరం అతిమైత్త మహా కిదే ఉక్కిరితం హవిస్సది.

కాశ్యపః—(సనిశ్వాసమ్)

శమమేష్యతి మే శోకః

కథం ను వత్సే త్వయా రచితపూర్వమ్,

ఉటజద్వారనిరూఢం

నీవారబలిం వీల్యతే!

౨౦

గచ్ఛ. శివాస్తే పంథానస్సన్తు.

(నిష్క్రాంతా శకుంతలా సహాయాయినశ్చ)

1 జాదే, పరిహియతే తే గమనవేలా. నివర్తయ వితరమ్. అథవా చిరేణాసి పునఃపున రేవైవం మంత్రయిష్యతే. నివర్తతాం భవాన్.

2 భూయోఽపి తపచ్ఛరణపీడితం మమ కృతే తాతస్య శరీరమతిమాత్రం ఉక్కిరితం భవిష్యతి.

౧౯. భూత్వేత్యాది. చతురంతమహీసవత్సీ. చత్వారో అంతా యస్యాస్యా సమస్తేత్యర్థః. సాచాసౌ మహి చ. సా తథోక్తా తస్యాస్యవత్సీ భూత్వా. పట్టమహిషీ భూత్వేతియావత్. దుష్కంకస్యాపత్యం దౌష్కంతిః తమప్రతిరథమప్రతిరథికం. అత్ర రథశబ్దేన రథికో లక్ష్యతే. శాస్త్రే రాగద్వైపాదిరహితే.

౨౦. శమమిష్యాది. శమం శాంతిం. మే రాగద్వైపాదిరహితస్య మే ఇతి యావత్ కథం జానామిమమకథాని. డిజిటైజ్డ్ బై eGangotri

సఖ్యా—(శకుంతలాం విలోక్య (౧) ¹హాధి హాధి. అంతరిహిదా అపి సహి సడందలా వణరాశువ.

కాశ్యపః— (సనిశ్వాసం) అనసూయే! గతవతీ వాం సహచారిణీ, నిగృహ్య శోక మనుగచ్ఛతం మాం ప్రస్థితం.

ఉభే—(౨) తాద! సడందళావిరహిదం సుణ్ణం విల తవోవణం కహం పవిసామో?

కాశ్యపః—న్నేహప్రవృత్తిరే వందర్శినీ. (సవిమర్శం పరిక్రమ్య) హంత భోః ! శకుంతలాం ప్రతి విసృజ్య లబ్ధ మిదానీం స్వాస్థ్యమ్. కుతః—

అర్థో హి కన్యా పరకీయ ఏవ
తామద్య సంప్రేష్య పరిగ్రహీతుః,
జాతో మమాయం విశదః ప్రకామం
ప్రత్యర్పితన్యాస ఇవాన్తరాత్మా.

౨౧

(ఇతి నిష్క్రాంతాః సర్వే.)

ఇతి శ్రీమహాకవికాళిదాసకృతౌ శాకుంతలనాటకే

చ తు ర్థో ౭ జ్ఞః.

1 హాధిక్! హాధిక్! అంతర్హితా ప్రియసఖి శకుంతలా వనరాశ్యా.

2 తాద! శకుంతలావిరహితం శూన్యమివ లహవనం కథం ప్రవికామః!

౧. హాధిక్ హాధిలి నిర్వేదే.

౨. సవిమర్శం సవిచారం. హంత హర్షే. భో ఇత్యామంత్రణే. స్వాస్థ్యమవ్యాకులత్వం. కుతః కస్తాల్.

౨౧. అర్థో హిత్యాది. కన్యా పరకీయ వివార్థః పరస్మైవధనం. హిః ప్రసిద్ధా. అనేన సర్వవర్ణనమృతిరుక్తా. తాం తాదృశీం పరకీయధనభూతాం కన్యాం అద్యే దానీం “భర్తా రక్షతి కామర” ఇతి న్యాయేన సమయే ప్రాప్తే పరిగ్రహీతుః పత్యుః సంప్రేష్య ప్రధిష్య ధీతవంతీ మమ అంతరాత్మా అంతఃకరణం ప్రత్యర్పితన్యాసః

ప్రత్యర్థితః ప్రతిసమర్థితః న్యాసః ఉపనిధిర్యేన స తథోక్తః. ప్రకామమతిశయేన
వికదః స్వస్థో జాతస్సంవృత్తః.

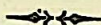
ఇతి శ్రీరమణవేంకటాచలేశ్వరపాదారవిందసమారాధక
వైఖానసకులతలక శ్రీకాళికగోత్ర శ్రీతిరుమలాచార్యపుత్రేణ
భవనిప్రస్థానపరమాచార్యాష్టభాషాచక్రవర్తి
శ్రీనివాసాచార్యేణ విరచితాయాం కాకుంఠల
వ్యాఖ్యానాయాం చతుర్థోఽంకః.

శ్రీ రస్తు.

అభిజ్ఞానశాకుంతలమ్

పాఞ్చమో ౭ జ్ఞాః.

(తతః ప్రవిశత్యాసనస్థో రాజా, విదూషకశ్చ)

విదూషకః—(కర్ణం దత్వా)(౧) 1 భో వలస్స సంగీదసాలందరే అవ హాణం దేహి. కళవిసుద్ధావ గీదీవ సరజోఽఽ సుణీయది. జాణే తత్తహోదీ హంసపదిత వణ్ణపరితలం కరేదిత్తి.

రాజా—తూష్ణీం భవ. యావదాకర్ణయామి.

1 భో వయస్య సంగీతకాలా నరేఽవధానం దేహి. కలవిశుద్ధాయాం గీత్యాం స్వరయోగః శ్రూయతే. జానే తత్ర భవతీ హంసపదికా వర్ణపరిచయం కరోతీతి.

కవిరిదాసీం వయస్య మహాకవిత్వప్రదర్శనార్థం శావజసమ్ముఖవిరహం వర్ణయిష్యేత్ కథాంతరమారభతే—తతః ప్రవిశతీత్యాది.

౧. భోవయస్యేత్యాది. — “గీతం వాద్యం తథా నృతం శ్రయం సంగీత ముచ్యతే” ఇత్యుక్తత్వాత్. విశత్త్రయం యత్ర కాలాయాం తస్యాక్కాలాయా ఆభ్యంతరే అంతరాళే గీతిర్నామ రాగాద్యాశ్రయస్సందర్శవిశేషః. తస్యా గీతేః కల విశుద్ధత్వం విశేషణం. యదా, నిపాదవృద్ధస్య శ్రుతిద్వయం సంశ్రయేత్, తదా న స్వరః కాకలీత్యుచ్యతే. యదా గాంధారో మధ్యమస్య శ్రుతిద్వయం సంశ్రయేత్. సాంతరకాకలీ. తదుక్తం—“శ్రుతిద్వయం చేత్ వృద్ధస్య నిపాదస్సంశ్రయేద్వదా, సాకాకలీ మధ్యమస్య గాంధారస్తవంతరః స్పృశ” ఇతి నైవ కాకలీకల ఇత్యుచ్యతే— “కాకలీ తు కలే సూత్రే ధ్వనా తు మధురా స్ఫుట” ఇత్యుక్తత్వాత్. వితాద్యగ వ్యక్తమధురస్వరయోగేన గీతేరత్యంతశ్రావ్యతా భవతి. యదాహ—“గీతయః పంచ శుద్ధాద్యా భిన్నా గౌడీ చ వేసరా, సాధారణీ విశుద్ధా స్వాదవక్రైర్లలితైస్సర్వైః. భిన్నా సూత్రే స్ఫురైర్లక్రైర్ధురైరమకైర్ముతా, గాఢైస్త్రిసానగమకై రోహ టీలలితైస్సర్వైః. ఆభండితస్థితీనానత్రయ గౌడీ మతా సతాం, ఓహటి కంక్షితైర్నం

(అకాశే గీయతే.)

శ్లో. 1 అహిణవమహులభోభువో తుమం

తహ పరిచుంబిత చూఅమంజరిం,

కమళవనదిమై త్తనివృద్ధో

మహులర ? విహరిదోఽసి ణం కహం ?

౧

1 అభినవమధులాలవస్తం తథా పరిచుంజ్య చూకమంజరిం,

కమలవనమిత్రనిర్వృతో మధుకర విస్తృతోఽస్మేనాంకమ్ ?

తైర్మధుకరతైర్వస్తైః. హతారా కారయోగేన హృన్మస్తే చుబుకే భవేత్, వేగవద్విస్తైర్వర్జితైర్వర్జితైర్వర్జితైః. వేగవద్వారాగగిరిచ్యేపరాచోచ్యతేబుధైః, చతుర్దిగతం లక్ష్మీ శ్రీతా సాధారణీ మతా. శుద్ధాదిగిరియోగేన రాగాశ్శుద్ధా దయో మతాః, పంచధా గ్రామరాగాస్సృగ్ధిః పంచగిరిసమాశ్రయా" ఇత్యుక్తత్వాత్, స్వరయోగఇతి. యద్యపి స్వరశబ్దో నానార్థకః. తథాపి షడ్జాదిష్యేవ రూఢః. తదుక్తమాంజనేయేన — "స్వరశబ్దో మయూరాదిసముత్పన్నేషు సప్తమ, షడ్జాది ష్యేవ రూఢోఽయమితి నైనాత్మం వర్తతే" ఇతి. గీత్యభ్యాసే ప్రథమతో వర్ణపరిచయః కార్యః. అకాశే గీయత ఇతి. నాట్యే రంగమధ్యే నేపథ్యవృత్తి క్తస్థానమాకాశమి త్యుచ్యతే.

౧. అహిణవేత్యాది. అత్ర మధుకరవృత్తాంతేన ప్రకరణాదినహకృతేన దుష్కృతం వృత్తాంతో ధ్వన్యతే. అర్థస్తు మధుకరవృత్తాంతకథనద్వారా కృచ్ఛాత్కూర్వపరి గృహీతతాదృగ్రూపకకుంతలానిస్తరణాద్రాజ్ఞ ఉపాలంభః క్రియతే. మధుకరోపమానేన మధుకరస్య యథా నానాపుష్పరసగ్రహణశీలత్వం తథా రాజానో బహువల్లభా ఇతి న్యాయేన వివిధపద్మసీజాలస్త్రీసంభాషణాలింగనచుంబనాదిసారవేత్తృతా సూచ్యతే నత్వనాగరికతయా స్త్రీరత్న తారతమ్యానభిజ్ఞతేతి భావః. అభినవమధులాలవస్తం. అభినవమదేన "రత్నవహీ తు పార్థివ" ఇతి న్యాయేన ఉపర్యుపరి తతోఽధికానను భూతాదృష్టాశ్రుతపూర్వలాభో తరయువతిసంభోగలంఘనత్వం ప్రకాశ్యతే. మధుమదేన తద్దర్శనమత్రేణ సంజాతమదభావేన తత్సంపర్కాదేః కాలాదుమత్వం ప్రతీయతే. తేన వస్తుసౌందర్యప్రాబల్యాదనురాగవృద్ధిః కారణముక్తం లాలవపదేన అంతః పుర స్త్రీభ్య శృకుంతలాయా మధికరూపలావణ్యాదిగుణబాహుళ్యాదిదర్శనాత్. తద్దర్శనానంతరం తత్సంపర్కజనితసర్వకార్యవైముఖ్యాత్. తత్వాప్తినిమిత్తకచింతయా తత్కాలవినితకదేశతరయువతిసంభోగలంఘనత్వం ప్రకాశ్యతే. తద్వైముఖ్యేన మధుకరకార్యం

స్వయమేవ తానాసి నాన్యఇతిద్యోత్యతే. చూతమంజర్యుపమానేన చూతమంజర్యాఇతర
 పుష్పాణీవహతాద్వికాసాభావోఽవగమ్యతే. తద్దైవమ్ దృఢం కేవదిష్యతి—“చూతానాం
 చిరనిర్గతాపి కలికా బద్ధానినన్వరజ” ఇతి. అనేనగురుజనానమృత్యాస్వాభి సరణభీదు
 భావేన నాయక సంపర్కం ప్రతి హతాన్నాయికానుమతిర్న కృతేతి ధ్వన్యతే. చూత
 మంజరీమిత్యనేన ఇతరస్త్రీవైలక్షణ్యాత్సజాతీయోత్కృష్టతాసూచ్యతే. తథా పరిచయం
 జ్యేతి. తథేత్యనేనతద్గుణానంతరంవిరహపరంపరాజనితన్వశరీర కార్యవైవర్ణ్యాశ్రుపాత
 సంభవప్రశయాదిమరణసద్దీచినాత్మదశానుభవతత్సంగమానంగమయోరేవ స్వజీవితస
 ద్భావానద్భావనిమిత్తత్వధియా గురుజనానమృత్యా స్వాభిసరణే సతి స్వకులకళంకభూ
 తవ్యభిచారిత్వదోషశంకాన్యా నాయికాయాస్సాభిసరణార్థవికాసార్థం చ హేతు
 లేన్దోక్షం—“గాంధర్వేణ వివాహేన బహోవ్య రాజ్నికన్యకా” ఇత్యాదిపరిగ్రహబ
 హులేన్దోషీత్యాదివాక్యం చ స్తరయిత్యాదువ్యంతస్యతత్కాలజనితమదనకారితాయా
 అనిర్వచనీయత్వం ప్రకాశ్యతే. పరిచయంజ్యేతి చుంబనశబ్దేన నాయకారంభసంభోగశృం
 గారః కశ్యతే. పరితస్సర్వవిషయేషు చుంబనం కృత్యేత్యనేన యావతా కాలేన సురత
 ప్రస్తావాంగీకారః తావత్ క్రమేణ నాయక కృతబహువిధానునయవశీకరణప్రకార
 చాతురీ ద్యోత్యతే. లేన నాయకస్య కామతంత్రవైదగ్ధ్యంనాయికాయాః. కన్యాభావ
 సులభం మాగ్ధ్యం చ ధ్వన్యతే. యద్వా—సర్వవిషయచుంబనార్థేనాధరశ్రవణహస్తనేత్రా
 ద్యవయవానాం చుంబనరహస్యశ్రవణస్తనముకుళాదినర్వాంగ స్పర్శవాలింగన సర్వాంగ
 దర్శనాదిభి ర్యథా మనోరథపరిపూర్తిర్భవతి, తథా సంభోగః కృత ఇతి జ్ఞాన్యతే. లేన
 దేశస్థవిచిత్రతయానిర్దళసురతక్రియా ధ్వన్యతా, కమలవనతిమాత్రనిర్వృతఇతి కమల
 స్య రాత్రీ సంజోచనత్తయా దివామాత్రదర్శనీయతా సూచితా. కమలావమానే
 నాంతఃపురస్త్రీణాం మానుషశరీరసద్భావో వికారాదినంభవాత్ కలిషయకాలనం
 భోగార్హత్వం సూచితం. శకుంతలాయాస్సౌత్కదపురస్సంభవలేన్వ పూర్వోక్తవికారా
 సంభవాత్ సార్వకాలికసంభోగార్హత్వముక్తం. వినాంలాఙ్గోత్తరచమత్కారకారిబహు
 గుణాధారభూతామేనాతి యావత్. కథం కేన హేతునా విస్మయతోఽసీతి మధు
 కరవృత్తాంతేన రాజ్ఞ ఉపాలంభః క్రియతే. అత్ర హేతుర్నామాలంకారః. తదు
 క్తం—“యత్ప్రియోజనసామర్థ్యాద్వాక్యమిష్టార్థసాధకమ్, సమాసోక్తం మనోగ్రాహి
 నహేతురీతి క్షిరితః” ఇతి. యద్వాక్యమిష్టసాధకంయత్ప్రియోజనవశాత్ సంక్షేపేణార్థాం
 తరోపయోగి భవతి సహేతుః. అత్ర మధుకరవృత్తాంతేన పూర్వపరిగృహీతకళంకలా
 న్నరణాత్. ఆశ్రమాత్ స్వనగరం ప్రతి సర్వథా నేతవ్యా. చూతమంజర్యుపమానేన
 ఇతరస్త్రీవైలక్షణ్యోత్తరముపమానత్వం

రాజా—(౧) అహో రాగపరివాహిని గీతిః.

విదూషకః. (౨) 1కిం దావ గీదీవ భవదా అవగదో అక్కరత్తో?

రాజా—(స్త్రి తం కృత్వా) (3) సకృత్ కృతప్రణయోఽయం జనః.
(౪) తదస్యా దేవీం వసుమతీమస్తరేణ మదుపాలంభమవగతో
ఽస్మి. సఖే మాధవ్య! మద్వచనాదుచ్యతాం హంసపదికా
నిపుణముపాలభ్యోఽస్మి' ఇతి.

1 కిం తావత్ గీత్యా భవతాఽవగతోఽక్షరాధ్యః?

చేతి ద్వయముగి సంక్షేపేణ ప్రత్యపాది. కించాత్రాన్యోక్త్యలంకారేణ పతాకాస్థానము
క్రమ తదుక్తం—ప్రాకరణికస్య వస్తునో భావినస్మాచనం పతాకాస్థానకమితి. యథా
పతాకా స్వాం సేనాం సూచయతి. తద్వదిదమపీతి పతాకాస్థానకం. తద్వివిధం
సమానేతివృత్తం సమానవిశేషణం చేతి. ఏతచ్ఛాన్యోక్తి సమాసోక్త్యలంకారభేదా ద్భవ
తి. అత్ర మధుకరవృత్తాంతేన ప్రకరణాదినహకృతేన దుష్కంతవృత్తాంతో ధ్వన్యతే.
స తుల్లిష్టవృత్తేనోచ్యతే.

౧. అహో ఇత్యాది. రాగపరివాహిని గీతేరాశ్రయతేన రాగస్యాతిశయేన
అభివ్యక్తా పరివాహ ఇవ భవతి, యథా జలాధారభూతే తటాకే జలాలిశయే సత్కు
తూలప్రవాహో భవతి, తద్వదిత్యర్థః.

౨. కిమిత్యాది. కిమితి ప్రశ్న. తావత్ సాకల్యే.

౩. సకృత్కృతప్రణయః సకృత్ ఏకవారం కృతః ప్రణయః విస్తంభః య
స్తిక్ సతథోక్తః. అభినవేత్యాదినా ఏతదంతేన. భ్రంశో నామాలంకారో వ్యజ్యతే
తదుక్తం—“వాచ్యమర్థం పరిత్యజ్య దృష్టాంతాద్యైరనేకథా, ఆప్యస్మిన్నేవ పతనాదిహ
భ్రంశస్సఙ్కచ్యతే” ఇతి. అత్ర మధుకరవృత్తాంతరూపం వాచ్యార్థం పరిత్యజ్య రాజాన్వ
వృత్తాంతవిచారః కృతఇతి భ్రంశః. కించ, నాళికానామ వీధ్యంగముక్తం తల్లక్షణం—
“సోపహసనిగూఢార్థప్రహేళికా నాళికా” ఇతి.

౪. తదిత్యాది. వసుమతీమంతరేణ మదుపాలంభమవగతోఽస్మి త్యనేన భ్రమరో
పాలంభవ్యాజాల్ వసునంతరాగమ్యమానశకుంకలావృత్తాంతం స్మృతవతో దుష్కంత
స్యోపాలంభః కవినాకృతః. తమజానక్ దుష్కంతోఽస్యా అభిధాయా అన్యథాభి
ప్రాయమకల్మషునితి జ్ఞాతవ్యమ్, నిపుణం నిపుణం.

విదూషకః—¹జం భవం ఆణవేసి. (ఇత్యుత్థాయ) భో వలస్య గహీ
దస్య తావ పరకీవహిం హత్తేహిం సిహండవ అష్టు రాహిం వి అ
వీదరాఅస్య ణతి మే మోఖో.

రాజా—గచ్ఛ (౧) నాగరికవృత్త్యా సంజ్ఞాపయైనామ్.

విదూషకః—²కా గళః. (ఇతి నిష్కాస్తః.)

రాజా—(ఆత్మగతమ్.) (౨) కిం ను ఖలు గీతమేవంవిధార్థమాకర్ణ్య,
ఇష్టజనవిరహాదృతేఽపి బలవదుత్కంఠితోఽస్తి. అథవా—

రమ్యాణి వీక్ష్య మధురాంశ్చ నిశమ్య శబ్దాన్

పర్యుత్సుకో భవతి యత్సుఖితోఽపి జన్తుః.

తచ్ఛేతసా స్తరతి నూనమబోధపూర్వం

భావస్థిరాణి జననా స్తరసౌహృదాని.

౨

(ఇతి పర్యాకుల స్థితిః.)

1 యదృశానాజ్ఞాపయతి. భో వయస్య, గృహీతస్య తయా పరకీయైర్వాసైశ్చ
ఖండకేఽపురోభివ వీతరాగస్య నాస్తి మే మోక్షః.

2 కా గళః.

౧. నాగరికవృత్త్యా నాగరికః ప్రవీణః ప్రాధాంగనానంభాషణకుశల ఇతి యా
వత్. తస్య వృత్తిః వక్త్రేవైచిత్ర్యేణ తద్విడంబవచారురీ. సంజ్ఞాపయ ఆవేదయ.

౨. కిం ను ఖల్విత్పాది. కిం ను ఖల్వితి హేతుజ్ఞాసాయాం. వివంవిధార్థం ఉక్తార్థకం. ఇష్టజనవిరహాదృతే ప్రియజనవిక్షేపం వినా. బలవద్బంధం. ఉత్కంఠితః
పర్యుత్సుకః.

౩. రమ్యాణితి. జంతుః జనః సుఖితోఽపి ఇష్టజనసమేతోఽపి రమ్యాణి సుఖ
గాని. రూపాణితి శేషః. వీక్ష్య. మధురాన్ మనోహరాన్. శబ్దాన్ గీతాదీన్.
నిశమ్య ఆకర్ణ్య. పర్యుత్సుకః ఉత్కంఠితో భవతి యత్ తస్మాత్ భావస్థిరాణి
ఆత్మనిష్ఠాని. జననాంతరసౌహృదాని జన్మాంతరప్రియాణి చేతసా మనసా. అబోధ
పూర్వం అజ్ఞాతపూర్వం. నూనం స్తరతీవేత్సు లేపితం. ఆత్మ గీతసౌగంధీకత్వముక్తం.
తదుక్తం—“నదృశాదృష్టచింతాదైః స్పృహితార్థభావనం, దేశాంతరేఽనుభూ
తస్య తథా కాలాంతరేఽపి వా, తద్దేశాదివిశిష్టస్య చింతాస్పృహినిరంతరా” ఇతి.

ఆత్మ గీత సౌగంధీకత్వం భావనం చ శృంగారసౌమ్యం భవతి.

అభిజ్ఞానకావ్యం—28

(౧) (ప్రవిశ్య కంచుకీ)

కంచుకీ— (నిశ్చస్య) అహో ఖల్వీదృశీమవస్థాం ప్రతిపన్నోఽస్మి.

ఆచార ఇత్యభిహితేన మయా గృహీతా
యా వేత్రయష్టిరవరోధగృహేషు రాజ్ఞః,
కాలే గతే బహుతిథే మమ సైవ జాతా
ప్రస్థానవిక్లబగతేరవలంబనార్థమ్.

3

౧. కంచుకీ సౌవిదల్లః—“విదుషాం సంస్కృతభాషా మంత్రికంచుకీనామసి”

ఇతివచనాత్ సంస్కృతభాషాప్రయుక్తా. నిశ్చస్యేతి. నిశ్వాసబాహుళ్యం తు కంచుకీ
యస్య స్వావస్థా వస్తుస్వరూపజ్ఞానాన్ని ర్వేదే వర్తతే, తదేవాహ—అహో ఇత్యాది.
అహో ఆశ్చర్యే. ఈదృశీమనుభూతవత్సమాదామవస్థాం దశాభేదం ప్రతిపన్నోఽస్మి
సంప్రాప్తో భవామి.

3. ఆచార ఇతి. ఆచారః కులధర్మః ఇత్యవహితేన ఆప్తైః శిక్షితేన మయా
అవరోధగృహేషు అంతఃపురగృహేషు. బహువచనేన రాజ్ఞో బహువల్లభతయా
తత్తత్సమస్తయువలిగృహద్వారాణాం స్వస్త్రివ సంరక్షణాధికారస్సృచ్యతే. తేన
చ రాజ్యస్వకీయవిశ్వాసపాత్రతా ప్రకాశ్యతే. బహుతిథే బహుసంఖ్యాపూరకే
కాలే శైశవకామరయావనాదినమయే. గతే వయోబల్యే శుద్ధాంతగృహద్వార
సంరక్షణవిభవకృత్యై రనాయాసేన నీతే సతి. అనేన చిరాదారభ్య రాజగృహవస్థా
నాత్ “శిలం సంవసతా జ్ఞేయం తచ్చ కాలేన భూయసా” ఇతి వచనాత్ రాజ
చిత్తవృత్త్యభిజ్ఞతయా విశ్వస్తతయా చ రాజ్ఞోఽంతఃపురవిహరణాద్యుచితానుచితసమ
యోఽపి స్వస్య ప్రవేశనివేదనాదావసరశత్యం ద్యోత్యతే. తేన కణ్వశిష్యాగమననివే
దనే స్వస్యావసరానపేక్షిత్యం ధ్వనితమితిభావః. మమేత్యేకవచనేన శుద్ధాంతగృహ
పాలనకృత్యై స్వస్త్రివ ప్రేమ్యప్రేమకళ్యం చ ధ్వన్యతే. నర్తితరాధికారస్త్రివాన్య
ద్వారా కృత్యకరణమితి భావః. కించ, మమేత్యేకవచనేన స్వస్య కళత్రపుత్రకూన్య
త్వం చ ప్రకాశ్యతే. సేతి. యా పూర్వం రాజద్వారనివారణానుగ్రీకతయా గృహీ
తా సేతి యావత్. అనేనసార్వకాలికవేత్తధారణేన రాజగృహవివ జన్తజ్ఞేపాల్
ఇతరాధికారానియుక్తతయా కదాపి విశ్రమాభావో గమ్యతే. ప్రస్థానవిక్లబగతే
ప్రస్థానే సంచారే విక్లబా విహ్వలా గతిర్గమనం యస్య స తథోక్తః. తస్యావలంబ
నార్థమాదాయ జాయత ఇతి యావత్. ఆత్ర కంచుకీయస్య తత్త్వజ్ఞానోపజనితనిర్వే
దవివ చింతనవస్థానానామ ఆశ్చర్యనిర్వేదకస్య ప్రాముఖ్యాదాని ప్రధమము

(౧) భోః కామం ఖలు ధర్మ కార్యమనతిపాత్యం దేవస్య. తథా పీదానీమేవ ధర్మాసనాదుత్థాయ పునరుపరోధకారి కణ్వశిష్యాగమ నమస్తై నోత్సహే నివేదయితుమ్. అథవా అవిశ్రమో హి లోకతన్త్రా ధికారః.

కుతః—

భానుస్సకృద్యుక్తతురజ్ఞ ఏవ రాత్రిందివం ! గన్ధవహః ప్రవతి,
శేషస్యదై వాహితభూమిభారః షష్ఠాంశవృత్తేరపి ధర్మ ఏషః. ౪

పాదానం సర్వైరాచార్యైరకారి. సంచారిణామపి కదాచిత్ స్థాయితా భవతి. స్థాయినామపి కదాచిత్ సంచారితా భవతి. యథా వీరరసస్య ధృతిస్థాయీ భవతి. సవీవ శృంగారరసస్య సంచారి నిర్వేదస్య. యదాకా న్తరసస్థాయిత్యం తదా రోమోద్గ మానందాశ్రుస్తంభాదిభిరభినయో యోజ్యః. తస్మైవ యదా విప్రలంభాంగతా తదా దైన్య నేదవశ్రమవై వర్జ్యాదిభిరభినయః.

౧. భో ఇత్యాది. ధర్మ కార్యం శిష్టజనాగమనప్రయోజనశ్రవణకరణాదికం కామం యద్యపి అనతిపాత్యం అమల్లంఘనీయం. లోకతంత్రాధికారః లోకానాం జనానాం తంత్రః ప్రయోగః రక్షాకర్తృ తస్మిన్నధికారో యోగః అవిశ్రమః విక్రాంతి రహితః. కుతః ప్రశ్నే.

౪. భానురతి. భానుస్సూర్యః సకృదేకవారమేవ. యుక్తతురంగః సన్నద్ధాశ్వః. రాజ్ఞస్సూర్యసాదృశ్యకథనేన భానోర్యథా చక్రవాళావధితమోనిర్హరణశక్తిమత్త్వం తథా దుమ్యంతసాస్తి జనానామజ్ఞానజనితామూర్ఛప్రవర్తననివారకత్వేన చక్రవాళ పర్యంతసూజ్ఞానంపత్తిర్ధన్యతే. గంధవహః పవనః. రాత్రిందివమిత్యచతురేత్యాదిచా నిపాతః. కాలాధ్వనోరత్యంతసంయోగే ద్వితీయా. ప్రవతి అవిక్రాంతం వాతి. వర్తమానవ్యవదేశేన సర్వజనానుభవప్రసిద్ధిరుక్తా. పవనసదృశార్థకథనేనపవనగతేర్యథా సర్వత్రనిర్గళత్వం తథా దుమ్యంతరథగతేస్సర్వత్రాకుంతితత్వం ప్రకాశ్యతే. శేషః ఘణేంద్రః. సదా ఆహితభూమిభారః ఆహితః నిహితః భూమిభారః యత్ర స తథోక్తః. శేషస్మైవ రాజ్ఞోఽపి భూమిభరణసామర్థ్యం ధన్యనితమ్. షష్ఠాంశవృత్తేః షష్ఠాంశః రక్షాశుల్కుషడ్భాగః వృత్తిర్జీవనం యస్య స తథోక్తః. ఏష లోకతంత్రాధికారే విశ్రమాభావః. ధర్మః వ్యాపారః. ఆత్ర పదానాం సదృశార్థాదుచ్చయాలంకారః. తదుక్తం—“ఐహవానాం తు ప్రయుక్తానాం పదానాం బహుభిః పదైః, ఉచ్చయ సుదృశార్థో యస్య నిర్ణయః, పదోచ్చయః” ఇతి.

(౧) యావన్ని యోగమనులిష్టామి. (పరిక్రమ్యావలోక్య చ)
ఏష దేవః—

ప్రజాః ప్రజాః స్వా ఇవ తంత్రయిత్యా
నిషేవతే శాన్తమనా వివిక్తమ్,
యూథాని సంచార్య రవిప్రతప్తః
శీతం దివాస్థానమివ ద్విపేద్దగ్రిః.

(౨) (ఉపగమ్య) జయతు దేవః. ఏతే ఖలు హిమవద్ధిరేరువత్య
కారణ్యవాసినః కాశ్యపసం దేశమాదాయ సస్త్రీకాన్తపస్విససంప్రా
ప్తాః శ్రుత్వా దేవః ప్రమాణం.

౧. యావదిత్యాది. నియోగం కాననం.

౧. ప్రజాః జనాః స్వాః స్వకీయాః ప్రజాభవ అవత్యానీవ. తంత్రయిత్యా
తత్తదుచితమగ్నే వ్యాపార్య. కాంతమనాః స్వస్థచిత్తః. వివిక్తం విజనస్థానం ఏకాంత
మంతఃపురమిత్యర్థః. నిషేవతే నితరామృతయతే. వర్తమానవ్యవధేశేన వివిక్తస్థలాశ్ర
యకాలస్యావ్యవధానం వ్యభుజే. ప్రాతస్సాయంకాలయో రాజ్యపాలనాదికృత్యకరణ
చింతయా మనశ్శాంతం న భవతి మధ్యాహ్నకాలే అంతఃపురవిహరణాదినా చిత్తం
సుఖంభవతీతిభావః. తత్ర దృష్టాంతమాహ—యూథానీత్యాదినా. యూథాని గజ
సమూహాన్ సంచార్య తత్తదభిష్టాహారాదిక్రిడాను వ్యాపార్య దివా మధ్యాహ్న రవి
ప్రతప్తా ద్విపేద్దగ్రిః శీతం కైత్యజనకంస్థానం వృక్షచ్ఛాయాదికం. అత్ర వివిక్తం నిషే
వత ఇతి మధ్యాహ్న కాలాంతఃపురవిహరణకథనాద్రాజ్యః స్నానదేవపూజాహారాదికర
ణేన సుస్థచిత్తతయా ఆగామియుషిభిస్సమం సంభాషణాదికం కర్తుమాసాయమవకాశ
ద్యోతనార్థం శకుంతలాయాః పూర్వానుభూతముఖకరచరణాదిరూపలావణ్యాదేస్సమ్య
క్ష్పద్యునార్థం చేత్యవగంతవ్యమ్. తేన శకుంతలారూపలావణ్యాదేరకృత్రిమమనో
హరత్వం భవ్యతే. రాత్రీ హి మండనాదినంస్కారజనితకృత్రిమరూపలావణ్యాదే
రేవ సమ్యక్ష్పద్యునమితి భావః.

౨. ఉపగమ్య ఉపసర్వ్య. ప్రమాణం అనంతరకర్తవ్యజ్ఞః. అథశిమిత్యంగీకారే.
అగ్నిశరణమార్గం అగ్నిహోత్రగృహమార్గం. నిరూప్య అభినయ. సర్వః సర్వో జనః.
ప్రార్థితమిషేతః. అధిగమ్య సంప్రాప్య. సుఖ సంపద్యతే అవ్యాకులా భవతి రాజ్ఞాం
సృపాణాం. న తు స్వనైకనైక. భవతీతి యావత్. తు పునరన్యథా కుతః కస్తా
ద్దేవోరిత్యుక్త ఆహారాగమwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

రాజా—(సాదరమ్) కిం కాశ్యపసన్దేశహరిణః ?

కంచుకీ—అథ కిమ్.

రాజా—తేన హి మద్వచనాదుచ్యతాముపాధ్యాయస్సీమరాతః
అమూనాశ్రమవాసినః శ్రౌతేన విధినా సత్కృత్య స్వయమేవ
ప్రవేశయితుమర్హసి, ఇతి. అహమప్యేతా తపస్విజనసన్దర్శన
యోగ్యే దేశే స్థితః ప్రతిపాలయామి.

కంచుకీ—యదాజ్ఞాపయతి దేవః. (ఇతి నిష్క్రాంతః)

రాజా—(ఉత్థాయ) కోఽత్ర భోః.

ప్రతిహరి—(ప్రవిశ్య) ¹ఆణవేదు దేవో.

రాజా—వేత్రవతి! అగ్నిశరణమార్గమాదర్శయ.

ప్రతిహరి—²ఇదోఇదో దేవో. (పరిక్రమతి)

రాజా—(అధికారభేదం నిరూప్య) సర్వఃప్రార్థితమర్థమధిగమ్యసుఖి సం
పద్యతే జన్తుః రాజ్ఞాంతుచరితార్థతాతు దుఃఖో త్తరైవ. కుతః—
ఔత్సుక్యమాత్రమవసాదయతి ప్రతిష్ఠా
క్షిణ్వాతి లబ్ధపరిపాలనవృత్తిరేవం,
నాతిశ్రమాపనయనాయ న చ శ్రమాయ
రాజ్యం స్వహస్త ధృతదండమివాతపత్రమ్. ౬

1 ఆజ్ఞాపయతు దేవః.

2 ఇత ఇహో దేవః.

౬. ఔత్సుక్యమిత్యాదినా. ప్రతిష్ఠా అన్వదం రాజ్యలాభ ఇత్యర్థః. ఔత్సుక్య
మాత్రం తత్తత్పదార్థోత్కంఠామాత్రం. అవసాదయతి నాశయతి. తత్తద్వస్తులాభే
సతి తత్తద్విషయకేచ్ఛాయా నివృత్తేరితి భావః. లబ్ధపరిపాలనవృత్తిః లబ్ధస్య ప్రాప్తస్య
రాజ్యాదేః పరిపాలనాయ రక్షణాయ వృత్తిర్వ్యాపారః. వివకారేణానుభవవిధయ
తా కథ్యతే. క్షిణ్వాతి. యది సుఖం నాస్తి తర్హి సర్వైః కథం రాజ్యం ప్రార్థిత
ఇత్యుత అహ—నాతిశ్రమాపనయనాయేతి. రాజ్యమతిదుఃఖనిరసనం కర్తుం న ప్రభవ
రీతి యావత్. దినారాత్రం జనవిషయకవివయాధానరక్షణభరణాదిరాజ్యపరిపా
లనచింతాయాః విద్యమానత్వాదితి భావః. యది రాజ్యలాభేఽపీతరజనవిలక్షణాను
భానుభవో యస్తి, తద్విద్యమానత్వాదిత్యయోగిని సుఖమిత్యుతాహ—న శ్రమాయేతి.

(౧) (నేపథ్య)

వైతాళికా—విజయతాం దేవః.

ప్రథమః—

స్వసుఖనిరభిలాషః ఖద్యనే లోకహేతోః
 ప్రతిదినమథవా తే నృత్తిరేవంవిధైవ,
 అనుభవతి హి మూర్ధ్నా పాదపస్త్రముష్ణం
 శమయతి పరితాపం ఛాయయా సంశ్రితానామ్.

2

శ్రమార్థమసి న భవతి. విషయాద్యుత్కంఠాయా నివృత్తేరితి యావత్. అనుభవైకవే
 ద్యస్సుఖదుఃఖానుభవ ఇతి దృష్టాంతేన విశదయతి—స్వహస్తభృతదండమాతపశ్రమి
 వేతి. వర్తాతపస్వర్మజనితదుఃఖనిరససార్థం స్వహస్త వివ భత్రధారణే సతి వహనజతి
 శ్రమో వర్తాతపాదిస్వర్మరహితసుఖం వేతి యావత్.

౧. నేపథ్యఇత్యాది. వైతాళికలిక్షణం భావప్రకాశే కథితం తథాహి—“తత్త
 త్ప్రహరకయోగైర్నైరాస్తత్కాలవాచిభిశ్చైతే, సరభసమేవ వితాళం గాయన్తై
 తాళికో భవతి” ఇతి.

2. స్వసుఖేత్యాది. ప్రతిదినం దినే దినే న లేవకదిన ఇతి యావత్. అనేన
 సార్వకాలికజనసంరక్షణజాగరూకతా సూచ్యతే. స్వసుఖనిరభిలాషః స్వస్య సుఖే
 షు విషయేసుఖనిమిత్తకతత్తదృతుయోగ్య సార్వకాలికాంతఃపురనిహరణాది క్రీడాభేద
 విషయే నిరభిలాషః అతిమాత్రాభిలాషశూన్యః. లోకహేతోః ప్రజానిమిత్తం. అనేన
 జనసంరక్షణనిమిత్తకనివ భేదానుభవః. న తు ప్రతిపక్షనిమిత్తక ఇతి రాజ్యః కృతకృత్య
 తయా నిష్కంటకంసార్వభౌమత్వం ధ్వన్యతే. ఖద్యనే దివారాత్రం తత్తద్వర్ణోచిత
 మర్గప్రవర్తకతయా దూయనే. పర్తమానవ్యవదేశేన అద్యాపి ఖద్యస ఇతి ఆతపబా
 హుశ్యాత్సంచారాయోగ్యతయా సర్వజంతూనాం విశ్రమస్థలాపేక్షికకాలే మధ్యా
 హ్నాపీత్యనపరతజనసంరక్షణైకవరతా ద్యోత్యతే. తవ రాజభిష్ట ఆజ్ఞామాత్రం
 చ జాగరి. సుఖానుభవస్తు జనానామేవేతి భావః. తే రక్షాశుల్కపద్యాగాదాతుస్త
 వేతి యావత్. త ఇత్యేకవచనేన తవైవ నాన్యస్యేతి ఇతరరాజవైలక్షణ్యముక్తమ్.
 వృత్తిర్నరణపర్యంతం వ్యాపారి. వివంవిధైవ సుఖదుఃఖానుభవపూర్వకజనసంతాప
 శమనపూర్వైవ. వికద్వృష్టాంతేన స్ఫుటయతి—అథవా అనుభవతీత్యాది. అథవా
 తథాహీతి సంభావనాయాం. పాదపస్త్రముష్ణం అచేతనసామాన్యఇతి యావత్. పాద
 పాదేన బహుజంతాధారతా ప్రకాశ్యతే. చంద్రచేతరపురుషలిక్షణాసాధారణత్వ

ద్వితీయః—

నియమయసి విమార్గప్రస్థితా నా త్తదజ్ఞః

ప్రశమయసి వివాదం కల్పనే రక్షణాయ,

అతనుషు విభవేషు జ్ఞాతయః సస్తు నామ

త్వయి తు పరిసమాప్తం బన్ధుకృత్యం ప్రజానామ్.

౪

రాజా—(౧) ఏ తే వయం క్లాంత మనసః పునర్నవీకృతాః స్వః.

(ఇతి పరిక్రమతి.)

ద్విధం ప్రతి సకలజనాధారతాయాం కిమితి భావః. మూర్ధ్నా శిరసా 'సర్వస్య' గాత్రస్య శిరః ప్రధాన'మితి సర్వావయవప్రధానభూతేన శిరసా. తీవ్రం క్రూరం. వృత్రకాఖ్యాత్వోచ్ఛ్వాసకరణసమర్థమితి యావత్. ఉష్ణం అనుభవతి నిర్వికారం వహతి. వర్తమానవ్యవధేశేనాద్యావ్యవధవతీతి ప్రాతఃకాలాదారభ్య సాయంకాలవర్తంతం నిరంతరతాపానుభవస్సాచ్యతే. రాజ్యస్తు మధ్యాహ్నా అంతఃపురవిహరణాదినా కించి ద్వీకాంతి రస్తి. వృక్షస్య న తథేతి భావః. సంశ్రితానాం జంతూనాం పరితాపం పరితః సర్వావయవతాపం. ఛాయయా. ఛాయయే త్యేకవచనేన ప్రభాతమధ్యాహ్న సాయంకాలేషు స్వస్య మందతీవ్రాతపానుభవసమయేఽపి స్వకీయచ్ఛాయాగుణనైర్లక రూపతా ద్యోత్యతే. శమయతి నాశయతి. హిశబ్దశ్చకారార్థః. శమయతి చేతి యావత్. అనేన తీవ్రోష్ణానుభవసమయస్య సంశ్రితజంతుపరితాపశమనకాలస్య చా వ్యవధానం ద్యోత్యతే.

౮. నియమయసి త్యాది. ఆత్మదండః గృహీతసీరిః విమార్గప్రస్థితా విరుద్ధ మార్గగతా అన్యాయవర్తిన ఇతి యావత్. నియమయసి నివారయసి. తదుక్తం మానసోల్లాసే—“అనుగ్రహే నిగ్రహే చ దానే చాదానకర్తృణి, ప్రవృత్తే చ నివృత్తే చ గ్రహణే మోక్షణే తథా, స్వయం సమర్థో యస్సోఽయం రాజా సాక్షాన్నిరర్థశః” ఇతి. వివాదం కలహం ప్రశమయసి. రక్షణాయ కల్పనే సమర్థో భవసి. అనుగ్రహస్య రాజ్య నివాధికారిత్వాదితి భావః. అతనుషు ప్రచురేషు విభవేష్యైశ్వర్యేషు సత్సంజ్ఞాతయః బాంధవాన్సంతు భవంత్యితి సంభావనాయామ్. నామ ప్రసిద్ధా. కింతైర్నిగ్రహానుగ్రహసమర్థైరితి చాకృతీషః. ప్రజానాం జనానాం బంధుకృత్యం విమార్గనియమనేష్టప్రజానిష్టనివారణాదికం. త్వయి తు త్వయ్యేవ పరిసమాప్తం.

౧. విదేశిభాగ్యనిష్టాతమనసః క్రమభిరేణిర్జిప్తచాకృతాః పునర్నవీకృతాః.

ప్రతీహరీ—¹ ఏహో అహిణవసమృజ్జణసస్సిరీట సజ్జిహిదహోమధేనా
అగ్నిసరణాలింహో ఆరుహదు దేవో.

రాజా—(ఆరుహ్య, పరిజనాంసావలంబీ స్థిత్యా) వేత్రవతి, కిముద్విశ్య
భగవతా కాశ్యపేన మత్సమిషమృషయః ప్రేషితాః స్యుః ?
కిం తావద్వ్రతినాముపోధతపసాం విఘ్నేస్తపో దూషితం ?
ధర్మారణ్యచరేషు కేనచిదుత ప్రాణిష్యసచ్చేష్టితమ్ ?
అహోస్విత్ప్రసనో మమాపచరితైర్విష్టంభితో వీరుధా ?
మిత్యారూఢబహుప్రతర్కమపరిచ్ఛేదాకులం మే మనః. F

ప్రతీహరీ—సుఅరిదాహిణందిణో ఇసిట దేవం సంభావేదుం ఆల
దెత్తి తక్కేమి.

(తతః ప్రవిశంతి గౌతమీసహితాం శకుంతలాం పురస్కృత్య
మునయః. పురతశ్చైషాం పురోహితః కఞ్చకీ చ.)

కంచుకీ—(ఇత ఇతో భగవన్తః.)

శార్ఙ్గరవః—శారద్యత!

1 ఏహో—భివసమృజ్జణసస్సిరీటః సన్నిహితహోమధేనురన్నిశరణాశిన్దః. ఆరో
హతు దేవః.

2 సుచరితాభినందిన ఋషయో దేవం సంభావయితుమాగతాఇతి తర్కయామి.

వైతాళికయోః ప్రియసత్యవచనైః రాజ్యభరణజనితశోకాన్తుక్తా భవామః. తదుక్తం—
“శోకాన్తుక్తః పునర్నవః” ఇతి.

F. కిమిత్యాది. ఉపోధతపసాం సంప్రాప్తతపసాం ప్రతినామృషీణాం విఘ్నేః
ఈప్సితార్థా విశేషేణ ఘ్నంతీతి విఘ్నః ప్రతిబుధకాః తైః. తపః స్వధర్మాను
వర్తనం. దూషితం నాశితం. కిం వితర్కే? ధర్మారణ్యచరేషు తపోవనవర్తిషు విషయే
కేనచిదక్షాతతపఃప్రభావేన యేన కేనచిద్ధూరేన. అసత్ అన్యాయ్యం. కర్తవ్యేష్టితమా
చరితం? వీరుధాం ప్రసవః పుష్పఫలాదిః అపచరితైర్దురాచారైర్విష్టంభితః ప్రతిష్ఠిధః?
ఇత్యనేన ప్రకారేణారూఢబహుప్రతర్కం అధికతానేకవితర్కం. అపరిచ్ఛేదాకులం
వివ్వలం. మే ఇత్యనేన రాజ్యవ్యాపారం ప్రతి కృతకృత్యస్య మే ఇతి యావత్.
దుష్టనిగ్రహశిష్టచరితాబాగాభివృద్ధిసేవ మునీరాజ్యవృద్ధిభ్యంభావి.

మహాభాగః కామం నరపతిరభిన్న స్థితిరసౌ
 న శశ్వద్విధానామపథమపకృష్టోఽపి భజతే,
 తథాపీదం శశ్వత్పరిచితవివిక్తేన మనసా
 జనాకీర్ణం మన్యే హుతవహపరీతం గృహమివ. ౧౦

శారద్యతః— స్థానే భవాత్ పురప్రవేశాదిత్యంభూతః సంవృత్తః.
 అహమపి—

అభ్యుక్తమివ స్నాతః శుచిరశుచిమివ ప్రబుద్ధ ఇవ సుప్తమ్.
 బద్ధమివ నైర్విరగతిర్జనమిహ సుఖసంగినమవై మి. ౧౧

శకున్తలా— (అనిమిత్తం సూచయిత్వా) 'అహ్మ హే, కిం వామేదరం
 ణాణాం విప్రురది ?

గౌతమీ— 'జాదే, పడిపాద మమంగళం, సుహృద్దే భత్తుకుశ
 దేవదాట విదరందు. (ఇతి చరిత్రామతి)

1 అహో, కిం వామేదరం నయనం విస్మరతి?

2 జాలే, ప్రతిహతమమంగళమ్, శుభాని తే భర్తృకులదేవతా వితరన్తు.

౧౦. మహాభాగఇతి. మహాభాగః మహాభాగ్యః. అనేన మహాదైశ్వర్యవల్లేన
 కృతకృత్యతా కథితా. కామం ప్రాయేణ అభిన్నస్థితిః అవిహతమర్యాదః. అనేన రజా
 శుక్ల-పద్మాగా దాత్మతేన న్యాయవర్తిత్వం సూచితం. పర్ణానాం బ్రాహ్మణాదీనాం
 మధ్యే ఆపకృష్టోఽపి ఆకించనోఽపి. అపథమమార్గం న భజతే. అనేన ప్రాణినాం నిఖ
 లవాంఛితపూరకతయా వినయాధానరక్షణభరణాదిసామర్థ్యం ధ్వనితం. అతవివ నరపతి
 రిత్యనేన సకలపర్ణాశ్రమరక్షణకర్తృత్వం వ్యజ్యతే. తథాపి ఇతరపరిపరివక్షణగుణ
 యుక్తోఽపి శశ్వత్పరిచితవివిక్తేన సార్వకాలికాసేవిత విజనేన మనసా ఉపలక్ష్యతః జనా
 కీర్ణం ప్రజానంకులం హుతవహపరీతమనలాక్రాంతమివ ప్రవేష్టుం దుష్పహమితి యావత్.
 స్థానే యుక్తం.

౧౧. అభ్యుక్తమివేతి. శుచిస్సద్వృత్తః. అశుచిమనద్వృత్తం. సుఖసంగినం
 విషయానక్తం. సుఖసంగినమిత్యనేన రాజరక్షితప్రాణినామైశ్వర్యబాహుళ్య ముక్తమ్.

పురోహితః— (రాజానం నిర్దిశ్య) భోస్తుపస్వినః, అసావత్రభవాన్
వల్లశ్రమాణాం రక్షితా ప్రాగేవ ముక్తాసనో వః ప్రతిపాల
యతి, పశ్యతై నమ్.

శార్దూలః— (౧) భో మహాబ్రాహ్మణ ! కామమేతదభినందనీయం

తథాపి వయమత్ర మధ్యస్థాః. కుతః ?

భవన్తి న మ్రాస్తరవః ఫలోద్గమై

ర్నవామ్బుభిర్దూరవిశంబినో ఘనాః,

అనుద్ధతా సృత్పురుషా సృమృద్ధిభి

స్వభావవైషవరోపకారితామ్.

౧౨

ప్రతీహరీ—¹ దేవ, పసన్లుముహూరాత విల ఇసిణో దీసంతి, తాజా
ణామి విస్సద్ధకజ్జెత్తి.

దుష్యస్తః—(౨) (శకుంతలాం దృష్ట్వా) అథాత్రభవతీ—

కాస్విదవకుంతనవతీ నాతిపరిస్ఫుటశరీరలావణ్యా,

మధ్యే తపోధనానాం కిసలయమివ పాండుపత్రాణామ్.

౧౩

¹ దేవ, ప్రసన్నముఖురగా ఇవ ఋషయో దృశ్యన్తే. తస్మాజ్జానామి విస్సద్ధ
కార్యా ఇతి.

౧. మహాబ్రాహ్మణేత్యాది. కామం యద్యప్యేతత్ప్రత్యుత్థానాదికం రాజపురో
హితత్వాదభినందనీయం తథాపి వయమత్ర ప్రత్యుత్థానాదా మధ్యస్థాః పక్షపాత
రహితాః. వదామి ఇతి శేషః.

౧౨. భవంతీత్యాది. ఫలోద్గమైర్హేతుభిః దూరవిశంబినః అత్యర్థమవనతాః సమృ
ద్ధిభిరైశ్వర్యైః అనుద్ధతా అనహంకారిణః. సమ్రాజితి యావత్. ఏషః సమ్రాత్వాదిః.

౨. అథాత్రభవతీత్యాది. అత్రభవతీ సుశీలా. అనేనాగమనసమయే శకుంత
లాయాః సమ్రాసనత్వం పరపురుషనిరీక్షణాభావశ్చ రాజ్ఞా సూచ్యతే.

౧౩. తత్రాఘృవకుంతనవతీత్య నేన తావనస్త్రీ న భవతి కన్యా కాచిదితి సూచ్య
తే. తావన్యాయో సర్వత్ర సమబుద్ధిభావేన వికారాద్యభావాదవకుంతనమనుచితమితి
యావత్. తత్రాపి నాతిపరిస్ఫుటశరీరలావణ్యేత్య నేనావన్నసత్వేతి వ్యజ్యతే. ఆనన్న

* తహ జాణామి, తావిస్సద్ధకజ్జెత్తి; తథాజానామి తస్మాద్విస్సద్ధకార్యా ఏవ.

ప్రతిహరి—(౧) ¹ దేవ్య! కుదూహళగబ్బో మే * తక్కువనీదది.

దంసణ్ణా ఉణా నా గొప్పి నా అది.

రాజా—భవతు, అనిర్వర్యం పరకళత్రం.

శకుంతలా—(అ) (హస్తమురసి కృత్వా, ఆత్మగతం.) ²హిలల, కిం
ఎవ్వం వేసని? అజ్ఞుడత్తస్స హావం అణవధారిల. ధీరం దావ
హోహి.

పురోహితః— (పురోగత్వా) దేవ, ఏతే విధివదర్శితాస్తవస్వినః.
 శశ్చిదేషాముపాధ్యాయసందేశోఽస్తి. తం దేవః శ్రోతు
 మర్హతి.

రాజా—అవసాహోఽస్మి.

ఋషయః—(హస్తముద్యమ్య) విజయస్వ రాజన్.

1 దేవ! కుతూహలగర్భో మే తర్కః ప్రసీదతి. దర్శనీయా పునరస్మా
అకృతిర్దృశ్యతే.

2 హృదయ, కిమేవం వేసనే! ఆర్యపుత్రస్య భావమవధార్య ధీరంతావదృశ.

ప్రపంచమయతయా శరీరలావణ్యమత్కర్థం న దృశ్యత ఇతి భాషి. ఏతాదృశ్యాః స్వ
నికటమాగమనం కిమర్థకమితి కాస్మిద్దితి వితరేక్. తత్ర దృష్టాంతమాహ—కినలయ
మిత్యాదినా. పాండుపత్రాణాం రాగరహితశుష్కపర్ణానాం మధ్యే కినలయమివ కాశి
లాదిభిస్సృష్టహణీయం రాగయుక్తపల్లవమివ.

౧. దేవత్యాది. తర్కో- విచారః కుతూహలగర్భః. ఆరణ్యే పరిమితాహారాది
 నిష్పత్తపన్నినామేతాదృశరూపలావణ్యాద్యతిశయవత్యా సహాగమననితకర్కస్తాన్వి
 త్సర్వగర్భ ఇతి యావత్, తదేవ విశదయతి—దర్శనీయేతి. దర్శనీయా స్పృహ
 జీయా. నిరుపపదేన స్త్రీణామపి వస్తుసాందర్యబలాత్ స్పృహజీయేతి వ్యజ్ఞతే. న తు
 పురుషాణామేవేతి భావః. భవత్విత్త్యంగీకారే. సకలజనస్పృహజీయా తాదృశాకృతి
 రేవేత్త్యంగీకారః.

అ. హిందూత్వాది. భావోఽభిప్రాయః. పరకళత్రమితి సామాన్యోక్తత్వాల్
మాజేపస్యేతి యావత్.

*CC-0. Mumukshu Bhawan Varanasi Collection. Digitized by eGangotri

రాజా—అఖిలానభివాదయే వః.

ఋషయః—స్వస్తి భవతే. ఇష్టేన యుజ్యస్వ.

రాజా—అపి నిర్విఘ్న తపసో మునయః?

ఋషయః—

కుతో ధర్మక్రియావిఘ్నః సతాం రక్షితరి త్వయి,

తమస్తపతి ఘర్తాంశౌ కథమావిర్భవిష్యతి?

౧౪

రాజా—(౧) అర్థవాక్ ఖలు మే రాజశబ్దః. అథ భగవాన్ లోకా
సుగ్రహాయ కుశలీ కాశ్యపః?

శార్ఙ్గరవః—స్వాధీనకుశలాః సిద్ధిమంతః. స భవంత మనామయప్రశ్న

పూర్వమిదమాహ—

రాజా—కిమాజ్ఞాపయతి భగవాన్?

శార్ఙ్గరవః—(౨) యన్తిభస్మమయాదిమాం మదీయాం దుహితరం

భవానుపాయంస్త, తన్తయా ప్రీతిమతా యువయోరనుజ్ఞాతమ్.

౧౪. కుత ఇత్యాది. సతాం సజ్జనానాం న దుష్టానాం రక్షితరి పరిపాలకే.

౧. అర్థవాక్ రంజనాద్రాజేతి రాజశబ్దార్థవాక్. యద్యపి రాజశబ్దో రాజ్య
దీప్తావిత్కర్థాత్. కనిస్పృత్యయాంతః. న తు రంజే. తథాపి ధాతూనామనేకార్థత్వా
దుపపద్యతే. అథేతి ప్రశ్నే, కుశలీతి. కుశలప్రశ్నస్తు “బ్రాహ్మణం కుశలం పృచ్ఛేత్
క్షత్రబంధుమనామయం, వైశ్యం క్షేమం సమాగమ్య కూద్రమరోగ్యమేవ చ”
ఇతి మనువచనాదిత్యవగంతవ్యమ్.

౨. యన్తిభస్మమయాత్. పరస్పరకృతసంకేతాత్. గాంధర్వ
వివాహాదితి యావత్. ఇమామనాగరికాం. దుహితరం వాత్సల్యవిషయభూతాం.
భవాన్ సకలవర్ణాశ్రమమర్యాదాపరిపాలకో రాజా భవాన్తిత్కర్థః. భవచ్చర్మప్రయో
గస్తు జామాకృభూతదవ్యంతం ప్రతి పూజ్యవాచకః. ఉపాయంస్తేతి యత్
తత్కర్త. మయేత్యనేనారణ్యవాసిత్వా దనురూపవరసంఘటనార్థం నానాదేశభ్రమణ
కరణానమధేన మయేతి వ్యజ్యతే. ప్రీతిమతా అనాయాసేన అనురూపవరప్రాప్త్యా పరి
తోషవతా. ప్రీతికరణే ఉభయోరనురూపత్వమేవ హేతురితి యావత్. అక
నివోక్తం—యువయోరితి. ఏకదేన ఏకదయతి. తత్ప్రసాదేనోపసాద్యమితి.

(౧) కుతః ?

త్వమర్హతాం ప్రాగ్రసరః స్మృతోఽసి నః
శకుంతలా మూర్తిమతీవ సత్కియా,
సమానయంస్తుల్యగుణం వధూవరం
చిరాయ వాచ్యం న గతః ప్రజాపతిః.

౧౫

తదియమిదానీమాపన్నసత్త్వా ప్రతిగృహ్యతాం సహధర్తాచరణాయేతి.

గౌతమీ—¹అజ్ఞ, కిం వి వత్తుకామమ్మి. ఇ ఖి మే వలనావలసో
అథి. కహం వితి?

ణావెక్కిఁ గురులతో తువ ఇమావ ఇ పుచ్చిల బంధూ,
ఎక్కక్కం ఎవ్వ చరిదే భణామి కిం ఎక్క-ఎక్కస్స.

౧౬

1 అర్థ, కిమసి వత్తుకామమ్మి. న ఖిలు మే వచనావకాశోఽస్తి. కథమివ?
నాపేక్షితో గురుజన స్వయానయా న పృష్టా జ్ఞప్తః,
ఏకైకమేవ చరితే భణామి కిమేకైకస్య.

౧౭

౧. కుత ఇత్యాదినా.

౧౫. త్వమితి. అర్హతాం కులభిజాత్యాదిమతాం పూజ్యానాం ప్రాగ్రసరః
ముఖ్యతమః. త్వమిత్యేకవచనేన పూజ్యగ్రగణ్యతాయామద్వితీయత్వం వ్యజ్యతే.
సత్కియా పౌశిల్యాదిః సమానయః. సమ్యగ్యజయః. చిరాయాద్యసృష్టి కర్తా
రభ్య వర్తమానం. వాచ్యం ఆనమానగుణవధూవరసంఘటనానితాపవాదం న గతః.
అద్య శకుంతలాదుష్యంతసంఘటనేన ప్రాప్త ఇత్యర్థః. అత్ర వర్తమానార్థకాద్యాది
పదానుపాదానాత్ ప్రజాపతిర్బుద్ధి పూర్వకానురూపవరసంఘటనయా లోకాపవా
దం న గత ఇతి న, కింతు దైవాన్నగత ఇతి ప్రజాపతేరితి అనుకూలవిధ్యంతరాపేక్షా
ధ్యన్యతే. అత్ర సమాలంకారః. తదుక్తం— * “సమం యోగ్యతయా యోగో యది
సంభావితః క్వచిత్” ఇతి. ఇదమనయోక్త్యాన్యుమితి యోగ్యతయా సంబంధస్య నియత
విషయమధ్యవసానం చేత్సమం భవతి. ప్రకృతే శకుంతలాదుష్యంతయోగ్యసంబంధస్య
సమత్వకథనాత్ సమం భవతి.

అజ్ఞేత్యాది.

౧౬. ణావేక్కిఁ ఇతి. చరితే వివాహవ్యాపారే * “కన్యా పరయతే రూపం
మాతా వితం సితా శుకం, బాంధవాః కులమిచ్చంతి”² న్యాయేన బహు జనాను
జ్ఞాపేక్షితే వివాహకర్తృత్వార్థః. అతనివాక్యం. నాపేక్షితో గురుజన బంధవ ఇతి.

శకుంతలా—(అత్తగతమ్) ¹కిం య ఖి అజ్ఞాతౌ ఫణాది?

రాజా—కిమిద ముపన్యస్తమ్?

శకుంతలా—(అత్తగతమ్) పావటఖి వఅణోవణ్ణాసో.

శార్దూలవః—(౧) తత్కథం కిమిదం నామ? నను భవంత ఏవ నితరాం

లోకతస్త్రినిష్ఠాతాః.

సతీమసి జ్ఞాతికులైకసంశ్రయాం

జనోఽన్యథా భర్తృమతీం విశంకతే,

అతస్సమీపే పరిణేతురిష్యతే

తదప్రియాపి ప్రమదా స్వబంధుభిః.

౧౭

1 కిం ను ఖిల్వార్థపుత్రః భణతి?

2 పావనః ఖిలు వచనోపన్యాసః.

ఏకైకమేవ కేవలమేవ యువాం. ఏకైకస్య కిం ఫణామః. న కిమసి వక్తవ్యమస్తి. మిత్రస్సమయం యువామేవ జానీధః. తథైవ పరస్పరం వర్తేథా మిత్ర్యభిప్రాయః.

౧. తత్కథమితి. "కిమిదముపన్యస్త మి"తి యదుక్తం, తత్కథమితి హేతుప్రశ్నే. లోకతస్త్రినిష్ఠాతాః లోకసిద్ధాంతనిపుణాః— "తంత్రం కుటుంబకృత్యే న్యాయాత్కారణేఽసి పరిచ్ఛదే, కాస్త్రీ ప్రధానే సిద్ధాంతే తంతువాయే గడోత్తమే" ఇతి విశ్వః.

౧౭. సతీమిత్యాది. సతీమసి సాధ్వీమసి, తర్హి సాధ్వీస్సర్వత్రావస్థానం దుష్టం కిం? ఇత్యత ఆహ—జ్ఞాతికులైకసంశ్రయామితి. ఆత్రాప్యఃశబ్దోఽనుషంభ్యతే. జ్ఞాతీనాం జననపోషణకారణభూతసిత్త్వాణాం కులం ఏకః కేవలస్సంశ్రయో యస్యాస్సా తథోక్తా. ఏకగ్రహణేన పితృగృహే కాదాచిత్యావస్థానం న దుష్టమితి వ్యుజ్యతే, తర్హి కింభూతభర్తృమత్యావిన పితృగృహవస్థానం శంకాస్సదం? ఇత్యా శంక్యాహ— భర్తృమతీమతీతి. స్త్రీత్వసాఫల్య హేతుభూతసంభాషణాలింగనచుంబన సంభోగగర్భోత్పత్త్యాది కారణభూతభర్తృమతీమసి. మతుప్యైత్యయేన ప్రశస్తతర కాంతవతీత్వం సూచ్యతే. జనః బంధుశత్రుమధ్యస్థభూతలొకః. న తు శత్రుమాత్రజనః. అన్యథా అన్యప్రకారేణ. అసతీమితి యావత్. విశంకతే. యద్యపి అనురూప భర్తృమతీత్వం, తథాపి సార్వకాలికపితృగృహవస్థానాదసతీతి విశేషేణ తర్కయతి. వర్తమానవ్యవహారేన సత్యమనానందాదులై. అతః త్రయంబలై ప్రమాదా యువతిః.

రాజా—కించాత్రభవతి మయా పరిణీతపూర్వా?

శకుంతలా—(సనిహదమ్) (ఆత్మగతమ్) (౧) హి అల, సంపదం జు త్తం
దే ఆదంక ఆసీ.

శార్దూరవః—

కిం కృతకార్య ద్వేషో ధర్మం ప్రతి విముఖతా కృతావజ్ఞా?

రాజా—కుతోఽయమనత్కల్పనా ప్రశ్నః?

శార్దూరవః—

మూర్ఖస్త్వమి వికారాః స్రావ్యేణైశ్వర్యమ త్రేషు.

౧౮

1 హృదయ, సాంప్రశం యుక్తం తే ఆశంక ఆసీత్.

న తు వృద్ధా. స్వబుధుభిః స్వస్య హితైషిభిరాప్తకమైః పరిణేతుః భర్తృసమీపే
ఇవ్యతే వాంఛ్యతే. సహధర్మచారిణీ భూత్వా తయా భర్తృసమీపస్థయా భావ్యమితి
వాంఛ్యత ఇతి యావత్. తర్హి భర్తరః ప్రియాచేత్ కిం కర్తవ్యం? ఇశ్యతాహ—
తదప్రియాపి అనిష్టాపీత్యర్థః.

౧. ఆత్మగతమిత్యాది. ఆశంకా భయం.

౧౮. కిమిత్యాది. కృతే నిర్వర్తితేకార్యే శకుంతలాపరిణయవ్యాపారే ద్వేషః
అసహనత్వం కిమితి ప్రశ్న—“సప్రకృతవాదుర్లభనిషేధ విషయశ్చ యో విషయః,
కామ స్వభావవాచకః ప్రసరిత తత్రైవ దుర్వారః” ఇతి న్యాయేన తాత్కాలిక
సుఖార్థం యత్కించితక్రమం తత్కిమర్థమాంతమయ్యప్రేయమితి స్వప్రయోజనే నివృత్తే
సతి తత్ర గుణభావాత్ జాగుభ్యయా ద్వేషః కిమితి భావః. ధర్మం ప్రతి విముఖతా
వైముఖ్యం. కిమితి ప్రశ్న. విధ్యుక్తగాంధర్వవివాహేన ధర్మప్రజార్థం పరిణీయ
తత్పరిత్యాగేనాద్యుప్రభృతి తప ధర్మేచ్ఛా నాస్తి కిం ఇతి యావత్. అవజ్ఞా ఆపధీరణా
కృతా కిం? ఏతే తపస్వీనః రాజ్ఞో మమ కథం సంబంధిన ఇత్యవమాననా కృతా కిమి
త్యర్థః. కుతః కస్తాత్కారణాత్ అనత్కల్పనాప్రశ్నః అనతః అవిద్యమానార్థస్య కల్ప
నయా సంపాదనేన కృతః ప్రశ్నః.

౧౯. మూర్ఖంతీతి. అమీ వికారాః కృతకార్యద్వేషాదయః మూర్ఖంతి అప్ను
వంతి. వర్తమానవ్యవహారేన త్వయ్యనుభవరూపేణ దృష్టా ఇతి భావః. అధిక్షిప్తః సోప
హాసం త్యక్త్యుత్తరః gamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

రాజా—విశేషేణాధిక్షిప్తాఽస్మి.

గౌతమీ—బాదే! ముహూర్తం మాశ్చక్షేసు అవణాస్సం దావ దే
అవకుంతణం. తదో తుమం భట్టా అహిజాణస్పది.

(యథోక్తం కరోతి.)

రాజా—(శకుంతలాం నిర్వర్ణ్య ఆత్మగతమ్)

ఇద ముపనతమేవం యాపమక్లిష్టకాన్తి

ప్రథమపరిగృహీతం స్యాన్న వేత్యవ్యవస్యక్,

భ్రమర ఇవ విభాతే కున్దమస్తస్తుషారం

న చ ఖలు పరిభోక్తుం నైవ శక్నోమి హతుమ్.

౧౯

(ఇతి విచారయన్ స్థితః.)

పరిజనః—(జనాన్తికమ్) అమ్మో! ధర్మావేక్షిదా భత్తుణో. ఈరిసం
ణామ సుహోహణదం రువ్వం దక్షి అ కో అణ్ణో విల రేది!

శార్దూరవః—(౧) కిమిదం జోషమాస్య తే!

1 బాదే! ముహూర్తం మాలజ్ఞస్య. అవణాస్సం దావ దేవకున్తణమ్. తత
స్తాన్తం భర్తాభిజ్ఞాస్యతి.

2 అహో! ధర్మావేక్షితా భర్తః. ఈదృశం నామ సుభోషనతం యాపం
దృష్ట్వా కోఽన్యో విచారయతి!

౧౯. ఇదమిత్యాది. ఇదమిత్యనేన సర్వావయవప్రత్యక్షతా కథితా. ఉపనత
ముపస్థితం. అక్లిష్టకాంతి అనవద్యసౌందర్యం. “అనేన రత్నహరీ తు పార్థివ” ఇతి న్యాయే
నాపరిత్యాజ్యత్వముక్తం. అవ్యవస్యక్ అనిశ్చిన్యక్. కుందం కుందకుసుమం. అంతస్తు
షారమిత్యనేన భ్రాంతిహేతురుక్తః అత్ర వివర్యయో నామాలంకారః. తదుక్తం—
“...తద్వివర్యయో విచారణవ వివర్యయః, విచారస్యాన్యథాభావః తథా దృష్టావయో
గతః. సందేహాత్కల్ప్యతే వస్తు న విజ్ఞేయో వివర్యయః” దృష్టావయోగినో వస్తునస్సం
దేహాదన్యథాకల్పనం వివర్యయః. అత్ర దుష్కంఠస్య శకుంతలాం ప్రతి పరిగ్రహసందే
హాత్ వివర్యయః.

అమ్మో ఇత్యాది. ౧. జోషం తూష్టిం “తూష్టిం జోషం భావే నూనమిత్యప్యయే
షు” హలాయధుః. తేల్లిణం కశక్రమంతం. ఆకా. బాదేతి శ్మశ్. మాతాపదిత్యాది.

రాజా—భో స్తపోధన! చింతయన్న పి న ఖలు స్వీకరణమత్ర భవత్యాః
స్త రామి. తత్కథమిమా మభివ్యక్తసత్త్వలక్షణాం ప్రత్యాత్తా
నం తే త్రిణమాశంకమానః ప్రతిపత్స్యే?

శకుంతలా—(సవిషాదం, ఆత్మగతమ్) 1 పరిణామ ఏవ్య సం దేహా
కుదో మే దాణిం దూరాహిరోహిణీ ఆసా?

శార్దూలవః—నూ తావత్.

కృతాభిమర్శా మనుమన్యమానః
సుతాం త్వయా నామ మునిర్విమాన్యః,
ముష్టం ప్రతిగ్రహాయతా స్వమర్థం
పాత్రీకృతో దస్యురివాసి యేన.

౨౦

శారద్యతః—శార్దూలవ! విరమ త్వమిదానీం. శకుంతలే! వక్తవ్యముక్త
మస్తాభిః. సోఽయమత్రభవానేవమాహ. దీయతామస్తై ప్రత్య
య ప్రతివచనమ్.

1 పరిణయ ఏవ సం దేహాః. కుదో మే దూరాధిరోహిణ్యాశా?

తావత్సకల్యే. పరిగ్రహపరిగ్రహరూపశకుంతలావిషయశాస్త్రదృష్టవద్దుక్తవృత్తాదికం సర్వ
మిత్యర్థః. మాజ్ నిషేధే.

౨౦. కృతేతి. సుతాం సదసద్వ్యవహారాభ్యాం స్వకులకీర్తికలంకకారణభూ
తాం పుత్రీం త్వయా కృతాభిమర్శాం కృతస్వర్శాం కృతసంగ్రహణామిత్యర్థః, అను
సవ్యమానః అనాయా సేనానురూపపరప్రాప్తిర్జాతేతి బహుమన్యానః మునిః మననా
న్తునిరితి సార్వకాలికాత్మస్వరూపమననేన లోకవృత్తాంతానభిజ్ఞః శాశ్వతః. నామావ
ధారణే. మునిరేవేతి యావత్. విమాన్యః అసద్వృత్తజ్ఞవ తిరస్కార్యః. విమాన్య
తాయాం హేతుమాహ -- ముష్టమిత్యాదినా. ముష్టం చోరితం. న తు స్వార్ససికత
యా దత్తం. స్వం స్వకీయం న తు పరకీయం ఆర్థం. “అర్థా బహిశ్చరాః ప్రాణా” ఇతి
న్యాయేన త్యాగభాగేష్టాపూర్తాదికారణహేతుభూతం ధనం ప్రతిగ్రహాయతా దేహి
దేహామపి వాత్రాగత ఇత్యభిధానాద్విశంబే సతి సముచితకాలదేశద్రవ్యాతిక్రమధియా
దానరూపేణాంగీకారయతా ధనినా దస్యురివ బహువిధపదార్థాశ్చోర్జన యేన
మునినా పాత్రీకృతః దానార్హీ కృతః. త్వమితి విశేష్యపదానుపాదానాత్ కృతః
ననా మోచ్యమానా మిత్యాభిప్రాయః. సమునిరితి సంబంధః.

శకుంతలా—(ఆత్మగతమ్) 1వదం అవత్థందరం గదే తారినే అణురావ
కిం వా సుమరిదేణి? అత్తా దాణిం మే సోఅణిజ్జో త్తి నవ
సిదం. (ప్రకాశం) (౧) అయ్యుడై త్త(ఇత్యర్థోక్తే) సంసరిదే దాణిం
పరిణవేణ వసో సముదాఆరో. పోరవ! ఇ జాత్తం తామదేపురా
అస్సమపదే సహవాత్తాణహిఅలం ఇమం జణం సమఅపువ్వం
పదారిఅ సంపదం ఈరినేహిం అక్కరేహిం పచ్చాచక్కిదుం.
రాజా—(కర్ణా పిఠాయ) శాస్తం పాపం శాస్తం పాపం.

1 ఇదమవస్థానరం గతే తాదృశే 2 మరాగే కింవా స్మరితేన? అత్తేదానీం మే
శోచనీయ ఇతి వ్యవసీతమేతత్. ఆర్యపుత్ర (ఇత్యర్థోక్తే) సంశయిత ఇదానీం పరి
ణయే, నైవసముదాచారి. పారవ! న యుక్తం నామతే పురాత్రమపదే న్వభావో
త్తానహృదయమిమం జనం నమయపూర్వం ప్రతార్య, సాంప్రతమిదృశైరక్షరైః
ప్రత్యాఖ్యాతుం.

౧. అయ్యుడైత్యాది. పారవేతి తక్కువకృతఘ్నత్వయోగ్యవర్ణనావిస్తర
సంరంభేణ ఫణితి. తవ కులప్రసిద్ధ్యా విశ్వసనీయస్య. తాదృశామరాగ ప్రకటనవతస్త
వేతి యావత్. నయుక్తం కృతఘ్నతయా విశ్వస్తజనవంచనం న యోగ్యం. నామావ
ధారణే. యుక్తమేవ న భవతీత్యర్థః. పురేతి కాలజ్ఞాపనేన చిరవిశ్లేషాదంతఃపురస్త్రీగ
ణావహృతచిత్తతయా మాం విస్తృతోఽసీతి జ్ఞాప్యతే. ఆశ్రమపదేకాంతిప్రధానరాగ
ద్వేషాదిరహితజనావస్థానయోగ్యధర్మారణ్యే. దుష్టజనప్రవేశానర్హ విశేషప్రదేశ ఇతి
యావత్. బహుయువతిప్రాప్తిసంభావితసామాన్యనగరప్రవేశాదా రాజ్యపరిపాలనభ
మణికాలే రత్నహరి తు పార్థివ ఇతి న్యాయేన కామవశాద్యతిగ్రంభితకార్యం
రాజానో బహువల్లభా ఇతి న్యాయేన పునఃపునః స్త్రీరత్నసంపరాగ్దిస్తృతం భవతి.
వరయువతి ప్రాప్త్యనుచితవిలక్షణవిశేషప్రదేశే కృతకార్యం కథం విస్తృతమితి
భావః. విస్తరణకార్యం న్వస్యానివ దోష ఇత్యాహ—న్వభావోత్తానహృదయమితి.
అరణ్యవాసిత్వాదనాగరికతయా పరకృతవంచనానభిజ్ఞతేన త్వద్వచనశ్రవణమా
త్రవిశ్వస్తచిత్తం. అనేన తదా న్వస్యాః కన్యాభావసులభమప్రాగల్భ్యం ప్రతి
నిందితా ధ్వస్యతే. జనమితి. అరణ్యే మృగజాతిభిన్నహ వర్ధితతయా తాదృగ్వి
దగ్ధనాగరికకన్యకాజనసహవాసాభావాత్ జననమాత్రఫలకం. జనమిత్యేకవచనేన
వినిశ్చే ఏకాకినీం మామేవ వంచితవానసి నతు మత్పిత్రాదీక వంచయిత్వా
తదననుజ్ఞయా మాం పరిణీతవానసీతి భావః. కించ జనశబ్దేనత్వదపరిగ్రహేణఇతః
పరం భర్తృపితృకులభవత్తా న్వస్యామృచ్యతే. నమయపూర్వం సంకేతపురస్కరం.

వ్యవదేశమావిలయితుం కిమిహనే జనమిమం చ పాతయితుం?

కూలబృహేన సిన్ధుః ప్రసన్నమమ్మస్తటరుహం చ. ౨౧

శకుంతలా—¹హోదు. జగ్గి పరమత్థదో పరపరిగ్రహసంకిణా తువ
ఎవ్వం పపుత్తం, అహిణ్ణాణ్ణేణ ఇమిణా తుహ సందేహం
అవణిస్సం.

రాజా—(౧) ఉదారః కల్పః.

శకుంతలా—(ముద్రాస్థానం పరామృశ్య) హిహిహి! అంగుళి అఅసు
ణ్ణా మే అంగుళి. (సవిషాదం గౌతమిమవేక్షతే)

గౌతమి—²ణూణం సక్కావదారబ్బందరే సఈతిత్థం వందమాణావ
తుహపాత్తాదోపబ్బట్టం అంగుళిఅఅం.

1 భవతు. యది పరమార్థకః పరపరిగ్రహశఙ్కినా త్వయైవం ప్రపృతం, ఆభి
జ్ఞానేనానేన తవ సద్దేహమపనేష్యామి.

2 హేధిక్! హేధిక్! అంగుళియకశూన్యా మేఽబ్బుళి.

3 నూనం శక్రావతారాభ్యంతరే శచీతీర్థం వందమానాయాస్తవ హస్తా కృత్య
ప్రమజ్జుళియకం.

ప్రతిజ్ఞాపురస్కరం చ. అనేన యద్యపి త్వత్క్రౌశవంచాఫలస్య ఆత్రహాకే రాజ్యస్తవ
శిక్షకజనో న విద్యతే. తథాపి శపథ పరిత్యాగజనితదోషస్య పరలోకానుభవభీతిర్నాస్తి
కిం? ఇతి వ్యజ్యతే, ప్రతార్థ్య ప్రకర్షణేన చయిత్యా, ప్రతారణాయాః ప్రకర్షకథనేన
విశేషానహానురాగప్రకటచార్థం. “ఏకైకమత్ర దివసే దివసే మదీయం నామాక్షరమి”
త్యాదిబహుస్త్రివిలక్షణపట్టమహిషీభావకరణ పరిగ్రహబహుత్వేఽపి “ద్వేప్రతిష్ఠే కుల
స్యమే” ఇత్యాదిరాజకథితబహ్వశ్వాసకరణవంచనావచనచాతురీ నూచ్యతే. సాంప్రతమి
దాసీం స్వప్రయోజనే నివృత్తే సతీత్యర్థః. ఈదృశైః లోకవిలక్షణ తదాసీంతనానురాగ
ప్రకటనానుచితైరత్తరైః మర్త్యవ్యధాకారివర్ణనమూలైః ప్రత్యాఖ్యాతుం నిరాకర్తుం న
యుక్తమితి సంబంధః.

౨౧. వ్యవదేశమిత్యాది. వ్యవదేశం పరదారాభిమర్శవిముఖులప్రసీద్ధి మావిల
యితుం కలుషయితుం ఇమం జనమాత్మాగం పాతయితుం పరితం కర్తుం కిమిహనే
ఇచ్ఛసి కిం? ఇతి ప్రశ్నే, తత్ర దృష్టాంతమాహ—కూలంకషేవేత్యాది. కూలంకషా
ఉత్కూల ప్రవాహ మర్యాదాలంఘనీనితి యావత్.

0. Jangamwadi Math Collection, Digitized by eGangotri
౧. ఉదారః కల్పః ఉన్నతః ప్రకారః సందేహవిషయమునుబట్టి.

రాజా—(సస్థితమ్) (౧) ఇదం తత్, ప్రత్యుత్పన్నమతి నైఋణమితి
యదుచ్యతే.

శకుంతలా—¹ఎత్త నావ విహితా దంసిదం పవలు త్తణం. అవరం దేక
హయిస్సం.

రాజా—(౨) శ్రోతవ్యమిదానీం సంవృత్తం.

శకుంతలా—(౩) ణంఎకస్సిం దిఅహా ణోమాళిఆమండవే ఇలిణీప
త్తభాఅణగదం ఉదలం తుహహత్తే సణ్ణిహిదం ఆసి.

రాజా—శృణుమస్తావత్.

శకుంతలా—²తక్షణం మహ పుత్తకిదట దీహాపంగో నామ హరిణాపో
దట ఉవత్తదో, తదో తువ దావ పుడమం ఏసోపిబదు త్తి అణు
అంపిణా ఉపచ్చందిదో ఉఅవణ. ఇఉణ సో దే అపరిచఆదో
హత్తబ్బాసం ఉవగదో. పచ్చా తస్సిం ఎవ్వ మవ గహీదే సలిశే
కిదో దేణ పణట. తదో ఇద్ధం పహసిదోసి—సవ్వోసగం దేసు
విస్సపది. దువే వి ఖు ఎత్త ఆరణ్ణ ఆత్తి.

1 అత్ర తావద్విధినా దర్శితం ప్రభుత్వమ్. అవరం తే కథయిష్యామి.

2 నన్వేకస్మిన్ దివసే నవమాలికామణ్డపే నశిసప్తరభాజనగతముదకం తవ
హస్తే నన్నిహితమాసీత్.

3 తక్షణం మమ పుత్రకృతకో దీర్ఘపాక్షో నామ హరిణాపోతక ఉపసితః.
తదా త్వయా తావత్ప్రథమేష పిబత్విత్యనుకమ్మినోపచ్చన్దిత ఉదేశన. న పునరేష
తేఽపరిచయాద్ధస్తాభ్యాశ ముపగతః. పచ్చాత్తస్మిన్నేవ మయా గృహీతే సలిశే కృత
స్తేన ప్రణయః. తత ఇత్థం ప్రహసితోఽసి—‘సర్వస్యగన్ధేషు విశ్వసితి ద్వావపి ఖల్వ
త్రారణ్యకావలి.’

౧. నైఋణ స్త్రీకారిః. ప్రత్యుత్పన్నమితి ప్రత్యుత్పన్నా తాత్కాలికీ మతి
ర్యస్య తత్తథోక్తం. యదుచ్యతే, లాఞ్ఞారితిశేషః. తదద్యానుభవాత్ సత్యమితి యా
వత్. అనేన ప్రత్యుత్పన్నమతిర్నామ సంధ్యంగముక్తమిత్యవగంతవ్యం. తదుక్తం—
“తాత్కాలికీ మతిర్యాస్యాద్దోషే పరిజిహ్నయా, ప్రత్యుత్పన్నమతిస్సా” ఇతి.

౨. శ్రోతవ్యమిత్యాది. ఇదానీం సాంప్రతం సందేశావసయనార్థం దర్శనీయాం
గుణీయకే గతే, శ్రోతవ్యం శ్రోతుముచితం సంవృత్తం సంపాదితం.

౩. ణమిత్యాది. నస్థితి సంబోధనే. ఏకదివసే. ఏకపదేన పునరపి దివసాంతర
CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

రాజా—(౧) ఏవమాదిభిరాత్మ కార్యనిర్వర్తినీనాం యోషితామన్మత
వాజ్ఞదుభిరాకృష్యన్తే విషయిణః.

గౌతమీ—¹మహాభాత, తారుహసి ఎవ్వం మం తేదుం. తవోపణసంప
ద్ధిదో అణపిణ్ణో అలం జణో కథలవస్స.

రాజా—అయి తాపసవృద్ధే!

స్త్రీణామశిక్షితపటుత్వమనూనుషీషు
సందృశ్య తే కిముత యాః ప్రతిబోధవత్కః,
ప్రాగస్తరిక్షగమనాత్స్వమపత్యజాత
మన్వైర్ద్విజైః పరభృతాః ఖలు పోషయన్తి.

౨౨

1 మహాభాగ, నార్హ స్వేనం మస్త్రయితుమ్, తపోవనసంపద్ధి తో-౭నభిజ్ఞో-౭ యం
జనః కైతవస్య.

సంసర్గాభావాన్తాం విస్తృతో-౭సీతిజ్ఞాప్యతే. దివసవదేన సర్వావయవప్రదర్శనేన త్వ
మేవేతి నిశ్చితజ్ఞానాత్ త్వన్నికటాగమనం న తు పురుషాంతరసామ్యభ్రాంత్యాగమ
నమితి భావః. ద్వావప్యారణ్యకావితి మృగసామ్యకథనేన నాగరికప్రాధాంగనా
సంసర్గాభావాత్ సంభోగసమయే స్వస్యాః కామకంఠసామర్థ్యాభావాన్నయకార
భిశ్చంగారస్సూచితః.

౧. ఏవమిత్యాది. యోషితాం న తుశకుంతలాయా ఏకస్యాఏవ భవతి. విష
యిణః విషయశీలాః.

౨౨. స్త్రీణామిత్యాది. స్త్రీణాం కామినీనాం న తు శకుంతలాయా ఏకస్యా
ఏవ భవతి; అశిక్షితపటుత్వం— “నాసంవత్సరవాసినేబ్రూయాది” తిన్యాయేన
యశ్యకస్యచిత్తద్విద్యా నిపుణ జనస్య సహవాస శుశ్రూషాదిభిరుపదేశరాహిత్యేన పటు
త్వం గూఢవంచనాకరణప్రకారచాతుర్యం. అనూనుషీషు మరుష్యజాతివ్యతిరిక్తేషు
తిర్యగ్జాతిష్వితి యావత్. బహువచనేన దైవాదేశక్ర దృష్టమితి సంభావనయా సర్వత్ర
నారోప్యతే. కింతు బహుస్థలేష్వితి భావః. సందృశ్యతే సమ్యక్ స్ఫుటం సమస్తలొక
సమ్యక్త్యా విభాష్యతే. వర్తమానవ్యవదేశేన పురాణాది ప్రసిద్ధిర్న భవతి, కిం త్వద్యాపి
దృశ్యత ఇతి భావః. యాః స్త్రీయా బోధవత్కః—“జ్ఞానం విశేషో గదితో నరా
ణా”మితి న్యాయేన తాః ప్రత్యశిక్షితకైతవపాటీ యశ్య ఇత్యక్ర కిమాశ్చర్యమి
త్యర్థః. అప్రసిద్ధం ప్రసిద్ధే న బోధనీయమితి న్యాయాదుక్తార్థం దృష్టం లేన విశద
యతి—పరభృతాః జ్ఞానాన్వయస్థానాం స్వస్థియం అపత్యజాతవత్ప్రకృత్యనూనాభి, అన్వైర్ద్వి

శకుంతలా—(సరోవరం) (గ) అణజ్జ, అత్తణోహి అణుమాణేణ సవ్వం
 పెళ్ళసి. కోదాణిం అణ్ణో ధమ్మకంచు అప్పవేసిణో తిణచ్చణ్ణ
 కూవోపమస్సు తుహ అణుకిదిం పవిస్సది.

రాజా—(అత్తగతం) (ఎ) సందిగ్ధబుద్ధిం మాం కుర్వన్నకై తవ ఇహాస్యాః
 కోవ ఉపలక్ష్యతే. తథాహ్యనయా—

మయ్యేవ విస్మరణ దారుణచిత్తవృత్తైః
 స్మృత్యం రహః ప్రణయమప్రతిపద్యమానే,
 భేదాద్భువోః కుటిలయోరతి లోహితాక్ష్య
 భగ్నం శరాసనమివాతిరుమాన్తరస్య.

౨౩

1 అనార్య. అత్తనో హృదయానుమానేన సర్వం వశ్యసి. క ఇదాసీమన్యో
 ధర్మకంచుకప్రవేశినస్తృణచ్చన్న కూపోపమస్సు తవానుకృతిం వశ్యతి.

జైరస్యభావీయోః పక్షిభిర్యాయనైరిత్యర్థః, పోషయంతి వర్ధయంతి. ఖలు ప్రసిద్ధౌ.
 అనేన సర్వలోక ఉక్తః. అత్ర విశ్వేదకారకవీణానుగుణం కావ్యార్థోఽపి ద్యోత్యతే.
 తథాహి, అంతరిక్షగమనాత్ ప్రాగుష్యంతస్య మాతలినా నహ స్వర్గగమనాత్పూర్వం
 స్వమపత్యజాతం స్వకీయం పుత్రం అన్యైర్దిష్టజైర్వారీచాదిభిః పోషయంతీతి ప్రకృ
 తార్థం న పరిత్యజ్యతి, అత్ర హేత్వవధారణం నామ సంధ్యంగముక్తం. ఉక్తం
 చ—“నిశ్చయో హేతునార్థస్య మతం హేత్వవధారణ”మితి. అత్ర పరభృతశబ్దస్య
 నోపబ్రంహితేన స్త్రీత్వహేతునా మృషాభాషణలక్షణస్పార్థస్య నిశ్చయాద్ధేత్వవధార
 ణం భవతి.

౧. అణజ్జేతి. అనార్యేతి స్వప్రయోజనమాత్రపరతయా పరదుఃఖకరణితేతి
 సంరంభినంబోధనం. యస్తు కుటిలాశయస్స స్వభిన్నమపి నమస్తం జనం కుటిలమేవ
 వశ్యతీత్యర్థః. ఇదాసీం సాంప్రతం స్వప్రయోజనే నివృత్తే సతీత్యర్థః. ధర్మకంచుక
 ప్రవేశినఇత్యనేన లోకవిశ్వాసార్థం పరస్త్రీపరిగ్రహవిముఖతాభినయః క్రియతే అంత
 ర్ధర్మో నాస్త్రీతి భావః. తృణచ్చన్నకూపోపమస్యేత్యనేన విశ్వస్తజననూతార్థం
 ప్రచ్చన్నదుశ్శీలత్వం సూచ్యతే.

౨. సందిగ్ధబుద్ధిమిత్యాది. అకైతవ ఇవ అకృత్రిమఇవ.

౨౩. మయ్యేతి. విస్మరణదారుణచిత్తవృత్తైః విస్మరణేన కృతకార్యస్య
 సంస్కారపర్యంతం స్మరణరాహిత్యేన దారుణా పరస్త్రీస్వర్పదోషబుద్ధ్యా సంగ్రహ
 ణయాపదయాపరస్మైకాన్తేనాన్తేన (M) రారిత్యస్మైకైర్భుక్త్యైః సుతర్థోక్త్యైర్భుక్త్యైః. అనేన

(ప్రకాశమ్) (౧) భద్రే, ప్రథితం దుష్టస్తచరిత్రం. తథాపీదం న లక్ష్యతే. శకుంతలా—¹ సుట్టు దావ సచ్చందచారిణీ కిదమ్మి. జా అహం ఇమస్య పచ్చవణ మహమహుణో హి అలవిసస్య హత్తభ్యాసం ఉవగదా, (ఇతి పటాన్తేన ముఖమావృత్య రోదితి.)

శార్ఙ్గరవః—(౨) ఇత్థమాత్మకృతంచాపలమప్రతిహత మాత్మానందహతి.

అతః పరిక్ష్య కర్తవ్యం విశేషాత్సంగతం రహః,

అజ్ఞాతహృదయేష్యేవం వైరీభవతి సాహృదమ్.

౨౪

1 సుష్టుతావత్సచ్చందచారిణీ కృతాస్తి, యాహమస్య ప్రత్యయేన ముఖమధోర్ధ్వదయవిషయ హస్తాభ్యాశముపగతా.

యద్యపి మమ సంగమేచ్ఛా విద్యతే, తథాపి చిత్తే తు తద్విషయే స్వారసికవృత్తిర్న భవతీతి వ్యజ్యతే. రహోవృత్తం రహస్యంజాతం ప్రణయం ప్రేమవిషయమప్రతిపాద్యమానే మయి విషయే కుటిలయోర్నకయోః భ్రువోః భేదాల్ భంగాల్ అనేన భ్రువోర్నకతాయా, ఉపా భేదకథనేనాకృతి మతయోశిశయితోహ వ్యజ్యతే. యథాహ—భరతః—“ఉత్తేపః పాతనం చైవ భ్రుకుటీ చతురంభ్రువోః, కుంచితం రేచితం చైవ సహజం చైవనప్తధా. భ్రువోస్సహజవిక్షేపాద్భ్రుకుటీ పరికిరితా, క్రోధస్థానేషు దీప్తేషు యోజయేద్భ్రుకుటీం బుభుః” ఇతి, భ్రువోర్మూలసముత్తే పాల్ భ్రుకుట్యాః కుటిలత్వం భవతీత్యర్థః. అతిలోహితాక్ష్యేతి అత్యర్థమరుణాక్ష్యే. అనేన కృత్రిమశ్చేతోపస్తదాక్షోరతిలోహితత్వం భవతీతి ప్రాక్తనదృష్టాంతాపన్నవ జనిత రోషేణాతిలోహితత్వం భవతీత్యకృత్రిమవివకోపఇతి వ్యజ్యతే. అతిరుషా అత్యర్థకోపతయా. స్వరస్య స్త్రీపురుషయో స్సంయోగకారణభూతస్య శరాసనం ప్రధాన సాధనం చాపం భగ్నమివ కుటిలమివ. యద్యపి స్వవిషయకాకృత్రిమానురాగాతిశయాత్తిరస్కారజనితకోపజనిత భ్రూభేదో న వస్తుసౌందర్యబలాత్ స్వీకరణాశాసనకస్తథాపి ప్రాక్తనవృత్తాంతస్వరణాభావేన పర స్త్రీబుద్ధ్యా తద్దర్శనజనితవికారో న జాయతఇతి భావః.

౧. భద్రఇత్యాది. భద్రే ప్రసన్నముఖ! ప్రథితం ప్రసిద్ధం చరితం, తథాపి ప్రసిద్ధమపి ఇదం పరిణయరూపచరితం న లక్ష్యతే. న కేనాపి ప్రమాణేనావగమ్యతే.

౨. అస్య పూరువంశస్య. ఇత్థమిత్యాది. ఇత్థమనుభూయమానప్రకారేణ అత్తకృతం పితృద్యమజ్ఞాం వినా న్నకృతం చాపలం ఆనాలోచితం కర్త.

౩. అతఇతి. అత ఉత్తకారణాల్. కర్తవ్యం కర్తవ్యం కర్త పరిక్ష్య ఇవ్వ జనైస్సహజాన్యకర్తవ్యమనన్యకర్తవ్యం విశేషాత్ విశేషేణ

రాజా—(౧) అయి భోః కిమత్ర భవతీ ప్రత్యయా దేవాస్తాన్ సంభృత
రోషాక్షరేణ వచసా క్షిణుభః?

శార్ఙ్గరవః— (సాసూయమ్) (౨) శ్రుతం భవద్భిరధరో త్తరమ్.

ఆ జన్తనశ్శాత్య మశిక్షితోయ
స్తస్యాప్రమాణం వచనం జనస్య,
పరాతిసంధానమధీయతే యై
ర్విద్యేతి తే నస్తు కిలాత్తవాచః.

౨౫

రాజా—(౩) భోభోసత్యవాదికా! అభ్యుపగతం తావదస్తాభిరేవమ్.
కింపునరిమామతిసంధాయ లభ్యతే?

పరీక్ష్య అనేన సమమిదం యోగ్యమయోగ్యం వేతి నానాప్రకారేణ విచార్య. కర్తు
ముచితం. వైపరీత్యే దోషం దర్శయతి—అజ్ఞాతహృదయేష్యితి. “కిలం సంవసతా
క్షేయం తచ్చ కాలేన భూయసా” ఇత్యనవగతస్వరూపేషు జనేషు సాహృదం
మైత్రం. ఏవం రాజనియథా. తథా వైరీ భవతి. తదప్యహితం భవతీత్యర్థః.

౧. అయిత్యాది. అత్ర భవతీ ప్రత్యయాదేవ శకుంతలావచనమాత్రవిశ్వాసా
దేవ. ఏవకారేణ వచనవిశ్వాసమాత్ర మేవాన్యత్ జ్ఞాపకప్రమాణాంతరం నాస్తీత్యర్థః.
క్షిణుభ నాశయభ, దూషయభేత్యర్థః. అనేన ఓజోనామ సంధ్యంగముక్తం. తదు
క్తం—“అధిక్షేపాద్యసహనమోజః ప్రాణాత్యయేష్యపీ”తి. అత్ర రాజ్ఞా శార్ఙ్గరవాధి
క్షేపాననానమయిభో ఇత్యాక్షేపాక్త్యా ప్రకటికృతం.

౨. శ్రుతమిత్యాది. అధరోత్తరం అధరస్య నికృష్టస్య మమేత్యర్థః. ఉత్తరం
ప్రతివచనం. భవద్భిరితి బహువచనముపహానే. అహం నికృష్టస్త్వ మేవ పూజ్యఇత్యర్థః.

౨౫. తదేవాహ—అజన్తనఇత్యాది. అజన్తనః జన్తారభ్య. శాత్యం పరవంచ
నాచాతుర్యం. అశిక్షితః అరణ్యవాసిత్వాద్దుష్టజనసహవాసాభావాదనుబదిష్టః. తస్య
తాదృగ్రాగద్వేషాదిరహితస్య జనస్యానాగరికస్య వచనమప్రమాణం ప్రమానిక్వాయకం
న భవతి. పరాతిసంధానం “రత్నహరీతు పార్థివ” ఇతి న్యాయేన పరవంచనం యైర్వి
ద్యేతి జీవనోపాయకాన్తమితి అధీయతే పత్యతే. తే కిల తపివ ఆత్తవాచః ప్రమాణ
గిరః సంతు భవంత్యిత్యర్థః.

౩. సత్యవాదిన్నితి. తపస్వీ భవాక్ శభమసత్యం వదతీతి యావత్. తావత్
సర్వం. సాత్యకారికపరమంసన్యాసైపుష్టమేవ జీవనోపాయవిద్యేతి యదుక్తం తత్సర్వ

కార్జరవః—వినిపాతః.

రాజా—(౧) వినిపాతః పారవైః స్తార్థ్యత ఇతి న శ్రద్ధేయమేతత్.

కార్జరవః—భో రాజా! కిము త్తరో త్తరేణ! అనుష్ఠితో గురునిదేశః.

ప్రతివర్తామహే వయమ్.

తదేషా భవతః కాంతా త్యజ వైనాం గృహాణ వా,

ఉపపన్నా హి దారేషు ప్రభుతా సర్వతోముఖి.

౨౬

గౌతమి, గచ్ఛాగ్రతః.

(ఇతి ప్రస్థితాః.)

శకుంతలా—¹కహం దావ ఇమిణా కిదపేణ విప్పలద్ధమ్ని; తుష్టే వి మం

పరిదేవిణిం పరిచ్ఛఅహ.

(ఇత్యనుప్రతిష్ఠతే)

గౌతమి—(స్థిత్యా) ²వచ్చ సంగరవ, అణుగచ్ఛసి ఇతి ణో కరుణ

పరిదేవిణీ సఉందళా. పచ్చాదేసవరుసే భత్తుమ్ని కిం వా మే

పుత్రిత కరేది?

1 కథం తావదనేన కితవేన విప్రలభాఽస్తి; యూయమసి మాం పరిదేవినిం పరిత్యజథ.

2 వత్స కార్జరవ, అనుగచ్ఛతీయం నః కరుణ పరిదేవిని శకుంతలా. ప్రత్యాదేశ వరుషే భర్తరి కిం వా మే పుత్రికా కరోతి?

మిత్యర్థః. ఆస్తాభిరితి బహువచనేన న్వస్య నాగరికతయా పరోక్షవైచిత్ర్యాభిజ్ఞతా వైపుణ్యం సూచ్యతే. వయం తాదృశా వివభవామ ఇతి భావః. ఇమామనాగరికాం తావసీం ఆతినంధాయ న్వప్రయోజనార్థం ప్రతార్య. ఇమామిత్యనేన శకుంతలావ్యతిరిక్తశలేఽన్యత్ర యత్కించిత్ప్రయోజనవశాద్రాజ్ఞో మమ పరాతినంధానం సంభావయంతు. ప్రకృతే తదభావాత్ ప్రతారణయా కిం ప్రయోజనమితి యావత్.

౧. వినిపాతః ధర్మప్రచారం స్వీకృతసహధర్మచారిణీపరిత్యాగేన ప్రత్యవాయః. గురునిదేశః శాశ్వతస్యాజ్ఞా.

౨౬. తదిత్యాది. కాంతా సహధర్మచారిణీ. దారేషు కళిత్రేషు. సర్వతోముఖ గుణదోషాభ్యాముపాదేయమేయాదినానారూపా. ప్రభుతా స్వాతంత్ర్యం. ఉపపన్నా ప్రత్యవాయాభావాదుక్తా. హి ధర్మకాన్తప్రసేదిత్యర్థః. అభిజ్ఞానకామం—31

శార్ఙ్గరవః—(గ) (సరోవం సన్నివృత్త్య) ఆః పురోభాగిని! కిమిదం

స్వాతంత్ర్యమవలమ్బనే?

(శకుంతలా భీతా వేపలే.)

శార్ఙ్గరవః—శకుంతలే!

యది యథా వదతి క్షీతిపస్తథా

త్వమసి కిం పితురుత్పథయా త్వయా?

అథ తు వేత్సి శుచి వ్రతమాత్మనః

పతికులే తవ దాస్యమపి క్షమమ్.

౨౭

తిష్ఠ తిష్ఠ. సాధయామో వయమ్.

రాజా—భో స్తవస్మిన్, కిమత్ర భవతీం విప్రలమ్బనే?

కుముదాన్యేవ శశాంకస్సవితా బోధయతి పజ్కుజాన్యేవ,

వశినాం హి పరపరిగ్రహసంశ్లేషపరాజ్ఞుభి వృత్తిః.

౨౮

గ. పురోభాగిని దోషమాత్రదర్శిని. తిరస్కారరూపదోషమేవ గృహ్లాసి. ఆపరిత్యాజ్యభర్తృత్వగుణం న గణయన్తీత్యర్థః. స్వాతంత్ర్యం స్వచ్ఛందవృత్తిం.

౨౭. యదీత్యాది. క్షీతిపా రాజా. అనేన క్షీతిప ఏవ న్యాయ్యాన్యాయ్యవిచారాభ్యాం నిగ్రహానుగ్రహకర్తా. న ఏవం కరోతి చేదస్తాభిః కిం కర్తవ్యమితి భావః. యథా వదతి మదీయకళత్రం న భవతీతి. తథా త్వమసి. యది తస్య భార్యా న భవసి చేదనతీ చేదితి యావత్. తదా ఉత్పథయా స్వకులకళంకభూతయా-స్తత్పథగామి న్యా త్వయా. పితృః. “పితా రక్షతి కామర” ఇతి న్యాయేన ఇతః పూర్వం త్వతోష్వలైకపరస్య కాశ్యవస్య. కిమిత్యాక్షేపే. న కిమపి ప్రయోజనమస్తీత్యర్థః. తర్హి న ఏవ పతి రితి నిశ్చితజ్ఞానవత్యవ్యూహం లేనైన తిరస్కృతా చేత్ కిం విధేయం? ఇత్యాశంక్యాహ—అథత్వితి. అథానంతరం. తు ప్రకారాంతరమస్తి. అత్తనన్వయస్య వ్రతంచరితం శుచి శుద్ధం. అప్యభిచరితమితి యావత్. “శుచి శృద్ధిజేతువహచే శృంగారాహాధయోరసి” ఇతి విశ్వో. వేత్సి వ్రమరాహిత్యేన జానాసి. దాస్యమపి దానీకర్తాపి క్షమం యుక్తం. యేన కేనాపి ప్రకారేణ సాధ్యస్య పతికుల ఏవ స్థాతవ్యం. కాలాంతరే క్రమేణ భర్తాంగీకరిష్యతీతి భావః.

౨౮. కుముదానీత్యాది. శశాంకో నికాకరః కుముదాన్యేవ ఏకసరస్వితా న్యపి స్వాస్తవయోదయాభ్యాం సంకోచవికాసవంతి కుముదాన్యేవ బోధయతి. సూర్యాస్తవయస్తాపిధియా న తు వంకజాని. సవితా సూర్యః చంద్రే అసంగలే వంక

శార్దూరవః—యది, (౧) పూర్వవృత్తమన్యూసజ్ఞాద్విస్తృతో భవాత్.

తత్క-ధమధర్మభీరుః?

రాజా—భవంతమేవాత్ర గురులాఘవం పృచ్ఛామి.

మూఢస్యామహమేషా వా వదేన్తి ధ్యేతి సంశయే,

దారత్యాగీ భవామ్యాహో వరస్త్రీస్పర్శపాంసులః.

౨౯

పురోహితః—(విచార్య) యది తావదేవం క్రియతాం.

రాజా—అనుశాస్త్ర మాం పురోహితః.

పురోహితః—అత్ర భవతీ తావదాప్రసవాంతమ గృహే తిష్ఠతు. కుత

ఇదముచ్యత ఇతి చేత్, త్వం సాధుభిరాదిష్టపూర్వ ఏవ

‘ప్రథమం చక్రవర్తినం జనయిష్యసీ’తి. స చేన్తునిదౌహిత్రస్తల్ల

క్షణోపపన్నో భవేత్తతః ప్రతినన్ద్య శుద్ధాంతమేనాం ప్రవేశ

యిష్యసి. విపర్యయే పితురస్యాస్సమీపగమనముపస్థితమేవ.

రాజా—యథా గురుభ్యో రోచతే.

పురోహితః—వత్సే! అనుగచ్ఛ మామ్.

శకుంతలా—(౨) ¹భవతి వసుహే, దేహి మే వివరం.

1 భగవతి వసుధే, దేహి మే వివరం.

కాన్యేవ. కుముదానాం పంకజానామేకత్రావస్థానేఽపి పంకజాన్యేవ బోధయతి. వర్త

మానవ్యవదేశేన సర్వలొకప్రసిద్ధిరుక్తా. వశినాం జితేంద్రియాణాం. న తు మమైకన్యై

వ. పరపరిగ్రహసంక్షేపపరాజ్ఞుభిః అన్యకళత్రసంగమవిముఖి. హిరవధారణే.

౧. పూర్వవృత్తం పూర్వకృతచరిత్రం, అన్యసంగాత్ పునః కళత్రాంతరసంగ

మమధిగమ్య. అత్ర పరిగ్రహపరిగ్రహవిషయే.

౨౯. మూఢ ఇత్యాది. అహం నా మూఢః కృతకార్యస్థరణాభావేనాజ్ఞః.

ఏషా వా మిథ్యా ఆసత్యం స్వప్రయోజనార్థం వదేత్. ఇతి ఉక్తం కల్పద్వయప్రకా

రేణ సంశయే సంభావితే నతి. వరస్త్రీస్పర్శపాంసులః కామవశాత్ పరకళత్రసంగమ

పాపీయాత్.

(ఇతి రుదతీ నిష్క్రాంతా సహ పురోధసా తపస్విజనైశ్చ)
(రాజా శాపవ్యవహితస్త్పృతిశ్శకుంతలామేవ చింతయతి.)
(నేపథ్య)

ఆశ్చర్యమాశ్చర్యం.

రాజా—(ఆకర్ణ్య) కిం ను ఖలు స్యాత్?

పురోహితః—(ప్రవిశ్య) (సవిస్తయం) దేవ, అద్భుతం ఖలు సంవృత్తం,

రాజా—కిమివ?

పురోహితః—దేవ, పరావృత్తేషు కణ్వశిష్యేషు,

సా నిష్ఠస్తీ స్వాని భాగ్యాని బాలా

బాహూత్తేషం క్రద్ధితుం చ ప్రవృత్తా,

రాజా—కిం తతస్తతః?

పురోహితః—

స్త్రీసంస్థానం చాప్సరస్తీర్థమారా

దాక్షిన్యేనాం జ్యోతిరేకం తిరోభూత్.

30

(సర్వ విస్తయం రూపయన్తి.)

రాజా—భగవన్, స్రాగపి సోఽస్తాభిరర్థః ప్రత్యాదిష్ట ఏవ. కిం వృథా
తర్కేణాకృష్యతే. విశ్రామ్యతు భవాన్.

పురోహితః—(విలోక్య) విజయస్వ (ఇతి నిష్క్రాంతః)

రాజా—(౧) వేత్రవతి, పర్యాకులోఽస్తి. శయనభూమిమార్గమా
దేశయ.

ప్రతీహరీ—ఇదో ఇదో దేవో.

(ఇతి పరిక్రామతి)

రాజా—(ఆత్మగతమ్)

కామం ప్రత్యాదిష్టాం స్తురామి న పరిగ్రహం మునేస్తనయాం,

1 ఇశ ఇతో దేవః.

30. సేతి. బాహూత్తేషం బాహూ ఉత్తిష్ఠ్య. అపసరస్తీర్థమితి తస్య తీర్థస్య
నామ. ఆరాదంతి. ఆక్షిప్తాదాయ.

౧. శయనభూమిమార్గమాదేశయ అదర్శయ. అనేన సర్వకార్యానుత్సాహ
ఉక్తిః.

బలవత్తు దూయమానం ప్రత్యాయయతీవ మే హృదయం. 3౧
(ఇతి నిష్కాంతాః సర్వే.)

ఇతి శ్రీమహాకవికాళిదాసకృతా శాకుంతలనాటకే

ప ఇచ్చి మో ౭ జుక్కి

3౧. కామమిత్యాది. ప్రత్యాదిష్టాం నిరాకృతాంమునేస్తనయాం శకుంతలాం
పరిగ్రహం కళత్ర తేన స్వీకృతాం. కామం యద్యపి న స్తరామి, తథాపి మే
హృదయం తు బలాద్దూయమానం నిరాకరణేనాధికతరం క్లిశ్యమానం ప్రత్యాయయతీవ
తత్పరిగ్రహవృత్తాంతస్సరణాభావేఽపి వాసనాబలాత్తత్పరిత్యాగనిమిత్తహృదయ
సంతాపబాహుళ్యేనానుమిత ఇతి భావః. అత్ర శకుంతలాప్రత్యాదేశేన వస్తువిచ్ఛేదే
నతి దుష్కృంతస్య చిత్తక్షోభ ఏవ పునః ప్రాప్తిం ప్రతి బిందు రిత్యవగంతవ్యం. ఇతిహాస
స్యేవ సాక్షాద్విస్తరణం నాయికాపకర్ష మేతుతయా రసపరిపాషణం న భవతీతి కావ
రూపవిస్తరణం కవినా కల్పితమ్.

ఇతి శ్రీరమణ వేంకటాచలేశ్వరపాదారవిందసమారాధక

వైఖానసకులతిలక శ్రీకాళికగోత్ర శ్రీలిరుమూచార్యపుత్రేణ

ధ్వనిప్రస్థానవరమూచార్యాష్టభాషాచక్రవర్తి

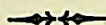
శ్రీనివాసాచార్యేణ విరచితాయాం శాకుంతల

వ్యాఖ్యానాయాం ప ఇచ్చి మో ౭ జుక్కి.

శ్రీ రస్తు. అభిజ్ఞానశాకుంతలమ్

పశ్చిమపష్టాంశమధ్యే ప్రవేశకః.

(తతః ప్రవిశతి నాగరికస్యాళః; పశ్చాద్భద్రం పురుష
మాదాయ రక్షిణౌ చ)

రక్షిణౌ—(తాడయిత్వా) అమ్మే కుమ్మిళ్ళల, కహేహి కహేహి
కహిం తువ ఏశే మణిబంధణుక్కిణ్ణణామహేవ శాలకీవ అం
గులీలవ శమాశాదిదే!

పురుషః—(భీతినాటితకేన) పశీదంతు భావమిశ్వా. హగేణ ఈరిశ
కమ్మకాలీ.

రక్షిణోః ప్రథమః—కిం ఖు శోభణే బమ్మణేత్తి కలిల రణ్ణా పడిగ్గహే
దిణ్ణే?

1 అహో కుంభీలక, కథయ కథయ తత్ర త్వయైశన్వడిబ్ధనోత్క్లిర్ణనామ
ధేయం రాజకీయమంగుళీయకం నమాసాదితమ్!

2 ప్రసీదస్తు భావమిశ్వా. అహం నేదృశకర్తకారీ.

3 కిం ఖలు శోభణో బ్రాహ్మణ ఇతి కృత్వా రాజ్ఞా ప్రతిగ్రహో దత్తః!

కవిరిదానీం కథాసంఘటనార్థం ప్రవేశకం నామాథోపక్షేపకం ప్రస్తాపి తతః
ప్రవిశతీత్యాదినా—నాగరికస్యాళః నగరే నియుక్త ఇతి నాగరికః. తత్ర నియుక్త ఇతి
తక్వత్యయః. నగరపాలక ఇతి యావత్. తస్య స్యాళః పత్నీభ్రాతా. తాడయిత్వా.
బద్ధం. పురుషమితి శేషః. కుంభీలకశోచరః. మణిర్బద్ధతేఽస్మిన్నితి మణిబంధనం మణిస్థాపన
స్థానం. తతోత్క్లిర్ణం వ్యక్తం నామధేయం దువ్యంతస్యేతి శేషః; యస్య తత్తథోక్తం.
రక్షిణోరతిసచపాత్రత్వాన్తాగధీ భాషా ప్రయుక్తా. తదుక్తం—“వైశాచీ మాగధీ
వాస్యాల్ విశాచాత్యంతసీచయో”రితి. భాయకీని ఇత్యత్ర ప్రోక్షాచితి రేఫస్య శకారః.
అంగుళీలవి ఇత్యత్ర లింగమతంత్రమితి సూత్రాత్పులింగతా. శమాశాదిదే ఇత్యత్ర
మాగధ్యాం కారసేవదిత్యాదీకా త్కారస్య దశారః.

పురుషః—¹శుణుమా దాణిం. మాగే శక్కావదాళతిత్థవాశీ ధీవశే.

ద్వితీయః—²పాడచ్చళ, కిం అప్లేహిం జాదీ దే పుచ్చిదా ?

స్వామి—³సూఅతి, కహేదు సవ్వం అణుక్కమేణ మా ణం అంతభా
పడిబద్దేహ.

ఉభా—⁴జం ఆపుత్తే ఆణవేది త్తి (ఇతి తూష్ణీం తిష్ఠతః.)

స్వామి—⁵కహేహి కహేహి.

పురుషః—⁶మాగే జాలుగ్గళాదీహిం మచ్చబంధణోవావహిం కుడుంబ
భళణం కళేమి.

స్వామి—(విహస్య) 'విసుద్ధో దావ దే ఆజీవో.

పురుషః—⁷భట్టా సుణోదు.

⁸శమావ కిళ జే విణిందివ ణ హు శే కమ్మ వివజ్జణీఅవ,
పశుమాళణకమ్మ దాళుణే అణుఅంపామిదు ఎవ్వ శో త్తివ. ౧

స్వామి—¹⁰తదోతదో.

పురుషః—¹¹అహ ఎక్కదిఅశే ఖండశో లోహిదమచ్చే మవ కప్పిదే.
తశ్చ ఉదళబ్బంతశే ఇదం శదనభాశుళం అంగులీఅలం దక్షిఅ

1 శృణుతమిదానీం. అహం శక్రవతారరీత్యవసీ ధీవరః.

2 పాటచ్చర, కిమస్తాభిర్జాలి న్నే పృష్టా?

3 సూచక, కథయతు సర్వమనుక్రమేణ మైనమన్తరా ప్రతిబద్ధితమ్.

4 యదాపుత్త ఆజ్ఞాపయతి.

5 కథయ కథయ.

6 అహం బాలాద్ధారాదిభిర్నృత్యబంధనోపాయైః కుటుంబభరణం కరోమి.

7 విశుద్ధస్తావత్త ఆజీవః.

8 భర్తః శృణోతు.

9 సమాజం కిల యద్వినిందితం న భలు తత్కర్త వివర్జనీయమ్,
పశుమారణకర్త దారుణః అనుకంపామృదురేవ శోతియః.

10 తత స్తతః.

11 అహం ఎక్కదిఅశే ఖండశో లోహిదమచ్చే మవ కప్పిదే. తస్మాదరాభ్య

పచ్చా అశ్వ వికటాన్ని దంశలంతే హగే గహీదే భావ
మిశ్లేహిం మాశేహ వా ముంచేహ వా. అలం నే అలమో
స్వామి:—¹జాణుల, విస్సగంధీ, ఘోశాకిదీ, మచ్చబంధో ఎవ్వ
ణిస్సంసలం. అంగులీలలదంసణం నే విమరిసిదవ్వం. తా శాల
పుళం ఎవ్వ గచ్చవ్వో.
రక్షిణౌ—²తహ. గచ్చ అశే గంధిభేలల.

(సర్వే పరిక్రామన్తి.)

స్వామి:—³సూలల, ఇమం గోపురదువారే అప్పమత్తా పడివాశేహ.
జావ ఇమం అంగులీలలం జహగమణం భట్టిణో ణివేదిల తదో
నే సాసణం పడిచ్చిల ణిక్కమామి.
ఉభౌ—⁴పవిశదు అవుత్తే శామిప్పశాదాల.

(ఇతి నిష్కా)స్తా: స్వామి:.)

ప్రథమ:—⁵జాణుల, చిరాలది ఖు అవుత్తో.

ద్వితీయ:—⁶ణం అవశళోవశప్పణీల శాలణో.

ప్రథమ:—⁷జాణుల, పుళంతి మే హత్తా ఇమశ్చ వజ్ఞశ్చ శుమణశం
పిణద్ధం. (ఇతి పురుషం నిర్దిశతి.)

నరే ఇదం రత్నభాసుర మజ్జులీయకం దృష్ట్వా పశ్యాదస్య విక్రయాయ దర్శయన్తు
హం గృహీతో భావమిత్తైః. మరయత వా ముంచత వా. ఆయమస్యాగమః.

1 జానుక, విస్రగన్ధిణోరాకృతిర్నర్మజ్ఞ వివ నిస్సంశయమ్. అంగులీయక
దర్శనమస్య విమర్శితవ్యం తస్మాద్రాజకులమేవ గచ్ఛామః.

2 తథా. గచ్చ శే గ్రంధిభేదక.

3 సూచక, ఇమం గోపురద్వారే అప్రమత్తై స్త్రుతిపాలయతమ్. యావదిదమజ్ఞు
లీయకం యథాగమనం భర్తుర్ని వేద్య తతోఽస్య కాననం ప్రతీక్ష్య నిష్క్రమామి.

4 ప్రవిశత్వాపుత్త: స్వామిప్రసాదాయ.

5 జానుక, చిరాయతి ఖల్వాపుత్తః.

6 నన్యవసరోపనర్పణీయా రాజానః.

7 జానుక, స్మరతో మే హస్తావస్య నర్మజ్ఞ మమనసః పిణద్ధమ్.

పురుషః—¹నాభుహది భావే అకాశణమాశణే హోదుం.

ద్వితీయః—(విలోక్య) ²ఏశే అమ్నాణం శామీ గెష్టాల లాలశాశణం
ఇదో ముహం దేక్షది. తదో తుమం గిద్ధబలీ భవిశ్యతి.

స్వామిః—(ప్రవిశ్య) ³సూత్రం, ముంచితదు ఏశే బాలోపజీవీ. ఉపవన్తో
కిం నే అంగులీలలశ్చ ఆలమో.

ప్రథమః—⁴జహ ఆవృత్తే ఫణాది.

ద్వితీయః—⁵ఏశే జమగదణం పవిశిత పడిణివృత్తే.

(ఇతి పురుషముస్తు క్తబద్ధనం కరోతి.)

పురుషః—(స్వామిం ప్రణమ్య) ⁶భట్టా, తుమ్న కేవ మే జీవిదే.

స్వామిః—⁷ఏశే భట్టిణా అంగులీలముల్లశ్చిదో అత్తో పారితోసిట
పదావిదో. (ఇతి పురుషాయార్థం ప్రయచ్ఛతి.)

పురుషః—(సప్రణామం పరిగృహ్య) ⁸భట్టా, అణుగ్గహిదమ్మి.

సూచకః—⁹ఏశే నామ అణుగ్గహిదే. జే శూభాదో అవదాలిల హత్తి
క్కుందే పడిటావిదే.

జానుకః—¹⁰ఆవృత్త, పారితోసిలం ఎవ్వ కహేది లేణ అంగులీలలవణ
భట్టిణో శ్చదేణ హోదవ్వం త్తి.

1 నార్హతి భావః అకారణమారణే భవితుమ్.

2 విహేస్తాకం స్వామీ గృహీత్వా రాజశాసనమితో ముఖం పశ్యతి.

తతస్తస్యం గృధ్రబలర్భవిష్యసి.

3 సూచక, ముచ్యతామేష బాలోపజీవీ. ఉపవన్తః కిలాస్యాంగులీయకస్యాగమః.

4 యథావృత్తః ఫణాది.

5 ఏష యమనదనం ప్రవిశ్య ప్రతినివృత్తః.

6 భర్తః, యుష్మదీయం మే జీవికమ్.

7 ఏష భర్తాంగులీయకమూల్యసమ్మితార్థః పారితోషికః ప్రదాపితః.

8 భర్తః, అణుగృహీతోఽస్మి.

9 ఏష నామానుగృహీతః. యశ్శూలాదవతార్య హస్తినై ప్రతిష్ఠాపితః.

10 ఆవృత్త, పారితోషికమేవ కథయతి | లేనాంగులీయకేన భర్తృనృప్తేన భవ

కవ్యమితి. CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

స్వామి:—¹ణ తస్మిం మహాభూహం శదనం భట్టిణో బహుమదం త్రి
తక్మేమి. తస్య దంసణేణ కోవి అహిమదో భట్టిణా జణో సు
మరిదో. జం ముహుత్తలం పకిదిగంభీలోవి పజ్జస్సుణాఅణో ఆసీ.

సూచక:—²శేవదం ణామ అవుత్తేణ ?

జానుక:—³ణం భణాహి ఇమస్య కిదే మచ్చసత్తుణో త్రి.

(పురుషమసూయయా పశ్యతి.)

పురుష:—⁴భట్టా, ఇదో అద్ధం తువ్వాణం శుమణోముల్లలం హోదు.

జానుక:—⁵ఏదగ జుజ్జిఇ.

స్వామి:—⁶ధీవళ, మహత్తరపిలవలసో దాణిం మే సంపుత్తే. కాదం
బరిసక్కిలం అవ్వాణం పుడమసోహిదం ఇచ్చీలదు. తా సోండి
అపణం ఎవ్వ పవిసానో.

పురుష:—(౧) !తహ.

(ఇతి నిష్క్రాంతాః సర్వే.)

(ప్రవేశకః.)

1 న కస్తేక్ మహార్థం రత్నం భర్తృభవమతమితి తర్కయామి. తస్య దర్శ
నేన కోఽప్యభిమతో భద్రా జనః స్పృతః. యస్తుహూర్తం ప్రకృతిగంభీరోఽపి పర్య
శునయన ఆసీత్.

2 శేవతం నామావుత్తేన?

3 నను ఫణ ఆస్య కృతే మత్స్యకత్తోరితి.

4 భర్తారః, ఇతోఽర్థం యుష్టాకం సుమనోమూల్యం భవతు.

5 వితద్యుజ్యతే.

6 ధీవర, మహత్తరప్రియవయస్య ఇదాసీం మే సంపుత్తః. కాదంబరిసాక్షిక
మస్తాకం ప్రథమసౌహృదమిష్యతామ్. తస్మాచ్ఛాండికాపణమేవ ప్రవిశాముః.

7 తథా.

౧. తథేతి నిష్క్రాంతాస్సర్వే. అత్రాంగశీయకప్రదర్శనార్థో ధీవరప్రసంగః.

ఇతి వజ్జమపష్టాపకమధ్యే ప్రవేశకః.

శ్రీ ర స్తు.

అభిజ్ఞాన శాకుంతలమ్

షష్ఠో ౭ జ్కః.

(తతః ప్రవిశత్యాకాశయానేన సానుమతీ నామాప్సరాః.)

సానుమతీ—¹జివన్తిదం మవ పజ్జాఅజివన్తి త్తణిజ్జం అచ్చరాతిథ్ఠసణ్ణిజ్జం.
 జావ సావలజణస్స అహినేఅకాళోత్తి. సంవదం ఇమస్స
 రావసిణో వుత్తంతం పచ్చకీకరిస్సం. మేణఅసంబంధేణ సరీర
 వచాదా మే నఉండళా. తావ దుహిదుణిమిత్తం ఆదిట్ఠపువ్వమ్మి.
 (౧) (సమన్తాదవలోక్య) కిం ణు ఖు ఉచ్చవకాళే వి నిరుచ్చ
 వారంభం విఅ ఏదం రాఅఉళం దిస్సఞ్చ. అత్తి మే విహవో
 పణిధాణేణ సవ్వం పరిణ్ఠాదుం. కిందు సహీవ ఆలరో మవ
 మాణఞ్చదవో. హోదు ఇమాణం దావ ఉజ్జాణపాలిఆణం
 తిరక్ఖ రిణీపడిచ్చణ్ణా పస్సపరివట్టిణీ భవిఅ ఉవళంభిస్సం. (నాత్యే
 నావతీర్య స్థితా)

1 నిర్వర్తితం మయా వర్యాయనిర్వర్తనీయమపురస్తీర్థసాన్నిధ్యమ్. యావ
 త్సామజనస్యాభిషేకకాల ఇతి. సాంప్రతమస్య రాజస్తేర్వత్తానం ప్రత్యక్షీకరిష్యామి.
 మేనకాసంబంధేన శరీరభూతా మే శకుంతలా. తయా దుహితృనిమిత్తమాదిష్టపూర్వా
 స్తి. కిం ను ఖిలూత్సవకాలేఽసి నిరుత్సవారంభమివైతద్రాజకులం దృశ్యతే. అస్తి
 మే విభవః ప్రణిధానేన నర్వం పరిజ్ఞాతుమ్. కింతు సఖ్యా ఆదరోమయా మాన
 యితవ్యః. భవతు ఆనయోస్తాఽదుద్యానపాలికయో స్తిరస్కరిణీపరిచ్చన్నా పార్శ్వ
 వర్తిసి భూతోవలప్సే.

౧. ఉత్సవకాలేఽసి హర్షోత్పాదకసమయేఽసి. తదుక్తం—“ఉత్సారే
 హర్షమిత్త్యేష ఉత్సవః పరివర్తితః” ఇతి.

(తరు: ప్రవిశతి చూతాఙ్కురమవలోకయన్తీ చేటీ, అపరా చ పృష్ఠత
స్తస్యాః.)

ప్రథమా—

¹చూతం హరిసిరిపిలలం జీవితసదృశం వసంతమాసస్య,

సచ్చళణచళణభగ్నం ఉదుమంగళం విల పేక్షామి. ౧

ద్వితీయా—²సహి పరహుదివ ! కిం ఏదం ఏలథణే మంతేసి ?

ప్రథమా—³మహులరివ ! చూతకలిలం దక్షిణ ఉమ్మత్తిల ఖు పర
హుదిల హోది.

1 చూతం హర్షితకకం జీవితసదృశం వసంతమాసస్య,

షట్పరణచరణభగ్నం ఋతుమంగళమివ వశ్యామి.

2 సఖ పరభృతికే! కేమేతదేకాకిని మన్తయనే!

3 మధుకరికే! చూతకలికాం దృష్ట్వాన్తతా ఖలు పరభృతికా భవతి.

౧. చూతమిత్యాది. అత్ర చూతకజ్జేన మదనస్యామోఘాస్తరూపామ్రకలి
కాభిధీయతే. హర్షితకకమిత్యనేన పికానాం వశ్యామన్వరోద్ధమప్రతిబన్ధకశిరీకాలే
నీతే సతి స్వాభిమతాస్వాదనద్రవ్యసంపత్తిమద్యసంతర్వాగమనసూచకతయా చూత
కలికాయా హర్షకారణత్వమితి యావత్. అనేన మదనస్య సామగ్రిసంపత్త్యా ఇతర
ర్తువిలక్షణబూత్కర్ష ఉత్కః. షట్పరణచరణభగ్నమిత్యనేన చూతకలికాయా శ్చిరా
దపి యేన కేనాపి మదనప్రతిబంధకమేతునా స్వారసికవికాసాభావాత్ మకరందా
స్వాదనత్వరయా భ్రమరచరణైర్దళితం. చరణైరిత్యనేన ముఖక్రియమాణవిరహీజనపర
మోద్దీప్తకవినిధిఘృతారకరణం నూచ్యతే. జీవితసదృశమిత్యనేన ఇతరపుష్పాణ్యవయవ
భూతాని, చూతం తు ప్రాణసమమితి యావత్. వసంతమాసస్య సకలపుష్పాద్యాధార
భూతతయా పుష్పావచనూదివినిధిక్రీడాకరణసముచితకాలస్య. మంగళమివ శోభన
మివ హర్షకారణమివేతి యావత్.

(వ్యాఖ్యానాంతరమ్.)

ఋతుమంగళమివ. ఉద్దీప్తకతయా మునిన్యా మానభండకస్య వసంతర్తోర్తంగళ
మివ విఘ్ననివారకమివ. యథా మంగళం సర్వత్రాద్యం తథా వసంతస్యాపి చూత
మిత్యర్థః. అనేన వసంతస్యాద్యదకా వ్యత్యతే. తదేవాహ—హర్షితకకమిత్యాదినా.
అభిమతవసంతర్వాగమనసూచనాదానందితకోకిలం. జీవితసదృశం ప్రాణసమం. వసంతస్య
సర్వస్వమిత్యర్థః. వసంతస్య సాధుసంపత్తిమన్తయన్తతా చూతకలికా భవతి.

ద్వితీయా— (౧) (సహర్షం త్వరయోపగమ్య) ¹కహం ఉపట్మిదో
మహలనూసో!

ప్రథమా—²మహలరివ! తుహ దాణి కాళో ఏసో మదవిబ్భమ
గీదాణం.

ద్వితీయా—³సహి! ఒలంబేసు మం. జావ అగ్రపాదట్టిత భవిత కామ
దేవచ్ఛణస్స చూఅంకురావచఅం క రేమి.

ప్రథమా—⁴జఇ మహ వి అద్ధం అచ్ఛణఫళస్స.

ద్వితీయా—⁵అఫణిదే వి ఎవ్వం ఏదం సంపజ్జఇ. జవో ఎక్కం ఎవ్వ
ణో జీవిదం. దుహో తిదం సరీరం. (సఖ్యావలంబితా చూతా
బుక్కరం గృహ్లాతి) (౨) అమ్మ హే! అప్పడిబుద్ధో వి చూద
ప్పసవో ఎత్త బంధణభంగసురహీ హోది.

1 కథమువస్థితో మధుమానః!

2 మధుకరికే! తవేదాసీం కాల ఏష మదవిభ్రమగీతానామ్.

3 సఖ! ఆవలంబస్య మామ్. యావదగ్రపాదస్థితా భూత్వా కామదేవార్ప
నాయచూతాబుక్రరావచయం కరోమి.

4 యది మమావ్యర్థమర్చనఫలస్య.

5 అఫణితేఽప్యేవమేకత్సంపద్యతే. యత ఏకమేవ నౌ జీవితమ్. ద్విధా స్థితం
శరీరమ్. ఆహో, అప్రతిబుద్ధోఽసి చూతప్రసవో ౭త్ర జన్మనభజ్జసురభిర్భవతి.

పట్టరణచరణభగ్నుమిత్యనేన చూతానాం కోరకాదినద్యావేన మకరందపానాగ్రహేణ
త్రుటితమితి భావః.

౧. కథమిత్యాశ్చర్యే. మధుమాన ఇత్యనేన మలయపవనసహకారంతరకోకి
లాలాపాద్యలంకృతో మాన ఇతి భావః. ఉపస్థితః ఆగతః. విరహిజనవధసామగ్రీసం
పన్నః కాల ఆగత ఇతి భావః.

౨. అమ్మ హే ఇతి హర్షే నిపాతః. అప్రతిబుద్ధః అవికసితః. బంధనస్య వృంతస్య
భంగేన సురభిః. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

(౧) (కపోతం కృత్యా)

౧. కపోతం కృత్యేతి. కపోతో నామ సంయుక్తహస్తవిశేషః. యదాహ భరతః—“ఉభాభ్యామపి హస్తాభ్యామన్యోన్యం పార్శ్వసంగ్రహాత్, హస్తః కపోతకో నామ కర్తృచాన్య నిబోధత” ఇతి. ఏవ విన్యాసాభ్యుపగమే ప్రణామకరణే గురోశ్చ సంభాష ఇతి. ప్రసంగాత్ హస్తభేదాశ్చ నిరూప్యం తే. “పతాకస్త్రీపతాకశ్చ తథా వైక రరీముఖః, అర్థచంద్రోహ్యుదాశ్చ శుకతుండస్తథైవచ. ముష్టిశ్చ శిఖరాభ్యశ్చ కపిత్థః కటకాముఖః, సూచ్యాన్యః పద్మకోశశ్చ సర్వకోమృగశీర్షికః. లాంగూలకోలపద్మశ్చ చతురో భ్రమరస్తథా, హంసాస్యో హంసపక్షశ్చ నదంశోముకుళస్తథా. ఉష్ణనాభస్తామ్రచూడశ్చతుర్వింశదిమే కరాః, అసంయుతాస్సంయుతాశ్చ గదతో మే నిబోధత. అంజలిశ్చ కపోతశ్చ కర్కటస్సస్తికస్తథా, కటకో వర్ధమానశ్చ ఉత్సంగో నివధస్తథా. డోళః పుష్పపుటైవ తథా మకర నివచ, గజదంతోఽవహిత్థ శ్చ వర్ధమానస్తథైవచ. నిలే చ సంయుతా హస్తా మయా ప్రోక్తాస్త్రయోదశ, పుత్రహస్తాంస్తతశ్చోర్ధ్వం గదతో మే నిబోధత. చతురశ్రతథోర్ధ్వైతై తదా తలముఖా స్పృశో, స్వస్తికా విప్రక్షిప్తా చాప్యరాశకటకాముఖా. అవిధవక్త్ర సూచ్యాస్యో రేచితావర్ధరేచికా, ఉత్తానవంచితో చాపి పల్లవా చ తథా కరా. నితంజా చాపి విజ్ఞేయా కేశబద్ధా తథైవచ, (గ్రంథపాతశ్లోకః.) పక్షవంచితకా చైవ పక్షప్రద్యోతకా తథా. జ్ఞేయా గరుడపక్షా చ దండపక్షా తథైవచ, (గ్రంథపాతః శ్లో.) ఉరోమండలిన్వా చైవ హ్యురఃపాశ్చార్థమండలా. ముష్టికస్వస్తికా చాపి (గ్రంథపాతః శ్లో.) లలితౌ పలితౌ తథా, సప్తపష్టికరాహ్యోలే నామతోఽభిహితా మయా.” నిలేహం స్వరూపముచ్యతే. అత్ర పతాకస్య సర్వహస్తప్రకృతిత్వాత్ త్రిపతాకాదీనాం పతాకవికారత్వాదాదా పతాకస్యోపాదానం. పతాకస్త్రీపతాకశ్చేత్యాదావేక వచనప్రయోగస్తు బహువ్యర్థేష్వేకైకస్య వినియోగదర్శనాత్. అంజల్యాదిభిః సంయుతహస్తేష్వేకవచననిర్దేశస్తు సంయుతత్వనియమార్థః. పుత్రహస్తేషు చతురశ్రావిత్యాదిద్వివచనప్రయోగేణ ద్వయోరపి ప్రాధాన్యం లక్ష్యతే. పుత్రహస్తానామభివయహస్తేషు కథనం తదంగతాభ్యాపనాయ. అత ఏవ సప్తపష్టికరా ఇతి మిళిత్యా సంగృహ్యహ. ప్రకరణపాతే మిళిత్యా నిర్దేశాదంగాంగిభావో జ్ఞేయః. మయాభిహితా ఇత్యనేన మతాంతరాన్యసి విద్యంత ఇతి స్వకాస్త్రస్యాప్రతమత్వప్రదర్శనార్థం. తత్ర కర్తృబాహుళ్యం సూచ్యతే. తథాపి—“సంగీతార్థం పురా బ్రహ్మ భరతః కాశ్యపశ్శివః, మతంగో యాప్తికో దుర్గా శక్తిశ్చాద్వాలకోహృ. వికాఖిలో దత్తిలశ్చ కంబోఽశ్వరతస్తథా, వాయుర్విశ్వావసూ రంభాద్భువా నారదతుంబురూ. అంజనేయో మాతృసుపా రావణో నందికేశ్వరః, స్వా సిరహో దేవరాజః

1 తుం సి మవ చూదంకుర దిట్టో కామస్స గహీదధణుఅస్స,
 *పరికువిదజువఇళక్ఖో పంచబ్బహీట సరో హోహి. ౨
 (ఇతి చూతాజురం క్షిపతి)

1 త్వమసి మయా చూతాజుర దత్తః కామాయ గృహీతధనుషే,
 పరికుపితయువతిలక్ష్మ్యః పశ్చాద్భ్యధికశ్శరో భవ. 3

క్షత్రరాజశ్చరాహళః, రుద్రసేనోఽథ భూపాలా భోజోభూవల్లభస్తథా. పర
 మద్వీచ సోమేకో జగదేకమహీపతిః, వ్యాఖ్యాతారో భారతీయ లాలటోద్భటశంకుకాః.
 భట్టోఽభినవగుప్తశ్చ శ్రీమత్కీర్తిధరోఽపరః, అన్యేఽసి బహవః తూర్వే చక్రస్తంత్రా
 ణ్యనేకశః." మతాంతరే త్రయోహస్తాః. మిత్యాసప్తతిః. తే త్రయో హస్తా మదీయే
 మాశవికాగ్నిమిత్రవ్యాఖ్యానే ద్రష్టవ్యాః. ప్రకృతమనుసరామః.

3. తుమిత్వాది. చూతాంకుర. విరహిజనప్రాణహరణబ్రహ్మభూతామోఘా
 స్తరూపేతి యావత్. గృహీతధనుష ఇత్యనేన యథాయుద్ధార్థి నాం యుద్ధవీరాణాం
 శరత్కాలా విహితః. తద్వల్ భువనత్రయవిజగీహః కామస్యాసి మలయమారుత
 కోకిలాలా పాదిసామగ్రీ సంపత్తిమద్వ్యసంతకాల ఏవ సముచితసమయః. అతనివ యుద్ధా
 ర్థం చాపగ్రహణమితి యావత్. కామాయ విరహిజనాంతకభూతాయ. మయేత్యనేన
 న్యస్యాః స్త్రీత్వాదాత్మగౌరవసంరక్షణార్థం నాయకనిమిత్తకాసాముఖ్యాసంభాషణా
 రహస్యశ్రవణాచుంబనాదిజనితాసహ్యంతర్దుఃఖానుభవజ్ఞానవత్స్యా మయేతి యావత్.
 దత్తః. స్త్రీపుంసయోన్యంఘటనే కామన్యైవాసాధారణప్రభుత్వం నిశ్చిత్త్య బుద్ధిపూర్వ
 కం సమర్పితః. దానప్రయోజనమాహ—పరీత్వాది. పరితః నాయకకృతచాటుత్తి
 పాదపతనాదినర్వాసునయప్రకారేణాసి. కుపితా మానేర్హ్యవతీ. యువతిః యౌవన
 మధ్యవర్తిసి. లక్ష్మ్యంసముచితశరవ్యం యస్యా భేద్యభేదకశరవ్య స తథోక్తః. పంచాభ్య
 ధికః. స్వేన సహారవిందాశోకనవమల్లి కానీలాత్పలేషుపంచమ అభ్యధిః. "సమానానా
 ముత్తమశ్లోకో అస్తు" ఇతి న్యాయేన శ్రేష్ఠః. అమోఘవ్యాపార ఇతి యావత్. శరోభవ
 మృదుత్వరూపకుసుమభావం విహాయ మర్తభేదనసమర్థ తీక్షణతరలాహాదిమయసాయశో
 భవ. అనేన మాతవ్యతిరిక్తారవిందాచితుర్థాం వసంతవ్యతిరిక్తసమయేషు పరికుపిత
 యువతిమానభండసామర్థ్యాభావాదుద్యానపాలికాయాస్తేషు సుకుమారకుసుమత్వ
 ప్రతీతిస్సూచ్యతే. ఇతః పరం వసంలే ప్రాప్తే చూతాంకురప్రాదుర్భావాత్ యువత్యా
 మానరక్షణం కర్తుం స శక్యమితి భావః.

(వ్యాఖ్యానాంతరం) చూతాంకురేత్యనేన అత్యుద్దీపకతయా అమోఘాస్త్రత్వ
 ముచ్యతే. గృహీతధనుష ఇత్యనేన విద్యమానశరాణాం కుంతితత్వాల్ సమర్థశరప్రతీ

* 'పహి-అజణజావఇళక్ఖో' ఇతి పాతాన్తరమ్.

(౧) (ప్రవిశ్య పటాక్షేపేణ కుపితః కంచుకీ.)

కల్పకు—నూ తావదనాత్తజ్ఞే! దేవేన ప్రతిపిధ్దే వసన్తోత్సవే త్వ
మామృకలికాభజ్జమారభనే!

ఉభే—(భీతే) (౨) ¹పసీదదు అజ్ఞో. అగహీదత్థా వఅం.

కల్పకు—న కిల శ్రుతం యువాభ్యాం యథా వాసన్తికై స్తరుభిరపి
దేవస్య శాసనం ప్రమాణీకృతం; తదా శ్రయిభిః పత్రిభిశ్చ?

1 ప్రసీదత్వార్థః. అగృహీతార్థే అవామ్.

క్షయా కేవలధనుష్టుణ్ణిన్కు లిష్టతీతి వ్యభ్యతే. మయా దత్తోఽసీతి వర్తమానవ్యవ
చేనేన నూతనత్వప్రతీత్యా అనుపక్షేణసామర్థ్యం వ్యభ్యతే. పరిమళితయువలీలత్వ
ఇతి. పరిమళితయువలీః లక్ష్మ్యం శరవ్యం యస్య న తథోక్తః. పంచాభ్యధికః పంచభ్య
శ్చరేభ్యోఽభ్యధికః వ్యతిరిక్తః. సాధ్యసాధకఇత్యర్థః. భవేతి విధా లోట్. ఆయమభి
ప్రాయః. రాజప్రతిరుద్ధవసంతోత్సవమజ్ఞాతవతీతి ఉపనలేఽపి వసంతకాలే మదనప్రచా
రాభావాత్ మదనస్య శరాస్పర్శేషమోఘాఇతి మత్వా త్వం పంచభ్యశ్చరేభ్యో వ్యతి
రిక్తః సాధ్యసాధక భవేత్యుక్తవతీ. సాధకత్వం మళితనాయికానాయకయోరేవ
కరణం. అత్ర కేవలిత్వంచాభ్యధిక ఇత్యత్ర పంచసు శరేషు అభ్యధికశ్చేష్ట ఇతి వ్యా
ఖ్యాయి. తదనంగతం. తథానతి గృహీతధనుష ఇత్యనేన కేవలం భృతచాపస్య త్వాం
ప్రతిపాలయతి. తస్మాత్త్వద్వ్యతిరిక్తేభ్యశ్చతుర్భ్యశ్చరేభ్యః శ్రేష్ఠా భవేత్యేతాదృశా
ర్థో లభ్యతే. తథాచే న్నదనస్య కాదాచిత్కపంచశరత్వావత్తి. తథాభ్యుపగమే,
యస్మిన్ ఋతౌ పంచస్వేకమపి ప్రమాణం నాస్తి, తదా పంచశరత్వానుపవత్తి.

౧. ప్రవిశ్యత్వాది. పటాక్షేపేణ యవనికావసోదనేన.

౨. అగృహీతార్థే అగృహీతస్సార్వకాలికోద్యానావస్థానాదనవగతః ఆర్థః
నిమిత్తం యాభ్యాం లే తథోక్తే. వసంతిక్తైః వసంతసంబంధిభిః జలప్రదానదోహదా
దిరాహిత్యేఽపి నిఖిలవృక్షలతానాం ప్రసరన్నూతనశివలయాంకురపుష్పత్వత్వాదికా
రణభూతవసంతకాలసంబంధిభిరితి భావః. తరుభిర్వృక్షైః స్థావరాచేతనయాపైరితి
యావత్. బహువచనేన బహుస్థలప్రదర్శనేన మద్వచసి విక్వాసో విధేయ ఇతి వ్యభ్యతే.
తదాశ్రయిభిః తదుపజీవిభిః పత్రిభిః పక్షిణాలిభిరపితి యావత్. ప్రమాణీకృతం రాజా
కాలస్య రాజరాజాని దియా తదుపజీవిభిరవ్యంగీకృతం

తథాహి—

చూతానాం చిరనిర్గతాపి కలికా బధ్నాతి న స్వం రజః
సన్నద్ధం యదపి స్థితం కురవకం తతోరకావస్థయా,
కణ్ఠేషు స్థలితం గతేఽపి శిశిరే పుంస్కోకిలానాం రుతం
శజ్జే సంహరతి స్వరోఽపి చకితస్తూణార్థకృష్టం శరమ్. ౪

౪. చూతానా మిత్యాది. చూతానాం వసంతప్రాణభూతతయా మదనతూ
ణీరయాపామప్రవృత్తాణాం. బహువచనేన వృక్షదోహత్ క్వాచిత్రైకకోరకవికాసా
భావో న కింతు నర్వవృత్తాణాం దేవకాసనాంగీకారస్సూచ్యతే. కలికా పరమోద్దీపక
తయా విరహిజనవధబ్రహ్మస్త్రయాః కోరకః. ఏక వచనేనాద్వితీయతయా పుష్ప
త్వసజాతీయోత్కృష్టతా ధ్వన్యతే. చిరనిర్గతేతి—చిరవదోపాదానేన చూతకలికాయా
స్ఫుకలపుష్పరాజతయా ధీరోదాత్తప్రకృతివత్ హతాద్వికాసాభావోఽవగమ్యతే. చిర
నిర్గతతాద్యకోరకః స్వం స్వకీయం కాలప్రాప్తమితి యావత్. రజః విరహిలాక
స్ఫులింగకల్పం. న బధ్నాతి న ప్రకటయతి. వర్తమానవ్యవదేశేన ప్రత్యక్షానుభవః
ప్రకాశ్యతే. కలికాయాః మదనవికారజనకస్వనిర్గమప్రయోజనం వికాసాభావాన్న
భవతీతి భావః. యత్కురవకం వసంతదేహభూతతయా మదనస్య ద్వితీయతూణీర
భూతకురవకమనుమం. సన్నద్ధమపి మదనవికారప్రతిబంధకచిరముకుళభావానహిష్టుతయేవ
వికాసోన్ముఖమపి కోరకావస్థయా స్థితం. వికాసనరాహిత్యేన మదనవికారాజనకతయా
కాణాదావనుల్లిధా తీక్షణశరభావేన చాపే ప్రయోగానర్హతయా స్థితమితి భావః. భిన్న
జాతీయకుసుమశరావస్థానతూణీరభూతామ్రకురవకవృక్షద్వయోపాదానేన మదనస్య
సవ్యసాచిత్వం ధ్వన్యతే. శిశిరే జలక్రీడాంగలేవనాద్యనుచితశిశిరరా. కోకిలవంచమ
స్వరోద్గమప్రతిబంధకసమయ ఇతియావత్. పుంస్కోకిలానాం. మదనస్య నిర్గమన
సంచారయుద్ధాదితత్త్వాలోచితజంగమవీరవాద్యభూతానాం. రుతం మాణికం
స్థలితం. ఉత్పత్తిసమయే వంచమన్వరహుస్యం గద్గదితం. స్వరోఽపి నిర్గతశ్చాపారో
ఽపీత్యర్థః. తూణార్థకృష్టం ప్రాప్తకాలసామగ్రిలక్ష్యతయా ధనువ్యనుసంధా
నాత్ తూణీరభూతమాతకురవకాభ్యాం నిర్గతయోరపి కలికాకుసుమయో రిద్వకన
నరజోమకరంద ప్రాదుర్భావరాహిత్యేన మదనవికారాభావాదర్థాకృష్టత్వముత్పే
క్షితం. శరం. దూరాదూరలక్ష్యవేధనసమర్థం బాణం చకితః రూపలావణ్యాదినా
స్వాధికదుష్కంతాజ్ఞాపరిపాలనధియా భిక్షః. సంహరతి భీత్యా సర్వాంగకంఠహస్త
తైఖిల్లిఛైర్యాభావాదిభిః ప్రతిక్షిప్యతి. వర్తమానవ్యవదేశేన అద్యాపి వివిధమదనవికార
జనక వసంతప్రాణభూతతయా మదనస్య నిర్గమనంతోత్పన్నేన బలాభావాన్నందం

సానుమతీ—¹ణ్ఠి ఎత్త సందేహాః. మహాప్రహావో ఖి రావనీ.

ప్రథమా—²అజ్ఞ! కది దిలహాళి గదాళి అమ్మాణం మిత్రావసుణా
రత్తివణ వేసిలణం భట్టిణో పాదమూలాదో ఎత్త చరందీణం?
ఇదం చ నామ ప్రమదవణస్స సలశం పడికమ్మ అప్పిదం. తా
అస్సుదపువ్వో అమ్మేహిం ఏసో పుత్తంతో.

కల్పకీ—భవతు, న పునరేవం ప్రవర్తితవ్యమ్.

ఉభే—³అజ్ఞ! కోదూహళం ణో హాళి. జఇ ఇమిణా జణేణ సోదవ్వం,
కహేదు అజ్ఞో. కిం ణిమిత్తం భట్టిణా వసంతూసవో పడిసిద్ధో?

సానుమతీ—⁴ఉస్సవప్పిల ఖి మాణుసా, గురుణా కాళణేణ హా
దవ్వం.

కల్పకీ—(౧) బహుభీభూతమేతత్కిం న కథ్యతే? కిమత్రభవత్కీః
కర్ణపథం నాయాతం శకుంతలాప్రత్యాదేశకాలీనమ్?

ఉభే—⁵సుదం రత్తిలముహాదో జావ అంగులీలలదంసణం.

1 నాస్యైత్ర సందేహాః. మహాప్రభావః ఖి రాజ్ఞిః.

2 ఆర్య! కతి దివసాని గతాన్యావయోర్మిత్రావసునా రాష్ట్రీయేణ ప్రేషితయోః
భర్తూ పాదమూలాదత్రచరన్తో? ఇదం చ నామ ప్రమదవనస్య సకలం ప్రతికర్తార్హి
తమ్. తస్మాదశ్చ తపూర్వ అవాభ్యామేష వృత్తాంతః.

3 ఆర్య! కుతూహలం నా భవతి. యద్యనేన జనేన శ్రోతవ్యం, కథయత్వాన్యః.
కిం నిమిత్తం భర్తృ వసన్తోత్సవః ప్రతిషిద్ధో?

4 ఉత్సవక్రియాః ఖి మానుషాః. గురుణా కారణేన భవితవ్యమ్.

5 శ్రుతం రాష్ట్రీయముఖాద్యావదంగులియకదర్శనమ్.

మందం సంహరతీతి వ్యజ్యతే. శంకే దువ్యంతస్యామానుషప్రభావకయైతత్సర్వం భవతీతి
తర్కయామి. (వ్యాఖ్యానాంతరం) చిరనిర్గతాపీత్యనేన చూతకలికాయా ఆచిరా
ద్వికాసో నాస్తీతి లభ్యతే. యత్కురవకం సన్నద్ధమపి వికాసోన్ముఖమపి శిశిరే శిశిరర్తా
గలేఽపి రుతం కూజితం స్థలితం గద్గదితం పంచమస్వరకూన్యం నిర్గతమిత్యర్థః. శరం
సంహరతి ప్రతిషేధి. సర్వేషాం మదనవికారః ప్రతిబద్ధఇతి భావః.

౧. బహుభీభూతమిత్యాది. కాలీనం శకుంతలానిరాకరణహేతునా లోకావ
నాదః,

కబ్బుకీ—తేన హ్యల్పం కథయితవ్యమ్. యదైవ స్వాజ్ఞులీయకదర్శనా
దనుస్త్రుతం దేవేన 'సత్య మూఢపూర్వా మయా తత్రభవతి
రహసి శకుంతలా మోహాత్ప్రత్యాదిష్టా' ఇతి తదా ప్రభృత్యేవ
పశ్చాత్తాపముఘగతో దేవః.

తథాహి—

రమ్యం ద్వేష్టి యథాపురం ప్రకృతభిర్న ప్రత్యహం నేవ్యతే
శయ్యాప్రాంతవివ ర్తనైర్విగమయత్సున్నిద్ర ఏవ ఊపాః,
దాక్షిణ్యేన దదాతి వాచముచితా మన్తపురేభ్యో యదా
గోత్రేషు స్థలితస్తదా భవతి చ వ్రీడావిలక్షణైరమ్. ౫

౫. రమ్యమిత్యాది. రమ్యం సృతగీత స్రక్చందనవనితాదిదృశ్యశ్రవ్యధార్య
వభోగార్హస్వభావమనోహరం వస్తు. ఏకవచనేన రాజ్యస్తద్విషయకద్వేష్యభావపరా
కాష్టా సూచ్యతే. ద్వేష్టి. విరహవరంపరాజనితదుఃఖానుభవాల్ దుఃఖతే మనసి
సర్వమనహ్యమితి న్యాయేన తస్య విపరీతబుద్ధిజనకతయా న సహతే. రమ్యవస్తు
విద్వేషేణ విషయనివృత్తిర్యజ్యతే. తయా చ నిర్వేదః. అనేన, ఉద్వేగో నామ
దశా కథితా, తదుక్తం—“మనసః కంఠఉద్వేగః కథితస్తత్ర విక్రియాః, చిత్తసం
తాపనిత్వాసౌ ద్వేష స్సర్వత్ర వస్తుః” ఇతి. యథాపురం పూర్వం యథా తథా
ప్రకృతభిరమాత్ర్యైః. ప్రకాభిర్వా. ప్రత్యహం న నేవ్యతే. చిత్తపావశ్యాన్నా
న్యాస్యతే. సార్వకాలికతదేకతానచిత్తత్వేన కదా వా శకుంతలాప్రాప్తిర్భవిష్యతి
చింతాజనితాలసతయా తాభిన్నమమిష్టానిష్టాలాచనమపి న క్రియత ఇతి యావత్.
అనేన జడతా ధ్వనితా. తదుక్తం—“ఇదమిచ్ఛమనిచ్ఛం తదితి వేత్తి న కించన,
నోత్తరం భాషతే ప్రశ్నే నేక్షతే న శృణోతి చ, యత్ర ధ్యాయతి నిస్సంజ్ఞం జడ
తా సా ప్రకీర్తితా” ఇతి. ఊపాః సౌధాదివివిధ క్షీణోచితచంద్రమలయాని
లాలంకృతా రాత్రీః. శయ్యాప్రాంతవివర్తనైః విప్రలంభజనితసర్వాంగసంతా
పేనాన్యకాంతాలింగనాభావాల్ శయ్యాప్రాంతపర్యావర్తనైః ఉన్నిద్ర ఏవ అరత్యా
నిద్రాశూన్య ఏవ. విగమయతి. న తు తత్రాదృశ్యామకళావిదగ్ధ కామినీభిన్నమం
చందనాద్యంగలేపనకుసుమధారణసంభాషణాలింగనచంబనవివిధ సురత ప్రణయకల
హత్తగౌరవమాన రక్షణక్షణవైముఖ్యపాదప్రణామానిమిషప్రేమవీక్షణాది నానా
క్రీడాపరిక్రమజనితగ్లాన్యవశస్వారసీకప్రాప్తనిద్రయా ఊపాః విగమయతీతి భావః.
శయ్యాపర్యావర్తనైస్సంతాపః, తేన చ వ్యాధిలక్షణా మానసీ పీడా. నిద్రాభావేన
విషాదః చింతా. Jangamwala Collection Digitized by eGangotri

సానుమతీ—(గ) ¹పిలం మే పిలం మే.

కంచుకీ—అస్తాత్పభవతో వైమనస్యాదుత్సవః ప్రత్యాఖ్యాతః.

ఉభే—జౌజ్జౌ జౌజ్జౌ.

(నేపథ్యే) ²ఏదు ఏదు భవం.

కంచుకీ—(కర్ణం దత్వా) అయే, ఇత ఏవాభివర్తతే దేవః. స్వకర్తాను
ష్ఠీయతామ్.

ఉభే—³తమా.

(ఇతి నిష్కాంతే.)

1 ప్రియం మే ప్రియం మే.

2 యుజ్యతే యుజ్యతే.

3 ఏలేవతు భవాక్.

4 తథా.

వ్యాధిర్నామవస్థా సూచితా. తదుక్తం— “అతీవసంగమాభావాద్వ్యాధిస్సంతా
పలక్షణ” ఇతి. అంతఃపురేభ్యః అంతఃపురకాంతాభ్యః. ఆకారగోపనార్థం దాక్షి
ణ్యేన సర్వాను సమభావప్రకటనేన. యదా యస్మిక్ కాలే ఉచితాం తత్కాల
యోగ్యాం వాచం వచనం. న తు వాక్యం. తీవ్రపదకదంబాత్తకత్వాత్ గ్లాన్యా
వచనమూత్రముచ్చారితమితి భావః. దదాతీతి వర్తమానవ్యవదేశేనోన్మాదప్రాప్త్యా బుద్ధి
పూర్వకోచ్చారణాభా వాదుక్తమేవ పునఃపునర్వదతీతి వ్యజ్యతే. తదా తస్మిక్ కాలే
గోత్రేషు నామధేయేషు స్థలితః విబర్హస్తః. ఆయథావాది శకుంతలానామదీత్యర్థః.
చిరంప్రీడావిలక్షణః ప్రీడయా లజ్జయా విగతలక్షః కర్తవ్యకూన్య ఇతి భావః.
చ శబ్దః క్రియాసముచ్చయార్థః. అంతఃపురాణాం దాక్షిణ్యాదనుచితవాక్ప్రదానా
దవహితం. గోత్రస్థలనేన మోహః. తేన చోన్మాదః. తదుక్తం— “సర్వావస్థాను
సర్వత్ర తన్తనస్కృతయా సదా, అతస్మిక్ తదితి భ్రాంతిరున్మాదః పరికీర్తిత”
ఇతి. ప్రీడావైలక్షణ్యేన శంకావిబోధో వా. (సాహిత్యటికా) అనేన క్లౌకేన గోత్ర
స్థలితం నామ సంధ్యంగముక్తం. తదుక్తం— “తద్గోత్రస్థలితం విదుః, ప్రియానున్త
రణాదన్యాహ్వనమన్యాభిధానత” ఇతి. స్ఫుటమేవైతత్.

గ. పిలం మే ఇత్యాది. అస్తాత్కారణాత్, ప్రభవతః ప్రభాః. ఉత్సవః.
ప్రత్యాఖ్యాతః నిరాకృతః. అనేన ఫలసం నామ సంధ్యంగముక్తమ్. ఫలసం చాప
మానసం అపమానసం నామ ప్రత్యాఖ్యానం. అప్రోత్సవప్రత్యాఖ్యానమపమానసం.

(తతః ప్రవిష్టః పశ్చాత్తాపపద్యశవేషో రాజా,
విదూషకశ్చ, ప్రతీహరీ చ.)

విదూషకః— ఏదు ఏదు భవం.

కంచుకీ—(రాజానమవలోక్య) అహో ! సర్వాస్వవస్థాను రమణీయత్వ
మాకృతవిశేషాణామ్. తథాహి— ఏవముత్సుకోఽపి ప్రియ
దర్శనో దేవః.

ప్రత్యాదిష్టవిశేషమణ్డనవిధిర్వామప్రకోష్ఠార్పితం

బ్రహ్మతాత్పర్యమేకమేవ నలయం శ్వాసాపరక్తాధరః,

చిన్నాజాగరణ ప్రతాననయన సేజోగుణాదాత్తన

సంస్కారోల్లిఖితో మహామణిరివ ష్టేణోఽపి నాలక్ష్యతే. ౬

సానుమతీ— (రాజానం దృష్ట్యా) 'తాణే ఖు పచ్చా దేసవిమాణీదావి,
ఇమస్స కీదే సడందళా కళేమ్మవి.

రాజా—(౧) (ధ్యానమంత్రం పఠి క్రమ్య)

1 ఏ త్రిత భవాత్.

2 స్థాన ఖలు ప్రత్యాదేశవిమానితాపి, అన్య కృతే శతున్తలా శ్వామ్యుతి.

౬. ప్రత్యాదిష్టేత్యాది. ప్రత్యాదిష్టః నిరస్తః. విశేషమందనస్య విశేష్టాలంకరణస్య విధిః కరణం యేన స తతోక్తః. వాచుప్రకృష్టాస్పితం నవ్యకూర్పరమణిబంధమధ్యభాగస్యస్తం పురుషన్యైకకటకధారణం దక్షిణవాసేనైవ కర్తవ్యం. అత్ర వాచుహస్తధారణం తు శకుంతలావిరహానం భ్రాంతచిత్తేష్టనేతి భావః. కాంచనం స్వర్ణమయం. న తు రత్నఖచితం. ఏక మేవ. ఇతిరపురుషవిలక్షణార్థం బిభ్రత్. లేజోగుణత్. ఏకవచనేన గుణస్యాద్వితీయత్వం వృజ్యతే. సంస్కారోల్లిఖితః కాణోల్లిఙ్గః. క్షీణోఽపి స్వాభిలాషాలంబనభూతనాయికావిరహపరంపరాజనితముఖానుభవాత్ కృశోఽపి. సంలక్ష్యతే. పూర్వావస్థాపేక్షయా దర్శనీయో భవతి. అనేన కార్య్యం నామావస్థాంతరముక్తం. చింతాజాగరక్వాసాస్తు వాచ్యతయైవోక్తాః.

౧. ధ్యానమందమిత్యాది. శకుంతలాచింతయా శక్తైః పరిక్రమ్య. (సాహిత్య టీకా) అనేన శూన్యదృష్టిలా వ్యుజ్యతే. విషయారాశేనఽపి తద్విషయప్రవృత్తేర సంభవాత్.

ప్రథమం సారజ్ఞాత్యోప్రియయా ప్రతిబోధ్యమానమపి సుప్రమ్,
అనుశయదుఃఖాయేదంహతహృదయం సంప్రతి విబుద్ధం. 2

సానుమతి—¹ఁం ఈరిసాథ తపస్సిణిభాఅహేఆథ.

విదూషకః— (అపవార్య) లంఘిదో ఎసో భూటవి సకుండరా
వాహిణా. ఇఆణె కహం చిత్తచిద్వో భవిస్సదిత్తి.

కళ్ళుకీ—(ఉపగమ్య) జయతు దేవః. మహారాజప్రత్యవేక్షితాః ప్రమ
దవనభూమయః. యథాకామమధ్యాస్తాం వినోదనస్థానాని
మహారాజః.

రాజా—వేత్రవతి, మద్వచనాదమాత్యమార్యపిశునం బ్రూహ. చిర
ప్రబంధనాన్న సంభావితమస్తాభిర్ధర్తాసనమధ్యాసితమ్. యత్ప్ర
త్యవేక్షితం పారకార్యమార్యేణ తత్ప్రత్యమాహోష్య దీయతా
మితి.

1 నన్విద్యకాని తపస్వినిభాగభయాని.

2 లంఘిత ఏష భూయోఽపి శకుంతలావ్యాధినా. న జానే కథం చిత్తికవ్యో
భవిష్యతి.

2. ప్రథమమితి. హతహృదయమితి హృదయశబ్దేన స్వాత్మాభిధీయతే. విబుద్ధ
మితి జ్ఞానాధారతా ప్రతిపాదనాదాత్తన ఏవ జ్ఞానాధారత్వాత్. అనేనాత్మాపమాన
రూపా నిర్వేదఉత్తః. ఆత్మన్యకార్థస్య కారణమాహ—ప్రథమమిత్యాదినా. సారం
గాత్యో మృగాత్యో. అనేన పూర్వానుభూతతాదృశకటాక్షవలూకనాదీనాం స్మరణం
వృజ్యతే. ప్రియయేత్యనురాగవిషయతా సూచితా. ప్రతిబోధ్యమానమపి సుప్రమితి.
జాగ్రతోఽపి గాఢసుషుప్తిదశాయామివ ప్రతిబోధో న జాత ఇత్యర్థః. అనేన తత్తా
దృగ్రూపవత్త్వా స్వానురాగావలంబనభూతయా తయా తథా తథా ప్రతిబోధనేఽపి
స్వకృతకార్యస్మరణాభావేనాజ్ఞానస్య పరా కాష్టాత్. తాదృశసుఖప్రాప్తిదశాయామ
జ్ఞానమేవోదోషః. సంప్రతి తదనన్విహితకాలే బోధనం తు కేవలనుశయేన దుఃఖజన
నాయ. న తు సుఖాయేతి భావః. పూర్వమజ్ఞానాదకార్యం కృత్వా వివేకాల్ పశ్చా
త్తాపోఽనుకయః. అనుశయదుఃఖాయేత్యనేన తత్సంపాదనోపాయాభావస్సూచితః.
ఉపాయవత్త్వైనుశయాభావాత్. దుఃఖజననేన ధైర్యాభావఉత్తః. ధీరస్య మహత్వపి
నినిపాతే దుఃఖాభావాత్. ధ్యానమందమితి కూన్యదృష్టితా కథితా. విషయావలూక

ప్రతీహారీ—¹జం దేవో ఆణవేది. (ఇతి నిష్కాంతా.)

రాజా—(౧) వాతాయన, త్వమపి నియోగమశూన్యం కురు.

కళ్ళుకీ—తథా.

(ఇతి నిష్కాంతా.)

విదూషకః—²కిదం భవదా దాణిం ణిమ్మకి అం. సంపదం సిసిరే తా వచ్చేఅరమణిజ్జే ఇమస్సిం పమదవణుద్దేనే సుహం అత్తాణం రమ ఇస్ససి.

రాజా—(౨) (నిశ్వస్య) వయస్య, రన్ధ్రోపనిపాతినోఽనర్థా ఇతి యదు చ్యతే తదవ్యభిచారి వచః. కుతః?

మునిసుతా ప్రణయస్త్పతిరోధినా
మమ చ ముక్తమిదం తమసా మనః,

1 యద్దేవ ఆజ్ఞాపయతి.

2 కృతం భవలేదాసిం నిర్తక్షికం. సామృతం శిశిరే తావచ్చేదరమణీయేఽస్మిక్ ప్రమదవనోద్దేశే సుఖమాత్మానం రమయిష్యసి.

నేఽపి తద్విషయప్రవృత్త్యనభవాత్. (సాహిత్యటీకా) అథవా సారం మనోహరం గచ్ఛత ఇతి సారంగే ఆక్షిణీ యస్యాస్మా తథోక్తా.

౧. వాతాయన ఇతి తస్య కంచుకినో నానుభేయం.

౨. వయస్యేత్యాది. వయస్యశబ్దేన త్వమేవ ప్రకృతదుఃఖప్రతీకారహేతు ర్వాన్య ఇతి భావః. తదుక్తం—“సమానశీలవ్యసనో గుహ్యఖ్యానైకభాజనం, వివ త్పృతిక్రియాభిజ్ఞో వయస్యః పరికీర్తిత”ఇతి. రంధ్రే చిద్రే స్వాస్థ్యాభావే సతి ఉపని పతంతీతి తే తథోక్తాః అనర్థాః అపదఇతి యదుచ్యతే. లోకేనేతి కేవలం. తద్వచః తద్వచనం. ఏకవచనేన సర్వలూకైకకంత్వతా వ్యజ్యతే. అవ్యభిచారి అవిపర్యాసి అను భవప్రమాణేనాన్యథా న భవతీత్యర్థః. నిశ్వస్యేతి. దుఃఖపరంపరా జనితక్వాసు కంతో క్తః. రంధ్రోపనిపాతినోఽనర్థాఇతి దైవ్యం.

౩. తదేవోపపాదయతి — మునిసుతేత్యాదినా. మునిసుతేత్యనేన కాపానుగ్ర హభ్యాం సద్యవినానిష్ఠతుభజనకాశ్యపాధీనతయా తక్షకశిరోరత్నప్రాప్తిరీవ దుర్లభ స్తీర్థప్రాప్తిమన్యతే. తాదృశ్యాః ప్రణయః గాధానురాగః. తస్య స్తుతిః. వస్తుసాందర్యమితి Jangamwadi Mahila Collection. Digitized by eGangotri

మనసిజేన సఖే ప్రహరిష్యతా
ధనుషి చూతశరశ్చ నివేశితః.

౮

విదూషకః—(౧) చిట్ట దావ. ఇమితా దణ్డకట్టేణ కందప్పవాహిం
తానేమి. (ఇతి దణ్డముద్యమ్య చూతాఙ్కురం పాతయితు
మిచ్చతి).

రాజా—(౨) (సస్థితం) భవతు. దృష్టం బ్రహ్మవర్చసం. (౩) సఖే
కోవపవిప్తః ప్రియాయాః కింఞ్చిదనుకారిణీషు లతాసు దృష్టిం
విలోభయామి ?

1 తిష్ఠ తావత్. అనేన దణ్డకాష్టేన కన్దర్పవ్యాధిం నాశయామి.

వర్ణంతం ప్రలిఖంభజేన. తమసా అజ్ఞానేన. ఇదం యన్తనః తయా ప్రలిఖోధ్యమాన
మసి కృతకార్యస్తరణాభావాత్ స్తరణరహితం. తాదృగిదం మన ఇతి తస్మిన్నిందా
వ్యుత్పత్తి. ముక్తం పరిత్యక్తం. తదా ప్రణయవిశేషకృతసంభోగాదివివిధక్రియః స్వర్ణం
త ఇతి భావః. అతఏవ ప్రహరిష్యతా మనసిజేన సదా సన్నిహితేనేత్యర్థః. అనేన
మదనస్య ప్రాబల్యముక్తం. చూతశరశ్చ నివేశితఇతి ఆమోఘాస్త్రరూపత్వేనాతిశయ
ఉక్తః. ధనుషి గోవృభావేఽపి ప్రయోక్తుః ప్రయోగార్థాయవిశేషభూతచాపే నివే
శితః స్థాపితః. పరమోద్దీప్యకోద్యానచూతకలికాదర్శనాచ్చరమావస్థైవ భవిష్యతీతి
భావః.

౧. చిట్టేత్యాది. పూర్వం వయస్యశబ్దప్రయోగేణ త్వమేవ మదనజనితప్రకృ
తదుఃఖనిరసనకరణకుశలఇతి రాజవచనస్య దండకాష్టప్రహరేణ వినాస్యదుపాయాం
తరం న జానామిత్యుక్తరం దత్తమితి భావః. (సాహిత్యటీకా) కందర్పవ్యాధిమితి
మదనస్య కిరాతోపమానేన నిర్దయత్వముచ్యతే.

౨. భవత్స్వత్కంగీకారే. బ్రహ్మవర్చసం బ్రహ్మలేజోవిశేషః. దృష్టం—“ఇదం
బ్రహ్మమిదం త్వాత్తం కాపాదసిశరాదసి” ఇతి న్యాయేన అనుభూతం. (సాహిత్యటీకా)
బ్రహ్మవర్చసం వసిష్టాదీనామివ లేజః దృష్టం. భవతు తథాకుర్విత్యర్థః.

౩. సఖే ఇత్యాది. అనుకారిణీషు లతాస్యిత్యనేన విరహిజనవిరోధస్థానముక్తం.
తదుక్తం—విరహిణాం చత్వారి వినోదస్థానాని—“తత్సాదృశ్యం తత్సృతికృతిస్తదం
గనంస్సృగ్వాత సత్స్వప్నశ్చ” ఇతి.

విదూషకః—¹ణం ఆసన్జ్వరిచారిల చడిరిల భవదా సందిట్టా “మాహవీ
మణ్ణవే ఇమం వేళం అదివాహాస్సమ్. తహిం మే చిత్త
ఫళవ సహత్థలిహిదం తత్తహోదీవ సడందళావ పడికిదిం
ఆణహె”త్తి.

రాజా—ఈదృశం హృదయవినోదస్థానమ్! తమేవ మార్గమూదేశయ.
విదూషకః—²ఇదో ఇదో భవం.

(రాజా పరిక్రామతి. సానుమతీ అనుగచ్ఛతి.)

విదూషకః—³ఏసో మణిసిళాపట్టసణాహో మాహవీమండట ఉవలర
రమణిజ్జదావ ణిస్సంసలం సాలదేణ విల ణో పడిచ్చి. తాప
విసిల ణిసీదదు భవం.

(ఉభౌ ప్రవేశం యాపయిత్వోపవిష్టౌ)

సానుమతీ—⁴భదాసన్జ్వహిదా దక్ఖిస్సం దావ సహీవ పడికిదిం. తదో న
భట్టిణో బహుముహం అణురాలం ణివేదధిస్సమ్.

(ఇతి తథా కృత్యా స్థితా.)

రాజా—సభే! సర్వమిదానీం స్తరామి శకుస్తలాయాః ప్రథమవృ
త్తాంతం. కథితవానస్మి భవతే చ. స భవాక్ ప్రత్యాదేశ
వేళాయాం మత్సమీపముపగతో నానీత్. పూర్వమపి న
త్వయా కదాచిత్సుకథాసు సంకీర్తితం తత్ర భవత్యా నామ.
కిమహమివ విస్తృతవానసి త్వమపి?

1 నన్వాసన్నపరిచారికా చతురికా భవతా సందిష్టా “మాధవీమణ్ణవే ఇమాం
వేళామలినాహయిష్యే. తత్ర మమ చిత్రఫలకే స్వహస్తలిఖితం తత్ర భవత్యా
శ్శకుస్తలాయాః ప్రతికృతి మానయ” ఇతి.

2 ఇత ఇతో భవాక్.

3 ఏష మణిసిలాపట్టసణాహో మాధవీమణ్ణప ఉవచారరమణీయతయా నిస్సం
శయం స్వాగతేనేవ నా ప్రతీచ్ఛతి. తస్మాత్ప్రవిశ్య నిషీదతు భవాక్.

4 లతాసన్నిహితా ద్రక్ష్యమి తావత్సభాః ప్రతికృతిమ్. తతో²స్యై భర్త
ర్భవముభయమురాగం నిషీదయిష్యమి.

అభిజ్ఞానకాకుం—34

విదూషకః— (గ) ¹ణ వినుమరామి. కిందు సవ్యం కహిల అవసానే
తువ పరిహాసనిలసోపే వసో. ణ భూదత్తో త్తి అచక్కిదమ్. మవ
వి మిప్పిండబుద్ధిణా తహ ఎవ్వ గహీదం. అహవా భవిదవ్వదా
బళవళ.

సానుమతీ—²ఎవ్వం ఏదమ్.

రాజా—(ధ్యాత్వా) సఖే! పరిత్రాయస్వ మామ్.

విదూషకః—³భో కిం ఏదం? అణువవణ్ణం ఖు ఈరిసం తుణ్ణి. కదావి
సప్పురుసా సోఅప త్తప్పాణో ణ హోంతి. ణం పవాదేవి
ణిక్కంపా గిరిణో.

రాజా—(అ) వయస్య! నిష్కారణనిరాకరణవిక్లబాయాః ప్రియాయాః
సమవస్థామనుస్తృత్య బలవదశరణోఽస్మి. సా హి—
ఇతః ప్రత్యాదేశాత్సర్వజన మనుగస్తుం వ్యవసితా
*తత స్తిష్ఠేత్సు చైర్వదతి గురుశిష్యే గురుసమే,

1 న విన్నరామి. కిందు సవ్యం కథయిత్వావసానే త్వయా పరిహాసవిజల్ప విషః
న భూతార్థ ఇత్యాఖ్యాతమ్. మయాపి మృత్తిబుద్ధినా తక్షణ గృహీతమ్. అథవా
భవితవ్యతా బలవతీ.

2 వివమేతత్.

3 భోః కి మేతత్? అనువచన్నం ఖల్వీదృశం త్వయి. కదాపి సత్పురుషాశ్మిక
పాత్రాత్తానో న భవన్తి. నను ప్రవారేఽపి నిష్కమ్నా గిరయః.

గ. ణవినుమరామిత్యాది. మృత్పిండబుద్ధినా పరచ్ఛలోక్త్యనభిజ్ఞతయా క్షవ
మానశ్శూలబుద్ధినేతి యావత్.

అ. వయస్యేత్యాది. నిష్కారణనిరాకరణవిక్లబాయాః స్వపరిత్యాగం ప్రతియం
కంచిత్ స్వకృతాపరాధం వినా నిరాకరణేన దుఃఖభరవశాయాః ప్రియాయాః
స్వాభిలాషవిషయభూతాయాస్సమవస్థాం స్వనిమిత్తకవ్యసనాభిభూతశోచ్యదశాం.
అనుచింత్య ప్రత్యాదేశసమయజనితతదీయావస్థాభేదాన్తమూర్ఛమూర్ఛింతయిత్వా. బల
వద్దృఢం. ఆశరణోఽస్మి జీవితధారణే ఉపాయరహితో భవామి. (సాహిత్యటికా)
నిష్కారణనిరాకరణవిక్లబాయాః ప్రియాయా ఇత్యనేన తస్యాస్సాక్షాతావలూకన
మందగమనాదీనామనుభూతత్వాత్ స్మరణం.

ఘ. ఇత ఇతి. ఇతః స్వస్థాత్ ప్రత్యాదేశాత్ కిమిదముచ్యన్నం వ్యవదేశమా

పునర్దృష్టిం బాష్పప్రసరకలుషా మర్పితవతీ

మయి ప్రారే య త్తత్సవిషమివ శల్యం దహతి మామ్.

౯

విలయితుమిత్యాదివాక్యైర్మృత్యుకారం ప్రాప్య. అట్టోపే వంచమి. స్వస్థాల్ ప్రత్యాదేశాదితి వక్తవ్యే ఇత ఇత్యనేన తాదృక్భవంతలాపరిత్యాగేనాత్మనిందా వ్యజ్యతే. అతస్తదనభిధానమితి భావః. స్వజనమనుగంతుం వ్యవసీతేతి. స్వజనపదేన స్వజస్వతియోగిశ్చత్రుభూతే స్వస్తిక్ శకుంతలాయాః—“శత్రుః కిం న వదేదనత్” ఇతి న్యాయేన బహుపారుష్యవాక్యసంభవస్సూచ్యతే. అనుగంతుం. వ్యవసీతా ఉద్యుక్తా. నత్యనుగతా. గమనవ్యవసాయమాత్రకథనేన తాదృక్ప్రత్యాదేశదశాయామపి స్వస్తిక్ శకుంతలాయా భర్తృత్వాపరిత్యాజ్యబుద్ధిస్సూచ్యతే. తతః పశ్యాత్. గురుశిష్యే. “ఆః పుహోభాగి” సిత్యాదినా “వితురుత్పథయా త్వయే” త్యాదినాచ తిష్ఠేత్సుచైచ్చరదతి సతి మృదుభాషణార్హ స్వజనభావం విహాయ విపరీతపరుషవాక్యమాలపతి సతి. గురుసమ ఇత్యనేన హితవచనప్రదానాత్తద్వచనస్యానుల్లంఘనీయతా ప్రకాశ్యతే. పునః. ప్రతిహతే తవ దాస్యమపి డమమితి కథితగురుశిష్యవచనం ప్రమాణీకృత్య పశ్యాదవసీతి యావత్. ప్రారే కృతకార్యస్మరణాభావేన స్వనిమిత్తకవ్యసనాభిభూతజనవిషయకదయాకరణాభావాద్దారుణే. మయితి. “భర్తారక్షతి యావన” ఇతి న్యాయేన సకలభోగానుభవకారణభూతే మయితి యావత్. దృష్టిమిత్యనేన. వివమాదిభిరాత్మకార్యనిర్వర్తినీనాం యోషితామిత్యాదివాక్యైస్తద్వచ స్వప్రమాణ్యారోపాల్ పునర్దృష్ట్యర్పణముక్తం. ఏకవచనేన పౌరవకులానుచితకృతస్మృతాం కరోషీతి మయ్యేకదృష్ట్యర్పణం. స్వాం పరిత్యజ్య గమిష్యతీతి భియా గురుశిష్యే ఏకదృష్ట్యర్పణమితి భావః. బాష్పప్రసరకలుషాం అకృతిమదుఃఖపరంపరాజనితబాష్పనిర్గమవిలాం అర్పితవతీతి యత్, తత్ సవిషమివ విమలిప్తమివ. విషం యథా రసాదిశుక్లవర్ణం లేషా ధాతుషు ప్రసన్నాశు మారకం వ్యవాయవికాషిగుణద్వయయోగాద్వికారః ప్రత్యంగన్యాసీ భవతి తద్వదితి భావః. తదుక్తం—“వ్యవాయా దేహ మఖిలం వ్యాప్య పాకాయ కల్పతే, వికాషీ వికషక్ ధాతుక్ సంధిజంధాన్విముంచతి” ఇతి. శల్యం శరః. “శల్యం శంకా శరే వంశ” ఇతి విశ్వః. విమలిప్తబాణవిధ్వస్య యాదృశస్సర్వావయవసంతాపస్తాదృశస్సస్వస్య భవతీతి భావః. యదాహ—“కార్యం తు ప్రథమే వేగే ద్వితీయే వేగఘనం తథా, దాహం తృతీయే హిక్మాంతు చతుర్థే సంప్రయోజయే” దితి.

సాహిత్యటీకా. ఇతః ప్రత్యాదేశాత్ మమ కళత్రం న భవసీతి మయోచ్యమానా సతి స్వస్థాన్మృత్యుకారమధిగమ్య. భర్తృవిమనీతాయాః స్త్రీయాః పితృకులమేవ శరణిమితి భావః. స్వజనమనుగంతుం యిత్యనుగతా. గురు

సానుమతీ—¹అమ్మో! ఈరినీ సకజ్జపరదా నామ. ఇమస్సు సందావేణ
అహం రమామి.

విదూషకః—²హా, అత్తి మే తక్కి, కేణవి ఆలసచారిణా త త్తహోదీ
అవణీదే త్తి.

రాజా—³కః పతిదేవతామన్యః పరామృష్టుముత్సహతే? మేనకా కిల
తవ సఖ్యా జన్తప్రతిష్ఠేతి శ్రుతవానస్మి. తత్సహచారిణీభింతాం
హృతాం మే హృదయమాశజ్జుతే.

సానుమతీ—⁴సమ్మోహో ఖు విష్టు అణిజ్ఞో. ణ ప్పడిబోహో.

విదూషకః—⁵జగ్గ ఎవ్వం, అత్తి సమాఅమో కా శేణ త త్తహోదీవ.

రాజా—కథమివ?

విదూషకః—⁶ణ ఖు మాదాపిదరా భత్తువిటఅదుక్ఖిదం దుహిదరం
చిరం దక్ఖిదం పారెం త్తి.

1 అహో! ఈదృశీ స్వకార్యపరతా నామ. అస్య సంతాపేనాహం రమే.

2 హా, అత్తి మే తక్కి, కేనాప్యాకాశచారిణా తత్ర భవత్యవసీతేతి.

3 సమ్మోహో ఖలు విష్టయనీయో న ప్రతిబోధః.

4 యద్యేవమ్, అత్తి సమాగమః కాలేన తత్ర భవత్యాః.

5 న ఖలు మాతాపితరా భర్తృవియోగదుఃఖతాం దుహితరం చిరం ద్రష్టుం
పారయతః.

నమే పితృసదృశే గురుశిష్యే. తతస్తత్రైవ రాజనికట వివేత్సర్థః. “యది యథా
వదతి క్షీణం” ఇత్యాదినా “ఆ పురోభాగిని” ఇత్యాదినా చ, తిష్ఠేత్యుచైర్వదతి సతి.
గురుసమభివృద్ధినేన శిష్యవచనస్య కరణీయత్వముచ్యతే. పునః వక్వాత్ బాష్పప్ర
సరకలుషాముభయత్రస్య క్కారాత్పరంసరాజనికటః ఘోనా ప్రతిహతనిస్సరణ బాష్పేణా
విలాం దృష్టిం. క్రూరే కృతకార్యవిస్తరణేన దారుణాచిత్రే. మయాత్యనేన రమ్యవస్తుస్య
క్కారేణాత్మనోఽవమాననం సూచ్యతే. యత్ దృష్టేరర్పణం తత్సవిషం ఝటితి ఈస్మి
తసిద్ధ్యర్థం విషకల్పం. బాష్పం న భవతి. విషమేవేత్సర్థః. శల్కమిష మాం దహతి భస్మీ
భావమంతరేణాపి మాం జ్వలయతి. జీవితవిషయే నిరాశం కరోతీత్సర్థః. దృష్టిమి
త్సేకవచనేన దృష్టిద్వయాద్భగ్నే సతి త్వణాని జీవితం. న శక్యత ఇతి ద్యోత్యతే.

రాజా—వయస్య,

స్వప్నో ను! మాయా ను! మతిభ్రమో ను!

క్లిష్టం ను! తావత్ఫలమేవ పుణ్యమ్,

అసన్నివృత్త్యై తదతీతమేవ,

మనోరథానా మతటాః ప్రవాహాః.

౧౦

విదూషకః—¹మా ఎవ్వం, ఇం అంగుళీఅలం ఎవ్వ ణిదంసణం అవ

స్సంభావిణో అత్థస్స అచింతణిజ్జో సమాఅమో హోదిత్తి.

రాజా— (అజ్ఞులీయకం విలోక్య) (౧) అయే, ఇదం తదనులభస్థాన

భ్రంశి శోచసీయమ్.

తవ సుచరితమజ్ఞులీయ నూనం

ప్రతను మమేవ విభావ్యతే ఫలేన,

1 మైవం, నన్యజ్ఞులీయక మేవ నిదర్శనమవశ్యంభావిణోఽర్థస్య అచింతనీయ స్సమాగమో భవతీతి.

౧౦. స్వప్న ఇత్యాది. తదిత్యనేన పంచమాంక ప్రతిపాదితం శకుంతలాదర్శన సంభాషణాదికం పరామృశ్యతే. తద్దర్శనాదిం. స్వప్నః సుప్తిదశాయామనుభూత పరయవతిదర్శనసంభాషణాదిజ్ఞానం; న తు జాగ్రదవస్థాయాం సాక్షాద్బుద్ధిపూర్వకానుభూతజ్ఞానం. సు విశలే. యథా స్వప్నే తథ్యమివానుభూతం జాగ్రదవస్థాయాం న దృశ్యతే తద్విదిత్యర్థః. మాయా బింద్రజాలికం. యథా యః కల్పించెంద్రజాలిక నిద్రానిపుణః పరయవతిదర్శనసంభాషణాదికముత్పాద్య తథ్యమివానుభావయతి; పునః స్మిన్ గతే సతి దర్శనావికమప్యస్తంగతమేవ భవతి; తద్విదిత్యర్థః. మతిభ్రమః మిథ్యాభ్యవసాయః. యథా ఆదర్శప్రతిబింబితవస్తుని తత్వబుద్ధ్యాప్రవృత్త్యభ్యవసాయ స్తద్వల్. చిరపరిచయాదవజ్ఞా భవతీతి న్యాయేన ఆదర్శభూతాంతఃపురస్తీఘ వైమన స్యాత్సాస్వరోషితస్తీరత్నాంతరదర్శనాద్యనుభవజ్ఞానం కిమితి భావః. పుణ్యం పూర్వ జన్మాంతరోపార్జితసుకృతచిశేషః. తావత్ఫలమేవ తద్దర్శనమాత్రఫలజనక మేవ. క్లిష్టం పరిసమాప్తం. అసన్నివృత్త్యై పునరావృత్త్యై తద్దర్శనమతీతమేవ అతిక్రాంతమేవ. మనోరథానాం ఇతఃపరం తత్సాప్తా సత్యాం తదీయప్రత్యాదేశదుఃఖనిరసనచుంబనాలింగన సంభాషణరహస్యశ్రవణపుష్పపచయాద్యాకాంక్షావిశేషాణాం ప్రవాహాః ప్రోతాంసి. పరంపరేతి యావత్, అతటాః స్వప్నగ ప్రతిబంధక సేతురాహిత్యేన నిరర్థభావంతీత్యర్థః.

౧. అయే ఇత్యాది.

౧౧. తవేతి. సుచరితం సుకృతచిశేషః. ప్రతను అత్యల్పం. ఫలేన ప్రయోజనేన.

అరుణానఖమనోహరాసు తస్యా
శ్చుప్తమసి లబ్ధపదం యదజ్ఞులీమ.

౧౧

సానుమతీ—¹జగ్గి అణ్ణహత్థగదం భవే సచ్చం ఎవ్వ శో అణ్ణజ్జం భవే.
విదూషకః—²భో! ఇతి నామముద్దా కేణ (౧) ఉద్ధా దేణ త త్తహా
దీప హత్థసంసగ్గం సావిదా?

సానుమతీ—³మమ వి కోదూహళేణ (౨) ఆకారిదో ఏసో.

రాజా—శ్రూయతామ్. తదా స్వనగరాయ ప్రస్థితం మాం ప్రియా స
బాష్పమాహ—కియచ్చి రేణార్యపుత్రః(౩) ప్రతిపత్తిం దాస్యతీతి.
విదూషకః—⁴తదో తదో.

రాజా—పశ్చాదిమాం నామముద్దాం తదజ్ఞుశౌ నివేశయతా మయా
ప్రత్యభిహితా.

ఏకై కమత్ర దివసే దివసే మదీయం

నామాక్షరం గణయ గచ్ఛతి యావదంతమ్,

తావత్ప్రియే మదవరోధగృహప్రవేశం

నేతా జనస్తవ సమీపముపైష్యతీతి.

౧౨

1 యద్యన్యహస్తగతం భవేత్సక్యమేవ శోచనీయం భవేత్.

2 భో! ఇయం నామముద్దా కేనోద్ధాతేన తత్రభవత్యా హస్తసంగం
ప్రాప్తితా?

3 మమాపి కాతూహలేనాకారిత మేషః.

4 తతస్తతః.

అరుణాశ్చ నఖైర్ననోహరాశ్చ తాను. అంగులీష్వితి బహువచనేన స్వవిశ్లేషానంతరం
శకుంతలాయాః ప్రతిదినం శరీరకార్యేనోత్తరోత్తరస్థూలప్రత్యంగుళినమర్పణమితి
భావః.

౧. ఉద్ధాతేన ఉద్యోగేనేత్యర్థః.

౨. ఆకారితః ఆహూతః. ప్రేరిత ఇత్యర్థః.

3. ప్రతిపత్తిం ప్రాప్తిం.

౧౨. ఏకైకమిత్యాది. ఆత్ర నామముద్దాయాం. నామాక్షరం దుష్కంలేత్య
క్షరత్రయం. అవరోధగృహప్రవేశం శుద్ధాంతగృహప్రవేశం.

తచ్చ దారుణేన మోహాన్తయా నానుష్ఠితమ్.

సానుమతీ—¹రమణీఁ ఖి అవహీ విహితా విసంవాద్యదో.

విదూషకః—²అహ కహం ధీవశఖండితస్య లోహితమచ్చస్య ఉదర
బ్భంతరే ఆసి?

రాజా—³శచీతీర్థం వద్దమానాయా స్తవ సఖ్యా హస్తాద్ధజ్ఞాస్తోతసి పరి
భ్రష్టమ్.

విదూషకః—⁴జుజ్జ్వల జుజ్జ్వల.

సానుమతీ—⁵తదో తవస్మిణీవ సండభావ అధమృభీరుణౌ ఇమస్య రా
వసిణో పరిణాసం దేహాః. అహవా కుదో ఈరిసో అనురాఁ
అహిణ్ణాణం అవేక్ష ది? కహంవిల ఏదం?

రాజా—ఉపాలప్స్యే తావదిదమంగులీయకమ్.

విదూషకః—(ఆత్మగతమ్) ⁶గహీదో అణేణ పంథా ఉష్మత్తాణం.

రాజా—

కథం ను తం బధ్ధురకోమలాంగులిం

కరం విహాయాసి నిమగ్నమమృసి?

అథవా,

* అచేతనం నామ గుణం న లక్షయే

మయైవ కస్తాదవధీరితా ప్రియా?

౧౩

1 రమణీయః ఖిః వ్యవధిర్విధినా విసంవాదితః.

2 అథ కథం ధీవరఖండితస్య లోహితమత్స్యస్ఫోదరాభ్యస్తరే ఆసీత్?

3 యుజ్యతే యుజ్యతే.

4 తత స్తవస్మిన్యాం శకు స్తలాయామధర్మభీరోరస్య రాజస్తేః పరిణయసం దేహాః.

అథవా కుత ఈదృశోఽనురాగోఽభిజ్ఞానమపేక్షతే? కథమివైతత్ ?

5 గృహీతోఽనేన పథా ఉన్మత్తానామ్.

౧౩. కథం నివృత్తాది. అంభసి. కథం కస్తాత్కారణాత్. నివృత్తి ప్రశ్న. బంధు
రం కోకిలాదిభిరనుపహతతయాఽఖండితసుందరం. కోమలం సవీరతయా మృదు. తేన
రాగవత్తా నూచ్యతే. తాదృక్పల్లవమివ స్పృహణీయాంగుళిర్యస్య స తథోక్తః. కోమ
లపదేనావస్థితినుభాకరత్వముక్తం. అచేతనం రమ్యపదార్థపరిగ్రహపరిగ్రహనభిజ్ఞమే

* 'అచేతనానామగుణం న లక్షయే' ఇతి సాక్షాంతరమ్.

విదూషకః—(అత్తగతమ్) (గ) 1 ఆ! అహం ఖు బుహుక్షావ ఖాది
దవోస్మి.

రాజా— అకారణపరిత్యాగానుశయత ప్రహృదయస్తావ దనుకమ్యతా
మయం జనః పునర్దర్శనేన.

చతురికా—(ప్రవిశ్య పటాక్షేవేణ) ఇతి చిత్తగదా భట్టిణీ. (ఇతి
చిత్రఫలకం దర్శయతి.)

విదూషకః— సాహు వఅస్స సాహు. మహారావస్థానదంసణిజ్ఞో
భావాణుప్పవేసో. ఖలది విఅ మే దిట్టి ణిణ్ణుణ్ణదప్పదేనేసు.

సానుమతీ—అహా! ఏసా రావసిణో వట్టిఆణిపుణదా. జాణే సహీమే
అగ్గదో వట్టిదిత్తి.

రాజా—

యద్యత్సాధు న చిత్రే స్యాత్క్రియతే తత్తదన్యథా,
తథాపి తస్యా లావణ్యం రేఖిరూ కిచ్ఛిదన్వితమ్.

౧౪

1 ఆ! అహం ఖలు బుభుక్షయా ఖాదితవోఽస్మి.

2 ఇయం చిత్రగతా భట్టిణి.

3 సాధు వయస్య సాధు. మధురావస్థానదర్శనీయో భావానుప్రవేశః. స్థలతీ
వ మే దృష్టిర్ని మోక్షతప్రదేశేషు.

4 అహా! ఏషా రాజరేర్వర్తికానిపుణతా. జానే సఖీ మేఽగ్రతో వర్తత ఇతి.

కుం. గుణం. పాషాణాదేరివ హృదయరాహిత్యజ్ఞానాభావాదికం మయైవ చేతనయా
పేక్షైవ కస్తాదవధీరితేతి గుణపరిత్యాగకారణాత్ అచేతనత్వాదికం న లక్షయే న
కలయే.

౧. ఆఇత్యాది. ఆ ఇతి పీడాయాం నిపాతః (సాహిత్యటీకా) బుభుక్షయా
శకుంతలాం ప్రతి రిరంసయా. రాజ ఇతి శేషః. అహం ఖలు అహమేవ ఖాదితవ్యః
శకుంతలా దుర్లభా. నికటేఽన్యః కోఽపి న విద్యతే. శకుంతలాధియా మామేవ గ్రహీ
వ్యతీతి పలాయనచింతా వ్యుజ్యతే.

౧౪. యద్యదిత్యాది. యద్యదిత్యనేన వీచ్ఛాయాం జంగమస్థానరాత్మకచేత
నాచేతనద్వయం గృహ్యతే. తయోర్వధ్యే యద్యత్సాధు న స్యాత్ అవయవసము
దాయోభావత్యాజ్ఞల్యాదినా దర్శనీయం న భవేత్. తత్తదన్వయ చిత్రే ఆలేఖ్యకర్తృణి.
అన్యథా క్రియతే స్థానరజంగమాత్మకస్య బ్రహ్మసృష్టపదార్థస్య స్వభావరమణీయా
రమణీయతయా అన్యథా కర్తృమత్యత్వాత్ చిత్రస్య తు లేఖకభావభావరీతిహి

సానుమతీ—¹సరిసం ఏదం పచ్చాదావగరుణో సిణేహస్సు అణవ
లేవస్సు అ.

విదూషకః—²భో దాణిం తిట్టేట తత్తహోదీట దిన్సంతి. సవ్యాట
దంసణిజ్జాట. కదమా ఎత్త తత్తహోదీ సడందళా?

సానుమతీ—³అణహిణ్ణో ఖు సహీయావస్సు. మోహదిట్టి అలం జణో.
రాజా—త్వం తావత్కాం తర్కయసి?

విదూషకః—(౧) ⁴తక్కేమి, జా ఏసా సిఢిలబంధువ్వుత్తకుసుమేణ
కేసం తేణ ఉబ్బిణ్ణనేలబిందుణా వలణేణ వినేసవో ఓసరిదాహిం
బాహాహిం (ఉవళక్కిదా) ఓనేలసిణద్ధతరుణవల్లవస్సు చూద
పాలవస్సు పన్నే ఇసి పరిసంతావిల ఆలిహిదా, ఏసా తత్తహోదీ
సడందళా. ఇలరాట సహీట త్తి.

రాజా—(౨) నిపుణో భనాక్. అ స్త్యత్ర మే భావచిహ్నమ్—

1 నదృశమేకత్వత్వాపగురోః స్నేహస్యానవలేపస్య చ.

2 భోః ఇదానిం తిన్రస్త్రభవతోఽదృశ్యస్తే. సర్వా దర్శనీయాః. కతమా
౭ త్ర త్రభవతీ శకున్తలా?

3 అనభిజ్ఞః ఖలు సభరూపస్య. మోక్షుదృష్టిరయం జనః.

4 తర్కయామి, యైషా శిథిలబంధోద్వృత్తకుసుమేన కేశాంలేనోద్భిన్న స్వేద
విప్రునా వదనేన విశేషతోఽపస్యతాభ్యాం బాహాభ్యాం (ఉపలక్తితా) అవసేకస్త్రిధౌ
తరుణవల్లవస్య చూతపాదపస్య పార్శ్వే ఈషత్పరిక్రాంతేనాలిఖతా, విషా త్రభవతీ
శకున్తలా, ఇతరే సభ్యానితి.

ధి పునః పునః పరిమృశ్య లిఖతుం శక్యత్వాచ్చ సాధు క్రియత ఇత్యర్థః. వర్తమాన
వ్యవదేశేన సర్వలొకసంవాద ఉత్తః. తథాపి చిత్రస్య సాధుత్వసంపాదకత్వప్రసిద్ధా
వసి. తస్యాన్యభావరమణీయాయాశృకుంతలాయా లావణ్యం సర్వావయవసౌందర్యం
రేఖయా లేఖిత కించిదన్వితమిషదేవ సంగతం. నతు విద్యమానం నమగ్రమితి
యావత్. తస్యాః యావలావణ్యాదికం చిత్రేఽపి లిఖతుమశక్యమితి భావః. గ్రంథ
గౌరవభియా యోజనాంతరం న క్రియతే.

౧. తక్కేమిత్యాది. బాహుభ్యాముపలక్తితేత్యర్థః.

౨. అసీత్యాది. భావచిహ్నం దర్శనీయానాం లెఖనాం మధ్యే శకుంతలా
CC-0. Jagamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri
అభిజ్ఞానశాకుంతలం

స్విన్నాజ్ఞులివినివేశో రేఖోపాస్తేషు దృశ్యతే మలినః,
అశ్రు చ కపోలపతితం లక్ష్మ్యమిదం వర్ణికోచ్ఛ్వాసాత్. ౧౫
చతురికే! అర్ధలిఖితమేతద్వివోదస్థానం. తస్మాత్ గచ్ఛ వర్ణికా
స్తావదానయ.

చతురికా— 'అజ్ఞ మాధవ్య, ఓశంబసు చిత్తఫలతం, జావ వజ్జిత
సముగ్ధం గృహీత ఆలచ్యామి.

రాజా—అహమేవై తదవలంబే.

(ఇతి యథోక్తం కరోతి.) (చతురికా నిష్క్రान్త.)

రాజా—

సాక్షాత్ప్రియాముపగతామపహాయ పూర్వం
చిత్రార్పితామహమిమాం బహు మన్యమానః,
స్తోతోవహం పథి నికామజలామతీత్య
జాతస్సభే ప్రణయవాన్తృగతృష్ణికాయామ్. ౧౬

1 అర్థ మాధవ్య, అవలన్యవ్య చిత్త ఫలకమ్, యావద్వర్ణికానముగ్ధం
గృహీత్వా ఆగచ్ఛామి.

జ్ఞాపకం చిహ్నమస్తి. చిత్రలేఖననమయే స్వామిరాగాలంబనభూతోత్తమనాయి
కాయా స్ఫుర్వావయవరూపలావణ్యాదిస్తరణజనితసాత్వికభావజనితచిహ్న మస్తీత్యర్థః.
కుతః కస్తాత్కారణాత్.

౧౫. రేఖాప్రాంతేషు అంగోపాంగప్రత్యంగాదివిభాగజ్ఞాపకతత్త్వద్వారోచిత
మహీహరితాదిరేఖాపర్యంలేషు స్విన్నాంగులివినివేశః. నాయికాస్తరణజనితస్వేద
యుక్తాంగుళీనాం వినివేశః స్ఫుర్కస్థానం మలినః ప్రసరత్స్వేదజలసంపర్క
వశాత్ మలీమసో దృశ్యతే. స్ఫుటం విభావ్యతే, అశ్రు చ తదీయప్రాప్తి
దుర్లుటత్వప్రత్యాదేశాదిస్తరణజనితదుఃఖపరంపరాజనితనేత్రజలం చ. వర్ణికోచ్ఛ్వా
సాత్ వర్ణికాయాః సితాసితహరితాదివర్ణికాయా ఉచ్ఛ్వాసత్వాదేతోః కపోలపతితం
అలేఖ్యస్య కపోలే పతితం. లక్ష్మ్యం విభావ్యం. చిత్రనిర్మాణనమయే నేత్రజలప్రాదు
ర్భావేన హస్తశైలిభ్యవిశంబేన తత్ర కించిద్వర్ణాధిక్యం భవతి. తస్మాదుచ్ఛ్వాసలేతి
యావత్. వర్ణికోచ్ఛ్వాసాదిత్యపి పాతః.

౧౬. సాక్షాదిత్యాది. ప్రియాం శృంగారమనోరథనముచితవిషయభూతాం.
ఇహ చిత్రఫలకే. స్తోతోవహం నదీం. ప్రణయవాన్ యాచ్ఛావాన్.
CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

విదూషకః— (ఆత్మగతం) 'ఏసో అత్తభవం ఇదిం అదిక్కుమిల సచ్చం
మిలతిన్జ్ఞే ఆం సంకంతో. (ప్రకాశం) భో వలన్స! ఆవరం కిం
ఎత్త శేహిదవ్వం?

సానుమతీ— 'అసంసలం జో జో పదేసో సహీవ అహిరుఇదో తంతం
ఆభిహిదుకామో హవే.

రాజా—శ్రూయతాం.

కార్యా నైకతలీనహంసమిథునా స్తోతోవహః మాలినీ
పాదాస్తామభితో నిషణ్ణహరిణా గౌరీగురోః పావనాః,
శాఖాలంబితవల్కులస్య చ తరోర్నిర్వాతుమిచ్ఛామ్యుధః
శృజ్జే కృష్ణమృగస్య వామనయనం కిన్ఞాయమానాం మృగీం. ౧౭

1 విహౌత్రభవాక్ నదీమతిక్రమ్య సత్యం మృగతృష్టికాం సంక్రాంతః. భో
వయస్య! ఆవరం కిమత్ర లేఖతవ్యమ్?

2 అసంశయం యో యః ప్రదేశః సఖ్యా అభిరుచితః తం తమాలిఖతుకామో
భవేత్.

౧౮. కాశ్యేత్యాది. నైకతలీనహంసమిథునా నైకతేషు వివిధక్రీడోచితపురి
నేషు. లీనాని క్రీడార్థం సంసక్తాని హంసమిథునాని ఇతరపక్షినిలక్షణరమణీయగతిశబ్ద
వర్ణయుక్తహంసద్వంద్వాని యస్యాస్మా తథోక్తా. అనేన పులిసవిహరణవేతనగృహ
వాసజలక్రీడాదిలీనముచితప్రదేశ ఇతి జ్ఞాప్యతే. పులిసశబ్దేన తత్ర విహరణే సశీకర
పవనస్పర్శమూచ్యతే. హంసమిథునశబ్దేన పక్షిజాతేస్సార్వకాలికక్రీడయా పరమో
ద్వీపకత్వముక్తమ్. తాం మాలినీమభితః. పాదాః ప్రత్యంతపర్వతాః. అనేన గిరిగహ్వర
కుంజనిర్మరాదిషు పరస్పరాత్ప్రగోపనగమ్యప్రదేశ ఇతి ప్రతీయతే. నిషణ్ణహరిణా
ఇత్యనేన విజాతీయమృగకులావస్థానాత్ నిరర్థశక్రీడోచితవివిక్తప్రదేశ ఇతి జ్ఞాప్యతే.
శాఖాలంబితవల్కులస్యేత్యనేన ధర్మారణ్యత్వసూచకత్వముక్తం. వామనయనమితి. స్త్రీ
జాతేర్వామభాగస్య మన్తధకశాధిష్ఠానత్వాత్ వామనయనమిత్యుక్తం. ఇచ్ఛామితి
కంఠూతిక్రియాయాశ్చిత్రే లిఖితుమశక్యత్వా దిచ్ఛామిత్యుక్తం. అత్ర న కేవలం
శకుంతలారూపలావణ్యాద్యుచితయేన తదనురాగాతిశయో జాతః కింతు రమణీయదేశ
కాలవిభావేనాపి శృంగారో మూర్ధస్య స్సంపుత్ర ఇతి భావః.

(సాహిత్యటీకా) కృష్ణమృగస్య శృంగే. వామనయనం స్వకీయం సవ్యనేత్రం
కంఠూయమానాం మృగీం నిర్వాతుమిచ్ఛామి.

విదూషకః—(అత్తగతం) (గ) ¹జగ్గ ఎవ్వం యాణం డేణ పూరిదవ్వం
చిత్తఫలం *ళంబకుచ్చాణం తావసాణం సద్దేణ.

రాజా— వయస్య, అన్యచ్చ శకుంతలాయాః ప్రసాధనమత్ర విస్తృత
మస్తాభిరభిప్రేతం.

విదూషకః— *కిం విల?

సానుమతీ— *వణవాసస్స అ సోడమారస్స అ జం అనుసరిసం తం
భవిస్సది.

రాజా—

కృతం న కర్ణార్పితబద్ధనం సభే

శిరీషమాగడ్డవిలంబికేశసరం,

న వా శరచ్చద్ద్రమరీచికోమలం

మృణాళసూత్రం రచితం స్తనాస్త రే.

౧౮

విదూషకః— *భో కిం య ఖు తత్తహోదీ రత్తకువళఅడళసోపిణా
అగ్గహత్థేణ ముహం అవరిల చకిదచకిదా విల తిదా. (సావధానం
నిరూప్య) ఆః ఏసో దాసీవడ్డత్తో కుసుమాసవపాడచ్చళో
అత్తహోదీవ వలణం అదిళంఘది దుట్టమహులరో.

1 యద్యేవం, నూనమనేన పూరయితవ్యం చిత్తఫలకం లమ్మకూర్చానాం
తావసానాం సార్థేన.

2 కిమివ?

3 వనవాసస్య చ సౌకుమార్యస్య చ యదనునద్యశం తద్భవిష్యతి.

4 భో కిం ను ఖలు తత్తభవతీ రత్తకువలయదళశోభినాఽగ్రహస్తేన ముఖ
మావృత్య చకితచకితా స్థితా. ఆః ఏష దాస్యోః పుత్రః కుసుమాసవపాటచ్చరోఽత్ర
భవత్యా వదన మలిలంఘతే దుష్టమఘకరః.

౧. జగ్గిత్యాది. సార్థః సమాహః.

౧౮. కృతమిత్యాది. కర్ణే కేశపాశసమర్థనానర్హప్రదేశే అర్పితం న్యస్తం
బంధనం వృంతం యస్య తత్తథోక్తం. వా శబ్దసముచ్చయే.

* "ళంబకుచ్చాణం తావసీణం. ఛా— లంబకుచ్చానాం తావసీణం." ఇతి
పాతా న్తరమ్.

రాజా—నను, నివార్యతామేష దుష్టః.

విదూషకః—¹భవం ఎవ్వ అనిచేదాఁజుసాసీ ఇమస్య వారణే పహవిస్సది.

రాజా—యుజ్యతే. అయి భోః కుసుమలతాప్రియాతథే! కిమితః పరి పతనభేద మనుభవసి?

ఏషా కుసుమనిషణ్ణా తృప్తితాపి సతీ భవన్తమనురక్తా,

ప్రతిపాలయతి మధుకరీ న ఖలు మధు వినా త్వయా పిబతి.౧౯

సానుమతీ—²అజ్ఞ ఖు అహిజాదం వారిదో ఏసో.

విదూషకః—³పడిసిద్ధా వి వామా ఖు ఏసా జాదీ.

రాజా—(౧) ఏవం భోః న మే శాసనమనుతిష్ఠసి. శ్రూయతాం తస్మి.

అక్లిష్టబాలతరుపల్లవలోభనీయం

పీతం మయా సదయమేవ రతోత్పవేషు,

బిమ్బాధరం స్పృశసి చే ద్భ్రమర ప్రియాయా

స్తాం కారయామి కమలోదరబద్ధనద్ధమ.

౨౦

1 భవానేవావినీతానుకాన్యస్య వారణే ప్రభవిష్యతి.

2 అజ్ఞ ఖల్వభిజాతం వారిత విషః.

3 ప్రతిషిద్ధాపి వామా ఖల్వేషా జాతిః.

౧౯. సాహిత్యటీకా. ఏషేత్యాది. తృప్తి తా పిపాసితాః. ఖలు యతః కారణాత్. మధు మకరందం త్వయా వినా న పిబతి. తతః ప్రతిపాలయతి. తృప్తితాయాః ప్రతిపాలనం యుక్తం న భవతి. తత్రైవ గచ్ఛేతి భావః.

౧. ఏవమిత్యాది. ఏవం మృదుమార్దేణ శాసన మాజ్ఞాం నానుతిష్ఠసి. సంప్రతి శ్రూయతాం తీక్షణశాసనమేవ భవిష్యతీత్యర్థః.

౨౦. తదేవాహ—అక్లిష్టేత్యాదినా. అక్లిష్టబాలతరుపల్లవలోభనీయమనుపహత బాలతరుపల్లవస్పృహణీయం. బింబాధరం. రతోత్పవేషు. బహువచనేన మనోరథ కల్పితబహువిధక్రీడాస్వాచ్యం తే. అంతఃకరణబాహ్యకరణవ్యాపారరోధిసుఖదకాయామసీతి భావః. సదయమేవ సుకుమారవస్తునో దయావిషయత్వాత్ దయాసహితమేవ. హే భ్రమర! సౌరభమధువస్త్రైకరసిక! త్వాం తాదృగ్విధం, కమలోదరబంధనం శకుంతలాముఖసౌరభాదిగుణహీనకమలోదరే కారాగృహస్థానభూతే బంధనం స్వేచ్ఛాగమనరహితం కారయామి.—“రాజా కాలస్య కారణ”మితి న్యాయేన

విదూషకః—(౧) ¹ఎవ్వం తిక్కదండన్న కిం వాణ భాగ్యస్యది ?

(ప్రహస్యాత్త గతం) ఏసో దాణిం ఉమ్మత్తట. అహం వి ఏదన్న సంసగ్గేణ ఈరిసోమ్మి సంపుత్త. (ప్రకాశమ్) భో చిత్తం ఖు ఏదం!

రాజా—కథం ?

సానుమతీ—(౨) ²అహం వి దావ దాణిం అణవగదత్థా. కిం ఉణ జహ లిహిదాణుభావీ ఏసో.

1 ఏవం తిక్ష్ణదణ్డస్య కిం వా న భేష్యతి? ఏష ఇదాసీమున్మత్తః. అహమప్యేతస్య సంసగ్గేణేద్యుశోఽస్మి సంపుత్తః. భోః చిత్తం ఖల్వేతత్ !

2 అహమసి తావదిదాసీ మనవగతార్థా. కిం పునర్యథాలిఖితానుభావ్యేషః.

స్వస్య చంద్రవంశీయతయా చ కర్తుం శక్నోమి. వర్తమానవ్యవధేతేన దివసపరిణామ సమయస్సూచ్యతే. రాత్ర్యాగమనాత్ ప్రాగేవ గత్వా భ్రమర్యా సహ కమలాదరే ప్రవిశేతి భావః.

(సాహిత్యటీకా) రతోత్పవేఽసి సంభోగకల్యాణేఽసి. రతోత్పవేష్వితి వతంతి. తదనంగతం. బహురతోత్పవానుభవే సలి రసో న విద్యతే. ఆదరాభావత్. తతః రతోత్పవేఽపీతి. ఆశిశబ్దః ప్రమత్తదశాయామప్యనిర్ణయత్వద్యోతకః. సదయమేవ దయాసహితమేవ. పీతం సుకుమారవస్తునో దయావిషయత్వాద్యోతకః. సదయమేవ దయాసహితమేవ. పీతం సుకుమారవస్తునో దయావిషయత్వాద్దంతక్షతాదికం న కృత మితిభావః. మయేత్యనేన నానావిధకరణప్రభుత్వం ద్యోత్యతే. కమలాదరబంధసం. కమలాదరమేవ బంధనం బంధనస్థానం కారాగృహమితి యావత్. తత్రస్థం తత్రావ స్థితిమంతం కారయామి. స్వస్య. ప్రభుత్వాత్కారయామిత్యుక్తం న తు కరోమితి. ఆత్ర భ్రమరస్య కమలాదరావస్థానమనుకూలమేవ కథం తిక్ష్ణదండే పర్యవస్యతీతి నాశంకసీయమ్. అనుభూతలోకోత్తరశకుంతలాముఖసారభస్య కమలసారభమేవోద్వే జకమితి కమలాదరావస్థానమేవ కారాగృహవస్థానమిశ్యభిప్రాయః. తేన కమలాత్ శకుంతలాముఖస్యాలిసురభిత్వం ద్యోత్యతే.

౧. ఎవ్వమిత్యాది. తిక్కదండన్న భాగ్యస్యది ఇత్యత్ర క్వచిదాసాదేరితి పంచమీ స్థానే వక్షీ. “దండోఽస్మీ కాసనే రాజ్ఞాం హింసాయాం లగుడే దమ” ఇతి వైజ యంతీ (సాహిత్యటీకా) ఏసో ఇత్యాది. ఈద్యుశోఽస్మి సంపుత్తః. రాజ్ఞ ఇవ స్వస్యాసి చిత్తఫలకే శకుంతలాబుద్ధిరేవ జాతేత్యర్థః.

౨. అహమితి. యథాలిఖితానుభావీ. లిఖితాం శకుంతలామసలిక్రమ్యానుభవ త్యవగచ్ఛతి ధ్యాయతీతి యథాలిఖితానుభావీ.

రాజా—(౧) వయస్య, కిమిదమనుష్ఠితం పౌరోభాగ్యం.

దర్శనసుఖమనుభవతస్సాక్షాదీన తన్తయేన హృదయేన,
స్మృతికారిణా త్వయా మే పునరపి చిత్రికృతా కాంతా. ౨౧
(ఇతి బాష్పం వికిరతి.)

సానుమతీ—¹పువ్వావరవిరోహి అపువ్వా వసో విహాణమగ్నో.

రాజా—(౨) వయస్య, కథమవిశ్రమదుఃఖమనుభవామి?

ప్రజాగరాత్ స్థలీభూత స్తస్యాస్వప్నే సమాగమః,
బాష్పస్తు న దదాత్యేనాం ద్రష్టుం చిత్రగతామపి. ౨౨

సానుమతీ—²సవ్యహా వఅస్స పమజ్జిదం తువ పచ్చాదేసదుక్ఖం
సవుందళావ.

చతురికా—³(ప్రవిశ్య) జేదు జేదు భట్టా. వట్టిఆకరండలం గెణ్ణిఆ
ఇదోముహం పట్టిదమ్మి.

రాజా—కించ!

చతురికా—⁴సో ఆమృహణ్ణాదో అన్తరా తరళిఆదుఈఆవ దేవీవ వసు
మదీవ అహం ఎవ్వణం అజ్జవుత్తస్స ఉవణిస్సన్తి సబళక్కా-
రంగహీదో.

1 పూర్వావరవిరోధ్యపూర్వ విష విధానమార్గః.

2 సర్వథా వయస్య ప్రమాణితం త్వయా ప్రత్యాదేశదుఃఖం శకున్తలాయాః.

3 జయతు జయతు భర్తా. వర్తికాకరండకం గృహీత్యా ఇతోముఖం ప్రస్థితాస్తి.

4 సోఽస్వద్ధస్తాదన్తరా తరళికాద్విలీయయా దేవ్యా వసుమత్యా అహమేవైన
మూర్యపుత్రస్యోపసేష్యామితి సబలాత్కారం గృహీతః.

౧. వయస్యేతి. పురోభాగీ దోవైకదర్శి. తస్య కర్తృపౌరోభాగ్యం—“గుణ
వచనబ్రాహ్మణాదిభ్యః కర్తృణి చే”తి వ్యభో ప్రత్యయః. నన్తద్ధిత ఇతి టిటావః.

౨౧. దర్శనసుఖమిత్యాది. సాక్షాత్తత్వతః. తన్తయేన శకుంతలామయేన. చిత్రి
కృతా ఆచిత్రరూపా చిత్రికృతా.

౨. వయస్యేత్యాది. అవిశ్రమం విశ్రాంతిరహితం.

౨౨. ప్రజాగరాదితి. చిత్రగతామపీత్యనేన సాక్షాద్దర్శనం దుర్లభమితి
వ్యుజ్యతే.

విదూషకః—¹దిట్టత తుమం ముక్కా.

చతురికా—²జావ విడవశగ్గం ఉత్తరీఅలం దేనీవ తరలిల మోవళి, దావ
మవ జివ్వసిదో అప్పా.

రాజా—వయస్య, ఉపస్థితా దేనీ బహుమానగర్వితా చ. భవా
నిమాం ప్రతికృతిం రక్షతు.

విదూషకః—(చిత్రఫలకమాదాయోత్థాయ) (గ) ³అత్తాణం త్తి భణ,
జిభ భవం అంతేడరకళహదో ముచ్చేఅది తదో మం మేహపడి
చ్చందే సాసాదే సద్దావేహి. (ఇతి ద్రుతపదం నిష్కాంతః.)

సానుమతీ—⁴అణ్ణసంకంతహిఅటవి పుడమసంభావణం అవేళ్ళది. అదో
అసిధిభసోహదో ఏసో దాణిం.

(ప్రవిశ్య పత్రహస్తా ప్రతీహరీ)

ప్రతిహరీ—⁵జేదు జేదు దేవో.

రాజా—వేత్రవతి! న ఖల్వస్తరా దృష్టా త్వయా దేనీ.

ప్రతిహరీ—⁶అహ ఇం. భట్టిణీ పత్రహస్తం మాం పెళ్ళి అ పడిణివుత్తా.

రాజా—కార్యాజ్ఞా కార్యోపరోధం మే పరిహరతి.

ప్రతిహరీ—⁷దేవ, అమాచ్యోవిణ్ణవేది-అత్థజాతస్య గణానాబహుదావఅజ్జ

1 దిష్ట్య త్వం ముక్తా.

2 యావద్విటవలగ్న ముక్తరీయకం దేవ్యాస్తరళికా మోచయతి, తావత్తయా
నిర్వాసిక ఆత్మా.

3 ఆత్మానమితి ఫణి, యది భవానంతఃపురకలహాన్తచ్ఛతే తతో మాం మేఘ
ప్రతిచ్ఛందే సాసాదే శబ్దావయ.

4 అన్యసంక్రాంతహృదయోఽసి ప్రథమసంభావనామపేక్షతే. అతోఽశిథిల
సౌహృద ఏవ ఇదాసీమ్.

5 జయతు జయతు దేవః.

6 అథ కిమ్. భట్టిణీ పత్రహస్తం మాం దృష్ట్యా ప్రతినివృత్తా.

7 దేవ, అమాచ్యోవిజ్ఞాపయతి—అర్థజాతస్య గణనాబహుళతయాఽదైక్యకమేవ

గ. శబ్దావయ అహ్వయేత్కర్థః. మేఘప్రతిచ్ఛంద ఇతి తస్య సాసాదస్య
నామ.

ఎక్కం ఎవ్వ పోరకజ్జం వచ్చవేళ్ళింద. తం దావ పత్తారూఢం
దేవో పచ్చక్షీక రేదు త్తి.

రాజా—ఇతః పత్రి కాం దర్శయ. (ప్రతిహరీ దర్శయతి.)

రాజా—(అనువాచ్య) కథం సముద్రవ్యవహరీ సార్థవాహో ధనమి
త్రో నౌ వ్యసనేన విపన్నః? అనవత్యశ్చ తపస్వీ. రాజగమి
తస్యార్థసంఘాయ ఇత్యమాత్యేన లిఖితమ్.

రాజా—కష్టం ఖల్వనపత్యతా.

వేత్రవతి, మహాధనత్వాద్బహువత్నీ కేన తత్ర భవతా భవితవ్యమ్,
విచార్యతాం, యది కాచిదాపన్నసత్త్వాఽపి తస్య భార్యాస్యాత్.
ప్రతిహరీ—¹దేవ! దాచిం తస్య జాతాం మధ్యే సాకేదన్యేజౌ దు
హిం నివృత్తపుంసవణా సుజీఅది.

రాజా—(౧) నను, గర్భః పిత్ర్యమర్థమర్హతి. గచ్ఛ. ఏవమమాత్యం
బ్రూహి.

ప్రతిహరీ—²జం దేవో ఆణవేది. (ఇతి నిష్క్రిన్తా.)

రాజా—ఏహి తావత్.

ప్రతిహరీ—³ఇతిహి.

రాజా—కిమనేన సంతతిరస్తి నా స్తీతి?

యేన యేన వియుజ్యంతే ప్రజాః స్మిగ్ధేన బంధునా,

స స పాపాదృతే తాసాం దుష్యంత ఇతి ఘృష్యతామ్. ౨౩

పారకార్యం ప్రత్యవేక్షితం. తత్తావత్పత్తారూఢం దేవః ప్రత్యక్షీకరోత్సతి.

1 దేవ! ఇదాసిం తస్య జాయానాం మధ్యే సాకేతశ్రేష్ఠినో దుహితా నిర్వృ
తపుంసవనా హూయతే.

2 యదేవ ఆజ్ఞాపయతి.

3 ఇయమస్మి.

౧. నన్వితి. గర్భః గర్భస్థః పుత్రః పిత్ర్యం పితరగతం. 'వితుర్భుచ్చేతి'
యత్ప్రత్యయః.

౨౩. యేనేత్యాది. ప్రజాః జనాః. స తు శ్రేష్ఠిభార్యకా. కింతు సర్వాః
ప్రజా ఇత్యర్థః. యేన యేన స్మిగ్ధేన బంధునా పితృభాతృపుత్రాదినా వియుజ్యంతే జన్మ
౨౪-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri
అభిజ్ఞానకామం—౩౦

ప్రతిహరీ—¹ఎవ్వం కామ ఘోసభద్రవ్యం. (నిష్క్రమ్య పునః ప్రవిశ్య)
కాళే పవృట్టం విల అహిణందిదం దేవస్స సాసణం అమచ్ఛేణ.

రాజా—(దీర్ఘం నిశ్చస్య) ఏవం భోః సంతతివిచ్ఛేదనిరవలమ్బానాం
మూలపురుషావసానే సంపదః పరముపతిష్ఠన్తి. మమాప్యన్తే పూ
రువంశశ్చియో²వ్యేష ఏవ వృత్తాంతః.

ప్రతిహరీ—పడిహదం అమంగళం.

రాజా—ధిజ్ఞాముపస్థితశ్చేయోవమానినం.

సానుమతీ—అసంసరిం సహిం ఎవ్వ హిరివ కరిల ణిందిదో ణేణ
అప్పా.

రాజా—

సంరోపితే²ప్యాత్తని ధర్మపత్నీ
త్యక్తా మయా నామకులప్రతిష్ఠా,
కల్పిష్యమాణా మహతే ఫలాయ
వసుంధరా కాల ఇనో³ప్రబీజా.

౨౪

1 వివం నామ ఘోషయితవ్యం. కాళే ప్రవృష్టమివాభినన్దికం దేవస్య కానన
మమాత్యేన.

2 ప్రతిహతమమగళమ్.

3 అసంశయం సభ మేవ హృదయే కృత్యా నిందితో²నేనాత్తా.

మరణ సుఖదుఃఖాదీనామనియతత్వాత్ కాలవకాద్వియుక్తా భవంతి, తాసాం వియు
క్తానాం ప్రజానాం. దుష్కంతః. పాపాదృతే పాపం వినా. స స బంధుః. యస్య
పితా నాస్తి తస్య పితా. యస్య పుత్రో న విద్యతే తస్య పుత్రః. యస్య భ్రాతా నాస్తి
తస్య భ్రాతా. ఇతి ఘోషణా క్రియతాం. కటహవాద్యపురస్కరం నగరే
ప్రకాశ్యతామిత్యర్థః. పాపాదృతే ఇత్యనేన యస్యాః పతిర్నాస్తి తస్యాః పతిర్న
భవామితి భావః. పిత్రాదినిర్వర్త్యానాం పోషకత్వాదీనామహమేవ నిర్వర్తక ఇత్యభి
ప్రాయః.

౨౪. సంరోపిత ఇత్యాది. ఆత్మని న్యస్తి³ సంరోపితే ఉపై సతి యస్తాదా
త్తైవ తత్సాధ్యం జాయతే తస్మాదాత్మని సంరోపిత ఇత్యుక్తం. తథా శ్రుతిః—“అం
దంగాత్సంభవతి హృదయాదధిజాయతే, ఆత్మా వై పుత్రనామాసి స జీవశరదశృత”
మితి. కులప్రతిష్ఠా సంశ్చ కులప్రతిష్ఠాకారణభూతా.

సానుమతీ—¹అపరిచ్ఛిన్నా దాణిం దే సందదీ భవిస్సది.

చతురికా—(జనాన్తికమ్) ²అవధిమితా సద్ధవాహవృత్తం తేణ విమతా
అది భట్టా. ఇం అస్సాసిదుం మేహప్పడిచ్చుందాదో అజ్ఞం
మాధవ్యం గణ్ఠి అ ఆలచ్చ.

ప్రతిహారీ—³సుట్టు భణాసి. (ఇతి నిష్కాన్తా.)

రాజా—అహా! దుష్టస్తస్య సంశయమారూఢాః పిణ్డభాజః.

అస్తాత్పరం బత యథాశ్రుతి సంభృతాని
కో నః కులే నివసనాని కరిష్యతీతి,
నూనం ప్రసూతివికలేన మయా ప్రసీక్తం
ధౌతాశ్రుశేషముదకం పితరః పిబన్తి.

౨౫

(ఇతి మోహముపగతః.)

1 అపరిచ్ఛిన్నే దానిం తే సన్తతిర్భవిష్యతి.

2 అయే అనేన సార్థవాహవృత్తానేన విమనాయతే భర్తా. వినమాక్వాసయితుం
మేఘప్రతిచ్ఛద్వాదార్యమాధవ్యం గృహీత్వా ఆగచ్ఛ.

3 సుష్టు భణసి.

౨౫. అస్తాదిత్యాది. బక ఖేదే. ధాతమశ్రుయేన తత్తతోక్తం. తస్మాదుద
కాచ్ఛేషమవశిష్టం, అత్ర ప్రస్తుతశృంగారవిరుద్ధకోకస్థాయికరుణస్యామభూయమాన
త్వేషి విప్రలంభశృంగారస్య స్మర్యమాణత్వేన న విరోధః. తథాపి. స్థాయిలక్షణం.
"సజాతీయవిజాతీయభావంతరైరతిరస్కృతత్వేనోపనిబధ్యమానో రత్యాదిస్థాయి
భవతి. యథాబృహత్కథాయానరవాహనదత్తస్య మదనమంజుకాయానుమరాగస్తత్త
దవాంతరాధికానురాగైరతిరస్కృతః స్థాయి." యథా మూలీమాధవీయేశ్వకానాంకే
మహామాంసవిక్రయే బీభత్సేన మూలత్యనురాగస్యాతిరస్కృతతయా ప్రస్తుతశృంగార
పరిపాషణం. అథవా—యథా శృంగారబీభత్సయోర్విరోధస్తథా శృంగారకరుణయో
ర్న భవతి. తథాపి. చిత్తస్య వికాససంభవయోః శృంగారహాస్యయోర్విస్తరప్రభవ
యోర్విరాద్భూతయోః ఊర్భోద్భూతయోః రాద్రభయానకయో ర్విషేషజన్యయోర్బీ
భిన్నకరుణయోరన్యోన్యం సుహృత్త్వం. తథా శృంగారబీభత్సయో ర్వాన్యకరుణయో

* విమతా అది భట్టా, తుమం గదు అ మేహప్పడిచ్చుందాదో. ఛా—విమనాయతే
భర్తా. తస్య గృత్వా మేఘప్రతిచ్ఛందాదిత్వేన పాఠః.

చతురికా—(ససంభ్రమ మవలంబ్య) ¹సమస్ససదు సమస్ససదు భట్టా.
సానుమతీ— ²హద్ధి హద్ధి. విజ్ఞంతమ్మి వి దీ వే వవథాణదోనేణ ఏసో
అంధఆరం అణుహోది. అహం దాణిం ఎవ్వణం ణివ్వదం కరిస్సం.
అహవా నుదం మవ సఉందశం సమస్సాసఅంతీవ మహేందజ
ణణీవ ముహోదో. జణ్ణభాఅవజ్జుస్సుఆ దేవా ఎవ్వ తహ అణుట్టా
స్సంది, జహ తుమం ధమ్మపత్తిం అఱిరేణ భట్టా అహిణందఱిస్స
దిత్తి. తా జుత్తం ఏదం కాశం పడివా లేదుం, ఇమిణా వుత్తం దేణ
పిఅసహిం సమస్సానేమి.

(ఇతి (గ) ఉద్ఘాతస్తకేన సానుమతీ నిష్క్రిన్తా.)

1 సమాశ్వసీతు సమాశ్వసీతు భర్తా.

2 హా థిక్ హా థిక్! విద్యమానేఽసి దీపే వ్యవధానదోషేజ్ఞానోఽంధకార
మనుభవతి. అహమిదానీమేవైనం నిర్వృతం కరిష్యామి. అథవా శ్రుతం మయా శకుంత
లాం సమాశ్వాసయన్త్యాః మహేంద్రజనన్యాః ముఖాద్యక్షభాగవర్యుత్సుకా దేవా ఏవ
తథానుష్ఠాస్యన్తి. యథా త్వాం ధర్మపత్నీమచిరేణాభినన్దయిష్యతీతి. తస్మాద్యక్షమేతం
కాలం ప్రతిపాలయితుం. అనేన పుత్రాస్తేన ప్రియసఖేం సమాశ్వాసయామి.

రీవరభయానకయోరౌద్రాద్భుతయోర్వైరిత్వంభవతి. యథారఘవంశే—ఇందుమతీవినా
కాదజన్య, యథా చ తుమారసంభవే—స్వరవినాశాద్రతేః. “అయం స రశనోత్కర్షి”
ఇత్యాదౌతు పూర్వానుగతశృంగారస్వరణేనశృంగారకరుణయోర్న విరోధః. భోజరాజ
స్తశృంగారప్రకాశే—“పరిబ్రూకాలినమేకమేవ శృంగారరసం ప్రత్యపాదయత్ -
“వలయక్షవచస్సద్భవం హాస్యాదిభు హాస్యమున్నయత్ రసతాం, రసమేకమాహ రాజా
శృంగారం రసికభావశృంగగతమ్.” వదేవదే యక్షస్తిప్రత్యతిప్రమాణానుపేతత్వాత్
యథా తద్వచో హాస్యం భవతి, తద్వద్దాస్యభయానకప్రభృతిభు రసప్రతిపాదనం హస
నీయమేవేతి ప్రతిపాదయత్ భోజో రసికజనభావశృంగప్రాప్తేనస్వర్థనామానం శృం
గారమేకమేవ రసం ప్రత్యక్షాన్త. యస్తు ప్రస్తావనామారభ్య భరతవాక్యవధి ప్రవ
ర్తతే స ప్రబంధరసః.

గ. ఉద్ఘాతస్తకేనేతి. ఉద్ఘాతస్తకేన ఉద్ఘాతమునేన ఆకాశం ప్రత్యుద్గమనే
నేతి యావత్.

(నేపథ్యే.)

(౧) ¹అబ్బమ్మణ్ణం అబ్బమ్మణ్ణం.

రాజా—(కర్ణం దత్వా) అయే మాధవ్యస్యేవార్తస్వరః. కః కోఽత్ర భోః?

ప్రతిహరీ—(ససమ్భ్రమం ప్రవిశ్య.) ²పరిత్రాతదు పరిత్రాతదు దేవో. జేణ కేణ ఆ కంఠే గహీదం సంసరిగదం వలస్సం.

రాజా—కేనాత్తకణ్ఠో మాణవకః?

ప్రతిహరీ—³దేవ, అదిట్టరువ్వేణ కేణ వి సత్తేణ అక్కమిఅ మేహ ప్పడిచ్చందస్స పాసాదస్స అగ్గభూమిం ఆరోవిహో.

రాజా—(ఉత్థాయ)(౨)మాతావన్తమాపిస త్వైరభిభూయ న్నేగృహః. అథవా—

అహన్యహన్యాత్త న ఏవ తావద్
జ్ఞాతుం ప్రమాదస్థలితం న శక్యమ్,
ప్రజాసు కః కేన పథా ప్రయాతీ
త్యశేషతో వేదితుమస్తి శక్తిః.

౨౬

1 అబ్బమ్మణ్ణం, అబ్బమ్మణ్ణం,

2 పరిత్రాయతాం పరిత్రాయతాం దేవః, యేన కేన చ కణ్ఠే గృహీతం సంసరిగదం వలస్సం.

3 దేవ, అదృష్టరూపేణ కేనాపి సత్తేనాక్రమ్య మేఘప్రతిచ్ఛన్నస్య ప్రాసాదస్యాగ్గభూమిమారోపితః.

౧. అబ్బమ్మణ్ణమితి రక్షకం ప్రతిపద్యోఽహమిత్యావన్నాక్రొశః,—“అబ్బమ్మణ్ణమపద్యోక్తాపి”త్యమరః.

౨. మమాపీత్యనేనాత్తనో నిర్దోషతా గమ్యతే. అథవేత్యాది.

౩. అహసీతి. ఆత్మన ఏవ స్వనైవ ప్రమాదస్థలితం ప్రమాదేనానవధాన తయా ప్రాప్తం స్థలితం దురాచరణం. తావత్సకత్వేన జ్ఞాతుం న శక్యం. ప్రజాసు జనేభః. కేన పథా అనతా సతా వా మార్గేణ. కః ప్రయాతీ సంచరతి. అశేషకస్యాక త్యేన. వేదితుం జ్ఞాతుం శక్తిస్యావస్థాంతరే.

(నేపథ్య.)

1 భో వలస్స (౧) అవిహ అవిహ.

రాజా—(౨) (గతిభేదేన పరిక్రామన్) సఖే న భేతవ్యం న భేతవ్యమ్.

(నేపథ్య.)

(పునస్తదేవ పరిత్వా) "అత్తభవం కహం ణ భాణస్సం ? ఏసో మం కో వి పచ్చా వణదసిరోహరం ఇత్థం వి అ తిక్ఖ భంగం కరేది.

రాజా—(సదృష్టిక్షేపం) ధనుస్తావత్.

శార్ఙ్గహస్తా యవనికా (ప్రవిశ్య) (3) "భట్టా ఏదం సరాసణం హత్థా వాపసహిదం. (రాజా సశరం ధనురాదత్తే)

(నేపథ్య.)

ఏష త్వామభినవకణ్ఠశోణితార్థి
 శార్దూలః పశుమివ హన్తి వేష్టమానమ్,
 ఆర్తానాం భయమపనేతు మాత్తధన్వా
 దుష్యంతస్తవ శరణం భవత్విదానీమ్.

౨౭

రాజా—(సరోషమ్) (౪) కథం మామేవ నిర్దిశతి. తిష్ఠ తిష్ఠ కోణపాప

1 భోవయస్య! అవిధ అవిధ!

2 అత్తభవన్, కథం న భేష్యామి! ఏష మాం కోఽపి పశ్చాదవసతశిరోధరమి
 త్సుమివ తిక్ఖభంగం కరోతి.

3 భర్త, ఇదం శరాసణం హస్తావాపసహితమ్.

౧. అవిధేత్వాశోశే.

౨. గతిభేదేన గత్యంతరేణ త్వరితగమనేనేత్యర్థః.

3. హస్తావాపో నామ జ్యాఘాతవారణముచ్యతే.

౨౭. ఏష ఇత్యాది. శార్దూలో న్యాఘ్రః. వేష్టమానం లుతంతం. ఆర్తానాం
 దీనానాం. శరణం భవతు రక్షోభవతు. దుష్యంత ఇతి నామగ్రహణమాక్షేపే. నేపథ్య
 ఇత్యాదివైతదంతేన విద్రవో నామ గర్భనంధ్యంగముక్తం. తదుక్తం—“వధోఽన్యోగో
 విద్రవస్సాన్యధ్వంధనతాదనాదిభిః” ఇతి. అత్త పథబంధనాద్యన్యోగాద్విద్రవః.

౪. కథమిత్యాది. మామిత్యనేన న్యస్య కురతా వ్యుత్పత్తే. ఇదానీం మయా
 శరాసనే గృహీతే సతి.

శద. త్వమిదానీం న భవిష్యసి? (శార్ఙ్గమారోఘ్య) వేత్రవతి, సో

పానమార్గమదేశయ.

వేత్రవతి—ఇదో ఇదో దేవో.

(సర్వే సత్వరముపసర్పంతి.)

రాజా—(సమంతాదవలోక్య) శూన్యం ఖల్విదమ్.

(నేపథ్యే)

అవిహ! అవిహ! అహం అత్తభవంతం పెక్ఖామి. తుమం ణ మం
వెక్ఖసి, బిడాళగహీదో మూసిఁ వితి ణిరాసోమ్మి జీవివ సంవత్తో.

రాజా—(౧)భో స్తిరస్కరిణీగర్విత! మదీయమస్తంత్యాం ద్రక్ష్యతి. సం
ప్రతి స్థిరో భవ. ఏషోఽహం తమిషుం సందధే.

యో హనిష్యతి వధ్యం త్యాం రక్ష్యం రక్షతి చ ద్విజమ్,

హంసో హి క్షీరమాదత్తే తన్నిశ్రా వర్జయత్యపః.

౨౦

(అస్త్రం చ సంధత్తే.)

(౨) (తతః ప్రవిశతి విదూషకముత్సృజ్య మాతలిః. విదూషకశ్చ.)

మాతలిః—కృతాశ్శరవ్యా హరిణా తవాసురాః

శరాసనం తేషు వికృష్యతామిదమ్,

ప్రసాదసామ్యాని సతాం సుహృద్భవే

పతన్తి చక్షూంషి న దారుణాః శరాః.

౨౧

1 ఇత ఇతో దేవః.

2 అవిధ అవిధ, అహమత్రభవంతం వక్యామి, త్వం న మాం వశ్యసి. బిడాలగృ
హీతో మూషిక ఇవ నిరాశోఽస్తి జీవితే సంవృత్తః.

౧. భో స్తిరస్కరిణీత్యాదినా తన్నిశ్రా వర్జయంత్యప ఇత్యం లేన దుష్యం లేన స్వక
క్షిణధనాద్యవసాయఇతి సంధ్యంగము క్తం. తదు క్తం—“వ్యవసాయస్సృశక్తుర్హి”
ఇతి.

౨౦. య ఇతి. ద్విజం విదూషకం. తన్నిశ్రా తదేకీభూతాః.

౨. తతః ప్రవిశతీత్యాది. మాతలిర్నా మేంద్రసారథిః.

౨౧. కృతా ఇతి. హరిణా దేవేంద్రేణ. తవ. అహమత్రభావస్య తవేతి
యావత్. అసురాః వివిధమాచూగర్వితా దేవశత్రవః. శరవ్యా లక్ష్యాః. అత్ర దేవేం
ద్రప్రేషితమాతలిసహగమేన వశ్యం కృతా నామ సాత్వతీవృత్త్యంగము క్తం భవతి.

రాజా—(అస్త్రముపసంహరణ) అయే మాతలే స్వాగతం చేవేద్ద
సారథే!

విదూషకః—(గ) ¹జేణ అహం ఇట్టిపశుమారం మారిదో, సో ఇమిణా
సాఅదేణ అహిణందీఅది.

మాతలిః—(సస్తితమ్) ఆయుష్షా! శ్రూయతామ్. యదస్మి హరి
ణా భవత్సకాశం ప్రేషితః.

రాజా—అవహితో²స్తి.

మాతలిః—అస్తి కాలనేమిప్రసూతిద్దుర్జయో నామ దానవగణః.

రాజా—శ్రుతపూర్వో మయా నారదాత్.

మాతలిః—

సఖ్యుస్తే స కిల శతక్రతోరజయ్య
స్తస్య త్వం రణశిరసి స్తుతో నిహంతా,
ఉచ్ఛేత్తుం ప్రభవతి యం న సప్తసప్తి
స్తం నైశం తిమిరమపాకరోతి చన్ద్రః.

30

స భవానాత్తశస్త్ర ఏవేదానీమిమమైద్దగ్రరథమారుహ్య విజ
యాయ ప్రతిష్ఠతాం.

రాజా—అనుగృహీతో²హ మనయా మఘవత్సంభావనయా. అథ,
మాధవ్యం ప్రతి భవతా కిమేవం ప్రయుక్తం?

మాతలిః—తదపి కథ్యతే. కినిమిత్తాదపి మనస్సంతాపాదాయుష్షా
మయావిక్లబోద్భుష్టః, పశ్చాతో³పయితుం తథా కృతవానస్మి,

1 యేనాహమిష్టిపశుమారం మారితః, సో²నేన స్వాగతేనాభినన్ద్యతే.

తదుక్తం—“త్యక్త్వా ప్రకృతమన్యస్య కరణం పరివర్తక” ఇతి, ఆత్ర ప్రకృతం
పరిత్యజ్యాన్యస్య కరణే²పి తదన్యతార్థం యథా ప్రకృత ఏవ పర్యవస్యతి తథా
కర్తవ్యం. అన్యథా ప్రబంధనస్తువిచ్ఛేదప్రసంగాత్. యథా ప్రకృతే శకుంతలావిషయ
విరహాదులన్య రాక్షో మాతలిసమాగమస్తేన సహ నాకగమనం. తస్మాత్ ప్రతినివర్తన
సమయే మారీచాక్రమే శకుంతలాదర్శనం.

గ. జేణేత్యాది. అనేన రాజా. ఇష్టిపశుమారం మారిత ఇత్యత్ర ఉపమానే
కర్తృణి చేతి ణముత్. కషాదిత్వాద్యథావిద్యుప్రయోగః.

30. సఖ్యురితి. సః దురయో దానవగణః. కిలేతి. ప్రసిద్ధా. స మనస్సిహ్యుర్భః.

కుతః ?

జ్వలతి చలితేన్ధనోఽగ్ని
ర్విప్రకృతః పన్నగః ఫణం కురుతే,
స్రాయః స్వం మహిమానం
క్షోభాత్ప్రతిపద్యతే హి జనః.

3౧

రాజా—యుక్తమిదమనుష్ఠితం భవద్భిః. (జనాన్తికం) వయస్య, అనతి
క్రమణీయా దివస్పతేరాజ్ఞా. తదత్ర పరిగతార్థం కృత్వా మద్వ
చనాదమాత్యపిశునం బ్రూహి.

త్వన్మతిః కేవలా తావత్పరిపాలయతు ప్రజాః,
అధిజ్యమిదమన్యస్త్రిక్ కర్తణి వ్యాప్యతం ధనుః.

3౨

విదూషకః—¹జం భవం ఆణవేది.

(ఇతి నిష్కాన్తః.)

మాతలిః—ఇత ఇత ఆయుష్షక్ !

(రాజా రథాధిరోహణం నాటయతి)

(నిష్కాన్తః సర్వే.)

ఇతి శ్రీమహాకవి కాళిదాసకృతా, శాకున్తలనాటకే

షష్ఠో ౭ జ్యోతిః.

1 యద్భవానాజ్ఞాపయతి.

3౧. జ్వలతీత్యాది. హి యతో హేతోః, విప్రకృతః వికారితః. మహిమానం
ప్రభావం.

3౨. త్వన్మతిరిత్యాది. కేవలా ప్రజాపాలనైకతత్పరా. ప్రజాస్తావత్పాలయతు.
యావన్మదాగమనం తావదిత్యర్థః. తేన చ పునరాగమనే బిందురుక్తః. అధిజ్యమారో
పితగుణకం.

ఇతి శ్రీరమణవేంకటాచలేశ్వరపాదారవిందసమారాధక
వైఖానసమలతిలక శ్రీకాళికగోత్ర శ్రీతిరుమలాచార్యపుత్రేణ
ధ్వనిప్రస్థానపరమాచార్యాష్టభాషాచక్రవర్తి,
శ్రీనివాసాచార్యేణ విరచితాయాం కాకుంఠల
వ్యాఖ్యానాయాం షష్ఠోఽంకః.

శ్రీ ర మ్మ.

అభిజ్ఞాన శాకుంతలమ్

సప్తమో ౭ జ్ఞాః.

(తతః ప్రవిశత్యాకాశయానేన రథాధిరూఢో రాజా మాతలిశ్చ.)
 రాజా—మాతలే, అనుష్ఠితనిదేశోఽపి మఘవతస్సత్క్రియావిశేషా
 దనుపయుక్త మివాత్మానం సమర్థయే.
 మాతలిః—(సస్థితమ్) ఆయుష్షః, *ఉభయోరప్యపరితోషః.

ప్రథమోపకృతం మరుత్త్వతః
 ప్రతిపత్త్యా లఘు మన్యతే భవాన్,

కవిరిదాసీం కథాసంఘటనార్థమంకాశ్చం నామార్థోపక్షేపకం ప్రస్తావి—తతః
 ప్రవిశతీత్యాదినా. తదుక్తం—“అంకాంతపాత్రైరంకాశ్చముత్తరాంకార్థసూచనా”
 యత్ర పూర్వాంకాంతపాత్రై రుత్తరాంకార్థ సూచ్యతే తదంకాశ్చమితి. యథా—
 షష్ఠాంకావసానే మాతలిశ్చూయతామిత్యాదినా ఏతదంతేన షష్ఠాంకావసానస్థితపాత్రా
 భ్యం రాజమాతలిభ్యం సప్తమాంకాదా ప్రవేశః కృతః. అంకావసాన వివోత్తరాం
 కాద్యర్థసూచనమపి కృతం. ఆయుష్షః శ్రూయతామిత్యాదినా. నాటకే యది
 దూరదేశగమనం ప్రస్తుతం తదా పూర్వాంకం విచ్ఛిద్య గత్వా ఉత్తరాంకప్రవేశే
 తత్కార్యం నిర్దిశేత్. యథా మాతలినా కాలనేమిప్రమాతదుర్జయప్రముఖదానవగణం
 జేతుం దుష్యంతస్యాహ్వనే ప్రియావిరహవిహ్వలమానసం దుష్యంతం కార్యాంతర
 విక్షిప్తచిత్తం కర్తుం విదూషకం ప్రక్షోభ్య సాధతలం రాజానమాసీయ తత్ర రాజే
 శశ్రేణాజ్ఞప్తం కార్యం నివేద్య అంకావసానే దుష్యంతశ్శక్రసమీపం నీతః. సప్తమాం
 కాదా ప్రకృతకార్యసిద్ధిశ్చక్రా—అనుష్ఠితనిదేశోఽపి త్యాదినా. అనుష్ఠితనిదేశోఽపి
 కృతకాననోఽపి నియోజ్యపురుషోఽపితి యావత్. మఘవతః దేవేంద్రస్య. ఉభయో
 రప్యపరితోషః. భవానింద్రశ్చోభావప్యనోన్యాపరితుష్టా.

* ‘ఉభయ మప్యపరితోషః’ ఇతి శాకాంత్యం
 CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

గణయత్యపదానవిస్తితో

భవతస్సోఽపి న సత్క్రియాగుణాః.

౧

రాజా—మాతలే, మా మైవమ్. (౧) సఖిలు మనోరథానామప్యభూమి ర్విసర్జనావసరసత్కారః. మమ హి దివౌకసాం సమక్షమర్థాసనోపవేశితస్య.

అంతర్గతప్రార్థనమన్తికస్థం

జయస్తముద్వీక్ష్య కృతస్తి తేన,

ఆమృష్టవక్షోహరిచన్దనాజ్ఞా

మందారమాలా హరిణా పినధా.

౨

మాతలిః—కీమివాయుష్టానమరేశ్వరాన్నార్హతిః పశ్య,

సుఖవరస్య హరేరుభయైః కృతం

త్రిదివముద్ధృతదానవకట్టకమ్,

తవ శరైరధునా నతపర్వభిః

పురుషకేసరిణశ్చ పురా నతైః.

3

౧. ప్రథమోపకృతమిత్యాది. ప్రథమోపకృతం రాక్షసవిజయరూపం పూర్వోపకారం. మరుత్వతః ప్రతిపత్త్యా దేవేంద్రవిషయకభక్త్యా. లఘుఅత్యల్పం. సోఽపి దేవేంద్రోఽపి భవతః ఆపదానవిస్తితః కృతపౌరుషవిస్తితః. సత్క్రియాగుణాః సంభావనా విశేషాః న గణయతి. ప్రత్యుపకారం న విచారయతి. వర్తమానవ్యవధేతేన దేవేంద్రస్త్యద్యాది సానుశయ వివతిష్ఠతీతి వ్యజ్యతే.

(౧) సఖివ్యత్యాది. ఖిలు యతః విసర్జనావసరసత్కారః సః మనోరథానామప్యభూమిరవిషయః. సత్కారప్రకారమాహ—మమ హిత్యాది.

౨. అంతర్గతేతి. ఆమృష్టవక్షోహరిచందనాకేత్యనేన దిత్వాత్వరా వ్యజ్యతే. హరిణా దేవేంద్రేణ, మందారమాలా పినధేత్యనేన దేవేంద్రాతికాయినకలైశ్వర్యవత్తయా స్వస్య భూలోకవిజ్ఞానమందారమాలామూత్రం లభ్యాంశస్త్యన్యత్నాన్విష్యవస్తునాస్తీతి సూచ్యతే.

౩. సుఖవరస్యేత్యాది. హరేదేవేంద్రస్య పురుషకేసరిణో నృసింహస్య యథాశరేణ నఖేన చానాయాసేన కంటికోద్ధారణం క్రియతే తద్వత్స్వయాపి దుర్లభదానవగణవిజయః కృత ఇతి యావత్. సాహిత్యటీకా. నతపర్వభిః. నతాన్యనున్నతాని స్వల్పానీతి యావత్. పర్వాణి గ్రంథయా యమాం తతథోక్త్యా తైః శరణాం గ్రం

రాజా—అత్ర ఖలు శత క్రతోరేవ మహిమా స్తుత్యః.

సిద్ధ్యన్తి కర్తసు మహత్స్వపి యన్మియోజ్ఞాః

సంభావనాగుణమవేహి తమిశ్వరాణామ్,

కిం వా ౭భవిష్యదరుణస్తమసాం విభేత్తా

తం చేత్సహస్రకిరణో ధురి నాకరిష్యత్.

౪

మాతలి:—సదృశమేవైతత్. (స్తోకమంతరమతీత్య) ఆయుష్షః, ఇతః.

పశ్య నాకపృష్ఠప్రతిష్ఠితస్య సౌభాగ్యమాత్మయశసః.

విచ్ఛిత్తిశేషై స్సురసుందరీణాం

వర్ణైర్లమీ కల్పలతాం శుకేషు,

భయోనతాశ్చేత్ న ఋణాత్వంభవతీత్యర్థః. నఖానాంపక్షే. నతాని మగ్నాని హిరణ్య కళిపోరుదర ఇతి శేషః. పర్వాణి అంగుళిగ్రంథయో యేషాం తే తథోక్తాః తైర్నైః.

౪. సిద్ధ్యంతీత్యాది. నియోజ్ఞాః ప్రేమ్యజనాః. బహువచనేన న త్వహమేక వివ. కింతు మత్సదృశా బహవో దేవేంద్రస్య నియోజ్ఞాన్యంతీతి స్వగర్వచరిహరస్యన్య చ్యతే. మహత్స్వపి ప్రభూణామపి కథంచిత్యాభ్యేష్యపి న తు నియోజ్యజనసాధనీయే ష్వితి యావత్. కర్తసు స్వదుర్దశానిస్తారకకృత్యేషు. సిద్ధ్యంతి ఫలంతి. అనాయాసేన సాధకా భవంతీత్యర్థః. వర్తమానవ్యవహారేన ఈశ్వరాణాం దృష్టిపథ వివ. నతు పరోక్ష ఇతి వ్యభిచారే. సంభావనాగుణం బహుమానవిశేషమవేహి. అత్ర దృష్టాంతమాహ— నహస్రకిరణస్వయమంధకారనాశకరణనమర్థస్సూర్యః. తమరుణమనూరుం ధురి ఆగ్రే నాకరిష్యచ్ఛేత్ నాయోజయిష్యచ్ఛేత్. క్రియాతిపత్యై. కిం వా ౭భవిష్యత్? కిమపిష్యతనివేత్త్యాజేవప్రశ్నే. సూర్యేణారుణస్య ధుర్యవస్థాపనమేవారుణస్య తమో నివర్తకత్వే నిమిత్తం. సూర్యేణారుణో ధురి న స్థాపితశ్చేత్తమో నిహంతుమనమర్థ ఇతి క్రియాతిపత్యై. సుఖపరస్యేత్యాదిపూర్వార్థేన మాతలినా రాక్షసవిజయనిమిత్తేన దుష్కంఠే స్తుతే రాజా దేవేంద్రస్యేదం సామర్థ్యమితి స్వాత్మశ్లాఘా న కృతేత్యవి కత్తనత్వరూపధీరోదాత్తత్వం వ్యభిచారే, తదుక్తం—“గంభీరో వినయోపేతః కృపావా నవికత్తనః, ధీరోదాత్తస్య విశ్లేయో నాయకేషు గుణాన్వితః”ఇతి. అత్ర ప్రియవచనం నామాలంకారః. తదుక్తం—“యత్ప్రసన్నేన మనసా పూజ్యం పూజయితుం వచః, హర్షప్రకాశనార్థం తు సా ప్రియోక్తిరుదాహృతా” ఇతి. అత్ర సిద్ధ్యంతీత్యాదౌ పూజ్యమింద్రం పూజయితుం స్వస్య సంతోషం ఖ్యాపయితుం చ మాతలిం ప్రతి దుష్కంఠనిర్మూలీ

సజ్జిత్య గీతిక్షమమర్థబద్ధం
దివౌకస స్వచ్ఛరితం లిఖన్తి.

౫

౫. విచ్ఛిత్తిశ్చైత్యైరిత్యాది. సురసుందరీణాం విచ్ఛిత్తిశ్చైత్యైః విచ్ఛిత్తేరవశ్యైః
వర్జైః కుంకుమకస్తూరికాదివర్జ్యైః. విచ్ఛిత్తిర్నామ భేలనాదినా అనాదరేణ స్తోకాదా
నం. ఉక్తం చ—“స్వల్పానైవ్యనాదరాన్నాన్యః కుంకుమాదేన్యమండనే, యావ
రాంజనయేచ్ఛభాం సా విచ్ఛిత్తిరదహహృతా” ఇతి. అమీ యే దుర్జయదానవగణాభి
భూతాస్తేఅమీఇతి యావత్. దివౌకసః మనుష్యేభ్యోఽధికాః కాన్తదర్శినః దివ్యా
ఇలియావత్. అర్థబంధం అర్థో రాక్షసవిజయాదికథా బధ్యతేన నేత్యర్థబంధః పదం.
తం గీతిక్షమం గానయోగ్యం సుకుమారమిత్యర్థః. గీతిః “శిశుర్వేత్తి వశుర్వేత్తి
వేత్తి గీతిస్సరం ఫణీ” ఇతిన్యాయేన సకలజంతుశ్చవ్యశుద్ధాదిపంచవిక్రియా.యదాహ—
“గోపీవలీరనంతోఽపి వంశధ్వనివశంగతః, సానుగీరసోబ్రహ్మ వీణాసక్తా నరస్వతీ. కిమ
స్యేయక్షగంధర్వదేవదానవపన్నగాః, వనేచర స్తృణాహరఃబాలః పర్యంకికాతలే, రుదక
గీతామృతంపీత్యా హర్షోత్కర్షం ప్రపద్యతే, బ్రహ్మనందరసాదేతదధికం సంప్రచక్షతే”
ఇతి. త్వచ్ఛరితం తవ యుద్ధవీరభూతాకేంద్రమమృత్యుస్య తవైకాకితయా క్షీప్రవిజయకా
రిత్వాద్యవదానమితి యావత్. ఏకవచనేన చరితస్యానన్యవిషయతయా అద్వితీయత్వం
ద్యోత్యతే. కల్పలతాంశుకేషు స్వర్గసద్భావావివాభూతకల్ప లతానామంశుకేషు. అనే
న కీరైశ్చిరస్థాయిత్వం వ్యజతే. యద్వా, స్వర్గవాసినాం స్త్రీపుంసానాం వివిధమాల్యా
భరణవస్త్రాంగలేపపుష్పావచయనావతంసవిహరణావాసప్రదాన సమర్థకల్పలతానామం
శుకేషు. అనేన యశసస్సార్వకాలికస్వర్గవాసినకలూకచిత్రాధిష్ఠానవక్త్రయా మూర్ధన్యతా
ప్రకాశ్యతే. త్వత్కీరైః కల్పలతాస్తు ప్రసిద్ధిబిజ్జితచీరస్థాయజయస్తంభాభా ఇతి
భావః. కల్పవృక్షేషు వస్త్రాభరణాదీని విద్యంత ఇతి ప్రసిద్ధిః. లిఖంతి కీరైశ్చిరస్థాయితా
సిద్ధ్యర్థమక్షరాణి నిక్షిపంతి. తదుక్తం దండినా—“అదిరాజయశోబింబమాదర్శం ప్రాప్య
వాత్సయం, లేహమనన్నిధానేఽపి న న్వయం వశ్యనశ్యతి” ఇతి. అన్యైర్వ హాశవిభీర
పుక్తం—“కిమప్యహింస్యస్తవ శ్వేత్తోఽహం యశశ్శరీరే భవ మే దయాకుః,
ఏకాంతవిధ్వంసిషు మద్విధానాం పిండేష్వనాస్థా భులు భౌలికేషు” ఇతి పాంచభౌలికస్య
శరీరస్య నియతనశ్వరత్వం కీర్తిశరీరస్య నియతస్థాయిత్వం చ ఫణితప్. రాజ్ఞస్తు క్షమా
ర్జునోపాయసాంపరాయ వైయాత్యక్షమారక్షణవర్ధనదానాదిరూపక్షమాభోగ్యజన్యా
స్సర్వా అపి కీర్తయశ్చానుచితార్థత్యాగోచితార్థస్వీకారరూపపదసందర్శగుంభితాః
కాంక్షణీయా భవంతి. తథాత్వే హి న నశ్యంతి. యథా రావణాదిపథజనితాసి రామస్య
కీర్తిర్వాల్మీకివరచితగీతియోగ్యరామాయణకావ్యేన స్థాపితా, ఇదానీంతనానామపి
కవీనాం స్వీకార్యతయా వాగ్విషయత్యాదద్యాపి వృద్ధిమధిగచ్ఛతి, తస్మాచ్ఛార్వాదిజని

నూతనలి:—

త్రిస్తోతనం వహతి యో గగనప్రతిష్ఠాం

జ్యోతీంషి వర్తయతి చ ప్రవిభక్తరశ్మి,

తస్య ద్వితీయహరివిక్రమనిస్తమస్కం

వాయోరిమం పరివహస్య వదన్తి మార్గమ్.

౬

రాజా—అతః ఖలు స పాహ్వాన్తఃకరణోఽన్తరాత్మా ప్రసీదతి (రథా
జ్ఞం విలోక్య) మేఘపదవీ మవతీర్ణా స్వః.

శృత్వారింశదధికశతభేదా భవంతి. అతవివ మదీయే నైషధానందే ఫణితం.

తథాహి— “నేతుర్భేదాన్నాయితానాం చ జాతిశ్చేష్టావస్థాదేశకాలానురూపాః,

జ్ఞాత్వా సంధీక్యావసానాం ప్రణీతం ప్రాచుః ప్రాజ్ఞా నాటకం నాట్య

యోగ్యం” ఇతి. దివ్యానాం కుత్రాపి సంభోగో న వర్తనీయః. స్వః పాతాళసము

ద్రోల్లంఘనాద్యుత్సాహో దివ్యేష్టేషు. అదివ్యోత్తమేష్టసి క్వచిద్భవతి. దివ్యాదివ్యే

షూభయముని ప్రతిపాదనీయం నను కథం కుమారసంభవే మహాకవినా దేవీసంభోగ

వర్ణనం కృతమితి చేదుచ్యతే. దోషస్తు ద్వివిధః. కవేర్యుత్పత్తికృతోఽశక్తికృతశ్చేతి.

తత్రాత్మ్యత్పత్తికృతో దోషశ్చక్తితిరస్కృతత్వాత్ కదాచిన్న లక్ష్యతే. యస్తస్యశక్తి

కృతో దోషస్య యుజితి ప్రతీయతే. తస్మాన్మహాకవీనామప్యుత్పత్తికృతమప్యుత్తమదేవ

తావిషయప్రతిషిద్ధసంభోగశృంగారనిబంధనాద్యనౌచిత్యము త్తమదేవీవిషయం. శక్తితిర

స్కృతత్వాత్ గ్రామ్యతేన న ప్రతీయతే.

౭. త్రిస్తోతనమిత్యాది. యో వాయుర్గగనం నిరాలంబః ప్రతిష్ఠా ఆస్నదం య

స్యాస్యా. తాం త్రిస్తోతనం మందాకినీం. జ్యోతీంషి సప్తదీణాం స్థానాని. ప్రవిభక్త

రశ్మి ప్రవిభక్తా అసంఖిర్ణా రశ్మయస్తేజాంసి యస్తిక్ కర్తృణి తత్తథా. వర్తయతి సంచా

రయతి. ద్వితీయహరివిక్రమనిస్తమస్కం. ద్వితీయేన హరేర్విష్ణోర్విక్రమేణ పదన్యా

సేన నిస్తమస్కం నిర్దోషం. తస్య పరివహాఖ్యస్య వాయోర్ధార్ధం వదంతి. పరివహో

నామ స్వర్గంగాసప్తది మండలప్రవర్తకష్టవాయుస్కంభః. యథోక్తం బ్రహ్మాండ

పురాణే— “అవహాః ప్రవహాశ్చైవ సంవహాశ్చోద్వహస్తతః, వివహాఖ్యః పరివహాః

పరావహ ఇతి క్రమాత్. సప్తతే మారుతస్కంధా మహర్షిభిరుదీరితాః, అవహో

వర్తయేద్వాయురైఘ్నాల్కావృష్టివిద్యుతః, వర్తయేత్ప్రవహాశ్చాన తథా మార్తాండమం

డలం, వర్తయేద్దుద్వహాశ్చాపి తథా నక్షత్రమండలం, సంవహో మారుతస్కంధస్తథా

శీతాంశుమండలం, పంచమోఽపి వివాహాఖ్యస్తథేవ గ్రహమండలం, సప్తది చక్రం

స్వర్గంగా వహాః పరివహస్తథా, పరావహస్తథా వాయుర్ధ్వరయేద్భువనమండల” మితి.

మాతలి:—కథమవగమ్యతే?

రాజా—

అయమరవివరేభ్య ఇత్యతైర్నిష్పతద్భి
ర్హరిభిరచిరభాసాం తేజసా చానులిప్తైః,
గతముపరి ఘనానాం వారిగర్భోదరాణాం
పిశునయతి రథస్తే శీకరక్లిన్న నేమిః.

2

మాతలి:— (౧) క్షణాదూర్ధ్వమాయుష్టా నాత్మాధికారభూమా వర్తి
ష్యతే.

రాజా— (అథో విలోక్య) మాతలే! వేగావతరణాదాశ్చర్యదర్శన
స్ఫులక్ష్యతే మనుష్యలోకః.

శైలానామవరోహణీవ శిఖరాదున్నజ్జతాం మేదినీ
పల్లాభ్యస్తరలీనతాం విజహతి సున్ధోదయాత్పాదపాః,
సన్తానైస్తనుభావనప్తసలిలా న్యక్తిం ప్రజన్త్యావగాః
కేనాప్యుత్థిపతేవ మర్త్యభవనం మత్పార్శ్వమూసీయతే.

౩

మాతలి:— సాధు దృష్టమ్. (సబహుమానం విలోక్య) అహో!
ఉదగ్రమణీయా పృథివీ!

రాజా—మాతలే, కతమోఽయం పూర్వాపరసముద్రావగాఢః కనక
రసనివృద్ధి సాన్ద్య ఇవ మేఘః సానునూనాలక్ష్యతే.

2. అయమరవివరేభ్య ఇత్యాది. అరవివరేభ్యః అరాణాం నేమ్యవప్తంభమండ
లాకారచక్రవయవానాం. వివరేభ్యః అంతరాశ్చర్యదేవేభ్యః. వారిగర్భోదరాణాం.
వారి కర్మేయేమితాని తథోక్తాని తాన్యదరాణి యేమిం తే తథోక్తాః. తేమిం గతం
గమనం పిశునయతి సూచయతి. వర్తమానవ్యవదేశేనాద్యాపి మేఘమార్గ ఏవ రథశ్చనై
ర్గచ్ఛతీతి మాతలిం ప్రతి వదతీతి వ్యుత్పత్తి.

౧. అతనివ మాతలిరాహ— క్షణాదూర్ధ్వమిత్యాది. క్షణాదుపరి. అత్మాధికా
రభూమా భూలోకే. ఇతః పరం శీఘ్రం రథస్తు గమిష్యతీతి భావః.

౨. శైలానామిత్యాది. ఉన్నజ్జతామద్గచ్ఛతామివ స్థితానాం శైలానాం
భూమిన్ధ సకలవదార్థాపేక్షయాధికోన్నతానాం పర్వతానాం శిఖరాత్. మేదినీ యా
సమతయా దృష్టా సా భూమిః. అవరోహణి అధోగచ్ఛతీతి.

మాతలిః— ఆయుష్షః, ఏష ఖలు హేమకూటో నామ కింపురుష
పర్వతః. పరం తపస్వినాం సిద్ధిక్షేత్రమ్. పశ్య—
స్వాయంభువాన్తరీచేర్యః ప్రబభూవ ప్రజాపతిః,
సురాసురగురుసోఽస్మిన్ సవత్సీక స్తపస్యతి.

రాజా—తేన హ్యనతిక్రమణీయాని (౧) శ్రేయాంసి. ప్రదక్షిణీకృత్య
భగవన్తం గన్తుమిచ్ఛామి.

మాతలిః—ప్రథమః కల్పః.

(ఏతావవత్తిర్థౌ స్వః.)

రాజా—(సస్మితమ్) మాతలే,
ఉపోధశబ్దా న రథాజ్ఞనేమయః
ప్రవర్తమానం న చ దృశ్యతే రజః,
అభూతలస్పర్శతయా నిరుద్ధ
స్తవావత్తిర్ణోఽపి రథో న లక్ష్యతే.

౧౦

మాతలిః—ఏతావానేవ శతక్రతోరాయుష్షతశ్చ విశేషః.

రాజా—మాతలే, కతమస్మిన్ ప్రదేశే మారీచాశ్రమః?

మాతలిః—(హస్తేన దర్శయన్.)

వల్మీకార్థనిమగ్నమూర్తిరురసా సందప్తసర్పత్వచా
కణ్ఠే జీర్ణలతాప్రతానవలయేనాత్యర్థసంపీడితః,
అంసవ్యాపి శకున్తనీడనిచితం బిభ్రజ్జటామణ్డలం
యత్ర స్థాణురివాచలో మునిరసావభ్యర్కబింబం స్థితః.

౧౧

౯. స్వాయంభువాదిత్యాది. స్వయంభువోఽపత్యం పుమాన్ స్వాయంభుమః
తస్తాద్భువ్వాసునోః. సురాసురగురుః. సద్వృత్తానాం సురాణామసద్వృత్తానామసు
రాణాం చ గురుః.

౧. శ్రేయాంసి శుభాని కాశ్యపదర్శననమస్కారాదీని. ప్రథమః కల్పః
ముఖ్యః పక్షః.

౧౧. వల్మీకీత్యాది. ఉరసా ఉచలక్షితః స్థాణురివ కాఖారహితతరుస్కంధ
ఇవ అచలః స్థిరస్యక్ ఆభ్యర్కం బింబం అర్కం బింబాత్మిమఖం.
అభిజ్ఞానకాకుం—౩౩

రాజా—నమోఽస్త్యస్తై (౧) కష్టతపనే.

మాతలి—(సంయతప్రగ్రహం కృత్వా) ఏతావతి పరివర్ధితమందార
వృక్షకం ప్రజాపతేరాశ్రమం ప్రవిష్టో స్వః.

రాజా—స్వర్గాదధికతరం నిర్వృతిస్థానమమృతప్రాదమివావగాఢోఽస్తి.

మాతలి—(రథం స్థాపయిత్వా) అవతీర్యతామ్.

రాజా—(అవతీర్య) భవాన్ కథమిదానీం?

మాతలి—సంయన్త్రితో మయా రథః. వయమప్యవతరామః. (తథా
కృత్వా) ఇత ఇత ఆయుష్షా! దృశ్యంతా మత్ర భవతామృషీ
ణాం తపోవనభూమయః.

రాజా—విస్తయాదవలోకయామి.

ప్రాణానామనిలేన వృత్తిరుచితా సత్కల్పవృక్షే వనే

తోయే కాఞ్చనపద్మరేణుకపిశే ధర్మాభిషేకక్రియా,

ధ్యానం రత్నశిలాతలేషు విబుధస్త్రీసంనిధౌ సంయమో

యత్కాఞ్చన్తి తపోభిరన్యమునయస్తస్మిం స్తవస్యస్త్వమీ. ౧౨

౧. కష్టతపనే కష్టం దుష్కరం తపో యస్య స తథోక్తః తస్యై.

౧౨. ప్రాణానామిత్యాది. సత్కల్పవృక్షే విద్యమానకల్పవృక్షే. స తు కల్ప
వృక్షసదృశ ఇతి యావత్. వనే సకలవృక్షసముదాయస్థలే. కల్పవృక్షవదేన సార్వకాలి
కాక్షయసకలభోజ్యధార్మపదార్థాధికరణతా ధ్వన్యతే. తత్రాపి వనవదేన కల్పవృక్షాణాం
బాహుశ్యం సూచ్యతే. తథాపి, ప్రాణానామచితా స్వారసికా వృత్తిరీవనం. అనిలేన
వాయునా. స తు మధురాదిభోజ్యపదార్థైరితి యావత్. కాంచనపద్మరేణుకపిశిత్య
నేన వివిధజలక్రీడార్హతా ధ్వన్యతే. ధర్మాభిషేకక్రియా ధర్మార్థమేవాభిషేకక్రియా
స్నానాచరణం. స తు జలక్రీడేతి వ్యజ్యతే. రత్నశిలాతలేష్విత్యనేన విహారయోగ్యా
వస్థానం సూచ్యతే. బహువచనేన వివిధరత్నశిలాతలప్రదేశాస్సూచ్యస్తే. ధ్యానం ధ్యాన
మార్గే చిత్తమనురక్తం భవతి. స తు విహార ఇతి వ్యజ్యతే. విబుధస్త్రీసన్నిధౌ దేవానా
మపి వికారజనకస్త్రీసన్నిధానే. సంయమః ఇంద్రియనిగ్రహః. స తు మదనవికారజనిత
సాత్వికభావాదినివృత్తిరితి భావః. ఏభిస్సత్కల్పవృక్షత్వాదివిశేషైరయం ప్రదేశ
స్పష్టవిశేష ప్రతీయతే. అన్నే మునయః మనసీలః. తపోభిరితి బహువచనేన తపః

మాతలి:—(౧) ఉత్పత్తిచే మహతాం సార్థనా. (పరిక్రమ్య) (ఆకాశే)
అయే! వృద్ధశాకల్య, కిమనుతిష్ఠతి భగవాన్ మారీచః? కిం
బ్రవీషి? దాక్షాయశ్శాపతివ్రతాధర్మమధికృత్య పుష్టస్తస్యై
మహర్షిపత్నీసహితాయై కథయతితి.

రాజా—తర్హి ప్రతిపాల్యావసరః ఖలు ప్రస్తావః.

మాతలి:—(రాజానమవలోక్య) అస్తిన్నశోకమూలే తావదాస్తామూ
యుష్మాక్. యావత్త్వామహం గురవే నివేదయితుమస్తరాన్వేషి
భవామి.

రాజా—యథాభవాత్ మన్యతే. (ఇతి స్థితః.)

(నిష్క్రాంతో మాతలిః.)

రాజా—(నిమిత్తం సూచయిత్వా.)

మనోరథాయ నాశంసే కిం బాహో స్పృహనే వృథా?

పూర్వావధీరితం శ్రేయో దుఃఖం హి శరివత్తతే.

౧౩

(నేపథ్యే)

¹మాఖు మాఖు చావళం క రేహి, కహం గదో ఎవ్వ అత్తఃశో పకిదిం?

1 మా ఖలు మా ఖలు చావలం కరు, కథం గత విచాత్సః ప్రకృతిమ్?

కరణస్య బహువిధత్వం ప్రతీయతే. యత్కాండంలి యత్ స్థానం వాంఛంతి తస్మిన్
స్వర్గప్రదేశే. అమీ మునయస్తాని పరిపూత్య తపస్యంతి. ఆసేన లేహం మోక్షార్థి
త్వమేవేతి ధ్వన్యతే. ఆనందవర్ధనాచార్యాస్తు—అభిధాల్నజ్ఞాతాత్పర్యాఖ్యవ్యాపార.
త్రితయాతివ రిప్యంజనధ్వననాదిశబ్దవాచ్యవ్యాపారికేషస్వీకార్యఇతి వదంతి. అలం
కారకాస్తప్రథమప్రపక్తారోనభామహాదయస్తద్దోషరహితౌ గణాలంకారావతి ధ్వన్య
మానవస్తవలంకారావతి చ కావ్యే సర్వత్రాలంకారానామేవ ప్రాధాన్యం ప్రత్య
పాదయన్.

౧. ఉత్పత్తిచేత్యాది. ఉత్పత్తిచే ఉద్గమనశీలా, అతికాయినీత్యర్థః.

౧౩. మనోరథాయేత్యాది. మనోరథాయ మనోరథవిషయాయ ఇష్టవస్తునే.
లాక్షణికోఽయంప్రయోగః. నాశంసే మనోరథం ప్రాప్తుం నేచ్ఛామిత్యర్థః. హేబాహో
అలింగనకర్తృనిపుణ, త్వం వృథా కిమర్థం స్పృహసే స్ఫురసి. ఫలానుభవలేర్హ స్పృహస్వే
త్యర్థః. తత్ర హేమమహా కీర్తిని హి యస్తాత్మార్థకాల్ పూర్వావధీరితం ప్రథమ

రాజా—(కర్ణం దత్వా) అభూమిరియమవినయస్య. కో ను ఖల్వేష శిష్యతే! (శబ్దానుసారేణావలోక్య సవిస్తయం) అయే కో ను ఖల్వయమనుబద్ధ్యమానస్తాపసీభ్యామబాలసత్త్వో బాలః?

అర్థపీత స్తనం మాతురామర్దక్లిప్త కేసరమ్,

ప్రక్షిడితుం సింహశిశుం బలాత్కారేణ కర్షతి.

౧౪

(తతః ప్రవిశతి యథానిర్దిష్టకర్తా బాలస్తాపసీభ్యాం సహ.)

బాలః—¹జింభ జింభ సింహడింభ దందా ఇ దే గణాశ్చస్యం.

ప్రథమా—²అవిణీద, కిం కో అపచ్ఛణివ్విసేనా ఇ సత్తా ఇ విష్పల రేసి? *కహం వడ్డిదో ఎవ్వ సంరంభో, తాణే ఖు ఇసిజణేణ సవ్వ దమణో త్తి కిదణామ హేఓసి.

రాజా—కిం ను ఖలు బాలేఽస్మిన్నా రస ఇవ పుత్రే స్మిహ్యతి మే మనః? నూనమనవత్యతైవం వత్సలయతి.

ద్వితీయా—³సవ్వదమణ, ఏసా ఖు కేసరిణీ తుమం లంఘే ఇ. జ ఇ నే పుత్తలం ణ ముంచేసి.

1 జృంభస్య జృంభస్య సింహడింభ దంతాంతే గణయిష్యామి.

2 అవిశిత, కిం నోఽపచ్ఛణివ్విసేనా ఇ సత్తాని విప్రకరోషి? కథం వర్ధిత ఏవ సంరంభః? స్థానే ఖల్వృషిజనేన సర్వదమన ఇతి కృతనానుభేదోఽస్తి.

3 సర్వదమన, ఏషా ఖలు కేసరిణీ త్వాం లంఘయతి. యద్యస్యాః పుత్రకం ముచ్చసి.

నిరస్తం శ్రేయః శుభం శకుంతలాహుపం, దుఃఖం పరివర్తతే పరిణమతి. తస్మాత్కారణాదితి సంబంధః. అత్ర మనోరథాదిశబ్దైః పునర్బీజోద్భేదాద్బీజోద్భేదో నామ నిర్వహణసంధ్యంగముక్తం. "బీజోద్భేదః పునస్సంధి" రిత్యుక్తత్వాత్ నిర్వహణసంధి రుచ్యతే "ముఖాదినంధయస్సాంగా యత్ర బీజానుబంధినః, ప్రయోజనైకాభ్యుద్భోత్యంతే తన్నిర్వహణమిరితం" ఆస్మాంగాని— "సంధిర్విరోధో గ్రథనం నిర్ణయః పరిభాషణం, ప్రసాదానంద సమయాకృతిభాషోపగూహనం, పూర్వభాషోపసంహారా ప్రశస్తిశ్చ చతుర్థః" ఇతి.

* "నా స్త వద్ధ ఇ దే సంరంభః; హంత వర్ధతే తే సంరంభ" ఇత్యపి పాఠః.

బాలః—(సస్తితమ్) (౧) 1 అహో బలీతం ఖు భీదో.

(ఇత్యధరం దర్శయతి.)

రాజా—మహత స్తేజసో బీజం పుత్రో ౭యం ప్రతిభాతి మే,

స్ఫులిక్లావస్థయా వహ్ని రేధో ౭వేక్ష ఇవ స్థితః.

౧౫

ప్రథమా—వచ్చ, ముంచ ఏదం బాళమిథందం. అవరం దే కీళణీతలం దాఇస్సం.

బాలః—కహిం? దేహి ణం.

(ఇతి హస్తం ప్రసారయతి)

రాజా—(దృష్ట్వా సవిస్తయమ్) కథం చక్రవర్తిలక్షణమప్యనేన ధార్య తే? తథా హి అస్య.—

ప్రలోభ్యవస్తుప్రణయప్రసారితో

విభాతి జాలగ్రథితాంగుళిః కరః,

అలక్ష్మ్యవల్తాస్తర మిధరాగయా

నవోషసా భిన్న మి వై కపజ్జుజమ్.

౧౬

ద్వితీయా—‘సువ్వదే, ణ సకో ఏసో వాఅమెత్తేణ విరమిథదం, గచ్చ మమకేరవ ఉడవ మక్కండఅస్స ఇసిఉమారస్స వణ్ణ చిత్తిదో మిత్తిఅమోరో చిట్టథి. తం నే ఉవహర.

1 అహో బలవత్తులు భీతో ౭స్తి.

2 వత్స, ముంచైతం బాలమృగేష్టం. అవరం తే క్రీడనీయకం దాస్యామి.

3 కుత్ర? దేహ్యేనమ్.

4 సువ్రతే, న శక్య ఏష వాక్షాత్రేణ విరమయితుం, గచ్చ మదీయే ఉటజే మార్కండేయస్య ఋషికుమారస్య వర్ణచిత్రితో మృత్తికామయూర స్తివ్రతి. తమస్తా ఉవహర.

౧. అహో బలవత్తులు భీతో ౭స్తి త్యధరం దర్శయతి. అధరప్రదర్శనమనాదరే.

౧౫. మహత ఇత్యాది, లేజసః లేజస్వినః. లేజశ్చదేన లేజస్వీ అత్యతే. తథా రఘునంశే—“లేజసాం హి న వయస్సమీక్ష్యత” ఇతి. విధాంసి ఇంధనాని.

౧౬. ప్రలోభ్యవస్థిత్యాది, ప్రలోభ్యం ప్రకర్షణ స్ఫుహణీయం వస్తుప్రవ్యం, తస్మిన్ ప్రణయో యాచ్ఛా లేన ప్రసారితః కరః జాలగ్రథితాంగుళిః జాలేష్వం తరాశేష గ్రథితాస్సంస్పృష్టా అంగుళయో యస్య స తథోక్తః. ఇధరాగయా నవోషసా నవముషః యస్మాన్ నవోషా ప్రయా స్తాతస్సంస్పృశ్యా భిన్నం విశాసితం.

ప్రథమా—తహ. (ఇతి నిష్క్రान్త.)

బాలః—అణేణ ఎవ్వ దావ కీళిసం. (ఇతి తాపసీం విలోక్య హసతి.)

రాజా—(౧) స్పృహయామి ఖలు దుర్లలితాయాన్తై.

అలక్ష్మ్యదస్తముకుళాననిమిత్తహాన్తై
రవ్యక్షవర్ణరమణీయవచఃప్రవృత్తిః,
అంకాశ్రయప్రణయినస్తనయాన్వహంతో
ధన్యాస్తదజ్జరజసా మలినీభవన్తి.

౧౭

తాపసీ—(౨) హాదు, ఏన మం ణ గణాది. (పార్శ్వమునలోక్య)
కో ఎత్త ఇసిడమారాణం? (రాజానం దృష్ట్వా) భద్రముహ, ఏహి
మోచయ తావదనేన దుర్లోచనాన్తగ్రహేణ డింభలీలయా బాధ్యమానం
బాహిమారాణం బాళమిదం.

రాజా—(సస్థితముపగమ్య) ఆయి భోః మహర్షిపుత్ర,

ఏవమాశ్రమవిరుద్ధవర్తినా
సంయమః కిమితి జన్తనస్త్వయా,
సత్త్వసంశ్రయగుణోఽపి దూష్యతే
కృష్ణసర్పశిశునేవ చందనః.

౧౮

1 తథా.

2 అనేనైవ తావత్క్రిడయిష్యామి.

3 భవతు. ఏన మం న గణయతి. కోఽత్ర ఋషికుమారాణాం? భద్రముఖ,
ఏహి మోచయ తావదనేన దుర్లోచనాన్తగ్రహేణ డింభలీలయా బాధ్యమానం
బాలమృగేన్ద్రం.

౧. స్పృహయామితి. దుర్లలితాయ ధూర్తాయ.

౨. కోఽత్ర ఋషికుమారాణాం, నిర్ధారణే వక్తి. భద్రముఖేతి మాన్యస్యామం
త్రణే. "సామ్య భద్రముఖేత్యేవం మాన్యో రాజసుతో భవేత్" ఇతి.

౧౭. అలక్ష్మ్యితి. స్పృష్టం.

౧౮. ఏవమాశ్రమేత్యాది. ఏవమితథమాశ్రమవిరుద్ధవర్తినా ఆశ్రమస్య విరుద్ధం
యథా భవతి తథా వర్తక ఇతి తథోక్తిః. తేన త్వయా జన్తనో హేతోః. సత్త్వసం
శ్రయగుణోఽపి సత్త్వస్య సంశ్రయ ఆశ్రయణం న ఏన గుణోద్ధర్మో యస్యైవ తథోక్తిః

తాపనీ—¹భద్రముహ. అలం ఇ ఖు ఇసిడిమారట.

రాజా—ఆకారసదృశం చేప్పితమేవాస్య కథయతి, స్థానప్రత్యయాత్తు
వయమేవం తర్కిణః.

(యథాభ్యర్థితమనుతిష్ఠా బాలస్పర్శసుఖముపలభ్య, ఆత్మగతమ్)

అనేన కస్యాపి కులాంకురేణ

స్పృష్టస్య గాత్రేషు సుఖం మమైవమ్,

కాం నిర్వృతిం తస్య జనస్య కుర్యాద్

యస్యాయమంగాత్కృతినః ప్రయాధః.

౧౯

తాపనీ—(ఉభౌ నిర్వర్ణ్య) ²అచ్చరిఅం అచ్చరిఅం.

రాజా—కిమివ?

తాపనీ—³ఇమస్య బాలస్య తుహ సంబంధసంవాదిణీ ఆకిది త్తి విష్ణు
దష్టి. అవరిభదస్సవి అజ్ఞస్య అప్పదిలోమో సంవృత్తోత్తి.

రాజా—(బాలముపలాలయః) (౧) ఆర్యే, న చేస్తునికుమారో²య
మథ కో²స్య వ్యవదేశః?

తాపనీ—⁴పూరువంసట ఏసో.

రాజా—(ఆత్మగతమ్) కథమేకాన్వయో మమ? అతః ఖలు మదను
కారిణమేవమత్రభవతీ మన్యతే. అస్త్యేతత్పరవాణా మన్యం
కులవ్రతం.

1 భద్రముఖ, అయం న ఖలు ఋషికుమారః.

2 ఆశ్చర్యమాశ్చర్యమ్.

3 అస్య బాలస్య తవ సంబంధసంవాదిన్యాకృతిరితి విన్తితాస్తి. అవరిచితస్యా
ప్యార్థస్య అప్రతిలోమస్సంవృత్త ఇతి.

4 పూరువంశజ ఏషః.

సంయమః శమః కిమితి కిమర్థం దూష్యతే. అత్రోపమామాహ—కృష్ణనర్మశిశునా
చందన ఇవేతి.

౧౯. అనేనేత్యాది. ఏవమనుభవైక వేద్యం, అన్యత్ స్పష్టం.

౧. ఆర్యే ఇత్యాది వ్యవదేశః కులవ్రతాదిః.

భవనేషు సుధాసి తేషు పూర్వం
క్షీతిరక్షార్థమున న్ని యే నివాసమ్,
నియతైకపతిప్రతాని పశ్యాత్
తరుమూలాని గృహ భవన్తి తేషాం.

౨౦

(ప్రకాశం) న పునరాత్మగత్యా మానుషాణామేష విషయః.

తాపసీ— 'జహ భద్రముహో భణాది, అజ్ఞరాసంబంధేణ ఇమస్య
బాలస్య జణణీ ఎత్త దేవగురుణో తవోపదేశే పసూదా.

రాజా—(ఆత్మగతం) హన్త! ద్వితీయమిదమాశాజననం. (ప్రకాశం)

తత్ర భవతీ కిమాఖ్యస్య రాజర్షేః పత్నీ ?

తాపసీ—కో తస్య ధమ్మదారపరిచ్ఛాఇణోణామ చింతిష్యసి?

1 యథా భద్రముఖః భణతి. అపురస్సంబంధేనాస్య బాలస్య జనన్యత్ర
దేవగురో స్తపోవసే ప్రసూతా.

2 కస్తస్య ధర్మదారపరిత్యాగినో నామ చిన్తయిష్యతి?

౨౦. భవనేష్విత్యాది. యే పూర్వవాః క్షీతిరక్షార్థం వృష్టాంశకరగ్రహణేన
జనానాం వినయాధానరక్షణభరణాదిభిశ్చ కులక్రమగతభూతకరక్షణార్థం. భువనేషు
పరిఖా ప్రాకారతోరణాద్యలంకృతమహాపురమధ్యవర్తితత్తదృతుయోగ్యావస్థానార్హ
గృహేషు. పునః కీదృగ్విధేష్విత్యత్రాహ—సుధాసి తేష్వీతి. సుధయా ధవనేషు, వివిధ
ప్రాసాదాలంకృతేష్విత్యర్థః. బహువచనేన సభామండపసంగీతకాలా వివిధకేళీగృహ
ఖురళీభవనాదిగృహభేదానుచ్యంతే. నివాసముశంతి వాంఛంతి. పశ్యాత్ వార్ధకావ
స్థాయాం ప్రాప్తాయాం. తరుమూలాని వాతాతపవృష్ట్యాదిజనితబాధానివారకశూన్య
వృక్షమూలాని వనాసీతి యావత్. నియతైకపతిప్రతాని స్వారసికాని గృహీభవంతి
వానప్రస్థాశ్రమతో భవన్తీతి యావత్. ఆత్ర స్వారసికాసీతి వదార్థే నియతైకపతి
ప్రతాసీతి వాక్యార్థకథనాత్ ప్రాశ్నిద్ధుః. తదుక్తం—“వదార్థేవాక్యవచనం వాక్యార్థ
చ వదాభిధా, ప్రాశ్నిర్యావనమాసా”విత్యాది. వివంవిధా ప్రాశ్నిర్యా తల్లక్షణ
మోక్షో న గుణః. కింతు వైచిత్ర్యమాత్రమేవ గుణఃశ్చాయాం న గణ్యతే. తదభావే
౭సి కావ్యవ్యవహారస్యైవ వినంవాదః. నగుణ ఇతి హి రహస్యం. కైశ్చిచ్చతుర్వింశతి
గుణవాదినాం దశగుణవాదినాం సర్వేషామపి మతనిరసనేన త్రయ వివ గుణాస్త్వి
కృతాః, తే చ రసగోచరావ్యంగ్యాశ్చ భవంతి. ఏతే త్రయ వివ శబ్దార్థగోచరత్వేనా
పుష్పచారలక్షణయా లక్షితా. ఇతి.

రాజా—(స్వగతం) ఇయం ఖలు కథా మామేవ లక్షీకరోతి, యది
తావ దస్య శిశోర్తాతరం నామతః పృచ్ఛేయం. అథవా, అన్యాయోఽన్యదారవ్యవహారః.

తాపసీ— (౧) (ప్రవిశ్య మృన్తయూరహస్తా) 'సన్వదమణ, సడంద
భావణం వెళ్ళ.

బాలః—(సదృష్టి తేవం) 'కహిం వా మే అజ్ఞా.

ఉభే—(విహస్య) 'కామసారిస్నేహ వంచితో మాదువచ్చులో.

ద్వితీయా—'వచ్చు, ఇమస్స మి త్తి ఆమోరస్స రమ్మత్తణం వెళ్ళత్తి భణి
దోసి.

రాజా—(ఆత్మగతం) కింవా శకుంత శేత్యస్య మాతు రాఖ్యా? సంతి
పునర్నామధేయసాదృశ్యాని. అపి నామ మృగతృష్టికేవాయ
మత్ర ప్రస్తావో విషాదాయ మే కల్పతే?

బాలః—'అజ్ఞా, రోఅచే మే ఏసో భద్రమోరట.

(ఇతి క్రీడనీయకమాదత్తే)

ప్రథమా—(౨) (సోద్వేగం) 'అమ్మో! రక్షాకరండం అస్స మణి
బంధే న దిన్సతి.

రాజా— అలమలమావేగేన, సన్వదమస్య సింహవిమర్దనాత్పరిభ్రష్టం.
(ఇత్యాదాతుమిచ్ఛతి.)

1 సర్వదమన, శకుంతలావణ్యం వశ్య.

2 మత్ర వా మేఽంబా?

3 నామసాదృశ్యేన వంచితో మాపువత్సలః.

4 వత్స, అస్య మృత్తికామయూరస్య రమ్యత్వం వశ్యేతి ఫణితోఽసి.

5 అంబ, రోచలే మే ఏష భద్రమయూరకః.

6 అహో! రక్షాకరండకమస్య మణిబంధే న దృశ్యతే.

౧. శకుంతలావణ్యం వశ్య. శకుంతస్య పక్షిణః లావణ్యం అంగసౌష్ఠవం.

౨. అమ్మో ఇత్యాదినా చరన్సరమవలోకయత ఇత్యంలేన అద్భుతార్థప్రాప్తి
రుపగూహనం నామ సంభ్యంగముక్తం. తదుక్తం— "అత్యద్భుతార్థసంప్రాప్తిరుప
గూహనముచ్ఛతే" ఇతి.

ఉభే—¹మాఱు మాఱు, ఏదం అవళంబిల కహం గహీదం యేణ ?

(విస్త్రయాదురోనిహితహస్తే పరస్పరమవలోకయతః.)

రాజా—కిమర్థం ప్రతిషిద్ధాః స్తః ?

ప్రథమా—²సుణాదు మహారాట, ఏసా అవరాజిదా తామ ఓసహీ, ఇమస్య జాదకమ్మసమవ భలవదా మారీవణ దిణ్ణా. ఏదం కిళ మాదాపిదరా అత్తాణం చ వజ్జిల అవరో భూమిపదిదం ణ గెణ్ణాది.

రాజా—అథవా గృహ్లాతి ?

ప్రథమా—³తదో సజ్జ ఎవ్వ సహో భవిల దంసథి.

రాజా—భవతీభ్యాం కదాచిదస్యాః ప్రత్యక్షీకృతా విక్రియా ?

ఉభే—⁴అణేలసో.

రాజా—(సహర్షం) కిమిదానీం పూర్ణమపి మనోరథం నాభినందామి.
(బాలం పరివృజతే.)

ద్వితీయా—⁵సువ్వదే, ఏహి. ఇమం పుత్రందం నియమన్వాపుదావ సఉందళావ ణివేదేమ్మ.

(ఇతి నిష్క్రమంతే.)

బాలః—⁶ముంచ మం, అజ్ఞావ సఆనం గచ్ఛమ్మి.

రాజా—పుత్ర, 'మయా సహైవ మాతరమభినందయిష్యసి.

బాలః—'మమ ఱు తాదో దుస్సందో, తుమం కో ?

1 మా ఖలు మా ఖలు, ఇదమవలంబ్య కథం గృహీతమనేన ?

2 శృణోతు మహారాజ, ఏమిదవరాజితా నామావధి, అన్తే జాతకర్త సమయే భగవతా మారీచేన దత్తా. ఏతాం కిల మాతాపితరానాత్మానం చ వర్జయిత్వా అవరో భూమిపతితాం న గృహ్లాతి.

3 తతస్పద్య ఏవ సహో భూత్వా దంశతి.

4 అనేకశః.

5 సుప్రతే, ఏహి. ఇమం పుత్రాంతం నియమన్వాపుతామై శకుంతలామై నివేదయావః.

6 ముంచ మామంబాయాన్మకాశం గచ్ఛామి.

7 మమ ఖలు తాదో దుస్సందో, తుమం కో ?

రాజా—(సస్థితం) ఏష వివాద ఏవ (౧) ప్రత్యాయయతి.

(తతః ప్రవిశ త్యేకవేదీధరా శకుంతలా.)

శకుంతలా—¹విఆరకాలేవి పకిడిట్టం సవ్వదమణస్సు ఓసహిం నుణిఆవి
ణ మే ఆసంసా ఆసి అత్తణో భాఅహేవసు. అహవా, జహ
సాణుమదీవ అచక్కిదం తహ సంభావీఅది.

రాజా—(శకుంతలాం దృష్ట్వా) అయే, ఇయమత్రభవతీ శకుంతలా.
వసనే పరిధూసరే వసానా నియమతామముఖీ ధృతైకవేదీ,
అసి నిష్కూరుణస్య శుద్ధశీలా మమ దీర్ఘం విరహవ్రతం బిభర్తి.

శకుంతలా—(పశ్చాత్తాపవివర్ణం రాజానం దృష్ట్వా) ²ఐ ఖు అజ్జపుత్తో
వి అ. తదో కో ఏసో అకిదరక్ఖామంగళం దారఅం మే గత్త
సంసగ్గేణ దూనేఞ్చ ?

బాలః—(మాతరమువేత్స.) ³అజ్జ, ఎసో కోవి పరకేరఓ మం పుత్తోత్తి
ఆలింగది.

రాజా—(౨) ప్రియే, క్రౌర్యమపి మే త్వయి ప్రయుక్త మనుకూలపరి
ణామం సంవృత్తం. యదహమిదానీం త్వయా ప్రత్యభిజ్ఞాత
మాత్తానం పశ్యామి.

1 విఆరకాలేఽపి ప్రకృతిస్థాం సర్వదమనస్యోపధిం శ్రుత్వాపి న మే ఆశం
సాఽసీదాత్సన్ భాగధేయః. అథివా యథా సానుమత్యా ఆఖ్యాతం తథా నం
భావ్యతే.

2 న భిల్యార్యపుత్ర ఇవ. తతః క ఏషాఽకృతరక్షామంగళం దారకం మే
గాత్రసంసగ్గేణ దూషయతి ?

3 ఆంబ, ఏష కోఽపి పరకేయో మాం పుత్ర ఇత్యాలింగతి.

౧. ప్రత్యాయయతి విశ్వాసం జనయతి. పుత్రేత్యాదినా ప్రత్యాయయతి
త్యంలేన కార్యస్య దృష్టత్వాత్ పూర్వభావ ఇతి సంధ్యంగమ్యుక్తం భవతి. “పూర్వ
భావస్య విజ్ఞేయో యత్తు కార్యోపపాదనం” ఇతి.

౨౧. వసనే ఇత్యాది. శుద్ధశీలా. న తు కృత్రిమశీలా. దీర్ఘం బహుకాలన్యా
వకం. విరహాజనానన్యావదృతున్యావకమితి యావత్. బిభర్తి వివర్తమానవ్యవధేశేన
మమ దర్శనసమయేఽపి బిభర్తి విరహవ్రతానుష్ఠానస్యాకృత్రిమత్వం వ్యజ్యతే.

౩. ప్రియే క్రౌర్యమిత్యాది. ప్రయుక్తం కృతం మే క్రౌర్యమపి ప్రత్యాదేశక్ర
ర్యమపి. అనుకూలమృతాకం సంవృత్తం సంజాతం. సుదన్యుదవిరహజన్మితకరీరకార్యవై

శకుంతలా—(ఆత్మగతం) హింస, సమస్యసహి సమస్యసహి. పరిచ్ఛత్త
మచ్చశేణ అణులంబిదమ్మి దేవ్యేణ. అజ్ఞాతా ఏవ్య ఏనో.

రాజా—

స్మృతిభిన్నమోహతమసో దిప్త్యా ప్రముఖేన్ధితాసి మే సుముఖ,
ఉపరాగాంతే శశినస్సముపగతేవాళు రోహిణీ యోగమ్. ౨౨

1 హృదయ, సమాశ్వాసిహి సమాశ్వాసిహి. పరిత్యక్తమత్సరేణానుకంపితాస్తి
దేవేన. ఆర్యపుత్ర ఏవైషః.

వర్ణ్యాదీనాముభాభ్యామనురాగజ్ఞాపక హేతుతయా దృష్టాంతత్వాదనుగుణపరిపాకం
జాతం. తదేవ విశదయతి—యదిత్యాది. యద్యస్తాత్కారణాత్. ఇదాసీం హతా
ద్యాదృచ్ఛికదర్శనే సతీత్యర్థః. ఆయ మహం వశ్యాత్తావజనితకార్యవైవర్ణ్యాది క్షి
ప్తాహమితి యావత్. ఆత్మనం మాం త్వయా ప్రత్యభిజ్ఞాతం. కుత్ర వాయమితి వశ్యా
త్తావకార్యవైవర్ణ్యాదిభిః జ్ఞాతం. వశ్యామి జానామి. తస్మాదనుకూలపరిణామ మితి
సంబంధః.

౨౨. స్మృతిభిన్నేత్యాది. సుముఖతీ సంబోధనే. స్మృత్యా స్మరణేన భిన్నం
నష్టం మోహ వివ తమః యస్య స తథోక్తః. తస్య. చంద్రవక్షే తమశ్శబ్దో రాహువా
చకః. ఉపరాగాంతే యోగం ప్రాప్తిం సముపగతా రోహిణీవాసీత్యనేన యథా చంద్ర
స్యాశ్వినాదికశలేషు సత్స్వసి రోహిణ్యామసాధారణోఽనురాగస్తథా మమ బహు
వల్లభత్వేఽపి త్వయ్యేవానురాగప్రకర్షః. త్వద్వ్యతిరిక్తభార్యాస్సంఖ్యామాత్రపూర
కా ఇతిభావః. తేన చ స్వకరీతమతాదీనాం శకుంతలావిరహానిమిత్తకత్వం ద్యోత్య
తే. వర్తమానప్రత్యయేన శకుంతలాదర్శనానంతర ముత్తరక్షణే స్వస్య తద్విర
హజనితకార్యవైవర్ణ్యభ్రంశాన్తభావోప్రాదుర్భావః ప్రకాశ్యతే సుముఖతీ
సంబోధనేన శకుంతలాయా అపి దుష్కృంతదర్శనానంతరముత్తరక్షణే దేహతనుతాది
వైవర్ణ్యభ్రంశాన్తభావోప్రాదుర్భావో రాజ్ఞా సూచ్యతే. అనేన హి తదీయముఖ
నిర్గతవచనశ్రవణోత్సుక్యం చ ప్రకాశ్యతే. తేన చ తదీయప్రేమవీక్షణం ధ్వన్యతే,
ఆయమర్థశక్తిమూలస్సంలక్ష్యకో వ్యంగ్యః. తదుక్తం—“వాచ్యవ్యంగ్యావగతౌ లక్ష్యో
యత్ర క్షమోనురణితాత్. శబ్దార్థోభయశక్తౌ లేధా సంలక్ష్యకవ్యంగ్యః” ఇతి. కాం
స్యాదీనామాసాధులనసమయసమాదీర్ఘప్రాథమికధ్వనిసదృశీ వాచ్యార్థావగతిః. అసాధులన
సమనంతర సమయశ్రయమాణధ్వనిసదృశీ వ్యంగ్యార్థావగతిః.

శకుంతలా—(౧) 'జేదు అజ్ఞుడవ్తో.

(ఇత్యర్థోక్తే లజ్జయా సబాష్పకంతం విరమతి.)

రాజా—నుందరి,

బాష్పేణ ప్రతిషిద్ధేఽపి జయశబ్దే జితం మయా,
యత్తే దృష్టమనంస్కారపాటలోష్ఠపుటం ముఖమ్.

౨౩

బాలః—అజ్ఞు, కో ఏసో?

శకుంతలా—వచ్చు, దే భాఅపేఆణ పుచ్చు.

రాజా—శకుంతలాయాః పాదయోః ప్రణీత్య.

సుతను హృదయాత్ప్రీత్యా దేశవ్యభీకమపైతు తే
కిమపి మనసస్సమ్మాహా మే తదా బలవానభూత్,

1 జయత్వార్థపుత్తః.

2 అంబ, క ఏమో?

3 వత్స, తే భాగధేయూని పుచ్చు.

౧. ఇతం స్వకీయవచనక్రమతాత్పర్యం వ్యంగ్యమితి మనసి నిధాయ వదతి—
జేదు ఇత్యాది. జయత్వార్థోక్తే ఆర్థస్య వాక్యైక దేశస్య ఉక్తే ఆర్యపుత్రే త్యాది
వాక్యపూరక పదనిర్గమనాత్ప్రీత్యర్థః. నుందరిత్యనేన స్వదర్శనాదరజనితతచ్ఛరీర
శోభా ప్రకర్షస్సూచ్యతే. తేన చ పూర్వానుభూతతదీయయావనపరిపాషన్దరణేన
గాఢాలింగనేచ్ఛా ద్యోత్యతే.

౨౩. బాష్పేణేత్యాది. బాష్పేణ ప్రతిషిద్ధేఽపి. తాదృగనురాగానుచిత
ప్రత్యాదేశ కార్యస్థరణజనితదుఃఖవశాత్ స్వచ్ఛందగస్యాపి బాష్పస్య నిర్గమనే సత్య
మాంగల్యధియా కంత ఏవోపరోధాత్ గద్గదభావేన వర్ణోచ్ఛారణాశక్త్యా జయశబ్దే
ప్రతిబద్ధేఽపీత్యర్థః. మయా త్వద్విరహపరంపరాజనితదుఃఖానహిష్టుతయా జీవితధార
ణేఽవ్యక్తేన మయేత్యర్థః. ప్రత్యాదేశజనితవిప్రీయస్య త్వచ్చిత్తే రూఢమూలకయా
ప్రసాదకరణ సూచకకర్ణరసాయనజయశబ్దనిర్గమాభావేఽపి దుఃఖపరిత్యాగసూచక
బాష్పస్రావరూపావేన వచనోచ్ఛారణోద్యోగమాత్రేణ చ త్వత్ప్రీత్యాదేశ స్తాత్ ఇత్యర్థః.
అతస్తావజ్ఞిమిత్యుక్తం. యద్వస్తాస్కారణాత్ ఆనంస్కారపాటలోష్ఠపుటం శ్వేతా
ధరం. ముఖం నేత్రాధరకపోలాది బహుచుంబనవిషయభూతమాననమితి యావత్.
అజ్ఞ ఇత్యాది.

౨౪. సుతన్విత్యాది. సుతన్విత్యనేన గాఢాలింగనేచ్ఛా ద్యోత్యతే. తేన
స్వకరీరసద్భావస్య త్వదీయాలింగనాదిమత్తేన సఫలత్వం, విశావత్పర్యంతం తదభా

ప్రబలతమసామేవంస్రాయాశ్చుభేషు హి వృత్తయ

స్సృజమసి శిరస్యంధః క్షీప్తాం ధునోత్యహిశంకయా. ౨౪

శకుంతలా— (సబాష్టుం) ¹ఉత్థేదు ఉత్థేదు అజ్జఉత్తో. ణాణం మమ
సుఅరిదవడిబంధం పురాకిదం తేసు దిలనేసు పరిణామాహి
ముహం ఆసి, జేణ సాణుకో²సో వి అజ్జఉత్తో మథ తహవిహో
సంవృత్తో. (రాజా ఉత్తిష్ఠతి).

శకుంతలా—³అహ కహం అజ్జఉత్తేణ సుమరిదో దుక్ఖహోఈ ఆతి
జణో ?

1 ఉత్తిష్ఠతూ త్తిష్ఠత్వార్థపుత్తః. నూనం మమ సుచరితప్రతిబంధకం పురా
కృతం తేషు దివసేషు పరిణామాభిముఖమాసీత్, యేన సాచుకో²పృథ్వీపుత్రి³
ముంతథావిధన్సంవృత్తః.

2 అథ కథమార్థపుత్రేణ స్సృతో దుఃఖభాగయంజనః ?

వాల్ న్వయం భాగ్యహీన ఇతి ద్యోత్యతే. తేనానుశయో వ్యజ్యతే. హృదయాత్
నర్వకరణప్రధానభూతచిత్తాత్. ప్రత్యాదేశవ్యభీకం న్యకారజనితా ప్రియం—
“అభీకం త్వప్రియేనృత” ఇత్యమరః. హృదయాదిత్యనేన పశ్చాత్తాపజనితమదీయశరీర
కార్యవైపర్యగద్గదదైన్యవచనదర్శనశ్రవణాభ్యాం త్వదీయనేత్రశ్లోతస్థిత ప్రత్యాదేశ
వ్యభీకం గతమిదానీం పాదప్రణామేన హృదయస్థవ్యభీకమపి గచ్ఛత్సితి భావః.
తదా పంచమే²ంకే త్వదాగమననమయే. మే తాదృగనురాగాతిశయవతో మమేత్య
ర్థః. మనసః జ్ఞానాధారకరణస్య. న తు త్వదీయసౌందర్యవచనదర్శనశ్రవణవైముఖ్యేన
నేత్రశ్లోతయోః. కింతు మనసః. మనోవాగ్జ్యగోచరం కారణశూన్యమితి యా
వత్. అభూదితి భూతార్థేన తదానీంతనసమ్మోహస్యానిర్వచనీయతయా స్మరణానర్హ
తా భ్వన్యతే. తేన నిర్వేదః. ప్రబలతమసామితి బహువచనం నిర్వేదనూచకం. ఏవమను
భవప్రకారేణ ప్రాయో భూమాయాసాం తాః. శుభేష్వపి పూర్వజన్మాంతరోపార్జిత
సుకృతవిశేషైః ప్రార్థనీయసుఖజనకవస్తుప్రాప్తిష్వపి. పుత్తయః వ్యాపారాః. తదేవ దృ
ష్టాం తేన విశదయతి—స్రజమపీతి. ఆంధః. సర్వేంద్రియాణాం నయనం ప్రధానమితి
న్యాయేన రమ్యవస్తుదర్శనజనితసుఖానుభవశూన్య ఇతి యావత్. స్రజమపి సౌరభ
మూర్ధవదర్శనీయతయా ధార్యపదార్థమపి. శిరసి పుష్పధారణార్హప్రదేశే శిరసీని యా
వత్. న తు కంఠే. అనేన శ్లోకేన ప్రసాదో నామ సంధ్యంగముక్తం. “ప్రసాదః
పర్యుపాసనం” ఇతి. అత్ర హి రాజా శకుంతలాయాః పర్యుపాసనం కృత్వ.

రాజా—(౧) ఉద్ధృతవిషాదశల్యః పశ్చాత్కథయిష్యామి.

మోహాన్తయా సుతను పూర్వముపేక్షితస్తే

యో బద్ధబిందురధరం పరిబాధమానః,

తం తావదాకుటిలపక్ష్యవిలగ్నమద్య

బాష్పం ప్రమృజ్య విగతానుశయో భవామి.

౨౫

(యథోక్తమనుతిష్ఠతి.)

శకుంతలా—(నామముద్రాం దృష్ట్వా) ¹అజ్ఞఉత్త్రణం ఏదం తం అంగుళీ
అలం!

రాజా—అథకిం. తస్మాదంగుళీయోపలంభాత్ఫలు స్పృతిరుపలబ్ధా!

శకుంతలా—²విసమం కిదం యేణ, జం దావ అజ్ఞఉత్త్రస్య పశ్చాత్కథాకాశే
దుశ్శహం ఆసి.

రాజా—తర్హి ఋతుసమవాయచిహ్నం ప్రతిపద్యతాంతాకుసుమమ్.

శకుంతలా—³ఋతి మే ఎథ విస్సాసో. అజ్ఞఉత్త్రో ఎవ్యణం ధా రేదు.

మాతలిః—(ప్రవిశ్య) దిష్ట్యా ధర్మపత్నీసమాగమేన పుత్రముఖదర్శ
నేన చాయష్టా వర్ధతే.

రాజా—సుహృత్సంసాదితత్వా త్స్వాదుతరస్సఫలో భవతి మే మనో
రథః. మాతలే, న ఖలు విదితో²యమాఖండలస్యార్థః.

మాతలిః—(సస్థితం) కిమిశ్వరాణాం పరోక్షం నామ? ఏహ్యాయు
ష్మన్, భగవాన్వారీచస్తే దర్శనం వితరతి.

1 ఆర్యపుత్ర, నన్వేతత్తదంగుళీయకం !

2 విషమం కృతమనేన, యతావదార్యపుత్రస్య ప్రత్యాయనకాలే దుర్లభ
మాసీత్.

3 నాస్తిమే²త్ర విశ్వానః. ఆర్యపుత్రవివైకధారయతు.

౧. ఉద్ధృతవిషాదశల్య ఇత్యాది.

౨౫. మోహాదితి. పూర్వం. ఇతః ప్రత్యాదేశాదిత్యత్రపసక్తప్రత్యాదేశవేషా
యాముత్సన్నో యో బాష్ప ఉపేక్షితః ఆపరివృష్టః. తం బాష్పమద్యప్రమృశ్యావ
సీయ విగతానుశయో²మగతపశ్చాత్కథామి.

రాజా—శకుంతలే, అవలంబ్యతాం పుత్రః, త్వాం పురస్కృత్య భగవంతం ద్రష్టుమిచ్ఛామి.

శకుంతలా—¹జిహిరితిమి అజ్ఞః త్రేణ సహ గురుసమీపం గండుం.

రాజా—అలం ప్రియా, ఏవమాచరితవ్య మభ్యుదయకాలేషు. ఏహ్యేహి.

(సర్వే పరిక్రామంతి)

(తతః ప్రవిశత్యదిత్యా సార్థ మాసనస్థో మారీచః.)

మారీచః—(రాజానమవలోక్య) దాక్షాయణి,

పుత్రస్య తే రణశిరస్యమగ్రయామి
దుష్యంత ఇత్యభిపిత్తో భువనస్య గోప్తా,
చాపేన యస్య వినివర్తితకర్తృజాతం
తతోక్తిమత్కులిశమాభరణం మఘోనః.

౨౬

దాక్షాయణీ—సంభావణిజ్ఞానహావానే ఆకిదీ.

మాతలిః—ఆయుష్షః, ఏతా పుత్రప్రీతిపిశునేన చతుషా దివోకసాం
పితరావాయుష్వంత మవలోకయతః. తస్మాదుపసర్ప.

రాజా—మాతలే,

ప్రాహుర్ద్వాదశథా స్థితస్య మునయో యత్రేజనః కారణం
భర్తారం భువనత్రయస్య సుఖవే యద్యజ్ఞభాగేశ్వరం,

1 జిహిహ్యుర్యపు త్రేణ సహ గురుసమీపం గండుం.

2 సంభావనీయానుభావాస్యాకృతిః.

౨౬. పుత్ర స్వేత్యాది. తే తవ. యస్య పుత్రస్య చాపేన. వినివర్తితకర్తృజాతం నిర్వర్తితకార్యసమూహం. కోటిమచ్చకకోటికులిశం. మఘోనః దేవేంద్రస్య. ఆభరణం వజ్రరూపత్వాదలంకరణం నత్వాయుధభావేన దుష్టనిగ్రహాదిరూఢక్రియాసాధకం.

౨౭. ప్రాహుర్ద్వాదశథేతి. యద్వంద్వం ద్వాదశథా స్థితస్య లేజనః సూర్యాక్షకస్య కారణం హేతుం జనకమాహుః. యద్వంద్వం యజ్ఞభాగేశ్వరం యజ్ఞభాగానామీశ్వరం. భువనత్రయస్య భర్తారం. దేవేంద్రమిత్యర్థః. సుఖవే జనయా

యస్మిన్నాత్మభువః పరోఽపి పురుషశ్చక్రే భవాయాస్పదం
 ద్వంద్వం దక్షమరీచినంభవమిదం తత్సృష్టురేకాంతరం. ౨౭
 మాతలిః—అథకిం.

రాజా— (ఉపేత్య) ఉభాభ్యామపివాసవనియోజ్యో దుష్యంతః
 ప్రణమతి.

మారీచః—వత్స, చిరం మహీం పాలయ.

అదితిః—¹అప్పడిరహో హోహి.

శకుంతలా—²దారఅసహిదా వో పాదపందణం కరేమి.

మారీచః—వత్స,

ఆఖండలసమో భర్తా జయంతప్రతిమస్సుతః,

ఆశీరన్యా న తే యోగ్యా పాలోమ్యా సదృశీ భవ. ౨౮

అదితిః—³బాదే, భత్తుణో బహుమదా హోహి. అవస్సందే దీహిఁడో
 పచ్చో ఉభఅకుశణాదణో హోదు. ఉవనిసహ.

(సర్వే ప్రజాపతి మభిత ఉపవిశంతి)

మారీచః—ఏకై కం నిర్దిశక్,

దిష్ట్యా శకుంతలా సాధ్వీ సదపత్యమిదం భవా,

శ్రద్ధా విత్తం విధిచ్ఛేతి త్రితయం వస్సమాగతం. ౨౯

1 అప్రతిరథో భవ.

2 దారకనహితా వాం పాదపందనం కరోమి.

3 బాలే, భర్తా ర్ఘుహమతా భవ. అవశ్యం తే దీర్ఘాయుర్వత్స ఉభయకుల
 నందనో భవతు. ఉపవిశత.

మాన. యస్మిన్ ద్వంద్వే. ఆత్మభువః బ్రహ్మణః. పరః శ్రేష్ఠోఽపి విష్ణుః భవాయ జన్మనే
 ఆస్పదం ప్రతిష్ఠాం చక్రే. ఉపేంద్రావతారస్య కారణము క్తం. దక్షమరీచినంభవం దక్ష
 మరీచిభ్యాం సంభవముత్పన్నం. దక్షాదదితి, మరీచే కాశ్యప ఇత్యనుసంధేయం. అత
 ఏవ స్రష్టృర్బ్రహ్మణః వికాంతరం ఏకః పురుషః అంతరం వ్యవధానం యస్య తత్తథోక్తం.
 బ్రహ్మణో మరీచిః. మరీచే కాశ్యపః. బ్రహ్మణో దక్షః. దక్షాదదితి. ఇత్యేకాంతర
 మిత్యనుసంధేయం.

౨౮. ఆఖండలేత్యాది. పాలోమ్యా ఇంద్రాగ్ని సదృశీ భవ.

౨౯. దిష్ట్యేత్యాది. శకుంతలా పక్షిణామసి దయానియభూతా. శ్రద్ధా వేద
 చోదితావశ్యంభోమశ్చయవానిత్యద్రుతిభిఃసృష్టాః. దిష్ట్యా సర్వసద్విత్త్యాదినా

అభిజ్ఞానశాకుం—40

రాజా—భగవత్, ప్రాగభిన్నే తసిద్ధిః పశ్చాద్దర్శనం, అతోఽపూర్వః ఖలు
వోఽనుగ్రహః. పశ్యతు భవాన్.

ఉదేతి పూర్వం కుసుమం తతః ఫలం
ఘనోదయః ప్రాక్తదనంతరం పయః,
నిమిత్తనైమిత్తికయోరయం క్రమ
స్తవ ప్రసాదస్య పురస్తు సంపదః.

30

మాతలిః—ఏవం విధాతారః ప్రసీదంతి.

రాజా—భగవత్, ఇమామాజ్ఞాకరీం వో గాంధర్వేణ వివాహేనోప
యమ్య కస్యచిత్కాలస్య బంధుభిరానీతాం స్మృతివైకల్యా
త్ప్రత్యాదిశన్నపరాధోఽస్మి తత్రభవతో యుష్మత్సగోత్రస్య
కణ్వస్య. పశ్చాదేనామంగుళీయకదర్శనాదూఢపూర్వామనగ
తోఽహం. తచ్చిత్రమివ మే ప్రతిభాతి.

యథా గజో నేతి సమక్షయాపే
తస్మిన్నతిక్రామతి సంశయస్స్యోత్,
పదాని దృష్ట్వా తు భవేత్ప్రీతి
స్తథావిధో మే మనసో వికారః.

31

వితదం లేన సిద్ధిర్నామాంకారో వ్యజ్యతే. “బహూనామప్రధానానాం నామయత్రాను
త్తర్యతే, అభీప్సితార్థసిద్ధిర్థం సా సిద్ధిరభీధీయతే” ప్రకృతే శకుంతలాభ్యాద్దు
వ్యంతాదినామక్రీతసమిప్తసిద్ధిర్థం మునినా కృతం. కించానేన ఫలాగమో నామ ప్రథ
మావస్థా వ్యజ్యతే. తదుక్తం—“ఫలాగమః ఫలప్రాప్తిః సమగ్రప్రకృతోచితా” ఇతి.
అత్ర సాధ్వ్యశ్శకుంతలాయాః సత్సత్తస్య రాజరేద్ధవ్యంతస్య చ సమాగమః సమగ్ర
ఫలసంపత్తిః.

30. ఉదేతీత్యాది. ప్రసాదస్య పుర ఇతి. సమర్థః ప్రత్యయేనేతి వక్షి.

31. యథా గజ ఇత్యాది. యథా యస్య కస్యచిత్ప్రాధన్య ప్రత్యక్షయాపే
ప్రత్యక్షీకృతే గజే. గజో నేతి ప్రత్యయస్స్యోత్. తదనంతరం తస్మిన్నజే అతిక్రామతి,
సంశయః గజో నా నవేతి సందేహస్స్యోత్. తతః పశ్చాత్తుదాని కస్య గజస్య దృష్ట్వా

మారీచః—(౧) వత్స, అలమాత్తాపచారశంకయా. సమైహోహి
త్వయ్యుపపన్న ఏవ. శ్రూయతాం.

రాజా—అవహితోఽస్మి.

మారీచః— యదైవాస్మర స్తీర్థావతరణాత్ప్రత్యా దేశవిక్లబాం శకుం
తలామాదాయ మేనకా దాక్షాయణీ ముపగతా, తదైవ
ధ్యానాదవగతోఽస్మి, దుర్వాససశ్శాపాదియం తపస్విని సహ
ధర్తచారిణీ త్వయా ప్రత్యాదిష్టా నాన్యథేతి. సచాయమంగుళీ
యకదర్శనావసానః.

రాజా—(సోఽఛ్ఛాసం) ఏష వచనీయాన్ముక్తోఽస్మి.

శకుంతలా—(ఆత్మగతం) ¹దిట్టిత అకాశణపృచ్ఛాదేనీణ అజ్ఞఉత్తో,
ణఘ సచ్చం తదా హం అత్తాణం సుమరామి. అహవా పత్తో
మవ సావో విరహసుణ్ణహితావ. అదో సహీహిం సందిట్టమ్మి
భత్తుణో అంగుళీఅలం దంసభవవ్యం త్రి.

1 దిష్ట్యా అకారణప్రత్యాదేశీ నార్యపుత్రః, న ఖలు సత్యం తదాహ మాత్తా
నం స్మరామి. అథవా ప్రాప్తో మయా శాపో విరహశూన్యహృదయయా. ఆతస్సభ
భ్యాం సందిష్టాస్మి భర్తే ఆంగుళీయకం దర్శయితవ్యమితి.

గజనివాయమితి సత్యజ్ఞానం భవేత్. మే మనసో వికారస్తభావిధః తాదృశః. పూర్వం
వినాదకాలే కిమిదముపన్యస్తమిత్యాదినా శకుంతలాయాః పరిగ్రహభావనిశ్చయః. ప
శ్చాత్తస్యామంతర్గతాయాం “కానం ప్రత్యాదిష్ట”మిత్యాదినా పరిగృహీతా వా న
వేతి సంశయః. ఆనంతరమంగుళీయకదర్శనాదియం పరిగృహీతేతి సమ్యక్సృతిరిత్యే
వం రూప ఇత్యర్థః.

౧. వల్నేత్యాది. సమైహోఽఽఽ సమ్యజ్ఞోహః ఉపపన్నః. వల్నేత్యాదినా అం
గుళీయకదర్శనావసాన ఇత్యం లేన అనునయో నామాలంకారో వ్యభ్యతే. శదుక్తం—
“ఉభయోః ప్రీతిజనో విరుద్ధాభినివేశయోః, అర్థస్య సాధకశ్చైవ విజ్ఞేయోఽనున
యో, బుధైః” ఇతి. ఆత్ర శకుంతలాదుష్యంతయోః ప్రీతిజనో దుష్యంతే రోషభావ
సాధకో మారీచమితివాత్సల్యవ్యవర్థితేతి భావంతే. Digitized by eGangotri

మారీచః— (శకుంతలాం నిలోక్య) వత్సే, విదితాథాసి. సహధర్మ
చారిణం ప్రతి న త్వయా మన్యుః కర్తవ్యః.

పశ్య—

శాపాదసి ప్రతిహతా స్మృతిరోధయాక్షే

భర్తర్యపేతతమసి ప్రభుతా తవైవం,

ఛాయా విభాతి న మలోపహతప్రసాదే

శుద్ధే తు దర్పణతలే సులభావకాశా.

32

రాజా—భగవత్, అత్ర ఖలు మే వంశప్రతిష్ఠా.

మారీచః—(౧) తథాభావినమేనం చక్రవర్తినమపగచ్ఛతు భవాత్.

పశ్య—

రథేనానుత్థాత స్తిమితగతినా తీర్ణజలధిః

పురా సప్తద్వీపాం జయతి వసుధామప్రతిరథః,

ఇహాయం సత్త్వానాం ప్రసభదమనాత్సర్వదమనః

పునర్వాసృత్యాఖ్యాం భరత ఇతి లోకస్య భరణాత్. 33

32. శాపాదిత్యాది. శాపాదేతోః స్మృతిరోధయాక్షే స్మృతేః స్మరణస్య రోధః
ప్రతిబంధః లేన రూక్షః మూః తస్మిన్ సతి. ప్రతిహతా ప్రత్యాదిష్టా. తస్మిన్నపేత
తమసి సతి పశ్చాదంగుళీయకదర్శనేన ప్రాప్తస్మరణే సతీత్యభిప్రాయః. ప్రభుతా ప్ర
ధాననాయికాత్వంతవైవం పూర్వవదేవ. అనేన పరిగ్రహబహుత్వేన పీత్యాదినా యదు
క్తం తత్పరామృత్యుతే. అత్ర దృష్టాంతమాహ—న మలోపహతప్రసాద ఇత్యాదినా.

౧. తథేత్యాది. చక్రవర్తినం సార్వభౌమం.

33. రథేనేతి. అనుత్థాత స్తిమితగతినా ఉత్థాతస్య నిమ్నోన్నతప్రదేశస్యాభా
వోఽనుత్థాతః. లేన స్తిమితా నిష్కంపాగతిర్యస్య స తథోక్తః లేన. అనేన విశేషణేన
రథస్యాకాశగామిత్వం సూచ్యతే. పురా జయతి క్షేమ్యతి. ఇహస్మిన్నాశ్రమే సత్త్వా
నాం శరభసంహదీనాం ప్రసభదమనాత్ ప్రసభేన బలాత్కారేణ మర్దనాత్. సర్వ
దమనః. లోకస్య జగతః భరణాద్భరత ఇతి పునః పశ్చాత్ ఆఖ్యాం నామధేయం
యాన్యతి. తథా భావినమేవ చక్రవర్తినమిత్యాదినా వీరదం లేన పూర్వభావో నామ
సంస్థంగముక్తం. 'కార్యజ్ఞానం పూర్వభావః.' అత మారీచేన భవిష్యత్కార్యముక్తం.

రాజా—భగవతా కృతసంస్కారే సర్వమస్త్విన్వయ మాశాస్త్ర హే.

అదితిః—¹భవం, ఇమాం దుహిదుమణోరహసంపత్తివ కణ్ణోవి దావ

పరిచారేహిం సుదవిత్థారో కరీతదు. దుహిదువచ్చళా మేణల

ఎత్త ఎవ్వ మం పరిచరంతీ చిట్టణ.

శకుంతలా—(ఆత్మగతం) మణోరహో ఖు మే భణివో భవదీవ.

మారీచః—తపఃప్రభావాత్ప్రత్యక్షం సర్వమేతత్తత్రభవతి.

రాజా—అతః ఖలు మామనతీక్రుద్ధో మునిః

మారీచః—తథాప్యసాప్రియసమభియోగస్సందేష్టవ్యః. కఃకో²త్రభోః?

శిష్యః—(ప్రవిశ్య) భగవన్, అయమస్తి.

మారీచః—గాలవ, ఇదానీమేవ విహాయసా గత్వా తత్రభవతే కణ్వా

య మద్వచనాత్ప్రియమావేదయ, యథా పుత్రవతీ శకుం

తలా తచ్చాపనివృత్తై స్తృప్తమతా దుష్యంతేన ప్రతిగృహీతేతి.

శిష్యః—యదాజ్ఞాపయతి భగవాన్ (ఇతి నిష్కర్మింతః.)

మారీచః—నత్స, త్వమపి స్వాపత్యదారసహితః సఖ్యురాఖండలస్య రథ

మారుహ్య రాజధానీం ప్రత్యష్స్వ.

రాజా—యదాజ్ఞాపయతి భగవాన్.

మారీచః—(రాజానం విలోక్య.)

త్వయి భవతు బిడౌజాః ప్రాజ్యవృష్టిః ప్రజాసు

త్వమపి వితతయజ్ఞస్సర్వరిణో భావయాలం,

1 భగవన్, అనయా దుహితృమనోరథసంపత్త్యా కణ్వు² తావత్పరిచారకై శ్చృతవిస్తారః క్రియతాం. దుహితృవత్సలా మేవకా అత్రైవ మాం పరిచరంతీ తిష్ఠతి.

2 మనోరథః ఖలు మే ఫణితో భగవత్యా.

3౪. త్వయి భవత్విత్వాది. ప్రజాసు త్వయాలి చ విషయసత్తమీ. బిడౌజాః దేవేంద్రః వితతయజ్ఞః విస్తృతయాగః. అలంభావయ సంభావయ. వివమనేన ప్రకారేణ. ఉభయతరాలామగ్రహణార్థమైతే. ఉభౌ¹ గ్రామస్యస్వర్గిణౌ² కయారసు

యుగళతపరివృత్తాన్యేవ మనోన్యకృతైః
ర్మయతముభయలోకానుగ్రహణ్ణాఘనీయైః.

38

రాజా—భగవన్, యథాశక్తి శ్రేయసి ప్రయతిష్యే.

మారీచః—(౧) వత్స, కిం తే భూయః ప్రియముపహరామి?

రాజా—అతః పరమపి యది భగవాన్ ప్రసాదం కర్తుమిచ్ఛతి, తథా
వీదమస్తు భరతవాక్యం—

ప్రవర్తతాం ప్రకృతిహితాయ పార్థివ
స్మరస్వతీ శ్రుతిమహతాం మహీయతాం,
మమాపి చ ఊపయతు నీలలోహితః

పునర్భవం పరిగతశక్తిరాత్మభూః.

39

(ఇతి నిష్క్రాంతా స్స ర్వే.)

ఇతి శ్రీమహాకవికాలిదాసకృత శాకుంతలనాటకే

సప్తమో ౭ చ్ఛ్లోః.

గ్రహాః ఆభ్యుపవృత్తిః తేన క్లాఘనీయైః స్తుత్యైః. అనేనోపసంస్మృతిర్నామ సంధ్యంగ
ముక్తం. ఉక్తంచ—“పరాప్తిః కార్యసంస్మృతి”రితి. అత్ర మారీచేన మునినా రాజ్ఞో
వరప్రాప్తియోగాత్.

౧. వత్స. కిం తే భూయ ఇత్యాది. ఉపహరామి సమర్పయామి. అతః పరమపి
అధికమపి. భరతస్య నటాధ్యక్షస్య వాక్యం వచనం.

౩౫. ప్రవర్తతామితి. పార్థివో రాజా. జాతావేకవచనం. ప్రకృతిహితాయ
ప్రకృతీనాం ప్రజానాం హితాయ ఇష్టయ. శ్రుతిమహతాం శ్రేష్ఠీనాం. “శ్రుతం
కాస్త్రావధృతయో”రిత్యమరః. సరస్వతీమహీయతాం పూజ్యతాం. పరిగతశక్తిః ప్రాప్త
శక్తిః. అర్ధనారీశ్వరఇతియాపత్. అతనివ నీలలోహితః. చమభాగే నీలా దక్షిణభాగే
లోహితః, తథాచోక్తం—“అర్ధమింద్రమణిమేచకమర్ధం ప్రక్రియాం వహతి విద్రు
మరాశే”ఇత్యాది. అత్త భూస్వయంభూః మమాపి పునర్భవం పునర్జన్మ ఊపయతు అపా
కరోతు. అనేన వశ సిర్పాదు సంధ్యంగముక్తం భవతి. వశ సిన్ధు శుభాశంసేతి.

ఆత్ర పునర్జన్మ క్షుపణస్యాత్మ్యంతనిషిద్ధత్వోపలక్షితపరమానందస్వరూపత్వే శుభత్వం ఆత
స్తదాశంసా భవతి. ఏవం సర్వనాటకేషు భరతవాక్యేషు శుభాశంసా యోజనీయా.

ఇతి శ్రీరమణవేంకటాచలేశ్వరపాదారవిందసమారాధక వైఖానసకులతలక
కాళికగోత్ర శ్రీవేంకటభట్ట ఇతి గోత్రకమాగతభట్టబిరుద
శ్రీతిరుమలాచార్యపుత్రేణ ధ్వనిప్రస్థానపరమాచార్యేణ
ఆప్తభాషాచక్రవర్తి శ్రీనివాసాచార్యేణ విరచితాయాం
కాకుంఠలవ్యాఖ్యానాయాం సప్తమో ౭ జ్యుః.

అభిజ్ఞానకాకుంఠలం నామ నాటకం సవ్యాఖ్యానం సంపూర్ణమ్.

మం గ శ మస్తు.

—♦—
SRI JAGADGURU VISHWARADHYA
MANA SIMHASAN JNANAMAND
LIBRARY
Jangamawadi Math, Varanasi
Acc. No. 7496

చెన్నపురి: నావిల్ల రామస్వామిశాస్త్రిలు అండ్ సన్స్ వారిచే
'శ్రీరామ' గ్రంథమున ముద్రితము. 1934-1000
Sri Ram Grantham Mudritam. Digitized by eGangotri

ఉత్తర రామచరిత్రము, సవ్యాఖ్యానము	ప్రతి 1-కి ర్పు.	1	0
ఋతుసంహారము, ఆంధ్ర టీకాతాత్పర్యసహితము	...	0	8
కాదంబరి, క్రొత్తకూర్పు ,, మేలుప్రతి	...	1	8
కుమారసంభవము, సవ్యాఖ్యానము, మేలుప్రతి	...	0	14
డిటో సంస్కృతాంధ్ర టీకాతాత్పర్యసహితము	...	1	8
కవిరాక్షసియము, ద్వ్యర్థి కావ్యము, సంస్కృతాంధ్ర టీకాతాత్పర్యసహితము	...	0	12
గీతగోవిందము, (అష్టపది,) ఆంధ్ర టీకాతాత్పర్యవివరణసహితము		4	
దశకుమారచరిత్రము, క్రొత్తకూర్పు	...	0	12
నైషధము, సవ్యాఖ్యానము, 6 సర్గలు	...	1	0
పుష్పబాణవిలాసము, సంస్కృతాంధ్ర వ్యాఖ్యానసహితము		0	4
పంచబాణవిజయము, చక్కనికూర్పు	...	0	4
బిల్వణచరిత్ర, సటిక, చక్కనికూర్పు	...	0	8
భర్తృహరిసుభాషితము, సాంధ్రపద్యతాత్పర్యము, అట్టబైండు		0	14
భర్తృహరిసుభాషితము, సవ్యాఖ్యానాంధ్ర టీకాతాత్పర్యసహితము, ఏనుగు లక్షణకవి, ఎలకూచి బాలసరస్వతి, పుష్పగిరి తిమ్మన—			
ఈముగ్గురి అంపద్యములుకూడ నిందు చేర్పఁబడినవి		2	0
భారవి, సవ్యాఖ్యానము, 9 సర్గలు, చక్కనికూర్పు	...	0	12
భారతచంపు, సవ్యాఖ్యానము, మంచిప్రతి	...	2	0
రామాయణచంపు ,,	...	2	0
విక్రమార్కచరిత్ర, సటిక	...	1	0
భోజచరిత్ర, ఆంధ్ర టీకాతాత్పర్యసహితము	...	1	8
రఘువంశము, 10 సర్గలు, వ్యాఖ్యానసహితము	...	1	0
రఘువంశము, 5 సర్గలు, పదచ్ఛేద, అర్థ, ఆకాంక్ష, శబ్ద, సమాస, తాత్పర్య, వ్యాఖ్యానసహితము	...	5	0
మాఘము, సవ్యాఖ్యానము, 6 సర్గలు, చక్కనికూర్పు		1	0
డిటో ఆంధ్ర టీకాతాత్పర్యసహితము	...	2	0
వేణీసంహారనాటకము, సవ్యాఖ్యానము, క్రొత్తకూర్పు		1	4

వావిళ్ల రామస్వామిశాస్త్రిలు అండ్ సన్స్,

ని ఘం టు వు లు.

అనునము, మూలము, మూలము, చివ్వుపై జు, ప్రతి 1-కి	0	8
అనునము, మూలము, ప్రథమకాండము, పెద్దచ్చు ...	0	2
అనునము, మూలము, ఇంగ్లీషు అర్థసహితము, సాధారణప్రతి	1	0
దీటో మేలుప్రతి, కాలికోపైండు ...	1	12
గురూలప్రతిధిక—చివ్వుపై జున కామూశ్రమింహ		
చర్చి గ్రంథములసహాయముతో చక్కగగ బరి		
చూరించి అకారాద్యనుక్రమణికతో ముద్రించి		
మున్నము, కాలికోపైండు ...	4	0
ప్రతి కాండము, అంధ్రప్రదేశ్ కామూశ్రమింహ	1	12
గ్రంథములసహాయముతో ...	0	12
నానార్థరత్నములు, చక్కనిమున్నము, మేలుప్రతి ...	1	0
విశ్వకోశము, అంధ్రప్రదేశ్ కామూశ్రమింహ	2	8
హాతావలి, ఏ కామూశ్రమింహ	0	8
మేలుప్రతి ...	4	0

దేవాంతగ్రంథములు.

అష్టాంగిరశతోపనిషత్తులు, మూలము ...	6	0
ఉపదేశసామూహి, అంధ్రప్రదేశ్ కామూశ్రమింహ	2	8
బ్రహ్మసూత్రము ...	8	0
బ్రహ్మసూత్రము ...	2	0
నైషధ్యుక్తిప్రకాశిక ...	2	8
మంచబడి ప్రకరణము ...	5	0
మహావాక్యదర్శనము ...	2	0
వివేకచూడామణి ...	0	12
బ్రహ్మసూత్రములు, మూలము ...	0	8
... కేలుంగుచుచుము ...	12	0
వ్యాకరణగ్రంథము, సరిక ...	2	8

హావిల్ల రామస్వామిశాస్త్రిలు అండ్ సన్స్,

292, ఎస్. నేడ్, చెన్నపురి. ఈ.